

سَرَّه دَحْوَالِوَاتَخْرِیجَه

مُكَمَّلَه اَوْ مَدَّ لَهِ

فَتَاوِیْ یُوسُفِیَه

مَشْهُورَ پَه

سِتَّاسُوجِدِیْدُ مَسَائِلِ اَوْ دَهْغِی حَلِّ

خُلُورَم جلد

تَالِیْف
حَضْرَتُ مَوْلَانَا مُحَمَّدُ یُوسُفُ هِیَانَوِی
مَفْتِی اعْظَم پَاكِسْتَان

جَلَدِیْ مَكْتَبِ رَشِیْدِی

جاده میوند سر چوک مارکیت مرحوم حاجی حسین گل کابل

0782690850 | 0775681606

تقریظونه

شَیْخُ الْحَدِیثِ حَضْرَتُ عَوْلَا
سَيِّدِ شَیْخِ عَلِی شَاهُ مَكْنِی
سابق شیخ الحدیث دار العلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک

شَیْخُ الْحَدِیثِ حَضْرَتُ مَوْلَانَا مُحَمَّدُ اَرِیسْ صَاحِبِ دِلْلَه
شیخ الحدیث دار العلوم نعمانیہ اتانزلی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَتَاوَى يُوسُفِيَه

مَشْهُورَةٌ

سِتَّاسُوجِيَا مَسَائِل

مکمل
او مدلل

اودھغی حل

سِرۂ دحوالو او تخريجہ

تالیف

حضرت مولانا محمد یوسف ہیانوی
مفتی اعظم پاکستان

تقریضونہ

شیخ الحدیث حضرت مولانا

سید شیعہ علی شاہ مدنی رحمۃ اللہ علیہ
سابق شیخ الحدیث دار العلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک

شیخ الحدیث حضرت مولانا محمد ادریس صاحب مدظلہ
شیخ الحدیث دار العلوم نعمانیہ اتمانزئی

دخلاورم جلد اجمالی فہرست

دخطبو متعلق باقی

مسئلی، داخترنود مونخ مسائل
دتراویحو مسائل، نفلی مونخونہ
دسجدہ تلاوت مسائل، دمانخہ
متفرق مسائل، اوراد او وظائف،
دمری حکمونہ، داندامونو پیوند کاری،
دجنازی مونخ، دقبرونو زیارت، ایصاب
ثواب کول، دقرآن کریم فضائل او مسائل،
دروژی فضائل او مسائل، درویت ہلال
مسائل، داعتکاف مسائل،
دتکبیراتو تشریق مسائل

جانی مکتبہ رشیدیہ

جادہ میوند سر چوک مارکیت مرحوم حاجی حسین گل کابل
0782690850 | 0775681606

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب ټول حقوق محفوظ دي

د کتاب نوم : ستاسو جديد مسائل او دهغي حل

مؤلف : حضرت مولانا محمد يوسف هيانوي

ترجمه کونکي : دار الترجمة عبدالغني مارکيت پشاور

جلد : خلورم

صفحات : ۵۸۴

تاريخ : ۲۰۱۷ء

د چاپ زيار : مولانا سيد محمد پرواني

جاني مکتب رشيد

جاده ميوند سر چوک مارکيت مرحوم حاجي حسين گل کابل
0782690850 | 0775681606

د کتاب تر لاسه کولو ځايونه

پشاور	کنډوز	بغلان
اکوړه خټک	غزني	لوگر
کوټه	جلال آباد	خوست
پروان	قندهار	

فهرست

مضمون	صفحه
-------	------

❖ د خطبې متعلق باقى مسئلې ❖

د جُمعې د خطبې اوریدو نه پرته د جُمعې لمونځ ادا کول	۳۹
د جُمعې د خطبې په دوران کې سنت کول	۳۹
د خطبې دوران کې سنت کول	۴۰
د جُمعې د خطبې دوران کې دوه رکعت کول	۴۰
یوازې د یو صحابي له پاره استثنی وه	۴۰
د جُمعې د خطبې دوران کې نفل او خبرې کول	۴۱
د خطبې په دوران کې تحیة الوضوء یا تحیة المسجد ادا کول	۴۱
د خطبې په مینځنۍ وقفه کې دعا کول	۴۲
د خطبې دوران کې له اذان نه وروسته دعا کول	۴۲
د جُمعې د خطبې نه مخکې تسمیه په لوړ اواز سره ولې نه لوستل کیږي؟	۴۲
د جُمعې خطبه د مسنونې طریقې خلاف لوستل	۴۳
د خطبې نه مخکې د امام سلام ویل	۴۳
په خطبه کې د خلفاء راشدینو ذکر ضروري دی	۴۳
د جُمعې د خطبې دوران کې د درود شریف لوستلو حکم	۴۳
د جُمعې د خطبې د اذان نه واخله تر دوه رکعتو فرض کولو پورې دنیاوي خبرې کول	۴۴
د خطبې په دوران کې د رسول الله ﷺ په نوم راتلو باندې درود شریف ولولي که خاموشي پاتې شي؟	۴۵
د خطبې په دوران کې دعا غوښتل او د دویم اذان جواب ورکول	۴۵
په خطبه کې د خطیب لاسونه تړلو سره دریدل	۴۵
د جُمعې د خطبې د اذان جواب ورکول	۴۶
د جُمعې په ورځ د وعظ په دوران کې د الله پاک ذکر کول او درود شریف لوستل	۴۶
د جُمعې د خطبې په دوران کې خاموشي او د لاود سپیکر استعمال	۴۶
د جُمعې د خطبې دوران کې آمین ویل صحیح نه دي	۴۸
د خطبې دوران کې سلام کول او جواب ورکول حرام دي	۴۸
د خطبې دوران کې خبرې او د اذان جواب ورکول	۴۸

صفحه	مضمون
٤٩	د خطبې دوران کې چنده ورکول او اخیستل جائز نه دي
٤٩	د جمعې خطبه یوه ولوستله او لمونځ بل ورکړ
٤٩	په خطبه او لمانځه کې د خلکو رعایت ساتل پکار دي
٥٠	د جمعې لمونځ په دویم ځل کول
٥٠	د جمعې د لمانځه د سنتونیت به څنگه کوي؟
٥٠	ایا د جمعې د سنتو له پاره د جمعې تعیین ضروري دی؟
٥١	د جمعې نه مخکې څلور رکعت کول څنگه دي؟
٥١	د سنت قبل الجمعة ثبوت
٥١	د جمعې په لمونځ کې اوږد قرأت کول
٥٢	د جمعې په وروستیو سنتو کې وقفه کیدل پکار دي
٥٢	د الجمعة الوداع په باره کې
٥٣	که د جمعې په ورځ اختروي؛ نو د جمعې لمونځ به هم کیږي
٥٥	ایا بنځه په کور کې د جمعې لمونځ کولی شي؟
٥٥	د بنځو د جمعې او اختر لمونځ
٥٥	بنځه به په کور کې جمعه په جمعې سره ادا کوي او که د ماسپینین لمونځ؟
٥٦	ایا بنځې د جمعې په لمونځ کې شرکت کولی شي؟
٥٦	واړه ماشومان مسجد ته راوستل چې د خلکو لمونځ خرابوي
٥٦	ایا د جمعې په ورځ باندې زوال نه وي؟
٥٧	په لاوډ سپیکر باندې د لمونځ او خطبې شرعي حکم
٥٧	د ښار نه لرې تلونکي باندې د جمعې لمونځ شته
٥٨	د جمعې په ورځ د سهار په لمانځه کې مخصوص سورتونه لوستل
٥٨	د جمعې په لمانځه کې که د امام او دس مات شي؛ نو څه به کوي
٥٨	«ارحم امتي بامتي ابوبکر الخ» حدیث په ترمذي کې دی
٥٩	که په خپته کې درد وي یا د متیازو تقاضا وي؛ نو څه وکړي؟
٥٩	د جمعې او لمانځه نه وروسته اجتماعي دعا نه کول څنگه دي؟
	❖ داخرونو لمونځ ❖
٦٠	د اخترونو د لمانځه نیت
٦٠	له عذر پرته په جومات کې د اختر لمونځ کول مکروه دي
٦٠	د اختر لمونځ په مسجد کې کول ولې مکروه دي؟

صفحه	مضمون
۲۱	د اختر لمونځ په عيدگاه کې کول غوره دي که په مسجد کې
۲۱	د بنځو له پاره داخترانو لمونځ په کور کې ادا کول
۲۱	د بنځو د اختر له پاره عيدگاه ته تلل
۲۱	د قبوليت ورځ به د کوم ملک د اختر وي؟
۲۲	په رمضان کې د يو ملک نه بل ملک ته تلونکي به کله اختر کوي؟
۲۲	له پاکستان نه سعودي عرب ته تلونکي سړي به په سعودي کې په کومه ورځ اختر کوي؟
۲۲	که د اختر په لمانځه کې د مقتدي نه تکبيرونه لار شي؛ نو لمونځ به څنگه پوره کوي؟
۲۳	د اختر په لمانځه کې که له امام نه غلطې وشي؛ نو څه به کوي؟
۲۳	که د اختر تکبيرونه ترې هير شي؛ نو؟
۲۴	که د اختر په تکبيراتو کې ترې يو تکبير هير شي؛ نو د لمانځه حکم
۲۴	چې د اختر لمونځ يو امام وکړي او خطبه بل څوک ورکړي؛ نو څه حکم دی؟
۲۴	له خطبې پرته د اختر د لمانځه حکم
۲۵	د اختر په لمانځه کې خطبه، دعا او غاړه ورکول
۲۵	د اختر د لمانځه نه پاتې کيدونکي سړي به څه کوي؟
۲۵	د لوی اختر په ورځو کې د تکبيرات تشريق حکم
۲۶	تکبيرات تشريق په کومو ورځو کې لوستل کېږي؟
۲۶	ايا د جمعې په ورځ اختر په مسلمانانو بوج وي؟
۲۶	په اختر کې د غير مسلم سره د اختر مبارکي څنگه ده؟
۲۷	د اختر په ورځ (ماشومانو ته) د پيسو ورکولو رسم

❖ د تراويح لمونځ ❖

۲۷	د تراويحو شروع له کوم وخت نه وشوه؟
۲۷	د روژې او تراويحو په خپل مينځ کې څه تعلق دی؟
۲۸	ايا له رمضان پرته تراويح د تهجدو لمانځه ته ويل شوي؟
۲۸	کوم کس چې د روژې طاقت نه لري هغه دې هم تراويح وکړي
۲۹	تراويح جمعې سره کول څنگه دي؟
۲۹	د وترو او تراويحو ثبوت
۷۰	اته رکعاته تراويح کول څنگه دي؟
۷۰	د تراويح په سنت رسول کيدو باندې اعتراض غلط دی
۷۰	د شل رکعاته تراويحو ثبوت د صحيح حديث نه د شلو رکعتو تراويحو د عين سنت کيدو
۷۳	پوره علمي بحث

صفحه	مضمون
٧٣	١..... تراويح د نبي ﷺ په زمانه کې
٨٥	٢..... تراويح د صحابه کرامو رضی الله عنهم
٨٥	او تابعينو رحمهم الله په دور کې
٨٩	٣..... تراويح د څلورو امامانو په نزد
٩٠	د بحث پای او څو ضروري فوائد
٩٠	شل رکعت تراويح سنت مؤکده دي
٩١	٢..... د خلفاء راشدینو جاري شو يو سنتو باره کې نبوی وصيت
٩٢	٣..... د څلورو وارو امامانو له مذاهبونه وتل جائزه دي
٩٢	٤..... په شل رکعاته تراويحو کې حکمت
٩٣	د تراويحو له پاره بل مسجد ته تلل
٩٣	د تراويحو د امام شرطونه څه دي؟
٩٣	د ډیره خړيلي امام په اقتداء کې تراويح کول مکروه تحریمي دي
٩٤	د لمونځ پابندي نه کونکي او ډیره خړيلي
٩٤	حافظ په اقتداء کې تراويح کول
٩٤	معاوضه مقرر و نکي حافظ په اقتدا کې تراويح ناجائز دي
٩٤	تراويح ورکونکي حافظ ته هديه اخيستل څنگه دي؟
٩٥	په تراويحو کې تيز رفتار حافظ پسې قرآن اوریدل څنگه دي؟
٩٥	له عذر پرته تراويح په ناسته کول څنگه دي؟
٩٥	په تراويحو کې ذکر و پورې ځان ته بيله ناسته مکروه کار دی
٩٦	په تراويحو کې د قرات اندازه
٩٦	په دوه دریو شپو کې قرآن پاک ختمول او باقي تراويح پریښودل
٩٧	ایا د اووه ورځو تراويح جائز دي حالانکې صحیح تلفظ پکې نه کیږي
٩٧	د رمضان په یو څو ورځو کې قرآن اوریدو والا د پاتې میاشتې له تراويحو نه فارغیږي
٩٨	د تراويحو په لمانځه کې یوازې هیر شوي آیتونه دوباره ویل هم جائز دي
٩٨	ایا په تراويحو کې د ترتیب خلاف سورتونه ویلوسره سجده سهو لازمیږي؟
٩٨	په تراويحو کې یو ځل بسم الله په په لور او از سره ویل ضروري دي
٩٩	په تراويحو کې، قل هو الله احد،، درې ځله ویل څنگه دي؟
٩٩	په تراويحو کې د قرآن پاک د ختم صحیح طریقه څه ده؟
١٠٠	په تراويحو کې که د مقتدي نه رکوع لاره شي؛ نو د لمانځه څه حکم دی؟

صفحہ	مضمون
۱۰۰	د تراويحو په دويم ركعت كې كه ناسته هيره شي
۱۰۰	او څلور ركعتو وكړي؛ نو څو تراويح وشي؟
۱۰۱	د تراويحو په مينځ كې وقفه
۱۰۱	د ماسخوتن فرض لمونځ د تراويحونه وروسته
۱۰۱	ادا كولو په باره كې څه حكم دي؟
۱۰۱	له جمعې پاتې تراويح د وترونه وروسته ادا كړل شي كه مخكې؟
۱۰۲	د ماسخوتن د جمعې كولونه پرته د تراويحو په جمع كول صحيح نه دي
۱۰۲	ايا د تراويحو قضا راوړل كيږي؟
۱۰۳	د تراويحو د لمانځه نه مخكې وتر كيږي؟
۱۰۳	په رمضان كې د وترونه پرته د جمعې اداء كول
۱۰۳	ځانته تراويح كول څنگه دي؟
۱۰۳	په كور كې تراويح كونكي به وتر په ارام وايي كه په جهر؟
۱۰۳	د تراويحو لمونځ په لاود سپيكر باندې كول
۱۰۴	كه څوك په تراويحو كې د امام اواز پوره وانه وري؛ نو هم به ورته پوره ثواب ملا ويږي
۱۰۴	په تراويحو كې قرآن كتل او لوستل
۱۰۴	په تراويحو كې قرآن پاك په كتلوسره لوستل جائزه دي
۱۰۵	د تراويحو لمونځ چې څنگه د سړيو په ذمه دي هماغه شان د ښځو په ذمه هم دي
۱۰۵	د تراويحو له پاره د ښځو جومات ته تلل مكروه دي
۱۰۵	د ښځو د تراويح كولو طريقه
۱۰۵	ايا د قرآن حافظه ښځه، د ښځو د تراويحو امامت كولى شي؟
۱۰۶	له رمضان پرته تراويح
۱۰۶	د نفلو په نيت په تراويحو كې شامليدونكي بيا تراويح كولى شي
۱۰۶	د هيريديونكي او دفتحي نه اخيستونكي قاري سره څه وكړي
	❖ نفل لمونځونه ❖
۱۰۷	په نفل او سنت غير مؤكده كې فرق
۱۰۷	ايا د پنځه وخته لمانځه نه پرته نور لمونځونه هم شته؟
۱۰۸	د اشراق، چاشت، او ابين او تهجد ركعتونه
۱۰۹	نفلي او سنت لمونځونه جهري كول
۱۰۹	په نوافلو كې د ترتيب خلاف سورتونه لوستل

صفحہ	مضمون
۱۰۹	نفلي لمونځ په ناسته کول څنگه دي؟
۱۱۰	ايا سنت او نفل په کور کې کول ضروري دي؟
۱۱۱	د صبح صادق نه وروسته نفل کول مکروه دي
۱۱۱	د سهار لمانځه نه وروسته نفل کول صحيح نه دي
۱۱۲	د سهار د سنتو نه وروسته نفل کول
۱۱۲	په حرم شريف کې هم د سهار او مازديگر د لمانځه نه وروسته نفل مه کوي
۱۱۳	ايا په حضور ﷺ باندې تهجد فرض و؟
۱۱۳	د تهجدو لمونځ په کوم عمر کې کول پکار دي؟
۱۱۴	د شپې د اخري برخې فضليت او تعين
۱۱۴	د تهجدو صحيح وخت کوم دی؟
۱۱۵	د پيشمني په وخت کې تهجد کول
۱۱۵	د تهجدو په لمانځه کې کوم کوم سورتونه لوستل پکار دي؟
۱۱۶	ايا په تهجدو کې درې ځله سوره اخلاص ويل پکار دي؟
۱۱۶	د تهجدو لمونځ په جمعې سره ادا کول صحيح نه دي
۱۱۶	که اخره شپه کې نه راپاڅيدونکي د وټرونه مخکې تهجد وکړي
۱۱۷	د تهجد د لمانځه له پاره که دنه پاڅيدو گمان وي؛ نو څه به کوي؟
۱۱۷	د تهجدو د لمانځه له پاره ويده کيدل يا شب گيره ضروري ده
۱۱۷	که د ماسخوتن لمانځه سره وتروکړو
۱۱۷	نو ايا د تهجدو سره يې په دويم ځل وکړو؟
۱۱۸	ايا د ماسپنين، مابنام، او ماسخوتن نفل ضروري دي؟
۱۱۸	د مابنام د لمانځه نه مخکې نفل کول جائز؛ خواغوره نه دي
۱۱۹	د مابنام نفلونه پريښودل څنگه دي؟
۱۱۹	د مابنام د اذان نه وروسته دوه رکعتو نفل کول چې کله لمونځ ولاړ وي
۱۱۹	ايا نفل پريښودل کيداى شي؟
۱۱۹	د نفلو له وجې فرض پريښودل غلط دي
۱۲۰	وترد تهجدونه مخکې وکړل شي او که وروسته؟
۱۲۰	له وترو وروسته نفل کول بدعت نه دي
۱۲۱	د وترو نه وروسته د دوو رکعتو نفلو شرعي حيثيت
۱۲۲	ايا د وترو نه وروسته نفل په ناسته زيات بهتره دي؟

مضمون	صفحه
نفل لمونځ چې شروع کړي؛ نو ایا د ماتولو نه وروسته فرض کیږي	۱۲۲
نبي کریم صلي الله عليه وسلم به دوه رکعتونه نفل په ناسته باندې کول	۱۲۲
د وترو نه وروسته نفل ضروري نه دي	۱۲۳
د حاجت لمانځه طریقه	۱۲۳
صلوة حاجت څنگه وکړل شي؟ او غوره وخت یې کوم دی؟	۱۲۳
ایا صلوة حاجت د خپلو ټولو حاجتونو له پاره کولی شو؟	۱۲۴
صلوة حاجت تر کومه پورې کول پکار دي؟	۱۲۴
د صلوة حاجت رکعتونه کول پریږدئ	۱۲۴
صلوة تسبیح سره د گناهونو معافي	۱۲۵
په صلوة تسبیح سره ټول گناهونه معاف کیږي	۱۲۵
د صلوة تسبیح تسبیح که په یو رکن کې هیر شي؛ نو د لمانځه کولو حکم	۱۲۵
د صلوة تسبیح څه طریقه ده؟	۱۲۶
په صلوة تسبیح کې تسبیح په دویم رکعت کې څنگه ویل کیږي؟	۱۲۶
په تیاره کې تهجد او صلوة تسبیح کول	۱۲۷
د صلوة تسبیح د لمانځه په جمعې سره د اداء کولو شرعي حیثیت	۱۲۷
ایا د صلوة تسبیح څه خاص وخت شته؟	۱۲۷
د صلوة تسبیح جمعه بدعت حسنه نه ده؟	۱۲۷
د صلوة تسبیح جمعه جائز نه ده	۱۲۸
د استخاري حقیقت	۱۲۹
د اهمو کارونو باره کې استخاره	۱۳۰
د نذر (منبستي) نفل کوم وخت کې ادا کړل شي؟	۱۳۰
د استخاري کولو شرعي طریقه	۱۳۱
د استخاري کولو طریقه او بل دا چې په استخاره	۱۳۱
کې څه شی په نظر راتلل ضروري دي؟	۱۳۱
د استخاري د لمانځه طریقه، نیت او کوم سورتونه پکې ولوستل شي؟	۱۳۱
استخاره د قرآن او سنت نه ثابته ده	۱۳۲
د سنت مطابق دې استخاره و شي	۱۳۲
استخاره په دویم ځل کول څنگه دي؟	۱۳۳
او بل دا چې د استخاري جواب راتلل ضروري دي؟	۱۳۳

صفحه	مضمون
۱۳۳	د خوب په دوران کې باران لیدل
۱۳۳	ایا د هر عمل نه مخکې استخاره کول ضروري دي؟
۱۳۳	د کاروبار له پاره د استخارې طریقه
۱۳۴	د بیعت کولو استخاره
۱۳۴	په یو وخت کې د ډیرو کارونو له پاره استخاره کول
۱۳۴	ایا د واده له پاره استخاره کول ضروري دي؟
۱۳۵	د واده وغیره له پاره استخاره کول
۱۳۵	ایا د واده له پاره هلک او اینجلی دواړو ته استخاره کول پکار دي؟
۱۳۵	د اشراق لمونځ چې کوم ځای د سهار لمونځ وکړل شي؛ هلته ضروري دي
۱۳۶	د شکرانې لمونځ کله ادا کول پکار دي؟
۱۳۶	د فرض لمونځونو نه مخکې د ستغفار او شکرانې لمونځ کول
۱۳۶	پنځوس رکعت د شکرانې لمونځ څلور څلور رکعت کولو سره ادا کیدای شي
۱۳۷	د ناوې په پروني (لوپټې) باندې د شکرانې لمونځ ادا کول
۱۳۷	د بلاگانو نه د حفاظت اود گناهونو نه د توبې له پاره کوم لمونځ وکړو؟
۱۳۷	ایا بنځه تحية الوضو کولی شي؟
۱۳۸	تحية الوضو د کوم لمانځه په وخت کې کول پکار دي؟
۱۳۸	که وخت کم وي؛ نو تحية الوضو وکړو یا تحية المسجد؟
۱۳۸	د ماښام د لمانځه نه مخکې تحية المسجد کول
۱۳۹	د تحية المسجد حکم او د اوقاتو تعین
۱۳۹	شب برات کې په جمعه نفل لمونځ جائز نه دی
۱۴۰	د نفل لمانځه جمعه

❖ سجده تلاوت ❖

۱۴۰	د سجدې تلاوت شرائط
۱۴۱	د تلاوت د سجدې د اداء کولو شرطونه
۱۴۱	د تلاوت د سجدې د اداء کولو طریقه
۱۴۱	د سجدې تلاوت نیت
۱۴۲	د تلاوت د سجدې صحیح طریقه
۱۴۲	په سجده تلاوت کې یوازې یوه سجده وي
۱۴۳	که چا په لمانځه کې د سجدې ایت ولوست، رکوع او سجده یې وکړه؛ نو سجده تلاوت ادا شوه

صفحه	مضمون
۱۴۳	ايا سجده تلاوت په سپاري باندې د قبلي له طرف پرته کولی شو؟
۱۴۳	سجده تلاوت ځانته ځانته ادا کړو يا د ختم قرآن
۱۴۳	نه وروسته ټولې سجدي يو ځای وکړل شي؟
۱۴۴	د تلاوت د سجدي صحيح طريقه
۱۴۴	په يو ځای باندې څوارلس سجدي کول
۱۴۴	د قرآن مجيد د تلاوت په وخت سجده کول پکار دي او که نه؟
۱۴۴	د سجدي تلاوت د پاتې کېدو حکم
۱۴۵	د تلاوت د سجدي طريقه
۱۴۵	د کومو سورتونو په اخر کې چې سجدي وي
۱۴۵	د هغه لوستونکي کله سجده وکړي؟
۱۴۶	د زوال په وخت تلاوت جائز دی، خو سجده تلاوت جائزه ده
۱۴۶	د سهار او مازديگر د مکروه وخت نه پرته سجده تلاوت جائزه
۱۴۷	د تلاوت او شکر سجده په کوم وخت کې کول پکار دي؟
۱۴۷	د مازديگر نه وروسته د تلاوت سجده کول
۱۴۷	په کټ کې ناست تلاوت کونکي کله سجده تلاوت وکړي؟
۱۴۸	د تلاوت په دوران کې د سجدي ايت په کم اواز سره لوستل بهتر دي
۱۴۸	د سجدي ايت او ددې ترجمه لوستلو سره يوازې يو ځل سجده لازميږي
۱۴۹	يو د سجدي ايت مې ډيرو ماشومانو ته ولوست؛ نو بيا به هم يوه سجده کول وي؟
۱۴۹	دوه کسان يو د سجدي ايت ولولي؛ نو څو سجدي واجبېږي؟
۱۴۹	د سجدي ايت که د لمونځ نه بهر کس واورې؛ نو سجده دې وکړي
۱۵۰	په لاوه سپيکر باندې د تلاوت سجده له لاوه سپيکر، ريډيو او ټيلي ويژن نه
۱۵۰	د سجدي ايت اوريدو باندې سجده تلاوت
۱۵۰	ټيپ ريکارډ او سجده تلاوت
۱۵۱	د سجدي ايت که معلوم نه وي؛ نو سجده تلاوت نه واجبېږي
۱۵۱	د سجدي ايت اوريدو سره سجده نه کونکي به گناه گار وي که لوستونکي؟
۱۵۲	د تلاوت سجده دې تلاوت کونکي په خپله وکړي بل څوک نه
۱۵۲	د سورة السجدة ايت کم اواز سره لوستل پکار دي نه ټول سورت
۱۵۲	د سورت حج څومره سجدي کول پکار دي؟
۱۵۳	په قرآن مجيد کې څومره سجدي دي؟ او څومره واجب دي؟

صفحه	مضمون
------	-------

- ۱۵۳ د تلاوت د سجدي اعلان
- ۱۵۳ د ژبې د خوزولو نه پرته د تلاوت ثواب ملاویدل
- ۱۵۳ د لمانځه نه د بهر خلکو له پاره د سجده تلاوت حکم

❖ د لمانځه متفرق مسائل ❖

- ۱۵۴ د وظیفې لوستلو له پاره د لمانځه شرط
- ۱۵۴ په لمانځه کې د ژبې نه چلیدو علاج
- ۱۵۴ د لمانځه پریښودونکي نعت خوان د احترام حقدار نه دی
- ۱۵۵ قنوت نازل کله لوستل کیږي؟
- ۱۵۵ ټي وي خودې لږ تر لږه د لمانځه د وخت احترام کوي
- ۱۵۶ په ټي وي باندې د جمعې په وخت کې پروگرامونه وړاندې کول
- ۱۵۶ په ځای د قرعه اندازې د استخارې د لمونځ په ذریعه فیصله وکړي
- ۱۵۷ له ډیرې مجبوري نه په فیکتري کې کم نه کم فرض او وتر ضرور کوي
- ۱۵۷ په دفتری وخت کې د لمانځه له پاره جومات ته تلل
- ۱۵۸ په دفتری لمونځ څنگه ادا کړو؟
- ۱۵۸ په دفتری وخت کې د لمانځه د ادا کولو په بدله کې زیات کار
- ۱۵۹ هر وخت پټکی پسرول سنت دي
- ۱۵۹ جمعې کې د شریکیدو له پاره منډې وهل جائز نه دي
- ۱۵۹ درکوع او سجدي اود تسبیح صحیح تلفظ زده کړئ

❖ اورد او وظائف ❖

- ۱۶۰ له قرض نه دخلاصې وظیفه
- ۱۶۰ د نوکري له پاره وظیفه
- ۱۶۰ د رزق د پراخي او د پریشاني نه د بچ کیدو وظیفه
- ۱۶۰ د کاروبار د بندیدو له پاره وظیفه
- ۱۶۱ په کاروبار کې د ترقی او د قرض د واپسي طریقه
- ۱۶۱ سورة فاتحه وایه غوږ پرې دم کړه ان شاء الله صحیح به شي
- ۱۶۱ د بد تمیز ماشوم له پاره وظیفه
- ۱۶۲ د ماشوم ناروغي اود هغي وظیفه
- ۱۶۲ درشتې له پاره وظیفه
- ۱۶۲ د واده له پاره وظیفه

صفحه	مضمون
۱۲۳	د اولاد له پاره وظیفه
۱۲۳	د خاوند او بنځې په مینځ کې د محبت پیدا کولو وظیفه
۱۲۳	د حافظې د قوي کولو وظیفه
۱۲۳	ایت کرسی ویل په سر باندې لاس کیښودل او (یاقوي) یوولس ځله ویل
۱۲۳	د هر لمانځه نه وروسته بنی لاس په سر باندې کیښودل
۱۲۳	او یوولس ځله (یاقوي) او یوولس ځله (یا حافظ) ویل
۱۲۴	د یاداشت له پاره وظیفه
۱۲۴	ګول دایره جوړول او کاني ټکول
۱۲۴	له اوداسه پرته ذکر کول
۱۲۴	د شهدو د مچۍ د چیچلو دم
۱۲۵	د ساه د تکلیف وظیفه
۱۲۵	د ذهني او مالي پریشاني د لرې کولو وظیفه
۱۲۵	د پریشانیو نه د نجات وظیفه
۱۲۶	د ناروغي لرې کولو وظیفه
۱۲۶	د خاوند د اصلاح اسانه طریقه
۱۲۶	د جینکو د پابندي سره سورة یسین لوستل
۱۲۶	د جادو اثر ختمول
۱۲۷	د پریشانیو نه د حفاظت وظیفه
۱۲۷	د بې خوبۍ وظیفه
۱۲۸	په تلو راتلو سره "حسبنا الله ونعم الوکیل، نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ" لوستل
۱۲۸	د آیت کریمه ختمول په خومره وخت کې صحیح دي؟
۱۲۸	د آیت کریمه د ختم په دوران کې دڅه ضرورت له وجې پورته کیدل
۱۲۸	د آیت کریمه په ختم کې د ماشومانو شریکت
۱۲۸	د غیرموکده سنتو او نفلونو نه کوونکو په ذکر او اذکار باندې زور کول څنګه دي؟
۱۲۹	ایا په قرآن او حدیث کې ذکر شویو دعاګانو لوستلو کې له چانه اجازه اخیستل ضروري دي؟
۱۲۹	ایا د اعمال قرآني دوظیفو د اجازې اخیستلو ضرورت نه شته؟
۱۲۹	ایا د وظیفو له پاره پناه کیدل ضروري دي؟
۱۲۹	اوبل دا چې په وظیفو سره نقصان کیږي

صفحه	مضمون
۱۷۰	ايا د الله تعالى دنومونو د ذکر له پاره له چانه دا جازي اخيستلو ضرورت شته؟
۱۷۰	آيا حصن حصين مستند دی؟
۱۷۰	تې وي ته کتل او تسبیح ويل
۱۷۰	رنگ رنگ داني لرونکي تسبیح کول
۱۷۱	په تسبیح ذکر کولو باندې اعتراض او دهغه جواب
۱۷۳	په گرځيدو يا په مجلس کې ذکر کول
۱۷۳	چې ذهن متوجه نه وي څنگه دی؟
۱۷۴	آيا درود ابراهيمي يوازي سپری ويلي شي؟
۱۷۴	اوبل دا چې دا په وظيفو کې مانع دی؟
۱۷۵	درود شريف څومره ويل پکار دي؟
۱۷۵	درود شريف کله واجبېږي؟
۱۷۵	د ټولو نه افضل درود کوم يو دی؟
۱۷۵	آيا په ځانته د درود شريف دومره ثواب ملاوېږي؟
۱۷۵	څومره چې په جمع باندې په ناستې ويلو سره؟
۱۷۶	بې اودسه د درود شريف ذکر کول
۱۷۶	د دره د (صلوة تنجينا) حکم
۱۷۶	د ناپاکي په ورځو کې د اسماء حسني تسبیح کول
۱۷۶	نسبیح فاطمه له کومې گوټې نه شروع کړي؟
۱۷۶	له ما بنامه تر ما سخوتنه پورې وخت په مسجد
۱۷۶	کې په تلاوت او تسبیحاتو سره تیره ول
۱۷۷	د (لا اله الا الله وحده لا شریک له، اللهم اجرني من النار)
۱۷۷	اونورو د لوستلو فضيلتونه
۱۷۷	د درجو او چتوالي له پاره وظيفي
۱۷۸	ايا نبي کریم صلی الله عليه وسلم مظلوم د
۱۷۸	ظالم خلاف بد دعا (بنیرا) نه منع کړی دی؟
۱۷۸	د غیر مسلم او مذهبي پيشې والا نه دعا اخيستل
۱۷۸	ايا د بنسگرو لاندې پرتوگ اغوستونکي دعا قبلېږي؟
۱۷۹	د بنسگرو پتونکي په دعا نه قبلیدو باندې اعتراض او دهغه جواب
۱۸۰	د دعا قبولیت له پاره د وظيفو کول ولې ضروري دي؟

صفحه	مضمون
۱۸۰	دعا ضرور قبلېږي، مایوسه کیدل نه دي پکار
۱۸۱	د الحمد شریف او د تعوذ د لوستلو باوجود
۱۸۱	د احکام الهي خلاف ورزي او د شیطان تسلط ولې وي؟
۱۸۱	د حضور ﷺ له پاره موږ دعا گانې ولې کوو؟
۱۸۲	د ماثورو دعاگانو اثر ولې نه کیږي؟
۱۸۲	زموږ دعاگانې ولې نه قبلېږي؟
۱۸۴	کله چې د هریو شي وخت مقرر دی؛ نو بیا دعاگانې ولې غواړو؟
۱۸۵	د حضور ﷺ د زیارت کولو وظیفه
۱۸۵	د دعا تحفه (دانس ﷺ دعا)
❖ دمري حکونه ❖	
۱۹۳	نامحرم د کفن دفن له پاره ولې مقررول صحیح نه دي
۱۹۳	د کوم مري چې مذهب معلوم نه وي دهغه کفن دفن به څنگه کیږي؟
۱۹۴	که ښځه مړه ومندل شي؛ نو د دې د مسلمان کیدو نښه به څه وي
۱۹۴	د مړه پیدا شوي ماشوم کفن دفن
۱۹۵	د مري په خوا کې د قرآن کریم تلاوت کول
۱۹۵	قريب الموت ته د کلیمې تلقین کول
۱۹۵	د مري د غسل له پاره په اوبو کې د بیرې پانې اچول
۱۹۶	د غسل ورکولو په وخت کې مري څنگه څملول شي؟
۱۹۶	مري ته په دویم ځل د غسل ورکولو ضرورت نه شته
۱۹۷	مري ته د غسل ورکولو په وخت کې دې د زخم نه پټېښ لري کرل شي
۱۹۷	د مري مصنوعي غاښ ویستل
۱۹۸	د موټر د ټکر (ایکسیدېنټ) په صورت کې د مري غسل
۱۹۸	ایا خاوند ښځې ته او ښځه خاوند ته غسل ورکولی شي؟
۱۹۹	نرښځي (ایجرا) ته به غسل څوک ورکوي؟
۱۹۹	مري ته دوه ځله د غسل ضرورت نه شته
۱۹۹	غسل ورکونکي ته اجرت ورکول
۲۰۰	مري ته غسل ورکونکي باندې غسل نه واجبیږي
۲۰۱	مري سره په لاس لگولو باندې غسل نه واجبیږي
۲۰۲	که د سفر په دوران کې ښځه وفات شي؛ نو هغې ته څوک غسل ورکړي؟

صفحہ	مضمون
۲۰۲	د سړي او ښځې له پاره مسنون کفن
۲۰۳	د کفن له پاره نوې جامه اخیستل ضروري نه ده
۲۰۳	په کفن کې گنډل شوې جامې استعمالول خلاف سنت دي
۲۰۴	د عام سان کفن تیار ساتلی شی، خو په دې باندې آیتونه یا مقدس نومونه مه لیکئ
۲۰۵	د کفن جامې ته کولو (راټولولو) سره نه حرامیږي
۲۰۵	اب زم زم سره وینځل شوې جامې کفن ورکول جائز دي
۲۰۵	په زم زم سره کفن وینځل او کیښودل، د خپل قبر ځای خاص کول
۲۰۵	مړي ته په کفن کې عهد نامه کیښودل بې ادبي ده
۲۰۶	د وفات شوې ښځې په پښو باندې نکريزې لگول جائزه دي
۲۰۶	د کفن اغوستلو په وخت کې مړي ته کافور لگول او د خوشبو پونه (چرکاؤ) ورکول جائز دي
۲۰۷	د مړي په باره کې د ښځو توهم پرستي
۲۰۸	د مړي له پاره حيله اسقاط او قدمونو شمارلو رسم
۲۰۹	جنازې ته د اوږې ورکولو مسنونه طریقه
۲۰۹	د جنازې له پاره دریدل بهتر دي
۲۱۰	مړی د دفن کولو له پاره په سورلی باندې وړل
۲۱۰	ځاوند د خپلې ښځې په جنازه کې شریکیدای شي
۲۱۰	ځاوند له مرگه وروسته د ښځې مخ لیدی شي لاس نه شي لگولی
۲۱۲	په ښځه ځاوند کې که څوک مړ شي نو د یو بل مخ لیدی شي او که نه؟
۲۱۲	مړی په کور کې تر کوم وخته کیښودل کیدای شي
۲۱۳	د خلکو د انتظار له پاره مړی کیښودل
۲۱۳	د ناپاکه کس جنازې ته اوږه ورکول
۲۱۳	د ښځې مړي ته هر کس اوږه ورکولی شي
۲۱۳	په قبرستان کې د جنازې کیښودنه مخکې ناسته د ادب خلاف ده
۲۱۴	د مړي د دفن کولو په وخت کې رسومات
۲۱۴	په قبر کې مالوچ یا فوم غوړول صحیح نه دي
۲۱۴	په قبر کې قرآن یا کلمه کیښودل جائزه دي
۲۱۵	د مړي صرف مخ قبلې طرف ته کول کافی نه دی
۲۱۵	د وفات شوې زړانه مخ غیر محرمه سړیو ته ښودل جائزه دی
۲۱۶	د قبر د ننه د مړي مخ ښودل ښه نه دي

صفحه	مضمون
۲۱۲	په قبر کې مړی په کوم اړخ کېښودل پکار دي؟
۲۱۲	لحد ته د مړي له کوزولو وروسته د خاورې اچولو طریقه
۲۱۷	بندیدو ته د نژدې شوي قبر خلاصول
۲۱۷	په قبر باندې اذان کول بدعت دي
۲۱۷	په قبر اذان بدعت دی او لږ ساعت په قبر ایساریدل سنت دي
۲۱۸	کله کله ځمکه ډیر گناهگار مړی نه قبلوي
۲۱۸	مړی په ځمکه کېښودلو سره دفن کول فرض دي
۲۱۹	مړی دریاب ته ویشتل
۲۱۹	په خپل ژوند کې قبر جوړول مباح دي
۲۲۰	قبر پوخ پکار دی یا کچه؟
۲۲۱	د کچه قبر وضاحت
۲۲۲	د قبر دیوالونه هم د مجبوري له وجې پاڅه کیدای شي
۲۲۳	د قبر څو احکام
۲۲۳	د وران قبر جوړول
۲۲۴	د قبر د شناخت د پاره کاڼی لگول
۲۲۴	مړي باندې خاوره اچونکي خلک په قبرستان
۲۲۴	کې په کومو شیانو عمل وکړي؟
۲۲۵	په قبر باندې په غلطې سره د پښې کېښودو تلافی څنگه کیدی شي؟
۲۲۵	په قبرونو د پاسه تلو په ځای د لرې نه فاتحه ولولئ
۲۲۵	په قبرونو تگ او ډډه وهل جائزه دي
۲۲۶	په قبر د ځناورو نه د ساتلو له پاره پرده اچول
۲۲۶	مړی امانت خښول جائزه دي
۲۲۷	مړی پلرنی هدیرې ته وړل شرعاً څنگه دي؟
۲۲۸	د قبر په طرفونو کې د گناهونو په وجه مړی بل ځای ته منتقل کول
۲۲۸	د مړي بل ځای ته منتقل کولو له پاره تابوت استعمالول
۲۲۹	وفات شوي ماشومان، د شفاعت ذریعه
۲۳۰	آیا په مړي باندې ژړل هغه ته د تکلیف سبب جوړیږي؟
۲۳۰	د مړي غم تر څو ورځو پکار دی؟
۲۳۰	دمړي دخپلوانو د غم موده اود خوراک ورکولو رسم

مضمون

صفحه

۲۳۱	د مري کوروالوته د يوې ورځې يوې شپې خوراک ورکول مستحب دي
۲۳۱	د مري په کور کې د نغري بلولو ممانعت
۲۳۲	تعزيت د مري په کور کې وکړئ او فاتحه ايصال ثواب په خپل کور کې
۲۳۲	کونډې ته په دريمه ورځ باندې نوې لوپته پسرول
۲۳۳	بزرگان په خانقاه يا مدرسه کې دفن کول د فقهاوو په نزد مکروه دي
	❖ مري سره متعلق متفرق مسائل ❖
۲۳۴	په هر مسلمان په خپل ژوند کې اووه مريوته غسل ورکول فرض نه دي
۲۳۴	د غير مسلم د مرگ خبر اوريدو سره (انالله وانا اليه راجعون) ويل
۲۳۴	د مرحوم قرض دې اداسي گني د عذاب مستحق به وي
۲۳۲	مرحوم که ترکه پرې نږدي: نو وارث د هغه د قرض ادا کولو ذمه وار نه دی
۲۳۲	د مري د مال او قرض سره څه وکړل شي؟
۲۳۷	که د مرحوم قرض ورکول کيږي؛ نو شرعي وارثانو ته دې ادا کړي
۲۳۷	د مرحوم قرض که څوک معاف کړي؛ نو جائز دی
۲۳۷	د مرحوم قضا لمونځونه او روژې څنگه ادا کړل شي؟
۲۳۸	د نيا له وفات وروسته او د څلويښتۍ نه مخکې د لمسي واده کول څنگه دي؟
۲۳۹	شهيد څوک دی؟
۲۳۹	ايا د مرگ د سزا مجرم شهيد دی؟
	په اوبو کې ډوبيدونکی او د دين د علم د حاصلولو په دوران کې مړ کيدونکی به معنوي شهيد وي
۲۳۹	
۲۴۰	ايا په محرم کې وفات کيدونکی ته به شهيد ويل کيږي؟
۲۴۰	د دندې (وظيفې) په ادا کولو کې مسلمان مقتول به شهيد وي
۲۴۰	د غسل نه وروسته که د مري له پوزې وينه روانه شي، هغه شهيد نه گڼل کيږي
۲۴۱	که ښځه په خپل عزت ساتلو کې مړه شي: نو شهیده به وي
۲۴۱	د انساني لاش خپرل او په هغه باندې تجربې کول ناجائز دي
۲۴۱	د پوست مارتېم شرعي حيتيت
۲۴۲	د لاش شلولو شرعي حکم
۲۴۳	د شپږ مياشتو حمل لرونکې ښځې د مرگ
۲۴۳	نه وروسته اپريشن کولو سره ماشوم راوستل

صفحه	مضمون
------	-------

❖ سترگي عطيه كول اود اندامونو پيوند كاري ❖

۲۴۳	د سترگو د عطيه كولو له پاره وصيت كول شرعي ډول باندې څنگه دي؟
۲۴۲	د سترگو عطيه كول ولې ناجائز دي حالانكي انسان په قبر كې خرابيږي؟
۲۴۸	د وينې د عطيه اهتمام كول او مريضانو ته ور كول شرعي طور باندې څنگه دي؟
۲۴۸	د انساني اندامونو پيوند كاري اود وينې مسئله
۲۵۱	مقدمه
۲۵۱	څو اصولي مسائل
۲۵۱	اول: هر حرام شي د انسانيت له پاره مضر دي
۲۵۱	دويم: د انسان تكريم اود هغه دوه طرفونه
۲۵۲	درېم: په علاج كې شرعي اسانتياوې
۲۵۲	خلورم: د اضطرار صحيح درجه څه ده؟
۲۵۳	پنځم: په غير اضطراري حالت كې په علاج كې شرعي سهولتونه
۲۵۴	د وينې مسئله
۲۵۵	د انساني اندامونو مسئله
۲۵۶	د انساني اندامونو حرمت

❖ د جنازې لمونځ ❖

۲۵۹	د حضور ﷺ د جنازې لمونځ او تدفين
۲۵۹	څنگه وشو اود خلافت فيصله څنگه وشوه؟
۲۶۰	د حضور ﷺ د جنازې لمونځ چا وركړی و؟
۲۶۲	د بيلمازه د جنازې لمونځ وشي او كه نه؟
۲۶۳	د جنازې د لمانځه په وخت د شريكيدو په ځای جدا دريدل
۲۶۳	د بيلمازه د جنازې لمونځ
۲۶۴	د بيلمازه مړي رابنكل جائزه دي او د هغه د جنازې لمونځ هم جائز دی
۲۶۴	د ناواده كړي جنازه جائزه
۲۶۵	د جنازې د لمانځه د جواز له پاره ايمان شرط دی واده نه
۲۶۵	د ځان وژونكي د جنازې لمونځ دې د معاشرې ممتاز خلك نه ادا كوي
۲۶۶	د ځان وژونكي د جنازې لمونځ
۲۶۶	د غير الله نه د خير او شر د توقع كونكي د جنازې لمونځ اداء كول
۲۶۶	د مقروض يه جنازه كې د حضور ﷺ شركت او د قرض ادا كول

صفحه	مضمون
۲۲۷	د شهيد د جنازې لمونځ ولې؟ کله چې شهيد ژوندی دی؟
۲۲۷	د باغي، ډاکو او دمورپلار د قاتل د جنازې لمونځ نشته
۲۲۸	د مرتد او غير مسلم د جنازې لمونځ
۲۲۸	د مرتد مړي ته د غسل ورکونکي شرعي حکم
۲۲۸	د قادياني د جنازې لمونځ اداء کول
۲۲۹	د جنازې په لمانځه کې د کافرانو او بې ايمانه شرکت
۲۲۹	د قاديانانو جنازه جائزه ده
۲۷۲	د مرزايانو ملحدانه عقائد دا دي
۲۷۸	د قاديانيانو مړی د مسلمانانو په مقبره کې خښول
۲۷۸	او فاتحه، دعا او استغفار کول پرې حرام دي
۲۷۸	قادياني مړی د مسلمانانو په مقبره کې دفن کول ناجائز دي
۲۸۷	په نوي زېږېدلي ماشوم کې که ساه وي: نو د مرگ نه وروسته به د هغه د جنازې لمونځ کيږي
۲۸۸	د حاملې ښځې هم يوه جنازه وي
۲۸۸	که د پنځو شپږو مياشتو ماشوم لږ وخت ژوندی وي او مړ شي: نو ايا د هغه د جنازې لمونځ کيږي؟
۲۸۸	په جومات کې د ننه جنازه کول مکروه دي
۲۸۹	د ماشوم د دفن کولو نه وروسته معلومه شوه چې هغه د پيدايښ په وخت ژوندی و: نو اوس څه و شي؟
۲۸۹	په مسجد کې د جنازې لمونځ کول
۲۹۰	په مسجد کې د جنازې لمونځ اداء کول
۲۹۱	د جنازې د لمانځه په ځای کې فرض لمونځ کول
۲۹۱	د جنازې د لمانځه له پاره په حطيم کې دریدل
۲۹۱	په حرمين شريفين کې د جنازې لمونځ ولې کيږي؟
۲۹۲	په بازار کې د جنازې لمونځ مکروه دی
۲۹۲	د سهار او مازديگر نه وروسته د جنازې لمونځ
۲۹۲	د جنازې لمونځ دې د سنتو نه وروسته وکړل شي
۲۹۳	خپليو سره د جنازې لمونځ کول
۲۹۳	د خپليو په پښو کولو سره د جنازې د لمانځه اداء کول
۲۹۴	بیره کې د جنازې لمونځ په تيمم سره جائز دی

صفحه	مضمون
۲۹۴	له اوداسه پرته د جنازې لمونځ.....
۲۹۴	د جنازې دلمانځه له پاره يوازې د مشر زوی اجازه ضروري نه ده.....
۲۹۵	د سيد په موجوديت کې د جنازې لمونځ دويم کس هم ورکولی شي.....
۲۹۵	د جنازې دلمانځه د اداء کولو حقدار څوک دي؟.....
۲۹۶	دنږدې ولي له اجازې پرته د اداء شوې جنازې حکم.....
۲۹۶	د چا د جنازې لمونځ چې غير مسلم وکړ په هغه دوباره لمونځ کول پکار دي.....
۲۹۷	د جنازې دلمونځ طريقه.....
۲۹۷	د جنازې د لمونځ نيت څنگه دی؟ که دعا ياده نه وي نوڅه وکړو؟.....
۲۹۷	دعاگانې دا دي:.....
۲۹۸	د جنازې په لمونځ کې دعاگانې سنت دي.....
۲۹۸	که د وږو او لويانو يو د جنازې لمونځ وشي نو د لويانو دعا لولئ!.....
۲۹۸	که معلومه نه وي چې جنازه د سړي ده يا د ښځې؛ نو د بالغ دعا لولئ!.....
۲۹۹	د جنازې او اخترونو دلمانځه نيت اورول.....
۲۹۹	د جنازې په لمونځ کې د دعا شرعي حيثيت.....
۲۹۹	د جنازې په لمانځه کې رکوع او سجده نشته.....
۳۰۰	د جنازې په لمونځ کې سوره فاتحه او نور سورتونه ويل څنگه دي؟.....
۳۰۰	د جنازې د لمونځ د هر تکبير سره سر د آسمان طرف ته اوچتول.....
۳۰۰	د جنازې په دوران کې شامل د وښکې لمونځ څنگه پوره کړي؟.....
۳۰۱	که د جنازې په لمونځ کې د مقتدي نه څه تکبيرونه پاتې شي نوڅه وکړي؟.....
۳۰۱	د جنازې د لمونځ په پای کې لاسونه پريښودل.....
۳۰۱	د جنازې د لمونځ نه وروسته دعا غوښتل.....
۳۰۲	د جنازې د لمونځ نه وروسته په قبر لاس اوچتول او دعا کول.....
۳۰۲	که د مړي د جنازې لمونځ ونه شي نوڅه وکړي؟.....
۳۰۳	د جنازې د کټ سپکيدل د نيکۍ نښه نه ده.....
۳۰۳	د جنازې سره ټولگي جوړول او په لرې اواز کلمه طيبه يا کلمه شهادت ويل بدعت دي.....
۳۰۳	د مړي سره د تللو په وخت په اوچت اواز سره د شهادت کلمه ويل.....
۳۰۴	د ږخه د جنازې لمونځ کولو جواز.....
۳۰۴	له يو وار څخه زيات د جنازې لمونځ اداء کول.....
۳۰۴	د غائبانه جنازې شرعي حيثيت.....

صفحه	مضمون
۳۰۵	د غائبانه جنازې لمونځ
۳۰۵	غائبانه جنازه د امام ابو حنيفه رحمته الله او امام مالک رحمته الله په نزد جائزه ده
۳۰۶	د جنازې په لمونځ کې د بنځو شرکت
۳۰۶	د حضرت حذیفه بن یمان رضی الله عنه او حضرت جابر بن عبد الله رضی الله عنه دمړي واقعہ
۳۰۶	د مړي ورلو کټ غیر مسلم ته ورکول
۳۰۷	د جنازې د لمونځ په آخري صف کې زیات ثواب
۳۰۷	آیا د جنازې د لمونځ په صفونو کې طاق تعداد ضروري دی؟
۳۰۷	د جنازې لمونځ او مکروه وخت
۳۰۸	د جنازې لمونځ اداء کونکو ته پیسې ورکول
۳۰۸	په مزار باندې احتراماً سجده کول
۳۰۸	قبرستان ته تلل څنگه دي حالانکې ایصال ثواب د کور نه هم کیږي
۳۰۹	د بزرگ په مزار باندې مراقبه کول
۳۰۹	د قبر سر ته دریدل او دڅه لوستلو شرعي حیثیت
۳۰۹	د قبرستان سره نژدې په اوچت آواز گانې غږول
۳۱۰	په قبر باندې اوبه شیندل او شنه لښته څښول
۳۱۰	د قبر په شناخته قرآني آیاتونه لیکل
❖ د قبرونو زیارت ❖	
۳۱۱	په قبرستان باندې د څومره لرې نه سلام اچول کیږي؟
۳۱۱	قبرستان ته په کومه ورځ او کوم وخت کې تلل پکار دي؟
۳۱۲	پاخه مزارونه ولې جوړیږي؟
۳۱۲	مزارونو ته تگ جائز دی، خو هلته دې شرک او بدعت نه کوي
۳۱۲	د بزرگانو په مزارونو باندې نذر منل حرام دي
۳۱۳	په مزارونو باندې پیسې ورکول کله جائز دي او کله حرام؟
۳۱۳	په مزارونو را جمع شوې پیسې چېرته خرچ کول پکار دي؟
۳۱۳	د اولیاء الله په مزارونو باندې چیلۍ (وزه) وغیره ورکول حرام دي
۳۱۴	مړی، قبر ته راتلونکی پیژني او د هغه د سلام جواب ورکوي
۳۱۴	قبر باندې لاس او چټولو سره دعا غوښتل
۳۱۴	قبرستان کې د فاتحې او دعا طریقه
۳۱۵	په قبرستان کې مسنونې دعا گانې

صفحه	مضمون
۳۱۵	په قبرستان کې د قرآن کریم تلاوت په کم آواز سره جائز دی په لوړ آواز سره مکروه دی
۳۱۶	قبرستان ته د ښځو تگ صحیح نه دی
۳۱۶	د ښځو قبرستان ته تلل
۳۱۷	ایا د ښځو مزارونو ته ور تگ جائز دی؟
۳۱۸	د ښځو او ماشومانو قبرستان ته تگ، او د بزرگ په نامه نذر کول
۳۱۹	قبرستان وقف وي ذاتي تصرفات پکې جائز نه دي
۳۲۰	قبرستان تر کومه پورې قبرستان پاتې کیږي؟
۳۲۰	د چا په مملوکه ځمکه کې قبر جوړول
۳۲۱	د خوب په وجه د چا په ځمکه کې د جوړ کړي مزار څه سره وکړل شي؟
	❖ ایصال ثواب ❖
۳۲۲	ایصال ثواب له پاره د حضور (ﷺ) نه شروع کول پکار دي
۳۲۲	د حضور اکرم (ﷺ) له پاره د نوافلو ایصال ثواب
۳۲۲	حضور (ﷺ) له پاره ایصال ثواب او د یو اشکال جواب
۳۲۷	د ایصال ثواب شرعي حیثیت
۳۲۷	په نبي کریم (ﷺ) باندې د درود او سلام طریقه
۳۲۷	او بل دا چې د ایصال ثواب له پاره فاتحه لوستل
۳۲۹	د ایصال ثواب مرحوم ته پته لگېږي او هغه ته د تحفې په ډول ملاوېږي
۳۲۹	مسلمان که هر څومره گناهگار وي، هغه ته د خیرات نفع رسیږي
۳۳۰	د ورک شوي کس له پاره ایصال ثواب جائز دی
۳۳۰	د مرحومینو له پاره د ایصال ثواب طریقه
۳۳۴	ایا د ثواب بښلونه وروسته هغه سره څه پاتې کیږي؟
۳۳۴	ایصال ثواب ثابت دی او بښونکي ته هم ثواب ملاوېږي
۳۳۵	د فرض لمونځ ثواب چاته ورکول
۳۳۵	د نفلي اعمالو ثوابونه
۳۳۶	ټول امت ته د ایصال ثواب طریقه
۳۳۶	د ایصال ثواب طریقه، او دا چې درود شریف په ملاسته ویل هم جائز دي
۳۳۷	ژوندیو ته هم ایصال ثواب کول جائز دي
۳۳۷	د خښولونه مخکې ایصال ثواب صحیح دی
۳۳۸	د ایصال ثواب له پاره د څه خاص شي صدقه کول ضروري نه دي

صفحہ	مضمون
۳۳۸	دنيا ته د ښودنې له پاره د خوراک ورکولو مړي ته هيڅ ثواب نه رسيږي
۳۳۹	د قرباني په ذريعه ايصال ثواب
۳۳۹	د ايصال ثواب له پاره کيناستل او خوراک ورکول
۳۳۹	آيا چې ترڅو پورې خوراک ونه خوړل شي د مړي خوله خلاصه پاتې وي؟
۳۴۰	ختم کول بدعت دي خو فقيرانو باندې خوراک خوړل د ثواب کاردی
۳۴۰	تلاوت قرآن پاک سره ايصال ثواب کول
۳۴۱	مړي ته د قرآن خواني د ثواب رسولو صحيح طريقه
۳۴۲	د قرآن خواني په دوران کې غلط کارونه او وبال يې
۳۴۳	د چا په مرگ باندې د رشتدارانو قرآن خواني کول
۳۴۴	د عباداتو ايصال ثواب
۳۴۴	په قرآن خواني کې نالوسته سپاري
۳۴۴	لوستل شويو سپارو سره د کينېدو کفاره
۳۴۵	په دريمه، لسمه، او قرآن خواني کې شرکت کول
۳۴۵	د مړي قبر ته وړلو او ايصال ثواب صحيح طريقه
۳۴۶	دنويو او مخکې ټولو ثواب بښل کيږي
۳۴۷	د پخواني تلاوت ايصال ثواب
۳۴۷	په خپله ثواب حاصلولو له پاره د صدقه جاريه مثالونه
۳۴۸	د وفات شوي د تعزيت له پاره جلسې د صحيحو مقاصدو لاندې جائز دي
۳۴۸	د عذاب قبر د کموالي او د ځنکدن د اساني وظيفه
۳۴۸	په قبرستان کې د ايصال ثواب له پاره د کومو خبرو خيال ساتل پکار دي؟
۳۴۹	که د مور قبر معلوم نه وي نو د مغفرت دعا څنگه وکړم؟
۳۴۹	د کوهي يا سرک ايصال ثواب
۳۵۰	ښځه هم ايصال ثواب کولې شي
۳۵۰	د مرحومينو په قبر باندې د ايصال ثواب د پاره قرآن خواني
۳۵۰	د ايصال ثواب په مجلس کې د قادياني
۳۵۰	شريکت او ددوی ايصال ثواب صحيح دی؟

❖ د قرآن کریم عظمت او تلاوت ❖

۳۵۱	د وړو ماشومانو له پاره د عم پارې ترتيب بدلول جائز دي
۳۵۲	په قرآن مجيد کې د نسخ علی الاطلاق انکار کول گمراهي ده

صفحه	مضمون
۳۵۲	د قرآن کریم ترټولو اوږد آیت د سورت بقرې (۲.۸۲) آیت دی
۳۵۲	په دعا کې قرآني الفاظ یدلول
۳۵۳	د لوح محفوظ نه څه مراد دي؟
۳۵۳	قرآن کریم مجهول لوستل صحیح نه دي
۳۵۴	جامع القرآن څوک دی؟
۳۵۴	د قرآن د تلاوت په دوران کې خبرې کول
۳۵۴	د قرآن پاک د لوستلو طریقه
۳۵۵	د قرآن مجید لوستل فرض دي او که سنت
۳۵۵	آیا په قرآن مجید کې په اعراب لگولو سره تحریف وشو؟
۳۵۵	د قرآن مجید اووه منزله څنگه لوستل پکار دي؟
۳۵۵	قرآن مجید بنکلول
۳۵۶	د قرآن مجید بنکلول جائز دي
۳۵۶	د قرآني حروفو گوتمه موچې په گوته وي بیت الخلاء ته مه ځی
۳۵۶	په تخته چاک سره لیکل شوي قرآني آیاتونه څنگه وړان کړو؟
۳۵۷	زړو مقدسو پاڼو سره څه وکړل شي؟
۳۵۷	په اخبارونو او رسالو کې شائع شويو مقدسو پاڼو سره څه وکړل شي؟
۳۵۹	په اخبارونو کې د قرآني آیاتونو اشاعت بې حرمتي ده
۳۵۹	په اخبارونو کې د قرآن ترجمه چاپ کول
۳۶۰	قرآن مجید د الماری په پورتنۍ برخه کې ږدی
۳۶۰	قرآن مجید په لاندیني منزل کې کینودل جائز دي
۳۶۱	قرآن مجید باندې کتابچه کینودل او لیکل کول سخته بې ادبی ده
۳۶۱	د قرآن پاک په باره کې د گستاخانه خیال راتلو شرعي حکم
۳۶۱	تي وي کې د قرآن مجید د تلاوت په وخت هغه طرف ته پښې غځول
۳۶۲	په ژبې سره د قرآن پاک الفاظ ادا کول ضروري دي
۳۶۲	په ژبه د ویلو نه پرته د تلاوت ثواب نه وي، خود کتو او تصور ثواب به ورکول کیږي
۳۶۲	آیا د ماسخوتن په لمانځه کې لوستلو سره به د شپې د سورتونو فضیلت حاصل شي؟
۳۶۳	تبارک الذي او سورت یس په آواز سره لوستل
۳۶۳	د تلاوت له پاره هروخت صحیح دی
۳۶۳	د لمر راختلو په وخت کې تلاوت جائز دی

صفحہ	مضمون
۳۲۳	د زوال په وخت کې د قرآن پاک تلاوت او ذکر کول جائز دي
۳۲۴	له مازديگره ترمانښامه د تلاوت او تسبیح له پاره بهترين وخت دی
۳۲۴	د قرآن پاک د تلاوت غوره وخت
۳۲۵	قرآني آیتونو والا کتاب ته بې اودسه لاس وروړل
۳۲۵	بې اودسه قرآن شریف لوستل جائز دي خو لاس ورسره لگول جائزه دي
۳۲۶	د استاذ له ویرې دنایاکي باوجود د قرآن د لوستلو کفارہ
۳۲۶	قرآن مجید بې اودسه مسحه کول
۳۲۶	د ناپاکي په حالت کې د قرآن په لاس کې اخیستلو کفارہ
۳۲۷	نابالغه ماشومان بې اودسه قرآن شریف سره لاس لگولی شي
۳۲۷	قرآن مجید دې که مخکې نه وی ویلی اوس یې ویلې شي
۳۲۷	که زړه لگيږي یا نه قرآن شریف ویل پکار دي
۳۲۸	قرآن مجید په غلاف کې کینډول او ډېر وخت نه ویل موجب وبال دی
۳۲۸	د قرآن مجید تلاوت نه کولو والا د دلوۍ نعمت نه محروم دی
۳۲۸	د سگریټ څکلو سره د قرآن مجید مطالعه کول یا ترجمه لوستل خلاف ادب دي
۳۲۸	د ویده کیدو په وخت کې آیت اکرسی ویلو کې بی ادبي نشته
۳۲۹	تلاوت کونکي ته دې نه څوک سلام کوي اونه دې هغه جواب ورکوي
۳۲۹	د هرتلاوت کونکي له پاره پوهیدل
۳۲۹	ضروري دي چې چهرته ودریږي؟ اوچهرته نه؟
۳۲۹	په جومات کې د قرآن پاک د تلاوت اداب
۳۲۹	که یوکس قرآن پاک لولي نو آیا اوریدل یې ضروري دي؟
۳۷۰	په سورت توبه کې بسم الله الرحمن الرحيم لوستل
۳۷۱	د قرآن شریف په هره کرښه گوته کینډول
۳۷۱	او ،، بسم الله الرحمن الرحيم ،، لوستل
۳۷۱	قرآن کریم گوته کینډو د سره یا بغیر د گوټي کینډو نه ویل
۳۷۱	له پوهې پرته د قرآن پاک اوریدل بهتر دي او که اردو ترجمه لوستل؟
۳۷۳	په اردو تلاوت کول
۳۷۴	د اردو په ترجمې د قرآن مجید ثواب
۳۷۴	یوازې په ترجمه لوستلو د تلاوت ثواب نه ملاویري
۳۷۴	د قرآن پاک الفاظ په معنی له پوهې پرته لوستل هم عظیم مقصد دی

صفحه	مضمون
۳۷۵	په معنا باندې د پوهیدو نه پرته هم د قرآن پاک تلاوت مستقل عبادت دی
۳۷۶	قرآن پاک که موپه پوهه ولوست یا بې پوهې صحیح دی خو له ځانه مطلب جوړول غلط دي
۳۷۷	د قرآن پاک ترجمه لوستلو نه پس د عالم نه تصدیق کول ضروري دي
۳۷۸	د ترجمې لوستلو نه ولې منع کیږي
۳۷۸	حالانکې په قرآن باندې د چا اجازه داري نشته؟
۳۸۰	په امریکه کې د مسلمانانو له پاره د قرآن پاک په تلاوت د شکونو جواب
۳۹۳	د تفهیم القرآن تفسیر مطالعه کول
۳۹۳	د ډیپټي نذیر احمد د ترجمې لوستل څنګه دي؟
۳۹۳	د تدبر القرآن مطالعه څنګه ده؟
۳۹۳	د ګرځیدو په حالت کې د قرآن پاک تلاوت او درود شریف لوستل څنګه دي؟
۳۹۴	د تلاوت په وخت کې د (رسول الله) لفظ په راتلو څه ویل کیږي؟
۳۹۴	ختم قرآن کې دعوت بدعت نه دی
۳۹۴	په ختم قرآن کې شیریني تقسیمول
۳۹۵	ختم قرآن باندې دعوت ورکول جائز دي
۳۹۵	او په تحفه کې څه ورکول هم جائز دي
۳۹۵	په یوه ورځ کې قرآن ختمول
۳۹۶	په رمضان کې قرآن تیز ویل څنګه دي؟
۳۹۶	شینه قرآن جائزه که ناجائز؟
۳۹۷	په (۲۷) رمضان باندې شینه کول څنګه دي؟
۳۹۷	د ریډیو دیني پروګرام پرینسودل او ګانې اوریدل
۳۹۷	د ټیپ ریکارډ نه د ګانې اوریدو ګناه ملاویري
۳۹۷	د تلاوت د اوریدو ثواب ولې نه ملاویري؟
۳۹۸	د ټیپ ریکارډ د تلاوت ثواب وي
۳۹۸	په کیسټ باندې د تلاوت ثواب نه ملاویري
۳۹۸	نویا د ګانې د اوریدو ګناه ولې ملاویري؟
۳۹۹	د کیسټ د آواز نه سجده
۳۹۹	د ټیپ ریکارډ نه د تلاوت آوریډل خلاف ادب دي؟
۴۰۰	تلاوت کلام پاک او ګانې په ریډیو یا د کیسټ نه اوریدل
۴۰۰	ایا په ټیپ ریکارډ باندې تلاوت ناجائز دی؟

صفحه	مضمون
۴۰۱	په ټیپ ریکارډ باندې صحیح تلاوت او ترجمه اوریدل موجب برکت دي
۴۰۱	د تلاوت کبسته اوریدل کافي دي که په خپله هم تلاوت کول پکار دي؟
۴۰۲	د ټیپ ریکارډ د تلاوت ثواب چې نشته نو بیا یې په گانو باندې گناه ولې ده؟
۴۰۴	د پی ائی اے په فلانټ کې د موسیقي پرځای تلاوت اورول پکار دي
۴۰۵	د قرآن په تعلیم باندې اجرت
۴۰۶	د سړي ارزښت څرګنده د قرآن مجید د ښودلو عملي تربیت ورکول
۴۰۶	د نامحرمه حافظ نه قرآن کریم څنگه ولوستل شي؟
۴۰۷	مراهقې انجیلې ته له پردې پرته سبق ښودل درست نه دي
۴۰۷	په بدځای کې د قرآن خواني هر شریک گناهګار دی
۴۰۷	د ناجائزه کاروبار له پاره قرآني آیات اویزانونه ناجائز دي
۴۰۸	په سینما کې قرآن خواني د سیرت پاک جلسه کول خدای او د هغه رسول سره ټوکې دي
۴	میوزک او د قرآن تلاوت
۴۰۹	د گناه کار د قرآن د تلاوت نه شروع کول
۴۰۹	د فیتري وخت کې د قرآن مجید تلاوت او نفل کول
۴۰۹	قرآن پاک یادولونه پس هیږول لویه گناه ده
۴۱۰	قرآن مجید حفظ کول پکار دي
۴۱۰	د یادولو نه پس د کوشش باوجود هیږېږي نو گناه نشته
۴۱۰	په حرم کې د قرآن کریم تلاوت کول او شا کړې یې هم وي
۴۱۱	قرآن پاک چې د لاس نه پریوځي نوڅه کول پکار دي
۴۱۱	قبر کې قرآن پاک کیښودل بې ادبی ده
۴۱۱	د ډېر تلاوت مبارک دی او د سورتونو موکل کیدو عقیده غلطه ده
۴۱۲	گجراتي رسم الخط کې د قرآن کریم طباعت جائزه دی
۴۱۲	مونوګرام کې قرآني آیتونه لیکل جائزه دي
۴۱۳	د قرآن پاک په خطاطي کې تصویر جوړول حرام دي
۴۱۳	د قرآني آیتونو په کتابت کې مبهم رسم الخط صحیح نه دی
۴۱۴	د جومات قرآن مجید کورته وړل جائزه دي
۴۱۴	د مسجد نه د قرآن کریم کورته وړلو حکم
۴۱۵	د گټر د ډهکن لاندې اخبار لگول
۴۱۵	د حاجیانو پریښودل شوی قرآن پاک که ځان سره
۴۱۵	کیښودل غواړئ نو د هغه قیمت صدقه کړئ

صفحه	مضمون
------	-------

❖ دروژي نيولو فضائل ❖

۴۱۲	درمضان ادا داب
۴۱۲	د رمضان د مياشتې فضيلت
۴۱۹	د روژې فضيلت
۴۲۰	پيشمنې كول
۴۲۱	د نمر پريوتونه پس په افطار کې جلدی كول
۴۲۱	روژه په څه شي ماته كړل شي؟
۴۲۲	د افطار (روژه ماتي) دُعا
۴۲۳	د رمضان آخري عشره
۴۲۳	ليلة القدر
۴۲۴	د ليلة القدر دعا
۴۲۴	له عذر پرته د رمضان روژه نه نيول
۴۲۵	د رمضان څلور عملونه
۴۲۵	تراويح
۴۲۵	اعتكاف
۴۲۶	روژه ماتي كول
۴۲۶	په رمضان المبارک کې د قرآن پاك دور، جود و سخاوت
۴۲۶	د روژه دار له پاره پرهيز
۴۲۸	د دوو بنځو كيسه
۴۲۸	د روژې درجې
۴۳۰	په روژه کې نقصانونه
۴۳۲	د رمضان المبارک تر ټولو غوره عبادت
۴۳۲	د رمضان المبارک مسنون عبادتونه
۴۳۲	په رمضان المبارک کې د سرکشه شيطانانو قيد کيدل

❖ رويت هلال ❖

۴۳۳	په خپله مياشت ليدوسره روژه ونيسو، اختر وکړو
۴۳۳	که په رويت هلال کمېټې اعتماد وکړو
۴۳۳	د رويت هلال کمېټې فيصله
۴۳۴	د رويت هلال مسئله

صفحه	مضمون
۴۳۴	د سپوږمۍ په رویت کې د مطلع فرق
۴۳۶	په دې ضمن کې په دریو اصولو باندې پوهیدل ضروري دي
۴۳۷	د رویت هلال کمیټې ناوخته د میاشتې لیدو اعلان کول
۴۳۸	د قمري میاشتې په تعین کې رویت شرط دی
۴۳۸	ایا رویت هلال کمیټې د سپوږمۍ صحیح فیصله نه شي کولی؟
۴۳۹	ایا په رویت هلال کې په فلکیاتو باندې اعتماد کیدای شي؟
۴۶۵	په انگلستان کې د اختر لمونځ
۴۶۶	د چاپه نزد چې په شرعي شهادت سره سپوږمۍ
۴۶۶	ثابته شوه هغوی ته د یوې روژې قضا نیول پکار دي

❖ د روژې نیت ❖

۴۶۶	د روژې نیت کله پکار دی؟
۴۶۷	شرعي نصف النهار نه مخکې د روژې نیت کول پکار دي
۴۶۸	د روژې نیولو او روژه ماتې دعاگانې
۴۶۸	د افطار دعا د کوم حدیث نه ثابته ده؟
۴۶۹	د روژې نیت کوم وخت وشي؟
۴۶۹	د شپې د روژې دنیت کولو نه څه مراد دي؟
۴۷۰	د نفلی روژې نیت
۴۷۰	د پیشمنی کولو نه پرته د روژې نیت کول صحیح دي
۴۷۰	د قضا روژې نیت
۴۷۱	د رمضان روژه نیولونه وروسته مو ماته کړه؛ نو قضا او کفاره به لازم وي

❖ پیشمنی او روژه ماتې ❖

۴۷۲	پیشمنی کې خوراک کول مستحب دي
۴۷۲	او که یې ونه خواړه؛ نو بیا هم روژه کیږي
۴۷۳	پیشمنی ناوخته او روژه ماتې کې بیرته کول پکار دي
۴۷۴	که چا د صبح صادق نه وروسته خوراک خښاک وکړ؛ نو روژه ونه شوه
۴۷۴	که پیشمنی ته راپورته نه شي؛ نو څه وکړي؟
۴۷۴	د اوده کیدو نه مخکې یې د روژې نیت وکړ او د صبح صادق نه
۴۷۴	وروسته راپورته شو؛ نو روژه شروع شوه، اوس ددې د ماتولو اختیار نه شته
۴۷۵	د شپې د روژې نیت کولو والا پیشمنی وکړي؛ نو هم به د هغه روژه وشي

صفحہ	مضمون
------	-------

۴۷۵	ايا نفلي روژې نيولو له پاره د اذان پورې خوراک کولی شو؟
۴۷۵	د اذان په وخت کې پيشمني کول
۴۷۵	د پيشمني وخت په سائرن (تالي)، باندې ختمیږي يا په اذان؟
۴۷۲	د سائرن غږېدو په وخت او به څښل
۴۷۲	د پيشمني وخت ختمیدونه لس منټه وروسته
۴۷۲	خوراک څښاک کولو سره روژه نه کېږي
۴۷۲	د روژه ماتي له پاره نيت شرط نه دی
۴۷۷	پيشمني او روژه ماتي کې د کوم ځای دوخت اعتبار دی
۴۷۷	د ريډيو په اذان روژه ماتي صحيح دی
۴۷۸	په مسجد کې سائرن (تالي)، غږول او په دې سره د روژه ماتي کول
۴۷۸	ايا لمانځه کولو نه وروسته روژه ماتول پکار دي؟
۴۷۸	هوايي جاز کې روژه ماتي د کوم وخت په لحاظ سره کول پکار دي؟
۴۷۹	د هوايي جاز د عملي د پيشمني او روژه ماتي احکام

❖ کومو وجو هاتو سره روژه ماتول جائز دي؟ او کومو سره نه؟ ❖

۴۸۳	دناروغي د زياتيدو يا خپل ماشوم د هلاکت ويره وي؛ نوروژه ماتول جائز دي
۴۸۴	که د ناروغي له وجې روژه ونه نيسي؛ نو قضا دې راوړي
۴۸۴	که چاروژه دناروغۍ له وجې ماته کړه نو يوازې قضاء ده کفاره نشته
۴۸۵	د بې هوشي په حالت کې که چا او به وڅښلې نو کفاره نشته صرف قضاء ده

❖ کومو وجو هاتو سره روژه نه نيول جائز دي؟ ❖

۴۸۲	کومو عذرونو سره روژه نه نيول جائز دي
۴۸۷	د کار له وجې د روژې د پريښودو اجازه نشته
۴۸۷	د سخت کار له وجې روژه پريښودل
۴۸۸	د امتحان له وجې روژه پريښودل او په بل باندې نيول
۴۸۸	د امتحان او کمزوري له وجې روژې قضا کول گناه ده
۴۸۹	آيا د امتحان په وجه روژه ماتول روا دي؟
۴۹۰	په سفر يا ناروغۍ کې روژه پريښودل
۴۹۰	د لمونځ او د قرآن نه لوستونکې ښځې له پاره فرض روژې نيول څنگه دي؟
۴۹۱	حامله ښځه د خپل بچي د نقصان له ويرې روژه پريښودلی شي
۴۹۱	که د روژې نيولو سره پي کمې راځي يا پي د بنديدو خطر وي نو آيا روژه پريښودل روا دي؟

صفحه	مضمون
------	-------

- ۴۹۱ د پيو ورکونکې شخې روژه قضا کول
 ۴۹۲ د سخي ناروغۍ له وجې دخوړل شويو روژو قضا او فديه
 ۴۹۳ د متيازو ناوغي په روژه کې مانع نه ده
 ۴۹۳ د مرض دوباره راتلو د ويرې نه د روژې فديه ورکول

❖ رمضان کې د بنځو د خاصو ورځو مسائل ❖

- ۴۹۴ د حيض په ورځو کې د بنځور وژې نيول جائز نه دي
 ۴۹۴ دوا خوړلو سره د ناوغي (حيض) ودرولو نکو بنځور وژې نيول
 ۴۹۵ د روژې په دوران کې که بيماري (ماهواري) شروع شي نو روژه ختمه شوه
 ۴۹۵ غير رمضان کې د روژو قضا شته د تراويح نشته
 ۴۹۵ قضا روژې که پرلپسې يا وقفې سره نيول
 ۴۹۵ که په ټول عمر کې که هم قضا روژې پوره نه شي نو د خپل مال نه دې وصيت وکړي
 ۴۹۶ که د ناوغي په دوران کې څوک د روژې پوښتنه وکړي خبره په بله اړه
 ۴۹۷ د بنځو ته د کفارې د روژو وخت کې بيماري (حيض) راتلل

❖ کوموشيا نوسره روژه ماتيري يا مکروه کيږي ❖

- ۴۹۷ په هيره خوراک کوونکي يا قی کوونکي که قصداً څه و خوري نو يوازې قضا به راوړي
 ۴۹۸ که په غلطي سره يې روژه ماته کړه نو يوازې قضا واجب ده کفار نه نشته
 ۴۹۸ که حلق ته وينه لاړه نو روژه ماته شوه
 ۴۹۹ روژه کې په مخصوص ځای دوايي کينودوسره روژه ماتيري
 ۴۹۹ د لاملبو په وخت کې په خوله کې اوبه تلوسره روژه ماتيري
 ۴۹۹ په روژه کې په هيره باندې خوراک خنډ کول
 ۵۰۰ په روژه کې فرض غسل سره په نوم يا غوږ کې اوبه اچول
 ۵۰۰ په روژه کې غرغړې کول او په پوزه کې پورته اوبه راښکل منع دي
 ۵۰۰ د روژې په حالت کې سگريټ يا چلم څښلو سره روژه ماتيري
 ۵۰۰ که داسې شي تير شي چې غذا يا دوا نه وي نو صرف قضا به واجب وي
 ۵۰۱ د پيشمني نه مخکې که څه شي په خوله کې کينېږدول شو او ويده شو نو د روژې څه حکم دی؟
 ۵۰۱ د چنې د دانې برابر د غوښې ريشې که په غاښونو کې وينښتي او تيري شوې نور روژه ماته شوه
 ۵۰۱ د روژې په حالت کې په اوبو کې کيناستل او تازه مسواک وهل
 ۵۰۲ که د چا بنځې ليدو يا ښکلولو سره انزال وشي نو د روژې څه حکم دی؟
 ۵۰۲ روژه دار که استمنا باليد (حلق) وکړي نو آيا کفار به وي؟

صفحہ	مضمون
------	-------

❖ کومو خیزو نوسره روژه نه ماتیري ❖

۵۰۲	انجکشن سره روژه نه ماتیري
۵۰۳	روژه دار که په ژبه څه شی وڅاکه او تو یې کړ نو روژه نه ماتیري
۵۰۳	د خولې نه راوتلې وینه که د لارونه کمه وي نو روژه نه ماتیري
۵۰۳	په روژه کې د لارو تیرولو حکم
۵۰۳	که بلغم خیتې ته لار شي نو روژه نه ماتیري
۵۰۴	بې ارادې که د حلق د ننه مچۍ، د وره، گردو غبار وغیره ننوتل نو روژه نه ماتیري
۵۰۴	پوزه او غوږ کې دوايي اچولو سره روژه ماتیري
۵۰۴	د روژې په حالت کې په غوږ کې دوايي اچولو سره قضاء لازمیري
۵۰۵	د روژې په حالت کې په خلاصو سترگو او اودس کول
۵۰۵	سترگو کې دوايي اچولو سره روژه ولې نه میاتیري؟
۵۰۵	په روژه کې په هیره سره خوراک څښاک کولو سره روژه نه ماتیري
۵۰۵	که روژه دار په هیره سره کور والی وکړي نو د روژې څه حکم دی؟
۵۰۶	په غوښه او رگ کې د انجکشن لگولو حکم
۵۰۶	د روژې په حالت کې انجکشن لگول او د ساه په ذریعه دوايي راښکل
۵۰۷	د روژه دار گلو کوز (ډراپ) یا انجکشن لگول
۵۰۷	په خپله قی (اولتې) راتلو سره روژه نه ماتیري
۵۰۸	په لمونځ او روژه کې قې راتلل
۵۰۸	وینه ورکولو سره روژه نه ماتیري
۵۰۹	وینه وتلو سره روژه نه ماتیري
۵۰۹	په روژه کې د غاښ نه د وینې وتلو حکم
۵۰۹	که د غاښونو ته وینه راځي نو آیا بیا دې هم روژې نیسي؟
۵۰۹	غاښ ویستلو سره روژه نه ماتیري
۵۱۰	رانجه لگولو سره او په آئینه کې کتلو سره روژه نه ماتیري
۵۱۰	د روژې په صورت کې نوکونه کټ کول
۵۱۰	په سر یا پوره بدن باندې تیل لگولو سره روژه نه ماتیري
۵۱۰	په احتلام سره روژه نه ماتیري
۵۱۰	روژه دار په ورځ کې د غسل ضرورت څنگه پوره کړي؟
۵۱۱	د روژې په حالت کې توت پیست استعمالول

صفحہ	مضمون
۵۱۱	ماشوم سره مينه کولو سره روژه نه ماتيري
۵۱۱	په روژه کې ترو شو اوبو سره اودس کول
۵۱۱	په روژه کې د ترخو اوبو استعمال
۵۱۲	روژه کې اودس کولو کې احتياط کوئ وهم مه کوئ
۵۱۲	زهريله شي خوړولو سره روژه نه ماتيري
۵۱۲	د ميرگي دورې سره روژه نه ماتيري
۵۱۲	روژه دار نوکر که په خپل افسرباندي اوبه وڅښي؛ نو د هغه د روژې څه حکم دی؟
۵۱۳	په رمضان کې روژه نه نيونکي افسر له پاره اوبه وغيره راوړل
۵۱۴	روژه داره ښځه د روځې چاته ډوډۍ پخولی شي؟
۵۱۴	د روژو او لمونځونو قضاء کونکي آیا آينده نفل وکړي او که قضاء وکړي؟
۵۱۴	آيا په رمضان کې د شوي خرچ حساب نه کيږي؟

❖ د قضا روژو بيان ❖

۵۱۵	د بالغيدونه وروسته که روژې پاتې شي نوڅه وکړل شي؟
۵۱۵	د څو کلنو قضا روژې څنگه ونيول شي؟
۵۱۵	قضا روژې که په ذمه وي؛ نو ايا نفلي روژې نيول کيدای شي؟
۵۱۶	ايا قضا روژې د مشهورونفلي روژو په ورځو کې نيولی شو؟
۵۱۶	د پاتې شويو روژو قضاء دې راوړي، که نه
۵۱۶	د مرگ په وخت کې دې د فديې وصيت وکړي
۵۱۶	(دحيض دورځو، دروژو قضا شته او د لمانځه نه شته
۵۱۷	دحيض د ورځو د روژو يوازې قضا شته کفار نه شته
۵۱۷	(دنفاس) د ختمېدو نه وروسته قضا روژې ونيسئ
۵۱۷	د نفلي روژې د ماتولو قضا شته کفار نه شته
۵۱۸	له عذر پرته نفلي روژې ماتولو کې گناه شته؟
۵۱۸	تندرست بنده د قضا روژو فديه نه شي ورکولی
۵۱۹	د بل له طرف نه قضا روژې او لمونځ نه شي ادا کيدای
۵۱۹	د غروب نه مخکې په غلطې روژې ماتولو باندې يوازې قضا لازمېږي
۵۲۰	په غلطې د وخت نه مخکې روژه ماتولو باندې قضا ده، کفار نه شته
۵۲۱	د ساه بندي دوايي د روژې په حالت کې
۵۲۱	استعمالولو سره روژه ماتيري، قضاء لازمه ده

صفحه	مضمون
------	-------

۵۲۱ د ماشومتوب د ماتې کړې روژې قضاء نه شته، بله دا چې ترڅو پورې

۵۲۱ د دوه مياشتو د روژو نيولو طاقت وي، فديه ورکول جائز نه دي

❖ د قضا روژو فديه ❖

۵۲۲ کمزوری يا ناروغ کس د روژو فديه ورکولی شي

۵۲۲ د ډيرې زياتې ناروغې نسخې دروژو له پاره فديه ورکول جائز دي

۵۲۳ که د قضا اوړلو طاقت نه لري؛ نوڅه وکړي؟

۵۲۳ که چاته قی ورځي، روژو سره څه وکړي؟

۵۲۴ د روژې فديه څومره، چاته او کله ورکړل شي؟

۵۲۴ د روژو فديه خپل اولاد يا لمسيو ته ورکول جائز نه دي

۵۲۵ د مدرسې غريبو طالبانو ته د روژو فديه ورکړئ

۵۲۵ د قضا روژو فديه يو مسکين ته په يو وخت ورکول جائز دي

۵۲۶ د مرحومينو د قضا شويو روژو فديه ورکول ډير زيات ضروري دي

۵۲۸ بې وزله مريض د روژې فديه څنگه ادا کړي؟

۵۲۸ ايا د مړي له طرف نه د هغه ولي روژه نيولی شي؟

۵۲۹ ايا د وفات شوي له طرف نه د كفارې روژې نيول کېدای شي؟

۵۲۹ ايا د بل چا له طرف نه روژه نيول جائز دي؟

۵۲۹ روژې نيولو سره که د گيس تکليف پيداشي؛ نو ايا روژه ماتول روا دي؟

۵۳۰ د گردو د ناروغ که روژه نه شي نيولی؛ نوڅه وکړي؟

۵۳۰ په کټ باندې پرته نسخه د هغې نه پاتې شويو روژو

۵۳۰ سره به څه کېږي ځکه چې هغه وفات شوې ده

۵۳۱ که په روژه نيولو سره د گردې تکليف زياتېږي؛ نو ايا پريښودل يې جائز دي؟

۵۳۱ که د روژې نيولو نه وروسته يې دوايي وخوره؛ نو ايا كفاره به هم وي؟

۵۳۲ له چت نه د ماشوم په غورځيدو سره د مور حالت خطرناک

۵۳۲ شو، هغې روژه ماته کړه؛ نو يوازې قضا واجب ده

۵۳۳ د بله پريشر او شوگر مريض که روژې نه شي نيولی؛ نوڅه به کوي؟

❖ د روژې ماتولو كفاره ❖

۵۳۴ د روژې ماتونکي په باره کې د كفارې مسائل

۵۳۵ د رمضان د روژې په ماتولو باندې كفاره ده، له مسئلې ناحبري هيڅ عذر نه دی

۵۳۶ که چا قصدا د رمضان روژه ماته کړه؛ نو قضا او كفاره لازم ده

صفحه	مضمون
۵۳۲	قصدا خوراک څښاک کولو سره قضا او کفار دواړه لازميرې
۵۳۲	درانجو او تيل لگونکي په دې گمان چې روژه يې ماته شوه خوراک او څښاک کول
۵۳۷	روژه ماتونکي کس به څومره کفار ادا کوي؟
۵۳۷	روژه کې په کوروالي کفار لازميرې
۵۳۸	د روژې په دوران کې که ښځې خاوند صحبت وکړ، نو کفار په دواړو لازميرې
۵۳۹	قصداً روژه ماتونکي باندې کفار لازميرې
۵۳۹	د ناروغۍ له وجې که د کفارې روژې په مينځ
۵۳۹	کې پاتې شي نو پوره روژې به بيانول وي
۵۳۹	ښځه به د کفارې روژې مسلسلې څنگه نيسي؟

❖ نفل او نذر روژې ❖

۵۴۰	د نفلي روژې نيت يې د شپې نه وکړ، خو د عذر له وجې يې ونه شوه نيولی
۵۴۰	د نذر د روژو شرعي څه حيثيت دی؟
۵۴۱	نفلي روژه ماتولو سره يوازې قضا لازميرې
۵۴۱	که څوک د نذر روژې نه شي نيولی نوڅه وکړي؟
۵۴۲	د مجبوري له وجې د نذر روژې پرېښودل
۵۴۲	د نذر روژې په بل چا نيول جائز نه دي
۵۴۳	د نذر روژې نه نيول گناه ده
۵۴۳	د جمعي ورځ د روژې له پاره خاص کول
۵۴۴	آيا د جمعة المبارک روژه نيول يوازې په رمضان کې جائز ده؟
۵۴۴	آيا يواځې د جمعي په ورځ روژه نيول صحيح دي؟
۵۴۴	خاص د جمعي په ورځ روژه نيول موجب فضيلت نه دی
۵۴۵	د جمعة الوداع د روژو ثواب
۵۴۵	آيا د جمعة الوداع روژه نيولو سره تيرې روژې معاف کيږي؟
۵۴۵	د جمعة الوداع د روژې حکم هم د نورو روژو په شان دی
۵۴۶	د رجب، شعبان او رمضان د روژو نيولو عهد کول
۵۴۷	د رجب او د شعبان د روژو شرعي حيثيت
۵۴۸	د رمضان د روژو قضاء د نهم لسم محرم د نفلي روژو سره يوځای نيول
۵۴۸	رسول الله ﷺ له وحې پرته د عاشورا روژه ولې ونيوه؟

صفحہ	مضمون
------	-------

❖ داعتكاف مسائل ❖

۵۵۰	د اعتكاف مختلف مسائل
۵۵۳	د اعتكاف درې قسمه دی او د نیت الفاظ په ژبې ویل ضروري نه دی
۵۵۳	د آخري عشرې نه پرته اعتكاف مستحب دي
۵۵۴	اعتكاف له پاره هر مسلمان کیناستی شي
۵۵۴	د کوم عمر خلکو له اعتكاف کول پکار دي؟
۵۵۵	معتكف د تقرير له پاره بل مسجد ته تلل
۵۵۵	که معتكفه ښځه د مجبوري له وجې په نهمه ورځ پاڅي؛ نو قضاء به څنگه راوړي؟
۵۵۵	د اعتكاف په دوران د ښځو د حیض ورځې شروع کېدل
۵۵۵	واده او ناواده دواړه قسمه ښځې اعتكاف ته کیناستلی شي
۵۵۶	آیا سړی په کور کې اعتكاف ته کیناستلی شي؟
۵۵۶	د ښځو اعتكاف هم جائز دی
۵۵۷	کوم جومات کې چې د جمعې لمونځ نه کیږي هلته هم اعتكاف جائز دی
۵۵۷	قرآن شریف نه مکمل کولو والا هم اعتكاف کولی شي
۵۵۷	په یو جومات کې چې څومره کسان وغواړي اعتكاف کولی شي
۵۵۷	معتكف په پوره جومات کې کیناستی او ځملاستی شي
۵۵۸	د اعتكاف له پاره څادرونه لگول ضروري نه دي
۵۵۹	د اعتكاف په دوران کې خبرې کول
۵۵۹	د اعتكاف په دوران کې مطالعه کول
۵۵۹	د اعتكاف په دوران کې قوالي اوریدل، تلویزون کتل او دفتری کار کول
۵۶۰	معتكف د جومات په کونج کې کیناستل
۵۶۰	اویوازې د سستی لري کولو له پاره غسل کول
۵۶۰	آیا په اعتكاف کې غسل کولی شو؟
۵۶۱	د اعتكاف په دوران کې د علماء کرامو غیبت کول
۵۶۱	آیا د جومات په خاص کونج کې اعتكاف کونکی بل ځای کیناستلی یا ځملاستی شي؟
۵۶۲	په مسنون اعتكاف کې په مسجد کې دننه حجامت
۵۶۲	د معتكف له پاره د غسل حکم
۵۶۳	له عذر پرته اعتكاف ماتونکی د عظیم دولت نه محروم شو مگر قضا نشته
۵۶۴	د نذر اعتكاف که پوره نه شي نوڅه کول پکار دي؟

مضمون

صفحه

❖ دروژې متفرق مسائل ❖

- ۵۲۵ په رمضان کې د شپې د جماع د اجازې آيت نازلیدل
- ۵۲۶ روژه دار دې فضوليات پريږدي
- ۵۲۷ په روژه کې تلویزون کتل
- ۵۲۸ ایا د ماشومانو روژه نیول ضروري دي؟
- ۵۲۸ د مازیگر او ماښام ترمینځه روژه نیول څنگه دي؟
- ۵۲۹ د مازیگر نه تر ماښام پورې د روژې نیولو شرعي حیثیت
- ۵۲۹ د مازیگر او ماښام ترمینځه روژه او د لسم محرم روژه نیول څنگه دي؟
- ۵۷۰ پنځه ورځې روژې نیول حرام دي
- ۵۷۰ ایا امیر غریب اور شته دار باندې د روژه ماتي کولو ثواب برابر دی؟
- ۵۷۰ د حضور ﷺ د روژه ماتي معمول
- ۵۷۱ د تماکو د کارو کونکي د روژې حکم
- ۵۷۱ د روژه دار په جومات کې ویده کیدل
- ۵۷۱ د روژې په حالت کې بار بار غسل کول
- ۵۷۱ ناپاک کس که پیشمنی وکړي نو آیا روژه به وشي؟
- ۵۷۲ د ناپاکي په حالت کې روژه نیول
- ۵۷۲ د شوال شپږ روژو سره به د رمضان قضا روژې ادا نه شي
- ۵۷۳ ښځې خپلې قضاء روژې په شوال کې نیولی شي
- ۵۷۳ خود شوال د روژو ثواب به ورته نه ملاوېږي
- ۵۷۳ داسې علاقه چې شپږ میاشتې ورځ او شپږ میاشتې شپه وي روژه څنگه ونيول شي؟
- ۵۷۴ پیشمني نه وروسته ویده کیدل
- ۵۷۴ د لاوډ سپیکر په ذریعه د پیشمني او روژه ماتي اطلاع ورکول صحیح دي
- ۵۷۴ مؤذن دې روژه ماته کړي او اذان دې وکړي
- ۵۷۴ د عرب ملکونو په راتلو باندې د دیر شونه زیاتې روژې نیول
- ۵۷۵ آیا پاکستان والا به هم د سعودی عرب په حساب روژې نیسي؟
- ۵۷۵ چې په سعودی عرب کې روژه شروع کړي او اختر په
- ۵۷۵ کراچي کې ولمانځي نو آیا زیاته روژه به نیسي؟
- ۵۷۶ د رمضان په ختمیدو باندې چې کوم ملک ته ورسېږي د هغه ځای پیروي کوي
- ۵۷۶ د وړوګي اختر خوشحالی ولې لمانځل کیږي؟
- ۵۷۷ که روژه ماته شي نو بیا دې هم ټوله ورځ د روژه دار په شان اوسېږي
- ۵۷۷ د ناروغ تراویح او روژه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

❖ د خطبې متعلق باقی مسئلې ❖

د جمعی د خطبې اوریدو نه پرته د جمعی لمونځ ادا کول

سوال: د خطبې اوریدو نه مخکې لمونځ نه کیږي او ځینې خلک وايي چې په کوم جومات کې خطبه نه وي، هلته د جمعی لمونځ نه کیږي او که سړی ناوخته جومات ته اورسیږي او په بل جومات کې هم د جماعت وخت باقي نه وي په دې صورت کې چې کله جومات ته اورسیږي او هلته جمعه دریدلې وي، هغه خطبه اوریدلې نه ده؛ نو ایا دامام سره د جمعی لمونځ ادا کولی شي؟ او ایا لمونځ یې کیږي او که نه؟

جواب: دا خو صحیح ده چې د جمعی لمونځ د خطبې نه پرته نه کیږي^{۱۱}، خو کوم سړی چې په داسې وخت کې راغی چې خطبه ختمه شوې وه، د هغه لمونځ کیږي،^{۱۲} (اگر چې په ناوخته راتلو باندې د سزا مستحق دی)، بلکې د جمعی د لمانځه یو یا دواړه رکعتونه پاتې شي او په التحیات کې راتلو سره شریک شو، بیا به هم هغه د جمعی دوه رکعتونه کوي.^{۱۳}

د جمعی د خطبې په دوران کې سنت کول

سوال: دلته په سعودي عرب کې د جمعی په ورځ اکثر خلک د جمعی د خطبې په دوران کې سنت کوي، ایا دا جائز دي؟ او خطیب حضرات هم ورته څه نه وايي؟

جواب: زموږ په نزد جائز نه دي، [۴] د هغوی په نزد جائز دي.

۱ [وشرائط.....المصر والجماعة والخطبة.....الخ (فتح القدیر ج: ۱ ص: ۴۰۸ باب صلاة الجمعة)۔

۲ [ولا يشترط كونهم ممن حضر الخطبة كذا في فتح القدیر (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۴۸ الباب السادس عشر)۔

۳ [في الدر المختار: ومن ادركها في التشهد او سجود سهو على القول به فيها يتمها جمعة.....الخ وفي رد المختار: ولهما انه مدرک للجمعة في هذه الحالة حتى تشترط له النية الجمعة وهي ركعتان (الدر المختار مع الرد المختار ج: ۲ ص: ۱۵۸) ايضاً: من ادرك الامام في يوم الجمعة في التشهد اوليما سواء صلى ما ادرك معه وقضى ما فاتاه في قول ابي حنيفة وابي يوسف.....الحجة للقول الاول: قول النبي صلى الله عليه وسلم: ما ادركتم فصلوا وما فاتكم فاقضوا ومعلوم ان المراد ما فاتكم من صلاة الامام.....الخ (شرح مختصر الطحاوي ج: ۲ ص: ۱۱۸ كتاب الصلاة)۔

۴ [اذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام الى تمامها (شامي ج: ۲ ص: ۱۵۸ باب الجمعة مطلب في شروط وجوب الجمعة)

د خطبې دوران کې سنت کول

سوال: د جمعې د خطبې دوران کې هيڅ قسمه لمونځ کول صحيح نه دي، خو د يو سړي وينا ده چې د خطبې دوران کې چې کله امام کيني؛ نو هغه وخت که يو سړی د امام د دوباره اودريدو نه مخکې د لمانځه نيت وکړي؛ نو هيڅ پاک نه شته؟

جواب: د خطبې دوران کې لمونځ کول صحيح نه دي، که د خطبې د شروع کولو نه يې مخکې نيت ترلی وي؛ نو هغه دې د مختصر قرات سره پوره کړي، د دواړو خطبو دوران کې د امام د کيناستو په وخت نيت ترل صحيح نه دي، په درمختار کې دي.

اذا خرج الامام فلا صلوة ولا كلام الى تمامها، ولو خرج وهو في السنة او بعد قيامه لثالثة النفل يتم في الاصح ويخفف القراءة (شامی طبع جديد جلد: ٢ صفحہ: ١٥٨) ^{١١}

د جمعې د خطبې دوران کې دوه رکعت کول

يوازي د يو صحابي له پاره استثنی وه

سوال: چې د جمعې خطبه شروع وي؛ نو انسان به دوه رکعت کوي او که نه؟

جواب: دا مسئله د امامانو تر مينځه اختلافي ده، د امام صاحب رحمته الله عليه په نزد ناجائز ده ^{١٢}، په دې سلسله کې چې کوم حديث راځي د امام صاحب په نزد هغه هم د هغه صحابي له پاره خاص و او رسول الله صلی الله علیه و آله د هغه د خاطر خطبه درولي وه. ^{١٣}

^١ [اذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام الى تمامها] شامی ج: ٢ ص: ١٥٨ باب الجمعة مطلب في شروط وجوب الجمعة
^٢ [واذا خرج الامام يوم الجمعة ترك الناس الصلوة والكلام حتى يفرغ من خطبته قال: وهذا عند أبي حنيفة (هداية ج: ١ ص: ١٧١، ايضاً: مختصر الطحاوي ج: ٢ ص: ١٣٠ كتاب الصلاة باب صلاة الجمعة)۔

^٣ [عن جابر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم وهو يخطب اذا جاء احدكم يوم الجمعة والامام يخطب فليركع ركعتين وليتجوز فيهما، رواه مسلم (مشكوة ص: ١٢٣ باب الخطبة والصلاة) وفي حاشية المشكوة وقوله فليركع ركعتين حملها الشافعية على تحية المسجد فانها واجبة عندهم وكذا عند احمد وعند الحنفية لما لم تجب في غير وقت الخطبة لم تجب فيه بطريق الاولى وهو مذهب مالک وسفيان الثوري وعليه جمهور الصحابة والتابعين كذا قال النووي وتاوله بان المراد اراد ان يخطب بقرينة الاحاديث الدالة على وجوب حرمة الصلوة في وقت الخطبة وقد ثبت في الصحيحين انه جاء رجل الى النبي صلى الله عليه وسلم وهو يخطب بذاك الرجل الداخل وقيل كانت هذه القصة قبل ان يشرع في الخطبة وقيل كانت الخطبة بغير الجمعة (مشكوة ص: ١٢٣ حاشية نمبر ١١ باب الخطبة والصلاة الفصل الاول)۔

د جمعې د خطبې دوران کې نفل او خبرې کول

سوال: اکثر د جمعې په لمانځه کې گورو چې امام صاحب خطبه ورکوي او ځينې خلک سنت يا نفل کوي او ځينې په خپل مينځ کې خبرې کوي، څوک هم په ادب سره نه کيني څنگه يې چې خوښه وي پښې خورې کړي او کيني په دې مسئله باندې د احاديثو په رڼا کې جواب راکړي او د ناستې متعلق هم وليکي چې کله امام صاحب خطبه شروع کړي؛ نو چې څنگه مو خوښه وي کينو يا د التحيات شکل کې کينو؟

جواب: د خطبې دوران کې نفل کول حرام دي^{١١}، سنت موکده که يې د خطبې نه مخکې شروع کړي وي؛ نو د خطبې دوران کې دې پوره کړي او لږ دې مختصر کړي، د خطبې دوران کې هر قسمه خبرې کول هم حرام دي، په حديث کې دي: "چې چا د جمعې په ورځ د خطبې دوران کې د بل د خاموش کولو له پاره د "خاموش" لفظ هم وويل: هغه لغوه کار وکړ"^{١٢} او دا هم ارشاد دی چې: "کوم سړی چې د جمعې په ورځ يو لغوه کار وکړي، د هغه د جمعې ثواب ضائع شو."^{١٣} په ځينې جوماتونو کې د خطبې دوران کې د چنډې له پاره جولي، گرځول کيږي دا هم ناجائز ده^{١٤} او په دې سره د جمعې ثواب ضائع کيږي د خطبې دوران کې د ناستې څه خاص طريقه نه ده مقررې، څنگه چې ورته اساني وي، خو پښو خورولو سره کيناستل د ادب خلاف دي، ددې نه ځان ساتل پکار دي^{١٥} او گوندو درولو سره په هغو باندې سر کينښودل هم صحيح نه دي په دې سره خوب راځي.

د خطبې په دوران کې تحية الوضوء يا تحية المسجد ادا کول

سوال: د خطبې په دوران کې تحية الوضوء يا تحية المسجد ادا کيږي؟

^١ [اذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام الى تمامها (شامي ج: ٢ ص: ١٥٨). ايضاً: ومن دخل المسجد يوم الجمعة والامام يخطب جلس ولم يركع وذلك لقول الله تعالى: واذا قرى القرآن فاستمعوا له وانصتوا، فروى انه نزلت في شان الخطبة، ومن جهة السنة.... قال (ابن عمر) سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: اذا دخل احدكم المسجد والامام على المنبر فلا صلاة له ولا كلام حتى يفرغ الامام (مختصر الطحاوي ج: ٢ ص: ١٣١ باب صلاة الجمعة)

^٢ [عن ابي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا قلت لصاحبك يوم الجمعة انصت والامام يخطب فقد لغوت، متفق عليه (مشكوة ص: ١٢٢ باب التنظيف والتكبير).]

^٣ [عن عبدالله بن عمرو رضى الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يحضر الجمعة ثلاثة نفر، فرجل حضرها بلغو فلذلك حظه منها.... الخ (مشكوة ص: ١٢٣ باب التنظيف والتكبير).]

^٤ [ويحرم في الخطبة ما يحرم في الصلاة حتى لا ينبغي ان ياكل او يشرب والامام في الخطبة كذا في الخلاصة (عالمگيرى ج: ١ ص: ١٤٧ الباب السادس عشر في صلاة الجمعة).]

^٥ [اذا شهد الرجل عند الخطبة ان شاء جلس محتبياً او متربعا او كماتيسر..... ويستحب ان يقعد كما يقعد في الصلاة (عالمگيرى ج: ١ ص: ١٤٨ الباب السادس عشر في صلاة الجمعة).]

جواب: د خطبې په دوران کې د امام ابوحنيفه رحمته الله عليه په نزد تحية الوضوء يا تحية المسجد ادا کول جائز نه دي. [١]

د خطبې په مينځنۍ وقفه کې دعا کول

سوال: زموږ د محلي د امام صاحب وينا ده چې د جمعې د خطبې په مينځنۍ وقفه کې په زړه کې پرته د ژبې د خوزولو او پرته د لاس پورته کولو دعا غوښتل جائز دي او د يو لمونځ کونکي وينا ده چې دا جائز نه دي او د علماء کرامو نه مو اوريدلي دي چې دا وخت د دعا د قبوليت وخت دی.

جواب: د جمعې د خطبو په مينځنۍ وقفه کې د لاس پورته کولو او ژبې د خوزولو نه پرته په زړه کې دعا غوښتل جائز دي، دا د دعا د قبوليت وخت دی، خو په ژبې سره د دعا کولو اجازه نه شته. [٢]

د خطبې دوران کې له اذان نه وروسته دعا کول

سوال: د جمعې د خطبې دوران کې له اذان نه وروسته دعا کول پکار دي او که نه؟ او د خطبې دوران کې دعا غوښتل پکار دي او که نه؟

جواب: دامام په منبر باندې د ناستې نه وروسته د ذکر او دعا اجازه نه شته، بلکې خاموش اوسيدل او د خطبې اوريدل واجب دي، له دې وجې دې د جمعې د اذان جواب ور نه کړل شي، د خطبې دوران کې که دعا وکړل شي د امام په دعا دې په زړه کې امين وويل شي. [٣]

د جمعې د خطبې نه مخکې تسميه په لوړ اواز سره ولې نه لوستل کيږي؟

سوال: د جمعې خطبه په لوړ اواز بسم الله لوستلو سره ولې شروع نه کيږي؟

[١] واذا خرج الامام يوم الجمعة ترك الناس الصلوة والكلام حتى يفرغ من خطبته قال وهذا عندنا حنيفة (هداية ج: ١ ص: ١٧١). ايضاً: ومن جهة السنة... قال (ابن عمر) سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: اذا دخل احدكم المسجد والامام على المنبر فلا صلاة له ولا كلام حتى يفرغ الامام (شرح مختصر الطحاوي ج: ٢ ص: ١٣٠، ١٣١)

[٢] وقال الباقى فى مختصره: واذا شرع فى الدعاء لا يجوز للقوم رفع اليدين ولا تامين باللسان جهراً فان فعلوا ذلك اثموا وقيل اساءوا ولا اثم عليهم، والصحيح هو الاول وعليه الفتوى (شامى ج: ٢ ص: ١٥٨ باب الجمعة)

[٣] واذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام..... سواء كان كلام الناس او التسبيح او تسميت العاطس..... الخ (عالمگيرى ج: ١ ص: ١٤٧). قال ابو جعفر: ومن دخل المسجد يوم الجمعة والامام يخطب جلس ولم يركع وذلك لقول الله تعالى: واذا قرى القرآن فاستمعوا له وانصتوا، فروى انها نزلت فى شان الخطبة، ومن جهة السنة..... قال (ابن عمر) سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: اذا دخل احدكم المسجد والامام على المنبر فلا صلاة له ولا كلام حتى يفرغ الامام (شرح مختصر الطحاوي ج: ٢ ص: ١٣٠، ١٣١ باب صلاة الجمعة طبع دار السراج بيروت).

جواب: همدغه شان نقل شوي دي.^(۱۱)

د جمعې خطبه د مسنونې طریقي خلاف لوستل

سوال: د جمعې خطبه به د درود او سلام نه پرته وشي او که نه؟ د جواز په صورت کې به په ثواب کې فرق راشي او که نه؟ مثلاً: چې په لومړۍ خطبه کې سورت فیل او په دویم کې سورت قریش ولوستل شي؛ نو د جمعې خطبه به ادا شي او که نه؟

جواب: د خطبې فرض به ادا شي، خو د سنت خلاف ده او دا ښکاره ده چې کله خطبه د سنت خلاف ده؛ نو په ثواب کې به فرق راځي.

د خطبې نه مخکې د امام سلام ویل

سوال: د خطبې نه مخکې د امام په منبر باندې سلام لوستل نقل دي یا بدعت دي یا د ائمه اربعه په نزد جائز دي؟

جواب: په درمختار کې یې د سلام ترک کول په سنتو کې شمار کړي دي او د امام شافعي رحمته الله علیه قول دی چې کله په منبر کيني؛ نو سلام دې کوي.^(۱۲)

په خطبه کې د خلفاء راشدينو ذکر ضروري دی

سوال: په ځينې جوماتونو کې عالمان (خطيبان) چې د جمعې په لمانځه کې کومه خطبه ورکوي د هغه په دويمه برخه کې چې د خلفاء راشدينو نومونه ذکر کيږي هغه نه ذکر کوي.

جواب: په خطبه کې د خلفاء راشدينو ذکر د خير کار دی، دا د اهل سنت شعار دی، له دې وجې د خلفاء راشدينو ذکر پريښودل ډیر نامناسب دي.^(۱۳)

د جمعې د خطبې دوران کې د درود شريف لوستلو حکم

سوال: د جمعې د خطبې دوران کې د رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم او د صحابه کرامو رضی الله عنهم مبارک نومونه راځي؛ نو درخواست دادی چې په دې دوران کې په خاموشي سره خطبه واوريډل شي یا درود شريف او (رضي الله عنه) وويل شي؟

[۱] الخطبة تشتمل على فرض وسنة فالفرض شيان الوقت والثاني ذكر الله تعالى وكفت تحميدة اوتهليلة وتسبيحة هذا اذا كان على قصد الخطبة... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۴۷، الباب السادس عشر في صلاة الجمعة)

[۲] ومن السنة ترك السلام من خروجه الى دخوله في الصلاة وقال الشافعي اذا استوى على المنبر سلم الخ (درمختار مع ردالمحتار ج: ۲ ص: ۱۵۰ باب الجمعة) -

[۳] ويندب ذكر الخلفاء الراشدين... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۱۴۹ باب الجمعة مطلب في قول الخطيب... الخ)

جواب: د خطبې دوران کې په ژبه باندې درود شریف لوستل جائز نه دي، خاموش اوسیدل پکار دي، چې دروسول الله ﷺ ذکر راشي؛ نو په زړه کې دې پرته د ژبې خوځولو نه درود شریف ولولي^{۱۱}، که په صحابه کرامو ﷺ باندې هم په زړه کې ﷺ ولولي؛ نو هیڅ باک نه شته، خو په ژبه دې نه وایي.

سوال: د جمعې د لمانځه نه مخکې چې کومه خطبه په عربي کې لوستل کیږي، ددې په مینځ کې یو ایت داسې هم راځي چې په هغه کې درود شریف لارمي وي، زما د معلوماتو مطابق د خطبې دوران کې هیڅ قسمه تسبیح او لمونځ جائز نه دی؛ نو درود شریف دې هم ونه لوستل شي، ځکه چې په دې آیت کې خطیب په خطبه کې درود ولولي، په لوړاواز کوم چې د ټولو لمونځ کونکو له طرف درود شي، له دې وجې لمونځ کونکو ته د درود لوستلو ضرورت نه شته، خو ما اکثر کتلي دي چې خلک په لوړ اواز سره درود شریف لوستل شروع کړي حال دا چې په خطبه کې د خاموشي حکم دی.

جواب: اوریدونکي دې په خپل زړه کې درود شریف ولولي، د خطبې دوران کې په لوړ اواز سره درود لوستل جائز نه دي^{۱۲}.

د جمعې د خطبې د اذان نه واخله تر دوه رکعتو

فرض کولو پورې د نیاوي خبرې کول

سوال: په اردو کې د بیان کړي وعظ نه وروسته په عربي کې د خطبې د اذان نه واخله د جمعې تر دوه رکعتو فرض ادا کولو پورې په دې دوران وقفه کې که د مسجد امام د لمانځه د اقامت نه لږ وخت مخکې د دنیاداري څه خبره وکړي؛ نو ایا هغه د جمعې په ادا کولو کې د څه قسم شرعي نقطې یا حدودو باندې د اوښتلو والاخونه دي؟ ځکه چې په عربي کې خطبه هم مسلسل د جمعې د لمانځه یوه برخه ده په دې دوران کې ځینې نور مسائل هم بیانول پکار دي او که نه؟ وضاحت وکړئ.

جواب: د جمعې د خطبې په دوران کې خبرې کول یا په څه قسم عبادت کې مشغولیدل منع دي، خطبه اوریدل واجب دي، خو په وقفه کې امام څه ضروري شرعي مسئلې بیانولی شي^{۱۳}.

۱ [قوله ولا الکلام..... وکذلك اذا ذکر النبی صلی الله علیه وسلم لایجوز ان یصلوا علیه بالجهر بل بالقلب وعلیه الفتوی (رد المحتار علی الدر المختار ج: ۲ ص: ۱۵۸ باب الجمعة مطلب فی شروط وجوب الجمعة)۔

۲ [ایضاً]۔

۳ [ایضاً پورتنی حواله، نیز: ویحرم فی الخطبة ما یحرم فی الصلاة حتی لا ینبغی ان یاکل او یشرّب والامام فی الخطبة (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۴۷ کتاب الصلاة الباب السادس عشر فی صلاة الجمعة طبع رشیدیہ)

د خطبې په دوران کې د رسول الله ﷺ په نوم

راتلو باندې درود شريف ولولي که خاموشي پاتې شي؟

سوال: د جمعې د لمانځه په خطبه کې چې کله مولوي صاحب درود شريف لولي: نو د هغه په جواب کې اکثر لمونځ کونکي هم په لوړ اواز سره درود شريف لوستل شروع کړي، حال دا چې خطبه په خاموشي سره اوریدل واجب دي، د خطبې په دوران کې په لوړ اواز سره درود لوستل کېږي او که نه؟ حال دا چې د رسول الله ﷺ نوم مبارک راشي؛ نو درود شريف لوستل د ثواب او خیر او برکت باعث دی.

جواب: د خطبې په دوران کې د وينا اجازه نه شته، له دې وجې درود شريف په زړه کې لوستل پکار دي، په ژبې سره نه. [١]

د خطبې په دوران کې دعا غوښتل او د دویم اذان جواب ورکول

سوال: ځينې خلک د جمعې د دواړو خطبو په دوران کې چې کله امام د لومړۍ خطبې نه وروسته د لږ ساعت له پاره کيني، دواړه لاسونه اوچتولو سره دعا غواړي، همدغه شان د امام په منبر باندې د کيناستو نه وروسته د کيدونکي دویم اذان نه وروسته لاسونه اوچتولو سره دعا غواړي، پوښتنه داده چې ايا دا طريقه صحيح ده؟

جواب: د امام په منبر باندې د کيناستو نه وروسته د ذکر او دعا اجازه نه شته، بلکې خاموش اوسيدل او د خطبې اوریدل واجب دي، له دې وجې دې نه د جمعې د اذان جواب ورکول کېږي او نه دې د خطبې په دوران کې دعا غوښتل کېږي، د امام په دعا باندې دې په زړه کې آمين وايي. [٢]

په خطبه کې د خطيب لاسونه تر لوسره دريدل

سوال: د جمعې د خطبې د ويلو په وخت خطيب داسې لاسونه وتړي، لکه په لمانځه چې ولاړ وي؟ اوریدلې مې دي دا ادب يوازې د الله پاک د دربار (لمانځه) دی.

[١] کذاک اذا ذکر النبي صلى الله عليه وسلم لا يجوز ان يصلوا عليه بالجهر بل بالقلب (رد المحتار ج: ١ ص: ١٥٨)
[٢] واذا شرع في الدعاء لا يجوز للقوم رفع اليدين ولا تامين باللسان جهراً فان فعلوا ذلك اثماً (شامي ج ٢ ص ١٥٨) قال ابو جعفر: ومن دخل المسجد يوم الجمعة والامام يخطب جلس ولم يركع، وذلك لقول الله تعالى: واذا قرأ القرآن فاستمعوا له وانصتوا، فروى اهانزلت في شأن الخطبة اذا دخل احدكم المسجد والامام على المنبر فلا صلاة له ولا كلام حتى يفرغ الامام، (الحديث) وايضاً: اتفقوا على ان من كان قاعداً في المسجد حتى ابتداء الخطبة لم يركع كذاك الداخل، كما لم يختلف الداخل والجالس في منع الكلام، والعلة الجامعة بينهما كونه مأموراً باستماع الخطبة في الحالى (شرح مختصر الطحاوى ج: ٢ ص: ١٣١)

جواب: په خطبه کې لاسونه پريښودو سره دریدل پکار دي.

د جمعې د خطبې د اذان جواب ورکول

سوال: د جمعې په لمانځه کې د سنتونه مخکې یو اذان کېږي او دویم د سنتونه وروسته، په دواړو

کې د کوم اذان جواب ورکول پکار دي؟

جواب: جمعه کې د خطبې د اذان جواب نه شي ورکول کېدای. [۱]

د جمعې په ورځ د وعظ په دوران کې د الله پاک

ذکر کول او درود شریف لوستل

سوال: ایا د جمعې په لمانځه کې د وعظ په دوران کې د الله پاک ذکر او درود شریف لوستل صحیح دي؟

جواب: د وعظ په دوران کې وعظ طرف ته متوجه کیدل پکار دي، دغه وخت کې څه لوستل صحیح نه دي. [۲]

د جمعې د خطبې په دوران کې خاموشي او د لاود سپیکر استعمال

سوال: د جمعې د خطبې په دوران کې مکمل خاموشي اختيارول او دا چې د سلام د جواب پورې د نه ورکولو احکامات دي، په مسجد کې موجود خلک خو ترڅه حده پورې ددې پابندي کولی شي، خو هر کله چې مولوي صاحب د اذان په لټو سپیکر باندې خطبه لولي؛ نو په دې صورت کې په کورونو کې موجود په زرگونو سړي اوښځې، په سړکونو باندې تیریدونکي او په بازارونو کې اخیستونکي او خرڅونکي خلک، د لمونځ تیاري کونکي او په مختلفو کارونو کې مصروف خلک، واضح او صفا طریقي سره د خطبې د اواز اوریدو باوجود دهغه په احترام کې خاموشي نه شي اختیارولی، پوښتنه دا ده چې دغه شان د اذان په لټو سپیکر باندې لوستلو سره د هغه د احترام نه کیدو په صورت کې به د دې وبال د چا په سر

[۱] قال: وينبغي ان لا يجب بلسانه اتفاقاً في الاذان بين يدي الخطيب... الخ (درمختار ج: ۲ ص: ۳۹۹ باب الاذان)
[۲] واذا شرع في الدعاء لا يجوز للقوم رفع اليدين ولا تامين باللسان جهراً فان فعلوا ذلك اثموا (شامي ج ۲ ص ۱۵۸) قال ابو جعفر: ومن دخل المسجد يوم الجمعة والامام يخطب لجس ولم يركع، وذلك لقول الله تعالى: واذا قرى القرآن فاستمعوا له وانصتوا، فروى انها نزلت في شان الخطبة..... اذا دخل احدكم المسجد والامام على المنبر فلا صلاة له ولا كلام حتى يفرغ الامام، (الحديث) وايضاً: اتفقوا على ان من كان قاعداً في المسجد حتى ابتداء الخطبة لم يركع كذا لك الداخل، كما لم يختلف الداخل والجالس في منع الكلام، والعلة الجامعة بينهما كونه مأموراً باستماع الخطبة في الحالين (شرح مختصر الطحاوي ج: ۲ ص: ۱۳۱)

وي؟ ايا د مولوي صاحب يا د هغه كسانو چې د هغوی غوږونو ته اواز ورځي او هغوی د احترام كولو نه قاصر وي؟ معلومول دادي چې دغه شان په لاوډ سپيكر باندې د جُمعې د خطبې د لوستلو څه مقصد دی؟

جواب: مسئله دا ده چې په اول اذان باندې هر قسم كاروبار بندول او د جُمعې د لمانځه له پاره تلل واجبيږي، د جُمعې د لمانځه نه وروسته په كاروبار كې مشغول پاتې كيدل حرام دي [۱] له دې وجې په بازارونو كې د كاروبار كونكو په باره كې تاسو له د پريشانه كيدو ضرورت نه شته، د اذان جمعه اوريدو نه وروسته د جُمعې د لمانځه له پاره نه تلل خپله دومره لويه گناه ده چې درې جُمعې په داسې كولو باندې په زړه د منافقت مهر لگيږي، چې د توبې نه پرته ترمرگه پورې نه ختميږي، [۲] داسې خلك كه د كاروبار له وجې د جُمعې خطبه نه اوري؛ نو په دې كې قصور د هغوی د نفاق دی، نه د خطبې د اواز.

هر چې د جُمعې د تياري كونكو تعلق دی؛ نو ايا د جُمعې تياري د خطبې شروع كولو نه وروسته كيږي؟ د جُمعې تياري خو دا ده چې انسان كم نه كم د خطبې د شروع كولو نه مخكې خو په مسجد كې موجود وي، په حديث كې راځي چې د جُمعې په ورځ باندې ملائكې د مسجد په دروازه باندې كيني او په اول، دويم، دريم او څلورم وخت كې د راتلونكو نومونه په ترتيب باندې ليكي او كله چې امام د خطبې له پاره ووځي؛ نو هغوی خپلې رجستري كيږدي او د ذكر (خطبې) په اوريدو مشغولې شي، گويا د خطبې د شروع كيدو نه وروسته چې كوم خلك راځي، د هغوی د نومونو اندراج په هغه صحيفو كې نه كيږي او د هغوی حاضري نه لگيږي [۳]، له دې وجې د جُمعې د لمانځه تياري د خطبې پورې موخر كول غلط او بد دي، مگر دا چې د څه خاص عذر له وجې داسې وشي؛ نو معذوري ده.

هر چې د كور د بنځو تعلق دی د هغوی په ذمه د جُمعې لمانځه ته تلل او د خطبې اوريدل فرض

^۱ [ويجب السعي وترك البيع بالاذان الاول (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۴۹). ايضاً: قال: ابو جعفر: واذا زالت الشمس يوم الجمعة جلس الامام على المنبر، واذن المودن بين يديه وامتنع الناس من البشاء والبيع واخذوا في السعي الى الجمعة..... الخ. قال ابوبكر بن احمد: وذاك لقول الله عز وجل: يا ايها الذين امنوا اذا نودى للصلاة من يوم الجمعة فاسعوا الى ذكر الله وذروا البيع، فانظمت الآية المعاني، الاذان للجمعة ولزوم السعي اليها، وترك الاشتغال بالبيع (شرح مختصر الطحاوى ج: ۲ ص: ۱۱۴ باب صلاة الجمعة)

^۲ [عن ابى الجعد الضمرى وكانت له صحبة ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من ترك ثلاث جمع قهاونا بها طبع الله على قلبه (ابوداود ج: ۱ ص: ۱۵۹ باب التشديد في ترك الجمعة)

^۳ [وعنه (ابى هريرة) قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا كان يوم الجمعة وقفت الملائكة على باب المسجد يكتبون الاول فالاول..... فاذا خرج الامام طووا صحفهم ويسمعون الذكر. متفق عليه (مشكوة ج: ۱ ص: ۱۲۲) كتاب الصلاة، باب التنظيف والتكبير، الفصل الاول، طبع قديمى خانه]

نه دي [۱]، خو که په کورونو کې د خطبې اواز راځي او هغوی د هغه په احترام کې خاموشي اختيار کړي؛ نو د هغوی له پاره هم د سعادت او رحمت سبب دی، په سرکونو باندې تیریدو سره د خلکو په غوږونو کې که د جمعې د خطبې اواز راځي؛ نو په سرکونو باندې د هغوی چغې سورې وهلو سره تلل د عیب خبره ده، کوم چې د انساني وقار خلاف ده. خلاصه دا چې تاسو چې څومره امور ذکر کړي دي، په هغو کې یوه خبره هم داسې نه شته چې هغه په لاوډسپیکر باندې د خطبې ورکولو نه مانع وي، خو که د خطبې اواز د مسجد پورې محدود وي؛ نو غوره ده.

د جمعې د خطبې دوران کې آمین ویل صحیح نه دي

سوال: دلته د جمعې په خطبه کې د دویمې خطبې په دوران کې چې کله خطیب صاحب د دعا کلمات وايي؛ نو تقریباً ټول خلک په لاس اوچتولو سره په ورو اواز سره آمین وايي، ایا دا عمل جائز دی؟

جواب: د خطبې دوران کې په ژبه باندې آمین ویل صحیح نه دي په زړه کې دې وايي [۱۲]

د خطبې دوران کې سلام کول او جواب ورکول حرام دي

سوال: که په جومات کې امام د جمعې خطبه لولي او یو سړی راشي سلام وکړي؛ نو په جومات کې ناستو خلکو ته د هغه د سلام جواب ورکول پکار دي؟

جواب: د خطبې دوران کې سلام کول او د هغه جواب ورکول دواړه حرام دي [۱۳]

د خطبې دوران کې خبرې او د اذان جواب ورکول

سوال: په شریعت کې د خطبې څه احکام دي؟ او د خطبې د اذان په ژبې سره جواب ورکول جائز دي؟ په تفصیل سره جواب راکړئ!

جواب: د خطبې دوران کې خبرې کول تردې چې ذکر کول هم منع دي، د خطبې د اذان جواب هم په زړه کې ورکول پکار دي په ژبې سره نه. [۱۴]

۱ [لاتجب الجمعة على العبيد والنسوان والمسافرين والمرضى • كذا في محيط السرخسی (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۴۴ کتاب الصلاة، الباب السادس عشر في صلاة الجمعة)

۲ [واذا شرع في الدعاء لا يجوز للقوم رفع اليدين ولاتامين باللسان جهراً فان فعلوا ذلك اثموا (شامی ج: ۲ ص: ۱۵۸ باب الجمعة مطلب في شروط وجوب الجمعة)۔

۳ [واذا خرج الامام فلا صلوة ولا كلام.... او رد السلام.... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۴۷ کتاب الصلاة)
 ۴ [قال ابو جعفر: ومن دخل المسجد يوم الجمعة والامام يخطب جلس ولم يركع، وذلك لقول الله تعالى: واذا قرى القرآن فاستمعوا له وانصتوا فروى انها نزلت في شان الخطبة، ومن جهة السنة قال (ابن عمر) سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: اذا دخل احدكم المسجد والامام على المنبر... [بقيه حاشيه په راروانه صفحه

د خطبې دوران کې چنده ورکول او اخیستل جائز نه دي

سوال: د جمعې د خطبې دوران کې اسلام په خبرو کولو باندې سخته پابندي لگولې ده، خو په ځینو جوماتونو کې عین د خطبې دوران د لمونځ کونکو نه چنده اخیستل کېږي او صندوقچې په زوره زوره وهلو سره "د جومات چنده" اواز اوچتېږي، چې په دې سره د لمونځ کونکو توجه د لمانځه نه بل خوا شي او لمونځ کونکي خلک د چنډې په ورکولو کې مصروف شي، ایا دا طریقه صحیح ده؟ ایا د جومات په انتظامیه باندې گناه شته؟ ایا په چنده ورکونکو باندې به هم گناه وي کوم چې د خطبې نه توجه واپروي؟

جواب: د جمعې د خطبې دوران کې چې څنگه سلام او کلام جائز نه دی، دغه شان چنده جمع کول هم جائز نه دي انتظامیه، چنده اخیستونکي او چنده ورکونکي ټول گناهگار دي.^{١١}

د جمعې خطبه یوه ولوستله او لمونځ بل ورکړ

سوال: مخکې ورځو کې زه د لمونځ کولو له پاره لازم، د جمعې خطبه او د جمعې لمونځ بیل بیل مولوي صاحب ورکړ، ایا په داسې طریقه باندې جمعه ورکول صحیح دي؟ د اسلام په رڼا کې ددې جواب راکړئ!

جواب: غوره داده چې کوم سړی خطبه ولولي هماغه لمونځ هم ورکړي، خو که بل چا لمونځ ورکړ؛ نو بیا هم جائز ده.^{١٢}

په خطبه او لمانځه کې د خلکو رعایت ساتل پکار دي

سوال: څنگه چې ما کتلي دي چې ځینې علماء په لمونځونو کې او په خاص ډول د جمعې په لمانځه کې اوږد قرات کوي او د لمانځه نه وروسته اوږدې دعا گانې کوي، ایا دا طریقه غلطه نه ده؟ ځکه چې په جومات کې داسې خلک درېږي چې په هغوی کې د چا ضروري کار وي یا د چا په اندام تکلیف وي، د قرآن او سنت په رڼا کې وضاحت وکړئ!

جواب: خطبه او لمونځ دومره اوږدول نه دي پکار چې خلک تنگ شي^{١٣} او په وروسته دعا کې خلکو ته اختیار دی که شریکېږي او که نه شریکېږي له دې وجې که د چا ضرورت وي؛ نو تللی شي.

... بقیه د تیر مخ] .. فلا صلاة له ولا کلام حتی یفرغ الامام (شرح مختصر الطحاوی ج: ۲ ص: ۱۳۰، ۱۳۱ باب صلاة الجمعة)۔

۱ [ایضاً]۔

۲ [ولا یبغی ان یصلی غیر الخطیب کذا فی الکافی، واذا حدث الامام بعد الخطبة فاستخلف رجلا ان شهد الخلیفة الخطبة جاز والا فلا (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۴۷ کتاب الصلاة، الباب السادس عشر فی صلاة الجمعة)۔

۳ [تخفیف الخطبتین بقدر سورة من طوال المفصل ویکره التطویل الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۴۷)۔

د جُمعې لمونځ په دويم ځل کول

سوال: يو سړی په څو جوماتونو کې په يوه ورځ د جُمعې لمونځ (دوه رکعتو فرض) د مجبوري په حالت کې کولی شي او که نه؟ يعنې زید په مسجد طوبی کې دوه رکعتو فرض (د جُمعې) کولو نه وروسته په مسجد قباء کې بيا دوه رکعتو د جُمعې فرض لمونځ کولی شي او که نه؟

جواب: يو لمونځ دوباره کول جائز نه دي، خو د نفلو په نيت باندې په دويم جماعت کې شریکيدلی شي.^(۱)

د جُمعې د لمانځه د سنتو نيت به څنګه کوي؟

سوال: د جُمعې لمونځ چې د ماسپښين د لمانځه قائم مقام دی په دې کې لومړی د څلور رکعتو سنتو نيت څنګه کيږي؟ په نيت کې به هغه وخت د جُمعې نوم اخيستل کيږي يا د ماسپښين؟ دغه شان د جُمعې د دوه فرضو نه وروسته څلور رکعتو سنت او دوه رکعتو سنت او دوه رکعتو نفل دي، ددې دنيت کولو په وخت د جُمعې نوم اخيستل پکار دي او که نه؟ ددې د نيت هم صحيح طريقه وليکئ!

جواب: د جُمعې نه مخکې او وروسته سنتو ته د جُمعې سنت ويل کيږي او د جُمعې د سنتو نيت کيږي، هسې خو سنت د مطلق لمانځه په نيت سره هم ادا کيږي، په دې کې د وخت نوم اخيستل هم ضروري نه دي.^(۲)

ايا د جُمعې د سنتو له پاره د جُمعې تعيين ضروري دی؟

سوال: د جُمعې د سنتو له پاره د جُمعې تعيين تاسو ضروري ليکلی دی، حال دا چې د فقه په کتابونو کې وضاحت موجود دی چې د سنتو له پاره د مطلق لمانځه نيت کافي دی، تاسو د حوالي وضاحت وکړئ.

جواب: د جُمعې تعيين ما ضروري نه دی ليکلی، سائل پوښتنه کړې وه چې د جُمعې په سنتو کې د جُمعې نيت پکار دی که د ماسپښين؟ ددې په جواب کې ماليکلي و چې د جُمعې د سنتو نيت وي د ماسپښين د سنتو نيت نه پاتې شوه دا چې د سنتو د صحت له پاره د نيت تعيين شرط دی او که نه؟ دا ځانته مسئله ده د دې جواب دا دی چې "سنت پرته د تعيين نه هم

۱ [ويصلی المتفل خلف المفترض، لان الحاجة في حقه الى اصل الصلوة وهو موجود في حق الامام فيتحقق البناء (هذاية ج: ۱ ص: ۱۲۷ کتاب الصلاة باب الامامة)۔

۲ [(وکفی مطلق نية الصلاة) وان لم يقل الله (لنفل وسنة) راتبة (وتراويح) على المعتمد اذ تعيينها بوقوعها وقت الشروع. وفي الشامية: (قوله وكفی الخ) اي بان يقصد الصلاة بلا قيد نفل اوسنة او عدد (قوله لنفل) هذا بالاتفاق (قوله وسنة) ولؤسنة فجر..... (قوله على المعتمد) اي من قولين مصححين (رد المختار مع الدر المختار ج: ۱ ص: ۱۷) کتاب الصلاة باب شروط الصلاة مطلب في حضور القلب والخشوع، طبع ايج ايم سعيد کراچی

ادا کيږي، د نيت تعين ددې له پاره شرط نه دی.^[۱]

د جمعې نه مخکې څلور رکعته کول څنګه دي؟

سوال: زه او زما دوست حرم شريف ته د جمعې د لمانځه له پاره لاړو، چې کله موږ ورسيدو؛ نو جمعه ولاړه و، څلور رکعته سنت کوم چې د جمعې د دوه رکعتو فرض نه مخکې ادا کيږي په باره کې زما او زما د ملګري تر مينځه تکرار راغی، زه وایم چې دا څلور رکعته سنت به کيږي، زما دوست وايي چې نه به کيږي.

جواب: د ماسپښين او د جمعې نه مخکې څلور رکعته سنت موکده دي که مخکې موقع ملاو نه شي؛ نو وروسته يې کول ضروري دي.^[۲]

د سنت قبل الجمعة ثبوت

سوال: دې وخت کې زه په دمام کې کار کوم او د جمعې څلور سنت کوم چې به مخکې په پاکستان کې کېدل، دلته وايي چې مخکې نه کيږي، د زوال وخت وي، دلته په پوښتنه کولو باندې څوک وايي چې وکره هيڅ باک نه شته، څوک وايي مه يې کوه، په هر حال څه تسلي بخش جواب ملاو نه شو، له دې وجې تاسو ددې حل لیکلو سره راوړي چې څه وکړل شي؟

جواب: د رسول الله ﷺ او صحابه کرامو رضی الله عنهم نه قبل الجمعة سنت کول ثابت دي، ددې تفصيل د اعلاء السنن په اووم جلد کې موجود دی.^[۳]

د جمعې په لمونځ کې اوږد قرات کول

سوال: د جمعې په لمانځه کې ډير کسان داسې هم راشي چې ناروغ يا معذور وي، ددې نه پرته هم ډيرې مجبوري کيدای شي، د جمعې په ورځ باندې دلته يو امام صاحب د لمانځه امامت کوي، خو الله پاک ته پته ده چې د کوم پروفيسر مضمون دی چې هغوی دا هم پته نه شته چې د امامت څه ادا دي؟ د قرات د فن نه بالکل ناخبره کيدو سره سره اوږد قرات فرمايي او په کوم انداز يې چې لولي؛ نو ماته معلومه نه ده چې زما لمونځ کيږي او که نه کيږي؟ ځکه چې د هغوی غلط لوستل اوږده اوږده سورتونه په غلط انداز باندې د زير او زير په غلطيانو

۱] ثم ان كانت الصلاة نفلًا يكفيه مطلق النية، وكذلك اذا كانت سنة في الصحيح، هداية، والتعيين افضل واحوط..... والمعتبر في النية عمل القلب لانها الارادة السابقة للعمل اللاحق فلا عبرة للذكر باللسان (اللباب في شرح الكتاب ج: ۱ ص: ۷۸ باب شروط الصلاة التي تقدمها، طبع قديمي، ايضاً: رد المختار ج: ۱ ص: ۱۷ باب شروط الصلاة).

۲] بخلاف سنة الظهر وكذا الجمعة انه يتركها ويقتدى ثم يأتي بها في وقته..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۵۸)۔

۳] عن أبي عبد الرحمن السلمي قال: كان عبدالله يامرنا ان نصلّي قبل الجمعة اربعاً وبعدها اربعاً (اعلاء السنن ج: ۷ ص: ۷). ايضاً تفصيل دپاره اوگوري: اعلاء السنن ج: ۷ ص: ۷ نه ۱۵ پوري باب النوافل والسنن

سره لوستلو باندې زما ذهن ډیر گډوډ شي، د جُمعې په لمانځه کې بهر په انگرې کې گرمي او هغه هم سخته، خلک ولاړ دي او هغوی د اوږدو سورتونو کوشش فرمایي، یوه ورځ خو زما مخکې یو مشر سړی باندې چکر راغی او راپریوت، ایا د داسې امام د پوه کولو څه طریقه شته؟ د حدیث نبوي ﷺ په رڼا کې بیان وفرمایي چې د جُمعې د لمانځه له پاره څه حکم دی؟ او د غلط قرآن لوستلو څه عذاب دی؟ او ددې څوک څوک ذمه دار دي؟

جواب: قرآن د غلط لوستونکي امامت جائز نه دی، [۱] او په لمونځ کې د کمزورو او ناروغانو د رعایت کولو حکم دی، د رسول الله ﷺ واضح ارشاد دی چې کوم سړی امام وي هغه دې لمونځ مختصر کوي، ځکه چې په هغوی کې به څوک ناروغ هم وي، څوک به پکې کمزوری وي، څوک به حاجتمن وي. [۲]

د جُمعې په وروستیو سنتو کې وقفه کیدل پکار دي

سوال: د جُمعې د لمانځه نه وروسته د دعا د ختمیدو سره فوراً څه خلک په جومات کې سنت لوستل شروع کړي او تلونکو ته د یو منډ وقفه هم نه ورکوي او که څوک څومره بچ کیدو سره بهر ته د تلو کوشش کوي؛ نو په هغه پسې خبرې کوي.

جواب: د جُمعې د لمانځه نه وروسته تلونکو ته مهلت ورکول پکار دی، د چا څه اهم ضرورت وي او د هغه له پاره دریدل ممکن نه وي او په یو مسلمان پسې خبرې کول خو ډیره بده خبره ده، کوم خلک چې داسې کوي هغوی د ټیټکي برباد او گناه لارم مصداق دي. [۳]

د جمعة الوداع په باره کې

سوال: د جمعة الوداع د فضیلت څه وجوهات دي؟ حال دا چې په رمضان المبارک کې خو هرې جُمعې ته په خپل ځان کې یو خصوصیت او فضیلت حاصل دی، مهرباني وکړئ په دې سلسله کې تفصیلي جواب راکړئ چې ددې د اهمیت اندازه وشي.

جواب: په عوامو کې د رمضان المبارک اخري جُمعه ډیره په اهمیت سره مشهوره ده او دې ته جُمعة الوداع ویل کیږي، خو په احادیثو کې د اخري جُمعې څه خصوصي فضیلت نه دی ذکر شوی، بلکې دا وینا به صحیح وي چې د اخري جُمعې یا جمعة الوداع کوم تصور چې په موږ کې رواج دی په احادیثو کې د هغه څه ذکر نه شته دا معلومه نه ده چې د رمضان د اخري

[۱] إذا ام امی وقارنا فصلاة الجميع فاسدة عند ابی حنیفة رحمه الله تعالى (عالمگیری ج: ۱ ص: ۵۸)

[۲] عن أبی هريرة رضى الله عنه يقول: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا صلى أحدكم للناس فليخفف فإن في الناس الضعيف والسقيم وذا الحاجة (مسلم ج: ۱ ص: ۱۸۸ باب امر الأئمة بتخفيف الصلاة في تمام)

[۳] عن عبدالله بن عمرو رضى الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم المسلم من سلم المسلمون من لسانه ويده..... الخ (مشکوٰۃ ص: ۱۲ کتاب الايمان الفصل الاول)۔

جمعي نوم "اخي جمعه" يا "جمعة الوداع" د كله نه جاري شو؟ او دا نوم ولې كينډول شو؟ كيداى شي ددې وجه دا وي چې د مشكوة شريف په يوحديث كې راځي چې: "د رمضان المبارك د ختميدونه وروسته (يعنې د اختر د ورځې نه) د بل رمضان المبارك پورې جنت بنكلي كول شروع كړل شي".^(۱)

دا روايت كمزورى دى، خو د دې حديث مطابق گويا د جنت او اهل جنت نوى كال د وړوكي اختر له ورځې شروع كيږي او په رمضان المبارك باندې ختميږي، له دې وجې گويا د جنت د تقويم مطابق گويا رمضان المبارك د كال اخري مياشت ده او دا جمعه د كال اخري جمعه ده (والله اعلم) او دا هم ممكنه ده چې د اخري جمعي نه وروسته د رمضان المبارك په ختميدو كې د هفتې نه د كم وړځو وقفه پاتې شي، له دې وجې اخري جمعه گويا د رمضان مياشت د جدايي او رخصتيدو علامت دى او هيڅ پته نه لگيږي چې بيا دا مبارك وختونه چا ته نصيب كيږي، د ځينې خلكو عادت دى چې هغوى د اخري جمعي په خطبه كې د رمضان المبارك جدايي او رخصت ډير په غمژن انداز كې بيانوي، خو فقهاء كرامو د اخري جمعي په خطبه كې د جدايي او رخصت مضمون بيانولو ته مكروه ويلي دي، مولانا زوار حسين مجددي نقشبندي په خپل كتاب "زبدة الفقه" كې ليكي:

"د رمضان المبارك د اخري جمعي په خطبه كې د رخصت او جدايي مضمونونه بيانول د رسول الله ﷺ او صحابه كرامو رضوان الله عليهم اجمعين او سلف صالحينو نه ثابت نه دي، اگر چې في نفسه مباح دي، خو ددې بيانول ضروري گڼل او نه بيانونكي ته بد ويل غلطه خبره ده، نور هم پكې ډير نقصانونه دي، ددې نقصانونو له وجې ددې كلياتو پريښودل لازمي دي چې ددې نقصاناتو اصلاح وشي". (زبدة الفقه: ج: ۲ ص: ۲۰۶)

كه د جمعي په ورځ اختروي؛ نو د جمعي لمونځ به هم كيږي

سوال: د تير وړوكي اختر په موقع باندې يو مولانا صاحب يو مسئله بيان كړه چې د دوه اخرونو د جمع كيدو په صورت كې (چې جمعه او اختر په يو ورځ راشي) چې كوم خلك د اختر لمونځ ونكړي په هغوى باندې هيڅ گناه نه شته، ددې مسئلې د بيانولو نه وروسته عامو

۱ [عن ابن عمر رضى الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم قال: ان الجنة تزخرف رمضان من راس الحول الى حول قابل قال فاذا كان اول يوم من رمضان هبت ريح تحت العرش من ورق الجنة... الخ (مشكوة ص: ۱۷۴ الفصل الثالث) وفي المرقاة: ولا يبعد ان يجعل راس الحول لما بعد رمضان ولعله اصطلاح اهل الجنان ويناسبه كونه يوم عيد وسرور ودقت زينة وحبور ثم رايت ابن حجر قال لعل المراد هنا بالحول بان تبتدى الملائكة في تزويدها اول شوال وتستمر الى الاول رمضان ففتح ابوابها.... قال ابن خزيمة في القلب من جرير بن ايوب يعنى احد رواه شىء قال المنذرى وجرى بن ايوب البجلي واه والله اعلم اقول وللحديث شاهد آخر من حديث ابن عباس رضى الله عنهما أخرجه ابوالشيخ في كتاب الثواب واليهيقي ايضا: قال المنذرى وليس في اسناده من اجمع على ضعفه فاختلف طرق الحديث يدل على انه له اصلاً (مرقاة شرح المشكوة ج: ۲ ص: ۵۰۱)۔

خلکو ددې رعایت نه ښه فائده پورته کړه، یعنې اختر یې ښه په شوق ولمانځه او د جمعې د لمانځه له پاره راغلل، خو کوم خلک چې د لمانځه زیات پابند وو، هغوی راغلل، خو هغه وو څومره؟ د لمونځ کونکو تعداد په شلو کسانو کې محدود پاتې شو، حال دا چې عموماً دلته یو لوی رش وي ددې لمونځ کونکو په زړونو کې یو شک پیدا شو چې د هغه د لرې کولو کوشش وشو او تر اوسه پورې چې د کوم عالم نه پوښتنه شوې ده، هغه په دې مسئله باندې رد کړی دی، یوازې دا نه، بلکې ځینې کتابونه هم وکتل شول په هغو کې زیاته هم دا رایه په نظر راغله چې په لمانځه کې رخصت نه شي ورکول کیدای او امام ابوحنیفه رحمته الله علیه هم په واضح ډول سره د دې بیان شوې مسئلې خلاف په نظر راځي، هغه د جمعې او د اختر د لمانځه د فرضیت واجبیت د برقرار ساتلو په حق کې دی.

جواب: د اختر لمونځ واجب دی^{۱۱} او د جمعې لمونځ فرض عین دی^{۱۲}، یو واجب د فرض عین قائم مقام څنگه کیدای شي؟ بیا د اختر د لمانځه وخت د زوال نه مخکې دی^{۱۳} او جمعه د زوال نه وروسته فرض کیږي، کوم لمونځ چې د زوال نه مخکې ادا شو هغه د جمعې قائم مقام څنگه کیدای شي؟^{۱۴} له دې وجې د جمهور امامانو په نزد د جمعې لمونځ ساقط نه دی، امام ابوحنیفه، امام مالک او امام شافعي رحمته الله علیهم د دې قائل دي، د کومو روایاتو نه چې دا شک راځي چې د اختر په لمانځه سره د جمعې لمونځ ساقطیږي هغه د ښار والا په باره کې نه ده، بلکې د باندې د خلکو له پاره ده^{۱۵} یعنې د کلي کوم خلک چې د اختر د لمانځه له پاره ښار ته راغلي وي، هغوی که د جمعې د لمانځه نه مخکې تلل غواړي؛ نو تللی شي (هغوی به کور ته تلو سره د ماسپښین په وخت د ماسپښین لمونځ کوي)، ددې له وجې په ځینو روایاتو کې خو ددې ښکاره وضاحت موجود دی او په ځینو کې اگر چې وضاحت نه شته، خو هغه هم په دې باندې حمل دی، په هر حال د هغه امام صاحب فتوا بالکل غلطه او غیر ذمه داره ده د خلکو د جمعې د پرېښودو گناه به د هغه په سر وي.

۱ [و تَجِبَ صَلَاةُ الْعِيدَيْنِ عَلَى أَهْلِ الْأَمْصَارِ كَمَا تَجِبُ الْجُمُعَةُ (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۷۵ کتاب الصلاة)۔

۲ [ان الجمعة فريضة محكمة بالكتاب والسنة والاجماع يكفر جاحدها (فتح القدير ج: ۱ ص: ۴۰۷)۔

۳ [وقت صلاة العيدين حين تبيض الشمس الى ان تزول (بدائع الصنائع ص: ۲۷۶ کتاب الصلاة)۔

۴ [قال: ولا تجزئ الجمعة الا في وقت الظهر وذلك لان فرض الجمعة لما كان مجملاً في الكتاب مفتقراً الى البيان، ثم لم يرد عن النبي صلى الله عليه وسلم فعلها الا في وقت الظهر صار فعله لها على هذا الوجه على الوجوب (شرح مختصر الطحاوي ج: ۲ ص: ۱۲۲، ۱۲۳ کتاب الصلاة وقت الجمعة)۔

۵ [قال: اكثر الفقهاء تجب الجمعة لعموم الآية والاخبار الدالة على وجوبها، ولانها صلاتان واجبتان فلم يسقط احدهما بالاخرى قال ابن عبد البر سقوط الجمعة بالعيد مهجور وعن علي رضي الله عنه ان ذلك في اهل البادية ومن لا تجب عليه الجمعة (معارف السنن ج: ۴ ص: ۴۳۲، ايضاً اعلاء السنن ج: ۸ ص: ۷۴ باب اذا اجتمع العيد والجمعة لا تسقط الجمعة به)۔

ايا بنځه په کور کې د جمعې لمونځ کولی شي؟

سوال: که يوه بنځه په خپل کور کې يوازې پاتې کېږي او هغه د جمعې لمونځ پرته د امام، پرته د خطبې او پرته د لمونځ کونکي نه وکړي؛ نو ايا د هغه لمونځ وشو؟

جواب: د جمعې د لمانځه له پاره خطبه او جمعه شرط ده^[۱] او دا دواړه شيان د سپړو پورې خاص دي، له دې وجې بنځه يو ځای کيدو سره هم د جمعې لمونځ نه شي ادا کولی او ځانته بنځه يې خو په طريقه اولی نه شي لوستلی^[۲]، دې بنځې ته پکار دي چې په کور کې د ماسپښين لمونځ وکړي، گڼي د ماسپښين د لمونځ پرېښودو گناه به د هغوی په سر باندې وي، ځينو بنځو باندې د بزرگي هيضه راشي او د خپلې بزرگي د ښودلو له پاره داسې د شريعت خلاف خبرې ښايي.

د بنځود جمعې او اختر لمونځ

سوال: ايا بنځوته د جمعې او اختر لمونځ کول پکار دي؟ زه داسې جمعه کوم: اول څلور رکعتنه فرض قضا کوم چې د ټولو نه مخکې زما نه شوي دي، (قضاء لمونځ زه د هر لمانځه نه مخکې ادا کوم، بيا څلور سنت، څلور فرض، دوه رکعتنه د جمعې لمونځ، دوه نفل، دا صحيح دي؟

جواب: اختر او جمعه د بنځو په ذمه نه شته،^[۳] خو که هغه د اختر او جمعې په لمانځه کې شريکې شي؛ نو د هغوی د جمعې او اختر لمونځ به ادا شي^[۴] څنگه چې تاسو جمعه کوئ دا غلطه ده، د جمعې او اختر لمونځ ځانته نه کېږي، تاسو د ماسپښين په شان لمونځ د جمعې په ورځ هم ادا کوئ^[۵].

بنځه به په کور کې جمعه په جمعې سره ادا کوي او که د ماسپښين لمونځ؟

سوال: بنځه که په مسجد کې د جمعې لمونځ نه شي ادا کولی؛ نو بيا به ايا په کور کې د

۱ [ولو جوها شرائط المصر والجماعة والخطبة الخ (فتح القدیر ج: ۱ ص: ۴۰۸)۔

۲ [واحترز بالرجال عن النساء والصبيان فان الجماعة لاتصح بهم وحدهم لعدم صلاحيتهم للامامة فيها بحال بحر عن المحيط (رد المحتار ج: ۲ ص: ۱۵۱ باب الجمعة مطلب في قول الخطيب الخ (ايضاً بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۶۲)۔

[ولاتجب الجمعة على المسافرين والمرأة فان حضروا فصلوا مع الناس اجزاهم عن فرض الوقت لانهم يحملوه فصاروا كالمسافر اذا صام (هداية ج: ۱ ص: ۱۶۹ باب صلاة الجمعة ايضاً: حلی کبير ص: ۴۷۲ فصل في صلاة الجمعة)

۳ [ايضاً۔

۴ [واحترز بالرجال عن النساء والصبيان فان الجمعة لاتصح بهم وحدهم لعدم صلاحيتهم للامامة فيها بحال بحر عن المحيط (رد المحتار ج: ۲ ص: ۱۵۱ باب الجمعة مطلب في قول الخطيب، ايضاً: بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۶۲)۔

جُمعی لمونځ جمعی سره کوي یا که د ماسپښین لمونځ ورته په جمعی سره کول پکار دي یا خائنه لمونځ؟

جواب: خائنه ښځه د جُمعی لمونځ نه شي ادا کولی، هغوی ته د ماسپښین لمونځ خائنه خائنه کول پکار دي. [۱]

ایا ښځې د جُمعی په لمونځ کې شرکت کولی شي؟

سوال: ښځې په جومات کې د جُمعی لمونځ امام صاحب سره په جمعی ادا کولی شي او که نه؟

جواب: د ښځو جوماتونو ته جمعی سره لمونځ کولو له پاره تلل د زمانې د فساد اود فتنې د ویرې له وجې مکروه دي. [۲]

واړه ماشومان مسجد ته راوستل چې د خلکو لمونځ خرابوي

سوال: عام ډول سره دا کتل شوي دي چې د جمعی لمونځ کونکي خپل خان سره د دوه نیم درې کلونو پورې ماشومان او ماشومانې هم مسجد ته راولي، گویا څه میله یا تماشه کتلو ته راغلي دي، دا ماشومان د مسجد د ادابو او د لمانځه نه قطعي ناخبر وي، لهذا د لمانځه په دوران کې ماشوم د خپلو حرکتونوله وجې د نورو د لمانځه په ادا کولو کې خلل پیدا کوي، پوښتنه داده چې دا واړه ماشومان مسجد ته راوستل پکار دي او که نه؟ او که د هغوی له وجې د چا په لمانځه کې کوتاهي یا خامي واقع شي؛ نو د هغه جزا او سزا په چا باندې لارمیري؟ په ماشوم، که د هغه په راوستونکي او که په لمونځ کونکي باندې؟

جواب: دومره واړه ماشومان مسجد ته راوستل نه دي پکار، د دې نه منع راغلي ده، که د داسې ماشومانوله وجې د خلکو لمونځ خرابیږي؛ نو په راوستونکوباندې به د هغه وبال وي. [۳]

ایا د جُمعی په ورځ باندې زوال نه وي؟

سوال: په اول اگست د جُمعی په ورځ په اخبار کې "ستاسو مسائل او د هغو حل" کې یو سوال و چې ایا د جُمعی په ورځ باندې د زوال په وخت سجده یا قضاء لمونځ ناجائز دی؟ ستاسو جواب و چې: هو! ناجائز دي، تاسو ته په ادب سره عرض دی چې ما په یو کتاب کې لوستلي و چې د جُمعی په ورځ زوال نه وي، وجه یې دا لیکلې وه چې هره ورځ چې د دوزخ اور کله تیزول کیږي؛ نو هغه ته زوال وایي او د جُمعی په ورځ باندې د دوزخ اور نه شي تیزولی، له دې وجې

[۱] ایضاً۔

[۲] ویکره حضورهن الجماعة ولولجمعة وعید ووعظ مطلقاً ولوعجزاً لیلاً علی المذهب المفتی به الخ (ردالمحتار مع الدر المختار ج: ۱ ص: ۵۶۶ باب الامامة)

[۳] روی عبد الرزاق عن معاذ بن جبل رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه وسلم قال: جنبوا مساجدکم صیائکم ومجانینکم وشرانکم.. الخ (حلی کبیر فصل فی احکام المساجد ص: ۶۱۱ طبع سهیل اکیدمی)

د جُمعې په ورځ باندې زوال نه وي، د دې خبرې تصحيح وكړئ چې څه ما لوستلي دي هغه صحيح دي او كه نه؟ او ايا دا خبره صحيح ده چې د زوال وخت هميشه يو شان نه وي؟ ايا د زوال په وخت يوازې نفل لمونځ ناجائز دی؟ يا كه د قرآن تلاوت، سجدۀ تلاوت اود جنازې لمونځ هم ناجائز دی؟

جواب: دا خبره غلطه ده چې د جُمعې په ورځ زوال نه وي، د امام ابوحنيفه رحمته الله عليه په نزد چې څنگه په نورو ورځو کې د نصف النهار په وخت لمونځ جائز نه دی، سجدۀ تلاوت جائز نه ده، همدغه شان د جُمعې په ورځ هم جائز نه دي. [۱]

په لاوډ سپيکر باندې د لمونځ او خطبې شرعي حکم

سوال: دلته په ځينو مساجدو کې د جُمعې په خطبه کې د لاوډ سپيکر په استعمالولو باندې په سختي سره پابندي کيږي، بالخصوص د رايونډ په تبليغي مرکز کې چيرته چې په هر لمانځه کې په زرگونو کسان وي او د جُمعې په لمانځه کې خوزما د اندازې مطابق څلور پنځه زره کسان شامليږي او د وړاندې دوه صفونو نه وروسته وروستي صفونو کې نه د خطبې اواز راځي او نه د امام صاحب د تکبيراتو او نه د قراءت، ايا په لاوډ سپيکر باندې خطبه او لمونځ جائز نه دی؟ كه واقعي داسې وي؛ نو د ټول ملک علماء کرام چې د دې استعمال کوي کوم شی چې ناجائز دی، د هغه په عدم جواز باندې ټول متفقۀ فيصله او عمل ولې نه کوي؟ او د دې د ناجائز کيدو څه وجه ده؟ بله دا چې كه دا ناجائز وي؛ نو ايا د علماء کرامو فرض نه جوړيږي چې حرمين شرفين (زادهما الله شرفاً) علماء کرام هم د دې د عدم جواز قائل کړي کوم چې د لاوډ سپيکر نه هم وړاندې لږل او د هغوی اواز موږ د حرم شريف نه براه راست اوږو.

جواب: په لاوډ سپيکر باندې خطبه او لمونځ دواړه جائز دي، په دې کې هيڅ شبهه نه شته، خوځينې اکابرینو ته په دې کې شبهه وه، له دې وجې هغوی په دې کې احتياط کوي [۲] د رايونډ د حضراتو به هم غالباً هم دا موقف وي چې په کوم شي کې دځينې حضراتو شبهه ده هغه ولې استعمال کړل شي، دا قسم اختلافات ختمول گران وي، له دې وجې د داسې اختلافاتو د ختمولو په ذکر کې د پريوتلو ضرورت نه شته.

د ښار نه لرې ټلونکي باندې د جُمعې لمونځ شته

سوال: يومسلمان لمونځ کونکی كه د جمعة المبارک د لمانځه پرواه نه کولو سره چيرته لږ شي او هلته د جُمعې لمونځ نه کيږي، يعنې ښکار کولو له پاره او هغه ته معلومه هم وي چې

[۱] ثلاث ساعات لا تجوز فيها المكتوبة ولا صلاة الجنازة ولا سجد التلاوة وعند الانتصاف الى ان تزول الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۵۲ کتاب الصلاة الباب الاول في المواقيت وما يتصل بها)
[۲] تفصيل دپاره او گوری: آلات جدیدہ ص: ۳۴، از حضرت مولانا مفتی محمد شفیع رحمۃ اللہ علیہ

نن د جُمعې ورځ ده او د جُمعې لمونځ کول دي، بيا هم هغه د جُمعې د لمانځه له پاره ايسار نه شي، يعنې قصدا يې قضاء کړي.

جواب: جمعه پرېښودو سره تلل خو بده خبره ده، خو که څوک سهار د ښار نه بهر لاړو؛ نو په هغه باندې جُمعه فرض نه ده. [۱]

د جُمعې په ورځ د سهار په لمانځه کې مخصوص سورتونه لوستل

سوال: زموږ امام صاحب هره جُمعه دسهار لمانځه کې سجده تلاوت لولي، په لومړي رکعت کې سجده کوي او د دواړو رکعتونو نه وروسته سلام اړوي، داترکومه حده جائز دی؟

جواب: د جُمعې په ورځ (د سهار په لمانځه کې) په اول رکعت کې (سورة الم تنزيل) او په دويم رکعت کې (سورة دهر) لوستل د رسول الله ﷺ معمول مبارک و، له دې وجې سنت دادي، خو کله کله دې نور سورتونه هم ولوستل شي. [۲]

د جُمعې په لمانځه کې که د امام اودس مات شي؛ نوڅه به کوي

سوال: که د جُمعې په لمانځه کې د امام اودس مات شي؛ نو هغه به څه کوي؟ واضحه دې وي چې د ځينې جاهل لمونځ گزارو نه د امام د وهلو ويره هم وي؟

جواب: څوک دې خليفه کړي او خپله دې د اودس کولو نه وروسته په جمعه کې شامل شي. [۳]

«ارحم امتي بامتي ابوبکر الخ» حديث په ترمذي کې دی

سوال: اکثر خطباء د جُمعې په خطبه کې يو حديث شريف لولي: «قال النبي ﷺ: أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمَّتِي أَبُو بَكْرٍ، وَأَشَدُّهُمْ فِي أَمْرِ اللَّهِ عُمَرُ، وَأَصْدَقُهُمْ حَيَاءً عُثْمَانُ، وَأَقْضَاهُمْ عَلَى بَنِي أَبِي طَالِبٍ» پوښتنه داده چې په همدې حديث کې په دې سند سره «واقضاهم على» الفاظ راغلي دي او ايا دا حديث همدغه شان د جُمعې په خطبه کې لوستل کيدای شي؟

جواب: دا حديث ترمذي کې دی او امام ترمذي رحمه الله ورته «حسن صحيح» ويلي دي. [۴]

[۱] لا تجب الجمعة على المجانين..... والمسافرين والمرضى..... الخ (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۵۸ طبع سعيد)

[۲] عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم انه كان يقرأ في الفجر يوم الجمعة بالم تنزيل وهل اتى (مسلم ج: ۱ ص: ۲۸۸ كتاب الجمعة)

[۳] سبق الامام حدث سماوى غير مانع للبناء..... ولوبعد التشهد..... استخلف..... ما لم يجاوز الصفوف لوفى الصحراء..... وما لم يخرج من المسجد..... الخ (شامى ج: ۱ ص: ۶۰۱ باب الاستخلاف)

[۴] عن انس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ارحم امتى.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه

که په خپه کې درد وي يا د متيازو تقاضا وي؛ نوڅه وکړي؟

سوال: د جُمعې د خطبې په دوران کې که يو سړي ته د هوا يا د متيازو سخت شدت محسوس شي، اوس که هغه سړی د قضاء حاجت نه فارغ کيدو سره د اودس کولو پورې وخت ولگوي؛ نو د جُمعې لمونځ ترې کيږي او وروسته به بيا د ماسپښين لمونځ کوي، پوښتنه دا ده چې که هغه سړی د خپه هوا، او د متيازو سختی کنترول کولو سره د جُمعې لمونځ د جماعت سره ادا کړي يا که د فراغت نه وروسته په سکون سره د ماسپښين لمونځ کول غوره دي؟ بله دا چې د متيازو د سخت شدت په وخت لمونځ کول مکروه تنزيهي دي که مکروه تحريمي؟

جواب: که د وړو يا غټو بولو سخته تقاضا وي؛ نو اول د هغه نه فارغ کيدل ضروري دي، وروسته که جُمعه ملاو نه شي؛ نو د ماسپښين لمونځ دې وکړي، د داسې سختې تقاضې په وخت کې لمونځ مکروه تحريمي دی [۱]

د جمعې اولمانځه نه وروسته اجتماعي دعا نه کول څنګه دي؟

سوال: زموږ د محلي په مسجد کې د لمانځه نه وروسته امام صاحب اجتماعي دعا نه کوي، نه د جُمعې د لمانځه نه وروسته داسې کوي، په دې حوالې سره بيان کړئ چې د شريعت څه حکم دی؟

جواب: کوم مشائخ چې موږ ليدلي دي، هغوی به د فرضونه وروسته مختصر دعا کوله او مفتي کفايت الله رحمه الله په دې باندې (النفاثس المرغوبة) نومې رساله هم ليکلې ده، چې بيله هم چاپ شوې وه او د هغوی په کتاب کفايت المفتی کې هم شته، د هغه کتاب دريم جلد صفحه ۲۷۸، دې وکتل شي.

...بقية د تير مخ]... بامقې ابوبکر، واشدهم في امر الله عمر، واصدقهم حياء عثمان رواه احمد والترمذی، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وروی عن معمر عن قتادة مرسلاً وفيه واقضاهم على (مشکوة ص: ۵۶۶ باب مناقب العشرة رضى الله عنهم، الفصل الثاني)

[وصلاته مع مدافعتة الاخيين اى البول والغائط قال: فى الخزائن سواء كان بعد شروعه او قبله فان شغله قطعها ان لم يخف فوت الوقت واتمها اثم وما ذكره من الاثم صرح به فى شرح المنية، وقال لادائها مع الكراهة التحريمية (رد المحتار على الدر المختار ج: ۱ ص: ۶۴۱ مطلب فى الخشوع باب ما يفسد الصلاة وما يكره فيها طبع سعيد كراچى)، ايضا: وتكره (ومدافعا لاحد لاخيين) البول والغائط (او الريح) ولو حدث فيها، لقوله عليه السلام لايجل لاحد يومن بالله واليوم الآخر ان يصلى وهو حاقن حتى يتخفف (مراقى الفلاح على هامش الطحاوى ص: ۱۹۷ باب يفسد الصلاة فصل فى المكروهات)

❖ د اخرونو لمونځ ❖

د اخرونو د لمانځه نیت

سوال: د اختر د لمانځه نیت څنگه کیږي؟

جواب: د اختر د لمانځه نیت داسې کیږي چې زه دوه رکعت د وړو کي اختر یا لوی اختر واجب لمونځ سره د واپرو (ټولو) تکبیرونو (زوايد) ادا کوم.^{۱۱}

له عذر پرته په جومات کې د اختر لمونځ کول مکروه دي

سوال: د اختر لمونځ په جومات کې کول څنگه دي؟

جواب: له عذر پرته د اختر لمونځ په جومات کې کول مکروه دي.^{۱۱}

د اختر لمونځ په مسجد کې کول ولې مکروه دي؟

سوال: ستاسو د کتاب "ستاسو مسائل او د هغو حل" په دویم جلد کې د شایع شوې مسئلې مطابق چا تاسو نه پوښتنه کړې ده، چې د اختر لمونځ په مسجد کې کول څنگه دي؟ تاسو جواب ورکړی دی چې له عذر پرته د اختر لمونځ په مسجد کې کول مکروه دي، زه په دې تفصیل باندې ځان پوهول غواړم چې له څه وجې د اختر لمونځ په مسجد کې کول مکروه دي؟

جواب: مسجد د پنځو لمونځونو له پاره جوړ شوی دی او د رسول الله ﷺ په زمانه کې د اختر او د جنازې د لمونځونو له پاره بیل ځایونه وو، له ضرورت پرته به دا لمونځونه په مسجد کې نه شو کیدلی او ضرورت دادی مثلاً: باران وي او یو داسې ځای نه وي چې په هغه کې انسان د اختر لمونځ وکړي، یا بل داسې عذر وي، ددې عذر په بناء باندې د اختر لمونځ کول په مسجد کې صحیح دی، په حرمین شریفین کې دومره مجمع وي چې ددې مجمع بل ځای ته منتقل کول د ناممکن په درجه کې دي، له دې وجې هلته دواړو ځایونو کې د اختر او د جنازې لمونځ په مسجد کې ادا کیږي او دا پوره عذر دی.^{۱۲}

۱ [وکيفية صلاحها ای العیدین ان ینوی عند اداء کل منهما صلاة العید بقلبه ویقول بلسانه اصلی صلاة العید لله تعالى..... الخ (مراقی الفلاح علی هامش الطحطاوی ص: ۲۹۰ باب العیدین، میر محمد کتب خانه)۔

۲ [الخروج الی الجبانه فی صلاة العید سنة وان کان یسعمهم المسجد الجامع علی هذا عامة المشائخ وهو الصحیح (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۰، الباب السابع عشر فی صلاة العیدین)۔

۳ [ولیه الخروج الی المصلی فی العید وان صلاحها فی المسجد لاتکون الا عن ضرورة (فتح الباری ج: ۲ ص: ۵۷۲، کتاب العیدین باب الخروج الی المصلی طبع قدیمی کتب خانه)

د اختر لمونځ په عيدگاه کې کول غوره دي که په مسجد کې

سوال: ايا داختر لمونځ په عيدگاه کې کول غوره دي او که په مسجد کې؟ دويمه خبره دا ده چې که د يو سړي کور ته نژدې په مسجد کې د اختر لمونځ په (٢٠ ٢٠)، باندې دی او په عيدگاه کومه چې په زياته فاصله باندې ده، هلته هم په دې وخت کې دی، نو ددې سړي له پاره کوم ځای کې کول افضل دي؟

جواب: د اختر لمونځ په عيدگاه کې کيږي، له څه خاصې مجبوري پرته په مسجد کې د اختر لمونځ کول مکروه دي، تاسو عيدگاه ته ځئ اگر چې هر څومره سفر وي [١]

د بنځوله پاره داخترو نو لمونځ په کور کې ادا کول

سوال: بنځې دوړو کي يالوی اختر لمونځ جمعې سره يا ځانته په کور کې ادا کولی شي او که نه؟

جواب: د اختر لمونځ د بنځو په ذمه نه شته او د هغوی په جمعې سره يا انفرادي ډول د اختر لمونځ کول صحيح نه دي [٢]

د بنځو د اختر له پاره عيدگاه ته تلل

سوال: ايا بنځې عيدگاه ته داختر له پاره تللی شي؟

جواب: د بنځو تلل مکروه دي [٣]

د قبوليت ورځ به د کوم ملک د اختر وي؟

سوال: مسئله دا ده چې د ځمکې په مخ باندې اخترونه په مختلفو ورځو باندې لمانځل کيږي چې په دې کال اختر په سعودي عرب کې درې ورځې مخکې وشو، له دې وجې تاسو مهرباني وکړئ او دا بيان کړئ چې د قبوليت ورځ به د کوم ملک په اختر باندې وي؟

جواب: په کوم ملک کې چې په کومه ورځ باندې اختر وي، په هغه ورځ به هلته د هغه برکتونه هم حاصلیږي، لکه څنگه چې کوم ځای د سهار وخت وي هلته د هغه برکت هم حاصلیدای شي او د سهار لمونځ به هم فرض وي.

[١] الخروج الى الجبنة في صلاة العید سنة وان كان يسعهم المسجد الجامع على هذا عامة المشايخ وهو الصحيح (عالمگیری ج: ١ ص: ١٥٠ الباب السابع عشر في صلاة العیدین)

[٢] اعلم ان صلوة العید واجبة على من تجب عليه الجمعة هذا هو الصحيح من المذهب الخ (حلی کبیر ص: ٥٦٥)

[٣] ويکره حضورهن الجماعة ولو جماعة وعید ووعظ مطلقاً ولو عجوزاً ليلاً على المذهب المفتي به الخ (الدر المختار باب الامامة ج: ١ ص: ٥٦٦)

په رمضان کې د يو ملک نه بل ملک ته تلونکي به کله اختر کوي؟

سوال: بکر د سعودي نه بيرته پاکستان ته راغی، هلته روژه دوه ورځې مخکې قائمه شوه، اوس په داسې حالت کې چې په پاکستان کې به اته ويشت روژې کيږي او د هغه به ديرش روژې شي، اوس به هغه د سعودي مطابق اختر کوي يا د پاکستان مطابق؟ دا هم واضحه کړي چې بکر د سعودي عرب مطابق روژه ونيوله چې په کومه ورځ هلته اختر و په هغه ورځ اختر کولی شي او که نه؟ هغه روژې کومې چې زياتې شي هغه به په کوم حساب کې شميرل کيږي؟

جواب: اختر خو به چې هغه په کوم ملک (مثلا پاکستان) کې موجود دی، د همدې مطابق کوي، خود هغه روژې پوره شوي دي، له دې وجې چې دلته راتلو سره کومې روژې نيسي هغه به نفلي شميرل کيږي.^{١١}

له پاکستان نه سعودي عرب ته تلونکي سړي به

په سعودي کې په کومه ورځ اختر کوي؟

سوال: يو سړی د پاکستان نه سعودي عرب ته لاړ، دهغه دوه روژې کمې شوې، اوس به هغه د سعودي د مياشتې مطابق اختر کوي او کومې روژې چې کمې شوي هغه به وروسته نيسي يا خپلې روژې پوره کولو نه وروسته به د سعودي عرب نه دوه ورځې وروسته د پاکستان مطابق اختر کوي؟

جواب: اختر به د سعودي عرب مطابق کوي او کومې روژې چې پاتې شي د هغو به قضاء راوړي.^{١٢}

که دا اختر په لمانځه کې د مقتدي نه تکبيرونه

لاړ شي؛ نو لمونځ به څنګه پوره کوي؟

١ [ولوصام رانی هلال رمضان واکمل العدة لم يفطر الامع الامام لقوله عليه الصلاة السلام صومکم يوم تصومون وفطرکم يوم تفطرون (رواه الترمذی قال فی البدائع الخققون قالوا لا رواية فی وجوب الصوم عليه وانما الرواية انه يصوم وهو محمول علی النذب احتیاطاً) شامی ج: ٢ ص: ٣٨٤ کتاب الصوم، مبحث فی صوم يوم الشک]۔

٢ [ايضاً]۔

سوال: داختر په لمانځه کې که دمقتدي راتگ ناوخته شي او په داسې صورت کې ترې زاید تکبیرونه لارشي؛ نومقتدي به زاید تکبیرونه څنگه ادا کوي؟ او که پوره رکعت لارشي؛ نو څنگه به یې ادا کوي؟

جواب: که امام د تکبیرونو نه فارغ شوی وي، که قرأت یې شروع کړی وي او که نه وي، وروسته راتلونکی مقتدي دې د تکبیر تحریمه نه وروسته زاید تکبیرونه هم ولولي او که امام صاحب رکوع ته تللی وي او دا گمان یې وي چې تکبیرونه کولو نه وروسته به د امام سره په رکوع کې شامل شي؛ نو د تکبیر تحریمه نه وروسته دې په ولاړه ولاړه باندې درې تکبیرونه ووايي او رکوع ته دې لار شي او که دا خیال یې وي چې په دومره وخت کې به امام د رکوع نه اوچت شي؛ نو تکبیر تحریمه ویلو نه وروسته دې رکوع ته لار شي او په رکوع کې دې د رکوع د تسبیحاتو په ځای له لاس پورته کولو پرته تکبیرات ولولي، او که د هغه تکبیرونه لانه وو پوره شوي چې امام د رکوع نه سر اوچت کړ؛ نو کله چې امام د سلام اړولو نه وروسته خپل رکعت پوره کړي؛ نو لومړی دې قرأت وکړي، بیا دې تکبیرونه ولولي له دې نه وروسته دې د رکوع تکبیر ویلو سره رکوع ته لار شي.^{۱۱}

داختر په لمانځه کې که له امام نه غلطې وشي؛ نو څه به کوي؟

سوال: که د وړوکي یا غټ اختر د لمونځ کولو دوران کې له امام نه څه غلطې وشي؛ نو لمونځ به په دویم ځل کیږي او که سجده سهوه به کوي؟

جواب: که غلطې داسې وي چې په هغه باندې لمونځ نه فاسدېږي؛ نو د لمونځ راگرځولو ضرورت نه شته او فقهاء کرامو لیکلي دي چې په اخرونو کې که رش زیات وي؛ نو سجده سهوه دې نه کوي چې په دې سره به په لمانځه کې ورانې پیدا شي.^{۱۲}

که داختر تکبیرونه ترې هیر شي؛ نو؟

سوال: د اخرونو په لمانځه کې که له امام نه شپږ تکبیرونه هیر شي او ددې نه کم یا زیات تکبیرونه ولولي او ددې ورته وروسته احساس وشي؛ نو ایا لمونځ ماتول پکار دي یا جاري ساتل پکار دي؟

جواب: د لمانځه په اخر کې دې سجده سهوه وکړل شي په دې شرط چې مقتديانو ته معلومه

۱ [ولو ادرك المومن الامام في القيام بعد ما كبر كبر في الحال برای نفسه لانه مسبوق ولوسبق برکعة یقرا ثم یکبر لئلا يتوالى التكبير فلو لم یکبر حتى رکع الامام قبل ان یکبوا المومن لا یکبر فی القيام ولكن یرکع ویکبر فی الرکوع علی الصحیح (الدرالمختار مع الرد ج: ۲ ص: ۱۷۴ باب العیدین)۔

۲ [ان مشائخنا قالوا لاسجد للسهو فی العیدین والجمعة لئلا يقع الناس فی الفتنة (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۲۸)]

شي چې سجده سهوه شروع ده^{۱۱} او که د مجمعي د زياتيدو له وجې نه د وراني ويره وي؛ نو سجده سهوه دې هم پرېښودل شي^{۱۲}

که د اختر په تکبيراتو کې ترې يو تکبير هير شي؛ نو د لمانځه حکم

سوال: که د اختر په ورځ د اختر په لمانځه کې د شپږو زياتي تکبيرونو نه يو تکبير هير شي او په اول رکعت کې د درې تکبيرونو په ځای دوه تکبيرونه ووايي؛ نو ايا د اختر دا لمونځ به وشي؟ په تفصيل سره وليکئ.

جواب: د اختر شپږ تکبيرونه واجب دي، که هغه هير شي؛ نو سجده سهوه واجبېږي^[۳]، فقهاء فرمايي چې په جمعه او اخرونو کې چې کله مجمع زياته وي او په سجده سهوه کولو سره د انتشار پيدا کيدو ويره وي؛ نو په دې صورت کې دې سجده سهوه هم پرېښودل شي^[۴].

چې د اختر لمونځ يو امام وکړي او خطبه

بل څوک ورکړي؛ نو څه حکم دی؟

سوال: يو امام د اختر لمونځ ورکوي، خطبه بل څوک لولي، دا څنگه ده؟

جواب: جائز ده^[۵].

له خطبې پرته د اختر د لمانځه حکم

سوال: که يو امام د اختر د لمانځه خطبه لوستل هير کړي يا يې ونه وايي؛ نو ايا د اختر لمونځ به يې وشي؟ که وشي؛ نو د خطبې د پرېښودلو څه حکم دی؟

جواب: د اختر خطبه سنت ده، له دې وجې اختر د سنت خلاف شو^[۶].

[۱] ومنها تكبيرات العيدين قال: في البدائع اذا تركها..... فانه يجب عليه السجود... الخ (ايضاً: ج: ۱ ص: ۱۲۸)
[۲] والمختار عند المتأخرين ان لا يسجد للسهو في الجمعة والعيدين لتوهم الزيادة من الجهال كذا في السراج وغيره بحروليس المراد عدم جوازه بل الاولى تركه كيلا يقع الناس في فتنة ابوسعود عن العزيمة ومثله في الايضاح لابن كمال (رد المختار ج: ۲ ص: ۱۵۷ باب الجمعة، مطلب في شروط وجوب الجمعة)۔

[۳] ومنها تكبيرات العيدين قال: في البدائع اذا تركها..... فانه يجب عليه السجود... الخ (ايضاً: ج: ۱ ص: ۱۲۸)
[۴] ان مشائخنا قالوا لا يسجد للسهو في العيدين والجمعة لتلا يقع الناس في الفتنة (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۲۸)
ايضاً: ومنها تكبيرات العيدين قال: في البدائع اذا تركها..... فانه يجب عليه السجود... الخ (ايضاً: ج: ۱ ص: ۱۲۸)
[۵] وفي القنية واتحاد الخطيب والامام ليس بشرط على المختار فمر وفي الذخيرة لو خطب صبي عاقل وصلّى بالغ جازل لكن الاولى الاتحاد كما في شرح الآثار (مراقى الفلاح مع حاشية طحطاوى ص: ۲۷۶ طبع مير محمد کتب خانه)

[۶] فانها (ای الخطبة) سنة بعد الصلاة وتجاوز الصلاة بدونها وان خطب قبل الصلاة جاز ويكره (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۰ الباب السابع عشر في صلاة العيدين) وفي المراقى (ص: ۲۸۸) فتصح صلاة العيدين بدونها اي الخطبة لكن مع الاشارة لترك السنة۔

داختر په لمانځه کې خطبه، دعا او غاړه ورکول

سوال: ایا په اختر کې غاړه ورکولو سره ملاویدل سنت دي؟

جواب: دا سنت نه دي، یوازې د خلکو جوړ شوی رسم دی، دا د دین خبره ګڼل او نه کونکو باندې ملامتیا ویل بدعت دی.^[۱]

سوال: خطبه د اختر له لمانځه مخکې لوستل کیږي او که لمانځه نه وروسته؟ دعا د لمانځه نه وروسته که خطبې نه وروسته کول پکار دي؟

جواب: د اختر خطبه د لمانځه نه وروسته وي^[۲] دعا ځینې خلک د لمانځه نه وروسته کوي او ځینې د خطبې نه وروسته د دواړو ګنجائش شته د رسول الله ﷺ صحابه کرامو او د امت د فقهاء کرامو نه په دې باره کې څه نقل نه دي.

داختر د لمانځه نه پاتې کیدونکې سړی به څه کوي؟

سوال: که یو سړی د وړو کې اختر یا لوی اختر لمونځ د جمعې سره ونه کړای شي؛ نو ایا هغه په کور کې دا لمونځ ادا کولی شي؟ یا ددې لمانځه په بدل کې یو سړي ته خوراک وغیره ورکړل شي؛ نو ایا لمونځ به پوره شي او که نه؟

جواب: د اختر د لمانځه قضاء نه شته،^[۳] نه ددې څه کفارې ادا کیدای شي، یوازې استغفار دې وشي.

د لوی اختر په ورځو کې د تکبیرات تشریق حکم

سوال: تکبیرات تشریق به کله لوستل کیږي؟

جواب: د ذی الحجې په نهم تاریخ د سهار نه تر د دیارلسم تاریخ د مازدیګر پورې د هر لمانځه نه وروسته هر بالغ سړي او ښځې باندې تکبیرات تشریق واجب دي، تکبیر تشریق دادي چې په لږ اوچت (لوړ) اواز سره دا تکبیرونه ولوستل شي: "الله اکبر، الله اکبر، لا اله الا الله، والله اکبر، الله اکبر، والله الحمد".^[۴]

[۱] انه تکره المصافحة بعد اداء الصلاة بكل حال..... الخ (شامی ج: ۶ ص: ۳۸۱) ایضاً: بانها (البدعة) ما احدث علی خلاف الحق الملتقى عن رسول الله صلى الله عليه وسلم من علم او عمل او حال بنوع شبهة واستحسان وجعل دیناً قویاً وصرطاً مستقیماً (رد المحتار ج: ۱ ص: ۵۶۰ کتاب الصلاة)۔

[۲] اعلم ان الخطبة سنة وتأخیرها الى ما بعد الصلاة سنة ايضاً (حاشیه الطحطاوی علی المراقی ص: ۲۸۸ باب العیدین) ۳ [ولا یصلیها وحده ان فاتت مع الامام ولولا لافساد اتفاقاً فی الاصح (شامی ج: ۲ ص: ۱۷۵)۔

۴ [وفي الدر: ويجب تكبير التشریق فی الاصح..... صفته: الله اكبر الله اكبر لا اله الا الله والله اكبر الله اكبر والله الحمد..... عقب كل فرض..... من فجر عرفة وآخره الى عصر العيد..... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه

تکبیرات تشریق په کومو ورځو کې لوستل کیږي؟

سوال: تکبیرات تشریق چې د عید الاضحی په ورځو کې لوستل کیږي، د نهم تاریخ نه ترد دیارلسم تاریخ د مازدیگره پورې، مثلاً: په نهم تاریخ باندې هفته ده؛ نودهفتې دسهار د لمانځه نه واخله ترد چارشنبې د مازدیگره پورې، یعنې د مازدیگر دلمانځه نه وروسته هم تکبیرات تشریق لوستل پکار دي؟

جواب: بالکل! د نهم تاریخ دسهار نه د دیارلسم تاریخ تر مازدیگر پورې تکبیرات تشریق لوستل کیږي.^[۱]

ایا د جُمعی په ورځ اختر په مسلمانانو بوج وي؟

سوال: د تیرو څو ورځو نه دا مسئله د بحث لاندې ده چې د جُمعی د ورځې اختر په حاکم یا په عوامو باندې ډیر بوج وي؟

جواب: د قرآن او حدیث او د مشرانو د ارشاداتو نه ددې خیال څه سند نه پیدا کیږي، له دې وجې دا خیال غلط او وهم پرستې ده، جُمعه په خپله اختر دی او که د جُمعی په ورځ اختر هم شي؛ نو گویا په اختر کې اختر شو، الله دې نه کړي چې کله اختر هم د مسلمانانو له پاره دروند شي.

په اختر کې د غیر مسلم سره د اختر مبارکي څنګه ده؟

سوال: په اختر کې که د یو خاص غیر مسلمې فرقې کسان د اختر مبارکي له پاره زموږ طرف ته رامنځ کې شي؛ نو ایا موږ هغوی سره اختر مبارکي کولای شو؟

جواب: اختر مبارکي د دوستي علامه ده او د الله پاک د دښمنانو سره دوستي حرامه ده؛ ځکه د دښمن دوست هم دښمن وي.^[۲]

...بقیه د تیر مخ]..وقالا بوجوبه فورکل فرض مطلقاً ولومنفرداً اومسافراً اوامراً لانه تبع للمکتوبة.....وعليه الاعتماد.....الخ وفي الشرح: لانه تبع للمکتوبة فيجب على كل من تجب عليه الصلاة المکتوبة بحر (الدر المختار مع رد المحتار ج: ۲ ص: ۱۸۰ باب العیدین، ایضاً عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۲، البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۷۹)۔

[واما وقته فاوله عقيب صلاة الفجر من يوم عرفة وآخره في قول ابی یوسف ومحمد رحمهما الله تعالى عقيب صلاة العصر من آخرایام التشریق، هکذا في التبيين والفتوى والعمل في عامة الامصار وكافة على قولهما (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۲، الباب التاسع عشر في صلاة العیدین)

۲ [یاایها الذين امنوا لا تتخذوا اليهود والنصرى اولیاء بعضهم اولیاء بعض، ومن يتولهم منكم فانه منهم، ان الله لا يهدى القوم الظالمین،، (المائدة ۵۱) یاایها الذين امنوا لا تتخذوا عدوی وعدوكم اولیاء تلقون اليهم بالموودة وقد كفروا بما جاءكم من الحق،، (المتحنة: ۱)۔

د اختر په ورځ (ماشومانو ته) د پیسو ورکولو رسم

سوال: د اختر په ورځ (ماشومانو ته) د پیسو ورکولو رسم جائز دی او که نه؟ او ایا ورکونکي باندې به خوڅه گناه نه وي؟

جواب: د اختر په ورځ که پیسې ورکول اسلامي عبادت یا سنت نه گڼل کیږي او یوازې د خوشالي نه داسې کیږي: نو په دې کې هیڅ باک نه شته.

❖ د تراویح لمونځ ❖

د تراویحو شروع له کوم وخت نه وشوه؟

سوال: د تراویحو شروع له کوم وخت نه وشوه؟ ایا د شل رکعته تراویحو لمونځ کول افضل دي؟

جواب: د تراویحو شروع، خود حضور ﷺ نه وشوه، مگر حضور ﷺ له دې ویرې چې چیرته فرض نه شي، د دریو ورځونه زیات له جمعې سره ونه کړلې، صحابه کرامو رضی الله عنہم به یوازې یوازې ادا کولې، کله دوه دوه او څلورو څلورو کسانو به جمعې سره هم کولې، د حضرت عمر رضی الله عنہ په زمانه کې دعامې جمعې رواج شو اوله هغه وخت نه د تراویح شل رکعته راروانې دي او شل رکعته تراویح سنت موکد دي^(۱).

د روژې او تراویحوپه خپل مینځ کې څه تعلق دی؟

سوال: د روژې او تراویحوپه خپل مینځ کې څه تعلق دی؟ ایا دروژې نیولوله پاره ضروري ده چې تراویح وکړل شي؟

جواب: درمضان المبارک په میاشت کې دورځې عبادت روژه ده اود شپې عبادت (تراویح) او په حدیث شریف کې د دواړو د ادا کولو حکم ورکړل شوی دی، ارشاد دی: جعل الله صیامه فريضة وقيام ليلة تطوعاً. (مشکوٰۃ ص: ۱۷۳) ترجمه: الله تعالی ددې میاشتې مبارکې روژې فرض کړي دي اود شپې قیام یې نفلي عبادت جوړ کړی دی.

۱ [الاصل فيه ماروى ان النبى صلى الله عليه وسلم خرج ليلة في شهر رمضان فصلى بهم عشرين ركعة، واجتمع الناس في الثانية فخرج فصلى بهم فلما كانت الثالثة كثرت الناس فلم يخرج، وقال عرفتم اجتماعكم لكنني خشيت ان يفترض عليهم فكان الناس يصلونها فرادى الى ايام عمر بن الخطاب رضى الله عنه، ثم تقاعدوا عنها فرأى ان يجمعهم على امام واحد فجمعهم على ابي بن كعب، وكان يصلى بهم خمس ترويجات يجلس بين كل ترويجتين فكانت جمعتها عشرين ركعة. (شرح العناية على هامش فتح القدير ج: ۱ ص: ۳۳۴ وايضاً الاختيار لتعليل المختار ج: ۱ ص: ۶۸، وايضاً الفقه الحنفى وادلته ج: ۱ ص: ۲۴۲ دزيات تفصيل دپاره: نماز مسنون كلان، تاليف: مولانا عبدالحميد سواتى رحمه الله، اوگورى!)۔

ددې له وجې دواړه عبادتونه کول ضروري دي، روژه فرض ده او تراويح سنت مؤکده دي.^{۱۱}

اياله رمضان پرته تراويح د تهجدولمانځه ته ويل شوي؟

سوال: ايا غير رمضان کې تراويح، د تهجدولمانځه ته ويل شوي دي؟ اودا د تهجدولمونځ خور کعته دي؟ د قرآن او حديث په رڼا کې جواب راکړئ!

جواب: تهجد بيل لمونځ دی، چې په رمضان او غير رمضان دواړو کې مسنون دی، تراويح يوازې درمضان عبادت دی، تهجد او تراويح ته يو لمونځ نه شي ويل کيدای.^{۱۲} د تهجدو رکعتونه د څلورو نه تر دولسو پورې دي درميانه درجه د اتور کعتو ده، ددې له وجې اتور کعتو ته ترجيح ورکړل شوې ده.^{۱۳} لس او دولس رکعتو پورې هم ثبوت شته.

کوم کس چې د روژې طاقت نه لري هغه دې هم تراويح وکړي

سوال: که يو کس دناروغي له وجې درمضان روژې ونه نيسي؛ نو هغه څه وکړي؟ اوداهم وفرمايئ چې د داسې کس دد تراويح به څه کيږي هغه تراويح وکړي او که نه؟

جواب: کوم کس چې دناروغي له وجې دروژونيو طاقت نه لري، هغه ته د روژو نه نيولوا اجازه ده، د تندرست کيدونه وروسته دې دروژو قضا راوړي.^{۱۴} او که ناروغي داسې وي چې دهغې نه دښه کيدو اميد نه وي، نو دهرې روژې په بدله کې دې د صدقه فطر د مقدار برابر فديه

۱ [عن ابى سلمة بن عبد الرحمن قال: حدثني ابى ان رسول الله صلى الله عليه وسلم ذكر شهر رمضان فقال: شهر كتب الله عليكم صيامه وسنت لکم قيامه..... الحديث (ابن ماجه ص: ۹۴ نسائي ج: ۱ ص: ۳۰۸ کتاب الصيام، مسند احمد ج: ۱ ص: ۱۹۱ مستدرک حاکم ج: ۱ ص: ۴۴۰).

۲ [تفصيل دپاره اوگورئ: خير الفتاوى ج: ۲ ص: ۵۷۲ الى ۵۷۸].

۳ [اقل التهجد رکعتان واوسطه اربع واكثره ثمان (شامی ج: ۲ ص: ۲۵ کتاب الصلاة، مطلب في صلوة الليل)، وايضاً وفي رواية: ان صلاته بالليل خمس عشرة رکعة كما قال النووي في شرح مسلم فاکثره خمس عشرة برکعتي الفجر اهـ وفي أخرى سبع عشرة تردد فيهما المحدثون، روى ابن المبارك من حديث طارس مرسلاً: كان يصلى صلى الله عليه وسلم سبع عشر رکعة من الليل اهـ أخرجه العراقي في تخریج احاديث الاحياء وفي التلخيص (ص: ۱۱۶) وفي حواشي المنذرى قيل اكثر ما روى في صلاته الليل سبع عشرة وهى عدد رکعات اليوم والليلا اهـ (معارف السنن للعلامة البنورى ج: ۴ ص: ۱۳۳) بيان اكثر صلواته بالليل واقل ما ثبت طبع المكتبة البنورية كراچى).

۴ [قال تعالى: شهر رمضان الذى فيه القرآن..... فمن شهد منكم الشهر فليصمه ومن كان مريضاً او على سفر فعدة من ايام آخر، يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر، الآية (البقرة: ۱۸۵) ايضاً: او مريض خاف الزيادة يوم العذر..... الفطر..... وقضو لزوماً..... الخ (درمختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۴۲۲ فصل في العوارض) ايضاً: قال ومن خاف ان تزداد عينه وجعاً او يزداد حمأ شدة افطر وقضى، وذلك لقول الله تعالى: ومن كان مريضاً او على سفر فعدة من ايام آخر، يقتضى ظاهره اباحة الافطار لكل مريض (شرح مختصر الطحاوى ج: ۲ ص: ۴۴۶، طبع دار السراج بيروت).

ورکوي^{١١} او که د تراويحو کولو طاقت لري؛ نو تراويح ضرور کول پکار دي، تراويح مستقل عبادت دی، دانه ده چې څوک روژې نيسي هم هغه دې تراويح کوي.^{١٢}

تراويح جمعې سره کول څنگه دي؟

سوال: تراويح جمعې سره کول څنگه دي؟ که په جومات کې د جمعې سره ونه کړل شي؛ نو څه گناه خوبه نه وي؟

جواب: په رمضان شريف کې په جومات کې په جمعې سره تراويح کول سنت کفايه دي، که يوجومات د تراويح د جمعې نه خالي پاتې شي؛ نو ټول محلي والايه گناه گاروي.^{١٣}

د وترو او تراويحو ثبوت

سوال: زموږ په کلي کې څه اهل حديث حضرات موجود دي چې هيمشه په لمونځ گزارو کې دا وايي لا کوي چې د وترو او تراويحو په باره کې د نبی کریم ﷺ په حديث کې چيرته هم د شلو ذکر موجود نه دی، تراويح حضرت عمر رضی اللہ عنہ ايجاد کړي دي، موږ ته د حضور ﷺ په سنت باندې عمل کول ضروري دي، موږ تراوسه پورې شل رکعته تراويح کړي دي، هرکله چې زموږ دادعوه ده چې د صحابه کرام رضی اللہ عنہم عمل د نبی ﷺ دا احاديثو خلاف نه شي کيدای.

جواب: د اهل حديث حضراتو ځينې مسئلې عجيبه دي، چې په هغه کې دوی د ټول امت مسلمه نه خلاف کړي، په هغو کې يوه د دريو طلاقو مسئله ده، د حضرت عمر رضی اللہ عنہ نه واخله تر جمهور امت او ائمه اربعه مسلک دی چې په يومجلس کې درې طلاقه به هم درې طلاقه شماريږي^{١٤} خو شيعه گانو او اهل حديث ته په دې مسئله کې د امت مسلمه سره اختلاف دی، دويمه مسئله د شل رکعته تراويحو ده، د حضرت عمر رضی اللہ عنہ د دورنې واخله تر نن پورې په ټولو جوماتونو کې شل رکعته تراويح کيږي او ټول امامان دکم نه کم په شلو رکعتونو باندې متفق دي، هرکله چې اهل حديثو ته په دې کې اختلاف دی.^{١٥}

١ [المريض اذا تحقق الياس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض اه (شامي ج: ٢ ص: ٤٢٧).]

٢ [(التراويح سنة مؤكدة) لان النبي صلى الله عليه وسلم اقامها في بعض الليالي، وبين العذر في ترك المواظبة وهو خشية ان تكتب علينا وواظب عليها الخلفاء الراشدون وجميع المسلمين من زمن عمر بن الخطاب الى يومنا هذا..... الخ (الاختيار لتعليل المختار ج: ١ ص: ٦٨ كتاب الصلاة باب النوافل).]

٣ [قال بعضهم انها سنة على سبيل الكفاية اذا قام بها بعض اهل الحلة في المسجد بجماعة سقط عن الباقي ولو ترك اهل المسجد كلهم اقامتها في المسجد بجماعة فقد اساءوا واثموا (بدائع الصنائع ج: ١ ص: ٢٨٨ كتاب الصلاة).]

٤ [(قوله ثلاثة متفرقة)..... وذهب جمهور الصحابة والتابعين ومن بعدهم من ائمة المسلمين الى انه يقع ثلاث (شامية ج: ٣ ص: ٢٣٣ كتاب الطلاق، طبع ايج ايم سعيد).]

٥ [واكثر اهل العلم على ما روى عن علي وعمر وغيرهما من اصحاب النبي صلى الله عليه وسلم عشرين ركعة وهو قول سفيان الثوري وابن المبارك والشافعي وقال الشافعي.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه]

اته رکعاته تراويح کول څنگه دي؟

سوال: اوس هرکله چې درمضان مياشت ده اوپه رمضان کې تراويح هم کيږي، زموږ کورواله وايي چې تراويح دشل رکعته نه کمې نه دي کول پکار، هرکله چې ډير خلک وايي چې اته رکعته تراويح هم جائز دي او دولس هم جائز دي، اوس تاسو ووايئ چې ايا اته رکعته تراويح کول جائز دي او که نه؟

جواب: دحضرت عمر رضي الله عنه دزمانې نه واخله تراوسه پورې شل رکعته تراويح را روانې دي اوپه دې مسئله کې دهیڅ امام اومجتهد اختلاف نه شته، ټول دشلوقايل دي، البته اهل حديث حضرات اته کوي، نوکوم کس چې ددې مسلک وي هغه دې اته کوي، مگر د نورو مسلمانانو له پاره اته رکعته کول صحيح نه دي، ګني دسنت موکده پريښودنکي به شي اودترک سنت عادي ګڼل ګناه ده.^(۱)

د تراويح په سنت رسول کيدو باندې اعتراض غلط دی

سوال: دتراويح لمونځ دشریعت مطابق در رسول الله صلی الله علیه و آله سنت دی، خو ماچې دجستیس (قاضي) قدیرالدين احمد صاحب (ريټايرډ) يومضون په عنوان ،، دورحاضر اوراجتهاد ،، تاريخ (۲-۷-۱۹۸۵)، نوائې وقت کراچۍ ولوست؛ نوحیران شوم، چې دتراويح دلمانځه شروع تراجهاد لاندې حضرت عمر رضي الله عنه کړې وه، که داصحيح وي؛ نو تاسو ووايئ چې دتراويح لمونځ در رسول الله صلی الله علیه و آله سنت څنگه شو؟

جواب: دتراويح لمونځ ته اجتهاد ويل دجستیس (قاضي) صاحب غلط اجتهاد دی، دتراويح د لمونځ ترغيب په خپله دحضور صلی الله علیه و آله نه ثابت دي^(۲) او تراويح په جمعي سره کول هم د حضور صلی الله علیه و آله نه ثابت دي، خو ددې ويرې نه چې چيرته په امت باندې فرض نه شي، حضور صلی الله علیه و آله د جمعي اهتمام ترک کړ او دحضرت عمر رضي الله عنه په زمانه کې ددې ويره پاتې نه وه، ځکه هغه دجمعي سنت

... بقیه د تیر مخ].. وهكذا ادركت بيلدنا مكة يصلون عشرين ركعة..... الخ (جامع الترمذی ج: ۱ ص: ۹۹ باب ماجاء فی قيام شهر رمضان، طبع رشيدية دهلي)۔

۱ [ولى ردالمحتار: لكن فى التلويح ترك السنة المؤكدة قريب من الحرام يستحق حرمان الشفاعة لقوله عليه الصلاة والسلام من ترك سنتي لم ينل شفاعتي اه . وفى التحرير ان تاركها يستوجب التضييل واللوم اه . والمراد ترك بلا عذر على سبيل الاصرار كما فى شرح التحرير لابن اميرالحاج.... الخ (ردالمحتار ج: ۱ ص: ۱۰۴ مطلب فى السنة وتعريفها)

۲ [كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يرغب فى قيام رمضان من غير ان يامرهم فيه بعزيمة. فيقول: من قام رمضان ايماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه . فتوفى رسول الله صلى الله عليه وسلم والامر على ذالك (جامع الاصول ج: ۹ ص: ۴۳۹ بروايت: بخارى، مسلم، ابوداود، ترمذی، نسائي، موطا)۔

جاري كړل^{۱۱}

ددې نه پرته دخلفاء راشدينو عليهم السلام د اقتداء لازم كيدل د شريعت يومستقل اصل دى او كه بالفرض د تراويحو لمونځ د حضرت عمر رضي الله عنه په اجتهاد سره شوى وي؛ نو ټولو صحابه كراموپه اتفاق سره قبول كړ او خلفاء راشدينوپرې عمل وكړ، ددې نه وروسته دهيش يو كس له پاره د اجماع صحابه اوسنت خلفاء راشدينو د مخالفت گنجائش پاتې نه دى، همدغه وجه ده چې د اهل حق نه يو كس هم د تراويح د سنت كيدونه منكر نه دى.^{۱۲}

د شل ركعاه تراويحو ثبوت د صحيح حديث نه

سوال: د شلوركعتو تراويح ثبوت د صحيح حديث په حوالې سره وليكي!

جواب: موطا امام مالك رضي الله عنه باب ما جاء في قيام رمضان .. كې ديزيد بن رومان رضي الله عنه نه روايت

دى: «كان يقومون في زمان عمر بن الخطاب في رمضان بثلاث وعشرين ركعة».

او امام بيهقي رحمته الله (ج: ۲ ص ۲۹۶) ^{۱۳} د حضرت سائب بن يزيد صحابي رضي الله عنه نه په صحيح سند سره

نقل كړى دى. (نصب الراية: جلد ۲ ص ۱۵۴) ^{۱۴}

ددې حديثونونه ثابته شوه چې د حضرت عمر رضي الله عنه د زمانې نه د شلوركعتو تراويح معمول راروان دى اودغه نصاب د الله تعالى او دهغه در رسول صلی الله علیه و آله په نزد محبوب او غوره دى، له

۱ [والاصل فيه ماروى ان النبي عليه الصلوة السلام خرج ليلة في شهر رمضان، فصلى بهم عشرين ركعة، واجتمع الناس في الثانية فخرج فصلى بهم، فلما كانت الثالثة كثر الناس فلم يخرج، وقال: عرفت اجتماعكم، لكنني خشيت ان يفترض عليهم فكان الناس يصلونها فرادى الى ايام عمر بن الخطاب رضى الله عنه، ثم تقاعدوا عنها فرأى ان يجمعهم على امام واحد فجمعهم على ابي بن كعب، وكان يصلى بهم خمس ترويحات يجلس بين كل ترويحتين فكانت جملتها عشرين ركعة (شرح العناية على هامش فتح القدير ج: ۱ ص: ۳۳۴ وايضاً: الاختيار لتعليل المختار ج: ۱ ص: ۶۸) —

۲ [عن العرياض بن سارية رضى الله عنه قال: صلى بنا رسول الله صلى الله عليه وسلم ثم اقبل علينا بوجهه فقال فانه من يعش منكم بعدى فسرى اختلافاً كثيراً، فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين تمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ! واياكم ومحدثات الامور! فان كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة — رواه احمد وابوداود والترمذى وابن ماجة (مشكوة: ص: ۳۰ باب الاعتصام بالكتاب والسنة) —

۳ [عن السائب بن يزيد قال: كانوا يقومون على عهد عمر بن الخطاب رضى الله عنه في شهر رمضان بعشرين ركعة عن يزيد بن رومان قال كان الناس يقومون في زمن عمر بن خطاب رضى الله عنه في رمضان بثلاث وعشرين ركعة ويمكن الجمع بين الروایتين فانهم كانوا يقومون باحدى عشرة ثم كانوا يقومون بعشرين ويوترون بثلاث، والله اعلم (سنن بيهقي ج: ۲ ص: ۴۹۶ كتاب الصلاة) —

۴ [رواه البيهقي في.. المعرفة... عن السائب بن يزيد، قال: كنا نقوم في زمن عمر بن الخطاب بعشرين ركعة والوتر، انتهى قال النووي في الخلاصة، اسناده صحيح (نصب الراية ج: ۲ ص: ۱۵۴ كتاب الصلاة، طبع دار المعرفة)

دې وجې صحابه کرام رضي الله عنهم خصوصاً خلفاء راشدینو په باره کې دا بدگمانی نه شي کيدای چې هغوی د دین په معامله کې په څه داسې خبره متفق کيدای شي چې د الله تعالی اود رسول الله ﷺ د منشاء خلاف وي.

حضرت حکیم الامت شاه ولي الله محدث دهلوي رحمته الله علیه فرمایي:

«ومعنی اجماع که بر زبان علماء دین شنیده باشی این نیست که همه مجتهدین لایشذ فرد در عصر واحد بر مسئله اتفاق کنند، زیرا که این صورتی ست غیر واقع بل غیر ممکن عادی، بلکه معنی اجماع حکم خلیفه است بچیزی بعدمشاوره ذوی الراي یا به غیر آن، ونفاذ آن حکم تا انکه شائع شدودر عالم ممکن گشت. قال النبی ﷺ علیکم بسنتی وسنة الخلفاء الراشدين من بعدی. الحديث، (ازاله الخفاء ص: ۲۶)

ترجمه: «د اجماع لفظ به تاسو د عالمانو له خولې نه اوریدلی وي، ددې مطلب دانه دی چې په یوه زمانه کې ټول مجتهدین په یوه مسئله اتفاق وکړي او په دې شان دهغه نه یوهم بهرنه وي، ځکه چې د اصورت نه یوازې چې واقع نه دی، بلکې عاداتهم ممکن نه دی، بلکې د اجماع مطلب دادی چې خلیفه او اهل رایه حضرات په مشورې سره یاد مشورې نه پرته د څه شي حکم وکړي او هغه نافذ کړي، تردې پورې چې هغه مشهور شي او په دنیا کې مستحکم شي، د حضور ﷺ ارشاد دی چې لارم ونیسئ زما سنت او زمانه وروسته د خلفاء راشدینو سنت...

تاسو غورو کړئ چې په شلور کعتو تراویحو کې همدغه معامله راپیښه شوله، چې خلیفه راشد حضرت عمر رضي الله عنه دا امت په شلو رکعتو باندې راجمع کړ او مسلمانانو ددې اهتمام وکړ، تردې پورې چې د شاه صاحب الفاظ کې، «شایع شده و در عالم ممکن گشت»، همدغه وجه ده چې اکابرو عالمانو له شل رکعتو تراویحو څخه په «اجماع»، سره تعبیر کړی دی.

ملک العلماء کاساني رحمته الله علیه فرمایي: «ان عمر رضي الله عنه جمع اصحاب رسول ﷺ فی شهر رمضان علی ابی بن کعب رضي الله عنه فصلی بهم فی کل لیلة عشرين رکعة ولم ينکر علیه احد فيكون اجماعاً منهم علی ذالک»، (بدائع الصنائع: ج ۱ ص ۲۸۸، مطبوعه ایچ ایم سعید کراچی)

ترجمه: حضرت عمر رضي الله عنه د رسول ﷺ صحابه د روژې په میاشت کې د ابی بن کعب رضي الله عنه په اقتدا باندې راجمع کړل او نوموړي به هغوی ته هره شپه شل رکعتو تراویح کولې اوددې نه چا انکارونه کړ؛ نو دهغوی له طرف نه په شلور کعتو تراویح باندې اجماع وشوه...

او موفق ابن قدامة الحنبلي، المغنی (ج: ۱ ص ۸۰۳) کې فرمایي: «وهذا کالاجماع»، او همدغه وجه ده چې ائمه اربعه (امام ابوحنیفه رحمته الله علیه، امام مالک رحمته الله علیه، امام شافعی رحمته الله علیه، او امام احمد بن حنبل رحمته الله علیه) په شلو رکعتو تراویح باندې متفق دي، ځنګه چې دهغوی د فقهې د کتابونو نه واضحه

ده^(۱)، د ائمه اربعه اتفاق په خپله ددې خبرې دليل دی چې کوم مسائل دخلفاء راشدينونه په تواتر سره منقول راروان دي اوزما رايه داده چې کوم مسائل دخلفاء راشدينونه مسلسل نقل دي او دهغه وخت نه واخله اوس وخت پورې امت محمديه عليه السلام پری عمل کول ثابت دي، ددې ثبوت ته دڅه دليل يا برهان ضرورت نه شته، بلکې ددې متواتر نقل او مسلسل عمل دسلو ثبوتونو نه يو ثبوت دی، ، آفتاب آمد دليل آفتاب،،

د څلور کعتو تراويحود عين سنت کيدو پوره علمي بحث

سوال: زموږ يودوست وايي چې د تراويحو اته رکعت هم سنت دي، ځکه چې په صحيح بخاري کې دي چې د حضرت عايشې رضي الله عنها نه کله پوښتنه وشوه، چې د حضور صلی الله علیه و آله وسلم لمونځ به په رمضان کې څنگه و؟ نو هغې وفرمايل چې حضور صلی الله علیه و آله وسلم به په رمضان او غير رمضان کې د اتور کعتونه زيات نه کول اودا چې د حضرت جابر رضي الله عنه نه صحيح روايت دی چې حضور صلی الله علیه و آله وسلم اته رکعت تراويح او وتر ادا کړل.

ددې په خلاف چې کوم روايت د څلور کعتو د کولو نقل کيږي هغه په اتفاق سره ضعیف دی، هغه دادهم وايي چې حضرت عمر رضي الله عنه هم د يوولس رکعتو حکم کړی و، څرنگه چې موطا امام مالک رحمه الله کې د صائب بن يزيد رضي الله عنه نه روايت دی اوددې خلاف د څلور کعتو چې کوم روايت دی اول خوصحيح نه دی اوکه صحيح هم وي؛ نو کيدای شي چې اول هغوی د څلور کعتو د کولو حکم ورکړی وي بيا چې کله ورته معلوم شوي و چې حضور صلی الله علیه و آله وسلم اته رکعت کړي دي؛ نو د سنت مطابق د اتور کعتو د کولو حکم يې ورکړی و، پ هر حال اته رکعت تراويح د حضور صلی الله علیه و آله وسلم او دخلفاء راشدينو سنت دي، کوم کسان چې شل رکعت کوي هغوی د سنتو خلاف کوي، تاسو وفرمايئ چې زموږ د دوست دا خبره تر کوم حده صحيح ده؟

جواب: ستاسو دوست دخپل موقف وضاحت کړی دی اوزه درته دخپل موقف وضاحت کوم، په دې کې کوم يو موقف صحيح دی؟ ددې فيصله په خپله وکړئ، زه خپل تحرير په څلورو برخو تقسيموم:

- (۱).... تراويح د نبی صلی الله علیه و آله وسلم په زمانه کې
- (۲).... تراويح د عمر فاروق رضي الله عنه په زمانه کې
- (۳).... تراويح د صحابه کرامو او تابعينو په دور کې
- (۴).... تراويح د څلورو امامانو په نزد

۱..... تراويح د نبی صلی الله علیه و آله وسلم په زمانه کې

حضور صلی الله علیه و آله وسلم په گڼو احاديثو کې د قيام رمضان تر غيب ورکړی دی، د حضرت ابو هريره رضي الله عنه حديث دی:

[۱] په آئنده جواب کښ د حضرت شهيد رحمه الله په قلم سره د ټولو امامانو مذهب مدلل مفصل طور باندې اوگورئ۔

.. كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يرغب في قيام رمضان من غير ان يأمرهم فيه بعزيمة فيقول: من قام رمضان ايماناً واحتساباً غفرله ما تقدم من ذنبه، فتوفي رسول الله صلى الله عليه وسلم والامر على ذلك، ثم كان الامر على ذلك في خلافة ابى بكر وصدراً من خلافة عمر... (جامع الاصول: ج ٩، ص ٤٣٩ بروايت بخارى ومسلم، ابوداود، ترمذى نسائى وموطا)

ترجمه: رسول الله صلى الله عليه وسلم به قيام رمضان ترغيب ورکولو، له دي پرته چي قطعيت سره حکم وکړي اوفرمايل به يې: چاچي ايمان سره اود ثواب په نيت سره درمضان قيام وکړ، دهغه تيرگناهونه معاف شول، دامعامله همدغه شان وه چي حضور الله صلى الله عليه وسلم وفات شو، بياد حضرت ابوبکر صديق الله تعالى به دور کي همدغه صورت حال و اود حضرت عمر الله تعالى به دخلافت په شروع کي هم اوپه يوبل حديث کي دي: .. ان الله فرض صيام رمضان وسنتت لکم قيامه، فمن صامه

وقامه ايماناً واحتساباً خرج من ذنوبه كيوم ولدته امه،، (جامع الاصول: ج ٩، ص ٤٤١ بروايت نسائى) ترجمه: بې شکه الله تعالى په تاسوياندي درمضان روژي فرض کړي دي اوماستاسوله پاره دي کي قيام سنت گرځولى دى؛ نوچاچي دايمان دجذبي اود ثواب په نيت سره صيام اوقيام وکړ، هغه به دخپلو گناهونونه داسي ووخي څنگه چي په کومه ورځ دخپلي مورد خيتي نه پيدا شوى و. دحضور الله صلى الله عليه وسلم نه دتراويحو لمونځ په جمعې سره ادا کول دد يرواحاديثونه ثابت دي مثلاً: ١..... حديث عائشة رضي الله عنها، په کوم کي چي په درې شپو کي دلمونځ کولو ذکر دى، په لومړۍ شپه کي تر دريمې برخې پورې، په دويمه شپه دنيمې شپې پورې، دريمه شپه کي تر سهار پورې، (صحيح بخارى: ج ٢، ص ٣٦٩)^(١١)

٢..... حديث ابي ذر رضي الله عنه، په کوم کي چي د (٢٣) شپې دريمې برخې پورې، ٢٥ شپې دنيمې پورې او په ٢٧ شپه داول فجر پورې دقيام ذکر دى. (جامع الاصول: ج ٦، ص ١٢٠ بروايت ترمذى، ابوداود، نسائى)^(١٢)

١ [ان عائشة اخبرته ان رسول الله صلى الله عليه وسلم خرج ليلة من جوف الليل فصلى في المسجد وصلى رجال بصلاته فاصبح الناس فتحدثوا فاجتمع اكثر منهم فصلى فصلوا معه فاصبح الناس فتحدثوا فكثر اهل المسجد من الليلة الثالثة فخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم فصلى فصلوا فلما كانت الليلة الرابعة عجز المسجد عن اهله حتى خرج لصلاة الصبح فلما قضى الفجر اقبل على الناس فتشهد ثم قال: اما بعد فانه لم يخف على مكانكم ولكني خشيت ان تفترض عليكم فتعجزوا عنها فتوفي رسول الله صلى الله عليه وسلم والامر على ذلك (صحيح البخارى ج: ١ ص: ٢٦٩)۔

٢ [ابوذر الغفاري رضي الله عنه قال: صمنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم رمضان فلم يقم بنا حتى بقي سبع من الشهر، فقام بنا حتى ذهب ثلث الليل، ثم لم يقم بنا في السادسة وقام بنا في الخامسة حتى ذهب شطر الليل..... ثم لم يقم بنا حتى بقي ثلاث ليل من الشهر، فصلى بنا في الثالثة، ودعا اهله ونسائه فقام بنا حتى تخوفنا الفلاح، قلت: وما الفلاح؟ قال السحور (جامع الاصول ج: ٦ ص: ١٢٠، ١٢١ طبع دار البيان بيروت)۔

٣..... حديث نعمان بن بشير رضي الله عنه، ددي مضمون بعينه دحديث ابي ذر رضي الله عنه دي. (نسائي: ج: ١: ص: ٢٣٨)^(١١)

٤..... حديث زيد بن ثابت رضي الله عنه، په دې کې يوازې ديوې شپې ذکر دی. (جامع الاصول: ج: ٦: ص: ١١٩، بروایت بخاری و مسلم، ابوداود، نسائي.)^(١٢)

٥..... حديث انس رضي الله عنه، په دې کې هم ديوې شپې ذکر دی. (صحيح مسلم: ج: ١ ص: ٣٥٢)^(١٣)

خو حضور صلی الله علیه و آله ددې په جمعي سره ادا کولوباندې هميش والی ونه فرمايه اوددې ويرې اظهار يې وفرمايلو چې چيرته په تاسو فرض نه شي اوپه خپل ډول سره په کورونوکې دکولو حکم يې وفرمايلو. (حديث زيد بن ثابت رضي الله عنه وغيره)^(١٤)

په رمضان المبارک کې به دحضور صلی الله علیه و آله مجاهده ډيره زياتېده، په خاص ډول اخري عشره کې خويې دتولې شپې قيام معمول و، په يو ضعيف روايت کې داهم راغلي دي چې دحضور صلی الله علیه و آله په لمونځونو کې به اضافه وشوله. (فيض القدير شرح جامع الصغير ج: ٥، ص: ١٣٢ وفيه عبدالباقى بن قانع، قال الدارقطني، يخطئ كثيرا)^(١٥)

په هېڅ يو صحيح روايت کې دانه راځي چې حضور صلی الله علیه و آله په رمضان المبارک کې دتراويح دلمونځ جماعت کړی دی، په هغې کې يې خومره رکعتونه وکړل، دحضرت جابر رضي الله عنه نه نقل دي چې يوازې يوه شپه حضور صلی الله علیه و آله اته رکعت وکړل. (مواردلظمان ص: ٢٣٠، قيام الليل مروزی ص: ١٥٧ مکتبه سبحانيه، مجمع الزوائد ج: ٣ ص: ١٧٢ بروایت طبرانی وابویعلی)^(١٦)

١ [ابوطلحة قال: سمعت النعمان بن بشير على منبر حص يقول: قمنامع رسول الله صلى الله عليه وسلم في شهر رمضان ليلة ثلاث وعشرين الى ثلث الليل الاول، ثم قمنامعه ليلة خمس وعشرين الى نصف الليل، ثم قمنامعه ليلة سبع وعشرين حتى ظننا ان لا ندرک الفلاح وكانوا يسمونه السحور (نسائي ج: ١ ص: ٢٣٨ باب قيام شهر رمضان)۔

٢ [زيد بن ثابت رضي الله عنه قال..... وقال عبدالاغلي: في رمضان، فخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم يصلي فيها قال: فتبع اليه رجال، وجاؤوا يصلون بصلاته، قال: ثم جاؤوا ليلة، فحضروا (جامع الاصول ج: ٦ ص: ١١٨)۔

٣ [عن انس قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يصلي في رمضان فجت فقامت الى جنبه وجاء رجل فقام ايضاً حتى كنا رهطاً فلما حس النبي صلى الله عليه وسلم انا خلفه جعل يتجوز في الصلوة ثم دخل رحله فصلى صلاة لا يصلها عندنا (صحيح مسلم ج: ١ ص: ٣٥٢ باب النهي عن الوصال، طبع قديمي كتب خانه)۔

٤ [زيد بن ثابت رضي الله عنه قال..... فخرج اليهم رسول الله صلى الله عليه وسلم مغضباً، فقال لهم: بما زال بكم صنعكم حتى ظننت انه سيكتب عليكم فعليكم بالصلاة في بيوتكم (جامع الاصول ج: ٦ ص: ١١٨ طبع دار البيان)۔

٥ [كان اذا دخل رمضان تغير لونه، وكثرت صلاته، وابتهل في الدعاء واشفق لونه (فيض القدير شرح جامع الصغير ج: ٥ ص: ١٣٢ حديث نمبر: ٢٦٨١ طبع بيروت)۔

٦ [عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما قال: صلى بنا] بقيه حاشيه په راروانه صفحه

مگر په دې روایت کې عیسی بن جاریه متفرد دی، چې دا د اهل حدیث په نزد ضعیف او مجروح دی، د جرح او تعدیل امام یحیی بن معین رحمته الله علیه دده په باره کې فرمایي: لیس بذاک.. یعنی هغه قوی نه دی او دا هم فرمایي، عنده مناکیر،، دهغه سره ډیر منکر روایتونه دي، امام ابو داود او امام نسایي هغه ته،، منکر الحدیث،، ویلي دي، امام نسایي هغه متروک بنودلی دی، ساجي او عقيلي دهغه ذکر په ضعفاوو کې کړی دی، ابن عدی رحمته الله علیه فرمایي چې دهغه حدیثونه محفوظ نه دي. (تهذیب التهذیب ج: ۸ ص ۲۰۷، میزان الاعتدال ج: ۳ ص: ۳۱۱) ^{۱۱}

خلاصه: داده چې داراوي په دې حدیث کې متفرد هم دی او ضعیف هم، ددې له وجې دا روایت منکر دی او بیا په دې روایت کې یوازې دیوې شپې د واقعي ذکر دی، هر کله چې داویره ده چې حضور صلی الله علیه و آله وسلم ددې اتو رکعتونو مخکې یا وروسته یوازې خومره رکعتونه کړي دي، څنگه چې د حضرت انس رضی الله عنه په روایت کې ذکر دي. ^{۱۲}

(مجمع الزوائد ج: ۳ ص: ۱۷۳، بروایت طبرانی، وقال رجاله رجال الصحيح)

دویم روایت: د مصنف ابن ابی شیبې رحمته الله علیه (ج: ۲ ص ۳۹۴، اوسنن کبری بیهقی ج: ۲ ص: ۴۹۲، مجمع الزوائد ج: ۳ ص: ۱۷۲) کې د حضرت ابن عباس رضی الله عنهما دی چې: حضور صلی الله علیه و آله وسلم په رمضان کې شل رکعت او وتر کول،، مگر ددې په سند کې ابوشیبې ابراهیم بن عثمان راوي کمزوری دی، ددې له وجې دا روایت د سند په لحاظ سره صحیح نه دی ^{۱۳} مگر څنگه چې مخکې به معلوم شي چې د حضرت عمر رضی الله عنه په زمانه کې د امت عمل ددې مطابق وشو.

درېم حدیث: د حضرت عایشې صدیقې رضی الله عنها دی، د کوم چې سوال کې حواله ورکړل شوې ده، مگر په دې کې د تراویحو ذکر نه شته، بلکې دهغه لمنوخ ذکر دی چې په رمضان او غیر رمضان

... بقیه د تیر مخ] رسول الله صلی الله علیه وسلم فی شهر رمضان ثمانی رکعات ووتر (موارد الظمان ج: ۳ ص: ۲۲۶ طبع بیروت)۔

۱ [عیسی بن جاریه الانصاری المذنی.... قال ابن ابی خيثمة عن ابن معین لیس بذاک..... وقال الدورى عن ابن معین عنده مناکیر..... وقال الآجرى عن ابی داود منکر الحدیث..... وذكر الساجی والعقيلي فی الضعفاء وقال ابن عدی احادیثه غیر محفوظة (تهذیب التهذیب لابن حجر ج: ۸ ص: ۲۰۸، میزان ج: ۳ ص: ۳۱۱)

۲ [عن انس رضی الله عنه: النبی صلی الله علیه وسلم کان یصلی بالیل فی رمضان، فجاء قوم وصى، وکان یخفف، ثم یدخل بینه فیصلی، ثم یمخرج فیخفف (مجمع الزوائد ج: ۳ ص: ۳۰۴ باب قیام رمضان، طبع دار المعرفه بیروت)۔

۳ [عن ابن عباس رضی الله عنهما قال: کان النبی صلی الله علیه وسلم یصلی فی شهر رمضان فی غیر جماعه بعشرين رکعة والوتره تفرد به ابوشیبة ابراهیم بن عثمان العسی الکوفی وهوضعیف (سنن البیهقی واللفظ له ج: ۲ ص: ۴۹۶ باب ماروی فی عدد رکعات القیام فی شهر رمضان، ایضاً: مصنف ابن ابی شیبة ج: ۲ ص: ۳۹۴ مجمع الزوائد ج: ۳ ص: ۳۰۴)۔

کې هميشه کول کيږي^(۱) ددې له وجې د تراويحو درکعتونوپه تعين کې ددې نه هم مددنه ملاويږي.

حضرت شوکاني رحمته الله عليه نيل الاوطار کې ليکي:

«والحاصل ان الذي دلت عليه احاديث الباب ومايشا بهها هو مشروعية القيام في رمضان والصلاة فيه جماعة وفرادى فقصر الصلاة المسماة بالتراويح على عدد معين وتخصيصها بقراءة مخصوصة ولم يرد به سنة»، (نيل الاطاريح ج ۴ ص ۶۴).

ترجمه: حاصل داچې ددې باب حديثونه او ددې په شان حديثونه چې په کومه خبره دلالت کوي هغه داده چې په رمضان کې قيام کول او باجماعت يا يوازي کول مشروع دي؛ نو تراويح په څه خاص عدد سره منحصر کول او په دې کې خاص مقدار د تلاوت مقررول داسې خبره ده چې په سنت کې نه ده راغلې،

۲.... د حضور عليه السلام او حضرت ابوبکر صديق رضي الله عنه په زمانه کې د تراويحو باقاعده د جمعې اهتمام نه و، بلکې خلک يې يوازي ياد وړو، وړو ټولگيو په شکل کې ادا کولې، د ټولونه مخکې حضرت عمر رضي الله عنه دوى په يو امام باندې راجمع کړل (صحيح بخارى ج ۱: ص ۲۶۹، باب فضل من قام رمضان)^(۲) او دا دخلافت فاروقي رضي الله عنه د دويم کال (۱۴ هجري) واقعه ده (تاريخ الخلفاء ص ۱۲۱، تاريخ

ابن اثير ج: ۱ ص ۱۸۹)^(۳)

د حضرت عمر رضي الله عنه په زمانه کې به څومره رکعتونه کيدل؟ ددې ذکر د حضرت سائب بن يزيد صحابي رضي الله عنه حديث کې دي، حضرت سائب رضي الله عنه دا حديث درې شاگردان نقل کوي:

۱: حارث بن عبدالرحمان بن ابي ذباب. ۲: يزيد بن خصيفه.

۳: محمد بن يوسف، ددې درې واړو د روايت تفصيل په لاندې ډول دی:

(۱) د حارث بن عبدالرحمن روايت علامه عيني رحمته الله عليه په شرح بخارى کې د حافظ عبدالبر په حوالې سره نقل کوي:

«قال ابن عبدالبر: وروى الحارث بن عبدالرحمان بن ابي ذباب عن السائب بن يزيد قال: كان

۱ [عن ابى سلمة بن عبدالرحمن انه سال عائشة كيف كانت صلوة رسول الله صلى الله عليه وسلم في رمضان؟ فقالت: ما كان يزيد في رمضان ولا في غيره على احدى عشرة ركعة يصلى اربعاً فلا تسال عن حسنهن وطولهن، ثم يصلى اربعاً ما تسال عن حسنهن وطولهن، ثم يصلى ثلاثاً..... الخ (بخارى ج: ۱ ص: ۲۶۹ باب فضل من قام رمضان)۔

۲ [عن عبدالرحمن بن عبدالقارى انه قال: خرجت مع عمر بن الخطاب ليلة في رمضان الى المسجد فاذا الناس اوزاع متفرقون يصلى الرجل لنفسه ويصلى الرجل فيصلى بصلاته الرهط، فقال عمر: انى ارى لوجعت هؤلاء على قارى واحداً لكان امثل، ثم عزم فجمعهم على ابى بن كعب (بخارى ج: ۱ ص: ۲۶۹ باب فضل من قام رمضان)۔

۳ [ففى سنة اربع عشرة..... وفيها جمع الناس على صلاة التراويح (تاريخ الخلفاء ص: ۱۰۴، فصل في خلافته رضى الله عنه)۔

القيام على عهد عمر بثلاث وعشرين ركعة، قال ابن عبد البر: هذا محمول على ان الثلث للوتر (عدة القارى ج: ١١ ص: ١٢٧)

ترجمه: ابن عبد البر وايي چې حارث بن عبد الرحمان بن ابى ذباب د حضرت سائب بن يزيد رضي الله عنه نقل ڪري ڏي چې: د حضرت عمر رضي الله عنه به زمانه ڪي به (٢٣) رڪعتن تر اويح ڪيدلي. ابن عبد البر وايي چې په ڏي ڪي شل رڪعتن تر اويح اودري رڪعتن دوترو و. ٢.... د حضرت سائب دويم راوي يزيد بن خصيفه دري شاگردان دي: ابن ابى ذئب، محمد بن جعفر و امام مالڪ اودادري واره په اتفاق سره شل رڪعتن روايت ڪوي.

الف..... ابن ابى ذئب روايت امام بيهقي رحمته الله عليه سنن ڪبرى دلانديني سند سره مروي ڏي:

اخبرنا ابو عبد الله الحسين بن محمد الحسين بن فنجويه الدينوري بالدامغان، ثنا احمد بن محمد بن اسحاق السني، انبانا عبد الله بن محمد بن عبد العزيز البغوي، ثنا علي بن الجعد انبانا ابن ابى ذئب عن يزيد بن خصيفة عن السائب بن يزيد قال: كانوا يقومون على عهد عمر بن الخطاب رضي الله عنه في شهر رمضان بعشرين ركعة، قال: وكانوا يقرءون بالمئين، وكانوا يتكئون على عصيهم في عهد عثمان بن عفان رضي الله عنه من شدة القيام، (سنن ڪبرى ج: ٢ ص: ٤٩٦)

(يعني ابن ابى ذئب، يزيد بن خصيفه نه او هغه د حضرت سائب رضي الله عنه روايت ڪوي چې د حضرت عمر رضي الله عنه دور ڪي په رمضان ڪي خلڪو شل رڪعتن ڪول اود حضرت عثمان رضي الله عنه دور ڪي د شدت قيام له دوجي به يي په امساگانوباندي تڪيه لگوله، ددي سندته امام نووي رحمته الله عليه، امام عراقي رحمته الله عليه او حافظ سيوطي رحمته الله عليه صحيح ويلي دي -

(انار السنن ص: ٥٢١ طبع مڪتبه امداديه ملتان تحفة الاحوذى ج: ٢ ص: ٧٥)

ب.... د محمد بن جعفر روايت دامام بيهقي رحمته الله عليه په دويم ڪتاب معرفة السنن والا ثار ڪي د لانديني سند سره مروي ڏي:

اخبرنا ابوطاهر الفقيه، ثنا ابو عثمان البصري، ثنا ابواحمد محمد بن عبد الوهاب، ثنا خالد بن مخلد، ثنا محمد بن جعفر حدثني يزيد بن خصيفة عن السائب بن يزيد قال: كنا نقوم في زمن عمر بن الخطاب بعشرين ركعة والوتر، (نصب الراية ج: ٢ ص: ١٥٤)

(يعني محمد بن جعفر، يزيد بن خصيفه نه او هغه د سائب بن يزيد رضي الله عنه روايت ڪوي چې: موږ خلڪوبه د حضرت عمر رضي الله عنه به زمانه ڪي شل رڪعتن او وتر ڪول،،،

ددي سندته امام نووي رحمته الله عليه په خلاصه ڪي، علامه سبڪي رحمته الله عليه په شرح منهاج ڪي او علامه علي قاري رحمته الله عليه په شرح موطا ڪي صحيح ويلي دي. (انار السنن ج: ٢ ص: ٥٤، تحفة الاحوذى ج: ٢ ص: ٧٥)^{١١}

١ [واستدل لهم ايضا بما روى البيهقي في سننه عن السائب بن يزيد] بقيه حاشيه په راروانه صفحه

ج:.... ديزيدبن خصيفه نه دامام مالک عليه السلام روايت حافظ عليه السلام په فتح الباري کې اوعلامه شوکاني عليه السلام په نيل الاوطار کې ذکر کړی دی.

حافظ عليه السلام ليکي: «وروی مالک من طريق يزيد بن خصيفة عن السائب بن يزيد عشرين ركعة»، (فتح الباری ج: ۴ ص: ۲۵۳ مطبوعه لاهور)

ترجمه: اوامام مالک عليه السلام نه يزيدبن خصيفه په طريق سره حضرت سائب بن يزيد شل رکعتہ نقل کړي دي.

اوعلامه شوکاني عليه السلام ليکي: وفي الموطأ من طريق يزيد بن خصيفة عن السائب بن يزيد انها عشرين ركعة، (نيل الاوطار ج ۳ ص: ۵۳، مطبوعه عثمانیه، مصر ۱۳۵۷ هـ)

مالک عن يزيد بن خصيفة عن السائب بن يزيد، سندبعينه په صحيح بخاري (ج: ۱ ص: ۳۱۲) باندې موجودی، خوداروايت ماته دموطاپه موجوده نسخه کې ملاونه شو، ممکن ده چې دموطاپه څه نسخه دحافظ له نظرنه تير شوي وي، ياپه غير موطا کې وي اودعلامه شوکاني: وفي الموطأ، ويل دسهوي له وجې سره وي فليفتش.

۳:..... دحضرت سائب دريم شاگرد محمد بن يوسف په روايت کې دهغه دشاگردانو په مينځ کې اختلاف شوی دی.

الف:..... دامام مالک عليه السلام وغيره روايت دی چې حضرت عمر رضي الله عنه ابی اوتميم داري ته ديولسو رکعتو کولو حکم ورکړی و، څنگه چې په موطا امام مالک عليه السلام کې دي. (موطا امام مالک ص: ۹۸ مطبوعه نور محمد کراچي)^(۱۱)

ب:..... ابن اسحاق دهغوی نه دديارلسوروايت کوي (فتح الباری ج: ۴ ص: ۲۵۴)^(۱۲)

ج:.... اوداودبن قيس اودنور حضرات دهغوی نه ديويشتورکعتونقل کوي. (مصنف عبدالرزاق ج: ۴ ص: ۴۶۰)^(۱۳)

...بقیه د تیر مخ] .. قال: کنانقوم في زمان عمر بن الخطاب بعشرين ركعة والوتر وصح اسناده السبكي في شرح المنهاج وعلى القارى في شرح الموطأ (تحفة الاحوذى ج: ۲ ص: ۷۵ واللفظ للتحفة، وايضا في آثار السنن ج: ۲ ص: ۵۴ طبع حقاينه ملتان)۔

۱ [مالک عن محمد بن يوسف عن السائب ابن يزيد انه قال: امر عمر بن الخطاب ابى بن كعب وتميم الدارى ان يقوم للناس باحدى عشرة ركعة (موطا امام مالک ص: ۹۸ طبع نور محمد کتب خانه)۔

۲ [واخرج من طريق محمد بن اسحاق حدثني محمد بن يوسف عن جده السائب بن يزيد قال: كنانصلى زمن عمر في رمضان ثلاث عشرة (فتح الباری ج: ۴ ص: ۲۵۴ طبع دار نشر الكتب الإسلامية لاهور)۔

۳ [عبدالرزاق عن داود بن قيس وغيره عن محمد بن يوسف عن السائب بن يزيد: ان عمر جمع الناس في رمضان على ابى بن كعب وعلى تميمي الدارى، على احدى وعشرين ركعة، يقرون بالمئين وينصرفون عند فروع الفجر (باب قيام رمضان، مصنف عبدالرزاق ج: ۴ ص: ۲۶۰، طبع مكتبة رشيديه كونه)۔

ددې تفصيل نه معلومه شوه چې دحضرت سائب دوه شاگردان اویزیدبن خصیفة اود یزید درې شاگردان په دې متفق دي چې حضرت عمر رضی الله عنه په شلور کعتوباندې خلک راجمع کړي وو، هرکله چې دمحمدبن یوسف روایت مضطرب (شکي) دی، ځینې په دې کې یولس نقل کوي اوځینې دیارلس اوځینې یویش د اصول حدیث په قاعدې سره مضطرب حدیث دلیل نه دی، لهذا دحضرت سائب رضی الله عنه حدیث هماغه دی کوم چې حارث اویزیدبن خصیفة رضی الله عنه نقل کړی دی اوکه دمحمدبن یوسف مضطرب اومشکوک حدیث په څه درجه کې قابل لحاظ وگڼل شي؛ نود دواړو ترمینځه د مطابقت هماغه صورت متعین دی کوم چې امام بیهقي رحمته الله علیه ذکر کړی دی، په یولسو څو ورځې عمل وبیا استقرارپه شلوباندې وشو، امام بیهقي رحمته الله علیه ددې دواړو روایتونود ذکر کولونه وروسته لیکي:

«ويمكن الجمع بين الروايتين، فإنهم كانوا يقومون بأحدى عشرة ثم كانوا يقومون

بعشرين ويوترون بثلاث» (سنن کبری ج ۲ ص: ۴۹۶)

ترجمه: په دواړو روایتونو کې مطابقت ممکن دی، ځکه چې هغو خلکو اول یولس کول، ددې نه وروسته شل رکعت ته راوړیچ اودرې وترپې کول.

دامام بیهقي رحمته الله علیه دا قول چې په عهد فاروقي رضی الله عنه کې دصحابه کرامو اخري عمل په کوم باندې چې استقرار وشو. شل رکعت ته راوړیچ و، په دې باندې گڼ شمیر شواهد موجود دي:

اول..... امام مالک رحمته الله علیه چې دمحمدبن یوسف نه دیولسوروايت نقل کوي په خپله دهغه خپل مسلک شل یا شپږديرش رکعت ته راوړیچ و، څنگه چې په څلورم بحث کې به راشي، ددې نه واضحه ده چې دا روایت په خپله دامام مالک په نزد هم مختار او غوره نه دی.

دویم..... ابن اسحاق چې دمحمدبن یوسف نه دیارلس روایتونه نقل کوي هغه هم دشلوروايت ته اثبت (زیات قوي) وایي علامه شوکاني رحمته الله علیه دشلوواله روایت لاندې دهغوی قول نقل کړی دی:

«قال ابن اسحاق وهذا اثبت ما سمعت في ذلك» (شوکاني: نيل الاوطار ج: ۳ ص: ۵۳)

ترجمه: ابن اسحاق وایي چې: دتراویح درکعتونود تعدادپه باره کې چې ماڅه واوریدل په هغو دټولونه زیات ثابت همدغه تعداد دی.

درېم..... اوداچې دمحمدبن یوسف دیولسوواله روایت په تاید کې بل څه روایت موجود نه دی، هرکله چې دحضرت سائب بن یزید رضی الله عنه دشلوواله روایت په تاید کې نورهم روایتونه موجود دي، لکه چې اول دیزید بن رومان روایت دی:

«كان الناس يقومون في زمان عمر بن الخطاب رضی الله عنه في رمضان بثلاث وعشرون ركعة» (موطا امام

مالک رحمته الله علیه ص: ۹۸ مطبوعه نور محمد کراچی، سنن کبری ج: ۲ ص: ۴۹۶، قیام الیل ص: ۹۱ طبع جدید ص: ۱۵۷)

ترجمه: خلکو دحضرت عمر رضی الله عنه په زمانه کې (۲۳) رکعت کول، (شل تراویح اودرې وتر)،

دا روایت د سند په لحاظ سره ډیر زیات قوي دی، مگر مرسل دی، ځکه چې یزید بن رومان د حضرت عمر رضی الله عنہ زمانه نه وه موندلې، البته حدیث مرسل کله چې ثقه اولایق اعتبار سند سره مروي وي، امام مالک رحمته الله علیه، امام ابو حنیفه رحمته الله علیه، امام محمد رحمته الله علیه او د جمهورو عالمانو په نزد مطلقاً حجت دی، البته دامام شافعي رحمته الله علیه په نزد باندې حدیث مرسل د حجت کیدو دلیل له پاره دا شرط دی چې دهغه تایید په بل څه مسند یا مرسل سره شوي وي، د یزید بن رومان د زیر بحث روایت تایید په نورو ګڼو روایاتو کې موجود دی، له دې وجې په اتفاق اهل علم حجت دی. د ابث خوپه عام مراسیل بابونو کې و، د موطا د مراسیلو په باره کې د اهل حدیث فیصله داده چې هغه ټول صحیح دي.

امام الهند شاه ولي الله محدث دهلوي رحمته الله علیه په حجة الله البالغة کې لیکي:

قال الشافعي اصح الكتب بعد كتاب الله موطأ مالك واتفق اهل الحديث على ان جميع ما فيه صحيح على رأي مالك ومن وافقه واما على رأي غيره فليس فيه مرسل ولا منقطع الا قد اتصل السند به من طريق أخرى جرم انها صحيحة من هذا الوجه وقد صنف في زمان مالك موطأت كثيرة في تخريج احاديثه ووصل منقطعه مثل كتاب ابن ابى ذئب وابن عيينة والثوري ومعر. (حجة الله البالغة ج: ۱ ص: ۱۳۳ مطبوعه منيره)

ترجمه: امام شافعي رحمته الله علیه وايي چې کتاب الله نه وروسته اصح الكتب موطا امام مالک دی او د اهل حدیثو په دې باندې اتفاق دی، چې په دې کې څومره روایتونه دي هغه ټول دامام مالک او دهغه د موافقینو په رایه صحیح دي او د نورو په رایه په دې کې مرسل او منقطع روایت داسې نه شته چې په نورو طریقو سره دهغه سند متصل نه وي؛ نو په دې لحاظ سره هغه ټول په ټوله صحیح دي او دامام مالک په زمانه کې د موطا د حدیثونو د تخريج له پاره او د دې منقطع د متصل ثابتولو له پاره ډیرې موطا ګانې تصنیف شوې، لکه د ابن ابی ذئب، ابن عیینة، ثوري او معمر کتابونه، ، ،

او بیا په شلور کتب باندې اصلي استدلال، خود حضرت سائب بن یزید رضی الله عنہ دروایت نه دی، د کوم د صحیح کیدو و تصریح چې تیره شوې ده او د یزید بن رومان روایت بطور تایید بیان شوی دی. ۲.... د یحیی بن سعید انصاري روایت دی چې:

، ان عمر بن الخطاب امر رجلا ان یصلی بهم عشرين رکعة، (مصنف ابن ابی شیبه ج: ۲ ص: ۳۹۳)

ترجمه: حضرت عمر رضی الله عنہ یو کس ته حکم ورکړ چې هغه دې خلکو ته شل رکعت و رکوي.

دا روایت هم د سند په لحاظ سره قوي، مگر مرسل دی.

۳.... د عبد العزيز بن رفيع روایت دی: کان ابی بن کعب یصلی بالناس فی رمضان بالمدینة عشرين

رکعة ویوتر بثلاث. (مصنف ابن شیبه ج: ۲ ص: ۳۹۳)

ترجمه: حضرت ابی بن کعب رضی اللہ عنہ به خلکوته په مدینه کې په رمضان کې شل رکعتہ تراویح اودرې و ترکول،،

۴..... دمحمد بن کعب قرظي روايت دی چې: کان الناس يصلون فی زمان عمر بن الخطاب فی رمضان عشرين رکعة يطيلون فيها القراءة ويوترون بثلاث. (قيام الليل ص: ۹۱، طبع جدید ص: ۱۵۷)
ترجمه: خلکوبه د حضرت عمر رضی اللہ عنہ په زمانه کې په رمضان کې شل رکعتہ کول او په هغه کې به یې اوږد قرات کولو او درې وتر به یې کول،،

داروايت مرسل دی او په قیام الليل کې ددې سند نه دی ذکر شوی.

۵..... په کنز العمال کې په خپله د حضرت ابی بن کعب رضی اللہ عنہ نقل دي چې:

ان عمر بن الخطاب امره ان یصل باللیل فی رمضان فقال: ان الناس یصومون النهار ولا یحسنون ان یقراوا فلو قرات علیهم باللیل فقال: یا امیر المومنین، هذا شیء لم یکن، فقال: قد علمت ولكنه حسن، فصلی بهم عشرين رکعة، (کنز العمال طبع جدید بیروت ج: ۸ ص: ۴۰۹ حدیث: ۲۳۴۷۱)

ترجمه: حضرت عمر رضی اللہ عنہ هغه ته حکم وکړ چې هغه دې په رمضان کې خلکوته د شپې لمونځ ورکوي، حضرت عمر رضی اللہ عنہ وفرمایل چې خلک د ورځې روژه نیسي، مگر په ښې طریقې په لوستلو باندې نه پوهیږي؛ نو کاش، تادشپې دوی ته قرآن اورولې، ابی بن کعب ورته عرض وکړ: یا امیر المومنین! دا یو داسې شی دی چې مخکې نه دی شوی، ویې فرمایل: داخوماته معلومه ده، خودا ښه شی دی، ابی رضی اللہ عنہ خلکوته شل رکعتہ ورکول،،

خلورم:..... د پورتنورو ایتوپه رڼاکې اهل علم ددې قایل دي چې حضرت عمر رضی اللہ عنہ خلک په شلو رکعتو باندې راجمع کړل او حضرات صحابه کرام رضوان الله اجمعین دهغه موافقت وکړ، ځکه چې داداجماع په شان و، دلته دیوڅواکابرواشارات ذکر کيږي:

امام ترمذي رحمته الله علیه لیکي: واختلف اهل العلم فی قیام رمضان فرای بعضهم ان یصلی احدى واربعین رکعة مع الترو وهو قول اهل المدينة والعمل علی هذا عندهم بالمدينة واكثر اهل العلم علی ما روی عن علی وعمر وغيرهما من اصحاب النبی صلی الله علیه وسلم عشرين رکعة وهو قول سفيان الثوري وابن المبارك والشافعي، وقال الشافعي: وهكذا ادرکت ببلدنا بركة یصلون عشرين رکعة، (سنن ترمذی ج: ۱ ص: ۹۹)

ترجمه:..... په تراویحو کې د اهل علم اختلاف دی، ځینې له وترو سره د یوڅلوینستو قایل دي، د اهل مدینه همدغه قول دی اودهغوی په مدینه طیبه کې په دې همدغه شان عمل دی او اکثر اهل علم د شلو رکعتو قایل دي، چې حضرت علي رضی اللہ عنہ، حضرت عمر رضی اللہ عنہ او نور صحابه کرام رضی اللہ عنہم نه مروي دي، سفيان ثوري رحمته الله علیه، عبدالله بن مبارک رحمته الله علیه او د شافعي رحمته الله علیه همدغه قول

دى، امام شافعي رحمه الله فرمايي چې ما په خپل ښارمكه كې خلك په شلور كعتو كولو باندې ليدلي دي،،

۲..... علامه زرقاني مالكي رحمه الله شرح موطا كې د ابوالوليد سليمان بن خلف القرطبي الباجي المالكي (متوفى ۴۹۴هـ) نه نقل كوي: قال الباجي: فامرهم اولا بتطويل القراءة لانه افضل، ثم ضعف الناس فامرهم بثلاث وعشرين فخفف من طول القراءة واستدرك بعض الفضيلة بزيادة الركعات... (شرح زرقاني على الموطا ج: ۱ ص: ۲۳۹)

ترجمه: باجي رحمه الله وايي چې: حضرت عمر رضي الله عنه اول هغوى ته د اوږدو ركعتونو حكم وركړى و او هغه افضل دى، بيا يې دخلكو كمزوري محسوس كړه؛ نو د (۲۳) ركعتو حكم يې وركړ، په اوږد قرأت كمي او په ركعتونو كې اضافه وكړله او د فضيلت تلافى يې وكړه.

،، قال الباجي: وكان الامر على ذلك الى يوم الحرة فثقل عليهم القيام فنقضوا من القراءة وزادوا الركعات فجعلت ستا وثلاثين غير الشفع والوتر... (زرقاني شرح موطا ج: ۱ ص: ۲۳۹)

ترجمه: باجي رحمه الله فرمايي چې: يوم حره پورې د شلور كعتو دستور و، بيا په هغوى ولاړه گرانه شوه؛ نو په قرأت يې كمي وكړ او په ركعتونو كې يې نوره اضافه وكړله او د وترونه پرته (۳۲) ركعت ته شول...،،

۳..... علامه زرقاني رحمه الله دا خبره د حافظ ابن عبدالبر رحمه الله (۳۲۸هـ، ۴۲۳هـ) ابومروان عبدالملك بن حبيب القرطبي المالكي رحمه الله (متوفى ۲۳۷هـ) نه نقل كړې ده. (زرقاني شرح موطا ج: ۱ ص: ۲۳۹)

۴..... حافظ موفق الدين ابن قدامه المقدسي الحنبلي رحمه الله (متوفى ۶۲۰هـ) په المغنى كې ليكي: ،، ولنا ان عمر رضي الله عنه لما جمع الناس على ابي بن كعب كان يصلى لهم عشرين ركعة،

ترجمه: زموږ دليل دادى چې حضرت عمر رضي الله عنه خلك په ابي بن كعب رضي الله عنه باندې راجمع كړل او نوموړي به هغوى ته شل ركعت كول...،،

ددې سلسلې روايات او دا چې د حضرت علي رضي الله عنه دا اثر ذكر كولو نه وروسته ليكي:

وهذا كالا جماع... ترجمه: او دا د صحابه د اجماع په شان ده...،،

بيا د مدينې والا په (۳۲) باندې د عمل په ذكر كې ليكي: ثم لو ثبت ان اهل المدينة كلهم فعلة لكان ما فعله عمر واجمع عليه الصحابة في عصره اولى بالاتباع.

قال بعض اهل العلم انما فعل هذا اهل المدينة لانهم ارادوا مساواة اهل مكة، فان اهل مكة يطوفون سبعا بين كل ترويحتين فجعل اهل المدينة مكان كل سبع اربع ركعات، وما كان عليه

اصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم اولى واحق... (ابن قدامه، المغنى مع الشرح الكبير ج: ۱ ص: ۷۹۹)

بيا که ثابت شي چې د مدینې ټولو خلکو (۳۲) رکعتہ کول؛ نو بیا هم چې کوم کار حضرت عمر رضی اللہ عنہ وکړ او په کوم چې دهغه په دور کې صحابه رضوان الله اجمعین اجماع وکړله دهغوی پیروي کول به اولی وي.

ځینې اهل علم وویل چې: د اهل مدینې مقصد په عمل کې د اهل مکې برابري کول و، ځکه چې اهل مکه به د دوترويحو په مینځ کې طواف کاو، اهل مدینه د طواف په ځای د دووترويحو مینځ کې څلور رکعتونه مقرر کړل، په هر حال در رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم د صحابه وو چې کوم معمول و هماغه اولی او برحق دی،،

۵..... امام محي الدين نوي رحمته اللہ علیہ (متوفي ۲۷۲هـ) په شرح مذهب کې لیکي: «واحتج اصحابنا بما رواه البيهقي وغيره بالاسناد الصحيح عن السائب بن يزيد الصحابي رضی اللہ عنہ قال كانوا يقومون على عهد عمر بن الخطاب رضی اللہ عنہ في شهر رمضان بعشرين ركعة. الحديث (المجموع شرح مذهب ج: ۴ ص: ۳۲) ترجمه: زمور اصحابو د دې نه دليل نيولی دی چې امام بیهقي رحمته اللہ علیہ او نورو حضراتو د سائب بن يزيد صحابي رضی اللہ عنہ په صحيح سند سره روايت کړی دی چې خلکو به د حضرت عمر رضی اللہ عنہ په زمانه کې رمضان المبارک کې شل رکعتہ کول،،

مخکې ديزيد بن رومان رضی اللہ عنہ د روايت ذکر کوي او د امام بیهقي رحمته اللہ علیہ تطبيق يې ذکر کړی دی او د حضرت علي رضی اللہ عنہ اثريې ذکر کړی دی او د اهل مدینه په فعل باندې هماغه توجيه کړې ده چې ابن قدامه رحمته اللہ علیہ په عبارت کې تيره شوې ده.

۶..... علامه شهاب الدين احمد بن محمد قسطلاني شافعي رحمته اللہ علیہ (متوفي ۹۳۳هـ) شرح بخاري کې لیکي: «وجمع البيهقي بينهما بأنهم كانوا يقومون بأحدى عشرة ثم قاموا بعشرين واثروا بثلاث وقد عدا ما وقع في زمن عمر رضی اللہ عنہ كالا جماع»، (ارشاد الساري ج: ۳ ص: ۴۲۶)

ترجمه: او امام بیهقي رحمته اللہ علیہ د ادواړه روايتونه داسې راجمع کړل چې هغه اول یولس کول او بیا يې شل تراويح او درې وتر شروع کړل او د حضرت عمر رضی اللہ عنہ په زمانه کې چې کوم معمول جاري شو هغه عالمانو په شان د اجماع حساب کړ.

۷..... علامه شيخ منصور بن يونس بهوتي حنبلي (متوفي ۱۰۲۴هـ) په كشف القناع عن متن الاقناع،، کې لیکي: «وهي عشرون ركعة لما روى مالك عن يزيد بن رومان قال: كان الناس يقومون في زمن عمر في رمضان بثلاث وعشرين ركعة... وهذا في مظنة الشهرة بحضرة الصحابة فكان اجماعاً،،

(كشف القناع عن متن الاقناع ج: ۱ ص: ۳۹۲)

ترجمه: تراويح شل رکعتہ دي، امام مالک رحمته اللہ علیہ ديزيد بن رومان رضی اللہ عنہ نه نقل کړي دي چې خلکو د حضرت عمر رضی اللہ عنہ په زمانه کې په رمضان کې (۲۳) رکعتہ کول....

اود حضرت عمر رضي الله عنه د صحابه وو په موجودگي کې د شلو حکم ورکول د عام شهرت موقع وه، ددې له وجې دا اجماع شوه...

۸..... مسند الهند شاه ولي الله محدث دهلوي رحمته الله عليه په حجة الله البالغة کې ليکي:
وزادت الصحابة ومن بعدهم في قيام رمضان ثلاثة اشياء: الاجماع له في مساجدهم وذلك لانه يفيد التيسير على خاصتهم وعامتهم، واداءه في اول الليل مع القول بان صلاة آخر الليل مشهودة وهي افضل كماله عمر رضي الله عنه لهذا التيسير الذي اشرنا اليه، وعدده عشرون ركعة.... (حجة الله البالغة ج: ۲ ص: ۱۸) ترجمه: اوصحابه کرام رضي الله عنهم اوده غوي نه وروسته حضراتو په قيام رمضان کې د درېو شيانو اضافې وکړې.

۱..... د تراويحو له پاره په جوماتونو کې راجمع کيدل، ځکه چې دې سره عام او خاص ته آساني حاصلېږي.

۲..... په اوله شپه کې ادا کول، سره له دې چې په اخره شپه کې د فرشتو حاضري کېږي او هغه افضل دي، څنگه چې حضرت عمر رضي الله عنه په دې باندې خبرداري وفرمايلو، مگر په اوله شپه کې اختيارول هم ددې آساني له پاره و، د کومې طرف ته چې موږ اشاره وکړه.

۲..... تراويح د صحابه کرام ورضي الله عنهم او تابعينو رحمهم الله په دور کې

د حضرت عمر رضي الله عنه په زمانه کې د شلو رکعتو تراويح معمول شروع شو؛ نو وروسته هم د کم از کم شلو معمول و، د ځينو صحابه وو رضي الله عنهم او تابعينو نه د زياتو روايات خونقل دي؛ خود چانه هم د اتو روايت نشته.

۱..... د حضرت سائب رضي الله عنه روايت پورته تير شوی دی، چې په هغه کې هغوی د حضرت عمر رضي الله عنه په زمانه کې د شلو معمول ذکر کولو سره په همدې باره کې عهد عثمانی رضي الله عنه ذکر کړی دی.

۲..... د حضرت ابن مسعود رضي الله عنه وفات د حضرت عثمان د زمانې په آخره کې وشو، هغوی به هم شل رکعاته کولې. (قيام الليل ص: ۹۱ طبع جديد ص: ۱۵۷) ^{۱۱}

۳..... عن ابی عبد الرحمن السلمي عن علي رضي الله عنه انه دعا القراء في رمضان فامر منهم رجلا يصلي بالناس عشرين ركعة وكان علي يوتر بهم... (سنن كبرى بيهقي ج: ۲ ص: ۴۹۶)

ترجمه: ابو عبد الرحمن سلمی وايي چې حضرت علي رضي الله عنه په رمضان کې قاريان راوغوښتل، په هغوی کې يو کس ته يې حکم وکړ چې شل رکعتې وکړي، او وېرېه حضرت علي رضي الله عنه په خپله ورکول...

په دې سند کې په حماد بن شعيب باندې محدثينو کلام کړی دی، خوددې گڼ شمير گواهان موجود دي.

د ابو عبد الرحمن سلمي داراويت شيخ الاسلام حافظ ابن تيميه رحمه الله په منهاج السنة کې ذکر کړی دی اوددې نه يې داستدلال کړی دی چې حضرت علي عليه السلام د حضرت عمر رضي الله عنه جاري شوې تراويح په خپل دور خلافت کې باقی وساتلې. (منهاج السنة ج: ۴ ص: ۲۲۴) ^{۱۱}

حافظ ذهبي رحمه الله په „الملتقى مختصر منهاج السنة (المنتقى ص: ۵۴۲) کې د حافظ ابن تيميه رحمه الله دا استدلال له رد کولو پرته ذکر کړی دی، ددې نه واضحه ده چې ددوی دواړو په نزد د حضرت علي عليه السلام په دور خلافت کې د شلور کعتو تراويح معمول جاري و.

۴..... عن عمرو بن قيس عن ابي الحسناء ان علياً امر رجلاً يصل بهم في رمضان عشرين ركعة (مصنف ابن ابي شيبة ج: ۲ ص: ۳۹۳)

ترجمه: عمرو بن قيس، د ابو الحسناء نه نقل کوي چې حضرت علي عليه السلام يوسړي ته حکم وکړ چې خلکو ته په رمضان کې شل رکعت وکړي...

۵..... عن ابي سعد البقال عن ابي الحسناء ان علي بن ابي طالب عليه السلام امر رجلاً ان يصل بالناس خمساً ترويحاً عشرين ركعة وفي هذا الاسناد ضعف... (سنن كبرى بيهقي ج: ۲ ص: ۴۹۵)

ترجمه: ابو سعد البقال، د ابو الحسناء نه نقل کوي چې حضرت علي عليه السلام يو کس ته حکم وکړ چې خلکو ته پنځه ترويحې يعني شل رکعت وکړي، امام بيهقي رحمه الله فرمايي چې: ددې په سند کې ضعف دی.

علامه ابن الترمذاني رحمه الله، الجواهر النقي کې ليکي چې: ظاهره خو داده چې ددې د سند ضعف د ابو سعد بقال له وجې دی چې متکلم فيه راوي دی، خو د ابن ابي شيبة روايت کوم چې پورته ذکر شو ددې متابع موجود دی، چې هغه سره د ضعف تلافي کيږي. (ذيل سنن كبرى ج: ۲ ص: ۴۹۵)

۶..... عن شتير بن شغل وكان من اصحاب عبي عليه السلام انه كان يومهم في شهر رمضان بعشرين ركعة ويوتر بثلاث... (سنن كبرى ج: ۲ ص: ۴۹۶، قيام الليل ص: ۹۱ طبع جديد ص: ۱۵۷) ^{۱۲}

ترجمه: شتير بن شغل، چې د حضرت علي عليه السلام د صحابه وو څخه و، په رمضان کې خلکو ته شل

۱ [وعن ابي عبد الرحمن السلمي ان علياً دعا القراء في رمضان فامر رجلاً منهم يصل بالناس عشرين ركعة (منهاج السنة ج: ۳ ص: ۲۲۴، طبع المكتبة السلفية لاهور) وفيه ايضاً: ان هذا لو كان فيخامنهياً عنه لكان على ابطله لما صار امر المؤمنين وهو بالكوفة فلما كان جاريًا في ذالك مجرى عمر دل على استحباب ذالك)۔

۲ [قلت: لا يظهر ان ضعفه من جهة ابي سعد سعيد بن المرزبان البقال فانه متكلم فيه فان كان كذا لك فقد تابعه عليه غيره قال ابن شيبة في المصنف ثنا وكيع عن الحسن بن صالح عن عمرو بن قيس عن ابي الحسناء ان علياً امر رجلاً يصل بهم في رمضان عشرين ركعة (ذيل سنن الكبرى ج: ۲ ص: ۴۹۵ طبع دار الكتب العلمية)۔

رکعتہ تراویح اودری وتره لوستل...

امام بیهقی رحمہ اللہ دا اثرنقل کری دی، وفی ذلک قوۃ، اوپہ دی کپی قوت دی، اوبیاددی پہ تاید کپی هغوی د عبد الرحمان سلمی ذکر کری دی، چپی پورته تیرشوی دی^(۱۱)

۷..... عن ابی الخصیب قال: کان یومنا سوید بن غفلة فی رمضان فیصلی خمس ترویحات عشرين رکعة، (سنن کبری ج: ۲ ص: ۴۹۶)

ترجمہ: ابو الخصیب وایی چپی: سوید بن غفله موږ ته په رمضان کپی لمونځ کولو، پنځه ترویحي شل رکعتونه به یی کول...

قال النبیوی: واسنادہ حسن... (آثار السنن ج: ۲ ص: ۵۵ طبع هند)

ترجمہ: علامه نیموی فرمایي چپی: ددی سند صحیح دی...

حضرت سوید بن غفله رحمہ اللہ له کبارو تابعینوڅخه گڼل کیږي. هغوی د جاهلیت زمانه بیا موندله، او د حضور صلی اللہ علیہ وسلم په ژوند کپی یی ایمان راوړ، خو د حضور صلی اللہ علیہ وسلم زیارت یی ونکړ، ځکه چپی مدینې طیبې ته په هغه ورځ راوړ سیده په کومه ورځ چپی د حضور صلی اللہ علیہ وسلم تدفین وشو، ددی وجې نه د صحابیت په شرف مشرف نه شو، وروسته یی په کوفه کپی استوگنه اختیار کړه، د حضرت عبدالله بن مسعود رضی اللہ عنہ او د حضرت علي رضی اللہ عنہ په خاصو صحابه وو کپی وو، په (۸۰) هجري کپی دیو سل دیرشو کالوپه عمر وفات شو. (تقریب التهذیب ج: ۱ ص: ۳۴۱)^(۱۲)

۸..... عن الحارث انه کان یؤم الناس فی رمضان باللیل بعشرين رکعة ویوتر بثلث ویقنت قبل

الركوع، (مصنف ابن ابی شیبہ ج: ۲ ص: ۳۹۳) ترجمہ: حارث، په رمضان کپی خلکو ته شل تراویح اودری وتر کول، اودر کوع نه مخکې به یی قنوت لوسته...

۹..... قیام اللیل په باره کپی د عبد الرحمان بن ابی بکره د سعید بن حسن او عمران العبدي نه نقل کری دی چپی هغوی به شل شپې شل رکعتہ تراویح کولې اوپه آخري عشره کپی به یی یوه ترویحه اضافه کوله. (قیام اللیل ص: ۹۲ طبع جدید ۱۵۸)

حارث، عبد الرحمان بن ابی بکره (متوفی ۹۲ هـ)، اوسعید بن الحسن (متوفی ۱۰۸ هـ)، درې واړه د حضرت علي رضی اللہ عنہ شاگردان وو.

۱ [ولی ذالک قوۃ لما اخبرنا..... عن ابی عبد الرحمن السلمی عن علی رضی الله عنه قال: دعا القراء فی رمضان فامرهم رجلا یصلی بالناس عشرين رکعة قال وکان علی رضی الله عنه یوترهم وروی ذالک من وجه آخر عن علی (سنن بیهقی ج: ۲ ص: ۴۹۶ طبع دار الکتب العلمیة بیروت)۔

۲ [سوید بن غفلة بفتح المعجمة والفاء ابوامیة الجعفی مخضرم من کبار التابعین قدم المدينة يوم دفن النبی صلی الله علیه وسلم وکان مسلماً فی حیاته ثم نزل الکوفة ومات سنة ثمانین، وله مائة وثلاثون سنة (تقریب التهذیب ج: ۱ ص: ۳۴۱ رقم ۶۰۳ طبع بیروت)۔

- ۱۰.....ابوالبختري به هم شل تراويح اودري وترخلکوته کول. (مصف ابن ابی شيبه ج: ۲ ص: ۳۹۳) ۱۱
- ۱۱.....علی بن ربيعه به، چې د حضرت علي عليه السلام اصحابو کې و، شل تراويح اودري وتر کول. (مصف ابن ابی شيبه ج: ۲ ص: ۳۹۳) ۱۲
- ۱۲.....ابن ابی مليکه (متوفی ۱۱۷ هـ) به هم شل رکعتہ تراويح کولې. (مصف ابن ابی شيبه ج: ۲ ص: ۳۹۳) ۱۳
- ۱۳.....حضرت عطاء (متوفی ۱۱۴ هـ) فرمايي چې: ما خلک له وترو سره په دريو بشت رکعتہ کولو ب بياموندل. (مصف ابی ابن شيبه ج: ۲ ص: ۳۹۳) ۱۴
- ۱۴.....په موطا امام مالک عليه السلام کې د عبدالرحمان بن هرمز الاعرج (متوفی ۱۱۷ هـ) روايت دی چې ما خلک په داسې حالت کې بياموندل چې هغوی به په رمضان کې په کافرانو باندې لعنت کولو اوقار يبه په اتور کعتونو کې سوره بقره ختموله، او که په دولسور کعتونو کې به يې سوره بقره ختموله نو خلکو به داسې گڼل چې ده په قرات کې کمی کړی دی. (موطا امام مالک ص: ۹۹) ۱۵
- ددې روايت نه مقصود خوپه تراويحو کې د قرات اوږدوالی دی، خو دروايت دمضمون نه معلوم يږي چې يوازې په اتور کعتونو به اکتفانه کيده.
- خلاصه داده چې دکله نه حضرت عمر رضي الله عنه تراويحود باقاعده جماعت شروع وکړه، هميشه به شل ياددې نه زياتې تراويح کيدې، البته ايام حره (۲۳ هـ) سره خواوشا دمدينې والودهرې ترويحې په مينځ کې دخلورور کعتونو اضافه وکړه، ددې وجی نه هغوی به سره د وترو يوخلوبښت رکعتونه کول، اوځينو نورو تابعينو به هم په آخري عشره کې اضافه کوله، په هر حال صحابه رضوان الله اجمعين، او تابعينو په دور کې د اتور کعتونو د کمزوري نه کمزوری ثبوت هم نه ملاوېږي، له دې وجې چې کومو حضراتو داويلي دي چې د حضرت عمر رضي الله عنه په زمانه کې په شلور کعتونو باندې د صحابه کرامو رضي الله عنهم اجماع شوې وه، دهغوی داوينا حقيقت ده، ځکه چې حضرات سلف ددې په دې تعداد باندې د اضافې خوقائل وو، مگر په دې کې دکمي قول هيچانه
-
- ۱ [عن ابی البختري : انه كان يصلي خمس ترويحاً في رمضان ، ويوتر بثلاث (المصف لابن ابی شيبه ج: ۵ ص: ۲۲۴، حديث نمبر: ۷۷۶۸ طبع المجلس العلمي بيروت)۔
- ۲ [ان علي بن ربيعة كان يصلي بهم في رمضان خمس ترويحاً ، ويوتر بثلاث (المصف لابن ابی شيبه ج: ۵ ص: ۲۲۴، حديث نمبر: ۷۷۷۲ طبع المجلس العلمي بيروت)۔
- ۳ [وكيع عن نافع بن عمر قال: كان ابن ابی مليكة يصلي بنا في رمضان عشرين ركعة (المصف لابن ابی شيبه ج: ۵ ص: ۲۲۳، ۲۲۴ حديث نمبر: ۷۷۶۵ طبع المجلس العلمي بيروت)۔
- ۴ [ابن نمير عن عبد الملك عن عطاء قال: ادركت الناس وهم يصلون ثلاثاً وعشرين ركعة بالوتر (المصف لابن ابی شيبه ج: ۵ ص: ۲۲۴ حديث نمبر: ۷۷۷۰ طبع المجلس العلمي بيروت)۔
- ۵ [مالک عن داود بن الحصين انه سمع الاعرج يقول: ما دركت الناس الا وهم يلغون الكفرة في رمضان قال وكان القاري يقرأ بسورة البقرة في ثمان ركعات فاذا قام بها في اثني عشر ركعة رأى الناس انه قد خفف (موطا امام مالک ص: ۹۹ طبع نور محمد كتب خانه كراچي)۔

نقل نه دی، له دې وجې نه داوینا صحیح ده چې په دې خبره د سلف اجماع وه چې د تراویح د کم نه کم تعداد شل رکعته دی.

۴..... تراویح د څلورو امامانو په نزد

دامام ابوحنیفه رحمته الله، امام شافعی رحمته الله او امام احمد بن حنبل رحمته الله په نزد تراویح شل رکعته دي، دامام مالک رحمته الله نه په دې سلسله کې دوه روایتونه نقل دي، یو د شلواو بل د شپږ دیرشو، خو د مالکي مذهب په متونو کې د شلوروايت اختيار شوی دی، د فقه حنفي د حوالې وړ کولو ضرورت نشته، د نورو مذاهبو د مستندو کتابونو حوالې وړاندې کېږي:

فقه مالکي:

قاضی ابوالولید ابن رشد مالکي (متوفی ۵۹۵ هـ) په (بداية المجتهد) کې لیکي: «وآختلفوا في المختار من عدد الركعات التي يقوم بها الناس في رمضان فاختار مالك في احد قوليه وابو حنيفة والشافعي واحدا وداود والقيام بعشرين ركعة سوى الوتر، وذكر ابن القاسم عن مالك انه كان يستحسن ستا وثلاثين ركعة والوتر ثلاث...» (بداية المجتهد ج: ۱ ص: ۱۵۶ مکتبه علميه لاهور)

ترجمه: په رمضان کې څومره رکعتونه کول غوره دي؟

په دې کې د عالمانو اختلاف دی، امام مالک رحمته الله په یو قول کې او امام ابوحنیفه رحمته الله، شافعي رحمته الله او احمد رحمته الله د وترونه پرته شل رکعتونه اختیار کړي دي او ابن قاسم رحمته الله دامام مالک رحمته الله نه نقل کړي دي چې هغوی به درې وتر او شپږ دیرش رکعته تراویح خوښولې... د مختصر خلیل شارح علامه شیخ احمد الدردیر المالکي (متوفی ۱۲۰۱ هـ) لیکي:

وهی (ثلاث وعشرون) ركعة بالشفع والوتر كما كان عليه العمل (أي عمل الصحابة والتابعين، الدسوقي). (ثم جعلت) في زمن عمر بن عبد العزيز رحمته الله (ستا وثلاثين) بغير الشفع والوتر لكن الذي جرى عليه العمل سلفاً وخلفاً الاول... (شرح الكبير للدردير مع حاشية الدسوقي ج: ۱ ص: ۳۱۵)

ترجمه: او تراویح، له وترو سره (۲۳) رکعته دي، څنگه چې ددې مطابق (د صحابه و اتباعینو) عمل و، بیا د حضرت عمر بن عبد العزيز رحمته الله په زمانه کې له وترو پرته شپږ دیرش رکعته شوې، خو په کوم تعداد باندې چې د سلف او خلف عمل همیشه جاري و، هغه اول قول دی، (شل تراویح او درې وتر)

فقه شافعي:

امام محي الدين نووي رحمته الله (متوفی ۲۷۲ هـ) په المجموع شرح مذهب کې لیکي: (فرع) في مذاهب العلماء في عدد ركعات التراويح مذهبنا انها عشرون ركعة بعشر تسليمات

غيرالوترو ذالك خمس ترويحات الترويحة اربع ركعات بتسليمتين هذا مذهبننا وبه قال ابو حنيفه و اصحابه واحمد و داود وغيرهم ونقله القاضي عياض عن جمهور العلماء وحكى ان الاسودبن يزيد رضي الله عنه كان يقوم بأربعين ركعة يوتر بسبع وقال مالك التراويح تسع ترويحات وهي ستة وثلاثون ركعة غيرالوتر... (مجموع شرح مذهب ج: ٤ ص: ٣٢)

ترجمه: د تراويحودر كعتونود تعداديه باره كي د علماوو مذاهب، زمونر مذهب دادی چې تراويح شل ركعتيه دي، دلسو سلامونو سره له وترو پرته، داپنځه ترويحې شوې، يوه ترويحو دخلورو ركعتونو د دوو سلامونو سره، امام ابوحنيفه اودهغه اصحاب، امام احمدوا امام داود وغيره هم ددې قائل دي. اوقاضى عياض رحمته الله دا د جمهور عالمانو نه نقل كړى دى، نقل شوي دي چې اسودبن يزيد به يوڅلويښت تراويح او اووه وتر كول، او امام مالك فرمايى چې تراويح نهه ترويحې دي او دادو ترونه پرته شپږ ديرش ركعتونه شول،،

فقه حنبلي:

حافظ ابن قدامة المقدسي الحنبلي (متوفى ٢٢٠ هـ) په المغني كې ليكي:
والمختار عندنا بن عبد الله رحمته الله فيها عشرون ركعة وبهذا قال الثوري، ابو حنيفة والشافعي، وقال مالك ستة وثلاثون... (مغني ابن قدامة ج: ١ ص: ٧٩٩، ٧٩٨ مع الشرح الكبير)
ترجمه: امام احمد رحمته الله په نزدباندي په تراويح كې شل ركعتونه غوره دي، امام ثوري رحمته الله، او ابوحنيفه رحمته الله هم ددې قائل دي او امام مالك رحمته الله د شپږ ديرشو قائل دى،،

د بحث پای او خو ضروري فوائد

داختتام په ټول څو فوائد وړاندي كول غواړم چې د شلو ركعتو تراويحو اهميت موبنه په ذهن كې كېښي.

شل ركعتيه تراويح سنت مؤكده دي

١... د حضرت عمر رضي الله عنه د اكايزو صحابه وويه موجودگي كې شل تراويح جاري كول، د صحابه كرامويه دې باندي نكيزنه كول اود صحابه كرامودوخت نه واخله تراوسه پورې دمشق نه تر مغرب پورې شل ركعتيه مسلسل په عمل كې پاتې كيدل، ددې امر دليل دى، چې دادالله تعالى په خوښ دين كې داخل دى لقوله تعالى: وليمكنن لهم دينهم الذي ارتضى لهم... الله تعالى به يد خلفاء راشدينو له پاره دهغوى دين ته قراراوتمكين وربښي، چې الله تعالى دهغوى له پاره خوښ كړى دى.

په الاختيار شرح المختار كې دي: روى اسدبن عمرو عن ابى يوسف قال: سئلت ابا حنيفة رحمته الله

عن التراويح وما فعله عمر رضي الله عنه، فقال: التراويح سنة مؤكدة ولم يتخرصه عمر من تلقاء نفسه ولم يكن فيه مبتدعاً ولم يأمر به الا عن اصل لديه وعهد من رسول الله صلى الله عليه وسلم ولقد سن عمر هذا وجمع الناس على ابي بن كعب فصلاها جماعة والصحابة متوافرون منهم عثمان وعلي وابن مسعود والعباس وابنه وطلحة والزبير ومعاذ وابي وغيرهم من المهاجرين والانصار رضي الله عنهم اجمعين وما رد عليه واحد منهم بل ساعدوه ووافقوه وامروا بذلك. (الاختيار لتعليق المختار ج: ۲ ص: ۶۸ الشيخ الامام ابي الفضل مجد الدين عبدالله بن محمود الموصلي الحنفى، متوفى ۶۸۳ هـ)

ترجمه: اسد بن عمرو، امام ابو يوسف نه روايت كوي چي: ما دامام ابو حنيفه رضي الله عنه خخه د تراويح اود حضرت عمر رضي الله عنه دفعل په باره كې سوال وكړ، نو هغوى وفرمايل چي: تراويح سنت موكله دي، او حضرت عمر رضي الله عنه دا دخپل طرف نه شروع كړي نه دي اونه دخه قسم بدعت پيدا كولوواله و. هغوى چي كوم حكم وركړ، هغه دخه اصل په بنياد باندې و، چي دهغوى سره موجود و، او در رسول الله صلى الله عليه وسلم په عهد باندې مبني و، حضرت عمر رضي الله عنه داسنت جاري كړل او خلك يې په ابى بن كعب رضي الله عنه باندې راجمع كړل، هغوى د تراويح جو جمعه وكړه، په هغه وخت كې صحابه كرام په گڼ شمير كې موجود وو، حضرت عثمان، علي، ابن مسعود، عباس، ابن عباس، طلحه، زبير، معاذ، ابى اود نور مهاجرين او انصار رضي الله عنهم ټول موجود وو، خو يوهم داردنه كړ، بلكې ټولو د حضرت عمر رضي الله عنه موافقت وكړ او ددې حكم يې وركړ.

۲..... د خلفاء راشدينو جاري شويو سنتو باره كې نبوي وصيت

پورته معلوم شوي دي چي تراويح د دريو خلفاء راشدينو سنت دي، او د خلفاء راشدينو د سنتو په باره كې د حضور صلى الله عليه وسلم ارشاد مبارك دى:

«انه من يعش منكم بعدي فسيرى اختلافاً كثيراً فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين تمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ، وإياكم ومحدثات الامور فان كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة...» (رواه احمد، ابوداود والترمذى وابن ماجه مشكوة ص: ۳۰)

ترجمه: كوم كس چي په تاسو كې زمانه پس ژوندى پاتې شي، هغه به ډير اختلاف وويني، زما سنت او زما د خلفاء راشدينو مهديينو سنت لارم او ټينگ ونيسئ، او په غاښونو سره يې مضبوط ونيسئ، او دنوي نوي خبرونه ځانونه وساتئ، او هره نوي خبره بدعت دى او هر بدعت گمراهي ده...»

ددې حديث پاك نه د خلفاء راشدينو د سنتو د پيروي تاكيد معلوم يږي او دا چي مخالفت بدعت او گمراهي ده.

۳: د څلورو وارو امامانو له مذاهبونه وتل جائزه دي

پورته معلوم شوي دي چې څلورو وارو امامانو د کم از کم شلو تراويحو قائل دي د څلورو وارو امامانو د مذاهبو اتباع سواد اعظم دی، او د څلورو وارو امامانو د مذاهبونه وتل د سواد اعظم نه وتل دي، مسند الهند شاه ولي الله محدث دهلوي رحمته الله عليه، عقد الجيد،، کې ليکي

قال رسول الله ﷺ: اتبعوا السواد الاعظم، ولما درست المذاهب الحققة الا هذا الاربعة كان اتباعها اتباعاً للسواد الاعظم، والخروج عنها خرجاً عن السواد الاعظم،، (رواه ابن ماجه حديث انس رضي الله عنه، كما في مشكوة ص: ۳۰، وتامه: فانه شذذ في النار، عقد الجيد ص: ۳۷، مطبوعه تركيه)

ترجمه: در رسول الله ﷺ ارشاد مبارک دی چې: د سواد اعظم پیروي کوی، او کله چې د دې څلورو وارو مذاهبونه پرته نور مذاهب مکمل ختم شوي دي: نو د دې اتباع به د سواد اعظم اتباع وي، او د دې نه خارجیدل به د سواد اعظم نه خارجیدل وي،،

۴: په شل رکعاته تراويحو کې حکمت

حکماء امت دخپل خپل ذوق مطابق د شلو تراويحو حکمتونه هم بیان کړي دي، دلته د دریو بزرگانو ارشادات نقل کيږي.

۱: البحر الرائق کې شیخ ابراهیم الحلبي الحنفی (متوفی ۹۵۶ هـ) نه نقل شوي دي.

«وذكر العلامة الحلبي ان الحكمة في كونها عشرين ان السنن شرعت مكملات للواجبات وهي عشرون بالوتر فكانت التراويح كذلك لتقع المساوات بين المكمل والمكمل انتهى» (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۲) ترجمه: علامه حلبي رحمته الله عليه ذکر کړي دي چې د تراويحو د شل رکعتونو کیدو حکمت دادی چې سنت د فرائضو او واجباتو د تکمیل له پاره مشروع شوي دي او پینځه فرض لمونځونه له وترو سره شل رکعت دي، لهذا تراويح هم شل رکعت شول چې دمکمل او مکمل ترمینځه مساوات راشي،،

۲: علامه منصور بن حنبلې رحمته الله عليه (متوفی ۱۰۴۲ هـ) په (کشف القناع) کې ليکي: والسرفيه ان الراتبه عشر فضوعفت في رمضان لانه وقت جد... (کشف القناع عن متن الاقناع ج: ۱ ص: ۳۹۲)

ترجمه: اود شلو تراويحو حکمت دادی چې سنت موکیده لس دي، نو په رمضان کې دا دوچند شول، ځکه چې هغه دمحنّت اومشقت وخت دی،،

۳: حکیم الامت شاه ولي الله محدث دهلوي رحمته الله عليه دا امر ذکر کوي چې صحابه کرام رضي الله عنهم تراويح شل رکعت وگرځولې او په حکمت کې یې د ابيان فرمایي:

وذلك انهم رأوا النبي صلى الله عليه وسلم شرع للمحسنين احدى عشر ركعة في جميع السنة فحكوا أنه لا ينبغي أن يكون حظ السلم في رمضان عند قصده الاقتحام في لجة التشبه

بالمملکوت اقل من ضعفها... (حجة الله البالغة ج: ۲ ص: ۱۸)

ترجمه: اوداله دې وجې نه چې هغوی وکتل چې نبي کریم ﷺ د محسنينو له پاره (صلوة اللیل) یولس رکعتونه د ټول کال له پاره مشروع کړي دي؛ نو دهغوی فیصله دا وشوه چې په رمضان المبارک کې کله مسلمان په تشبه بالمملکوت په دریاب کې د غوږی وهلو اراده لري؛ نو د دې برخه د ټول کال درکعتونونه د دوچنده نه کمیدل پکار نه دي،،

د تراویحو له پاره بل مسجد ته تلل

سوال: دخپلې محلې جومات پرېښودل او بل جومات ته د تراویحو له پاره تلل څنگه دي؟

جواب: که په خپله محله کې د قرآن مجید ختم نه وي، یا امام قرآن مجید غلط لولي؛ نو هغه د تراویحو له پاره دخپلې محلې جومات پرېښودی شي او بل ځای ته تلل جائز دي.^{۱۱}

د تراویحو د امام شرطونه څه دي؟

سوال: د تراویحو له پاره د څه قسم حافظ کیدل ضروري دي؟

جواب: د تراویحو د امامت له پاره هماغه شرطونه دي چې د عامو لمونځونو د امامت له پاره دي، د دې وجې نه د حافظ متبع سنت کیدل ضروري دي، ډیره خریلی یا کمونکی دې د تراویح امام جوړنه کړل شي، همدغه شان په معاوضه اخیستونکي امام پسې تراویح کول جائزه دي، د دې په ځای (لَمْ تَرَ كَيْفَ) سره کول بهتر دي.^{۱۲}

د ډیره خریلي امام په اقتداء کې تراویح کول مکروه تحریمي دي

سوال: ډیره خریلي حافظ پسې لمونځ که فرض وي یا تراویح دهغه څه حکم دی؟ ځکه چې نن سبا په تراویحو کې عام طور سره لیدل شوي دي چې ډیر حافظان دوې ډیرې یا له ډیرې پرته تراویح ورکوي، که هغوی ته وویل شي چې تا ډیره ولې نه ده ساتلې؟ نو هغوی وايي چې ډیرې څه خاص اهمیت نشته، که اهمیت یې وای؛ نو په سعودي عرب کې وې وې ډیرې دي، مصر هم مسلمان ملک دی (۹۵) پنځه نوي فیصد خلک ډیرې خړیي یا وې کوي، صحیح جواب راکړئ!

جواب: ډیره ساتل واجب دي، خریل یا کټ کول (هرکله چې دیوموتې نه کمه وي) په اتفاق سره حرام دي.^{۱۳} او د داسې کس په اقتداء کې لمونځ که څه هم تراویح وي کول مکروه تحریمي

۱ [و اذا كان امام المسجد حياً لا يهتم فله ان يترك الى غيره (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۴ باب الوتر والنفل) -
 ۲ [ويكره امامة عبد... وفاسق (وفى الشامية) اما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه بأنه لا يهتم لامر دينه، وبأن فى تقديمه للامامة تعظيمه وقد وجب عليهم اهانتة شرعاً. الخ (رد المحتار على الدر المختار ج: ۱ ص: ۵۶۰ باب الامامة)
 ۳ [ولذا يحرم على الرجل قطع لحيته... الخ (در مختار مع الشامى ج: ۶ ص: ۴۰۷) [بقية حاشيه په راروانه صفحه

دي،^(۱) گناه كه عامه شي؛ نوهغه نه ثواب كيږي، هماغه گناه وي، ځكه د سعوديانو يا مصريانو حواله وركول غلطه ده.

د لمونځ پابندي نه كونكي او بیره خريلي حافظ په اقتداء كې تراويح كول

سوال: يو حافظ قرآن ټول كال په پابندي سره لمونځ نه كوي، مگر كله چې درمضان مياشت راشي نو په يوجومات كې ختم قرآن اورو، سوال دادی چې دداسې قسم حافظ پسې د تراويح لمونځ كولو په باره كې د شريعت څه حكم دی؟ نور دا چې د يوموتي دننه بیره خريلي حافظ يعنی د يوموتي نه ئې چې بیره كمه وي؛ نو دداسې قسم حافظ پسې د تراويح لمونځ كول جائز دي او كه نه؟

جواب: داسې حافظ د تراويح امام جوړول جائزه دي، ددې په ځای په الم تركيب سره تراويح كول بهتر دي، معاوضه مقرر وكي حافظ په اقتداء كې هم تراويح ناجائز دی.^(۲)

معاوضه مقرر وكي حافظ په اقتداء كې تراويح ناجائز دي

سوال: اكثر حافظان صاحبان د چاچې د خوراك څښاك څه ذريعه نه وي، هغوی باقاعده معاوضه مقرر وي او بيا د تراويحو لمونځ كولو له پاره تيارېږي، آیا په داسې صورت كې چې څه كار روزگار يې نه وي، قرآن مجيد د آمدني ذريعه جوړول جائز دي؟

جواب: اجرت اخيستوسره تراويح كول جائزه دي، او دداسې حافظ پسې تراويح مكروه تحريمي دي ددې په ځای په (الم تركيب) سره كول بهتر دي.^(۳)

تراويح وركونكي حافظ ته هديه اخيستل څنګه دي؟

سوال: داخوموږ ته معلومه ده چې د قرآن پاك په اورولو باندې اجرت اخيستل ناجائز دي، خو كه څوك حافظ په تراويح كې قرآن پاك واوروي او څه اجرت وانخلي، مگر مقتديان په خپلې خوښې سره هغه ته څه روپۍ يا جامه وغيره وركړي؛ نو آیا دا دهغه له پاره جائز دي او كه نه؟

... بقیه د تیر مخ].. کتاب الخطر والاباحه وايضا واما الاخذ منها وهي دون ذلك كما يفعله بعض المغاربة ومحنة الرجال فلم يبحه احد واخذ كلها فعل يهود الهند ومجوس الاعاجم (الدر المختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۴۱۸ باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده مطلب في الاخذ من اللحية) وايضا: خلق كردن لحیه حرام است و گذاشتن آن بقدر قبضه واجب است (اشعة اللمعات شرح مشکوة ج: ۱ ص: ۲۲۸)

۱ [ويكره امامة عبد..... وفاسق وفي الشامية: اما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه بانه لا يهتم لامردينه ۰ بان في تقديمه للإمامة تعظيمه وقد وجب عليهم اهانتة شرعاً (رد المختار على الدر المختار ج: ۱ ص: ۵۶۰ باب الامامة)۔

۲ [ايضا]۔

۳ [وان القراءة لشي من الدنيا لا تجوز وان الاخذ والمعطى آثم، لان ذلك يشبه الاستئجار على القراءة ونفس الاستئجار عليها لا يجوز فكذلك ما شبه... ولا ضرورة في جواز الاستئجار على التلاوة.. الخ (فتاوى شامی ج: ۲ ص: ۷۳)

جواب: په کومه علاقه کې چې حافظانوته داجرت ورکولورواج وي، هلته داهديه هم اجرت گڼل کيږي^{۱۱}، که هيڅ ورته کړای شي؛ نو خلک په دې بدگڼي، ددې وجې نه تراويح کونکي ته هديه اخيستل هم پکار نه دي.

په تراويحوکې تيز رفتار حافظ پسې قرآن اوريدل څنګه دي؟

سوال: دسورة مزمل ديو آيت په ذريعه تاکيد شوی دی چې قرآن په مزه مزه لولۍ، ددې برعکس په تراويحوکې دقرآن حافظان په دومره رواني سره لولي چې الفاظ په پوهه کې نه راځي اوکه هغوی داسې ونه کړي؛ نوپوره قرآن په مقرر شوي وخت کې ختمولی نه شي، پلاراوزوې دواړه حافظان دي، زوی دپلارنه ډيرزيات په رواني سره لولي، چې دهغه په وجه پلارته خلکود حافظ ريل، اوزوی ته حافظ انجن، لقب ورکړی دی، او اوس هغوی هم په دې نوم سره پيژندل کيږي، آيا په تراويحوکې داسان لوستل جائز دي؟

جواب: دتراويحولمونڅ دعام لمونځ په نسبت لږ تيزکول معمول دی،^{۱۲} مګر داسې تيزکول چې الفاظ په صحيح طور سره ادا نه شي او اوريدونکي له، يعلمون، او تعلمون، پرته په هيڅ پوه نه شي حرام دي. دداسې حافظ په ځای په (الم ترکیف) سره تراويح لوستل زيات بهتر دي.^{۱۳}

له عذر پرته تراويح په ناسته کول څنګه دي؟

سوال: دنورونفلوپه شان تراويح هم په ناسته کولی شو؟

جواب: تراويح له عذر پرته په ناسته کول پکار نه دي اوداستحباب خلاف ده، او ثواب به هم درته نيم ملاويږي.^{۱۴}

په تراويحوکې درکوع پورې ځان ته بيله ناسته مکروه کار دی

سوال: په تراويحوکې کله چې حافظ نيت وتړي او قرات کوي اکثر لمونځ کونکي هسې شاته ناست وي يا ګرځي راګرځي او حافظ چې څنګه رکوع ته بنسټه کيږي؛ نو خلک زر زرينتونه وتړي او په لمونځ کې شامل شي، دا حرکت ترکومي پورې صحيح دی؟

۱ [المعروف عرفاً كالمشروط شرطاً (شرح المجلة لسليم رستم باز، ص: ۳۷، المادّة: ۴۳ طبع كونه).]

۲ [وفي الدر: يقرأ في الفرض بالترسل حرفاً حرفاً، وفي التراويح بين بين وفي الشامية (قوله بين بين) أي بان تكون بين الترسل والاسراع..... الخ (درمختار مع الشامي ج: ۱ ص: ۵۴۱ فصل في القراءة طبع سعيد).]

۳ [وشروط الامامة للرجال الاصحاء ستة اشياء: الاسلام..... والقراءة والسلامة من الاعذار كالعرفاف الغافاة والتمتمة واللثغ..... الخ (شامي، باب الامامة ج: ۱ ص: ۵۵۰) وايضاً: ويكره الاسراع في القراءة..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۷ كتاب الصلاة فصل في التراويح طبع رشيديه).]

۴ [اتفقوا على ان اداء التراويح قاعدة لا يستحب بغير عذر واختلفوا في الجواز، قال بعضهم يجوز وهو الصحيح الا ان ثوابه يكون على النصف من صلاة القانم... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۸ كتاب الصلاة فصل في التراويح).]

جواب: په تراويحو کې يوځل پوره قرآن مجيد اوريدل ضروري اوسنت موکده دی ^{۱۱} کوم کسان چې امام سره نه شامليري، دهغوی هغومره برخه په قرآن کې فوت شي، ځکه دا خلک نه يوازې يو ثواب نه محروم پاتې شي، بلکې د پريزيات مکروه فعل ارتکاب هم کوي، ځکه چې دهغوی دا فعل د قرآن کریم نه دمخ گرځولوپه شان دی ^{۱۲}.

په تراويحو کې د قرات اندازه

سوال: په تراويحو کې څومره قرآن لوستل پکار دي؟

جواب: په تراويح کې کم نه کم يوځل قرآن پاک ختمول سنت دي، لهذا دومره لوستل پکار دي چې د (۲۹) رمضان پورې ټول قرآن پاک ختم شي ^{۱۳}.

په دوه دريو شپو کې قرآن پاک ختمول او باقي تراويح پريښودل

سوال: زماځينې دوستان داسې دي چې په رمضان کې په يوه شپه کې ياپه دوه درې شپو کې پوره قرآن پاک په تراويحو کې واوروي او ياپه باقي رمضان کې تراويح نه کوي، آيا داسې کول صحيح دي؟ دويم دا چې ماڅه کسان ليدلي دي چې هغوی پوره قرآن پاک په يوه شپه کې واوروي او په باقي شپو کې دامام سره فرض لمونځ وکړي او تراويح ځانته زرزر وکړي، آيا دا صحيح دي؟

جواب: تراويح کول يومستقل سنت دي او په تراويح کې پوره قرآن پاک اوريدل بيل سنت دي، کوم کس چې په دې کې دکوم سنت پريښودونکی شي، هغه به گناه کاروي ^{۱۴}.

[۱] السنة في التراويح انما هو الختم مرة فلا يترك لكسَل القوم كذا في الكافي (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۷ فصل في التراويح)
 [۲] وفي البحر عن الخانية يكره للمقتدى ان يقعد في التراويح فاذا اراد الامام ان يركع يقوم لان فيه اظهار التكاثر في الصلاة والتشبه بالمنافقين، قال تعالى: واذا قاموا الى الصلاة قاموا كسالى..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۴۸ كتاب الصلوة) مبحث صلاة التراويح، طبع سعيد، البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۵ كتاب الصلاة.
 [۳] وصرح في الهداية بان اكثر المشايخ على ان السنة فيها الختم، وفي مختارات النوازل انه يقرأ في كل ركعة عشرايات وهو الصحيح لان السنة فيها الختم لان جميع عدد الركعات في جميع الشهر ستمانة ركعة وجميع آيات القرآن ستة آلاف (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۴ ايضاً: حلي كبير ص: ۴۰۶) (وايضاً: وحكى ان المشايخ رحمهم الله تعالى جعلوا القرآن على خمس مائة واربعين ركوعاً واعلموا ذلك في المصاحف حتى يحصل الختم في ليلة السابع والعشرين..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۸) (وايضاً) وما في الخلاصة من انه يقرأ في كل ركعة عشرايات حتى يحصل الختم في ليلة السابع والعشرين ونحوه..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۴۶) (وايضاً) والجمهور على ان السنة الختم مرة فلا يترك لكسَل القوم ويختم في ليلة السابع والعشرين لكثرة الاخبار اهل ليلة القدر..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۴).
 [۴] لو حصل الختم ليلة التاسع عشر والحادى والعشرين. لا يترك التراويح في بقية الشهر لانهما سنة كذا في الجوهرة النيرة الاصح انه يكره له الترك كذا في السراج الوهاج.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه

ايا د اووه ورځو تراويح جائز دي حالانكي صحيح تلفظ پکې نه کيږي

سوال: ايا د پنځو ورځو يا د اوو ورځو تراويحو کې ختم د اسلام د ابتداء نه رائج دی يا موږ د خپل سهولت له پاره اسلامي انداز د خپلې خوښې سره جوړې کړی دی؟ حالانکې تلفظ او صحيح ادایکي ډيره ضروري ده، دلته دا پته نه لگيږي چې امام څه وايي، بس چې قرآن په پنځو ورځو کې پوره کړي.

جواب: د تراويحو لمونځ په پوره رمضان المبارک کې سنت موکده دی ^{۱۱} په تراويحو کې پوره قرآن کریم اورول مستقل سنت دي ^{۱۲} کوم حضرات چې پنځو يا اوو ورځو کې قرآن اورو، هغوی د تراويحو د لمونځ نه نه فارغیږي، بلکې پوره رمضان تراويح دده په ذمه باندې دي، ^{۱۳} په تراويحو کې د قرآن د اوریدلو له پاره شرط دادی چې داسې صفا ولوستل شي چې يو يو لفظ باندې پوهیدل وشي، کوم خلک یې چې دومره تیز لولي چې هېڅ پته نه لگيږي چې دی څه لولي، هغوی ډيره غلطې کوي، د دوی لوستل او نه لوستل دواړه برابر دي، بلکې داسې لوستل د ثواب په ځای ګناه ده. ^{۱۴}

د رمضان په یو څو ورځو کې قرآن اوریدو

والا د پاتې میاشتې له تراويحو نه فارغیږي

سوال: اسلام د لمونځونو او د نورو معمولاتو له پاره یو نظام متعین کړی دی او د وخت او د ادایکي له پاره یې یوسستم دی، بیا دا چې په هرځای کې که هغه سړک وي، کوڅه وي او په هر ځای کې په پنځو يا په اوو ورځو کې پوره قرآن د ټولې میاشتې کار راغونډ کړه او په خپله دوکانداري کې لگیا شه؛ ځکه رمضان د لوټ میاشت ده، ما د خپل ژوند په ډیرشو کلونو کې په هندوستان کې داسې نظام نه دی لیدلی.

جواب: د لمونځ، روژې، زکات، حج، قرباني او داسې نورو... ټولو عبادتونو وختونه او شرطونه اسلام مقرر کړي دي، ما پورته لیکلي دي چې د تراويحو لمونځ په پوره رمضان المبارک کې سنت موکده دی، هغه په درې يا پنځو يا په اوو ورځو کې نه اداء کيږي، البته د

...بقیه د تیر مخ] .. (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۸ کتاب الصلاة فصل فی التراويح)۔

^۱ [ونفس التراويح سنة على الاعيان عندنا كما روى الحسن عن ابى حنيفة رحمه الله تعالى (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۶ کتاب الصلاة، الباب التاسع فی النوافل فصل فی التراويح طبع رشیدیه)

^۲ [السنة فی التراويح انما هو الختم مرة فلا يترك لكسل القوم (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۷)

^۳ [لوحصل ختم ليلة التاسع عشر والحادی والعشرين لا تترك التراويح فی بقية الشهر لانها سنة كذا فی الجوهره النيرة الاصح انه يكره الترك كذا فی السراج الوهاج (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۲۱ طبع رشیدیه)

^۴ [ويكره الاسراع فی القراءة وفي اداء الاركان (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۷) فصل فی التراويح]

قرآن کریم د پوره اوریدلو سنت اداء کیږي په دې شرط چې صحیح او صفا ولوستل شي، کوم خلک چې په پنځو یا په اوو ورځو کې د قرآن کریم سره د پوره میاشتې له پاره ځان فارغوي؛ نو هغوی غلطې کوي، کوم حافظان چې په پنځو یا اوو ورځو کې قرآن کریم اوروې په دوی باندې دا لازم دي چې دوی په دې مسئله باندې پوه کړي چې تاسو خلک د پوره رمضان د تراویح نه نه یی فارغ شوي، بلکې د رمضان د هرې شپې تراویح دستاسو په ذمه باندې لارم دي.^{۱۱}

د تراویحو په لمانځه کې یوازې هیر شوي آیتونه دوباره ویل هم جائز دي

سوال: د تراویحو په تلاوت کې که حافظ صاحب مخکې لارشي او وروسته ورته پته ولگيږي چې په مینځ کې څه آیتونه پاتې شول؛ نو ایا په داسې صورت کې ټول تلاوت شوی کلام پاک په دویم ځل ووايي او که پاتې شوي یا غلط ولوستل شوي آیتونه په دویم ځل ووايي؟

جواب: پوره واپس ویل افضل دي او یوازې دهغومره آیتونو ویل هم جائز دي.^{۱۲}

ایا په تراویحو کې د ترتیب خلاف سورتونه ویلوسره سجده سهو لازميږي؟

سوال: په تراویح کې دالم ترکیف نه واخله ترقل اعوذ برب الناس پورې ولوستل کیږي، ایا ددې سلسله وار په هر رکعت کې ولوستل شی؟ او که هیڅ سره مخکې وروسته شي؛ نو ایا سجده سهو لازميږي او که نه؟

جواب: په لمانځه کې قصدا سورتونه خلاف ترتیب ویل مکروه دي، مگر دې سره سجده سهو نه لازميږي او که په هیرې یې خلاف ترتیب ولولي؛ نو هیڅ کراهت نه شته.^{۱۳}

په تراویحو کې یو ځل بسم الله په په لوړ اواز سره ویل ضروري دي

سوال: ځینې حافظان په قرآن کریم کې یو ځل **بسم الله الرحمن الرحيم** په لوړ اواز سره لولي، که په پته وویل شي؛ نو څه نقصان دی؟

جواب: په تراویحو کې دیوسورت په شروع کې یو ځل **بسم الله الرحمن الرحيم** آیت په لوړ آواز سره هم ولوستل پکاردی، ځکه چې دا د قرآن پاک یو مستقل آیت دی او که داپه لوړ اواز سره ونه

۱ [لوحصل الختم لا تترك التراویح في بقية الشهر لانها سنة كذا في الجوهره النيرة الاصح انه يكره له الترك كذا في السراج الوهاج (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۸، الباب التاسع في النوافل فصل في التراویح)

۲ [واذا غلط في القراءة في التراویح فترك سورة او آية وقرا مابعدھا فالمستحب له ان يقرأ المتروكة ثم المقررة ليكون على الترتیب كذا في فتاوی قاضیخان (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۸ ایضاً في حلی کبیر ص: ۴۰۷)۔

۳ [وفي الدر: ويكره الفصل بسورة قصيرة وان يقرأ منكوساً ثم ذكریتم وفي الشامية (قوله ثم ذكریتم) افاده ان التنكيس او الفصل بالقصيرة انما يكره اذا كان عن قصد فلو سهواً فلا كما في شرح المنية (الدر المختار مع الشامي ج: ۱ ص: ۵۴۶، ۵۴۷ باب صفة الصلاة مطلب الاستماع للقرآن فرض كفاية)۔

لوستل شو؛ نو دمقتديانو دقرآن پاک اوريدل به پوره نه شي.^{۱۱}

په تراويحوکې، قل هو الله احد،، درې ځله ويل څنګه دي؟

سوال: د تراويح په دوران کې يابه شپينه ثلاث کلام پاک کې، قل هو الله،، سورت درې ځله ويل پکار دي؟

جواب: په تراويح کې درې ځله، قل هو الله احد،، ويل جائز دي، مګر بهتره دي، هسې نه چې دالزمي سنت جوړ کړل شي.^{۱۲}

په تراويحوکې دقرآن پاک د ختم صحيح طريقه څه ده؟

سوال: په تراويحوکې چې کله دقرآن پاک ختم کېږي؛ نو ځينې حافظان صاحبان په اخري دوو رکعتونو کې درې ځله سوره اخلاص، يوځل سوره فلق او سورة الناس او په دويم رکعت کې دالبقرې لومړنۍ رکوع لولي او ځينې حافظان سوره اخلاص يوازې يوځل لولي او په اخري رکعت کې دسورة بقرې لومړۍ رکوع او په دويم رکعت کې دسوره الصافات اخري ايتونه لولي، په تراويحوکې دقرآن پاک د ختمولو صحيح طريقه څه ده؟

جواب: قرآن پاک په سورة والناس باندې ختم شي، لهدا که يو حافظ سوره الناس په اخري رکعت کې ولولي او سوره بقره شروع نه کړي؛ نو دا صحيح ده، خو چې کوم حافظان دسورة الناس نه وروسته په شلم رکعت کې سوره بقره شروع کړي، يابه نولسم رکعت کې سوره بقره او په شلم رکعت کې دسوره الصافات دعائيه اياتونه لولي؛ نو که دا طريقه لازمي نه ګڼي؛ نو داسې دقرآن په ختم کولو کې هيڅ نقصان نه شته، بلکې دسورة الناس نه وروسته دسورة بقرې په شروع کولو کې ددې خبرې طرف ته يوه لطيف اشاره موجوده چې په تلاوت کې تسلسل پکاردی او په حديث شريف کې ددې تعريف راځي چې بنده په خپله قرآن پاک ختم کړي اوبيا دې دوباره شروع کړي ددې له وجې دا بهتره چې يو قرآن پاک ختمولونه وروسته فوراً دې دويم قرآن شروع کړل شي، البته که دا طريقه لازم وګڼل شي؛ نو بيا صحيح نه ده.^{۱۳}

۱ [وذلک ان مذهب الجمهور انما من القرآن لتواترها في محلها..... الخ (شامي ج: ۱ ص: ۴۹۱ وايضا في البحر الرائق ج: ۱ ص: ۳۳۰ باب صفة الصلاة طبع دارالکتب العلمية).]

۲ [قراءة قل هو الله احد ثلاث مرات عند ختم القرآن لم يستحسنها بعض المشايخ، وقال الفقيه ابواليث هذا شيء استحسنه اهل القرآن وائمة الامصار فلان به..... الخ (حلي كبير ص: ۴۹۶ طبع سهيل اكيدي).]

۳ [وفي اللؤلؤ الجية من يختم القرآن في الصلوة اذا فرغ من المعوذتين في الركعة الاولى يركع ثم يقوم في الركعة الثانية ويقرا بفاتحة الكتاب وشيء من سورة البقرة لان النبي صلى الله عليه وسلم قال: خير الناس الحال المرتحل اي الخاتم المفتاح (حلي كبير ص: ۴۹۴ تنمات فيما يكره من القرآن في الصلاة، طبع سهيل اكيدي).]

په تراويحو کې که دمقتدي نه رکوع لاره شي؛ نو دلما نڅه څه حکم دی؟

سوال: په تراويحو کې امام صاحب وويل چې په دويم رکعت کې سجده ده، خو په دويم رکعت کې امام صاحب دڅه مصلحت دلاندې دسجدي آيت تلاوت کولونه مخکې رکوع وکړه، هرکله چې څه مقتديان په کونجونو (گوتونو) او شاته طرف ته وو، هغوی ددویم رکعت دسجدي له وجې په سجده پريوتل، خو امام صاحب،، سمع الله الحمد،، وويل، او هغوی حيرانه او پريشانه ودریدل، امام صاحب،، الله اکبر،، وويل اوسجدي ته لاړ اوباقی لمونځ يې اداکړ، يعنې د امام صاحب لمونځ خورست وهرکله چې دمقتديانونه رکوع پاتې شوه اودهغوی دامام دسلام سره سلام واپولو، ايا دمقتدي لمونځ صحيح شو؟ او که نه وي؛ نو په داسې صورت کې مقتدي ته څه کول پکار دي؟

جواب: مقتديانوته پکار و چې هغوی خپله رکوع کړې وای اودامام صاحب سره شامل شوي وای، په هر حال رکوع په لمانځه کې فرض ده، کله چې هغه پاتې شوه؛ نو لمونځ ونه شو، دې کسانوته پکار ده چې دخپلودوورکعتونو قضا راوړي.^(۱)

د تراويحوپه دويم رکعت کې که ناسته هيره شي

او خلور رکعت وکړي؛ نو څو تراويح وشوي؟

سوال: ددو رکعتوسنت تراويحونيت يې وکړ او حافظ صاحب لمونځ شروع کړ او په دويم رکعت کې په (التحيات) باندې کې نه ناست، دريم اوخلورم رکعت يې وکړل اوبيايې تشهدنه وروسته سلام وگرځاؤ، دتراويحو دلمونځ خلور رکعتونه وشول، يادوه سنتونه اودوه نفل يا خلورواړه نفل شول؟

جواب: دصحيح قول مطابق په دې صورت کې دتراويحودوه رکعتونه وشول.

،، فلوصلی الامام اربعاً بتسليمة ولم يقعد في الثانية فأظهر الروايتين عن أبي حنيفة وأبي يوسف عدم الفساد ثم اختلفوا هل تنوب عن تسليمة أو تسليمتين؟ قال أبو الليث تنوب عن تسليمتين، وقال أبو جعفر وابن الفضل تنوب عن واحدة وهو الصحيح، كذا في الظهيرية والخانية وفي المجتبى وعليه الفتوى... (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۲)

[۱] (قوله ومتابعته لامامه في الفروض) ای بان یاتی بمامعه اوبعده، حتی لو رکع امامه ورفع فرکع هو بعد، صح بخلاف ما لو رکع قبل امامه ورفع ثم رکع امامه ولم یرکع ثانیاً مع امامه اوبعده بطلت صلوته الخ (شامی ج: ۱ ص: ۵۰ کتاب الصلاة مطلب الخروج بصنعه طبع ایچ ایم سعید)۔

د تراويحويه مينځ کې وقفه

سوال: د تراويح په دوران کې څومره وقفه کول پکار دي؟

جواب: تراويح په لمانځه کې د هر څلور ورکعتونو نه وروسته دويمره ساعت پورې کېناستل په څومره ساعت کې چې څلور ورکعتونه لوستل شوي وومستحب دي، څوکه په دويمره ساعت ناستې سره خلک تنگيږي؛ نو وقفه کميدای هم شي^{۱۱}

د ماسخوتن فرض لمونځ د تراويحونه وروسته

ادا کولو په باره کې څه حکم دی؟

سوال: يو صاحب د ماسخوتن په وخت کې جومات ته داخل شو، د ماسخوتن لمونځ شوی و او تراويح شروع وې، د صاحب په تراويحو کې شامل شو او د تراويح نه وروسته يې فرض لمونځ وکړ، ايا داسې لمونځ وشو او که نه؟ له پوښتنې وروسته معلومه شوه چې داسې يې قصداً نه دي کړي، بلکې د ناپوهي له وجې شوي دي.

جواب: کوم کس چې داسې وخت کې راشي چې د ماسخوتن لمونځ شوی وي، په هغه لارم دي چې اول د ماسخوتن فرض لمونځ اوسنت موکده ادا کړي، له هغه وروسته دې په تراويحو کې شامل شي، ددې صاحب د تراويحو لمونځ ونه شو، د تراويح لمونځ د ماسخوتن د لمونځ تابع دی^{۱۲}، ددې مثال داسې دی چې وروستني سنتونه څوک مخکې وکړي او د هغه واپس گرځول ضروري دي، خود تراويحو قضانه شته^{۱۳}.

له جمعې پاتې تراويح د وترونه وروسته ادا کړل شي که مخکې؟

سوال: موږ که تراويحو ته ناوخته ورورسيږو؛ نو اول مو د ماسخوتن لمونځ وکړ او بيا د امام سره په تراويحو کې شامل شو او کومې تراويح چې زموږ پاتې شي هغه د وترونه مخکې کول پکار دي او که وروسته؟ او که باقي تراويح ونه کړو؛ نو څه گناه خويه نه وي؟

جواب: و ترجمې سره مخکې وکړئ وروسته باقي پاتې تراويح وکړئ^{۱۴}.

۱ [واما الاستراحة في اثناء التراويح (فيجلس بين كل ترويحين مقدار ترويحة) اي بين كل اربع ركعات وهذا الانتظار مستحب الخ (حلي كبير ص: ۴۰۴ طبع سهيل اكيدي لاهور)۔

۲ [ورفته اي وقت التراويح وقال القاضي الامام ابو علي النسفي الصحيح ان وقتها (بعد العشاء) لا تجوز قبلها الخ (حلي كبير ص: ۴۰۳، طبع سهيل اكيدي لاهور)۔

۳ [واذا فات التراويح لانتفى بجماعة والاصح لها لانتفى اصلا الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۳ باب الوتر والنوافل، طبع دارالمعرفة بيروت وايضا في الدرمع الشامي ج: ۲ ص: ۴۰۴ مبحث صلوة التراويح)۔

۴ [فلو فات بعضها (اي التراويح) وقام الامام الى الوتر وتر مع ثم صلى مالفاته (درمختار ج: ۲ ص: ۴۰۴)۔

د ماسخوتن د جمعې کولونه پرته د تراويحوپه جمع کول صحيح نه دي

سوال: که په يوجومات کې د ماسخوتن لمونځ جمعې سره نه وي شوی؛ نو هلته تراويح جمعې سره کول څنگه دي؟

جواب: که د ماسخوتن لمونځ د جمعې سره ادا شوی نه وي؛ نو تراويح دې هم د جمعې سره ونه کړل شي، ځکه چې تراويح د ماسخوتن د لمونه تابع دي^{۱۱} البته که څه کسان د ماسخوتن لمونځ د جمعې سره وکړي او ور سره تراويح هم کوي او يو کس وروسته راشي او خپل د ماسخوتن لمونځ ځانته وکړي؛ نو د تراويحوپه لمانځه کې شامليدای شي^{۱۲}.

ايا د تراويحوقضا راوړل کيږي؟

سوال: په جاز کې زموږ د يوټي د شپې داتونه د دولسو پورې وي، په دغه وخت کې زموږ نه اکثر خلک د ماسخوتن لمونځ قضا ادا کوي، ايا دغه وخت موږ د ماسخوتن لمونځ وکړو يا قضا تراويح هم کولی شو؟

جواب: د ماسخوتن د لمانځه وخت د صبح صادق پورې وي، که ته د يوټي نه مخکې د ماسخوتن لمونځ نه شې کولی؛ نو چې د يوټي نه فارغ شئ او د ماسخوتن لمونځ وکړې؛ نو ادا کيږي، ځکه چې د ماسخوتن لمونځ تادخپل وخت دننه ادا کړي^{۱۳} او د تراويح وخت هم د ماسخوتن د لمانځه نه واخله تر د صبح صادق نه لږ شان مخکې پورې دی، ددې له وجې کله چې تاسو خلک د ماسخوتن لمونځ وکړې؛ نو تراويح هم کوئ، په دغه وخت کې تراويح هم نه قضا کيږي، بلکې ادا کيږي^{۱۴} که يو کس د صبح صادق نه مخکې تراويح ونکړي؛ نو دهغه تراويح قضا شولې، اوس ددې قضا نه شي راوړی، ځکه چې د تراويحوقضانه شته^{۱۵}.

۱ [اولوترکوا الجماعة في الفرض ليس لهم ان يصلوا التراويح جماعة لانها تبع للجماعة الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۵ باب الوتر والنوافل، وايضا في الدر المختار مع الشامى ج: ۱ ص: ۴۸)۔

۲ [اما لو صليت بجماعة الفرض وكان رجل قد صلى الفرض وحده فله ان يصلها مع ذلك الامام لان جماعتهم مشروعة فله الدخول فيها معهم لعدم الخذور.... الخ (شامى ج: ۲ ص: ۴۸ وايضا في البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۵)

۳ [واما آخر وقت العشاء فحين يطلع الفجر الصادق الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۲۴ وايضا في الدر مع الشامى ج: ۱ ص: ۳۶۱ مطلب في الصلوة الوسطى)۔

۴ [وقال عامتهم وقتها مابعد العشاء الى طلوع الفجر فلا تجوز قبل العشاء لانها تبع للعشاء الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۸۸ وايضا در مختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۴۴ باب الوتر والنوافل، مبحث صلاة التراويح)۔

۵ [والصحيح انها لا تقضى، لانها ليست باكدم سنة المغرب والعشاء وتلك لا تقضى وكذلك هذه (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۹۰، وايضا در مختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۴۴ باب الوتر والنوافل، مبحث صلاة التراويح)۔

د تراویح د لمانځه نه مخکې وتر کیږي؟

سوال: له تراویحو مخکې وتر ادا کول څنګه دي؟

جواب: وتر له تراویحو وروسته ادا کول غوره دي؛ خو که مخکې ادا کړل شي بیا هم سهې کیږي.^{۱۱}

په رمضان کې د وترو نه پرته د جمعې اداء کول

سوال: که موږ په بیرې یو؛ نو تراویحونه وروسته وتر پرله جمعې پرته کولی شو؟ سره خوبه په باقی لمونځ څه اثر نه پریوځي او که وتر په جمعې سره کول لازمي دي؟

جواب: په رمضان المبارک کې وتر د جمعې سره ادا کول افضل دي او یوازې کول یې هم جائز دي.^{۱۲}

ځانته تراویح کول څنګه دي؟

سوال: که یو انسان تراویح د جمعې سره ونه کړای شي؛ نو آیا ځانته یې کولی شي؟

جواب: که دڅه غږولې وي چې تراویح د جمعې سره ادا نه شي؛ نو ځانته دې وکړي، هیڅ نقصان نشته.^{۱۳}

په کور کې تراویح کونکي به وتر په ارام وایي که په جهر؟

سوال: ایا په کور کې یوازې تراویح کونکي او وتر به په جهر سره لولي؟

جواب: دواړه قسمه جائز دي په مزه هم او په جهر سره هم.^{۱۴}

د تراویحو لمونځ په لاوه سپیکر باندې کول

سوال: په لاوه سپیکر باندې د مجبوري له وجې چې کوم د تراویحو لمونځ کیږي، هغه کې څه کراهت شته؟

جواب: د ضرورت له وجې څو پکې هیڅ کراهت نه شته، خو د ضرورت شی د ضرورت په اندازه

۱ [ثم یوتر بهم والاصح ان وقتها بعد العشاء الى آخر الليل قبل الوتر وبعده الخ (الجوهرۃ النيرة ج: ۱ ص: ۱۰۰ وايضا در مختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۴۴ باب الوتر والنوافل، مبحث صلاة التراویح)۔

۲ [واما فی رمضان فهی بجماعة افضل من ادائها فی منزله الخ (الجوهرۃ النيرة ج: ۱ ص: ۱۰۰ وايضا فی الدر مع الشامی ج: ۲ ص: ۴۹ وايضا فی الاختیار ج: ۱ ص: ۶۹)

۳ [امالوتخلف عنها رجل من افراد الناس وصلي في بيته فقد ترك الفضيلة.. الخ (شامی ج: ۲ ص: ۴۵، مبحث صلاة التراویح)

۴ [وفي الليل يتخير اعتبارا بالفرض في حق المنفرد وهذا لانه مكمل له فيكون تبعاله (هداية ج: ۱ ص: ۱۱۶ كتاب الصلوة باب صفة الصلاة وايضا في الدر مع الشامی ج: ۱ ص: ۵۳۳ وايضا في فتح القدير ج: ۱ ص: ۲۳۰)۔

اختيار يري، لهاد لود سپيکراواز ترجمات پوري محدودياتي کيدل پکاردی، په تراويحو کې پورتنی سپيکرونه خلاصول چې دهغه له وجې دتولي محلي ارام بربادشي جائز نه دي.^{۱۱}

که څوک په تراويحو کې دامام اواز پوره

وانه وري؛ نوهم به ورته پوره ثواب ملاويږي

سوال: که په تراويحو کې مخلوق زيات وي اود وروستيو صفونو والا قرآن پاک وانه وري؛ نو ايا هم هغه ثواب به ورته ملاويږي کوم چې اوريدونکي ته ملاويږي؟
جواب: هو! هغه ته به هم پوره ثواب ملاويږي.

په تراويحو کې قرآن کتل او لوستل

سوال: ايا تراويحو کې قرآن ته کتل او لوستل جائز دي؟
جواب: په تراويح کې قرآن مجيد ته کتل او لوستل صحيح نه دي، که چيرې چا داسې وکړل؛ نو لمونځ به يې فاسد شي.^{۱۲}

په تراويحو کې قرآن پاک په کتلوسره لوستل جائز نه دي

سوال: ماقرآن پاک حفظ کړی دی اوهرکال په رمضان کې په تراويح کې داوړيدلواهتمام هم کوم، خو چې کومه ښځه زمقرآن پاک اوري هغه حافظه نه ده اوقرآن پاک يې په لاس کې نيولی وي او اوري يې، يانابالغه حافظ هلک دسامع په ډول مقررولوسره دا اهتمام کيدای شي؟ په دواړو صورتونو کې جائز صورت کوم يودی؟

جواب: په لاس کې قرآن پاک نيولوسره اوريدل غلط دي^{۱۳} اودښځې له پاره څوک نابالغ سامع جوړول هم جائز نه دي.^{۱۴}

۱ [قال في الدر: ويجهر الامام وجوباً بحسب الجماعة فان زاد عليه اساء وفي الشامية تحت قوله زاد عليه اساء، وفي الزاهدي عن أبي جعفر لو زاد على الحاجة فهو الفضل الا اذا اجهد نفسه او آذى غيره قهستاني (شامي ج: ۱ ص: ۵۳۲ فصل في القراءة)۔

۲ [ولوقرأ المصلی من المصحف فصلوته فاسدة الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۳۶)۔

۳ [ولوقرأ المصلی من المصحف فصلوته فاسدة الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۳۶)۔

۴ [ولايصح اقتداء الرجل بالمرأة في الشرح: اما غير البالغ فان كان ذكراً تصح امامته لمثله من ذكراً وانثى وخشياً، و يصح اقتداء بالذكر مطلقاً فقط، وان كان انثى تصح امامتها لمثله فقط (شامي ج: ۱ ص: ۵۷۷ باب الامامة)۔

د تراویحو لمونځ چې څنګه د سړیوپه ذمه

دی هماغه شان د بنځوپه ذمه هم دی

سوال: ایاد تراویحو لمونځ د بنځوله پاره ضروري دی؟ کومې بنځې چې په دې کې کوتاهي کوي دهغوی څه حکم دی؟

جواب: تراویح سنت دي اود تراویح لمونځ چې څنګه د سړیوپه ذمه دی، هماغه شان د بنځوپه ذمه هم دی، مګر اکثر بنځې په دې کې کوتاهي کوي اوترې غافله وي، دا پیره بده خبره ده.^{۱۱}

د تراویحو له پاره د بنځو جومات ته تلل مکروه دي

سوال: د بنځوله پاره په جومات کې د تراویحو انتظام کول څنګه دي؟ ایا هغوی یې په کور کې نه شي کولی؟

جواب: په ځینو جوماتونو کې د بنځوله پاره هم د تراویح انتظام موجود وي، مګر دامام ابوحنیفه رحمته الله علیه په نزد باندې د بنځو جومات ته تلل مکروه دي، دهغوی په خپل کور کې لمونځ کول په جومات کې د قرآن پاک داوړیدوپه نسبت زیات افضل دي.^{۱۲}

د بنځود تراویح کولو طریقه

سوال: د بنځود تراویح کولو صحیح طریقه څه ده؟ هغوی په تراویح کې څنګه قرآن پاک ختم کړي؟

جواب: که حافظ محرم وي؛ نودهغه نه دې په کور کې قرآن پاک اوري اوکه نامحرم وي؛ نو د پردې له شانه اوري او په کور کې د حافظ انتظام ونه شي؛ نو (الم ترکیف) سره تراویح کوي.^{۱۳}

ایا د قرآن حافظه بنځه، د بنځود تراویحو امامت کولی شي؟

سوال: که بنځه حافظه وي نو ایا هغه تراویح ورکولی شي؟ اود بنځو د تراویح کولو څه طریقه ده؟

جواب: د بنځو جمععه مکروه تحریمي ده اوکه یې وکړي؛ نو امام دې وړاندې نه درېږي، لکه

۱ [التراویح سنة مؤكدة] لمواظبة الخلفاء الراشدين (للرجال والنساء) اجماعاً..... الخ (درمختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۴۳ باب الوتر والنوافل مبحث صلاة التراویح طبع ایچ ایم سعید)۔

۲ [(ولا یحضرن الجماعة) لقوله صلى الله عليه وسلم: صلاة المرأة في بيتها افضل من صلاحها في حجرها، وصلاحها في محضرتها افضل من صلاحها في بيتها، فالافضل لها ما كان استرها، لافرق بين الفرائض وغيرها كالتراویح (حاشیه الطحطاوی علی مراقی الفلاح ص: ۱۶۶ فصل فی بیان الاحق بالامامة وايضاً الشامية ج: ۱ ص: ۵۶۶)۔

۳ [ايضاً]۔

څنگه چې دامام مصلی جدا وي، بلکې په صف کې دې لږه شان مخکې ودرېږي^{۱۱} او بښه که تراویح اوروې؛ نو دهیڅ یوسړي له پاره (که څه هم محرم وي، په دې لمانځه کې شاملیدل جائزه دي.^{۱۲}

له رمضان پرته تراویح

سوال: درمضان په میاشت کې دمجبوري له وجې روژې نیول پاتې شي اوبیاچې کله داروژي نیول کیږي؛ نو ایا په هغه کې د تراویحو لمونځ هم ادا کیږي او که نه؟

جواب: تراویح یوازې په رمضان کې کیږي.^{۱۳}

د نفلو په نیت په تراویحو کې شاملیدونکي بیا تراویح کولی شي

سوال: یوقاري صاحب دمسجد امام صاحب پسې په رمضان المبارک کې د تراویح د نفل په نیت سره وکړې او ددې نه وروسته یې په خپله هم تراویح وکړې، ایا دا طریقه صحیح ده؟

جواب: د قاري صاحب عمل صحیح و.^{۱۴}

دهیریدونکي اودفتحي نه اخیستونکي قاري سره څه وکړي

سوال: زموږ په مسجد کې چې کوم امام صاحب دی هغه عالم دین هم دی او حافظ او قاري هم دی کله چې هغه دې مسجد ته د تراویح د کولو له پاره راتلو؛ نو ډیر به سهوه کیده، دوی دا تاویل وکړ چې ما مخکې د یو څو کسانو امامت کولو او دلته د لمونځگذارو تعداد ډیر زیات دی له دې وجې (شاید چې دسام (اثر) له وجې، هیرېږي، خواوس څه کم لس کاله یې د تراویح د کولو وشو او سهوه یې د هغې په نسبت زیاتېږي، که چیرې څوک بل حافظ (دده مقرر کولو سامع نه پرته، فتحه ورکړي؛ نو نه یې قبله وي انتظامیه د شکایت باوجود خپل ځان له دې وجې مجبوره گڼي چې:

- ۱- مکان یې د اوسیدو له پاره ورکړی دی چې هغه د مسجد ملکیت دی.
- ۲- د شمالي علاقې سره تعلق لري، هغوی خپلې حلقې ته وسعت ورکړی دی، کم نه کوم بل ځای کې د جنگ نه پرته د مکان خالي کولو خطر له لارې محسوسوي، په دې حالاتو کې مقتدي

۱ [ویکړه تحریمًا جماعة النساء ولو التراویح فان فعلن تقف الامام وسطهن الخ (التنوير مع شرحه ج: ۱ ص: ۵۶۵، عالمگیری ج: ۱ ص: ۸۵ حاشیه الطحطاوی علی مراقی الفلاح ص: ۴۰۴).

۲ [ولا يجوز اقتداء رجل بامرأة هكذا في الهداية (عالمگیری ج: ۱ ص: ۸۵ الباب الخامس في الامامة).

۳ [التراویح سنة مؤكدة وينبغي ان يجمع الناس في كل ليلة من شهر رمضان بعد العشاء (الاختیار لتعلیل المختار ج: ۱ ص: ۶۹ کتاب الصلاة، باب النوافل، فصل في التراویح، طبع دارالمعرفة بیروت).

۴ [لا بأس لغير الامام ان يصلي في مسجدین لانه اقتداء المتطوع بمن يصلي السنة وانه جائز كما لوصلی المكتوبة ثم ادرك الجماعة ودخل فيها الخ (بدائع ج: ۱ ص: ۲۹۰ فصل واما بیان سنتها ای التراویح)

څه وکړي؟ او په دې مسجد کې پاس په منزل باندې دویم حافظ صاحب (کله کم عمره حافظ هم) تراویح ورکوي، خو کمزوري خلکو ته پاس ختل هم مشکل دي، ایا اوس هغه خلک د الم ترکیف سره خپلې تراویح جدا پوره کولی شي؟

جواب: که چیرې قاري صاحب ډیر زیات غلطیږي او د شاته نه فتحه هم نه اخلي؛ نو دده په ځای بل کس مقرر ول پکار دي^{۱۱} د خلکو د قرآن نه اوریدل د افسوس خبره ده. خو قاري صاحب شاته که د اودریدلو برداشت نه وي؛ نو خپلې تراویح دې وکړي، بهتره داده چې د دوی له پاره د جدا جمعې انتظام وکړل شي.

❖ نفل لمونځونه ❖

په نفل اوسنت غیر مؤکده کې فرق

سوال: په نفل اوسنت غیر مؤکده لمانځه کې څه فرق دی؟ هرکله چې ددواړوله پاره داویل کیږي چې که وکړل شي؛ نو ثواب دی، که ونه کړل شي؛ نو څه گناه نه شته.

جواب: سنت غیر مؤکده او نفل نژدې نژدې دي او دې کې زیات فرق نه شته، البته دافرق په کې دی چې سنن غیر مؤکده منقول دي ځکه چې ددې درجه بطور خاص مستحب ده او نور نوافل منقول نه دي ددې له وجې ددې درجه دعام نفلي عبادت په شان ده.^{۱۲}

ایا د پنځه وخته لمانځه نه پرته نور لمونځونه هم شته؟

سوال: په قرآن پاک کې یوازې د پنځو لمونځونو ویل شوي دي یا زیات هم کیدلی شي؟

جواب: د پنځو وختونو لمونځونه خوپه هر مسلمان نارینه او ښځې باندې فرض دي^{۱۳} ددې نه پرته نفلي لمونځونه دي، هغه موچې څومره خوښه وي کوی یې، دځینو خاصو لمونځونو ثواب

۱ [لا ينبغي ان يقدموا في التراويح الخوشخوان ولكن يقدموا الدرستخوان الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۸ الباب التاسع في النوافل) ويكره الاسراع في القراءة في اداء الاركان (ايضاً ج: ۱ ص: ۱۱۸ فصل واما شرائط الاركان كتاب الصلاة)

۲ [اقول فلا فرق بين النفل وسنن الزوائد من حيث الحكم لانه لا يكره ترك كل منهما فالنفل ما ورد به دليل ندب عموماً او خصوصاً ولم يواظب عليه النبي صلى الله عليه وسلم ولذا كان دون سنة الزوائد كما صرح به في التنقيح (فتاوى الشامية ج: ۱ ص: ۱۰۳ مطلب في السنة وتعريفها)۔

۳ [عن عبادة بن الصامت رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: خمس صلوات افترضهن الله تعالى، من احسن وضوءهن وصلاحهن لوقتهن واتم ركوعهن وخشوعهن كان له على الله عهد ان يغفرله، ومن لم يفعل فليس له على الله عهد ان شاء غفرله وان شاء عذبه. رواه احمد وابوداود وروى مالك والنسائي نحوه (مشكوة ص: ۵۸ الفصل الثاني، كتاب الصلاة)۔

هم حضور ﷺ فرمایلی دی، مثلاً: د تهجد لمونځ^{۱۱۱}، اشراق^{۱۲۱}، چاشت^{۱۳۱}، اوابین^{۱۴۱}، د استخاری لمونځ^{۱۵۱}، د حاجت لمونځ^{۱۶۱} او داسې نور...

د اشراق، چاشت، اوابین او تهجد رکعتونه

سوال: په نفلي لمونځونو مثلاً: اشراق، چاشت، اوابین او تهجدو کې دکم نه کم اودزیات نه زیات څومره رکعتونه کیدلی شي؟

جواب: په نوافلو کې څه پابندی نه شته، څومره رکعتونه موچې خوښه وي کوی یې، په حدیث شریف کې ددې لمونځونو رکعتونه په لاندې ډول نقل شوي دي:

اشراق: څلور رکعتونه^{۱۷۱} **چاشت:** اته رکعتونه^{۱۸۱}

اوابین: شپږ رکعتونه^{۱۹۱} **تهجد:** دولس رکعتونه^{۲۰۱}

۱ [عن ابی امامة رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: عليكم بقيام الليل فانه داب الصالحين قبلکم وهو قرينة لكم الى ربکم ومكفرة للسيئات ومنهارة عن الاثم . رواه الترمذی (مشکوة ص: ۱۰۹ الفصل الثاني باب التحريض على القيام)۔

۲ [عن معاذ بن انس الجهني رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قعد في مصلاه حين ينصرف من صلاة الصبح حتى يسبح ركعتي الضحی لا يقول الا الخير غفر له خطاياه وان كانت اكثر من زبد البحر . رواه ابوداود (مشکوة ص: ۱۱۶ الفصل الثاني باب صلاة الضحی)۔

۳ [عن ام هانئ رضي الله عنها قالت: ان النبي صلى الله عليه وسلم دخل بيتها يوم فتح مكة فاغتسل وصلى ثمان ركعات فلم ار صلاة قط اخف منها غير انه يتم الركوع والسجود . قالت في رواية أخرى: ذلك ضحی . متفق عليه (مشکوة ص: ۱۱۵، الفصل الاول باب صلاة الضحی)۔

۴ [عن ابی هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من صلى بعد المغرب ست ركعات لم يتكلم فيما بينهن بسوء عدلن له بعبادة ثنتي عشرة سنة . رواه الترمذی (مشکوة ص: ۱۰۴ الفصل الثاني باب السنن)

۵ [عن جابر رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الاستخارة في الامور كما يعلمنا السورة من القرآن، يقول اذهم احدكم بالامر فليركع ركعتين من غير الفريضة ثم ليقول: اللهم اني استخيرك بعلمك واستقدرك بقدرتك الخ (مشکوة ص: ۱۱۶ الفصل الاول باب التطوع)۔

۶ [عن عبدالله بن ابی اوفى رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من كان له حاجة الى الله اولى احدا من بني آدم فليتوضا فليحسن الوضوء ثم ليصل ركعتين ثم ليثن على الله تعالى وليصل على النبي صلى الله عليه وسلم الخ (مشکوة ص: ۱۱۷ الفصل الثاني باب التطوع)۔

۷ [عن معاذة قالت: سألت عائشة كم كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يصلي صلاة الضحی؟ قالت: اربع ركعات ويزيد ما شاء الله . رواه مسلم (مشکوة ص: ۱۱۵ باب صلاة الضحی الفصل الاول)۔

۸ [عن ام هانئ رضي الله عنها قالت: ان النبي صلى الله عليه وسلم دخل بيتها يوم فتح مكة فاغتسل وصلى ثمان ركعات فلم ار صلاة قط اخف منها غير انه يتم الركوع والسجود . قالت في رواية أخرى: ذلك ضحی . متفق عليه (مشکوة ص: ۱۱۵، الفصل الاول باب صلاة الضحی)۔

۹ [ايضاً اوگوري تيره شوى حاشيه (عن ابی هريرة رضي الله عنه قال: [بقية حاشيه په راروانه صفحه

نفلي او سنت لمونځونه جهري کول

سوال: نفلي اوسنت لمونځونه جهري کولی شو، يابه دواړو کې يوه نه؟ که نفلي لمونځونه ياستت جهري کول شي؛ نو ايا سجده سهوه به لارمه وي؟

جواب: د شپې په سنتواونوافلو کې اختيار شته چې خپله خوښه په مزه لولې او که په جهري سره، ددې له وجې د شپې په سنتواونوافلوباندې په جهري سره لوستلوسره سجده سهوه نه لارمېږي. دورځې سنت او نوافل په جهري سره کول صحيح نه دي، بلکې په مزه ويل واجب دي^{۱۲} که په هيره درې ياد دريوه زيات ايتونه يې ولوستل؛ نوسجده سهوه به لارمه وي او که نه؟ په دې کې اختلاف دی، دقواعدو تقاضا داده چې سجده سهوه واجبيدل پکار دي او همدغه داحتياط تقاضاده.^{۱۳}

په نوافلو کې د ترتيب خلاف سورتونه لوستل

سوال: په نوافلو کې که څوک د ترتيب عثماني نه خلاف سورتونه ولولي؛ نو څه پرواه خو به نه وي؟ او ايا په سنت مؤکده کې همدغه حکم جائز دی او که نه؟

جواب: پرته د قصد نه که چيرې داسې وشي؛ نوهيڅ گناه نه شته، قصدا داسې کول مکروه دي.^{۱۴}

نفلي لمونځ په ناسته کول څنگه دي؟

سوال: زه نفلي لمونځ اکثريه ناسته کوم اوزه تاسوته رښتيا وایم چې زه لمونځ ډير کم کوم، خو کله چې يې کوم؛ نوددې سره نفل ضرور کوم، گزارش دادی چې مابه نفل په ولاړه هماغه شان

... بقیه د تیر مخ].. قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من صلى بعد المغرب ست ركعات الخ رواه الترمذی (مشکوٰۃ ص: ۱۰۴ الفصل الثاني باب السنن)۔

۱ [ولی روایة: ان صلوته باللیل خمس عشرة رکعة.... وفي آخری سبع عشرة کان یصلی صلی الله علیه وسلم سبع عشرة رکعة من اللیل الخ (معارف السنن ج: ۴ ص: ۱۳۳ بیان اکثر صلاحته باللیل و اقل ماثبت) ایضاً ان ابن عباس رضی الله عنهما خبره انه بات عند میمونة وهی خالته ثم قام رسول الله صلی الله علیه وسلم الى شن معلقة فتوضا فاحسن الوضوء... ثم صلی رکعتین ثم رکعتین ثم رکعتین ثم رکعتین ثم رکعتین ثم رکعتین ثم اوتر ثم اضطجع حتی جاءه المؤذن فقام فصلى رکعتین ثم خرج فصلى الصبح (صحیح البخاری ج: ۱ ص: ۱۳۵ باب ماجاء فی الوتر)۔

۲ [فان کان متفلاً ان کان فی النهار یخاف وان کان فی اللیل یخیر بین الجهر والمخافة والجهر افضل..... الخ (خلاصة الفتاوى ج: ۱ ص: ۹۴ کتاب الصلاة طبع رشیدیہ کوئته)۔

۳ [قال فی الفتح لحيث كانت المخافة واجبة على المنفرد ينبغي ان يجب بتركها السجود اهـ فتامل (شامی ج: ۱ ص: ۵۳۳ کتاب الصلاة فصل القراءة)۔

۱ [ويكره ان يقرأ في الثانية سورة لوق التي قراها في الاولى لان فيه ترك الترتيب الذي اجمع عليه الصحابة هذا اذا كان قصداً واماسهوا فلا (حلى كبير ص: ۴۴ تمت فيما يكره من القرآن في الصلاة وما لا يذكر..... الخ

کول څنگه چې فرض اوسنت کيږي، خوزماترور او نیا وویل چې نفل همیشہ په ناسته کيږي او اکثر خلکو وویل چې نفل په ناسته کيږي، زما تسلي ونه شوه، تاسو راته دا ووايي چې نفل څنگه کيږي؟

جواب: ستانیا او ترور غلط وايي، داخلکو د ځان نه جوړ کړي دي، چې په ټولو لمونځونو کې هغوی پوره لمونځ په ولاړه کوي مگر نفل په ناسته کوي، د نفلونه ناسته دکولو اجازه ضرور شته، خو په ناسته د نفلو کولو ثواب نیم ملاوړيږي، ددې له وجې نفل په ولاړه کول افضل دي^[۱] د پنځه وخته لمونځ پابندي هر مسلمان ته کول پکار دي، په دې کې کوتاهي کول په دنیا او آخرت کې د الله تعالی د غضب او لعنت موجب دی^[۲].

ایا سنت او نفل په کور کې کول ضروري دي؟

سوال: زموږ مشر ورور، اوس اوس د سعودي عرب نه راغلی دی، هغه موږ ته تاکید کوي چې یوازې فرض لمونځ په جومات کې ادا کوئ او باقي ټول سنت او نوافل په کور کې ادا کوئ، ځکه چې د نبي کریم ﷺ فرمان مبارک دی چې دخپلو کورونو نه هديرې مه جوړوئ او په خپلو کورونو کې لمونځونه کوئ، لهذا موږ خلکو د حضور ﷺ د فرمان مبارک دخپل مشر ورور نه واوریده؛ نوموړې هم په هغه عمل کوو، دکوم چې موږ ته حکم راکړل شوی دی، تاسو راته دا وليکئ چې سنت او نفل په کور کې کول لازمي دي؟

جواب: دا، حدیث شریف، دکوم حواله چې ستا ورور ورکړې ده صحیح دی، ددې حدیث له وجې سنت او نفل په کور کې کول افضل دي،^[۳] خوش شرط دادی چې دکور ماحول پرسکون وي او بڼه په کور کې په اطمینان سره سنت او نفل ادا کړای شي، خو که دکور ماحول پرسکون نه وي، لکه څنگه چې په عام ډول سره زموږ په کورونو کې لیدل کيږي؛ نودستو په جومات کې ادا کول بهتر دي.^[۴]

۱ [ويتنفل مع قدرته على القيام قاعدًا..... وفيه اجر غير النبي صلى الله عليه وسلم على النصف الا بعدز
• در مختار وفي الشامي ويويده حديث البخاري من صلى قائمًا فهو افضل، ومن صلى قاعدًا فله نصف
الجر قائم... الخ (در مختار مع الشامي ج: ۱ ص: ۳۶، ۳۷ باب الوتر والنوافل، مبحث المسائل الستة عشرية)۔

۲ [وفي حديث معاذ اوصاني رسول الله صلى الله عليه وسلم ولا تترك صلوة مكتوبة متعمدًا فان من ترك
صلوة مكتوبة متعمدًا فقد برئت منه ذمة الله (مسند احمد ج: ۵ ص: ۲۳۸)۔

۳ [عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اجعلوا في بيوتكم من صلوتكم
ولا تتخذوها قبورًا • متفق عليه (مشكوة ص: ۶۹ الفصل الاول باب المساجد ومواضع الصلاة)۔

۴ [والافضل في النفل غير التراويح المتروك الا لخوف شغل عنها، والاصح افضلية ما كان إخشع واخلص
(در مختار) وفي الشامي تحت قوله والافضل في النفل... الخ... وحيث كان هذا افضل يراعى ما لم يلزمه منه
خوف شغل عنها لو ذهب لبيته، او كان في بيته ما يشغل باله ويقلل.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه

د صبح صادق نه وروسته نفل کول مکروه دي

سوال: يو بزړگ ماته د صبح صادق د لمانځه په وخت د دوو رکعتو نفلو کولو له پاره ويلي دي، هغه زه د دوو کلونو راهيسې کوم، د سهار د سنتو نه مخکې يې کوم، يو بل بزړگ وفرمايل چې د تهجدو د لمونځ نه وروسته د سهار د سنتو نه مخکې سجده هم حرامه ده، صحيح مسئله کومه ده؟

جواب: د صبح صادق نه وروسته د سهار د سنتو نه پرته نور نفلونه مکروه دي، د سنتو نه مخکې هم او وروسته هم ^(۱) او کوم صاحب چې دا ويلي دي چې د تهجدو نه وروسته او د سهار د سنتو نه مخکې سجده هم حرامه ده دا مسئله بلکل غلطه ده، د سهار د سنتو نه مخکې د تلاوت سجده کيږي اود قضاء لمونځونه هم کيږي ^(۲) البته د صبح صادق نه وروسته د سهار د سنتو نه پرته نفل جائز نه دي ^(۳)

د سهار لمانځه نه وروسته نفل کول صحيح نه دي

سوال: زما معمول داو چې د فرض د اداء کولو نه وروسته دوه رکعتي نفل به مې کول، يو څو ورځې مخکې ما په يو کتاب کې لوستلي و چې د سهار لمانځه نه وروسته نفل نه دي کول پکار، ايا دا صحيح دي؟

جواب: د سهار د لمانځه نه وروسته د لمر ختلو نه وروسته (د اشراق تر وخته) پورې او مازديگر د لمانځه نه د لمر تر پريوتلو پورې نفل لمونځ جائز نه دی ^(۴)

... بقيه د تير مخ].. خشوعه، فيصليها حينئذ في المسجد، لان اعتبار الخشوع ارجح (در مختار مع الشامى ج: ۲

ص: ۲۲ باب الوتر والنوافل، مطلب في الكلام على حديث النهي عن النذر)۔

[۱] ويكره ان يتنفل بعد طلوع الفجر باكثر من ركعتي الفجر، لانه عليه السلام لم يزد عليهما مع حرصه على الصلوة (هداية ج: ۱ ص: ۸۶ باب المواقيت) ايضاً: وقتان لا يصلى فيهما نفل ويصلى فيهما الفرض بعد العصر حتى تغرب الشمس وبعد الفجر حتى تطلع الشمس..... عن النبي صلى الله عليه وسلم لا يتحرى احدكم فيصلى عند طلوع الشمس ولا عند غروبها فانها تطلع بين قرني شيطان (شرح مختصر الطحاوى ج: ۱ ص: ۵۲۸)۔

[۲] تسعة اوقات يكره فيها النفل وما في معناها لا الفرائض هكذا في النهاية والكفاية فيجوز قضاء الفائتة و صلاة الجنائز و سجدة التلاوة كذا في فتاوى قاضيخان منها ما بعد طلوع الفجر كذا في النهاية والكفاية (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۵۲ الفصل الثالث في بيان الاوقات التي لا تجوز فيها الصلاة وتكره فيها)

[۳] وكذا الحكم من كراهة نفل و واجب لغيره لا فرض و واجب لعينه بعد طلوع فجر سوى سنته لشغل الوقت به تقديرا (در مختار مع الشامى ج: ۱ ص: ۳۷۵ كتاب الصلاة و مطلب يشترط العلم بدخول الوقت)

[۴] تسعة اوقات يكره فيها النوافل منها ما بعد صلاة الفجر قبل طلوع الشمس ومنها ما بعد صلاة العصر قبل التغير الخ (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۵۳ كتاب الصلاة الباب الاول في المواقيت وما يتصل بها)

د سهار د سنتو نه وروسته نفل كول

سوال: د سهار د اذان نه وروسته د سهار د سنتو نه پرته يو بل لمونځ كولى شو؟ مثلاً د قضايي لمونځ، صلوٰه حاجت، دوه ركعته نفل تحية المسجد يا دوه ركعته نفل تحية الوضوء؟ په دې وخت كې ددې ټولو لمونځونو د كولو څه حكم دى؟ او كه يو سړى په دې مذكوره لمونځونو كې يو لمونځ وكړي؛ نو ددې به څه حكم وي؟

جواب: صبح صادق نه وروسته د سهار د سنتونه پرته بل لمونځ جائز نه دى ^{۱۱} نه صلاوة حاجت، نه تحية الوضوء، نه تحية المسجد او نه نور نفل، كه چيرې چا وكړل؛ نو بد يې وكړل. د الله تعالى نه دې معافي وغواړي، په دې وخت كې قضاء لمونځ كول جائز دي، خو په كور كې يې په پټه كوه د خلكو په مخكې قضاء لمونځ كول جائز نه دي. ^{۱۲}

په حرم شريف كې هم د سهار او مازديگر د لمانځه نه وروسته نفل مه كوئ

سوال: په خانه كعبه كې هروخت نفل ادا كېږي او كه نه؟ يعنې كله چې موږ عمرې كوو؛ نوڅه خلك وايي چې د مازديگر د لمانځه نه وروسته نفل نه شي كيدلى؛ نو ايا موږ په مقام ابراهيم باندې دوه ركعته نفل د مازديگر نه وروسته ادا نه كړو؟

جواب: په ډير احاديثو كې د سهار او مازديگر نه وروسته د نوافلونه ممانعت راغلى دى، دامام ابو حنيفه رحمته الله په نزد باندې ددې احاديثوله وجې په حرم شريف كې هم د سهار او مازديگر د لمانځه نه وروسته نوافل جائز نه دي، كوم كس چې په دې وختونو كې طواف كوي هغه دوه ركعته د طواف لمونځ د لمر دراختلونه او پريوتلونه وروسته ادا كول پكار دي. ^{۱۳}

[^۱ تسعة اوقات يكره فيها النوافل فيجوز فيها قضاء الفائتة منها ما بعد طلوع الفجر قبل صلاة الفجر يكره فيه التطوع باكثر من سنة الفجر ... الخ (عالمگیری ج ۱ ص ۵۲) ايضاً فضل: وقتان يصلی فيهما الفرض دون النفل واما بعد العصر وبعد الفجر فاما ينهى فيهما عن النوافل والنذور وصلوة الطواف ويجوز فيهما فعل الفرض وذلك لما روى ابو سعيد الخدری ومعاذ بن عفراء وابن عمر، وابو هريرة رضى الله عنهم: ان النبي صلى الله عليه وسلم هـى عن صلوطين بعد الصبح وبعد الفجر وفى حديث ابن مسعود فى سوال عمرو بن عبسة رضى الله عنهما النبي صلى الله عليه وسلم عن الاوقات: ان الصلاة بالليل مقبولة مشهودة حتى تصلی الفجر، ثم اجتنب الصلوة حتى ترتفع الشمس وقال ابن عباس رضى الله عنهما حدثني رجال مرضيون، وارضاهم عمر رضى الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم هـى عن الصلوة بعد الفجر حتى تطلع الشمس وبعد العصر حتى تغرب (شرح مختصر الطحاوى ج: ۱ ص: ۵۳۶، ۵۳۷ كتاب الصلاة)

[^۲ وينبغى ان لا يطلع غيره على قضائه لان التأخير معصية فلا يظهرها الخ (شامى ج: ۲ ص: ۷۷)

[^۳ وفى التنوير (وكره نفل وكل ما كان واجباً لغيره كمندور وركعتي طواف) وفى الشامية تحت قوله وركعتي طواف ظاهره ولو كان الطواف فى ذلك الوقت المكروه لم اره صريحاً ويبدل عليه ماخرجه الطحاوى فى شرح الآثار عن معاذ بن عفراء انه طاف بعد العصر او بعد صلاة الصبح ولم يصل [بقية حاشيه په راروانه صفحه

ايا په حضور ﷺ باندې تهجد فرض و؟

سوال: ما ماشومانو ته دقرآن پاک تعليم ورکاو، چې ناڅاپه دلمانځه په باره کې يومولنا ماشومانو ته دپوهولوپه انداز کې وويل چې: په عام مسلمانانو باندې پنځه لمونځونه فرض دي او په حضور ﷺ باندې شپږ لمونځونه فرض و اود تهجدو لمونځ يې په حضور ﷺ باندې فرض وباله، لهذا ددې په باره کې په تفصيل سره جواب راکړئ، ستاسو به ډيره مهرباني وي.

جواب: په حضور ﷺ باندې دتهجدو لمونځ فرض و اوکه نه، په دې باره کې دوه قولونه دي اود اختلاف وجه هم داده چې داسلام په شروع کې کله چې پنځه وخته لمونځونه فرض شوي نه وو، هغه وخت دتهجدو لمونځ په ټولوباندې فرض و، وروسته دامت په حق کې فرضيت ختم شو، خو دحضور ﷺ په حق کې دافرضيت ختم شو اوکه نه؟ په دې کې اختلاف دی، علامه قاضي ثناء الله پاني پتي دې ته ترجيح ورکړه چې دحضور ﷺ په حق کې هم فرضيت باقي پاتې نه شو، ددې باوجود به حضور ﷺ ددې پابندي کوله اوپه سفراو حضر دواړو کې ترې تهجد پاتې شوي نه و.^(۱)

د تهجدو لمونځ په کوم عمر کې کول پکاردې؟

سوال: زما سوال دادی چې ايا تهجد يوازې بوډاگان کوي؟ اود تهجدو نفلو اوداسې نورو... قضا کول نه دي پکار؟ زما عمر د(۴۵) کالونه زيات دی زه کله تهجد کوم اوکله نه؟

جواب: دتهجدو کولو له پاره د عمر هيڅ تخصيص نه شته، الله تعالی چې توفيق ورکړي؛ نوهر مسلمان ته کول پکاردې، دخپل طرف نه خودا اهتمام کول پکاردې چې تهجد کله هم پاتې نه شي، خو که کله ونه شو؛ نو بيا هم څه گناه نه شته هو! که ښه په پوهې سره دې همته له وجې يې پرېږدي دې سره بې برکتې راځي.^(۲)

...بقیه د تیر مخ].. فسئل عن ذلك فقال: نهي رسول الله صلى الله عليه وسلم من صلاة بعد الصبح حتى تطلع الشمس وعن صلاة بعد العصر حتى تغرب الشمس، ثم رايته مصرحاً به في الحلية وشرح اللباب (الدر المختار مع الرد المختار ج: ۱ ص: ۳۷۵ مطلب يشترط العلم بدخول الوقت)۔

[۱] وقالت طائفة: كان فرضاً عليه فلا تفيد مواظبته عليه السنة في حقنا لکن صرح مافي مسلم وغيره عن عائشة انه كان فريضة ثم نسخ، هذا خلاصة ما ذكره، ومفاده اعتماد السنة في حقنا لانه صلى الله عليه وسلم واظب عليه بعد نسخ الفريضة، ولذا قال في الحلية: والاشبه انه سنة (در مختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۲۴ مطلب في صلاة الليل، وايضاً الجامع لاحكام القرآن (القرطبي) ج: ۱۹ ص: ۵۴ طبع مصر، تفسير مظهری ج: ۱۰ ص: ۱۱۶ تحت آية: فاقروا ماتيسر من القرآن سورة المزمل)۔

[۲] من المندوبات صلاة الليل حثت السنة الشريفة عليها كثيراً وافادت ان لفاعلها اجراً كبيراً وروى ابن خزيمة مرفوعاً عليكم بقيام الليل فانه داب الصالحين قبلكم وقربة الى ربكم ومكفرة للسيئات ومنهاة عن الاثم. وروى الطبراني مرفوعاً: لا بد من صلاة ليل ولو حلب شاة الخ. [بقیه حاشیه په راروانه صفحه

د شپې داخري برخې فضليت او تعين

سوال: ما په کتابونو کې لوستلي دي چې کله د شپې يوه برخه باقي پاتې شي: نو الله تعالی د اسمانونو نه دنیا ته راکوڅيږي او کومه دعا چې وشي؛ نو هغه قبلېږي، (چې يوه دريمه برخه پاتې وي، ددې نه څو بجې مراد دي؟ يعنې درې بجې يا دوه بجې؟ صحيح وخت کوم يودی؟ او بل دا چې اودس وشي او دوه رکعتونه نفل وکړل شي او بيا دعا غوښتل پکار دي يا څه بله طريقه وي؟ مهرباني وکړئ دخپل کالم (تحریر) په راتلونکي اشاعت کې جواب ضرور راکړئ، په انتظار به يم، ډيره شکريه.

جواب: دلمر د پريوتلو نه وروسته تر صبح صادق پورې وخت دې په دريوو برخو تقسيم کړل شي؛ نو اخري برخه مراد ده، مثلاً: نن سبا د ماښام نه تر صبح صادق پورې تقريبا ۹ گټې شپه وي او پاو باندې يوې بجې پورې دوه برخې تيرېږي او د پاو باندې يوې نه تر صبح صادق پورې وخت دی، چې د هغه فضيلت په حديث کې بيان شوی دی^{۱۱} په دې وخت کې اودس کول او د څلورو نه تر دولسو رکعتونو پورې څومره چې الله تعالی توفيق درکړي د تهجدو لمونځ کول پکار دي^{۱۲} ددې نه وروسته چې څومره دعا غوښتل کيدای شي ودي غوښتل شي.

د تهجدو صحيح وخت کوم دی؟

سوال: په تهجدو کې اته، لس يا دولس رکعتونه درسول کریم ﷺ نه ثابت دي، خودځينو بزرگانو او شيخانو په باره کې ليکل شوي دي چې هغوی به ټوله شپه نفلونه کول، ايا دانفلونه په تهجدو کې شمارېږي؟ د تهجدو صحيح تعداد څو رکعتونه دی او ددې صحيح وخت کوم دی؟

جواب: دويده کيدونه وروسته چې راپاسې او د شپې کوم لمونځ وکړل شي هغه ته تهجد

...بقية د تير مخ] .. (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۵۶) وفي الشامی: انه يكره ترك تهجد اعتاده بلا عذر..... الخ (در مختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۲۵ باب الوتر والنوافل، مطلب في صلاة الليل)۔

[۱] عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يترول ربنا تبارك وتعالى كل ليلة الى السماء الدنيا حين يبقى ثلث الليل الآخر يقول: من يدعوني فاستجب له! من يسألني فأعطيه! من يستغفرني فأغفر له! متفق عليه (مشكوة ص: ۱۰۹ الفصل الاول باب التحريض على قيام الليل)

[۲] ايضاً پورتنی حواله۔ ايضاً: وفي رواية: ان صلواته بالليل خمس عشرة ركعة..... وفي أخرى سبع عشرة..... كان يصلي صلى الله عليه وسلم سبع عشرة ركعة من الليل..... الخ (معارف السنن ج: ۴ ص: ۱۳۳ بيان اكثر صلاته بالليل واقل ما ثبت) ايضاً ان ابن عباس رضي الله عنهما اخبره انه بات عند ميمونة وهي خالته..... ثم قام رسول الله صلى الله عليه وسلم الى شن معلقة فوضا فاحسن الوضوء..... ثم صلى ركعتين ثم ركعتين ثم ركعتين ثم ركعتين ثم اوتر ثم اضطجع حتى جاءه المؤذن فقام فصلى ركعتين ثم خرج فصلى الصبح (صحيح البخاري ج: ۱ ص: ۱۳۵ باب ما جاء في الوتر)۔

وايي^(۱) رکعتونه که خه هم زیات وي اوکه کم، د حضور ﷺ نه د خلورونه واخله تردولسوپورې رکعتونه نقل دي^(۲) اوکه بنده ټوله شپه نه ویده کيږي، ټوله شپه په عبادت کې مشغول وي؛ نوهیڅ نقصان په کې نه شته، هغه ته به د قیام لیل اوتهدو ثواب ملاویري، مگر دا د عامو خلکو دوس خبره نه ده، ددې له وجې دکومو بزرگانو نه چې ټوله شپه وینس پاتې کیدل او په عبادت کې مشغول تیا نقل ده، په هغوی خودې اعتراض ونکړل شي او په خپل خپل عادت دخپل همت او استطاعت مطابق وساتل شي^(۳).

د پېشمني په وخت کې تهجد کول

سوال: زما د تهجدو د لمونځ کولو شوق دی او زه اکثر دوه بجې راپاخیږم او دا لمونځ کوم، درمضان په میاشت کې د المونځ کيږي او که نه؟ (د صبح صادق داډان نه مخکې).

جواب: د صبح صادق نه مخکې د تهجدو وخت دی؛ نو که صبح صادق شوی نه وي؛ نو د پېشمني په وخت کې تهجد کولی شئ^(۴).

د تهجدو په لمانځه کې کوم کوم سورتونه لوستل پکار دي؟

سوال: د تهجدو په لمانځه کې څه لوستل کيږي؟ څوک وایي چې په دوو رکعتونو کې (۱۲) قل ويل پکار دي، تاسو راته ددې صحیح طریقه وښایئ!

۱ [وايد بما فی معجم الطبرانی من حديث الحجاج بن عمرو رضى الله عنه قال: يحسب احدكم اذا قام من الليل يصلى حتى يصبح انه قد تهجد انما التهجد المراءى يصلى الصلاة بعد رقدة... الخ (رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۴ مطلب في صلوته الليل)

۲ [وفي رواية: ان صلوته بالليل خمس عشرة ركعة..... وفي أخرى سبع عشرة..... كان يصلى صلى الله عليه وسلم سبع عشرة ركعة من الليل..... الخ (معارف السنن ج: ۴ ص: ۱۳۳ بيان اكثر صلاته بالليل واقل ثابت) ايضاً ان ابن عباس اخبره انه بات عند ميمونة وهي خالته..... ثم قام رسول الله صلى الله عليه وسلم الى شن معلقة فتوضا فاحسن الوضوء..... ثم صلى ركعتين ثم ركعتين ثم ركعتين ثم ركعتين ثم ركعتين ثم ركعتين ثم اوتر ثم اضطجع حتى جاءه المؤذن فقام فصلى ركعتين ثم خرج فصلى الصبح (صحيح البخارى ج: ۱ ص: ۱۳۵ باب ما جاء في الوتر)۔

۳ [واقل ما ينبغي ان ينتفل بالليل ثمان ركعات كذا في الجوهره وفضلها لا يحصر قال تعالى: فلا تعلم نفس ما اخفى لهم من قرة اعين. وفي صحيح مسلم قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: عليكم بصلاة الليل فانه داب الصالحين قبلكم وقربة الى ربكم ومكفرة للسيئات ومنهاة عن الاثم (طحطاوى على مرقى الفلاح ص: ۲۱۷ فصل في تحية المسجد، وايضاً: درمختار مع شامى ج: ۲ ص: ۲۶، ۲۵ عالمگیری ج: ۱ ص: ۵۹ امداد الفتاوى ج: ۱ ص: ۳۰۹ ابن ماجة ص: ۹۷)

۴ [عن عائشة رضى الله عنها قالت: كان النبی صلى الله عليه وسلم يصلى فيمابين ان يفرغ من صلوة العشاء الى الفجر احدى عشر ركعة يسلم من كل ركعتين... الخ (مشكوة ص: ۱۰۵ الفصل الاول، باب صلوة الليل)

جواب: کوم سورتونه چې درته يادوي هغه لولئ، شريعت کوم سورتونه مقرر کړي نه دي.^{۱۱}

ايا په تهجدو کې درې ځله سوره اخلاص ويل پکار دي؟

سوال: د تهجدوپه لمانځه کې څو رکعتونه وي، په هر رکعت کې درې ځله سوره اخلاص ويل لازمي وي؟

جواب: د تهجدوپه لمانځه کې د څلورونه واخله تردولسوپورې رکعتونه وي، ددې داداکولوڅه خاص طريقه نه شته، د عامو نفلوپه شان ادا کيږي. په هر رکعت کې درې ځله سوره اخلاص ويل جائز دي مگر لازم نه دي، د کومو خلکو په ذمه چې قضا لمونځونه وي هغوی ته مشوره ورکوم چې هغوی دې د تهجدوپه وخت کې هم دنوافلو په ځای خپل قضا لمونځونه کوي، دوی ته به ان شاء الله د تهجدو ثواب هم ملاوېږي اود سر نه به يې فرض هم کوزشي.^{۱۲}

د تهجدو لمونځ په جمعې سره ادا کول صحيح نه دي

سوال: مسئله داده چې زه په يوجومات کې يم، په تير رمضان کې د دريو ورځوله پاره په اعتکاف کې کيناستم، د جماعت په وينابه باندې به موږ ټوله شپه وينس پاتې کيدو او عبادت به موکولو، د تهجدوپه وخت کې دې خلکو د تهجدو لمونځ په جمعې سره کولو، ايا دا جائز دي، چې د تهجدو لمونځ دې په جمعې سره وکړل شي؟ ما ترې پوښتنه وکړه: نو هغوی وويل چې داسې خونې کریم ﷺ هم

کړي دي، هرکله چې ما خوچيرته هم اوريدلي نه دي چې د تهجدو لمونځ په جمعې سره کيږي.

جواب: دامام ابو حنيفه رحمته الله په نزد باندې دنوافلو جمعه (هرکله چې مقتديان د دوو دريو نه زيات وي، مکروه ده، ځکه چې د تهجدوپه لمانځه کې جمعه صحيح نه ده، حضور ﷺ د تراويح جمعه کړې وه او د تهجدو لمونځ باجماعت ادا کولو معمول يې نه و.^{۱۳}

که اخره شپه کې نه راپاڅيدونکي د وترونه مخکې تهجد وکړي

سوال: يو صاحب وايي چې تهجد دنيمې شپې نه پرته د ماسخوتن د لمانځه نه وروسته هم کيږي، لږ دا خوراته ووايي چې دا خبره څومره حد پورې صحيح ده؟

۱ [ويکره ان يوقت شيئامن القرآن بشيء من الصلوة الخ (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۴۹ وايضاً هداية ج: ۱ ص: ۱۰۰ وايضاً درمختار مع الشامى ج: ۱ ص: ۵۴۴)۔

۲ [وفي الحجة والاشتغال اولى واهم من النوافل الا السنن المعروفة و صلوة الضحى و صلوة التسبيح والصلوات التي رويت في الاخبار فيها سور معدودة و اذكار معدودة فذلك بنية النفل و غيرها بنية القضاء (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۲۵، كتاب الصلاة، الباب الحادى عشر في قضاء الفوائت)۔

۳ [واعلم ان النفل بالجماعة على سبيل التداعى مكروه على ماتقدم ماعدا التراويح الخ (حلبى كبير ص: ۴۳۲، تمتات من النوافل، ايضاً: عالمگيرى ج: ۱ ص: ۸۳ وايضاً درمختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۴۸، ۴۹)۔

جواب: کوم کس چې په اخره شپه کې نه شي راپورته کيدای، هغه دې د وترونه مخکې څلوررکعتونه د تهجد په نيت سره کوي ان شاء الله هغه ته به ثواب ملاويږي^(۱۱) اگرچې په اخره شپه کې د راپورته کيدو ثواب ډيرزيات دی، ددې هم کوشش کول پکار دي^(۱۲).

د تهجد د لمانځه له پاره که د نه پاڅيدو گمان وي؛ نوڅه به کوي؟

سوال: يو سړي ته گمان وشو چې هغه د شپې د تهجدو له پاره نه شي پاڅيدلی؛ نو هغه بيا د ماسخوتن او د ويده کيدو نه مخکې د تهجدو لمونځ کولی شي؟

جواب: هو، کولی يې شي، خو هميشه د شپې په اخر کې د پاڅيدو په نيت ويده کيدل پکار دي^(۱۳).

د تهجدو د لمانځه له پاره ويده کيدل يا شب کيره ضروري ده

سوال: ايا د تهجدو د لمانځه له پاره د ماسخوتن لمانځه نه وروسته ويده کيدل يا شب کيره ضروري ده؟

جواب: تهجد په اصل کې د نيت وايي چې د خوب نه وروسته وکړل شي^(۱۴) خو د چا چې د پاڅيدو يقين نه وي، هغه دې د ماسخوتن نه وروسته وکړي، ان شاء الله ده ته به ثواب ملاو شي.

که د ماسخوتن لمانځه سره وتروکړو

نو ايا د تهجدو سره يې په دويم ځل وکړو؟

سوال: دوتر لمانځه ته د شپې اخري لمونځ هم ويل کيږي، که چا د ماسخوتن د لمانځه نه وروسته وتروکړل او د شپې د تهجدو په وخت کې راپاڅيده؛ نو ايا هغه ته تهجد کول پکار دي يا وتر دوباره کول پکار دي؟

جواب: که وتر يې مخکې وکړل؛ نو د تهجدو په وخت کې دی دوباره وتر نه کوي، يوازې تهجد دې وکړي^(۱۵).

۱ [وما كان بعد صلاة العشاء فهو من الليل وهذا يفيد ان هذه السنة تحصل بالنفل بعد صلاة العشاء قبل النوم اه (شامی مطلب في صلاة الليل ج: ۲ ص: ۲۴)۔

۲ [عن ابی هريرة رضى الله عنه (مرفوعاً) وافضل الصلاة بعد الفريضة صلاة الليل (ترمذی ج: ۱ ص: ۹۰)۔
۳ [وما كان بعد صلاة العشاء فهو من الليل،، وهذا يفيد ان هذه السنة تحصل بالنفل بعد صلاة العشاء قبل النوم..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴ مطلب في صلاة الليل)

۴ [وقد ذكر القاضي حسين من الشافعية انه في الاصطلاح التطوع بعد النوم وايد بما في معجم الطبراني من حديث الحجاج بن عمرو رضى الله عنه قال: يحسب احدكم اذا قام من الليل يصلي حتى يصبح انه قد تجدد انما التهجد المرء يصلي الصلاة بعد رقدة..... اقول الظاهر ان حديث الطبراني الاول بيان لكون وقته بعد صلاة العشاء..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴ مطلب في صلاة الليل)

۵ [وفي مراقي الفلاح: اذا صلى الوتر قبل النوم ثم تجدد لا يعيد الوتر.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه

ايا د ماسپښين، مابښام، اوماسخوتن نفل ضروري دي؟

سوال: ايا ماسپښين، مابښام اوماسخوتن نه وروسته نفل په دې لمونځونو کې شامل دي؟ ايا ددې نفلونو نه پرته به دا لمونځونه وشي؟ که يوکس دانفلونه ددې لمونځونو لارمي برخه وگڼي اوددې نفلونه نه پرته خپل لمونځ نيم گړي وگڼي، ايا داپه بدعت کې شامل دي؟

جواب: د ماسپښين نه مخکې څلور رکعتونه اود ماسپښين نه وروسته دوه رکعتونه اود مابښام او ماسخوتن نه وروسته دوه رکعتونه خوست موکده دي داپريښودل پکار نه دي^(۱) او د ماسخوتن نه وروسته دوترور رکعتونه واجب دي ددې هم دپريښودو اجازه نه شته^(۲)، باقي رکعتونه دنفلو دي که ويې کړي؛ نولوی ثواب دی او که يې ونه کړي؛ نو هيڅ نقصان نه شته، دا ضروري گڼل صحيح نه دي^(۳).

د مابښام دلما نڅه نه مخکې نفل کول جائز؛ خواغوره نه دي

سوال: زموږ په حنفي مذهب کې دماز ديگرنه وروسته اود مابښام دلما نڅه نه مخکې نفل کول جائز دي او که نه؟ ځکه چې دلته په سعودي عرب کې د مابښام دا اذان کيدونه وروسته دوه رکعت نفل کيږي دقرآن اوسنت په رڼا کې راته واضحه کړئ

جواب: د مابښام دلمونځ دفوري ادا کولو حکم دی، ددې له وجې دحنفي مذهب په نزد د مابښام دلمونځ نه مخکې نفل کول مناسب نه دي، گویا جائز دي ددې له وجې په خپله خومه کوه مگر کوم حضرات يې چې کوي هغوی مه منع کوه^(۴).

... بقیه د تیر مخ].. لقوله تعالى صلى الله عليه وسلم لا وتران في ليلة (حاشیه الطحطاوی علی مراقی الفلاح ص: ۲۱۱ فصل فی بیان التوافل)۔

۱ [السنة رکعتان قبل الفجر واربع قبل الظهر ورکعتان بعد المغرب واربع قبل العشاء..... الخ (هدایة ج: ۱ ص: ۱۴۶) وايضا: وسنن موکداً اربع قبل الظهر واربع قبل الجمعة واربع بعدها بتسليمه..... ورکعتان قبل الصبح وبعد الظهر والمغرب والعشاء..... الخ (الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۱۲، ۱۳ باب الوتر والتوافل)۔

۲ [عن ابی حنیفة رحمه الله في الوتر ثلاث روايات..... وفي رواية واجب وهي آخر اقواله وهو الصحيح كذا في محيط السرخسی (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۰ وايضا في الدر المختار مع الشامي ج: ۱ ص: ۴، ۵)۔

۳ [والنفل ومنه المندوب يثاب لفاعله ولا يسي تاركه..... الخ (شامي ج: ۱ ص: ۱۰۳ مطلب في السنة وتعريفها)

۴ [عن منصور عن ابيه قال: ماصلى ابوبكر ولا عمرو ولا عثمان الركعتين قبل المغرب (كثر العمال ج: ۸ ص: ۵۰ باب المغرب وما يتعلق به، طبع بيروت) وايضا عن ابن عمر قال: ماريت احدا يصليهما على عهد النبي صلى الله عليه وسلم وعن الخلفاء الاربعة وجماعة من الصحابة انهم كانوا لا يصلونهما (فتح الباري ج: ۲ ص: ۱۰۸ باب كم بين الاذان والاقامة، وايضا في الدر المختار مع الشامي ج: ۱ ص: ۳۶۹ وايضا اعلاء السنن ج: ۲ ص: ۵۸)۔

د مابنام نفلونه پريښودل څنګه دي؟

سوال: د مابنام په لمانځه کې د فرضونه وروسته اود دوو سنتونه وروسته دوه رکعت نفل کول ضروري دي؟ او که څوک يې ونه کړي گناه کار خو به نه وي؟

جواب: د نفلو معنی داده چې د دې په کولو ثواب شته او په پريښودو کې يې څه گناه نه شته.^(۱)

د مابنام د اذان نه وروسته دوه رکعت نفل کول چې کله لمونځ ولاړ وي

سوال: که چيرې زه د مسلم شريف او د ابوداود شريف د حديث په رڼا کې د مابنام د اذان نه فورا وروسته دوه رکعت نفل لمونځ وکړم، حالانکې زما نه پرته ټول مقتديان د امام پسې وروسته په جمعې کې شامل وي، کله چې زه (د نفل لمونځ د کولو نه وروسته) د جمعې د يو رکعت کيدو نه وروسته شامليرم، نو ايا زما دا عمل جائز دی؟

جواب: که چيرې جمعه ولاړه وي؛ نو د مابنام د اذان نه وروسته نفل کول جائز نه دي.^(۲)

ايا نفل پريښودل کيداى شي؟

سوال: ځينې خلک ما ليدلي دي چې د ماسخوتن د فرض لمانځه نه وروسته سنت کوي او د نفلو د اداء کيدو نه پرته وتر اداء کول شروع کوي او څوک څوک خو د سنتو او د وترو نه وروسته نوافل پرېږدي، داسې کول تر کومه پورې صحيح دي؟

جواب: د نفلو تعريف هم دادی چې څوک غواړي؛ نو ودې کړي او چې څوک غواړي؛ نو نه دي کوي.^(۳)

د نفلوله وجې فرض پريښودل غلط دي

سوال: موږ خلک دلته په جده کې اوسېږو، زموږ داوسيدويه کمره کې ځينې ملګري د ماسخوتن لمونځ اکثر قضا کړي، دهغوی استدلال دادی چې اوولس (۱۷) رکعتونه څوک کوي؟ دهغوی په ذهنونو کې دا خبره ناسته ده چې له (۱۷) رکعتونو پرته لمونځ نه کيږي، موږ هغوی ته زرخله وويل چې (۹) رکعتونه کوه، (۴) فرض، (۲) سنت، او (۳) وتر، خو هغوی يې نه مني،

[۱] نافله وهوى اللغة الزيادة وفى الشرع العبادة التى ليست بفرض ولا واجب... الخ حلى كبير ج: ۱ ص: ۳۸۳ والنفل فى اللغة الزيادة وفى الشريعة زيادة عبادة شرعت لنا لا علينا (شامى ج: ۲ ص: ۳ باب الوتر والنفل)۔

[۲] لقيام الاجماع عليه كونه سنة وكرهوا النفل قبلها لان فعل المباح والمستحب اذا افضى الى الاخلال بالسنة يكون مكروهاً..... الخ (علاء السنن ج: ۲ ص: ۵۸ طبع ادارة القرآن)

[۳] نافله وهوى اللغة الزيادة وفى الشرع العبادة التى ليست بفرض ولا واجب..... الخ حلى كبير ج: ۱ ص: ۳۸۳ والنفل فى اللغة الزيادة وفى الشريعة زيادة عبادة شرعت لنا لا علينا (شامى ج: ۲ ص: ۳ باب الوتر والنفل)

داوولسو رکعتونه کول هغوی ته بوج محسوسیږي ددې له وجې ټول لمونځ پریږدي. مهرباني وکړئ او ددې وضاحت وکړئ چې واقعي د (۱۷) رکعتونونه پرته د ماسخوتن لمونځ نه کیږي؟ ایا د ماسخوتن پوره (۱۷) رکعتونه کول ضروري دي؟ ایا یوازې (۹) رکعت، یعنې (۴) فرض، (۲) سنت او (۳) وترواجب کولو سره به د ماسخوتن لمونځ مکمل نه شي؟

جواب: د ماسخوتن په لمانځه کې خورکعتونه هم دومره دي څومره چې تاسولیکلي دي. یعنې (۴) فرض، (۲) سنت، (۳) وترواجب، ټول (۹) رکعتونه، که د ماسخوتن نه مخکې سنت وکړي؛ نولوی ثواب دی او که یې ونه کړي؛ نو هیڅ نقصان نه شته او د وترونه مخکې دوه څلور رکعتونه د تهجد په نیت سره هم وکړي؛ نوښه ده، خو نفلونه داسې ضروري گڼل چې دهغو له وجې سره فرض لمونځونه هم پریښودل شي ډیره غلطه خبره ده.

وترد تهجدونه مخکې وکړل شي او که وروسته؟

سوال: که وتر د ماسخوتن د لمانځه نه وروسته ونه کړل شي، بلکې د تهجدو سره وکړل شي په دې صورت کې اول درې رکعت و تر وکړل شي او وروسته د تهجد رکعتونه، یا اول تهجد وکړل شي او وروسته درې رکعت و تر؟ نور دا چې که د تهجدو رکعتونه کله څلور، کله اته، کله دولس وکړل شي؛ نو څه نقصان خپه کې نه شته؟

جواب: که د پاڅیدو باور یې وي؛ نو وتر د تهجد د لمونځ نه وروسته کول غوره دي، که د صبح صادق نه مخکې په وخت کې دومره گنجائش وي چې د نفلونه وروسته و تر وکړل شي؛ نو اول دې د تهجدو نفل وکړي او ددې نه وروسته دې و تر وکړي^۱ او که ځینې ورځ ناوخته راپورته شي او داویره وي چې که په نفلونو کې مشغول شوم؛ نو چیرته و ترانه قضانه شي؛ نو په داسې صورت کې دې اول د وتر و درې رکعتونه وکړي او که په صبح صادق کې څه وخت باقی پاتې وي؛ نو نفل دې هم وکړي، د تهجدو د لمانځه یو عادت مقررول پکار دي چې دومره رکعتونه به کوم، بیا که دوخت له وجې کمی زیاتې وشي؛ نو هیڅ نقصان نه شته.

له و تر وروسته نفل کول بدعت نه دي

سوال: ایا د وتر و کولونه وروسته نفل کولی شو او که نه؟ زیدوايي چې د وتر و نه وروسته نفل کول بدعت دي، ایا د زید دا وینا صحیح ده او که غلطه؟

جواب: د وتر و نه وروسته په ناسته دوه رکعت نفل کول په صحیح احادیثو کې موجود دي،

۱ [و تاخیر الوترالی آخر اللیل لوائق بالانتباه والا قبل النوم الخ (در مختار مع تنویر الابصار، کتاب الصلاة ج: ۱ ص: ۳۶۹، طبع ایچ ایم سعید)، و ایضا ویستحب تاخیره الی آخر اللیل الخ (هندیه ج: ۱ ص: ۱۱۱ کتاب الصلاة الباب الثامن فی صلاة الوتر طبع رشیدیہ کوئته).]

ځکه دې ته بدعت ويل مشکل دي^{۱۱} خو که دوترونه وروسته نفل کول وغواړي؛ نو هغه هم په ولاړه کول افضل دي^{۱۲}

د وترونه وروسته د دوو رکعتو نفلو شرعي حيثيت

سوال: زه د ستاسو حضراتو نه داپوښتنه کول غواړم چې د ستاسو مسائل او دهغو حل په دويم جلد (۳۳۶) صفحه باندې د وترونه وروسته دوه رکعتو نفلو د کولو په باره کې دا عبارت ليکل شوی دی: اودنبي کریم صلي الله عليه وسلم څخه د وترونه وروسته دوه رکعتو ثابت دي، خو عام معمول يې د وترونه وروسته د نفلو نه و، له دې وجې چې که څوک د وترونه وروسته نفل کوي؛ نو دی دې منع نه کړل شي، خو عام خلک دې دا نفل په ناستې باندې وکړي، دا غلطه ده دا نفل هم په ولاړه باندې کول پکار دي، ددې کړنې دا عبارت چې په ناسته باندې نفل کولو ته يې غلط ويلې دي، ايا په شريعت کې ددې نفلونو په ولاړه باندې د کولو څه خاص حکم شته؟ ځکه چې نفل لمونځ خو په ناسته باندې هم کېږي، خو ثواب به نيم ملاويږي، يا داسې کول مکروه دي؟ يا له سر نه به لمونځ فاسديږي؟ تاسو په جواب کې ليکلي و چې: په دې عبارت کې واقعي غلطې ده، ددې اصلاح به په نظر ثاني کې وکړل شي، ، اميد دی چې تاسو حضراتو به نظر ثاني کړې وي، لهذا فيصله شوې جواب وفرمائې.

جواب: ما چې کوم ويلې و ددې مطلب دا وو چې د عامو نفلو په شان دا نفل هم اداء کېږي، د خلکو د طرز عمل نه دا ثابتېږي چې هغوی دا نفل په ناسته باندې کول ضروري گڼي، دا غلطه ده په ناسته باندې کول ضروري مه گڼي، بيا که غواړي؛ نو په ناسته دې وکړي او که غواړي؛ نو په ولاړه دې وکړي او دا مسئله هم په ذهن کې کينوي چې په ناسته به نيم ثواب ملاويږي.^{۱۳}

۱ [عن ام سلمة رضى الله عنها ان النبي صلى الله عليه وسلم كان يصلى بعد الوتر ركعتين، وقد روى نحوه عن ابي امامة وعائشة وغير واحد من اصحاب النبي صلى الله عليه وسلم ((سنن الترمذى ج: ۱ ص: ۱۰۸، وايضا رواية عائشة مرفوعا بسند صحيح (بخارى ج: ۱ ص: ۱۵۵ ابن ماجه ص: ۸۳ طحاوى ج: ۱ ص: ۲۰۲ وايضا رواية ثوبان مرفوعا بسند حسن (دارمى ج: ۱ ص: ۳۱۲ طحاوى ج: ۱ ص: ۲۰۲ دارقطنى ج: ۲ ص: ۳۶) وايضا رواية ابي امامة مرفوعا بسند حسن (طحاوى ج: ۱ ص: ۲۰۲ مسند احمد ج: ۵ ص: ۲۶۰)

۲ [ويتنفل مع قدرته على القيام قاعداً..... وفيه اجر غير النبي صلى الله عليه وسلم على النصف الابعذر. وفي الشامى ويوبده حديث البخارى من صلى قائماً فهو افضل ومن صلى قاعداً فله نصف اجر القائم..... الخ (درمختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۳۶، ۳۷، باب الوتر والنوافل، مبحث المسائل الستة عشرية).
 ۳ [ويتنفل مع قدرته على القيام قاعداً..... وفيه اجر غير النبي صلى الله عليه وسلم على النصف الابعذر. ودرمختار وفى الشامى ويوبده حديث البخارى من صلى قائماً فهو افضل، ومن صلى قاعداً فله نصف اجر قائم... الخ (درمختار مع الشامى ج: ۱ ص: ۳۶، ۳۷، باب الوتر والنوافل، مبحث المسائل الستة عشرية).]

ايدا وترو نه وروسته نفل په ناسته زيات بهتره دي؟

سوال: دنفل لمانځه په ولاړه کولو زيات او په ناسته کولو سره لږ ثواب ملاويږي، يو مولوي صاحب وايي چې د وترو نه وروسته دوه رکعت نفل دې د ولاړې په نسبت باندې په ناسته باندې کولو سره زيات ثواب ملاويږي، ځکه چې نبي کریم صلي الله عليه وسلم دا دوه نفلونه د تهجد په وخت هميشه په ناسته باندې کړي دي، ددې دواړو نفلونو په باره کې تاسو وفرمايي چې دا په ناسته باندې بهتره دي او که په ولاړه؟

جواب: ثواب خو به ددې نفلونو په ناسته باندې نيم ملاويږي ^(۱) نبي کریم صلي الله عليه وسلم دا نفلونه هميشه له پاره په ناسته نه دي کړي او بيا دا چې د تهجد په لمانځه کې به د نبي عليه السلام قيام طويل و، له دې وجې به يې نفل کله کله په ناسته کول.

نفل لمونځ چې شروع کړي؛ نو ايدا ماتولو نه وروسته فرض کيږي

سوال: اوريدلي مې دي چې په ناستې سره په نفل کولو باندې نيم ثواب ملاويږي، حالانکې قيام فرض دی، مسئله دا ده چې که په ناسته يې نيت وتاړه او په مينځ کې يې له څه وجې لمونځ مات کړ، اوس دا لازم شو، دې لازم ته موږ فرض ويلی شو او که نه؟ که چيرې فرض وي؛ نو اوس په ناسته باندې اعاده وکړي او که په ولاړه؟

جواب: په ولاړه باندې دې وکړي، دې ته فرض ويل صحيح نه دي، خو نفل لمونځ په شروع سره واجبيږي ^(۲).

نبي کریم صلي الله عليه وسلم به دوه رکعت نفل په ناسته باندې کول

سوال: ټول نوافل کوم چې په هر لمانځه کې کيږي په ولاړه باندې کيږي، خو د وترو نه وروسته دوه رکعت نفل حضور صلي الله عليه وسلم اکثر کړي دي، هغه هم په ناسته، ايدا صحيح ده؟

جواب: نفل په ناسته باندې جائز دي، د وترو نه وروسته د نبي کریم صلي الله عليه وسلم نه په ناسته باندې نفل منقول دي، خوداسې کله کله شوي دي، هميشه معمول يې نه و. ^(۳)

^۱ [ويجوز التطوع قاعداً بغير عذر..... الخ (حلی کبرج: ۱ ص: ۲۷۰) وايضا: اکثر الصحابة ومن بعدهم من اهل العلم على تركها اهـ. واخفقون من اکابرنا على ان اتيانها قياماً الفضل اهـ (اعلاء السنن ج: ۶ ص: ۱۰۹) ايضاً قلت: الصواب ان هاتين الركعتين فعلهما صلى الله عليه وسلم بعد الوتر جالساً لبيان جواز الصلوة بعد الوترو بيان جواز النفل جالساً ولم يواظب على ذلك بل فعله مرة او مرتين او مرات قليلة (شرح الكامل للنووي على مسلم ج: ۱ ص: ۲۵۴)

^۲ [ولزم نفل شرع فيه.... الخ اي لزم المضى فيه حتى اذا أفسده لزم قضاءه..... الخ (شامي ج: ۱ ص: ۲۹)

^۳ [وقد ثبت انه عليه الصلوة السلام شفع بعد الوتر روى الترمذی عن.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه

د وترو نه وروسته نفل ضروري نه دي

سوال: ايا د تهجد لمانځه نه وروسته د وترو لمونځ اود وترو نه وروسته نفل كول ضروري دي او يوازې وتر كافي دي؟

جواب: د وترو نه وروسته نفل ضروري نه وي.^(۱)

د حاجت لمانځه طريقه

سوال: د حاجت لمانځه څه طريقه ده؟

جواب: حضور ﷺ د صلوٰۃ الحاجت د طريقه ښودلې ده چې بنده په ښه طريقې سره اودس وکړي اود دې نه وروسته دوه رکعتې نفل وکړي د لمانځه نه فارغ شي؛ نو د الله تعالیٰ حمد او ثناء دې وکړي په رسول الله ﷺ دې درود شریف ولیږي، د مسلمانانو له پاره دې دمغفرت دعا وکړي اود ډيرو توبو او استغفار نه وروسته دې دادعا ولولي، **«لا اله الا الله الحليم الكريم سبحان الله رب العرش العظيم الحمد لله رب العالمين»** اسالك موجبات رحمتك ومنجيات امرک وعزائم مغفرتک والغنيمة من کل بر والسلامة من کل اثم لا تدع لی ذنباً الا غفرته ولا هما الا فرجته ولا حاجة هی لک رضا الا فضيتها یا ارحم الراحمين...^(۲)

ددې نه وروسته دې دخپل حاجت له پاره ښه په منت زاری سره دعا وکړي که صحیح شرطونو سره یې دعا وکړه؛ نو ان شاء الله ضرور به قبلېږي.

صلوة حاجت څنګه وکړل شي؟ او غوره وخت یې کوم دی؟

سوال: د صلوٰۃ حاجت د کولو څه طريقه ده؟ څومره رکعتونه دي؟ او د کولو افضل وخت کوم یو دی؟

جواب: د صلوٰۃ حاجت دوه رکعتې دي، دوه رکعتې وکړه او د الله تعالیٰ حمد او ثناء وکړه بیا درود شریف ووايه، بیا د ټولو مسلمانانو د ښلولو له پاره دعا وغواړه او بیا دخپل حاجت له

... بقیه د تیر مخ].. ام سلمة انه عليه السلام کان یصلی بعد الوتر رکعتین وزاد ابن ماجه خفیفین وهو جالس (حلی کبیر ج: ۱ ص: ۲۴۰) ایضاً: هذا الحديث اخذ بظاهره الاوزاعی واحمد فیما حکاه القاضي عنهما فاباحا رکعتین بعد الوتر جالساً، وقال احمد: لا فعله ولا امنعه من قوله . قال : وانكره مالک، قلت : الصواب ان هاتین الركعتین فعلهما صلی الله تعالیٰ علیه وسلم بعد الوتر جالساً لیان جواز الصلوٰۃ بعد الوتر و بیان جواز النفل جالساً، ولم یواظب علی ذالک بل فعله مرة او مرتین او مرات قليلة اه (شرح الکامل للنووی علی الصحیح المسلم ج: ۱ ص: ۲۵۴ کتاب صلوٰۃ المسافرین وقصرها باب صلوٰۃ اللیل وعد رکعات النبی صلی الله علیه وسلم) [والنفل فی اللغة: الزیادة، وفی الشریعة: زیادة عبادة شرعت لنا لعلینا (شامی ج: ۲ ص: ۳، باب الوتر والنوافل) ۲] [ترمذی ج: ۱ ص: ۸۰۸ ماجاء فی صلاة الحاجة، طبع قدیمی کتب خانه]۔

پاره دعا وغواړه، يوه دعا په حديث کې راځي، هغه دې په فضائل نماز کې وکتل شي.^(۱۱)

ايا صلوٰة حاجت د خپلو ټولو حاجتونو له پاره کولی شو؟

سوال: يو کال مخکې زه د خپلې مور د طبيعت د خرابيدو له وجې پريشانه شوم او ما د الله تعالى په حضور کې دوه رکعتي صلوٰة حاجت وکړه، بيا به ما مسلسل هميشه کول، خواوس صورت حال دادی چې اوس زه د الله تعالى نه د خپل ټول حاجتونو له پاره دعا غواړم، ايا دا صحيح دي؟

جواب: د الله تعالى نه خپل ټول حاجتونه غوښتل پکار دي، ددې د نه صحيح کيدو شک ولې راغی؟^(۱۲)

صلوٰة حاجت تر کومه پورې کول پکار دي؟

سوال: ايا د حاجت رکعتونه تر هغه وخته پورې کول پکار دي تر څو پورې چې حاجت نه وي پوره شوی؟

جواب: هو! تر څو پورې چې حاجت نه وي پوره شوی مسلسل غوښتل پکار دي او که د غوښتلو له پاره صلوٰة حاجت هم کوی؛ نو نورې نور به وي.^(۱۳)

د صلوٰة حاجت رکعتونه کول پريږدی

سوال: که چيرې زما سره وخت نه وي او ماته د پوره حاجت لمونځ کول مشکل وي، په داسې صورت کې ماته د حاجت لمونځ کول ډير زيات مشکل وي، که چيرې زه د دې حاجت لمونځ کول پريږدم او يوازې د يو حاجت له پاره يې د حاجت په موقع باندې وکړم؛ نو څه گناه خوبه

[^۱] عن عبدالله بن ابي اوفى رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من كانت له الى الله حاجة او الى احد من بنى آدم فليتوضا وليحسن الوضوء ثم ليصل ركعتين ثم ليثن على الله تعالى وليصل على النبي صلى الله عليه وسلم ثم ليقل لا اله الا الله الحليم الكريم، سبحان الله رب العرش العظيم، الحمد لله رب العالمين، اسالك موجبات رحمتك، وعزائم مغفرتك، والغنيمة من كل بر والسلامة من كل اثم، لا تدع لى ذنبالا غفرته، ولاهما الا فرجته ولا حاجة هي لك رضا الا قضيتها يا ارحم الراحمين (جامع ترمذى ج: ۱ ص: ۶۳ باب ماجاء فى صلاة الحاجة، طبع رشيديه ساهيوال، ايضاً: فتاوى شامى ج: ۲ ص: ۲۸۰، ايضاً: فضائل نماز ص: ۱۴ الفضائل اعمال ص: ۳۰۲)

[^۲] واذا سألَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ (البقرة: ۱۸۶) (ومن المندوبات صلاة الحاجة قال مشايخنا: صليها هذه الصلوة فقضيت حوائجنا مذكورى الملتقط الخ (شامى ج: ۲ ص: ۲۸، باب الترتوات والنوافل، مطلب فى صلاة الحاجة)

[^۳] ومن المندوبات صلاة الحاجة قال مشايخنا: صليها هذه الصلوة فقضيت حوائجنا مذكورى الملتقط والتجنيس الخ (شامى ج: ۲ ص: ۲۸، باب الترتوات والنفل، مطلب فى صلاة الحاجة)

نه ملاويږي؟ ځکه چې د حاجت رکعتونه اوس زما په ترتيب کې شامل شوي دي او ايا الله تعالي به زما ددې رکعتونو په پريښودو سره په ماباندې رحم او کرم کوي، اوس زما والده هم تقريباً صحيح شوې ده.

جواب: نماز حاجت نفلي لمونځ دی که چيرې يو سړی يې هميشه کوي او خپل معمول يې جوړ کړي، نو ډير ښه ده، په نه کولو سره يې څه گناه نه شته.^{۱۱}

صلوة تسبيح سره د گناهونو معافي

سوال: صلوة تسبيح سره مخکيني وروستني، لوی واړه، نوي، زاړه، قصدا يا خطا سره ټول گناهونو معاف کيږي، ايا دا حديث صحيح دی؟

جواب: ځينې محدثين دې ته صحيح وايي او ځينې ضعيف.^{۱۲}

په صلوة تسبيح سره ټول گناهونه معاف کيږي

سوال: په کتاب کې يې د صلوة تسبيح په باره کې ليکلي دي چې ددې په کولو سره ټول گناهونه معاف کيږي، ددې تصديق هم وکړئ!

جواب: د صلوة تسبيح په باره کې ذکر شوي رواياتو په باره کې اگر چې کلام شوی دی، خوفي نفسه دا روايات د قبلولو لائق دي او د پخوا زمانې نه صلوة تسبيح د اکابرينو په معمول کې شامل دی، له دې وجې دا ضرور کول پکار دي.^{۱۳}

د صلوة تسبيح تسبيح که په يو رکعت کې هير شي؛ نو د لمانځه کولو حکم

سوال: ايا که چيرې يو سړی په صلوة تسبيح کې چې کوم خاص تسبيح لوستل کيږي د لمانځه په وخت کې ددې تعداد هير شي يا په سجده کې د سبحان ربی الاعلی په ځای هغه تسبيح لوستل شروع کړي، يعنې په لسو کې يو ځل هم پوره ونه وايي؛ نو پته به ولگيږي چې سبحان ربی الاعلی ووايي او بيا وروسته پوره لمونځ اداء کړي؟

^۱ [ومن المندوبات صلاة الحاجة..... قال: مشايخنا: صلينا هذه الصلاة فقضيت حوائجنا مذکور في المتن والتجسس..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۸ باب الوتر والنفل، مطلب في صلاة الحاجة)

^۲ [والحديث في صلاة التسبيح مختلف فيه قيل ضعيف وقيل انه حسن وهو المختار عن جمهور المحدثين..... الخ (حاشية عرف الشذی علی الترمذی ج: ۱ ص: ۱۰۹) وايضا وبالجملة لم يذهب احدهم قدام المحدثين الى وضعه وبطلانه وانما ذهب جمهورهم الى التصحيح او التحسن ولو كان ضعيفا لكفى حجة في باب الفضائل..... الخ (معارف السنن شرح ترمذی ج: ۴ ص: ۲۸۵)۔

^۳ [(واربع صلاة التسبيح) يفعلها في كل وقت لا كراهة فيه او في كل يوم اوليلة مرة والا ففي كل اسبوع اوجعة او شهر او العمر، وحديثها حسن لكثرة طرقه، ووهم من زعم وضعه وفيها ثواب لا يتناهى..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۷)

جواب: لمونځ يې کيږي، دا تسبيح که چيرې په يو رکن کې هير شي؛ نو په دويم کې دې پوره کړي مثلاً: په رکوع کې هير شي؛ نو په سجده کې دې شل ځله ووايي.^{۱۱}

د صلوٰة تسبيح څه طريقه ده؟

سوال: په مختلفو کتابونو کې د صلوٰة تسبيح د اداء کولو مختلفې طريقې دي، خو لږ شان فرق لري، سړی چې کومه طريقه هم خپله کړي؛ نو په دې سره لمونځ اداء کيږي، حالانکې زه دا گڼم چې يوازې دا مخصوص تسبيح (۳۰۰) ځله مکمل کول پکار دي.

جواب: ته ښه پوهيږې د صلوٰة تسبيح دوه طريقې يې ليکلې دي او دواړه صحيح دي.^{۱۲}

په صلوٰة تسبيح کې تسبيح په دويم رکعت کې څنګه ويل کيږي؟

سوال: په صلوٰة تسبيح کې دا مخصوص تسبيح په دويم رکعت کې د التحيات نه وروسته وويل شي او که مخکې؟ او الله اکبر ويلو او د پاڅيدو نه پرته الله اکبر ووايي لکه څنګه چې په اول رکعت کې د الله اکبر نه پرته پاڅيدل وي؟

جواب: ددې تسبيح د ويلو نه وروسته التحيات ووايه او اول او دويم رکعت کې د تسبيح ويلو نه وروسته له تکبير پرته پاڅه.^{۱۳}

[۱] قال الملاعلى في شرح المشكوة: مفهومه انه ان سها ونقص عدداً من محل معين ياتي به في محل آخر تكملة للعدد المطلوب الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۷ باب الوتر والنوافل، مطلب في صلاة التسبيح)

[۲] الكيفية هي التي رواها الترمذی في جامعه عن عبد الله بن المبارك احد اصحاب ابی حنيفة الذي شاركه في العلم والزهد والورع وعليها اقتصر في القية وقال انها المختار من الروايتين الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۷ طبع سعيد). طريقه اول: عن ابی رافع قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم للعباس: يا عمو! الا اصلك الا احموك، الا انفعك؟ قال: بلى يا رسول الله! قال يا عمو! اصل اربع ركعات تقرأ في كل ركعة بفاتحة الكتاب وسورة، فاذا انقضت القراءة فقل: الله اكبر والحمد لله وسبحان الله خمس عشرة مرة قبل ان ترکع، ثم اركع فقلها عشرًا، ثم ارفع راسك فقلها عشرًا، ثم اسجد فقلها عشرًا، ثم ارفع راسك فقلها عشرًا، ثم اسجد فقلها عشرًا، ثم ارفع راسك فقلها عشرًا قبل ان تقوم فذلك خمس وسبعون في كل ركعة، وهي ثلاث مائة في اربع ركعات الخ (جامع ترمذی ج: ۱ ص: ۶۳ باب ما جاء في صلوٰة التسبيح) (طريقه دوم: حدثنا احمد بن عتبة الضبي نا ابو وهب قال: سالت عبد الله بن المبارك عن الصلوٰة التي يسبح فيها قال: يكبر ثم يقول سبحانك اللهم وبحمدك ثم يقول خمس عشرة مرة سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر، ثم يتعوذ ويقرأ بسم الله الرحمن الرحيم وفاتحة الكتاب وسورة، ثم يقول عشر مرات سبحان الله والحمد لله، ثم يركع فقلها عشرًا، ثم يرفع راسه فيقولها عشرًا، ثم يسجد فيقولها عشرًا، ثم يرفع راسه ويقولها عشرًا، ثم يسجد الثانية فيقولها عشرًا يصلي اربع ركعات على هذا، فذلك خمس وسبعون تسبيحة في كل ركعة الخ (جامع الترمذی ج: ۱ ص: ۶۴، باب ما جاء في صلوٰة التسبيح)

[۳] وفي الجلسة بينها عشرًا عشرًا بعد تسبيح الركوع والسجود الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۷ باب الوتر والنوافل)

په تياره کې تهجد او صلوٰة تسبيح کول

سوال: د شپې په کمره کې له څه رڼا پرته هريو لمونځ چې وي يعنې تهجد، يا صلوٰة تسبيح اوداسې نور... اداء کيږي او که څراغ لگول لارمي دي؟ ځکه چې زه دا لمونځ په پټه باندې اداء کول غواړم، له دې وجې په کمره کې رڼا وغيره نه بلوم.

جواب: رڼا کول ضروري نه دي، که قبلې ته دې مخ صحيح وي؛ نو په تياره کې يې هم کولی شې.^(۱۱)

د صلوٰة تسبيح د لمانځه په جمعې سره د اداء کولو شرعي حيثيت

سوال: زموږ د محلي په مسجد کې د هرې پانشنبې (زيارت) په ورځ د ماسخوتن د لمانځه نه وروسته باقاعده د اقامت سره په جهرا صلوٰة تسبيح کيږي، داسې کول د فقه حنفي په اعتبار سره څنگه دي؟ او د دې امام پسې لمونځ کول څنگه دي؟

جواب: د صلوٰة تسبيح لمونځ په جمعې سره کول بدعت او مکروه دی، دې امام ته دې وويل شي چې آينده ددې نه توبه وباسي او لمونځ دده پسې جائز دی که نه؛ نو مکروه تحريمي دی.^(۱۲)

ايا د صلوٰة تسبيح څه خاص وخت شته؟

سوال: د صلوٰة تسبيح له پاره څه مقرر وخت يا وخت شته؟

جواب: د صلوٰة تسبيح له پاره څه وخت يا وخت مقرر نه دی، که توفيق وي؛ نو هميشه يې کولی، گني چې په کومه ورځ درته موقعه ملاوشي کولی يې اود مکروه وختونونه پرته د شپې ورځې چې کله وغواړئ کولی، البته د زوال نه وروسته افضل دی، يا بيا د شپې، په خاص ډول د تهجد وپه وخت کې.^(۱۳)

د صلوٰة تسبيح جمعه بدعت حسنه نه ده؟

سوال: د ډير تحقيق نه وروسته هم راته دا پته ونه لگيده چې صلوٰة تسبيح کله په جمعه هم

^۱ [لايجوز لاحد اداء فريضة ولا نافلة الا متوجها الى القبلة الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۶۳)]

^۲ [التطوع بالجماعة اذا كان على سبيل التداعى يكره الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۸۳)] ايضاً: واعلم ان النفل بالجماعة على سبيل التداعى مكروه على ماتقدم ماعدا التراويح (حلبی كبرص: ۴۳۲ ايضاً: فتاوى شامی ج: ۲ ص: ۴۹)

^۳ [واربع صلوٰة التسبيح يفعلها في كل وقت لا كراهة فيه اوفى كل يوم اوليلة مرة والا في كل اسبوع اوجمة اوشهر اوالعمر وحديثهما حسن لكثرة طرقه ووهم من زعم وصنعه وفيها ثواب لايتناهى .. الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۷)] وقال الملاعلى في شرح مشكوة مفهومه انه ان سها ونقص عددا من محل معين ياتى به في محل آخر تكملة للعدد المطلوب الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۹ باب الوتر والنوافل مطلب في صلوٰة التسبيح وقال المعلى: يصليها قبل الظهر الخ (شامی مطلب في صلوٰة التسبيح ج: ۲ ص: ۲۷) -

شوی دي، ایا دانفل لمونځ په جمعې سره هم کيږي او که دافعل ، بدعت حسنه ، شمیرلوسره دا جائز گرځېدلی شي؟

جواب: دحنفيه په نزدباندي دنفلو جمعه مکروه ده، هرکله چې مقتديان ددریونه زیات وي، همدغه حکم دصلوة تسبیح هم دی، ددې جمعه بدعت حسنه نه ، بلکې بدعت سیئه ده.^{۱۱}

د صلوة تسبیح جمعه جائز نه ده

سوال: دصلوة تسبیح په باره کې راته ارشاد وفرمایئ، چې په جمعې سره یې کول جائز دي او که غلط؟ زه اوزماډیر زیات پاکستاني ملگري دترکي ملگرو سره تقریباً دپنځو کلونورا هیسې په کیمپ کې په جمعه اداکوو، دهمدې کال (۱۵)، شعبان دشب برات په شپه زمور یوملگري صوفي صاحب اعتراض وکړ چې: دنبی کریم ﷺ څخه صلوة تسبیح په جمعه ثابت نه دي اونه دحضور ﷺ ددې په باره کې فرمان شته چې په جمعه یې اداکړئ: نوبیامور ته هم په جمعه اداکول پکار نه دي، بلکې یوازې یوازې یې کول پکار دي ،، باجماعت کولوزمور مقصديوازې دا وي چې کوم ان پره ملگري ترتیب وار (۷۵) ځله تسبیح ویلی نه شي هغوی هم اداکړل شي.

جواب: شریعت چې عبادت په کوم انداز کې مشروع کړی دی، هغه په هغې طریقې سره اداکول مطلوب دي، شریعت پنځه وخته لمونځ او دجمعي او اخرونولمونځ په جمعه اداکولوحکم ورکړی دی، خو نوافل یې انفرادي عبادت گرځولی دی، ددې له وجې نفلي لمونځ (که څه هم صلوة تسبیح وي یا بل څه) په جمعه اداکول دشریعت دمنشا نه خلاف دي، له دې وجې فقهاوو حضراتو دنفل جمعه (چې مقتديان په کې د دوو نه زیات وي) مکروه لیکلي دي اوپه خاصو شپوکې اجتماعي لمونځ اداکول یې بدعت گرځولي دي^{۱۲}، ددې له وجې صلوة التسبیح په جمعې سره اداکول صحیح نه دي اوتاسوچې کوم مصلحت لیکلی دی هغه دالتفات (لټ نه دی، دچاچې دصلوة تسبیح دکولوشوق وي، هغوی ته ددې کلماتو یادول اوپه ترتیب سره زده کول څه گران دي؟

۱ [ولا یصلی الوتر ولا التطوع بجماعة خارج رمضان ای یکره ذلک علی سبیل التداعی بان یقتدی اربعة بواحدة کما فی الدرر (قوله علی السبیل التداعی) هو ان یدعو بعضهم بعضاً کما فی المغرب وفسره الوافی بالکثرة وهو لازم معناه قوله اربعة بواحدة اما اقتداء واحد بواحد او اثنين بواحد فلا یکره وثلاثة بواحد فیه خلاف بحر عن الکافی (ردا مختار علی در المختار ج: ۲ ص: ۹۶ مطلب فی کراهة الاقتداء فی النفل علی سبیل التداعی)۔

۲ [وبعد ذلک فالصلوة خیر موضوع مالم یلزم منها ارتکاب کراهة، واعلم ان النفل بالجماعة علی سبیل التداعی مکروه..... فعلم ان کلاً من صلاة الرغائب..... بالجماعة بدعة مکروهة (حلی کبیر ص: ۳۲ طبع لاهور)

د استخاري حقيقت

سوال: حديث شريف كې دي چې استخاره كول دمومن خوش بختي ده اونه كول بدبختي ده او د استخاري طريقه يې دابنودلې ده چې انسان دې دوه ركعتنه نفل لمونځ وكړي اوبيا دې د استخاري دعا وكړي، زما سوال دادې چې دنفل كولواودعاغوبستلونه وروسته دې انسان دخپل مقصدله پاره روان شي دكوم له پاره يې چې استخاره كړې وي؟ مثلاً: يوكس يو كوراخيستل غواړي، ايا هغه داستخاري نه وروسته دكور باره كې خبره وكړي ياداچې دالله تعالى له طرف نه ورته داستخاري دجواب څه اشاره ورته په خوب كې ملاوشي، يازره كې يې داسې خيال پيداشي؛ نودهغي نه وروسته دكوراخيستلوله پاره ووځي، دير عالمان وايي چې كوم كار يامقصدوي، هغه له پاره دې انسان درې يا اووه ورځې استخاره وكړي، دغه دوران كې خوابه هغه خوب وويني، يا به يې الله تعالى زړه كې داسې خيال پيدا كړي چې دكار وكړه يايې مه كوه، څوكه چيرې داسې وي؛ نوبيا د خوب وغيره ذكر په حديث كې ولې نه شته؟ ماته ديو جماعت يوسړي وويل چې خوب وغيره هيڅ نه راځي، وروسته ته دخپل مقصدله پاره استخاره وكړه اوبيا دهغه مقصد له پاره روان شه، كه دالله تعالى خوښه وي؛ نوهغه مقصد به تاته سمدستي حاصل شي، گني څه داسې بندي به كې واچوي چې ته به پوه شې، چې الله تعالى ته هم دا منظور ده چې دكارونه شي، په هرحال تاسو بيان كړئ، مهرباني.

جواب: داستخاري حقيقت دالله تعالى نه خير غوښتل او خپله معامله د الله تعالى ته حواله كول دي، يعنې كه چيرې دابته تروي؛ نوالله تعالى دې وكړي، كه نه وي؛ نو ختم دې كړي، د استخاري نه وروسته خوب ليدل ضروري نه دي، بلكې زړه كې خيال پيدا كيدل كافي دي، د استخاري نه وروسته چې دزړه كوم طرف ته رغبت وي، هغه اختيارول پكار دي، الله دې نه كړي كه چيرې دكار كولونه وروسته داسې محسوس شي چې دابنه ونه شو؛ نوداسې وگڼئ چې د الله تعالى په علم كې هم دې كې ښه والې دي ځكه چې ځينې شيان په ښكاره باندې په نظر ښه ښكاري، خو په حقيقت كې هغه زموږ له پاره ښه نه وي او ځينې بد ښكاري، خو هم هغه كې زموږ له پاره ښه والې وي.

غرض داچې داستخاري حقيقت دالله تعالى په فيصلو باندې مكممل توكل اورضامندي

ښكاره كول دي.^(۱)

۱ [وعن جابر قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الاستخارة اى طلب الخير فى الامرين من الفعل او الترك من الخير وهو ضد الشر فى الامور اى التى نريد الاقدام عليها مباحة كانت او عبادة ومعنى بعد الاستخارة لما يشرح له صدره انشراحاً خالياً عن هوى النفس فان لم يشرح لشيء فالذى يظهر انه يكرر الصلاة حتى يظهر له الخير قيل الى سبع مرات (مراقبة شرح مشکوة ج: ۲ ص: ۱۸۷، باب التطوع) -

د اهمو کارونو باره کې استخاره

سوال: د ژوند د ټولو اهمو کارونو نه مخکې ایا استخاره کول واجب دي؟

جواب: استخاره واجب نه ده، البته اهمو کارونو باره کې استخاره کول مستحب دي، حدیث کې دي: عن سعد قال: قال رسول الله ﷺ: من سعادة ابن آدم رضاه بما قضى الله له، ومن شقاوة ابن آدم تركه استخارة الله ومن شقاوة ابن آدم سخطه بما قضى الله له. (مشکوٰۃ ص ۴۵۳)

ترجمه: د ابن ادم له نیکبختي نه دادي چې نوموړی په هغه څه خوښ شي د کوم باره کې چې الله تعالی دهغه له پاره فیصله کړې وي او د ابن ادم بدبختي دې کې ده چې هغه د الله تعالی د قدر او قضا په فیصلې باندې خفه وي. (مشکوٰۃ ص ۴۵۳ بروایت مسند احمد و ترمذی)

یو بل حدیث کې دي: من سعادة ابن آدم استخارته الى الله ومن شقاوة ابن آدم تركه استخارة الله. (مستدرک حاکم ج ۱ ص ۵۱۸)

ترجمه: د الله تعالی نه استخاره کول د ابن ادم له پاره نیکبختي ده او د الله تعالی نه استخاره پرېښودل بدبختي ده.

د نذر (منبتي) نفل کوم وخت کې ادا کړل شي؟

سوال: ماويلي و چې اې الله تعالی! که زه په امتحان کې کامياب شوم؛ نو (۱۰۰) رکعت نفل به ادا کوم، زه کامياب شوم، تاسوراته ووايي چې ددې (۱۰۰) رکعتونو نفلوله پاره څه وخت شته يا چې کله مې خوښه وي ادا يې کړم؟

جواب: کله چې موخوښه وي ادا کولی يې شي په شرط ددې چې مکروه وخت نه وي او د سهار او مازديگر نه وروسته يې هم نه شي کولی.^{۱۱}

۱ [قال ابو جعفر: ولا يصلي احد عند طلوع الشمس، وعند الزوال، وعند الغروب قال احمد: ثلاثة اوقات لا يصلي فيها نفل ولا فرض: عند طلوع الشمس، وعند الزوال، وعند الغروب ووقتان لا يصلي فيهما نفل، ويصلي فيهما الفرض بعد العصر حتى تغرب الشمس، وبعد الفجر حتى تطلع الشمس، فاما الصلاة في الاوقات الثلاثة فالاصل: ما روى عن النبي صلى الله عليه وسلم في الآثار المتواترة هي عن الصلاة في هذه الاوقات الثلاثة منها حديث ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم: لا يتحرى احدكم فيصلي عند طلوع الشمس، ولا عند غروبها، فانها تطلع بين قرني شيطان (شرح مختصر الطحاوي ج: ۱ ص: ۵۲۸ كتاب الصلاة)، وفيه ايضا: واما بعد العصر، بعد الفجر فانما ينهي فيهما عن النوافل والنذور..... وذلك لما روى ابو سعيد الخدري، ومعاذ بن عفراء، وابن عمر، وابو هريرة رضي الله عنهم ان النبي صلى الله عليه وسلم هي عن صلاتين بعد الصبح وبعد العصر..... قال ابن عباس رضي الله عنهما..... ان رسول الله صلى الله عليه وسلم هي عن الصلاة بعد الفجر حتى تطلع الشمس وبعد العصر حتى تغرب (شرح مختصر الطحاوي ج: ۱ ص: ۵۳۶، ۵۳۷) -

د استخاري کولو شرعي طريقه

سوال: د استخاري کولو صحيح طريقه څه ده؟ او د اسلام په نزد د استخاري څه طريقه ده؟

جواب: دوه رکعت له مونځ کولو سره دې د استخاري دعا وويل شي، په حديث شريف کې د استخاري کولو ترغيب ورکړل شوی دی د استخاري نه وروسته الله تعالی په کار کې بهتروالی پيدا کوي^{۱۱}

د استخاري کولو طريقه اوبل دا چې په استخاره

کې څه شی په نظر راتلل ضروري دي؟

سوال: ما ته د استخاري په باره کې لاندې معلومات پکار دي:

۱- د استخاري کولو له پاره د اجازې ضرورت شته او که نه؟

۲- د يو مقصد له پاره څو ځله استخاره کول پکار دي؟

۳- ايا په استخاره کې د څه شي په نظر راتلل ضروري دي او که نه؟

جواب: د استخاري له پاره له چانه اجازه غوښتل ضروري نه دي، د کوم کار له پاره چې اراده وي، دوه رکعت له مونځ کول او د استخاري دعا کول پکار دي، درې ورځې اوو ورځې يا ددې نه زياته استخاره کيږي، په استخاري کې په خوب کې د يوشي راتلل ضروري نه دي، بلکې چې استخاره وکړئ او د کوم کار نه چې دې زړه مطمئن شي؛ نو هغه کول پکار دي^{۱۲}

د استخاري د لمانځه طريقه، نيت او کوم صورتونه پکې ولوستل شي؟

سوال: د استخاري د لمانځه طريقه کومه ده؟ ددې نيت څنگه کول پکار دي؟ او د لمونځ په

دوران کې کوم کوم اياتونه لوستل پکار دي؟ او د تهجد د لمونځ کولو څه طريقه ده؟ او په دې کې کوم کوم اياتونه لوستل پکار دي؟

جواب: د استخاري لمونځ دوه رکعت نفل دی، ددې نه وروسته حمد او ثناء او استغفار کيږي

او د استخاري دعا ويل کيږي، هغه مشهوره دعا ده، په يو کتاب (مثلاً: بهشتي زيور) کې دې وکتل شي^{۱۳} د تهجد د لمانځه له پاره څه خاص طريقه نه شته (۱۲، ۱۰، ۸، ۶، ۴) څومره رکعتونه

چې کولی شي ودي کړي او په دې کې چې کوم صورتونه ده ته ياد وي؛ نو هغه دې ووايي.

^۱ [تفصيل او حوالو د پاره مخکنی صفحه او گوري]

^۲ [تفصيل د پاره او گوري ص: ۲۱۹ د استخاري حقيقت،،

^۳ [د استخاري د مونځ طريقه داده چې دوه رکعت نفل اوکړي، ددې نه پس ښه د زړه په اخلاص سره دادعا اوانی: اللهم انی استخیرک بعلمک واستقدرک بقدرتک واسالک... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه

استخاره د قرآن او سنت نه ثابته ده

سوال: استخاره څه شی دی؟ ایا چیرته ددې عمل بنیاد د قرآني احکامو یا د رسول الله صلي الله عليه وسلم د سنتو نه ثابته ده؟ یا ددې څه بل مذهبي او عملي منطق موجود دی؟

جواب: د استخارې معنا ده: دالله تعالی سره په څه معامله کې مشوره کول، ددې تعلیم نبي کریم صلي الله عليه وسلم فرمایلی دی چې کله چاته څه اهمه معامله راپنښه شي؛ نو دوه رکعت له منځ دې وکړي، دالله تعالی حمد او ثناء او د درود شریف نه وروسته دې دا دعا ووايي (د استخارې دعا مشهوره ده)^{۱۱}

د سنت مطابق دې استخاره وشي

سوال: په اسلام کې د هر قسم کار د شروع کولو په سلسله کې چې استخاره کیږي، درې، پنځه، اووه ورځو پورې، زما سوال دا دی چې که چیرې په استخاره کې څه محسوس نه شي (لکه چې یو شی په نظر راځي یا یو شی ونښودل شي)؛ نو بیا هغه کار وکړل شي؟ څنگه فیصله وکړل شي؟

جواب: د سنتو مطابق دې استخاره وشي (په بهشتي زیور کې ددې طریقه لیکل شوې ده) او بیا کوم طرف ته چې د زړه رجحان وي؛ نو هغه کار دې وکړل شي، ان شاء الله په دې کې به دهغه له پاره خیر او برکت وي، په استخاره کې د یو شی په نظر راتلل ضروري نه دي، د فیصلې له پاره یو طرف ته رجحان کافي دی، سل فیصده اطمینان ضروري نه دی.^{۱۲}

...بقیه د تیر مخ] من فضلك العظيم فانك تقدر ولا اقدر، وتعلم ولا اعلم، وانت علام الغيوب، اللهم ان كنت تعلم ان هذا الامر خير لي في ديني ومعاشي وعاقبة امري، فاقدرة ويسره لي ثم بارك لي فيه، وان كنت تعلم ان هذا الامر شر لي في ديني ومعاشي وعاقبة امري فاصرفه عني واصرفني عنه، واقدر لي الخير كان ثم ارضني به، او كله ج هذا الامر، ته راورسې په کوم چې لکیر جوړ شوې دې ددې دلوستلو په وخت کې به دهغه کار خیال راولي د کوم دپاره چې استخار کولی شي، ددې نه پس په صفا بستره باندې د قبلي طرفته مخ کړې په اوداسه به ویده شي په دې وخت چې کوم خیال په مضبوط تیاراشی هم هغه به بهتر دی هم هغه کول پکار دي (جنتی کالی، حصه دوم ص: ۱۳۵، استخارې دلمونځ بیان)

[۱] عن جابر بن عبد الله قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الاستخارة في الامور كلها كما يعلمنا السورة من القرآن الكريم، يقول: اذا هم احدكم بالامر فليركع ركعتين من غير الفريضة ثم ليقل: اللهم اني استخيرك بعلمك واستقدرك بقدرتك، واسالك من فضلك العظيم، فانك تقدر ولا اقدر، وتعلم ولا اعلم، وانت علام الغيوب، اللهم ان كنت تعلم ان هذا الامر خير لي في ديني ومعاشي وعاقبة امري، او قال: في عاجل امري وآجله فيسره لي ثم بارك لي فيه عنه واقدر لي الخير حيث كان ثم ارضني به، قال ويسمى حاجته (جامع ترمذی واللفظ له، ج: ۱ ص: ۶۳ باب ماجاء في الاستخارة، ايضاً فتاوى شامی ج: ۲ ص: ۲۶ مطلب في ركعتي الاستخارة)

[۲] واذا استخار مضى لما يشرع له صوره وينبغي ان يكررها سبع مرات.. [بقیه حاشیه په راروانه صفحه

استخاره په دویم ځل کول څنګه دي؟

اوبل دا چې د استخارې جواب راتلل ضروري دي؟

سوال: د استخارې د نتیجې په صورت کې د جواب د نه راتللو یا د یو جواب د نه راتللو په صورت کې، ایا دی په دویم ځل کولی شي؟ نو ایا یو سړي ته په دویم ځل درخواست کولی شي یا بل چاته رجوع کول پکار دي؟

جواب: د استخارې جواب راتلل ضروري نه دي، بلکې د استخارې نه وروسته چې کوم طرف ته د زړه رجحان وي، هغه وکړل شي، درې ورځې، اووه ورځې، څلویښت ورځې هم اکابرینو استخاره کړې ده.^(۱)

د خوب په دوران کې باران لیدل

سوال: زما د خور رسته د تره په کور کې راغلې وه، اول د خفګان له وجې زړه مطمئن نه و، له دې وجې موږ استخاره وکړه، په خوب کې ډیر زیات باران راغی د یو عالم نه مې پوښتنه وکړه: نو معلومه شوه چې بازار د خوشالي اظهار دی، ایا دا خبره صحیح ده؟

جواب: هو! صحیح ده.

ایا د هر عمل نه مخکې استخاره کول ضروري دي؟

سوال: ایا د هر عمل نه مخکې استخاره کول ضروري دي؟ یا د یو عمل له وجې د زړه د شک له وجې د اطمینان د نه کیدو په صورت کې استخاره کول څنګه دي؟

جواب: پورته مې لیکلي دي چې د اهم کار له پاره استخاره کیږي او استخاره په بل چا باندې نه کیږي، بلکې په خپله د استخارې حکم دی.^(۲)

د کاروبار له پاره د استخارې طریقه

سوال: زه چې په کومې کارخانې کې ملازمت کوم هغه خلک ملاوت کوي، زه غواړم چې څه

...بقیه د تیر مخ].. لماړوی ابن السنی عن الس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يا انس! اذا همت بامر فاستخر ربك فيه سبع مرات، ثم انظر الى الذي سبق الى قلبك فان الخير فيه (حلی کبیر ص: ۴۳ تتمات من النوافل، طبع سهیل اکیدمی لاهور)

[۱] وینځې ان یکرر هاسبعاً لماړوی ابن السنی یا انس! اذا همت بامر فاستخر ربك فيه سبع مرات ثم انظر الى الذي سبق الى قلبك فان الخير فيه (شامی ج: ۲ ص: ۲۷ باب الوترو النوافل، مطلب فی صلاة التسبیح)

[۲] عن جابر بن عبد الله رضى الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الاستخارة في الامر كلها كما يعلمنا السورة من القرآن يقول: اذا هم احدكم بالامر فليركع ركعتين من غير الفريضة ثم ليقل: اللهم اني استخيرك... الخ (جامع ترمذی ج: ۱ ص: ۶۲ باب ماجاء في الاستخارة، ايضاً: رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۶ باب الوترو النوافل)

لږ ډير رقم د کارخانې نه ملاوشي او په دې سره خپل کاروبار وکړم، ايا زه داسې استخاره کولی شم چې کوم يو کاروبار وکړم؟ چې هغه زما او زما د اولاد له پاره حلال رزق او خير او برکت والاوي؟

جواب: استخاره کول پکار دي چې زه فلانکې کاروبار وکړم او که نه.^{۱۱}

د بيعت کولو استخاره

سوال: ايا د يو پير صاحب نه د بيعت کولو له پاره هم استخاره کيږي؟

جواب: د يو بزرگ نه د بيعت کولو له پاره هم استخاره کول پکار دي.^{۱۲}

په يو وخت کې د ډيرو کارونو له پاره استخاره کول

سوال: ايا د استخارې لمونځ يوازې د يو کار له پاره کيږي؟ که چيرې په يو وخت کې ډيرو امور لاحق وي؛ نو د ټولو له پاره يوازې يو ځل نفل کول او د استخارې په دوران کې په مقررو ځايونو باندې د ډيرو کارونو په باره کې خيال کيږي؟

جواب: د ډيرو کارونو تصور هم کيږي.

ايا د واده له پاره استخاره کول ضروري دي؟

سوال: نن سبا د واده په معامله کې خلکو ته چې کله د انکار له پاره بانه نه ملاويږي؛ نو دا ووايي چې موږ استخاره کړې وه چې په هغه کې پته لگيدلې ده چې دا واده صحيح نه ثابتيږي او له دې وجې انکار کيږي، ايا دا صحيح ده؟ زه دا پوښتنه کول غواړم چې د واده په معامله کې استخاره ضروري ده؟ استخاره څنگه کول پکار دي؟ په خپله کول پکار دي يا د بل په ذريعه سره کول پکار دي او د استخارې د کولو صحيح طريقه څه ده؟

جواب: د استخارې کولو طريقه صحيح ده او د واده په معامله کې استخاره کول ضرور پکار ده ددې طريقه په بهشتي زيور کې ليکل شوې ده، ددې مطابق دې عمل وکړل شي.^{۱۳}

^۱ [قال الشيخ اسماعيل في شرح الشريعة من هم بامروكان لايدري عاقبته ولايعرف ان الخيرى تركه او الاقدام عليه لقدامر رسول الله صلى الله عليه وسلم ان يركع ركعتين..... فاذا فرغ اللهم..... الخ (منحة الخائف على البحر الرائق ج: ۲ ص: ۵۶ كتاب الصلاة، بيروت)

^۲ [ايضا حواله بالا]

^۳ [دجنتي کالی عبارت دادې: مسئله ۲: د استخارې د مونځ طريقه داده چې رومبې دوه رکعتونه نفل لمونځ اوکړې ددينه پس ښه دزړه داخلاص نه دادعاوئى: اللهم انى استخيرک بعلمک واستقدرک بقدرتک واسالک من فضلک العظيم فانک تقدرولا اقدر، وتعلم ولا اعلم، وانت علام الغيوب، اللهم ان كنت تعلم ان هذا الامر خير لى دىنى ومعاشى وعاقبة امرى فاقدره ويسره لى، ثم بارک لى فيه، وان كنت تعلم ان هذا الامر شر لى دىنى ومعاشى وعاقبة امرى فاصرفه عنى.. [بقية حاشيه په را روانه صفحه

د واده وغیره له پاره استخاره کول

سوال: د هر کار نه مخکې د یو بزړگ نه استخاره کیږي یا په خپله دې وکړل شي، مثلاً: د واده له پاره یا د مکان، پلاټ د اخیستو له پاره، په تجارت کې د لین دین یا د ملازمت له پاره ځینې خلک مې لیدلي دي چې فال کوي، ځینې خلک په سرک باندې طوطي کینوي، ایا فال نیول د شریعت په لحاظ سره صحیح دي؟ او که نه؟ جواب راکړئ او موږ مشکور کړئ.

جواب: د سنت طریقې مطابق استخاره مسنون ده، په حدیث شریف کې ددې ترغیب راغلی دی^(۱) او فال نیول ناجائز دي^(۲).

ایا د واده له پاره هلک او اینجلی دواړو ته استخاره کول پکار دي؟

سوال: که چیرې د یو واده په باره کې استخاره کول وي؛ نو هلک والا او اینجلی والا کې یوازې یو کس ته استخاره کول پکار دي یا دواړه دې جدا جدا استخاره وکړي؟ او په دواړو صورتونو کې هو کولو سره رسته کیږي؟

جواب: هلک والا دې هم وکړي او اینجلی والا دې هم وکړي^(۳).

د اشراق لمونځ چې کوم ځای د سهار لمونځ وکړل شي؛ هلته ضروري دي

سوال: د سهار لمونځ یې په یو مسجد کې وکړ او بیا دڅه کار له پاره د مسجد نه بهر وتل وشول.

د اشراق لمونځ په بل مسجد کې یا په کور کې کیږي او که په دغه مسجد کې به ناست وي؟

جواب: که چیرې د یو ضرورت له پاره تلل وي؛ نو په بل ځای کې هم اشراق کیږي، که په کور کې یې کوي یا په بل مسجد کې، خو په حدیث شریف کې راغلي دي چې څوک د سهار لمونځ

...بقیه د تیر مخ].. واصرلنی عنه، واقدری الخیر حیث کان ثم ارضی به،، او کله چې هذا الامر، ته اورسې په کوم چې لکیر رابښکلې شوې دې ددې دوو یلو په وخت به هغه کار په خیال کښ راوړي د کوم دپاره چې استخاره کوي د دینه پس به په پاکه بستره باندې قبلې طرفته مخ کولو سره ځمکې په اودس کښ به اوده شي دغه وخت چې څه خبره په زړه کښ په مضبوط تیا سره راشی هم هغه بهتره ده هغه کول پکار دي [جنتی کالی حصه دوم ص ۱۳۵، داستخاري دمونځ بیان]

[۱] عن جابر رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الاستخارة في الامور كما يعلمنا السورة من القرآن، يقول اذ هم احدكم بالامر فليركع ركعتين من غير الفريضة ثم ليقل: اللهم اني استخيرك بعلمك واستقدرك بقدرتك.... الخ (سنن ترمذی ج: ۱ ص ۶۲ باب ما جاء في الاستخارة، ايضاً رد المحتار ج ۲ ص ۲۶ باب الوتر والنوافل)

[۲] عن ابي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا عدوى ولا طيرة ولا هامة ولا صفر..... الخ (مشكوة ص: ۳۹۱، باب الفال والطيرة، الفصل الاول)

[۳] او گوري پورتنی حاشیه یعنی د جنتی کالی عبارت دادي: مسئله ۲..... الخ

په جومات سره وکړي او بيا په خپل ځای باندې ناست وي تردې پورې چې د اشراق وخت راشي او بيا پاڅي دوه يا څلور رکعت د اشراق لمونځ وکړي؛ نو ده ته به د يو حج او د يوې عمرې ثواب ملاوېږي^(۱)

د شکرانې لمونځ کله ادا کول پکار دي؟

سوال: د شکرانې د لمونځ له پاره څه مقرر وخت شته او که نه؟ اودا چې ددې تعداد څومره وي؟ دوه رکعت څه څلور؟

جواب: نه وخت مقرر دی اونه تعداد، خو په مکروه وخت کې نه دی پکار^(۲) او تعداد د دوو رکعتونه کم پکار نه دی^(۳).

د فرض لمونځونو نه مخکې دستغفار او شکرانې لمونځ کول

سوال: دسهار، ماسپښين او مازديگر نه مخکې دوه رکعت د استغفار او دوه رکعت د شکرانې لمونځ کول جائز دي او که وروسته؟

جواب: دالمونځونه د ماسپښين او مازديگر نه مخکې کولو کې، خو هيڅ مشکل نه شته، خو دسهار نه مخکې اود صبح صادق نه وروسته پرته دسهار د دوو سنتونو نه نفلونه کول صحيح نه دي^(۴).

پنځوس رکعت د شکرانې لمونځ څلور څلور رکعت کولو سره ادا کيدای شي

سوال: د شکرانې پنځوس رکعت نفل لمونځ ادا کول دي؛ نو ايا د دوو، دوو په ځای څلور څلور رکعت نفل لمونځ ادا کيدای شي؟

۱ [من صلى الفجر في جماعة ثم يذکر الله تعالى حتى تطلع الشمس، ثم صلى رکعتين کانت له کاجر حجة وعمره تامة تامة تامة (کتر العمال ج: ۷ ص: ۸۰۸ ايضاً: مشکوة ص: ۸۹ باب الذکر بعد الصلاة)]

۲ [وکذا الحكم من کراهة نفل وواجب لغيره بعد طلوع فجر سوى سنته لشغل الوقت به (التنوير وشرحه ج: ۱ ص: ۳۷۵) ايضاً: فصل (وقتان يصلى فيهما الفرض دون النفل اما بعد العصر وبعد الفجر لانما ينبغي فيهما عن النوافل والنذور وصلوة الطواف ويجوز فيهما فعل الفرض، وذلك لما روى ابو سعيد الخدري، ومعاذ بن عفراء، وابن عمرو ابوهريرة رضى الله عنهم ان النبي صلى الله عليه وسلم هي عن صلاتين بعد الصبح وبعد العصر وقال ابن عباس رضى الله عنهما: حدثني رجال مرضيون، وارضاهم عمر رضى الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم هي عن الصلاة بعد الفجر حتى تطلع الشمس، وبعد العصر حتى تغرب (شرح مختصر الطحاوي للامام ابوبكر الجصاص الرازي ج: ۱ ص: ۵۳۶، ۵۳۷)]

۳ [ځکه چې د دوو رکعتونه د کم تعداد لمونځ جائز نه دي. وفي الدر المختار: وسجدة الشکر: مستحبة به يفتي (قوله به يفتي) هو قولهما واما عند الامام وقيل شکرًا تاملاً ان تمامه بصلاة رکعتين کما فعل عليه الصلوة والسلام يوم الفتح (در مختار مع الرد المختار، مطلب في سجدة الشکر ج: ۲ ص: ۱۱۹)]

۴ [ايضاً تيرة شوى حاشيه او گوري: (وکذا الحكم من کراهة نفل وواجب لغيره الخ)]

جواب: کولی یې شی.^(۱)

د ناوې په پروني (لوپټې) باندې د شکرانې لمونځ ادا کول

سوال: نن سبا یو رسم دی چې کله واده وشي؛ نو اکثر خلک وايي چې د واده په لومړۍ شپه کوم دوه رکعتي نفلي لمونځ چې هلک ادا کوي، ایا هغه د ناوې په لوپټه باندې جائز دی؟ چې کوم سړي سره یې نکاح شوې وي، یعنې زوم، د ناوې په لوپټه باندې لمونځ کولی شي او که نه؟

جواب: په لوپټه باندې لمونځ کول یوازې یو رسم دی، د شکرانې لمونځ د عام معمول مطابق هم ل کیدای شي.^(۲)

د بلاګانو نه د حفاظت اود ګناهونو نه د ټوټې له پاره کوم لمونځ وکړو؟

سوال: ایا زه په دې نیت سره نفل کولی شم چې الله تعالی ما یا زما کور والاد هر قسم بلا، دهر قسم ناروغۍ نه په امن کې وساتي؟ یا زه دخپل امتحان دکامیابي له پاره یا دخپلو ګناهونو دبښنې له پاره نفلونو ادا کولی شم؟

جواب: که څه کاردرېښ وي په هغه کې داساني له پاره شریعت "صلوة حاجت"، بنودلی دی^(۳) او که څه ګناه ترې وشي؛ نو دهغه نه د ټوټې له پاره، "صلوة التوبه"، فرمایلی دی او دا نفلي لمونځونه دي.^(۴)

ایا بنځه تحية الوضو کولی شي؟

سوال: که بنځه دپنځه وخته لمونځ پابنده وي؛ نو ایا هغه په پنځو لمونځونو کې تحية الوضو کولی شي؟ او ایا د مازدیګراو د سهار دلمونځ نه مخکې تحية الوضو کولی شي؟

جواب: د ماسپښین، مازدیګراو ماخسوتن نه مخکې کیدلی شي، د صبح صادق نه وروسته د نماز فجر پورې یوازې د سهار سنت کیږي، نور نفلونو صحیح نه دي^(۵) په سنتونو کې د تحية الوضو نیت کولوسره هغه هم ادا شي^(۶) اود ماښام نه مخکې کول ښه نه دي، ځکه چې دې سره د ماښام په لمانځه کې تاخیر کیږي، ځکه دې د ماښام د لمانځه نه مخکې تحية الوضو لمونځ

۱ [قوله والافضل فيهما في صلاة الليل والنهار الرباع الخ (شامي ج: ۲ ص: ۱۱ باب الوتر والنوافل)

۲ [تیره شوی حاشیه او گوری: (وکذا الحكم من كراهة نفل وواجب لغيره الخ)۔

۳ [تفصیل دپاره او گوره: جامع ترمذی ج: ۸ ص: ۱۰۸، باب ماجاء في صلاة الحاجة، طبع قديمی کتب خانه)۔

۴ [او گوری: جامع الترمذی ج ۱ ص ۹۲، باب ماجاء في الصلاة عند التوبة، طبع قديمی کتب خانه)۔

۵ [تیره شوی حاشیه او گوری: (وکذا الحكم من كراهة نفل وواجب لغيره الخ)۔

۶ [قال في النهي: وينوب عنها كل صلاة صلاها عند الدخول فرضا كانت او سنة الخ (شامي مطلب في تحية

ونه کړل شي^(۱)، په هر حال په دې مسئله کې دسړيو او ښځو له پاره يوشان حکم دی.

تحية الوضوء کوم لمانځه په وخت کې کول پکار دي؟

سوال: تحية الوضوء کوم لمانځه په وخت کې کول پکار دي؟ ماډل لمانځه په کتاب کې لوستلې دي چې کوم وخت کې نفل لمونځ کول مکروه وي هغه وخت يې کول پکار نه دي، مگر ماته بيا هم دا پته نه لگيږي چې کوم وخت کې تحية الوضوء کړم او کوم وخت کې يې ونه کړم؟

جواب: په پنځو وختونو کې دنفلو دکولو اجازه نه شته، دسهار نه مخکې او وروسته، د مازديگر نه وروسته، دلمر د راختلو او غورځيدو په وخت کې او نصف النهار په وخت کې، ددې وختونو نه پرته چې کله هم تاسو اودس وکړئ؛ نو تحية الوضوء کولی شئ^(۲).

که وخت کم وي؛ نو تحية الوضوء کړو يا تحية المسجد؟

سوال: که يو کس جومات ته ځي او په جمعه کيدو کې دوه درې منته باقي وي؛ نو ايا هغه تحية الوضوء وکړي يا تحية المسجد؟

جواب: د دواړو نيت دې وکړي^(۳) او که په وخت کې گنجائش وي؛ نو دواړو جدا جدا کول مستحب دي.

د ماښام د لمانځه نه مخکې تحية المسجد کول

سوال: د حرم او مسجد نبوي ﷺ نه پرته په ټول سعودي عرب کې د ماښام داذان نه لس منته وروسته لمونځ ادا کيږي او په دې وخت کې راتلونکي د تحية المسجد دوه رکعتي نفل ادا کوي، موږ حنفيه دوه رکعتي تحية المسجد د ماښام داذان وروسته ادا کولی شو او که نه؟ ځينې حنفيه وايي چې دلمر د پريوتونه وروسته تاسو نفل ادا کولی شئ.

جواب: دامام ابو حنيفه رحمته الله په نزدياندي دلمر پريوتونه وروسته او د ماښام د فرض ادا کولو نه

۱ [وتعجيل مغرب مطلقاً وتأخير قدر ركعتين يكره تزيهاً..... الخ (در مختار مع الشامى ج: ۱ ص: ۳۶۹ و ايضاً تسعة اوقات يكره فيها النوافل وما فى معناها لا الفرائض منها ما بعد غروب الشمس قبل صلاة المغرب الخ (هندية ج: ۱ ص: ۵۳ كتاب الصلاة، الباب الاول).]

۲ [تسعة اوقات يكره فيها النوافل وما فى معناها لا الفرائض منها ما بعد طلوع الفجر قبل صلاة الفجر كذا فى النهاية والكفاية ومنها ما بعد الفجر قبل طلوع الشمس، قبل صلاة الفجر كذا فى النهاية والكفاية ومنها ما بعد صلاة الفجر قبل طلوع الشمس هكذا فى النهاية والكفاية ومنها ما بعد صلاة العصر قبل التغير ومنها ما بعد غروب الشمس قبل صلاة المغرب الخ (فتاوى عالمگیری ج: ۱ ص: ۵۲ كتاب الصلاة، الباب الاول الفصل الثالث).]

۳ [قال فى النهر: وينوب عنها كل صلاة صلاها عند الدخول لفضا كانت او سنة الخ (شامى مطلب فى تحية المسجد ج: ۲ ص: ۱۸).]

مخکې نفلونولوستل ددې له وجې مکروه دی چې دې سره دمانبام په لمونځ کې تاخیر کېږي، ګڼې بذات خود په دې کې هیڅ کراهت نه شته^{۱۱} استاسودلته دمانبام دلمانځه نه مخکې دنفلو معمول دی اوپه جمعه کې تاخیر کېږي ددې له وجې په تحية المسجد کولو کې څه حرج نه شته.

د تحية المسجد حکم اود اوقاتو تعین

سوال: په حدیث شریف کې دي چې کله تاسو مسجد ته ولاړ شي؛ نو هلته دوه رکعتہ اداء کوئ، ایا دا دوه رکعتونه په مسجد کې د هر لمونځ سره ضروري دي یا په یو نوي مسجد کې د لمونځ یا د چا د روح د ایصال ثواب له پاره لاړ شي؛ نو بیا به یې هم کوي.

جواب: سړی چې یو مسجد ته لاړ شي؛ نو دوه رکعتہ د تحية المسجد په ارادې سره کول پکار دي، خو شرط دادی چې لمونځ هم مثلاً: د مازدیګر نه وروسته د غروب نه مخکې نفل کول صحیح نه دي، دا رنگې د سهار د لمانځه نه وروسته د اشراق نه مخکې نفل کول صحیح نه دي او د نصف النهار په وخت کې نفل کول ممنوع دي، الغرض دا دی وکتل شي چې په داسې وخت کې کول جائز دي او که نه؟^{۱۲}

شب برات کې په جمعه نفل لمونځ جائز نه دی

سوال: په تیرشوي شب برات کې په یوجومات کې دمانبام دلمانځه نه وروسته شپږ رکعتہ لمونځ، دوه دوه رکعتہ نفل لمونځ په ترتیب باجماعت ادا کړل شول اوپه آخره کې دسوره یاسین تلاوت وکړای شو، بیا اوږده اجتماعي دعا وغوښتل شوه، بیا تقریباً درې بجې د تهجد نفل هم په جمعه ادا کړل شو، دڅه کسانوپه اعتراض کولو باندې امام صاحب هم ددې نفلو یا د باجماعت په حمایت کې د جمعي په تقریر کې وفرمایل چې دادحدیث شریف نه ثابت دي او د مشکوة شریف په فلانی فلانی صفحه کې ددې حواله ده، عرض مې داو چې ددې شب برات دنفلونو داصل حقیقت په باره کې مو خبر کړئ چې که دادخان ادا کړی شوي وي؛ نوچې دآینده له پاره منع کړل شي او که نه وي؛ نوچې بیا دآینده هرشب برات باندې دامعمول جوړ کړل شي اوددې دادایګي اهتمام وشي.

۱ [ايضاً تيره شوی حاشیه (وتعجيل مغرب مطلقاً و تاخيره قدر رکعتين يکړه ترېها..... الخ) او گوري]۔
 ۲ [ويمن تحية المسجد وهي ركعتان] وفي الشامية: يخرج عن الحلية ثم قال وقد حكي الاجماع على سنيها غير ان اصحابنا يكرهونها في الاوقات المكروهة..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۱۸)۔ مسالة: الاوقات المنهى عن الصلاة فيها: قال ابو جعفر ولا يصلى احد عند طلوع الشمس، وعند الزوال، وعند الغروب..... فالاصل ماروى عن النبي صلى الله عليه وسلم.... لا يتحرى احدكم فيصلى عند طلوع الشمس، ولا عند غروبها، فانها تطلع بين قرني شيطان، وحديث عقبة بن عامر رضى الله عنه: فلما لارسول الله صلى الله عليه وسلم ان نصلى في ثلاث ساعات وان نقبر ليهن موتانا: عند طلوع الشمس، وعند الزوال، وعند الغروب (شرح مختصر الطحاوى ج: ۱ ص: ۵۲۷، ۵۲۸)

جواب: په شب برات کې اجتماعي نفلو نه ادا کول بدعت دي^{۱۱} امام صاحب چې دمشکوة شريف کومه حواله ورکړې ده هغه دهغوی غلط فهمي ده په مشکوة شريف کې هيڅ داسې روايت نه شته چې په هغه کې په شب برات کې د باجماعت نفل ادا کولو حکم ورکړل شوی وي.

د نفل لمانځه جمعه

سوال: که چيرې په مسجد کې په رمضان المبارک کې د تراويحو نه وروسته په داسې طريقې سره د نفلو جمعه وکړل شي چې حافظ بدليزې او د مقتديانو تعداد پنځه شپږ وي او پرته د لاو سپيکر نه پوره قرآن واورول شي؛ نو ايا دا طريقه به جائزه وي؟

جواب: نفل لمونځ په جمعي سره اداء کول چې مقتديان درې يا د دې نه زيات وي د احنافو په نزد مکروه دي^{۱۲} عام ډول داسې کيدای شي چې کومو حافظانو ته د تراويحو نه وروسته قرآن واورول وي هغوي دې دومره رکعتونه د تراويحو پرېږدي، که چيرې امام تراويح ورکوي او مقتدي نفل کونکي وي؛ نو پرته د کراهت نه جائز دي^{۱۳} واللہ اعلم!

❖ سجده تلاوت ❖

د سجدې تلاوت شرائط

سوال: ايا د سجدې تلاوت له پاره دهغو ټولو شرطونو پوره کول ضروري دي چې د لمانځه د سجدې له پاره دي (پاک ځای، دکعبې طرف ته مخ کول اوداسې نور...)؟

جواب: هو! د لمونځ شرائط د تلاوت د سجدې له پاره ضروري دي^{۱۴}.

۱ [ويکړه الاقتداء في صلوة رغائب وبراءة وقدر..... الخ وفي الشامية: قوله وبراءة هي ليلة النصف من شعبان..... الخ (رد المحتار على الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۹ باب الوتر والنوافل)۔

۲ [وقيده في الكافي بان يكون على سبيل التداعي اما لواقتي واحدة او اثنان بواحد لا يكره واذا اقتدى ثلاثة بواحد اختلفوا فيه وان اقتدى اربعة بواحدة كره اتفاقاً (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۵)]

۳ [وكره ان يوم في التراويح مرتين في ليلة واحدة وعليه الفتوى لان السنة لا تتكرر في الوقت الواحد فتقع الثانية نفلاً مضمراً، بخلاف ما لو صلاها مأموراً مرتين لا يكره كما لوام فيها (حاشية الطحاوي على مراقي الفلاح ص: ۲۲۴ فصل في التراويح) ايضاً: امام يصلي التراويح في مسجدين في كل مسجد على الكمال لا يجوز كذا في محيط السرخسي والفتوى على ذلك كذا في المضمرة والمقتدى اذا صلاها في مسجدين لا بأس به (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۶ حلی کبیر ص: ۴۰۸، رد المحتار ج: ۲ ص: ۴۶)]

۴ [لکل ماهو شرط جواز الصلاة من طهارة الحدث وهي الوضوء والغسل..... فهو شرط جواز السجدة، لأنها جزء من اجزاء الصلاة..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۶) ايضاً: وشرط لصحتها ان تكون شرائط الصلوة موجودة في المساجد الطهارة من الحدث والخبث وستر العورة واستقبال القبلة..... الخ (مراقی الفلاح ص: ۲۷۱)۔

د تلاوت د سجدي د اداء کولو شرطونه

سوال: د جمعې په ورځ په محله کې د ختم القرآن په موقع باندې زما نظر په یو سړي باندې پریوت، ما ویل که دی د مازدیگر لمونځ کوي او ما دا وگڼله چې کیدای شي چې ده ته د قبلې طرف نه وي معلوم، ځکه چې هغه د قبلې مخالف (مشرق) طرف ته سجده کوله، ما نژدې ناستو خلکو ته دده د قبلې طرف ته د نه کیدو له پاره توجه ورکړه، هغه لمونځ نه کاو، بلکې د تلاوت سجده یې کوله، په خپله هم په تلوارې سره ودرید چې ما خو تلاوت سجده کوله او دا خو چې کوم طرف ته وکړل شي؛ نو صحیح وي او د قبلې تعین او د قبلې ته د نه مخ کولو سره هم اداء کیږي، دده سره یو سړي هم دده تاید وکړ چې هو د تلاوت سجده هر طرف ته جائز ده او که قبلې طرف ته یې مخ نه هم وي؛ نو اداء کیږي، تاسو ووايئ چې صحیح مسئله څه ده؟

جواب: د تلاوت د سجدي د جواز له پاره هماغه شرطونه دي کوم چې د لمانځه له پاره شرط وي یعنې د بدن پاکیدل، د جامو پاکیدل، د ستر پټول، قبلې ته مخ کول، قبلې ته د مخ کولو نه پرته د تلاوت سجده نه اداء کیږي.^(۱)

د تلاوت د سجدي د اداء کولو طریقه

سوال: په قرآن مجید کې (۱۴) سجدي دي، ددې د اداء کولو څه طریقه ده؟

جواب: کله چې د سجدي ایت ولوستل شي، که اودس یې وي؛ نو په هغه وخت کې دې فوراً سجده وکړي، په دې شرط چې وخت مکروه نه وي او که چیرې اودس یې نه وي؛ نو اودس دې وکړي او سجده دې وکړي^(۲) د سجدي طریقه داده چې په اودس کې دې قبلې طرف ته مخ کړي او تکبیر دې ووايي او سجدي ته دې لار شي او په تکبیر ویلو سره دې سجدي ته لار شي؛ نو سجده یې اداء شوه^(۳)

د سجدي تلاوت نیت

سوال: د قرآن مجید د تلاوت سره د تلاوت د سجدي څه نیت دی؟

[^۱] فاذا قرأ آية السجدة فانه يجب عليه ان يسجد بشرائط الصلاة الا التحريم سجدة بين تكبیرین مستجبتين الخ (حلی کبیر ج: ۱ ص: ۴۹۸۸)، لا يجوز لاحد اداء فريضة ولا نافلة ولا سجدة تلاوة ولا صلاة جنازة الامتوجها الى القبلة (عالمگیری ج: ۱ ص: ۶۳) ايضاً پورتني حواله۔

[^۲] وفي المراقي: وغيرها تجب موسعاً ولكن كره تأخيرها السجود عن وقت التلاوة في الاصح اذا لم يكن مكروهاً وفي الحاشية الطحطاوي: اي اذا لم يكن وقت التلاوة وقتاً مكروهاً (حاشية الطحطاوي مع المراقي ص: ۳۶۱)

[^۳] فاذا اراد السجود كبر ولا يرفع يديه وسجدهم كبر ورفعه راسه ولا تشهد عليه ولا سلام (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۳۵، كتاب الصلاة، الباب الثالث عشر في سجود التلاوة)

جواب: دانیت دی چې زه د تلاوت سجده اداء کوم.^(۱)

د تلاوت د سجدې صحیح طریقه

سوال: ډیر ځله مې خلک په مختلف طریقو سره په سجده تلاوت ادا کولو سره لیدلي دي، مهرباني وکړئ اود سجده تلاوت صحیح طریقه راته ولیکئ!

جواب: ،الله اکبر، ویلوسره دې سجدې ته لارشي او په سجده کې دې درې ځله، سبحان ربی الاعلی، ووايي، الله اکبر دې ووايي اود سجدې نه دې راپورته شي، بس دغه د تلاوت سجده ده.^(۲) په ولاړه الله اکبر ویل اوسجدې ته تلل غوره دي او که په ناسته وکړل شي؛ نویاهم جائزه.^(۳)

په سجده تلاوت کې یوازې یوه سجده وي

سوال: په سجده تلاوت کې دوه سجدې وي او که یوه؟

جواب: دیوایت په تلاوت سره یوه سجده واجبېږي، خو په مجلس بدلولو سره که څه هم هغه ایت په دویم ځل ولوستل شي؛ نو د هغه سجده به بیا واجب شي.^(۴)

په سجده تلاوت کې نیت نه تړل کیږي، بلکې د سجدې دنیت نه وروسته دې، الله اکبر، ویلوسره سجدې ته لارشي او الله اکبر ویلوسره پورته شي، د سلام گرځولو ضرورت نه شته، په ناسته سجده تلاوت کول جائز دي او په ولاړه سجده تلاوت ته تلل غوره دي.^(۵)

۱ [ثم اراد السجود ينويها بقلبه ويقول بلسانه اسجد لله تعالى سجدة التلاوة الله اكبر (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۳۵)
۲ [فاذا اراد السجود كبر ولا يرفع يديه وسجد ثم كبر ورفع راسه ولا تشهد عليه ولا سلام كذا في الهداية ويقول في سجوده سبحان ربی الاعلى ثلاثا... الخ (هندي ج: ۱ ص: ۱۳۵ كتاب الصلاة، الباب الثالث عشر في سجود التلاوة، طبع رشيدية) وفي البحر الرائق (ج: ۲ ص: ۲۲۳، طبع رشيدية) وكيفيته ان يسجد بشرائط الصلاة بين تكبيرتين بلارفع يده وتشهد وتسليم... والمراد بالتكبيرتين تكبيرة الوضع وتكبير الرفع وكل منهما سنة كما صححه في البدائع لحديث أبي داود
۳ [ومما يستحب لادائها ان يقوم فيسجد لان الخرورج سقوط من القيام والقراءة ورد به وهو مروى عن عائشة رضي الله عنها وان لم يفعل لم يضره (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۳۷)۔
۴ [ولو كررها في مجلسين تكررت وفي مجلس واحد لا تتكبر بل كفته واحدة (الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۱۱۴، باب سجود التلاوة)۔
۵ [ومما يستحب لادائها ان يقوم فيسجد لان الخرورج سقوط من القيام والقراءة ورد به وهو مروى عن عائشة رضي الله عنها وان لم يفعل لم يضره (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۳۷) وايضا في السراج الوهاج ثم اذا اراد السجود ينويها بقلبه ويقول بلسانه اسجد لله سجدة التلاوة الله اكبر... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۳۷، وايضا في الهندي ج: ۱ ص: ۱۳۵)

که چا په لمانځه کې د سجدې ایت ولوست، رکوع

او سجده یې وکړه؛ نو سجده تلاوت ادا شوه

سوال: که چا په لمانځه کې د سجدې ایت ولوست او په فوراً رکوع ته لاړ او په رکوع کې یې د سجدې ایت نیت ونه کړ او بیا یې د لمونځ سجده وکړه؛ نو ایا سجده تلاوت هم په دې سجده کې ادا شوه او که نه؟

جواب: په دې صورت کې سجده ادا شوه.^{۱۱}

ایا سجده تلاوت په سپارې باندې د قبلي له طرف پرته کولی شو؟

سوال: د قرآن پاک سجده تلاوت ایا په هغه وخت کې کول پکار دي کوم وخت کې چې د سجدې ایت ولوستل شي، یا بیا وروسته یې هم کولی شو؟ او ایا په سپارې باندې سجده کولی شو، هرکله چې مخامخ قبله نه وي؟ ځینې خلک داسې کوي چې د قرآن پاک د لوستلو نه وروسته وایي چې یو انسان څوارلس سجدې وکړي، ایا دا صحیح ده او که نه؟

جواب: سجده تلاوت فوراً کول افضل دي، خو ضروري نه ده وروسته هم کیدای شي او که قرآن کریم ختم کړي او ټولې سجدې وکړي؛ نو هم صحیح ده، مگر دومره تاخیر نه نه دی^{۱۲} هیڅ خبره شته چې د قرآن د ختمولو نه مخکې مرگ راشي او سجدې کومې چې واجب دي دهغه په ذمه پاتې شي، په سپارې باندې سجده نه کیږي، مخ په قبله په ځمکه باندې سجده کول پکار دي، د سپارې د پاسه سجده کول د قرآن کریم بې ادبي ده.

سجده تلاوت ځانته ادا کړو یا د ختم قرآن

نه وروسته ټولې سجدې یوځای وکړل شي؟

سوال: هره د تلاوت سجده د سجدې د ایت لوستلو په هغه وخت کې کول مسنون دي یا په ختم قرآن باندې ټولې سجدې د تلاوت ادا کړل شي؟ کوم یوه طریقه غوره ده؟

جواب: د قرآن کریم ټولې سجدې را یوځای کول خلاف سنت دي، په تلاوت کې چې کومه

۱ [قوله نعم لورکع وسجدها ای للصلاة فوراً ناب ای سجود المقتدی عن سجود التلاوة بلانية تبالسجود امامه الخ (شامی ج: ۲ ص: ۱۱۲) وايضا فی البحر: واما ان رکع او سجد صلیبة فانه ینوب عنها اذا کان علی الفور الخ (ج: ۲ ص: ۱۳۳) -

۲ [ولی التخیس وهل یکره تاخیرها عن وقت القراءة؟ ذکر فی بعض المواضع انه اذ قرأها فی الصلاة فتاخیرها مکروه وان قرأها خارج الصلاة لایکره تاخیرها وذكر الطحاوی ان تاخیرها مکروه مطلقاً وهوالاصح وهی کراهة تزیهية فی غیر الصلوة، لانها لو كانت تحریمية لکان وجوبها علی الفور ولیس کذا لک (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۲۹)

سجده راشي؛ نوحته الوسع هغه دې زرتزره د ادا کولو کوشش وکړل شي، بيا هم که په يوځای سجدي وکړل شي؛ نو ادا به شي.^{۱۱}

د تلاوت د سجدي صحيح طريقه

سوال: په قرآن مجيد کې چې کوم ځای سجده راشي؛ نو د اداء کولو صحيح طريقه يې کومه ده؟
جواب: په اودس سره به الله اکبر ووايي او سجدي ته به لاړ شي او د الله اکبر ويلو سره به پورته شي، بس سجده اداء شوه.^{۱۲}

په يوځای باندې څوارلس سجدي کول

سوال: د تلاوت د سجدي طريقه بيان کړئ، په يوځای څوارلس سجدي کيدای شي؟
جواب: هره سجده يوازې کول پکار دي^{۱۳} د څوارلسو سجده جمع کول ښه نه دي.

د قرآن مجيد د تلاوت په وخت سجده کول پکار دي او که نه؟

سوال: د قرآن مجيد د لوستلو په وخت د تلاوت سجده کول پکار دي او که نه؟
جواب: په هغه وخت يې هم اداء کولی شئ او بيا وروسته يې هم اداء کولی شئ.^{۱۴}

د سجدي تلاوت د پاتې کېدو حکم

سوال: په قرآن مجيد کې چې کومې سجدي راځي، هغه بالکل داسې کيږي لکه څنگه چې په لمونځ کې سجده کيږي؟ ماته مخکې معلومه نه وه، له دې وجې ما چې څومره سپارې لوستلي دي يا په قرآن خوانې ته تللي يم، کله مې هم سجده نه ده کړې، مهرباني وکړئ چې اوس هغه سجدي د هغې د تعداد ماته هم پته نه شته اوس څه وکړم؟ او د تلاوت سجدي په

۱ [وفي التجسس وهل يكره تاخيرها عن وقت القراءة؟ ذكر في بعض المواضع انه اذا قرأها في الصلاة فتأخيرها مكروه وان قرأها خارج الصلاة لا يكره تأخيرها وذكر الطحاوي ان تأخيرها مكروه مطلقاً وهو الاصح وهي كراهة تنزيهية في غير الصلاة، لانها لو كانت تحريرية لكان وجوبها على الفور وليس كذلك (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۲۹) وايضاً في الهندية ج: ۱ ص: ۱۳۵]-

۲ [فاذا اراد السجود كبر ولا يرفع يديه وسجدهم كبر ورفع راسه ولا تشهد عليه ولا سلام كذا في الهداية ويقول في سجوده سبحان ربي الاعلى ثلاثاً..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۳۵ كتاب الصلاة، الباب الثالث عشر في سجود التلاوة، طبع رشيدية) وفي البحر الرائق (ج: ۲ ص: ۲۲۳، طبع رشيدية) وكيفيته ان يسجد بشرائط الصلاة بين تكبيرتين بلارفع يده وتشهد وتسليم... والمراد بالتكبيرتين تكبيرة الوضع وتكبير الرفع وكل منهما سنة كما صححه في البدائع الحديث ابي داود]

۳ [ولو كان عليه سجدة متعده فعليه ان يسجد عددها وليس عليه ان يعين ان هذه السجدة لآية كذا هذه الآية كذا (حلى كبير ج: ۱ ص: ۵۰۱، ايضاً: حاشية الطحاوي على المراقي ص: ۲۶۱)]

۴ [واداه ليس على الفور حتى لو اداها في اي وقت كان يكون مودياً لا قاضياً (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۳۵)]

لمونځ کې د سجده په شان دي يا څه بله طريقه ده؟

جواب: سوچ وکړه اندازه وکړه چې څومره سجدې ستا په ذمه باندې وي هغه اداء کړه.^(۱)

د تلاوت د سجدې طريقه

سوال: ما نذر (منبسته) کړې وه، چې يو قرآن کریم به ختموم، پوښتنه دا کول پکار دي چې په قرآن کریم کې چې کوم ځای د سجدې ايت راځي په دغه وخت کې سجده لږميرې يا چې کله پوره قرآن مجيد ختم شي او سجدې وکړل شي؛ نو ګناه خو به نه وي؟ او دا هم ووايي چې سجده څنګه کول دي؟ بالکل داسې لکه څنګه چې د لمونځ سجده وي او په سجده کې سبحان ربی الاعلی ويل لږمي دي؟

جواب: د تلاوت سجده که چيرې د تلاوت سره اداء کړل شي؛ نو بهتره به وي په يو مجلس باندې چې کله تلاوت ختم کړل شي دغه وخت سجده کوه، په يو ځای باندې څوارلس سجدې کول هم جائز دي، خو بهتره دي، د سجده تلاوت طريقه داده چې الله اکبر به ووايي او سجدې ته لارشي او په سجده کې به سبحان ربی الاعلی ووايي، کم نه کم درې ځله، بيا به تکبير ووايي او بيا به ودرېږي، بس سجده اداء شوه.^(۲)

د کومو سورتونو په اخر کې چې سجدې وي

د هغه لوستونکي کله سجده وکړي؟

سوال: د کومو سورتونو په اخر کې چې سجدې وي که هغه په لمانځه کې وويل شي؛ نو سجده څنګه وکړل شي؟ ايا درې سجدې وکړي يادوه سجدې، يعنې د لمانځه د دوو سجدو نه وروسته د تلاوت سجده به هم اداسي؟

جواب: د سجدې واله ايت باندې دې تلاوت ختم کړي او رکوع ته دې لارشي او په رکوع کې د سجده تلاوت نيت کيدای شي او درکوع نه وروسته د لمانځه په سجده کې د تلاوت سجده هم ادا کيږي په دې صورت کې دمستقلي سجدې تلاوت کولو ضرورت نه شته^(۳) او که سجده

^(۱) [واديها ليس على الفور حتى لو اداها في اي وقت كان يكون موديا لا قاضيا (عالمگيری ج: ۱ ص: ۱۳۵)]

^(۲) [وفي الغيائية واداءها ليس على الفور حتى لو اداها في اي وقت كان يكون موديا لا قاضيا كذا في التارخانية (عالمگيری ج: ۱ ص: ۱۳۵)] فاذا اراد السجود كبر ولا يرفع يديه وسجده ثم كبر ورفع راسه ولا تشهد عليه ولا سلام ويقول في سجوده سبحان ربی الاعلی ثلاثا ولا ينقص عن الثلاث كما في المكتوبة الخ (عالمگيری ج: ۱ ص: ۱۳۵) (ايضا: وفي المراقى: وغيرها تجب موسعا ولكن كره تاخير السجود عن وقت التلاوة في الاصح اذالم يكن مكروها: اي اذالم يكن وقت التلاوة مكروها بان كان احد اوقات الثلاثة (حاشية الطحطاوى على مراقى الفلاح ص: ۲۶۱ باب سجود التلاوة، ايضا في البدائع ج: ۱ ص: ۱۸۰ فصل واما سبب وجوب السجدة طبع سعيد)

^(۳) [قوله نعم لور كع وسجدها في الصلاة فوراً بان اي سجود المقتدى ..] بقيه حاشيه په راروانه صفحه

تلاوت واله ايت نه وروسته هم دنوروايتونوتلاوت كول وي؛ ناول دې سجده تلاوت وكړي
بيادې راپورته شي اوتلاوت دې وكړي^(۱)

د زوال په وخت تلاوت جائز دی، خوشجده تلاوت جائز نه ده

سوال: ايا د ورځې دولس بجې دقرآن مجيد تلاوت كيداى شي؟

جواب: دټكندې غرمې په وخت كې هر كله چې لمريالكل په سرباندې وي، لمونځ اوسجده
تلاوت منع ده^(۲)، مگر دقرآن مجيد تلاوت جائز دی.

د سهار او مازديگر د مكره وخت نه پرته سجده تلاوت جائز ده

سوال: دتلاوت سجده دمازديگر دلمانځه نه وروسته دماښام پورې يا دسهار دلمانځه نه
وروسته جائز ده او كه نه؟ يعنې په دې دواړو وختونو كې سجده ادا كيداى شي او كه نه؟ موږ
داهل سنت عالمانو منع كړي يو، موږ په خپله هم داهل سنت سره وابسته يو، موږ دوه په خپل
مينځ كې دوستان هم يو، ماهغه دسجدي نه منع كړ، خو هغه ستاسو حواله راكړه.

جواب: د فقه حنفي مطابق دسهار دلمانځه نه وروسته اودمازديگر دلمانځه نه وروسته سجده
تلاوت جائز ده^(۳) البته دلمردراختونه واخله درنيا تر سپينيدو پورې اودلمرد پريوتونه واخله د
رڼا تر زيريدو پورې، په دې حالت كې سجده تلاوت هم منع ده^(۴).

...بقية د تير مخ].. عن سجود التلاوة بلانية تبعاً لسجود امامه الخ (شامي ج: ۲ ص: ۱۱۲) وايضا في
البحر: واما ان ركع اوسجد صليبة فانه ينوب عنها اذا كان على الفور الخ (ج: ۲ ص: ۱۳۳) و ايضا: وتودی
بركوع صلاة اذا كان الركوع على الفور من قراءة آية ان نواه اى كون الركوع لسجود التلاوة على
الراجع الخ (التوير و شرحه ج: ۲ ص: ۱۱۱، ۱۱۲)۔

۱ [وان كانت عند ختم السورة فينبغي ان يقرأ آيات من سورة أخرى ثم يركع... الخ (البدائع الصنائع
ج: ۱، ص: ۱۸۸)۔

۲ [ثلاث ساعات لا تجوز فيها المكتوبة ولا صلوة الجنائز ولا سجدة التلاوة: اذا طلعت الشمس حتى ترتفع
، وعند الانقضاء الى ان تزول ، عند احمرارها الى ان تغيب الخ (هندية ج: ۱ ص: ۵۲)۔

۳ [تسعة اوقات يكره فيها النوافل وما في معناها لا الفرائض فيجوز فيها قضاء الفائتة وصلاة الجنائز
وسجدة التلاوة منها ما بعد صلاة الفجر قبل طلوع الشمس ومنها ما بعد صلوة العصر قبل مغيب
الشمس الخ (هندية ج: ۱ ص: ۵۲، ۵۳ كتاب الصلاة الباب الاول في المواقيت وما يتصل بها)۔

۴ [ثلاث ساعات لا تجوز فيها المكتوبة ولا صلوة الجنائز ولا سجدة التلاوة: اذا طلعت الشمس حتى ترتفع
، وعند الانقضاء الى ان تزول ، وعند احمرارها الى ان تغيب الخ (هندية ج: ۱ ص: ۵۲، كتاب الصلاة الباب
الاول في المواقيت وما يتصل بها، طبع رشيدية) (ويكره ان يسجد شكراً بعد الصلاة في الوقت الذي يكره فيه
النفل ولا يكره في غيره (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۳۶، الباب الثالث عشر في سجود التلاوة) ۱۰ ايضاً: وسجدة
الشكر مستحبة به يفتي لكنها تكره بعد الصلاة لان الجهلة يعتقدونها سنة او واجبة وكل مباح يودى اليه فمكرهه
(در مختار ج: ۲ ص: ۱۱۹، ۱۲۱) كتاب الصلاة مطلب في سجدة الشكر، طبع ايج ايم سعيد)۔

دتلاوت اوشکر سجده په کوم وخت کې کول پکار دي؟

سوال: د سجده تلاوت او د سجده شکر اوداسې نورو... وضاحت وکړئ دا په کوم وخت کې کول پکار دي؟ اکثر خلک وايي چې د سهار د لمانځه نه تر ماسپښين پورې يوه سجده هم نه کيږي، دا رنگه د مازديگر د لمانځه نه وروسته يوه سجده هم نه کيږي تر څو پورې چې د ماښام لمونځ ونه کړل شي، مهرباني وکړئ جواب په وضاحت سره راکړئ!

جواب: درې وختونه مکروه دي: د طلوع وخت د لمر تر اوچتيدو پورې، د غروب وخت او ددې نه مخکې پنځلس شل منته، د ماسپښين وخت، په دې دريو وختونو کې د تلاوت سجده ممنوع ده، په باقي ټولو وختونو کې جائز ده، د شکر سجده هم ددې دريو وختونو نه پرته جائزه ده، خود خلکو په مخکې دې نه کيږي.^(۱)

د مازديگر نه وروسته د تلاوت سجده کول

سوال: که چيرې موږ د مازديگر نه وروسته د قرآن کریم تلاوت کوو او په دې دوران کې د سجده ايت راشي؛ نو ايا د تلاوت سجده په دې وخت کې اداء کول پکار دي يا په بل وخت کې اداء کيدلی شي؟

جواب: د مازديگر نه وروسته د تلاوت سجده جائز ده.^(۲)

په کټ کې ناست تلاوت کونکي کله سجده تلاوت وکړي؟

سوال: که په کټ کې ناست يو اود قرآن پاک تلاوت کوواو په دې دوران کې ايت سجده هم په تلاوت کې راځي، لهذا ددې له پاره سجده کول فوري ضروري ده يا د تلاوت نه وروسته (خومره قرآن پاک چې وويل شي) سجده وکړل شي، صحيح طريقه راته تحرير کړئ!

جواب: فوري کول غوره دي اود تلاوت د ختمولونه وروسته کول هم جائز دي^(۳) که کټ سخت

^۱ [ثلاث ساعات لا تجوز فيها المكتوبة ولا صلوة الجنابة ولا سجدة التلاوة: اذا طلعت الشمس حتى ترتفع، وعند الانتصاف الى ان تزول، وعند احرارها الى ان تغيب..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۵۲، كتاب الصلاة الباب الاول في المواقيت وما يتصل بها، طبع رشديه) (ويكره ان يسجد شكراً بعد الصلاة في الوقت الذي يكره فيه النفل ولا يكره في غيره (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۳۶، الباب الثالث عشر في سجود التلاوة) ۱۰ ايضاً: وسجدة الشكر مستحبة به يفتي لكنها تكره بعد الصلاة لان الجهلة يعتقدونها سنة او واجبة وكل مباح يودی اليه فمكروه (درمختار ج: ۲ ص: ۱۱۹، ۱۲۱) كتاب الصلاة مطلب في سجدة الشكر، طبع ايج ايم سعيد

^۲ [(تسع اوقات يكره فيها النوافل وما في معناها من الفرائض..... فيجوز فيها قضاء الفائتة وصلاة الجنابة وسجدة التلاوة..... منها ما بعد صلاة العصر قبل التغير (عالمگیری ج: ۱ ص: ۵۳۰، كتاب الصلاة الباب الاول)

^۳ [وفي المراقى: وغيرها تجب موسعاً ولكن كره تأخيرها السجود عن وقت التلاوة في الاصح اذ لم يكن مكروهاً..... الخ وفي حاشية الطحطاوى: اى اذا لم يكن وقت التلاوة.... [بقية حاشيه به راروانه صفحه....

وي اوبه هغه ڪي تندي نه خنڀيري اوبه هغه باندې صفا جامه هم خوره شوې وي؛ نوپه ڪٽ ڪي سجده ڪيدلي شي، گني نه.^(۱۱)

د تلاوت په دوران ڪي د سجدې ايت په ڪم اواز سره لوستل بهتري

د قرآن پاڪ د تلاوت د ڪولو په دوران ڪي ڇي په ڪومه رکوع ڪي سجده راشي؛ نو هغه په زړه ڪي ويل جائز دي، يا په لوړ اواز سره ولولي؟ وايي ڇي ڪه څوڪ د سجدې واله ايت واري؛ نوپه هغه هم سجده واجب ده او ڪه سجده ونه ڪري؛ نو ددي څه ڪفاره ده؟ اوس سجدې ڪولو طريقه څه ده؟ په تفصيل سره راته ووايي؟

جواب: د سجدې ايت لوستلو سره، په ويونكي او اوريدونكي دواړو باندې سجده واجبيري^(۱۲) ددي له وجي دبل ڪس په وړاندې د سجدې ايت په ڪم اواز سره لولي، ڇي دهغه په ذمه سجده واجب نه شي^(۱۳) ځو ڪس په ذمه ڇي سجده تلاوت واجب وه او هغه ونه ڪړه، نو ددي ڪفاره هم داده ڇي سجده وکړي، د تلاوت د سجدې ڪولو طريقه داده ڇي تکبير ويلوسره دي سجدې ته لاړ شي، په سجده ڪي درې ځله،، سبحان ربی الاعلی،، ووايي او تکبير ويلوسره دي راپورته شي، بس داسجده تلاوت وشوه.^(۱۴)

د سجدې ايت اوددي ترجمه لوستلو سره يوازي يوځل سجده لازميري

سوال: زه قرآن شريف د ترجمي سره وایم اوداسي وایم ڇي اول څومره ويل وي هغه زه وایم اود بيا دهغه نه وروسته دهغه ترجمه؛ نو اياماته په قرآن مجيد ڪي ڇي ڪومه سجده راځي هغه به دوه ځله ڪول وي؟

جواب: نه! سجده در باندې يوازي يوځل واجبيري، آيت سجده ڪه په يو مجلس ڪي هر څو ځله وويل شي؛ نو سجده هم يوه واجبيري^(۱۵) اود قرآن ڪريم الفاظ ويلوسره سجده واجبيري ددي ترجمه ويلوسره سجده نه واجبيري.^(۱۶)

...بقية د تير مخ]... وقتا مکروها الخ (حاشيه الطحطاوى على مراقى الفلاح ص: ۲۶۱ باب سجودا لتلاوة، وايضا في الهندية ج: ۱ ص: ۱۳۵، وايضا في البدائع ج: ۱ ص: ۱۸۰)۔

۱ [ولوسجد ان استقرت جبهته وانفه ويجد حجه يجوز وان لم تستقر لا الخ (هندية ج: ۱ ص: ۷۰)۔
۲ [فسبب وجوها احدينين التلاوة او السماع الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۰، وايضا هندية ج: ۱ ص: ۱۳۲)۔

۳ [ولوقرأ آية السجدة وعنده ناس ينبغي ان يخفض قرأها لانه لو جهر به لصار موجبا عليهم شيئا ربما يتكاسلون عن ادائه فيقعون في المعصية (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۳۸، باب سجود التلاوة)۔

۴ [فاذا اراد السجود كبر ولا يرفع يديه سجدة كبر ورفع راسه ولا تشهد عليه ولا سلام كذا في الهداية ويقول في سجوده ثلاثا سبحان ربی الاعلی الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۳۵، وايضا في البحر ج: ۲ ص: ۱۳۷)۔

۵ [حتى ان من تلا آية واحدة مرارا في مجلس واحدة تكفيه سجدة واحدة (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۱)۔

يود سجدي ايت مي ڊيرو ماشوما نوته ولوست؛ نوبيا به هم يوه سجده كول وي؟

سوال: يواستاد څو هلکانوته په يوځای د سجدې ايت جدا جدا ښايي؛ نو معلم ته به هم يوه سجده كول وي يا چې څومره هلکان وي هماغومره سجدې به کوي؟ يعنې معلم په يوځای ناست وي او هلکان نمبر په نمبر لوستلو له پاره راځي.

جواب: داستاد په ويلوسره به هم يوه سجده واجبيږي، په شرط ددې چې په يومجلس کې وي^{۱۲}، خواستاد چې د ماشومانو څومره ايت سجده واورې هماغومره سجدې به پرې واجبيږي^{۱۳}.

دوه کسان يود سجدې ايت ولولي؛ نو څو سجدې واجبيږي؟

سوال: که د سجدې ايت استاد وښايي، شاگرد يې ولولي؛ نو ايا هريوه يوه يوه سجده کوي او که دوه؟ هرکله چې ايت سجده دواړه ولوسته هم او واوريدله هم؟

جواب: په دواړو دوه سجدې واجب شوې، يوه په خپله دويلو، دويمه داوريدلو^{۱۴}.

د سجدې ايت که دلمونځ نه بهر کس واورې؛ نو سجده دې وکړي

سوال: په تراويحو کې د سجدې ايت هم راځي؛ نو ظاهره ده چې څوک دلمونځ نه بهروي، هغه به يې هم واورې، ايا په هغه باندې هم سجده واجب ده؟

جواب: هو! نه هغه به هم سجده واجبيږي^{۱۵}.

په لاود سپيکرباندې د تلاوت سجده

سوال: که يو کس په لاود سپيکرباندې د قرآن پاک تلاوت واوريد او په هغه کې سجده راشي؛ نو په هغه اوريدونکي باندې سجده واجب ده او که نه؟ او سجده نه کونکي کس گناهگار يږي او که نه؟

۱ [فتاوى قاضى خان كى دى : ولوتلى بالفارسية تجب وعلى من سمعها السجدة فهم السامع اولم يفهم الخ (فتاوى قاضى خان على هامش الهندية ج: ۱ ص: ۱۵۶ فتاوى هندية ص: ۱۳۳، اذا قراء آية السجدة بالفارسية الخ)۔

۲ [ومن كررتلاوة سجدة واحدة فى مجلس واحداجزاته سجدة واحدة الخ (هداية ج: ۱ ص: ۱۴۴)۔

۳ [قال الاصل ان التلاوة سبب بالاجماع لان سجدة تضاف اليها وتكرر بتكررها الخ (فتح القدیر ج: ۱ ص: ۳۱۹)۔

۴ [والسجدة واجبة فى هذه المواضع على التالى والسامع الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۳۲) ، فسبب وجوبها احد الشئين ، التلاوة او السماع (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۰)۔

۵ [ولوسمعها من الامام اجنبى ليس معهم فى الصلاة ولم يدخل معهم فى الصلاة لزمه السجود وكذا فى الجوهرية النيرة وهو الصحيح كذا فى الهداية (هندية ج: ۱ ص: ۱۳۳ كتاب الصلاة ، الباب الثالث عشر فى سجود التلاوة)۔

جواب: چې کوم کس ته معلوم شي چې دا ايت سجدي دي په هغه سجده واجب ده او ترک واجب گناه ده.^(۱)

له لاود سپيکر، ريډيو او ټيلي ويژن نه د سجدې ايت اوريدو باندې سجده تلاوت

سوال: په عام ډول تراويح لاود سپيکر سره کيږي، د سجدې کوم ايتونو چې تلاوت کيږي دهغه اواز بهرته هم ځي، که څوک بهر په کور کې د سجدې ايات واورې؛ نو په هغه باندې سجده واجبېږي او که نه؟ همدغه شان د ختم په ورځ په ريډيو او ټيلي ويژن باندې براه راست د سعودي عرب نه تراويح اوريدل کيږي او هم ښودل کيږي او خلک په ډير شوق سره (خاصکر ښځې) دا واورې، هر کله چې په اخري سپاره کې دوه سجدي دي؛ نو ايا عوام چې کله هغه د سجدې ايتونه واورې؛ نو په هغوی هم سجده واجبېږي او که نه؟ حالانکې دخلکو اکثريت يې يوازې په ذوق اوشوق سره گوري، په عملي ډول سره نه، يعنې اکثر خلک يوازې واورې او وگوري، سجده اوداسې نور... نه ادا کوي؟

جواب: د کومو خلکو تر غوږو پورې چې دايت سجده تلاوت ورشي، که څه هم هغوی د اوريدو اراده کړې وه او که يې نه وه کړې، په هغوی ټولو باندې سجده واجبېږي^(۲) په شرط ددې چې هغوی ته معلومه شي چې ايت سجده تلاوت شوی دی^(۳) (که د څه تراويح ريکارډنگ په دويم ځل په ريډيو يا ټيلي ويژن باندې براه کاست کړل شي؛ نو سجده تلاوت نه واجبېږي)^(۴) خو که ښځې په خپلو خاصو ورځو کې واورې؛ نو سجده پرې نه واجبېږي.^(۵)

ټيپ ريکارډ او سجده تلاوت

سوال: ايا په ټيپ ريکارډ باندې ايت سجدې اوريدو سره سجده واجبېږي؟

جواب: دې سره سجده نه واجبېږي.^(۶)

۱ [ولوليت بالعربية تجب على كل من سمعها ولم يفهمها من العجم اذا خبرها اجماعاً (حلي كبير ص: ۵۰۱).
 ۲ [والسجدة واجبة في هذه المواضع على التالى والسماع سواء قصد سماع القرآن او لم يقصد كذا في الهداية (هندية ج: ۱ ص: ۱۳۲ كتاب الصلاة، الباب الثالث عشر في سجود التلاوة).
 ۳ [ولوقرا بالعربية يلزمه مطلقاً لكن يعذر بالتأخير ما لم يعلم (هندية ج: ۱ ص: ۱۳۳ الباب الثالث عشر في سجود التلاوة).]

۴ [ولا تجب اذا سمعها من الطائر او الصدى لا تجب لانه محاكاة وليس بقراءة (حلي كبير ص: ۵۰۰). تفصيل دباره او گوري: آلات جديده، تاليف مفتي محمد شفيع رحمه الله، ص: ۱۶۵ طبع اداره المعارف كراچي.]

۵ [حتى لا تجب على الكافر..... والحائض والنفساء قرأوا وسمعوا لان هؤلاء ليسوا من اهل وجوب الصلاة عليهم (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۶، فصل في بيان من تجب عليه السجدة).]

۶ [او گوري تيره شوى حاشيه (ولا تجب اذا سمعها من الطائر او الصدى لا تجب.... الخ) وايضاً البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۶ فصل واما بيان من تجب عليه السجدة، طبع سعيد،.... [بقية حاشيه په راورانه صفحه....]

د سجدي ايت که معلوم نه وي؛ نو سجده تلاوت نه واجبيږي

سوال: د قرآن پاک په مختلفو اياتونو په تلاوت سره سجده لږميږي، ما اوريدلي دي چې لوستونکو او اوريدونکو باندې سجده فرض ده، زما مسئله دا ده چې نن سبا ريډيو، ټي وي، تر دې پورې چې په مسجدونو کې هم اکثر ټيپ ريکارډ باندې د قرآن پاک کيسټ لگول کيږي چې هغه د لوډ سپيکر په ذريعه سره په لوړ اواز سره غږيږي، ماتول قرآن پاک نه دی ویلی؛ نو له دې وجې ما ته دا پته نه شته چې په کومو ايتونو باندې سجده فرض ده؟ که چيرې د مذکوره ذرايعو په ذريعه سره هغه د سجدي اياتونه واورول شي او د بې علمې له وجې زه سجده ونه کړم؛ نو ايا گناه به وي او که نه؟

جواب: د کيسټ په اواز سره د تلاوت سجده نه واجبيږي، په ريډيو باندې هم که چيرې کيسټ لگيدلې وي؛ نو ددې به همدغه حکم وي^(۱) او که چيرې براه راست تلاوت کيږي؛ نو کومو خلکو ته چې معلوم وي چې دا د سجدي ايت دی؛ نو په هغوی باندې سجده واجبه ده او چاته چې نه وي معلومه؛ نو هغوی د معذور په حکم کې دي.

د سجدي ايت اوريدوسره سجده نه کونکي

به گناه کار وي که لوستونکي؟

سوال: د سجدي د ايت له وجې په تلاوت کونکي اوتولو اوريدونکو باندې سجده واجبيږي، خو چاته چې د سجدي په باره کې پته نه وي اوتلاوت کونکي ورته وويل؛ نو ايا هغه اوريدونکي به گناه کار وي؟

جواب: کومو خلکو ته چې معلومه نه ده چې ايت سجده تلاوت شو اوتلاوت کونکي يابل چاهغوی ته ونه ويل؛ نو هغوی گناهکار نه دي او کومو خلکو ته چې معلومه شوه چې د ايت سجده تلاوت شو او ددې باوجود يې سجده ونکړه، هغوی به گناهکار وي او په داسې صورت کې به تلاوت کونکي هم گناهکار وي، هغه ته پکارو چې ايت سجده تلاوت يې په کم اواز سره کولی^(۲).

سوال: اوداهم که آيت سجده په خاموشي سره وويل شي؛ نو جائز ده؟

... بقیه د تیر مخ [تفصیل دپاه او گورۍ: دآلات جدیدہ شرعی احکام ص: ۱۶۵ طبع اداره المعارف کراچی]

[۱] وگورۍ تیره شوی حاشیه (ولانجب اذا سمعها من الطائر والصدی لانجب.... الخ) وايضا البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۶ فصل وامایان من تجب علیه السجدة، طبع سعید، تفصیل دپاه او گورۍ: دآلات جدیدہ شرعی احکام ص: ۱۶۵ طبع اداره المعارف کراچی۔

[۲] ويستحب للتالی اخفانها اذا لم یکن السامع متهینا للسجود وان کان متهینا یستحب جهرها..... الخ (حلی کبیر ص: ۵۰۱ القراءة خارج الصلوة طبع سهیل اکیدمی)۔

جواب: که بنده خائنه تلاوت کوي هغه ته هم ایت سجده په کم اواز سره لوستل پکار دي،^{۱۱} خوکه په لمانځه کې مثلاً تراویحو کې لولي؛ نوپه کم اواز سره لوستلوله وجې به اوریدونکي دایت داوړیدونه محروم پاتې شي ددې له وجې په لوړ اواز سره لوستل پکار دي.

د تلاوت سجده دې تلاوت کونکي په خپله وکړي بل څوک نه

سوال: قرآن خواني کيږي چې کله چې ټول قرآن پاک ختم شي؛ نویوه ښځه دهغوی ټولر سجده (چې ۱۴ دي) اداکړي، تاسو وضاحت وکړئ چې کوم ځای کې سجده راغلې دي څه وکړل شي؟ یا جدا ټولې سجده اداکړل شي؟ یا څه قید یا پابندي، خونه شته؟

جواب: د قرآن کریم سجده په یو ځای کول هم جائز دي^{۱۲} مگر چا چې ایت سجده تلاوت کړي وي دهماغه په ادا کولو سره به سجده ادا کيږي، بل څوک دهغه په ځای سجده نه شي کولی، تاسو چې لیکلي دي چې یوه ښځه دهغو ټولو سجده اداکړي دا غلطه ده، د تلاوت کونکو په ذمه سجده تلاوت واجبه ده.^{۱۳}

د سورة السجدة ایت کم اواز سره لوستل پکار دي نه ټول سورت

سوال: په قرآن کریم کې یو سورت سجده دی، ددې څه حکم دی؟ آیا دا ټول سورت په زړه کې ولولو؟

جواب: په دې سورت کې چې کوم د سجده ایت راځي هغه دنور وپه نسبت په کم اواز سره لولی، د ټول سورت په زړه کې د ویلو ضرورت نه شته.^{۱۴}

د سورت حج څومره سجده کول پکار دي؟

سوال: د قرآن کریم په سورت حج کې دوه ځایه سجده تلاوت راځي، په دې سجده کې دیوې سجده سره شافعي لیکل شوی دی، ایاموږ حنفي عقیده لرونکو ته هم په دې ایت سجده باندې سجده کول لازم دي او که نه؟

جواب: د حنفيه په نزد په سورت حج کې دویمه سجده، سجده تلاوت نه ده، ځکه چې په دې ایت کې درکوع او سجده دواړو حکم ورکړل شوی دی، ددې له وجې په دې ایت کې گویا دلمونځ کولو حکم ورکړل شوی دی.^{۱۵}

۱ [ایضاً]۔

۲ [لأما خارج الصلاة فإنها تجب على سبيل التراخي دون الفور عند عامة أهل الأصول لأن دلائل الوجوب مطلقة عن تعيين الوقت (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۰ کتاب الصلاة، واما بیان كيفية وجوبها)۔

۳ [والحاصل أن الوجوب إنما يكون باحدا الأمرين أما بالتلاوة أو بالسماع... إلخ (خلاصة الفتاوى ج: ۱ ص: ۱۸۴)۔

۴ [ولباس بان يخفى آية السجدة إذا كان بقربة قوم يسمعون ولا يسجدون (فتاوى سراجية ص: ۱۴)۔

۵ [وقال عبدالله بن عباس وعبدالله بن عمر رضي الله عنهم: سجدة التلاوة.... [بقيه حاشيه په راروانه صفحه...]

په قرآن مجید کې څومره سجده دي؟ او څومره واجب دي؟

سوال: په قرآن مجید کې (۱۴) سجده دي، زه ستاسو نه دا معلومول غواړم چې په دې څوارلسو سجده کې څو واجب دي؟ څو فرض دي؟ او څو سنت دي؟

جواب: دامام ابوحنيفه رحمه الله په نزد څوارلس ټولې واجب دي.^(۱)

د تلاوت د سجده اعلان

سوال: په تراویح کې د سجده د ایت اعلان کیږي چې په فلانکې ایت کې سجده ده، ددې شرعا څه حکم دی؟ حالانکې ځینې مقتديان واپس کیدونکي وي چې اعلان وکړل شي؟

جواب: د تلاوت د سجده د اعلان ضرورت نه شته، خو که چیرې مقتديانو ته شک وي؛ نو اعلان دې وکړل شي.

د ژبې د خورولو نه پرته د تلاوت ثواب ملاویدل

سوال: عامې نسخې مالیدلې دي چې د قرآن پاک د لوستلو نه پرته یوازې گوري، یعنې په زړه کې یې وایې لکه څنگه چې موږ د اخبار یا د کتاب مطالعه کوو، ایا په دې صورت کې هم ثواب دومره ملاویري څومره چې قرآن په ژبې سره لوستل کیږي او ایا داسې تلاوت کول جائز دي او که نه؟

جواب: تر څو پورې چې په ژبې سره تلفظ ونه کړل شي؛ نو د تلاوت ثواب به نه ملاویري.

د لمانځه نه دبهر خلکو له پاره د سجده تلاوت حکم

سوال: په مکه مکرمه او په مدینه طیبه کې لمونځ لکه سهار، ماښام او ماخسوتن په بیړه کیږي او د لوډسپیکر بندوبست هم ماشاء الله ډیر وسیع وي، اکثر امام صاحب هغه سورت چې سجده پکې راځي لولي، څومره کسان چې لمونځ کوي ددې په یونیم چنده باندې د اودس انتظار او په بازارونو کې موجود وي، هغوی د سجده ایتونه اوري هیچاته پته نه وي او ځینو ته، خو بلکل پته نه وي، ایا د احمد بن حنبل رحمه الله په نزد سجده تلاوت لازمه نه ده؟ که چیرې وکړي؛ نو دا اواز دې هلته اورسوي، ددې له پاره چې خلک ددې گناه نه بچ شي.

...بقیه د تیر مخ].. فی الحج هی الاولى، والثانية سجدة الصلاة..... وهذا لان السجدة متى قرنت بالركوع كانت عبارة عن سجدة الصلاة كما في قوله تعالى: فاسجدى وارکعى..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۹۳، واما بيان مواضع السجدة في القرآن، طبع سعيد).

[۱] فاذا قرا آية السجدة وهي في أربعة عشر موضعاً..... فكان الثابت الوجوب..... الخ (حلی کبیر ج: ۱ ص: ۹۸ القراءة خارج الصلاة، طبع سهیل اکیدمی لاهور، ایضاً: بدائع ج: ۱ ص: ۱۹۳، واما بیان مواضع السجدة)

جواب: د حنبلي مذهب په نزد د تلاوت سجده سنت مؤکده ده، واجب نه ده او زموږ په نزد واجب ده، خو يو سړی چې هغه پوهيږي د سجدې ايت ولوستل شو داسې خلک که چيرې په دې رکعت کې د امام سره شريک شي چې په کوم کې د سجدې ايت ولوستل شو؛ نو ددوی سجده اداء کيږي برابره خبره ده که د امام د سجدې کولو نه مخکې شريک وي او که وروسته او که چيرې په دې رکعت کې شريک نه وي؛ نو دی دې خپله سجده بيا جدا وکړي.^{۱۱}

❖ د لمانځه متفرق مسائل ❖

د وظيفې لوستلو له پاره د لمانځه شرط

سوال: دا راته ووايئ که موږ څه وظيفه شروع کړو چې دکومې له پاره پنځه وخته لمونځ ضروري وي، خو له څه وجې لمونځ قضا شي؛ نو ايا موږ وظيفه جاري ساتلی شو او که نه؟

جواب: کله چې لمونځ د وظيفې له پاره شرط وي؛ نو هغه وظيفه د لمانځه نه پرته بې کاره ده.^{۱۲}

په لمانځه کې د ژبې نه چلیدو علاج

سوال: زه الحمد لله د لمانځه پابندي کوم، خو يوه لويه پريشاني راسره ده، چې کله لمونځ کوم؛ نو ژبه مې نه چليږي او يو يوايت څو څو ځله وایم او داسې راته محسوسيږي چې ژبه مې تتوالی دی، خو په عامو خبرو اترو کې راته داسې نه محسوسيږي، مهرباني وکړئ او ددې راته څه وظيفه وښايئ ستاسو به ډيره مهرباني وي.

جواب: ددې له پاره د وظيفې ضرورت نه شته، بس دا وکړئ چې کوم ايت مويو ځل ووايه هغه دويم ځل مه وايئ، که څه هم تاسو يو څو سيکنده ودریږئ، ان شاء الله يو څو ورځې وروسته به مو د پريشاني ختمه شي او که تاسو دغه شان ويل جاري وساتل؛ نو د اناروغي به مو بڅه شي.

د لمانځه پرېښودونکي نعت خوان د احترام حقدار نه دی

سوال: ايا د تارک الصلوة نعت خوان احترام کول صحيح دي؟

جواب: داسې کس د احترام قابل نه دی.^{۱۳} او د داسې کس نعت خواني کول هم د نعت توهين دی.

[۱] ومن سمعها من مصل واقتدى به قبل ان يسجد المصلی لها سجداً المصلی معه وان اقتدى بعد ما سجدها فان كان اقتداءه في الركعة التي تلاها فيها سقطت عنه ولولم يدرک معه تلك الركعة ا ولم يقتدلا تسقط فلا بد من سجوده لها (حلی کبیر ص: ۵۰۱ القراءة خارج الصلاة)

[۲] المعلق بالشرط معدوم قبل الشرط (قواعد الفقه ص: ۱۲۶ طبع صدف پبلشرز)۔

[۳] هي (ای الصلاة فرض عين على كل مكلف بالاجماع وتاركها عمداً مجانة ای تكاسلاً فاسق (در مختار ج: ۱ ص: ۳۵۲ كتاب الصلاة، طبع سعيد) (قوله وفاسق) من الفسق.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه

قنوت نازله كله لوستل كيږي؟

سوال: په اخبارونو کې مې ولوستل چې ممتاز علماء کرامو اپیل کړی دی چې دسهار په لمانځه کې ددعايې قنوت اهتمام کوي، مهرباني وکړئ او داراته ووايئ چې ددعايې قنوت په فرض لمانځه کې ووايو او که په سنت لمانځه؟ ايا دا قنوت دماسخوتن لمانځه والادي؟

جواب: کله چې په مسلمانانو باندې څه لوی افت نازل وي مثلاً: دکافران په پنجه کې گرفتار شي، ياپه اسلامي ملک باندې کافران حمله وکړي؛ نودسهار دلمانځه په جمعه کې په دويم رکعت درکوع نه وروسته، امام دې،، قنوت نازله ووايي اومقتديان دې امين پرې وايي، په سنتونو کې يايوازي ادا کيدونکو لمونځونو کې قنوت نازله نه ويل کيږي اودوتروپه دريم رکعت کې چې کوم دعا قنوت ويل کيږي هغه جداده.^(۱)

تي وي خودې لږ تر لږه د لمانځه دوخت احترام کوي

سوال: مولانا صاحب! دتي وي فضول نشرياتو مسلمانان او خاص کر زمور نسل دتباهي په موږ باندې درولي دي، دکوم ځای نه وتل که ناممکن نه دي؛ نوگران ضروري دي اوبه دې بس نه دي، بلکه هغه پروگرامونه په داسې موقعه نشر کوي کوم چې عين دلمونځه وخت وي د ايمان دکمزوري له وجې دلمانځه په شان اهم عبادت هم پريږدي، د مسلمان کارخودادې چې په خپله دبدې نه بچ شي اودنورودبدې نه بچ کولومحت اوکوشش وکړي، ايا داخلک دلمانځه په وخت کې دپروگرام وخت کم يازيات کولی نه شي؟

جواب: اول خوهم تي وي دقوم دصحت له پاره، تي بي،، اوام الخبائث دي، کوم چې شيطان دالله تعالی د مخلوق دگمراه کولوله پاره ايجاد کړی دی، بياددې نشریات لغواو فضول دي، چې سراسر دگناه نه ډک او وبال دي، بيادللمونځونوپه وختونو کې دگندگي خورول ډيره سنگينه گناه ده، الله تعالی دې موږ دخپل قهراو غضب نه وساتي، دتي وي مشرانوته پکاردې چې هغوی که ددې گندگي نه دمسلमानو معاشره (جامعه) بچ کولی نه شي؛ نوکم نه کم دلمونځه دوختونواحترام خودې کوي.^(۲)

...بقیه د تیر مخ].. وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من يرتكب الكبائر كشارب الخمر و آكل الربا ونحو ذلك، کذا فی البرجندی والمعراج قال اصحابنا لا ينبغي ان يقتدى بالفاسق واما الفاسق فقد عللو كراهة تقديمه بانه لا يهتم الامر دينه وبان في تقديمه للامامة تعظيمه وقد وجب عليهم اهانتة شرعاً (ج: ۱ ص: ۵۶۰)۔

۱ [وقال الحافظ ابو جعفر الطحاوي: انما لا يقنت عندنا في صلوة الفجر من غير بلية فان وقعت فتنة اوبلية فلا باس به، فعلة رسول الله صلى الله عليه وسلم وظاهر تقييدهم بالامام انه لا يقنت المنفرد والذي يظهر لي ان المقتدى يتابع امامه الا اذا جهر فيؤمن وانه يقنت بعد الركوع لاقبله الخ (حاشية رد المحتار ج: ۲ ص: ۱۱ باب الوتر والنوافل، وايضاً في البحر الرائق ج: ۳ ص: ۴۷ باب الوتر)۔

۲ [..... ان الذين يحبون ان تشيع الفاحشة في الذين امنوا لهم عذاب اليم [بقیه حاشیه په راروانه صفحه.

په ټي وي باندې د جمعې په وخت کې پروگرامونه وړاندې کول

سوال: نن سبا په ټي وي باندې د جمعې کوم نشریات چې سهار وي په هغه کې عین هم هغه وخت ډرامه شروع کیږي کله چې جمعه شروع شي، چې دهغې له وجې د ډیردټي وي شوقيانو اوجمه لوستونکو لمونځونه قضا شي، راته ووايي چې دا ګناه دچاپه سرده؟

جواب: د جمعې لمونځ قضا کونکو باندې به هم دا وبال پریوځي^(۱) اوتې وي واله باندې هم، معلوم نه ده چې ایا داخلک مسلمانان نه دي چې خلکو ته د جمعې د لمانځه نه د منع کیدو سبب جوړیږي؟^(۲)

په ځای د قرعه اندازي د استخاري د لمونځ په ذریعه فیصله وکړي

سوال: زما عادت دی چې کله هم څه فیصله ونه کړای شم او ډیر زیات پریشان شم او په هیڅ پوه نه شم چې څه فیصله وکړم؟ نوزه دوه رکعت له لمونځ وکړم او د قرعه اندازي دوه شیان ولیکم او کیږم او بیا د الله تعالی نه سوال وکړم او اوچت یې کړم او نیت وکړم چې د الله تعالی د حکم نه پرته یوه پاڼه هم خوزیدای نه شي، کومه قرعه چې زما په لاس کې راځي ددې په فیصله باندې به هغه کار کوم، یا بیا د الله تعالی په دربار کې ډیریه ژرافریاد سره دعا غواړم چې خدایه پاکه! قرآن پاک ستا کلام دی او په دې کې د هر قسمه مثالونه او حالات موجود دي، ستا په مبارک نوم سره زه داسپرم په دې صفحه باندې چې کومه فیصله زما د پریشاني مطابق وي ماته وښايه چې زه هماغه شان وکړم او استاد خوښې او خوشالۍ مطابق وي، بیا د الله تعالی نوم واخلم او قرآن پاک خلاص کړم او په هغه صفحه باندې مسئلې مطابق چې کوم حال راته ملاوشي هغه د خدای رایه ګڼم او دهغه مطابق عمل کوم، آیا په پورتنیو دواړو صورتونو کې د کفر او شرک څه خطر هڅه شته؟ جواب ضرور را کړئ، چې زه بیا آینه داسم کوم، اکثر چې کله ډیرد پریشانی واله مسئله

...بقیه د تیر مخ] فی الدنيا والاخرة والله يعلم وانتم لاتعلمون (النور: ۱۹)۔

۱ [عن ابن مسعود رضی الله عنه ان النبی صلی الله علیه وسلم قال لقوم يتخلفون عن الجمعة: لقد همت ان آمر رجلاً یصلی بالناس ثم احرق علی رجال يتخلفون عن الجمعة بیوهم، رواه مسلم، عن ابن عباس رضی الله عنهما ان النبی صلی الله علیه وسلم قال: من ترک الجمعة من غیر ضرورة، کتب منافقاً فی کتاب لا یمحى ولا یبدل، وفی بعض الروایات ثلاثاً، رواه الشافعی (مشکوٰۃ ج: ۱ ص: ۱۲۱ کتاب الصلاة، باب وجوبها)۔

۲ [ان الاعانة علی المعصية حرام مطلقاً بنص القرآن اعنی قوله تعالی: ولا تعاونوا علی الاثم والعدوان، وقوله تعالی: فلن اکون ظهیراً للمجرمین، ولكن الاعانة حقيقة هی ما قامت المعصية بعین فعل المعین ولا یتحقق الا بنية الاعانة او التصريح بها او تعینها فی استعمال هذا الشئ بحيث لا یحتمل غیر المعصية، وما لم تقم المعصية بعینه لم یکن من الاعانة حقيقة بل من التنبیء..... ثم السبب ان کان سبباً محرکاً وداعياً الی المعصية فالتنبیء لیه حرام کالاعانة علی المعصية بنص القرآن کقوله تعالی: ولا تسبوا الذین یدعون من دون الله (تفصیل الکلام فی مسئله الاعانة علی الحرام ص: ۱۵، جواهر الفقه ج: ۲ ص: ۴۵۳)۔

وي اوزماپه پوه کې فيصله نه راځي؛ نوزه داسې وکړم اوفیصله پرې کوم.

جواب: کفر او شرک خونه دی، بلکې یو فضول حرکت دی، دې یوې طریقې سره فال ویستل دي، له کوم نه چې منع شوې ده اود الله تعالی طرف ته منسوب کول، دادفساد عقیده ده^(۱) الله تعالی چې د حضور ﷺ په ذریعه کوم تعلیم ورکړی دی هغه دادی چې کله څه اهم کار موپه سروي؛ نو دوه رکعت له مونځ وکړئ اود استخارې دعا وکړئ بیا چې موزره کوم طرف ته مایل وي هغه صورت اختیاروي، ان شاء الله په دې کې به خپروي^(۲).

له ډیرې مجبوري نه په فیکتري کې کم نه کم فرض او وتر ضرور کوئ !

سوال: نن دامریکې نه زمادیو دوست خط راغلی دی، چې دیویشتنو کلنو راهیسې هلته اوسېږي، اوس هغه لمونځ کول شروع کړي دي، هغه چې په کومه فیکتري کې کار کوي په هغه کې په درې شفتیه کې کار کېږي، یوه هفته دورځي، یوه هفته ماښام او یوه هفته دشبې، دد یوتی په وخت کې زه پوره لمونځ نه شم کولی، هغه دسهار په لمونځ کې دوه سنتونه اودوه فرض، دماسپښین څلور فرض دوه سنت، دماز دیگر څلور فرض، دماښام درې فرض اودوه سنت اود ماخوستن څلور فرض، دوه سنت اودرې وتر کوي، هغه لیکلي دي چې له کوم عالم نه پوښتنه وکړه چې ایا دا صحیح دی؟

جواب: ستادوست چې څومره رکعتونه لیکلي دي هغه صحیح دي، البته دماسپښین دڅلور فرضونه مخکې دې څلور رکعتونه سنت هم کوي^(۳).

په دفتری وخت کې دلما نځه له پاره جومات ته تلل

سوال: زید اکثر دماسپښین لمونځ دجمعې سره اداکوي، هرکله چې جومات ددفتر نه یومیل لیرې دی، زید جومات ته پیدل ځي اود جمعې سره لمونځ اداکولونه وروسته پیدل واپس راځي، ایا دزید دا طریقه صحیح ده؟

جواب: که ددفتر له طرف نه ورته ددې اجازه وي؛ نو دومره لیرې تلل صحیح دي، ګني هم په

۱ [قوله والكهانة) ومنهم انه يعرف الامور بمقدمات يستدل بها على مرافقها من كلام من يساله احواله او فعله الخ (فتاوى شامى ج: ۱ ص: ۴۵، طبع ايج ايم سعيد)۔

۲ [قوله ومنها ركعتا الاستخارة) عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الاستخارة في الامور كلها كما يعلمنا السورة من القرآن يقول اذا هم احدكم بالامر فليركع ركعتين من غير الفريضة ثم ليقل اللهم استخبرك بعلمك الخ (فتاوى شامى ج: ۲ ص: ۲۶ مطلب في ركعتي الاستخارة)۔

۳ [وسن) مؤكدا (اربع قبل الظهر) (قوله وسن مؤكدا) اى استنانا مؤكدا بمعنى انه طلب طلبا مؤكدا زيادة على بقية النوافل ولهذا كانت السنة المؤكدة قريبة من الواجب في حقوق الاثم كما في البحر ويستوجب تاركها التضليل واللوم كما في التحرير. (الدر المختار مع الشامى ج ۲ ص ۱۲، باب الوتر والنوافل)۔

دفترکې دې دجمعی لمونځ اهتمام وکړل شي^{۱۱}

په دفترکې لمونځ څنګه اداکړو؟

سوال: موږ دپورټ قاسم په شاړه علاقه کې دکے ایس سي په دفتر کې کارکوو اوزموږ دپوتې خلپرویشته ګنتې وي، هلته نژدې جومات نه شته اونه داډان اواز راځي، څه موده مخکې په دفترکې دننه څو کسانودجومات په شان یوځای جوړکړی و، چیرته چې به هغوی لمونځونه کول، موږ ټول چې تعدادمو تقریباته دی ماشاء الله په پابندي سره لمونځونه کوو، خوموږ خلک خاتنه خاتنه لمونځونه کوو اوپرته داډان ویلولمونځونه کوو، یعنې کله چې دلمانځه وخت شي دهغه وخت نه واخله دوخت دختمیدوپورې په وقفې وقفې سره اوکله کله په یوځای خپل خپل لمونځونه اداکوو جمعه ددې له وجې نه اداکوو چې موږ خلک په علم کې دیرزیات کم یواوچا شرعي ډیره هم ساتلې نه ده، خو داخبره ضرورده چې لمونځ په جمعی سره اداکولی شو، اوس مسئله داده چې ایاپرته داډان کولو لمونځ کول جائزدي، هرکله چې داډان اواز هم نه تر غوږو کیږي، ایا په داسې صورت کې یواځې یواځې خپل خپل لمونځ وشي، هرکله چې دکولو ځای هم یووي؟ دا وضاحت هم وکړئ چې که جمعه ضروري وي؛ نوشرعي ډیرې واله یاپرته ډیرې واله حضراتوپه اقتداء کې لمونځ کېدلی شي؟

جواب: اذان اواقامت دلمانځه سنت دي^{۱۲} ډیره خړیلي په اقتداء کې لمونځ مکروه دی^{۱۳} خو دیواځې کولونه بهتردی، تاسوحضرات داډان اواقامت اوجماعت سره لمونځ اداکوئ^{۱۴} ځه به ښه وي چې په تاسوکې څوک دتوفیق واله ډیره هم وساتي، بلکې ټوله ساتل پکاردي چې لمونځ مو مکروه نه شي^{۱۵}

په دفتری وخت کې دلمانځه د اداکولوپه بدله کې زیات کار

سوال: که موږ دچانوکران یو اودلمانځه په وختونوکې دلمانځه له پاره څو؛ نو ایاموږ ته ددې

۱ [واذا استاجر رجلاً يوماً يعمل كذا فعليه ان يعمل ذلك العمل الى تمام المدة ولا يشتغل بشئ آخر سوى المكتوبة.... الخ (شامی ج ۶ ص ۷۰، مطلب ليس للاجير الخاص ان يصل النافلة، طبع ايج ايم سعيد)۔

۲ [ثم هما (الاذان والاقامة) سنة للصلوات الخمس.... الخ (حلی کبیر، فصل فی السنن ص ۳۷۲)۔

۳ [ویکړه امامه عبد واعرابی وفاسق.... الخ، وفي الشامية: واما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه بانه لا يهتم لامر دينه وبان في تقديمه للامامة تعظيمه وقد وجب عليهم اهانتة شرعاً.... الخ (ردالمحتار، باب الامامة ج ۱ ص ۵۵۹، ۵۶۰)۔

۴ [فان امكن الصلاة خلف غيرهم فهو افضل والا فالاقتداء اولى من الانفراد (شامی، باب الامامة ج ۱ ص ۵۵۹)۔

۵ [اوګورئ تیره شوی نحاشیه (ویکړه امامه عبد واعرابی وفاسق.... الخ) وايضاً: والسنة فيها القبضة ولذا يحرم على الرجل قطع لحيته.... الخ، (درمختار، كتاب الحظر والاباحه، فصل في البيع ج ۶ ص ۴۰۷)۔

وختونوپه بدله کې زیات کار کول پکار دي؟

جواب: لمونځ فرض دی، ددومره وخت په بدله کې دزیات کار کولو ضرورت نه شته، که په دفتری وخت کې په ایماندارۍ سره کار وکړل شي؛ نوهم ډیره ده. ^{۱۱}

هر وخت پټکی پسرول سنت دي

سوال: پټکی او توبی پسرول څنگه دي؟ فرض، واجب، سنت موکده، یا مستحب او کله پسرول دي، یوازې دلمانځه له پاره، یا ټوله ورځ (خلیرویشته گنتې)؟ یا یوازې په بازارونو کې، یعنې کله چې د کورنه بهریو، هغه وخت کې؟

جواب: پټکی پسرول سنت مستحبه دي اود یوازې دلمانځه سره خاص نه دی. بلکې یومستقل سنت دی اودهیښه سنت دی. ^{۱۲}

جمعي کې د شریکیدوله پاره منډې وهل جائز نه دي

سوال: کله چې جمعه ولاړه وي؛ نو دیر خلک په منډه راځي او په جمعه کې شامل شي، تاسوراته ووايي چې په جومات کې منډې وهل څنگه دي؟

جواب: په حدیث کې ددې نه منع راغلي ده. ^{۱۳}

د رکوع اوسجدي اود تسبیح صحیح تلفظ زده کړئ

سوال: زموږ ځای کې یو صاحب وایي چې په رکوع اوسجده کې په سبحان ربی الاعلی او سبحان ربی العظیم ویلو کې به د، د، ی، استعمال نه کوي، دقرآن او حدیث په رڼا کې جواب راکړي، چې آیا دا طریقه صحیح ده او که نه؟

جواب: غلطه ده، دچا عربي دان تلفظ وي زده یې کړئ او، وایي یې. ^{۱۴}

۱ [واذا استاجر رجلاً يوماً يعمل كذا فعليه ان يعمل ذلك العمل الى تمام المدة ولا يشتغل بشئ آخر سوى المكتوبة.... الخ (شامي ج ۶ ص ۷۰، مطلب ليس للاجير الخاص ان يصل النافلة، طبع ايج ايم سعيد)۔

۲ [عن جابر رضى الله عنه قال: دخل النبي صلى الله عليه وسلم مكة يوم الفتح وعليه عمامة سوداء، وعن ابن عمر رضى الله عنهما قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم اذا اعتم سدل عمامته من كتفيه، قال نافع: وكان ابن عمر يسدل عمامته بين كتفيه. (ترمذی ج ۱ ص ۳۰۴، باب ماجاء في العمامة السوداء)۔

۳ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا قيمت الصلاة فلا تاتوها وانتم تسعون واتوها تمشون وعليكم السكينة..... الخ (ابن ماجه ص: ۵۶ باب المشي الى الصلاة)۔

۴ [السنة في تسبيح الركوع سبحان ربی العظیم (شامي ج: ۱ ص: ۴۹۴ قبل مطلب في اطالة الركوع)، ويقول في سجوده سبحان ربی الاعلى ثلاثا (عالمگیری ج: ۱ ص: ۷۵، كتاب الصلاة، الباب الرابع)۔

❖ اوراد او وظائف ❖

له قرض نه خلاصی وظیفه

سوال: په ماباندې درې لکه روپۍ قرضه ده، تاسو راته دلو ستلوله پاره څه وښايئ؟
جواب: د سورة الشوری (د پنځه ویشتمې سپارې) د دویمې رکوع اخري ایت «الله لطیف بعباده»، اخره پورې اتیا ځله دسهارنه وروسته لولئ، که ډیره کټ کوئ یا یې وړه کوئ؛ نوددې نه توبه وکړئ. والسلام!

د نوکري له پاره وظیفه

سوال: مولانا صاحب! ما دولسم پاس کړی دی، نوکري راته نه پیدا کيږي، څه وظیفه راته وښايئ؟

جواب: د هر جمعې لمونځ تکبیر سره په پابندي کوئ او د لمانځه نه وروسته درې ځله سورة فاتحه او درې ځله ایت کړسي لوستلونه وروسته دعا کوئ. والسلام!

د رزق د پراخي او د پريشاني نه د بچ کیدو وظیفه

سوال: یوه بله وظیفه ولیکئ چې په هغه کې د دین او د دنیا خیرخواهي وي، قرضې ختمې شي، تنگي لرې شي، رزق پراخه وي او برکت زیات شي او دنیاوي مسئلې ختمې شي، کافي پريشاني ده، د وظیفو وخت او تعداد ضرور ولیکئ. شکریه!

جواب: ټول کور والاپنځه وخته لمونځ کوئ او د شپې سورة واقعه تلاوت کوئ، د ماسخوتن نه وروسته ټیلی وېژن مه لگوئ!

د کاروبار د بندیدو له پاره وظیفه

سوال: بنده تراوسه پورې د مسایلو ښکار دی، ورځ په ورځ حالت غورځيږي، د الله شکر دی چې زما کورنۍ دینداره ده، زموږ یو دکان دی، یونیم کال مخکې زموږ کاروبار بالکل صحیح و، په دغه وخت زما والد صاحب حج ته تللی و، دده د راتلولو نه وروسته زموږ کار ودریده، په دکان کې په خپل مینځ کې بې اتفاقي، د کاریگرانو سره جنگونه یو معمول جوړ شو، د عاملانو نه پته ولگیده چې د دکان بندیدل په تور جادو سره شوي دي، ددې د ختمیدو له پاره ډیرو ځایونو ته تللی یم، خود هیچا سره ددې حل نه شته، زړه مې خودکشي کول غواړي، قرآني علمیاتو واله ددې تور جادو حل نه شي راویستلی، ایا زما له پاره، اوس د غیر مسلمانو نه امداد اخیستل جواز لري؟ په شریعت کې دا شی تر کومه پورې جائز دی.

جواب: تا دومره اوږد خط ليکلی دی چې زه به ددې څه جواب درکړم؟ زه خو عامل نه يم چې ددې تور به وکړم، خو دا وایم چې د الله تعالی د ذات نه امید ساته، هغه ماتونکی دی، د ما بنام د لمانځه نه وروسته د کور ټول کسان په یو ځای درې سوه دیارلس ځله د قرآن کریم آخري دوه سورتونه معوذتین لولئ او د الله تعالی په بارگاه کې ددې مصیبت د ختمیدو دعا گانې کولئ، که چیرې خودکشي دې وکړه؛ نو جهنم ته به ځي، سړي ته پکار دي چې کوم حالات هم راپیښ شي، په الله تعالی باندې توکل ولري او د هغه په بارگاه عالي کې دعا کوي. والسلام!

په کاروبار کې د ترقی او د قرض د واپسي طريقه

سوال: زما یو وړوکی دکان دی، په دې سره د وخت گذاره کیږي، خوددې دکان نه کافي خلکو په قرض باندې سامان وړی دی او ددوی نه د پیسو د واپس کولو زما هیڅ امید نه شته، چې د هغه له وجې زما دکان په ځای ولاړ دی، لهدا مهرباني وکړئ بنده ته یوه وظیفه وښائی چې په هغه سره پیسې واپس ملاوشي او په کاروبار کې ترقی هم وي.

جواب: د تکبیر تحریمې اهتمام کوه، د لمانځه نه وروسته سورة فاتحه، آیت کرسی، آیت "شهد الله"، (آل عمران ۱۸)، او آیت "قل اللهم ملک الملک نه تر بغیر حساب آل عمران ۲۶، ۲۷"، پورې وایه او دعا وکړه، الله تعالی به دې پریشاني ختمې کړي. والله اعلم!

سورة فاتحه وایه غوږ پرې دم کړه ان شاء الله صحیح به شي

سوال: ماته په اوریدلو کې پریشاني وي، خصوصاً د بني غوږ نه خو په کراره خبره له سره اوریدلی هم نه شم او گس غوږ بلکل صحیح دی، ماته داسې محسوسیږي چې دا پریشاني به ورځ په ورځ زیاتېږي، زموږ په خاندان کې دا کونډ والی خانداني ناروغي ده، ما په دوو ځایونو کې علاج هم کړی دی، خو څه خاص شفا ونه شوه، زما په ذهن کې دا خبره هم ده چې دا خانداني ناروغي ده دا څنگه ختمیدلی شي؟ خو بیا خیال راغی چې کوم الله دا پیدا کړی دی؛ نو ختمول دده د اختیار نه څه بهر خو نه دي؟ ما د الله تعالی نه د خپل ناامیده خیال توبه وکړه او اوس په ډیر امید سره يم چې ان شاء الله دا ناروغي به لرې شي، تاسو که چیرې څه دعا بنودلی شئ؛ نو ډیره مهرباني به مووي.

جواب: سورة فاتحه وایه او دعا وکړه، په حدیث شریف کې دي چې که چیرې (اول او اخر درود شریف، درې درې ځله او په مینځ کې) دا دعا وایه او دم یې کړه؛ نو الله تعالی به شفا در کړي.

د بدتمیز ماشوم له پاره وظیفه

سوال: زما ماشوم چې د هغه عمر لس نیم کاله دی، ډیر غوسناک دی، چې هغه انتهایي د بدتمیزې خبرې کوي، چې د هغه له وجې ځینې وخت د نورو خلکو په مخکې زه سخت

شرميرېم، څه داسې وظيفه راوليرې چې د هغه له وجې هغه بدتميزي پرېږدي او په سبق ويلو شروع وکړي.

جواب: د ماشومانو بدتميزي عموماً د والدينو گناهونه وي، د الله تعالى سره خپله معامله درستې کړئ او درې ځله سورة فاتحې باندې اوبه دم کړئ او ماشوم باندې يې وځنې.

د ماشوم ناروغي اودهغي وظيفه

سوال: خواست دی چې زما د لمسي نوم محمد عمر خان دی، اکثره ناروغ وي. د مور و پلار يې خيال دی چې کيدای شي نوم يې صحيح نه وي، که چيرې داسې وي: نو چې نوم يې بدل کړو؟

جواب: نوم صحيح دی، د بدلولو ضرورت نه شته. سورة فاتحه اووه ځله، ايت کړسي او څلور واړه (چار قل) سورتونه درې درې ځله لوستلونه وروسته هغه باندې د موی.

درشتې له پاره وظيفه

سوال: زه يوه کونډه ښځه يم، زما يوه لورده چې د ډيروخت کوششونو باوجود دهغې رشته نه کيږي. زما خواهش دی چې دهغې رشته چيرته په دين دارا ونيک خاندان کې وشي، تاسو راته څه وظيفه وښايئ، زما زوی په دې کې نوکري کوي، مخکې يې کار صحيح و، خو اوس له څه وخت راهيسې حالات صحيح نه دي، زموږ کورته څوک تعويذ هم راغورځوي، دهغه نه وروسته پريشانې راځي.

جواب: د زړه نه دعا کوم، د ماسخوتن د لمانځه نه مخکې او وروسته يوولس ځله درود شريف او مينځ کې يوولس سوه ځله (يا لطيف) لوستلونه وروسته د زړه دا خلاص نه دعا کړئ، الله تعالى به ستاسو تکليف اسان کړي.

د واده له پاره وظيفه

سوال: ما د والد صاحب د تربيت او رهنمايي له وجې په ټولو بچيو باندې قرآن مجيد حفظ کړی دی، د يو نه پرته چې هغه گونگي او کونې دی، ماشومه مې هم حافظه ده، ايم اې اسلاميات يې هم کړي دي، شرعي پرده هم کوي، زموږ کونښن دی چې ددې رشته د داسې خلکو سره وشي چې هغوی پرده خوښوي خصوصاً دعا وکړئ او په سلسله کې که يوه وظيفه د لوستلو له پاره راکړئ؛ نو مهرباني به وي.

جواب: الله تعالى دې د بچۍ له پاره ښه مزيداره رشته درکړي، د ماسخوتن د لمانځه نه وروسته اول او اخر يوولس يوولس ځله درود شريف او په مينځ کې (يا لطيف) دعا وکړئ او ماشومه دې هم وايي، ددې مور دې هم او تاسو هم يې وايئ.

د اولاد له پاره وظیفه

سوال: زما د واده لس کاله وشول، خواوواد مې نه دی شوی، د ډاکټرانو نه مې کافي علاج کړی دی، خو تر اوسه پورې شفا نه ده نصیب شوې، ډاکټرانو ویلې دي چې کمزوري په ما کې ده، تاسو مهرباني وکړئ ما ته داسې کلمې یا وظیفه وښایئ چې د هغه زه ذکر جاري وساتم ددې له پاره چې الله تعالی ماته کامله شفا راکړي، د کلمو د ویلو طریقه او وخت هم وښایئ!

جواب: څلویښت دانې لونگ واخله د سورة نور ایت نمبر (۴۰) چې د (او کظلمات) نه شروع کيږي او (فبالهم من نور) باندې ختمیږي وایه، کله چې ښځه د ماهواري میاشتني ناروغۍ، نه فارغه شي؛ نو د شپې یو لونگ خولې ته واچوه او ویې خوره، ورپسې اوبه مه څښه پي در پي تر څلویښت ورځو پورې پرته د څه ناغې نه وخوره او په دې دوران کې چې خاوند ښځه کله ملاوشي، که الله تعالی ته منظوره وي؛ نو اولاد به یې وشي.

د خاوند او ښځې په مینځ کې د محبت پیدا کولو وظیفه

سوال: د خاوند او ښځې په مینځ کې د محبت پیدا کولو یوه وظیفه ولیکئ! مهرباني به مووي.

جواب: د ماسخوتن د لمانځه نه وروسته یوولس دانې تور مرچ را واخله، مخکې وروسته یوولس یوولس ځله درود شریف او په مینځ کې یوولس ځله تسبیح، یالطیف یا ودود ووايه او د دواړو د خاوند او ښځې په مینځ کې دې د محبت خیال وساتل شي، کله چې ټول ووايي؛ نو دا تور مرچ دې دم کړي او په تیز اور کې دې واچوي او دواړه دې د محبت له پاره دې دعا وکړي، کم نه کم تر څلویښتو ورځو پورې دې دا عمل وکړي، الله تعالی به خپل فضل وکړي.

د حافظې د قوي کولو وظیفه

سوال: د حافظې د قوي کولو له پاره یوه اسانه وظیفه ولیکئ!

جواب: د هر لمانځه نه وروسته په سر باندې لاس ږده لس ځله یا قوي یا عزیز وایه.

ایت کرسی ویل په سر باندې لاس کینودل او (یا قوي) یوولس ځله ویل

سوال: د ایت کرسی د لوستلو نه وروسته خلک په سر باندې لاس ږدي او یوولس ځله یا قوي وایي ددې څه فایده ده؟ او یا قوي دې وویل شي یا څه نور څه دې وویل شي؟

جواب: د حافظې د قوت له پاره لوستل کیږي.

د هر لمانځه نه وروسته ښی لاس په سر باندې کینودل

او یوولس ځله (یا قوي) او یوولس ځله (یا حافظ) ویل

سوال: د هر لمانځه نه وروسته ښی لاس په سر باندې ږدم یوولس ځله (یا قوي) او یوولس ځله

(يا حافظ، په حافظې کې د اضافې له پاره وایم، دا ما ته یو شیخ نه دي ویلي، د یو ملګري نه مې اوریدلي دي او دا عمل مې شروع کړی دی، ایا دا صحیح دی؟
جواب: د ستا دا عمل صحیح دی کوه یې!

د یاداشت له پاره وظیفه

سوال: زه طالب علم یم، سوالات په ډیر مشکل سره راته یادیري او ډیر زر هیریري، څه حل راته وښایی!

جواب: سورة فاتحه اووه ځله ووايه او په سينه باندې دم اچوه!

ګول دایره جوړول او کاني ټکول

سوال: ځینې خلک څه وایي او په ګول دایره کې کیني او وایي چې اوس موږه گیره اچولې ده او بیا کاني ټکوي او ګوتې ګرځوي او وایي چې اوس تر کومې پورې چې موږ په دې دایره کې موجود یو؛ نو تر هغې پورې هیڅ مصیبت نه راځي، داسې کول څنګه دي؟ زما په نیمګړي خیال کې دا صحیح نه دي.

جواب: آیت کرسی اوداسې نور لوستل او څلورو طرفونو ته چپ کول کافي دي، د کاني ټکولو یا ګوتې ګرځولو هیڅ ضرورت نه شته.

له اوداسه پرته ذکر کول

سوال: زما دا معمول دی چې د شپې د ویده کیدو نه مخکې د شپې ذکرونه، سورت فاتحه، څلور قل چارقل، درود شریف او ځینې نور تسبیحات وایم بیا ویده کیږم، خودا ذکرونه چې یوازې خوله ووينځم؛ نو وایم یې، (له اوداسه پرته) ایا زما دا عمل صحیح دی؟ یا ددې ذکرونه له پاره اودس ضروري دي، خالانکې دا ځویوازې په ژبې سره وایم او بل دا چې، ایا ددې ذکرونه د لوستلو د پاره اودس کول ضروري دي؟

جواب: له اوداسه پرته ذکر کول جائز دي، خو که اودس وي؛ نو بیا غوره دی ^{۱۱}

د شهود و مچۍ د چپچلودم

سوال: زموږ کور کې که چیرې څوک د شهود و مچۍ و خوړل؛ نو زموږ موربه پرې سورة الناس دم کړ، خو سورة الناس ویلو کې به یې دناس نه.. س.. جدا کړ او یوازې.. نا.. به یې لوستل. څه ورځې مخکې ما همدغه شان سورة ولوست؛ نو بیا مې سوچ وکړ چې ایا دا د قرآن مجید

^۱ [(ولایکره النظر الیه) ای القرآن (جنب وحائض ونفسا) ان الجنابة لا تحل العين کمالاتکره (ادعية) ای تحریما والا فالوضوء لمطلق الذکر مندوب وترکه خلاف الاولى (ردالمحتار ج: ۱ ص: ۱۷۴)]

تحریرف خونه دی؟ تاسو زما راښمایی وکړئ.

جواب: که چیرې (نا) لفظ دایت سره ملا ونه وي. بلکه پوره آیت لوستلو نه وروسته دالفظ وویل شي: نوهیخ بده خبره په کې نه معلومیري.

د ساه د تکلیف وظیفه

سوال: زما وروسته ډاکتران وایی چې ستاتېه ډېره شوې ده، د ساه د تکلیف له وجې یو ډاکتر ورته د پوزې اپریشن هم وکړ، اکثریې په ناسته ناسته باندې دماغ یې هوشه شي. څه اسانه عمل راته وښایی!

جواب: السلام علیکم! دې نا کاره ته عملیات اوداسې نور... خونه ورځي، خو دعا کوم، سورة فاتحې ته په حدیث کې شفا ویل شوي دي، یو څلویښت ځله یې اوبوباندې دم کړئ او هغه باندې یې وڅښئ، داممکن ده چې دالله تعالی د کلام دبرکت له وجې ورته شفا حاصله شي.

د ذهني او مالي پریشاني د لرې کولو وظیفه

سوال: زموږ په کور کې د تیر شویو دوه نیمو کلونو نه ډیره پریشاني ده، والد صاحب په بینک کې ملازم و، د ریټائر کیدو نه وروسته یې د پراپرټي د اخیستلو او خرڅولو کار شروع کړ، خوهیخ فایده هم ونه شوه، زه په نیوه کې په حیثیت د آفیسر منتخب شوم، چې په هغه کې زما ډیر شوق هم و، د ترینګ په وخت کې زما زړه په ملازمت کې نه لگیده او ما سروس پرېښود، بیا مې د چارټر ډاکاوټینټ ټسټ ورکړ، خو د دوباره امتحان د ورکولو باوجود فیل شوم، زه نه پوهیږم چې داسې ناڅاپه حالات څنګه پیدا شول؟ د کور د خلکو خو دا حال دی چې په اکثر وختونو کې په معمولي خبرو باندې نا اتفاقي او په خبره خبره باندې جګړه راځي، ډیره ذهني او مالي پریشاني ده، ددې حالاتو په بنا باندې د خپل مستقبل په باره کې ډیر پریشانه یم، په دې حوالې سره څه عمل یا وظیفه وښایی!

جواب: تاسو د مانبام نه وروسته سورة قریش (۴۱) ځله او دماسخوتن نه وروسته سورة واقعه او د سهار نه سورة بقره یو ځل وایی او دعا کوئ، الله تعالی به فضل وکړي.

د پریشانیو نه د نجات وظیفه

سوال: په امتحان کې د ناکامي خطر ده، زړه مې خود کشي کول غواړي، ددې پریشانیو حل راته ذکر کړئ!

جواب: پریشاني سړي ته راځي او په دې باندې الله تعالی د انسانانو درجې اوچتوي له دې وجې د جهان نه د رخصت کیدو خیال ازادانه نه دی، بچکانه دی، تاسو د سورة براءت اخري دوه ایتونه د سهار او د مانبام نه وروسته یوولس دولس ځله وایی، زه به ستاسو له پاره د زړه نه

دعا غواړم چې الله تعالی د ستاسو ټولې پریښتنې ځمکې کړي په دواړو جهانونو کې راحت او سکون درته نصیب کړي

د ناروغې لري کولو وظیفه

سوال: زما والده صاحبې تقریبا د یو کال نه وخت په وخت ناروغې، د ډېرو ډاکټرانو په مې علاج وکړ د یو څو ورځو د بنو تیریدو نه وروسته بیا هغه حالت وي، اکثر جگر پرې راځي، ځینې ډاکټران وايي چې ددې بلډپریشر دی او ځینې وايي چې بلډپریشر یې نه شته، ابکسې مړ هم وکړې هغه هم صحیح دي، له دې وجې څه اسانه او مضبوطه وظیفه ونه یې؟

جواب: د پنځه وخته لمونځونو نه وروسته په اوبو باندې سورة فاتحه درې ځله، درود شریف درې ځله وایه او دم یې کړه او یو گوټ (غرپ) اوبه ورکوه

د خاوند د اصلاح اسانه طریقه

سوال: زما خاوند په ډیر زیات غلط حرکتو کې مبتلا دی، د شپې ناوخته راځي، زیات وخت دوستانو سره تیروي، چیرته چې هم ځي: نو وایي نه، د شرابو او د زناگانو په شان په گناه کبیره کې مبتلا دی، زه دده د حرکتو نه ډیر پریښانه یم، زما دوه بچي هم دي، ما دی ډیر پښه کړ، د خپل مور پلار کره ترې لارمه، خو په ده باندې دیوې خبرې اثر هم ونه شو، یو داسې وظیفه راته ونه یې چې دی په صحیح لاره راشي

جواب: تاسو چې کوم حالات لیکلي دي، په دې سره راته ډیر تکلیف وشو، په اصل کې موږ خلکو ته د مرگ نه وروسته د ژوند علم نه شته او کله چې علم وشي: نو موږ به ژاپو، چوو به، خو هیڅ به نه کیږي، زه تاته نصیحت کوم چې ستا خپل قبر ته تلل دي او د ستا د خاوند خپل قبر ته، ته چې څومره هم کولی شي: نو د مینې او محبت سره اوسېږه او د الله تعالی نه دعا غواړه چې الله تعالی ده ته دبدو عادتونو نه نجات ورکړي

د جینکو د پابندې سره سورة یسین لوستل

سوال: زه پنځه وخته لمونځونه په پابندې سره کوم، سورة یسین ما ته په یادو یاد دی له دې وجې زه د درود شریف او د یسین شریف یو خاص تعداد روزانه لولم او دعا کوم چې الله تعالی دا قبول کړي، مسئله په اصل کې دا ده چې د ځینې خلکو وینا ده چې دا شان د جینکو له پاره روزانه د هیڅ شي لوستل صحیح نه دي

جواب: د جینکو له پاره روزانه لوستل هیڅ معنعت نه شته، دیو عمل پابندې کول ښه خبره ده

د جادو اثر ختمول

سوال: زه تقریبا د نهه لس کلونو راهیسې تجارت کوم، څو ډیر زیات کوشش او محنت

باوجود حالات ورځ په ورځ خرابیږي، تردې چې حالات دې ته رسیدلي دي چې دکورخرچې اودماشومانو فیس اداکول راته هم مشکل دي، شک مې دی چې چاپه ماباندې جادونه وي کړی، د ځینې خلکو خیال دی چې ماباندې حسب البحرنومی جادوشوی دی، دې باره کې تاسو زما رهنمایي وکړئ!

جواب: ستا په پریشاني باندې زړه ډیر خفه شو، دعا کوم چې الله تعالی ستا پریشاني ختمې کړي یوښه عالم ته یې وښايئ؛ نوښه به وي، زه خودې عملیات باندې نه پوهیږم، یو عمل درته ښایم هغه وکړئ، ان شاء الله، الله تعالی به مومددو کړي، دماښام یاماسخوتن نه وروسته دکورتول څخه، راجمع شئ اودرې سوه دیارلس ځله اخري درې سورتونه (معوذتین) لوستلونه وروسته دعا کوئ او کور کې ټپي وي وغیره مه لگوئ، دعا کوم چې ستاسو ټول مشکلات الله تعالی په خپل رحمت باندې اسان کړي.

د پریشانیو نه د حفاظت وظیفه

سوال: زموږ ژوند په عذاب کې تیر شو، پلارمونشي و اود غلطو ښځو په چکر کې به اوسیده، مور موددې غم له وجې مړه شوه، یو امیدمو وچې واده مې وشو؛ نو اوس به حالات صحیح شي، خو خاوند مې هم نشي وخت، موږ څلور خویندې یو، خویوه هم خوشاله نه ده، یوه طلاقه شوې ده، دیوې عمرکیدو باوجود واده نه دی شوی، زما خاوند روزانه د شرابو په نشه کې وي، طلاق پورې خبره رسیدلې ده، د څلورمې هم دا حال دی، څه وظیفه راته وښايئ اودعاهم وکړئ!

جواب: تاسو چې کوم حالات لیکلي دي، هغې باندې مې زړه ډیر زیات خفه شو، الله تعالی دې ستاسو پریشاني ختمې کړي، د دنیا ژوند دخوشالیو نه دی، بلکې داخرت ژوند دخوشالیو دی، الله تعالی دې تاسو ته نصیب کړي، چې هرڅنگه حالات وي، صبر او شکر سره وخت تیرول پکار دي، پنځه وخته دلمانځه پابندي کوئ اودهرلمونځ نه وروسته سورة فاتحه اووه ځله لوستلو سره دالله تعالی نه دعا کوئ، دا ټولونه ښه وظیفه ده خپلو بچیو ته ددین تعلیم ورکړئ، که چیرې ټپي وي وغیره وي؛ نو هغه دکورنه بهرکړئ اوخپل خاوند ماته راولیږئ، زه به هغه ته څه ښه مشوره ورکړم.

د بې خوبۍ وظیفه

سوال: زه د بې خوبۍ له وجې ډیر زیات پریشان یم، یو صاحب ماته د درود تاج اوسورت توبه اخري دوه ایتونوپه اوبوباندې ددم کولو اوڅښلو ویلي و، ماته دمخکې څه ارام ملاوشوی دی، خوڅه خلک وایي چې درود تاج نه دي لوستل پکار، ایا دا صحیح دی؟

جواب: سورة یاسین لولئ او اوبوباندې دم کولونه وروسته څښئ، الله تعالی به درته شفاء درکړي.

په تلوراتلو سره ``حسبنا الله ونعم الوكيل، نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ``، لوستل

سوال: زه اکثر د تلوراتلو په وخت کې حسبنا الله ونعم الوكيل، نعم المولى ونعم النصير وايم، ايا دا صحيح دي؟ ځكه چې زما د ځينې دوستانو وينا ده چې د چا نه د اجازې د غوښتلو نه پرته داسې څه ذكر كول نه دي پكار، ځكه چې ددې تسبيحاتو خپل خاص اثرات وي چې هغه پرته د اجازې نه د لوستلو په صورت کې د نقصان سبب جوړېږي، ددې دوستانو دا مشوره تر كومې پورې صحيح ده؟ اميد دى چې په تفصيل سره به يې وليكئ.

جواب: ستا دوستان غلط وايي.

د آيت كريمه ختمول په څومره وخت کې صحيح دي؟

سوال: د اسلامي فقهې په اعتبار سره وفرمايئ چې يو ټاكلى ايت كريمه يونيم لك څله لوستل په يوه ورځ کې ډير خلك كينول او ختمول غوره دي، يا په پنځو شپږو ورځو کې يوازې ختمېږي؟

جواب: په څومره وخت کې چې ممكنه وي كول يې صحيح دي.

د ايت كريمه د ختم په دوران کې د څه ضرورت له وجې پورته كيدل

سوال: زموږ په خاندان کې اکثر د ايت كريمه ختم كيږي چې په هغو کې اکثر ښځې شركت كوي، د ختم په دوران کې نه هغه د څه ضرورت له پاره پاڅي او نه خبرې كوي، ايا د آيت كريمه د ختم په دوران کې د څه ضرورت له پاره پاڅيدل او بهر تلل جواز لري؟ او ايا شريك كسان په خپل مابين کې خبرې كولې شي؟ ايا په دې سره د ايت كريمه په ختم کې څه فرق راځي؟

جواب: جائز دي او د آرام كولو په غرض د لږ وخت له پاره بهر تللى شي، د ضرورت خبرې هم كولې شي.

د ايت كريمه په ختم کې د ماشوما نو شريكت

سوال: كومو ماشومانو ته چې د ايت كريمه او درود شريف لوستل ورځي او پاك هم وي، نو هغوى ورسره په ختم کې كيناستلى شي او كه نه؟

جواب: كه چيرې يې هغوى صحيح لوستلى شي؛ نو د دوى ژبه خو معصومه ده، ډيره ښه خبره ده.

د غيرموكده سنتواو نقلونو نه كوونكوپه

ذكر او اذكار باندې زور كول څنكه دي؟

سوال: اكثر كتل شوي دي چې ځينې خلك د ذكر، دعاگانو او وظيفو ډير اهمام كوي او

حالانکې غیر مؤکده سنت، نفل، صلوٰه او ابین، چاشت، د ماښام نفل او د ماسپښین د نفلو اهتمام دومره نه کوي، ایا ددوی دا عمل صحیح دی؟

جواب: که چیرې فرض اداء کوي او د الله تعالی ذکر هم کوي؛ نو تاته د دوی په دې عمل باندې خوشالیدل پکار دي، الله تعالی دې دوی ته د نفلونو د اداء کولو نور هم توفیق ورکړي.

ایا په قرآن او حدیث کې ذکر شویو دعا گانو

لوستلو کې له چانه اجازه اخیستل ضروري دي؟

سوال: په قرآن او حدیث کې چې کومې دعا گانې او ذکرونه دي او د کومو په لوستلو باندې چې حضور پاک رسول الله صلی الله علیه وسلم تاکید فرمایلی دی، ددې د لوستلو اجازه ضروري ده؟ که چیرې وي؛ نو له چانه اخیستل پکار دي؟

جواب: ددې مسنونه ذکر وکړو او منقوله دعا گانو له پاره خصوصي اجازه اخیستل ضروري نه دي، هر مسلمان ته ددې اجازه شته، خو که چیرې د شیخ او د مرشد په حکم باندې وکړل شي؛ نو برکت به زیات وي، نورې وظیفې او عملیات چې د یو خاص مقصد له پاره کیږي هغه د چا د اجازې او د رهنمایي نه پرته نه کیږي، که نه؛ نو ځینې وخت نقصان ترې جوړیږي.

ایا د اعمال قرآني دوظیفو د اجازې اخیستلو ضرورت نه شته؟

سوال: ځینې وخت انسان ته د خپل یوې ناروغې یا د څه حاجت د حاصلولو له پاره د تعویذ ضرورت وي؛ نو هغه د حضرت مولانا اشرف علي تھانوي رحمه الله کتاب،، اعمال قرآني،، کې چې وگوري؛ نو دخپل ځان له پاره په خپله تعویذ لیکلی شي؟ یا د یو بزرگ نه به اجازه ضروري وي؟

جواب: داسې خو د (اعمال قرآني) دوظیفو د حضرت مؤلف (رحمه الله) د طرف نه اجازه ده، خو وظیفې د چا د مشورې نه پرته کول پکار نه دي.

ایا د وظیفو له پاره پناه کیدل ضروري دي؟

اوبل دا چې په وظیفو سره نقصان کیږي

سوال: د وظیفو د لوستلو متعلق څه حکم دی؟ ایا د چا پناه کیدل ضروري دي؟ د زیاتو وظیفو په لوستلو سره د نقصان احتمال شته؟ حالانکې هر وخت د الله تعالی تعریف کولی شي.

جواب: د کومو دعا گانو او وظیفو چې په قرآن کریم کې تعلیم ورکړل شوی دی، دا یوازې د الله تعالی د رضا له پاره لوستل کیږي؛ نو د هیڅ نقصان احتمال نه شته او که چیرې د خاص مقصد له پاره ورد او وظیفه کول وي؛ نو ددې له پاره د چانه اجازه اخیستل پکار دي.

ایا د الله تعالى د نومونو ذکر له پاره له چانه د اجازې اخیستلو ضرورت شته؟

سوال: ایا د الله تعالى د نومونو په څه خاص تعداد کې په مقرر وختونو کې د لوستلو د یو بزرگ یا د پیر نه اجازه ضروري ده؟ ځکه چې د پیر خلک وایي چې د الله تعالى نوم یا ایت کریمه د پیر جلالې وي، ددې وظیفه یا مسلسل ذکر پرته د اجازې نه نه دي کول پکار. ایا دا صحیح دی؟

جواب: بهتره دا ده چې د یو بزرگ نه اجازه واخیستل شي، ځکه چې که سړی یې د خپل طرف نه وایي؛ نو ده ته به دا احساس نه کیږي چې ما ته څومره ویل پکار دي او څومره نه دي ویل پکار.

آیا حصن حصین مستند دی؟

سوال: (د ۲۲) جون د اقرء په صفحې باندې یو کس سوال کړی دی چې: «حصن حصین»، مستند کتاب دی او که نه؟ خوتاسو ددې جواب نه دی ورکړی، مهرباني وکړئ تاسو دا ووايئ چې دا کتاب مستند دی او که نه؟

جواب: په حصن حصین کې ټولې دعا گانې په حوالې سره نقل شوې دي، اگر چې ځینې روایات کمزوري هم دي.

ټي وي ته کتل او تسبیح ویل

سوال: زه ټي وي ته د کتلو په دوران کې په تسبیح باندې درود یا نورې مبارکې کلیمې وایم. په دې سره څه گناه خویه نه وي؟ که چیرې په داسې کولو سره څه گناه وي؛ نو ددې کفار به څه وي؟

جواب: د ټي وي کتل گناه کبیره ده او دا ملعون شی دی، یو طرف ته په ژبې سره پاکې کلیمې لوستل او بل طرف ته دې ملعون شي کتل د گناه کبیرې پرته نور څه دي؟

رنګ رنګ دانې لرونکې تسبیح کول

سوال: په یو تار کې مختلف قسمه رنګونو والا دانې اچولو سره چې کومې تسبیح جوړېږي او په دې باندې کلیمه یا درود اوداسې نور... ذکر کیږي، ځینې خلک وایي چې دا د هندوانو د (مالا) نقل دی، سوال دادی چې ایا د الله تعالى د ذکر له پاره په قرون اولی کې داسې تسبیح استعمالیدي؟ که چیرې نه؛ نو دې ته بدعت ویل کیږي او که نه؟

جواب: د الله تعالى د ذکر د شمیرلو خو په بیشمیره حدیثونو کې یادونه راغلې ده^۱

^۱ [وعن عكرمة عن ابن عباس قال: جاء الفقراء الى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقالوا..... فإذا صليهم فقولوا سبحان الله ثلاثاً وثلاثين مرة، والحمد لله ثلاثاً وثلاثين مرة والله أكبر... [بقية حاشية به راروانه صفحه...

که چیرې دا حدیثونه جمع کړم؛ نو یوه ښه رساله به ترې جوړه شي، اوس که د شمیر له پاره یو طریقه اختیاره کړل شي، (مثلاً هډوکي کینودل شي یا تسبیح جوړې شي، نو دا به د مطلوب شرعي د پوره کولو له پاره یوه ذریعه جوړه شي او د مطلوب شرعي ذریعو ته بدعت نه شي ویل کیدای، مثلاً: د بیت الله شریف سفر کول مطلوب شرعي دی او د اوبښ نه واخله تر هوایی جازه پورې ټولې سورلۍ ددې ذریعه ده ددې سورلو استعمالولو ته بدعت نه شي ویل کیدای. احادیث نبویه (علی صاحبها الصلوة والتسلیات)، زده کول او ښودل هم مطلوب شرعي دي او د حدیثو کتابونه چې کوم لیکل شوي دي یا لیکل کيږي دا ددې مطلوب شرعي ذریعه ده، کله به چا نه وي اوریدلي چې کتابونه لیکل بدعت دي، دغه شان دې تسبیح هم وگڼل شي، دا تسبیح هم د الله تعالی د ذکر - چې مطلوب شرعي دی - یوه ذریعه ده، ددې د بدعت کیدو څه سوال دی؟ په عربي کې تسبیح ته ،، مذکرة ،، (یادونکې) ویل کيږي دا چې په لاس کې وي؛ نو ژبه به هم په ذکر باندې لمده وي، گڼي په غفلت کې به وي.

که چیرې یوازې ددې مصلحت له پاره تسبیح وساتې چې د دې په ذریعې سره د حدیث نبوي تعميل کيږي؛ نو بیا خو دې ته بدعت نه شي ویل کېدای؛ ځکه چې هر څوک پوهیږي چې د واجب مقدمه هم واجب وي او د حرامو مقدمه حرامه وي، د مستحب مقدمه مستحبه وي، د هندوانو د (مالا) نقل شبه له دې وجې غلطه ده چې په ټول ژوند کې ددې وسوسه هم نه دا راغلې چې د تسبیح تخیل د هندوانو نه اخیستل شوی دی، ځکه چې په خپله زموږ په شریعت کې د ذکر الهي د خاص خاص مقدارونو ذکر دی، (نعوذ بالله) څوک به دا وایي چې دا مقدارونه هم د هندوانو نه اخیستل شوي دي.

تاته دا خیال ولې نه دی راځي چې هندوانو د مالا تصور د مسلمانانو نه اخیستی دی؛ په مسلمانانو کې تسبیح خو د پخوا زمانې نه راغلې دي، لکه څنګه چې د جنید بغدادی رحمه الله نه منقول دي چې دده نه پوښتنه وشوه چې تاته خو د معیت الله او د په ذکر الهي باندې دوام نصیب شوی دی اوس د تسبیح څه ضرورت دی؟ ویي فرمایي چې د کوم ملګري په معیت سره د لارې سفر شوی دی اوس دده سره تعلق ختمول بې وفايي ده.

په تسبیح ذکر کولو باندې اعتراض او دهغه جواب

سوال: تاسو په (۲۴) تاریخ په روزنامه جنگ کې په اسلامي صفحه باندې د نجمه رفیق د

...بقیه د تیر مخ].. ثلاثاً وثلاثين مرة، ولا اله الا الله عشر مرات الخ (ترمذی ج: ۱ ص: ۵۵ باب ماجاء فی التسبیح اذ بار الصلاة) ایضاً: عن صفیة رضی الله عنها قالت: دخل علی رسول الله صلی الله علیه وسلم و بین یدي اربعة آلاف نواة اسبح هن، فقال: یا بنت حی! اما هذا؟ قلت: اسبح هن! قال: سحت منذ قمت علی راسک اکثر من هذا. قلت: علمنی یا رسول الله! قال: قولي: سبحان الله عدد ما خلق من شی، هذا حدیث صحیح الاسناد ولم یخرجاه. (مستدرک حاکم ج ۱ ص ۵۴۷)۔

سوال په جواب کې په تلو راتلو سره تسبیح کولو جائز بلکې ډیره بڼه خبره لیکلې ده، دلته زما مقصود ستا په علم کې څه قسم شک او شبه کول نه دي، بلاشبه ستاسو علم وسیع دی، خو تر څو پورې چې زما د معلوماتو تعلق دی هغه دا چې د تسبیح دانې لوستل د حضور اکرم صلي الله عليه وسلم په سنتو کې داخل نه و، او نه دیته ذکر الله ویل کیدای شي، د ذکر الله عملي معنا د دینه بلکل مختلفه ده، دا یو شرعي بدعت دی چې نن سبا زموږ په ژوند کې د فیشن په شکل کې داخل شوی دی.

جواب: تسبیح په خپله مقصود نه دي، بلکې د ذکر د شمیر له پاره یوه ذریعه ده، په ډیرو حدیثونو کې دا مضمون ذکر شوی دی چې فلانکې ذکر او فلانکې کلیمې سل ځله چې ویل شي؛ نو دا اجر به ملاویري^{۱۱} د حدیث د طالبانو نه دا حدیث پټ نه دی او ظاهره ده چې ددې تعداد د شمیرلو له پاره به یوه نه یوه ذریعه ضرور اختیار یږي، که هغه په گوتو سره شمیرل وي، یا په کاڼو سره، یا په دانو سره او کومه ذریعه چې هم اختیار کړل شي؛ نو هغه په هر حال ددې شرعي مقصد د حاصلولو لپاره ذریعه وي او کوم شی چې د مطلوب شرعي ذریعه وي دیته بدعت نه شي ویل کیدای، بلکې د فرضو له پاره داسې ذریعه اختیارول فرض دي، او د واجبو له پاره داسې ذریعه اختیارول واجب دي، دغه شان د مستحبو له پاره داسې ذریعه اختیارول مستحب دي.

تاسو ته پته ده چې حج ته د تللو له پاره بحري، بري او فضائي دریواړه لارې اختیار یږي، خو که چیرې په یوه زمانه کې ددې لارو نه دوه لارې بندې شي، یوه آزاده وي؛ نو د دې اختیارول به فرض وي، او که چیرې درې واړه لارې آزادې وي؛ نو په دیکې به یوه اختیارول فرض وي، دغه شان چې د تسبیحاتو او د ذکرنو شمیر په شریعت کې مطلوب دي او ددې د حصول ذریعه تسبیح هم دي، نو دیته بدعت نه شي ویل کیدای.

۲- د ډیرو حدیثونو نه ثابت دي چې په کاڼو او په دانو باندې شمیر نبي کریم صلي الله عليه وسلم کړی دی او د دینه یې منع نه ده کړې لکه څنگه چې:

(الف، سنن ابی داؤد^{۱۲} (ج ۱ ص ۲۱۰ باب التسبیح بالحصى، او مستدرک حاکم (ج ۱ ص ۵۴۸)، کې د حضرت سعد بن ابی وقاص رضي الله عنه نه روایت دی چې: نبي اکرم (صلي الله عليه وسلم) د یوې ښځې خواته لاړ چې دهغې مخې ته د کجورو زړې (هډوکي) یا کاڼي

^۱ [وعن عكرمة عن ابن عباس قال: جاء الفقراء الى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقالوا..... فإذا صليتم فقولوا سبحان الله ثلاثاً وثلاثين مرة، والحمد لله ثلاثاً وثلاثين مرة، والله أكبر ثلاثاً وثلاثين مرة، ولا إله إلا الله عشر مرات... الخ (ترمذی ج ۱ ص ۵۵ باب ماجاء في التسبیح ادبار الصلاة)۔

^۲ [عن عائشة بنت سعد بن أبي وقاص عن أبيها أنه دخل مع رسول الله صلى الله عليه وسلم علي امرأة وبين يديها نوى أو حصى تسبح به فقال: أخبرك بما هو أيسر عليك من هذا أو أفضل؟ فقال: سبحان الله عدد ما خلق في السماء..... الخ سنن ابی داؤد ج: ۱ ص: ۲۱۰ باب التسبیح بالحصى، طبع ایچ ایم سعید)

پراته وو چې په هغو يې تسبيح ويل، نبي كريم صلي الله عليه وسلم وفرمايل چې زه تاسو ته داسې شي وښاييم چې هغه د دينه زيات آسان او افضل وي؟

(ب): ترمذي شريف او مستدرک حاکم (ج: ۱ ص: ۵۴۷) د حضرت صفیه (رضي الله عنها) نه روايت کوي چې نبي عليه السلام زما خواته تشریف راوړ، زما مخې ته څلور زره زېري (هډوکي) وو چې په هغو ما تسبيح وئيله، نبي كريم (صلي الله عليه وسلم) وفرمايل چې دا څه دي؟ عرض مې وکړ چې په دې باندې زه تسبيح وایم! هغه وفريل زه چې تاسره د کوم وخت نه ولاړ يم نو ما ستانه ډير تسبيح کړی دی، ماعرض وکړ چې يا رسول الله! ماته يې هم وښايی، ويې فرمايل چې داسې وايه: «سبحان الله عدد ما خلق من شيء»^{۱۱} د اول حديث لاندې د (عون المعبود) مصنف ليکي:

د نبي كريم (صلي الله عليه وسلم) په زړو (هډوکو) نکير نه کول د تسبيح د جائز کيدو له پاره صحيح اصل دی؛ ځکه چې تسبيح هم د هډوکو پشان دي؛ ځکه چې د شمير کولو له پاره په دې باندې هيڅ فرق نه پريوځي چې هډوکي دې په تار کې يو ځای کړي وي يا بغير د يوځای کولو نه وي، او کوم خلک چې دا بدعت گڼي دهغوی قول د اعتبار وړ نه دی.^{۱۲}

۳- تسبيح په يو بل لحاظ سره هم د ذکر الهي يوه ذريعه ده هغه دا چې تسبيح دې په لاس کې وي؛ نو په ژبه به خود به خود ذکر جاري وي او تسبيح چې نه وي نو سړي ته ذکر نه يادېږي. په دې وجه تسبيح ته (مذکره) (يادونکې) ويل کېږي او په دې وجه صوفيان ديت ته د شيطان کوږه وايي چې ددې په ذريعه سره شيطان دفع کېږي او سړي ته په ذکر کولو کې په غافل کيدو کې نه گاميايېږي، بس چې کله په ذکر الهي کې د مشغول اوسيدل مطلوب دي او د تسبيح په لاس کې کيدل ددې مشغولي ذريعه ده؛ نو ديت ته بدعت ويل غلط دي، بلکې د ذکر الهي د کيدو په وجه که ديت ته مستحب وويل شي؛ نولرې به نه وي.

په گرځيدو يا په مجلس کې ذکر کول چې ذهن متوجه نه وي څنګه دی؟

سوال: زما عادت دی چې زه اکثر د اکوشش کوم چې د (لا اله الا الله) ذکر وکړم، داسې وي چې زه په يو مجلس کې ناست يم او زړه کې ورد کوم، دغه شان کالج ته تلور اتلو وخت کې ياکلاس

^۱ [عن صفية رضي الله عنها قالت: دخل على رسول الله صلى الله عليه وسلم وبين يدي أربعة آلاف نواة اسبح بهن فقال: يا بنت حبي! ما هذا؟ قلت اسبح بهن اقال: سبحت منذ قدمت على راسك اكثر من هذا، قلت: علمني يا رسول الله اقال: قولي: سبحان الله عدد ما خلق من شيء هذا حديث صحيح الاسناد ولم يخرجاه (مستدرک حاکم ج: ۱ ص: ۴۷)

^۲ [نوی] جمع نواة وهی عظم التمر (او حصی) شک من الراوی (تسبیح) ای المراء (به) ای بما ذکر من النوى: او الحصى وهذا اصل صحيح لتجوز السبحة بتقريره صلى الله عليه وسلم فانه في معناها اذ لا فرق بين المنظومة والمنثورة فيما بعد به ولا يعتد بقول من عدها بدعة (عون المعبود ج: ۱ ص: ۵۵۵، ۵۵۶ طبع نشر السنة ملتان)

کې دناستې وخت کې، یا خلکو سره دخبرو کولو وخت کې هم ذکر کوم، یعنې دې کې خشوع او خضوع شامل نه وي او اکثرې خیال بل طرف ته وي. آیا داسې کول صحیح دي او که ذکرې ادبي ده؟ یو عالم داسې هم فرمایي چې یوازې د (لا اله الا الله) ورد کول صحیح نه دي. بلکې نهه لس ځله د (لا اله الا الله) نه پس کم از کم یو ځل محمدرسول الله (ﷺ) ویل ضروري دي. او صرف دا ذکر مه کوئ بلکې جدا جدا یعنې سبحان الله. الحمد لله. الله اکبر وغیره د ټولو ورد کوئ! اوزمایه خیال کې دا پابندي کول لازم نه دي. بلکې احادیثو کې کثرت سره د کلیمې طیبې ترغیب راغلی دی او چېرته هم دانه دي ویل شوي چې صرف دا ذکر منع دي. دې باره کې هم زما رهنمایي وکړئ!

جواب: د کلیمې شریفې ذکر په خوله اوزره باندې کول مقصد او محمود دي^{۱۱}. اوددې په مینځ کې ضروري خبرې کول د ادب خلاف نه دي، خشوع او خضوع که چیرې نصیب شي؛ نو سبحان الله، که نه، صرف ذکر کول هم د فائدې نه خالي نه دي چې ددې په برکت به ان شاء الله خشوع هم نصیب شي. په مینځ مینځ کې محمدرسول الله (ﷺ) ضرور ویل پکار دی. او که نور ذکرونه هم وخت په وخت باندې وکړل شي؛ نو ډیره ښه خبره ده. که نه، کوم ذکر سره چې د زړه مناسبت وشي، هم هغه فائده ورکونکې دی، ان شاء الله هم ددې په وجه به کشتی پارشي

آیا درود ابراهیمي یوازې سړی ویلی شي؟

او بل دا چې دا په وظیفو کې مانع دی؟

سوال: ماته د درود ابراهیمي په باره کې ووايي: ځکه چې زه د ډیر وخت نه په پابندي سره وایم: خو اوس ما آوریدلي دي چې دا صرف سړي ویلی شي او د ښځو له پاره د دې سخت ممانعت دی، ددې لوستل په نورو وظیفو کې مانع هم دی. مولانا صاحب! ماته تفصیلاً د درود ابراهیمي فضیلت او د آدابو په باره کې معلومات راکړئ!

جواب: د لمونځ په آخري قعه کې (التحیات) نه وروسته چې کوم درود ویل کیږي هغه ته درود ابراهیمي ویل کیږي دا د درود په ټولو صیغو کې افضل دی، تاته چا غلط ویلي دي چې د ښځو له پاره ددې د لوستلو ممانعت دی، او دا هم غلطه ده چې دا په نورو وظیفو کې د ممانعت سبب دی.

۱ [عن عبدالله بن بسران رجلاً قال: یارسول الله! ان شرائع الاسلام قد کثرت علی فاخبرنی بشیء اتشبت به قال: لا یزال لسانک رطباً من ذکر الله، وعن ابی سعید الخدری ان رسول الله صلی الله علیه وسلم سئل ای العباد افضل درجة عند الله يوم القيامة؟ قال: الذاکرین الله کثیراً. الخ (ترمذی ج: ۲، ص: ۱۷۳، باب ماجاء فی فضل الذکر)

دروود شريف څومره ويل پکار دي؟

سوال: زه دهرلمانځه نه وروسته د درود شريف يو تسبيح واييم، آیا درود شريف زيات زيات لوستل کيدای شي؟

جواب: د خپل صحت، قوت او دفرصت لحاظ ساتلو سره سره څومره زيات چې لوستل کيږي، د سعادت او د برکت موجب دی.

دروود شريف کله واجبېږي؟

سوال: ما لوستلې دي چې د حضور (صلي الله عليه وسلم) نوم مبارک د ويلو او د آوريدلو سره درود شريف ويل پکار دي، سوال دادی چې د ويلو او د آوريدلو په وخت د نبي (عليه السلام) نوم مبارک د يو نه ډير ځله که ذکر شوی وي؛ نو د هر نوم مبارک نه وروسته درود شريف ويل پکار دي يا يوځل درود شريف وويل شي نو به تره به وي؟ او په داسې کولو سره گناه خوبه نه وي؟

جواب: کله چې د نبي (عليه السلام) نوم مبارک په يو مجلس کې اول ځل راشي؛ نو په ټول مجلس والو باندې درود شريف ويل واجب دي، صلي الله عليه وسلم، او کله چې مکرر راشي نو هر ځل درود شريف ويل واجب نه، بلکې مستحب دي.^{۱۱}

د ټولو نه افضل درود کوم يودی؟

سوال: د ټولو نه افضل درود کوم يو دی چې افضل هم وي او مختصر هم وي؟ مثلاً زه دلمانځه له درود شريف (هغه درود شريف چې د التحيات نه وروسته په لمانځه کې ويل کيږي) نه پرته د لاندیني درود شريف زيات ذکر کوم:

اللهم صل على سيدنا محمد وعلى آل سيدنا محمد وبأرك وسلم.

جواب: د ټولو نه افضل خو د لمانځه درود شريف دی، کوم الفاظ چې تالیکلي دي دا هم ډير ښه دي، د مختصر کيدو په وجه ددې ذکر آسان دی.

آيا په ځانته د درود شريف دومره ثواب ملاويږي

څومره چې په جمع باندې په ناستې ويلو سره؟

سوال: آیا په يواځې والي باندې په خضوع او خشوع سره د درود شريف د ذکر کولو سره دومره ثواب ملاويږي څومره چې په دائره کې دخلکوسره په ناسته کې د درود شريف په ختم باندې ملاويږي؟

^{۱۱} [وحاصله ان الوجوب يتداخل في المجلس فيكتفى بمرّة للحزج كما في السجود الا انه يندب تكرار الصلوة في المجلس الواحد] (رد المحتار ج ۱ ص: ۵۱۶ باب صفة الصلاة مطلب في وجوب الصلاة عليه كلما ذكر عليه الصلاة والسلام)

جواب: په يواځې والي باندې د ويلو سره زيات ثواب ملاويږي؛ ځكه چې په دې کې د رڼا کاري ويره نه وي.

بې اودسه د درود شريف ذکر کول

سوال: له اوداسه پرته درود شريف ويل څنگه دي؟ يو سړی بې اودسه په لاره روان وي او په خله باندې د درود شريف ذکر کوي دده دا کار د نيولو لائق خو نه دی؟

جواب: درود شريف په اوداسه ويل افضل دي او له اوداسه پرته جائز دي.

د درود (صلوة تنجينا) حکم

سوال: ما لوستلي و چې د (صلوة تنجينا) زر ځله لوستلو سره الله تعالي هر مشکل آسانه کوي يا په کوم مشکل کې چې وويل شي؛ نو مراد به پوره شي، آيا زه د هر يو نیک حاجت له پاره بيا بيا لوستلی شم؟ يعنې تر څو پورې چې هغه پوره شوی نه وي؟

جواب: ما ته دا معلومه نه ده؛ خو په هر حال دا درود ښه دی او د الله تعالي له پاره څه گرانه ده چې الله تعالي د دې درود شريف په برکت سره مشکلات آسان کړي.

د ناپاکي په ورځو کې د اسماء حسني تسبيح کول

سوال: آيا د اسماء حسني تسبيح د ناپاکي (حيض) په ورځو کې کول روا دي؟

جواب: هيڅ گناه نشته، د ناپاکي (حيض) په ورځو کې د قرآن کریم تلاوت ممنوع دی، کوم بل ذکر ممنوع نه دی.

تسبيح فاطمه له کومې گوټې نه شروع کړي؟

سوال: تسبيح فاطمه د لوستلو په وخت د شهادت د گوټې نه شروع کړو يا غچې گوټې نه شروع کړو.

جواب: د کومې نه چې غواړي نو شروع کړه!

له ماښامه تر ماسخوتنه پورې وخت په مسجد

کې په تلاوت او تسبيحاتو سره تيره ول

سوال: موږه يو څو ملگري عموماً روزانه د ماښام نه تر ماسخوتنه پورې په مسجد کې کينو، په دې مختصر وخت کې کله مونږ انفرادي تلاوت او تسبيحات کوو، کله د روژې، لمونځ او د طهارت مسئلې زده کوو او ښايو، کله د مستندو عالمانو صاحبانو نه کتابونه وغيره وايو او آورو، په موږه کې ملازمت والا و تاجران هم دي، زمونږ يو ازينی مقصد په دې قيام کې دا

وي چې د روږ او پیسو د گټلو نه نجات حاصل کړو او دا مختصر وخت د الله او د رسول په ذکر کې تیر کړو، ځینې حضرات وايي چې دا بدعت او د سنتو خلاف دی.

جواب: په دې کې درې عملونه ذکر شوي دي:

- ۱- د مابنېام نه تر ماسخوتنه پورې وخت په مسجد کې تیږول، او دا تر ټولو ښه عبادت دی.
- ۲- انفرادي اعمال تلاوت او تسبیحات، ددې عبادت کیدل واضح دي.
- ۳- د دین مسئلې زده کول او ښودل او علمي مذاکره کول. دا هم بهترین عبادت دی، الغرض د ستاسو دا معمول شرعاً مامور به مستحب دی، دیته بدعت ویل غلط دي.

(لا اله الا الله وحده لا شریک له ، اللهم اجرني من النار)

او نور د لوستلو فضیلتونه

سوال: یو ځای په کتاب کې ما ولوستل چې «اللهم اصبحنا اشدک» چې کوم سړی په ورځ کې وایي؛ نو د ورځې گناهونه یې معاف کیږي او که په شپه کې یې وایي؛ نو د شپې گناهونه یې معاف کیږي، دغه شان «لا اله الا الله وحده لا شریک له» په لوستلو سره لس گناهونه ختمیږي او د لسو نیکو اضافې کیږي، دغه شان د سهار په وخت کې د سهار د لمانځه نه وروسته او د مابنېام په وخت کې د مابنېام د لمانځه نه وروسته «اللهم اجرني من النار» اووه یا یوولس ځله ولولي؛ نو که چیرې په دغه ورځ وفات شو؛ نو د جهنم نه به ازاد شي، دا درې واړه خبرې تر کومې پورې صحیح دي.

جواب: دریواړه خبرې صحیح دي ^(۱) والله اعلم!

د درجود او چتوالي له پاره وظیفې

سوال: سوال دادی چې د حضور ﷺ حدیث مبارک دی، چې کوم کس د جمعې په ورځ دماز دیگر د لمانځه نه وروسته په هغه ځای کيني او اتیاځله درود شریف ولولي، دهغه به داتیا کلنو گناهونه معاف شي او جنت کې به یې اتیادرجې اوچتې شي، سوال دادی چې دچا عمر اتیا کاله نه وي؛ نو دهغه به داتیا کالو گناهونه څنګه معاف کیږي؟

جواب: که چیرې اتیا کاله یې عمروي؛ نو دهغومره کلنو گناهونه به یې معاف شي، که نه هغومره درجې به یې اوچتې شي.

^۱ [اللهم انی اصبحنا اشدک]، (ابوداود) ، لا اله الا الله وحده لا شریک له الخ (مشکوٰۃ ص: ۲۱۰ باب ما یقول عند الصبح والمساء) ، اللهم اجرني من النار، (ابوداود)

سوال: استغفار، درود شریف، دعاګانې، دریمه کلیمه دټولونه زیات ثواب دکوم شي په لوستلو کې دی؟

جواب: کلیمه شریفه دټولونه غوره ده (دریمه کلیمه دې کې داخل ده) ^{۱۱} دویمه مرتبه باندې درود شریف دی او په دریمه مرتبه باندې استغفار دی. خوزموږ په شان خلک کوم چې ګناهونو کې مبتلا دي هغوی له پاره استغفار افضل دي چې دظاهري اوباطني ګناهونو له پاک اودرود شریف او کلیمه ولوستل شي.

ايا نبي کریم صلی الله علیه وسلم مظلوم د

ظالم خلاف بد دعا (بنیرا) نه منع کړی دی؟

سوال: ما یو ځای کې لوستلي و چې حضور صلی الله علیه وسلم د ظالم له پاره د بد دعایي (بنیرا) نه مظلوم منع کړی و، د حقیقت نه مو خبر کړی!

جواب: ماته دا حدیث یاد نه دی، البته په یو حدیث کې ذکر شوي دي چې: حضرت عائشې (رضي الله عنها) یو سړي ته بد دعا کوله، حضور صلی الله علیه وسلم وفرمایلو چې ته د هغه بوج ولې سپکوي؟ ^{۱۲}

د غیر مسلم او مذهبي پېښې والا نه دعا اخیستل

سوال: ایا مسلمان د یو بل مذهب والا عالم یا مذهبي پېښوا څخه غوښتنه کولی شي چې هغه دده له پاره یا دده د ګناهونو د مغفرت له پاره د الله تعالی نه دعا وغواړي؟

جواب: غیر مذهب یا مذهبي پېښوا خو په خپله په عذاب کې مبتلا دي، ده ته دا ویل چې زما له پاره دعا وکړئ چې الله تعالی ما د عذاب نه بچ کړي، دا بلکل فضول خبره ده.

ايا د بنګرو لا ندي پرتوګ اغوستونکي دعا قبليري؟

سوال: که چیرې یو سړی د بنګرو (ګیتو) نه لاندې پرتوګ اغوندي او بیا په دغه حالت کې دعا هم کوي؛ نو شرعا ددې سړي دعا قبليري او که نه؟

۱ [قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: افضل الذكر لا اله الا الله، وافضل الدعاء الحمد لله (ترمذی ج: ۲ ص: ۱۷۶، باب الدعوات)۔]

۲ [عن عائشة قالت: سرق لها تدعو عليه فقال لها رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تسبحي عنه. وفي الحاشية قوله لا تسبحي عنه..... اي لا تحففي اثم السرقة عنه او العقوبة بدعائك عليه. زاد احمد اى الامام دعيه بذنه وكانه صلى الله عليه وسلم رآها وهي في الغضب فاشار الى ان مقتضى الغضب تتميم العقوبة له والدعاء عليه يخفف العقوبة عنه فاللائق بذلك ترك الدعاء ومراده صلى الله عليه وسلم ان تترك الدعاء الا ان تتم له العقوبة (سنن ابى داود ج: ۲ ص: ۳۱۶ كتاب الادب، باب فيمن دعا على من ظلمه)]

جواب: په خپله دې سوچ وکړي چې په عين هغه وخت کې چې کله سړی د الله تعالی نافرمانی کوي دده دعا به څه قبوله شي؟^{۱۱}

د بنډکرو پټونکي په دعا نه قبلیدو باندې اعتراض او د هغه جواب

سوال: دویمه مسئله د دعا سره متعلقه ده، چې په هغه کې سایل سوال کړی دی چې: که چیرې یو سړی د گیتو نه لاندې پایجامه یا پرتوگ و اچولو او بیا په دغه حالت کې دعا هم گوي: نو شرعا ایا دده دعا به قبوله شي او که نه؟ جواب ورکړل شو چې په خپله دې سوچ وکړي چې په عين دغه حالت کې چې کله سړی د الله تعالی نافرمانی هم کوي دده دعا به قبوله شي؟ جناب والا! څه خیال دی؟ یو ډیره خړبلی سړی او د منافق نه پرته مشرک، کافر، زندیق او په خپله د شیطان په هغه وخت کې دعا چې کله هغه د نافرمانی په عروج باندې و او د الله تعالی نه یې دعا وکړه او خپل ژوند یې تر قیامته پورې قبولیت یې حاصل کړ، مولانا تهانوي رحمه الله، ډاکټر عبدالحي رحمه الله او مولانا روم رحمه الله، ټول ستاسو په نظر کې دي او د دوی تعلیمات ستاسو مخې ته دي، ایا دعا هم رد کیږي؟ بس ددې درجې مختلفې دي، څه فوراً او څه په آخرت کې.

ستاسو په خدمت کې عرض دی چې ته ما پیژنې هم او زه یو علمي جواب غواړم یوازې خوله بندولو والا یا عوام الناس چې کولو والا جواب ما ته نه دی پکار، الله تعالی دې وکړي چې تاسو په خیریت سره یی، په دعاگانو کې مو یاد ساتی، امید دې چې زما لهجه به په تاسو بده ونه لگيږي.

جواب: تاسو جناب د حضرت تهانوي رحمه الله، حضرت عارفي رحمه الله او د حضرت رومي رحمه الله حواله چې کومه نقل کړې ده، هغه په سر او سترگو باندې، خو زه تا ته د صحیح مسلم حدیث اوروم..... د حضرت ابوهریره رضي الله عنه نه روایت دی چې ویې فرمایل رسول الله صلی الله علیه وسلم: بې شکه الله تعالی پاک (طیب) دی نه قبلوي مگر پاک شی او بې شکه الله تعالی ایمان والاوو ته هم ددې خبرې حکم کوي چې د کومې یې رسولانو ته کړی دی او ارشاد یې وفرمایلو چې: اې ایمان والاوو! موږ چې تاسو ته کوم رزق درکړی دی ددې د پاکیزه شيانو نه خوری، بیا نبی علیه السلام د یو سړي ذکر وکړ چې هغه د حج له پاره، اوږد سفر کوي، وینسته بیر، بدن یې په دوو سره گنده وي او هغه د اسمان طرف ته لاس خواره کړي الله تعالی ته اې ربه اې ربه وایي او رابلي یې، حالانکې دده خوراک حرام، دده څښاک حرام، دده لباس حرام، او دده غذا حرامه، اوس دده دعا به څنگه قبوله شي؟^{۱۲}

[۱] وعن ابن عمر ان النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا ينظر الله يوم القيامة الى من جر ازاره بطراً، متفق عليه (مشکوٰۃ ص: ۳۷۳ کتاب اللباس الفصل الاول).

[۲] عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يا أيها الناس..... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه...]

د حديث شريف په اخري فقرې کې ستاسو د سوال جواب دى چې د داسې نافرمان دعا به څنگه قبلېږي؟ د گيتو نه بنسټه پاچامه ساتل تكبري ده^{۱۱} او تكبري د ټولو باطني گناهونو نه بدترينه گناه ده چې هغې ته ام الكبائر ويل شوي دي او ام الخباثت ورته ويل شوي دي كوم سړي چې عين د دعا په حالت کې د ام الكبائر مرتكب وي؛ نو تاسو ووايئ چې دده دعا به څنگه قبوله شي؟

پاتې شو ددې اکابرينو رحمه الله حواله؛ نو په دې پوه شه چې د دعا د قبلېدو دوه معناوې دي يو د مطلوبه شى ملاويدل دي، ددې اکابرو د حوالو نه دغه مراد دى او دويم په دعا باندې د الله تعالى د رضامندي مرتكب کيدل او د الله تعالى د دعا کولو په بنده باندې خوشاليدل، په حديث شريف کې ددې قبوليت نفي شوې ده او زما په فقرې کې هم دغه مراد دى، عين د دعا په حالت کې هم چې كوم سړى د الله تعالى نافرمانى کوي کيږه گناه دى بلكه ام الكبائر مرتكب وي، ددې په دعا باندې به دالله تعالى د رضامندي څه مرتكب شي؟ اميد دى چې مزاج به مو په عافيت سره وي.

د دعا د قبوليت له پاره د وظيفو كول ولې ضروري دي؟

سوال: موږ د الله پاک نه په ساده الفاظو کې دعا غواړو او خپل مقصد وړاندې کوو له څه وجې دعا نه قبلېږي، که چيرې يو بوزرگ وايي (يا ډير کتابونه هم ملاويږي) چې د هر لمانځه نه وروسته يا د سهار د لمونځ نه وروسته (اوداسې نور...) چې دا ايت دومره ځله په پابندي سره لوله، ددې نه وروسته مقصد هم پوره کيږي؛ نو داسې ولې دي؟ د دعا گانو قبلولو والا خو يوازې الله تعالى دى، نو دا فرق ولې دى؟ چې وظيفه ووايئ؛ نو بيا به کاميابي وي او که نه؟

جواب: دعا دهر چا قبلېږي، خو شرط دا دى چې د حضور قلب سره وي او ځينې وظيفې چې کومې د دعا د قبوليت له پاره بنودل کيږي ددې حيثيت د يوې وسيلې وي، هره ورځ چې د مسلسل کومه دعا وکړل شي؛ نو هغه قبلېدو ته زياته نژدې وي له دې وجې هيڅ اشکال نه شته.

دعا ضرور قبلېږي، مايوسه کيدل نه دي پکار

سوال: محترمه! د دعا د قبوليت له پاره كوم يو عمل الله تعالى ته قبول دى چې په هغه سره دعا زر قبلېږي؟ له دې وجې دعا کيږي او قبلېږي نه؛ نو بيا انسان د مايوسي بنسټکار شي او

... بقيه د تير مخ].. ان الله طيب لا يقبل الا طيباً، وان الله امر المؤمنين بما امر المرسلين، فقال: يا ايها الرسل كلوا من الطيبات واعملوا صالحاً، انى بما تعملون عليم. قال يا ايها الناس كلوا من طيبات ما رزقناكم. قال: وذكر الرجل يطيل السفر اشعث اغبر يده الى السماء يارب! يارب! ومطعمه حرام ومشربه وملبسه حرام وغذى بالحرام فانى يستجاب لذللك. (سنن الترمذى ج: ۲ ص: ۱۲۳، باب ومن سورة البقرة طبع دهلى)

[وعن ابن عمر ان النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا ينظر الله يوم القيمة الى من جر ازاره بطراً، متفق عليه (مشكوة ص: ۳۷۳ كتاب اللباس، الفصل الاول)

ځينې وخت په يقين کې کمزوري راځي.

جواب: دعا د الله تعالی په بارگاه کې خپله عاجزي او بندگي د وړاندې کولو له پاره وي او د الله تعالی وعده ده چې تاسو دعا کوئ، زه به يې قبولم، له دې وجې دعا خو په هر حال کې قبلېږي، البته د قبوليت صورتونه مختلف دي.

۱- کوم شی چې د الله په حکمت کې بهتر وي؛ نو هغه شی ورکوي.

۲- کله د دې نه بهتر شی ورکوي.

۳- کله دا دعاگانې دده د آخرت ذخيره جوړولی شي.

په هر حال يقين ساتل پکار دي چې دعا به ضرور قبلېږي، مایوسه کيدل نه دي پکار.

د الحمد شريف او د تعوذ د لوستلو باوجود

د احکام الهي خلاف ورزي او د شيطان تسلط ولې وي؟

سوال: موږ په هر لمانځه کې الحمد شريف وايو، چې دا د الله تعالی نه خاص دعا ده او د دې نه وروسته د الله تعالی د احکامو خلاف ورزي هم کوو، دويم دا چې شيطان ته کلاو چټي ملاو شوې ده چې هغه خلکو ته دوکه کوي، دويم طرف ته موږ په هر لمانځه کې اعوذ وايو د دې نه باوجود شيطان مو دوکه کوي اعوذ بالله چې وايو، موږ د الله تعالی نه پناه غواړو، کله چې د الله تعالی نه پناه حاصله شي؛ نو بيا شيطان يې څنگه دوکه کوي؟ يعنې يوازې د شيطان غلبه وي داسې ولې دي؟

جواب: اول خو د زړه د توجه له پاره دعا کول پکار دي هغه موږ نه کوو، د دې نه پرته چې الله تعالی کومو بندگانو له پناه ورکړي، د دې مطلب دا نه دی چې شيطان د دوی د دوکه کولو کوشش هم نه کوي، هغه کوشش کوي، خو الله تعالی د دې بندگانو حفاظت کوي او کله چې د نفس او د شيطان د شرارت نه د دوی نه غلطي کېږي؛ نو فوراً الله تعالی ته رجوع کوي او توبه او استغفار کوي چې په هغه سره د دوی گناهونه معاف کېږي، داهم د پناه يو صورت دی چې په دوی باندې د شيطان هر وخت تسلط نه وي، بلکې د توبې او د استغفار په برکت سره د دوی درجې نژدې او اوچتې کېږي.

د حضور ﷺ له پاره موږ دعا گانې ولې کوو؟

سوال: حضور ﷺ دامت دعاگانو ته محتاج نه دی، که چيرې د اصحيح وي؛ نو د حضور ﷺ

له پاره دعاگانې ولې غوښتل کېږي؟

جواب: دوه وجوهات دي، يوه دا چې حضور ﷺ محتاج نه دی، موږ محتاج يو اود حضور ﷺ له پاره د غوښتلو حکم ورکول زموږ د احتياج له وجې دی، چې د حضور ﷺ د برکت

له وجې د الله تعالى رحمت زموږ طرف ته متوجه شي او زموږ حضور ﷺ سره په تعلق او محبت کې اضافه نصيب شي، خلاصه داده چې دا زموږ د محبت تقاضا ده..... دويمه وجه داده چې حضور ﷺ د الله تعالى دنزدېکت او اوچتو درجو باندې فائز دي، خو هروخت په هغه درجو کې اضافه کيږي اود اُمت مخلصان چې خومره دعاگانې او درود سلام حضور ﷺ باندې کوي هغومره به درجو کې اضافه کيږي اود حضور ﷺ درجې اود الله تعالى درضا نور به دامت طرف ته هم راځي.^(۱)

د ماڼورو دعاگانو اثر ولې نه کيږي؟

سوال: مختلفو حدیثونو کې د ځینو دعاگانو په لوستلو باندې د مال او جان د حفاظت وعده فرمایيل شوې ده، یادخواهش د پوره کیدو خوشخبري اوداسې نور... دې باره کې د یوکس داسوچ دی چې د مسلمان کیدو له وجې دا زموږ ایمان دی چې د حضور ﷺ یوه خبره هم غلطه نه شي کیدای، بل طرف ته موږ اکثرینو چې موږ د نقل شوي حدیث دعا کوو، خود هغه حدیث مقصد راته نه حاصلیږي، ددې له وجې په حقیقت کې د عملونو اویقین کمښت وي، ایا دا خبره صحیح ده؟

جواب: د حضور ﷺ خبره حق ده^(۲)، خواکثر زموږ په دعاگانو کې چې په لوستلو کې څنګه استحضار پکار وي هغه نه وي^(۳) او کله کله زموږ بد عملونه ددې مقصد په حاصلولو کې خنډوي^(۴)، ددې مثال داسې دی چې ډاکټران د یوې دوايي خاصیت بیانوي اود هغې باربار تجربه شوې وي، خو کله کله د هغې دوا اثر نه ښکاره کيږي؛ نو ددې دا وجه نه وي چې دې دوايي کې اثر نه وي، بلکې ددې دا وجه وي چې څه وجه ددې په اثر کې خنډ جوړیږي.

زموږ دعاگانې ولې نه قبلیري؟

سوال: له تاسو نه د یوې خبرې پوښتنه کول غواړم. هغه دا چې زموږ دعاگانې ولې نه قبلیري؟ ځینې خلک نه قرآن لولي اونه د حقوق العباد خیال ساتي، خویا هم هغوی ته هیڅ

۱ [دزیات تفصیل احوالو دپاره اوگوری: تیر شوی عنوان..... "ایصال ثواب"، سره د مسائلو او حوالو)۔

۲ [وماينطق عن الهوى ان هو الا وحى يوحى،، (النجم: ۴)۔

۳ [عن ابى هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ادعوا الله وانتم موقنون بالاجابة، واعلموا ان الله لا يستجيب دعاء من قلب غافل لاه، رواه الترمذى (مشكوة ص: ۱۵۹، كتاب الدعوات، الفصل الثانى)۔

۴ [عن حذيفة بن اليمان رضى الله عنه عن النبى صلى الله عليه وسلم قال: والذى نفسى بيده! التامرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر، اوليوشكن الله ان يبعث عليهم عذابا منه فتدعونه فلا يستجيب لكم (ترمذى ج: ۲ ص: ۳۹)۔

پريشاني، غم ياناروغي نه وي، بلکې خوشاله وي او هغه قسمه خوشالي اودنياداري کې مبتلاوي او ځينې خلک د لمانځه او قرآن پابندوي اومختلف قسمه پريشانو کې مبتلاوي، له ناروغي نه خلاصیږي، داسې ليدو سره ډير افسوس راشي، اخرداسې ولې دي؟ الله تعالى دهغوی ولې نه اوري؟ او ددې له وجې دخودکشي خيال راځي.

جواب: دلته په يو څو خبرو باندې ځان پوهول پکار دي.

لومړی دا چې د يو کس په ښکاره باندې دعا قبليدل، دهغه د الله تعالى په نږدې باندې د قبلیدو دليل نه دی او د چا دعا نه قبليدل دهغه د مردود کيدو نښه نه ده، بلکې اکثر معاملې الهه وي. چې يو کس د الله تعالى په نږدې باندې قبول وي، خود هغه دعا گانې په ظاهره باندې نه قبلېږي اوبل کس د الله تعالى ته نږدې باندې ناخوښه وي، خود هغه دعا سمدستي قبوله شي، د شيخ تاج الدين بن عطاء الله اسکندري رحمه الله کتاب کې مې حديث لوستلی دی، دهغه مفهوم داسې دی چې يو کس دعا له پاره لاس پورته کوي، الله تعالى فرېستوته فرمايي چې دده کار سمدستي وکړئ، ځکه چې دده لاس پورته کول زما خوښ نه دي او يو کس دعا کوي؛ نو الله تعالى فرېستوته فرمايي چې دده کار کولو کې صبر وکړئ، ځکه چې دده زما مخکې لاس پورته کول او منت کول زما خوښ دي.

دویم دا چې يو کس ته دعا کولو توفيق ملاویدل ډير غټ نعمت دی، کوم کس چې د الله تعالى مخکې لاس پورته کړي هغه ته دا بدگمانې چيرې هم نه دي کول پکار چې دهغه به دعا قبوله شي او که نه؟ بلکې يقين ساتل پکار دي، چې الله تعالى به يې دخپل رحمت له وجې ضرور قبلوي د ابوداود، ترمذي، ابن ماجه او مستدرک حاکم په حديث کې دي چې الله تعالى ډير زيات د کرم او حيا مالک دی، کله چې بندگان دهغه په پاک دربار کې لاس پورته کوي؛ نو هغه ته شرم ورځي او هغوی خالي لاس نه واپس کوي.^{۱۱}

درېم دا چې زموږ کوتاهي او غلط فهمي ده چې کوم شی موږ د الله تعالى نه غواړو، که چيرې هماغه شی ملاوشي؛ نو موږ دا گڼو چې زموږ دعا قبوله شوه او که چيرې هغه غوښتل شوی شی راته ملاونه شي؛ نو موږ دا گڼو چې زموږ دعا قبوله نه شوه، حالانکې د دعا د قبلیدو يوازې دا يوشکل نه دی، د مسند احمد يو حديث کې دي چې حضور ﷺ فرمايلي دي چې کله هم مسلمان بنده دعا کوي؛ نو الله تعالى دخپل برکت له وجې دهغه په دعا کې د دريو شيانو نه يوشی ضرور ورکوي، يا خو چې هغه څه غوښتي وي هماغه ورته ورکړي، ياد هغه دعا د آخرت له پاره ذخيره کړي ياد هغه د دعا له وجې دهغه کس نه څه مصيبت لرې کړي (مشکو)^{۱۲}.

۱ [حدیثی ابو عثمان رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان ربکم حی کریم یستحي من عبده اذا رفع يديه اليه ان يردهما صفرًا (ابوداود ج: ۱ ص: ۲۱۶ باب الدعاء طبع ايج ايم سعيد).]

۲ [عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه النبي صلى الله عليه وسلم.... [بقية حاشية به راروايه صفحه....]

غرض داچې ضرور قبلېږي، خود قبوليت شکلونه بيل بيل دي. له دې وجې په بنده فرض دي. چې دالله تعالى نه هروخت غواړي او پوره اطمینان وساتي چې الله تعالى به دهغه په حق کې ښه فيصله فرمايي. د دعاگانو دغه قبلیدوله وجې زړه تنگول نه دي پکار او دالله تعالى نه خفه کیدوله وجې دخودکشي خیالات ذهن ته راوستل دانسان کم ظرفي ده.

حدیث شریف کې دي چې دبنده دعا ضرور قبلېږي، خودې شرط باندې چې هغه دبېرې نه کار وانه خلي، عرض وشو چې دبېرې کولوڅه مطلب دی؟ حضور ﷺ وفرمایيل چې: بېره کول دادي چې انسان داسوچ وکړي چې ماډیرې زیاتې دعاگانې وکړې خوقبولې نه شوي اودعاکول پرېږدي^{۱۱}

کله چې دهریوشي وخت مقرر دی؛ نو بیا دعاگانې ولې غواړو؟

سوال: ما اوریدلي دي اوپه دې خبره باندې مې یقین هم دی چې دهریوشي وخت مقرر دی. مثلاً: دواده، مرګ، پیدایښ او داسې نورو...؛ نو بیا موږ دعاگانې ولې غواړو؟ مثلاً: ځینې جینکې د ودونوله پاره وظیفې کوي: نوددې څه فایده؟ ځکه چې الله تعالى دواده له پاره کوم وخت مقرر کړی وي، واده خو به هم هغه وخت باندې کیږي، ایازموږ وظیفې لوستلو اودعاگانو کولوله وجې به هغه مخکې وشي؟ زموږ دعاگانو غوښتلوسره به ایالله تعالی تقدیر بدل کړي؟

جواب: الله تعالی دنیادارالاسباب جوړه کړې ده اودعاهم اسبابونه یو سبب دی اواسباب د تقدیر مخالف نه دي، بلکې دتقدیر ماتحت دي^{۱۲}! گورئ! کله چې موږ ناروغان شو؛ نو موږ علاج کوو، دا علاج کول هم دتقدیر له وجې وي، که چیرې دالله تعالی خوښه وي؛ نو دعالج له وجې به موږ ته شفا ملاوشي اوکه چیرې منظورنه وي؛ نو نه به کیږي، همدغه حال ددعاگانو هم گڼل پکار دي چې داهم دتقدیر ماتحت دی، که چیرې الله تعالی ته منظوروي؛

...بقیه د تیر مخ].. قال: مامن مسلم يدعو بدعوة ليس فيها اثم ولا قطيعة رحم الا اعطاه الله بها إحدى ثلاث، اما ان يعجل له دعوته، واما ان يدخرها له في الآخرة، واما ان يصرف عنه من السوء مثلها قالوا: اذا انكثر كثر، قال: الله اكثر، رواه احمد (مشكوة ص: ۱۹۶ كتاب الدعوات)۔

۱ [قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يستجاب للعبد ما لم يدع باثم او قطيعة رحم ما لم يستعجل، وقيل: يا رسول الله! ما الاستعجال؟ قال: يقول: قد دعوت، وقد دعوت فلم اري استجاب لي. فيستحسر عند ذلك ويدع الدعاء (مشكوة ص: ۱۹۴ كتاب الدعوات)۔

۲ [عن سلمان الفارسي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يرد القضاء الا الدعاء ولا يزيد الا العمر (رواه الترمذي) عن ابن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان الدعاء ينفع مما نزل وما لم ينزل، فعليكم عباد الله بالدعاء رواه الترمذي (مشكوة ص: ۱۹۵، كتاب الدعوات، الفصل الثاني). ايضاً: ان من القضاء رد البلاء بالدعاء فالدعاء سبب لرد البلاء (احياء العلوم ج: ۱ ص: ۳۲۸، كتاب الاذكار والدعوات، الباب الخامس..... الخ)۔

نو غوښتل شوی شی به راته ملاوشي، که منظوره نه وي؛ نونه به ملاويږي اوداهم يادساتل پکار دي چې دعادخيل احتياج اوبندگي د اظهار له پاره ده، له دې وجې انسان ته ښه کار (عاجزي اظهار اوبندگي) کول پکار دي، دالله تعالی کارونه هم هغه ته پريښودل پکار دي. حافظ وظيفه تودعا گفتن است و بس در بند آن مباش که نه شنيد يا شنيد

د حضور ﷺ د زیارت کولو وظيفه

سوال: زه د حضور ﷺ زیارت کول غواړم، مهرباني وکړئ دلوستلوڅه داسې عمل راته وښايئ چې موږ ته په خوب کې يابيداري کې د حضور ﷺ زیارت نصيب شي، زما ډيرزيات شوق دی، څه داسې عمل راته وښايئ چې موږ يې اساني سره وکړو اوزما په شان چې نورکوم خلک ددې خواهش لري هغوی يې وکړي.

جواب: د حضور ﷺ زیارت په خوب کې کيدل ډير غټ سعادت دی، دا عاجزانسان، خود حضرت حاجي امداد الله مهاجر مکی رحمته الله دذوق عاشق دی، دهغه په خدمت کې چا عرض وکړ، چې حضرت! دعا وکړئ چې په خوب کې راته د حضور ﷺ زیارت وشي، ويې وفرمايل: وروره! ستاغته حوصله ده چې د حضور ﷺ زیارت غواړي. موږ خوځان ددې لائق هم نه گڼو چې خوب کې دروضې مبارکې زیارت وکړو. په هر حال اکابرین فرمايي چې دوه شيان په زیارت کولو کې مددگار دي، يوپه هريوشي کې د سنت اتباع کول، دويم درود شريف ډيرزيات لوستل.

د دعا تحفه (د انس رضي الله عنه دعا)

سوال: نن سبا څنگه چې تاسو ته پته ده، ملکي حالات ډيرزيات خراب دي، هر طرف ته هنگامي دي، دچا عزت اوما ل اوداسې نور... محفوظ نه دي، له دې وجې راته دعا وښايئ، موږ اوريدلي دي چې حضور ﷺ داسې يوه دعا حضرت انس رضي الله عنه ته ښودلې وه، که چيرې هغه راته وښايئ؛ نو ستاسو مهرباني به وي.

جواب: ستاسو د خواهش له وجې هغه دعا ليکم، کومه چې حضور ﷺ خپل خاص خادم حضرت انس رضي الله عنه ته ښودلې وه، ددې ډبرکت له وجې هغه دهر قسمه ظلمونو او فتنو نه محفوظ و، دا دعا علامه سيوطي رحمته الله په (جمع الجوامع) کې نقل کړې ده او شيخ عبدالحق محدث دهلوي رحمته الله ددې شرح په فارسي ژبه کې ليکلې ده اودهغې نوم يې «استيئاس انوار القبس في شرح دعا انس... تجويز کړی دی. دلته موږ د انس رضي الله عنه دعا اود فارسي شرح په پښتو ترجمه کې وړاندې کوو، عالمان او طالبان، داسلام مبلغين او ټول مسلمانان دې داسهار اومانام لولي، ان شاء الله هغوی ته به هيڅ تکليف نه رسيږي... دعاداده:

بسم الله على نفسى ودينى، بسم الله على اهلى ومالى وولدى، بسم الله على ما اعطانى الله، الله ربى لا اشرك به شيئاً، الله اكبر، الله اكبر، واعز واجل واعظم مما اخاف واحذر عز جارك وجل ثناوك ولا اله غيرك، اللهم انى اعوذ بك من شر نفسى ومن شر كل شيطان مرید، ومن شر كل جبار عنيد، فان تولوا فقل حسبى الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم، ان ولى الله الذى نزل الكتب وهو يتولى الصالحين.

«دا دحضرت انس بن مالک رضي الله عنه دعاده، چې د حضور صلی الله علیه و آله وسلم خاص خادم و، لس کاله يې د حضور صلی الله علیه و آله وسلم په خدمت کې تیر کړي وو او حضور صلی الله علیه و آله وسلم ورته دهغه دمور په عرض کولو باندې د دين او دنيا له پاره خاص ډول دعا کړې وه او الله تعالى د حضور صلی الله علیه و آله وسلم د دعا د برکت له وجې دهغه په عمر مال او اولاد کې ډیر زیات برکت اچولی و؛ نو دهغه عمر د سلو کلونو نه زیات و او د صليبي اولاد تعداد يې سلو ته رسيدلى و، هغو کې درې اويا سړي او پاتې پنځه وې، دهغه باغ په کال کې دوه ځله ميوه کوله، دا د نیا برکتونه وو (کوم چې ورته د حضور صلی الله علیه و آله وسلم د دعاه له وجې حاصل شوي وو، د آخرت د برکتونو اندازه يې څوک کولی شي).

شيخ جلال الدين سيوطي رحمته الله د حديثو يو جليل القدر حافظ دی، هغه په (جمع الجوامع) کې نقل کړي دي چې ابو الشیخ رحمته الله په (کتاب الثواب) او ابن عساکر رحمته الله په خپل تاريخ کې دا واقعې نقل کړې ده، چې يوه ورځ حضرت انس رضي الله عنه د حجاج بن يوسف ثقفی سره ناست و، حجاج حکم وکړ چې ده ته دې څلور سوه مختلفه اسونه وښودل شي، د حکم تعميل وشو، حجاج حضرت انس رضي الله عنه ته وويل چې وفرمايئ (۱) خپل اقا (حضور صلی الله علیه و آله وسلم) سره هم تاسو چيرته داسې ښه اسونه اود ناز او نعمت سامان ليدلى و، ويې فرمايل چې په الله تعالى مې دې قسم وي چې ما حضور صلی الله علیه و آله وسلم سره له دې نه ډیر زیات ښه شيان ليدلي دي او ما د حضور صلی الله علیه و آله وسلم نه اوريدلي دي، حضور صلی الله علیه و آله وسلم به فرمايل: کوم اسونه چې خلک ساتي، هغه درې قسمه دي:

(۱): یوسړی اس په دې نیت باندې ساتي چې په دې باندې به د الله تعالى په لار کې جهاد کوم او د بهادري د ادبه حاصلوم، دهغه اس متيازې، سوتي، غوښه، هډوکي او وينه به د قيامت په ورځ باندې دهغه د اعمالو په تله کې تلل کيږي.

(۲): دويم کس اس دې نیت باندې ساتي چې د ضرورت په وخت کې به پرې سورلی کوم او د پيدل گرځيدو د زحمت نه به بچ شم (دې نه د ثواب مستحق اونه د عذاب).

(۱) د صحت په وجه باندې د فقره د حجاج د غرور نشه ده، دهغه په حالاتو باندې غور کولو نه معلومېږي چې د مالدارۍ او دولت دنشي په وجه باندې هغه د خود پسندۍ په مرض کېښى مبتلا شوې وو. د حضور صلی الله علیه و آله وسلم په اصحابو باندې خپل فضيلت خود لودپاره بعضي غلط کارونه به دهغه نه کيدل. د فقره هم د دې سلسله يوه فقره ده. مترجم

(۳): دریم هغه کس دی کوم چې اسونه یوازې د شهرت او نوم کولوله پاره ساتي، چې خلک وگوري چې فلانکي سره دومره ښائسته اسونه دي، د داسې کس ځای دوزخ دی.

ای حجاج! ستا اسونه هم دې کې شامل دي. حجاج دې خبرې اوریدو سره غوسه شو او غوسه یې ډیره سخته شوه او ویې ویل ای انسه! کوم خدمت چې تاد حضور ﷺ کړی دی که چیرې دهغه لحاظ نه وای..... او که چیرې ماته امیر المومنین عبدالملک بن مروان ستا په سفارش اورعایت له پاره خط نه وای لیکلی؛ نو پته نه شته چې نن به تاسره څه کیدل؟ حضرت انس رضی الله عنه وفرمایل، په الله مې دې قسم وي ته ماته هیڅ نه شي ویلی اونه تا کې دومره همت شته چې ته ماته په بدنظر سره وگورې. ما د حضور ﷺ نه یوڅو داسې کلیمې زده کړې دي، چې زه همیشه دهغو په پناه کې یم او هغو کلیمو له وجې ماته نه د بادشاه د بادشاهت نه اونه د شیطان د شر نه څه ویره شته، حجاج دې کیلمو دهیبت له وجې بې خوده او مبهوت شو، یوڅه وخت وروسته یې سرپورته کړ او ویې ویل ای ابو حمزه! هغه کلیمې ماته هم وښایه. ویې فرمایل چې تاته به یې بالکل نه ښیم. په الله تعالی مې دې قسم وي ته دهغو اهل نه یې کله چې د حضرت انس رضی الله عنه د وفات وخت راغی، ایا چې د حضرت انس رضی الله عنه خادم و. حاضر شو او اواز یې وکړ، حضرت وفرمایل څه غواړې؟ عرض یې وکړ، هغه کلیمې زده کول غواړم کومې چې حجاج ستا سونه زده کول غوښتل، خوتاسوهغه ته ونه ښودلې، ویې فرمایل اوتاته یې ښیم، ته دهغو اهل یې، ما د حضور ﷺ لس کاله خدمت وکړ او د حضور ﷺ وړت داسې وخت کې وشو چې هغه زمانه راضي و، دغه شان تازمالس کاله خدمت وکړ او زه دنیانه داسې حالت کې رخصت یم، چې زه ستانه راضي یم، سهار او ماښام دا کلیمې لوله. الله تعالی به دې د هر قسمه افتونو او مصیبتونو نه محفوظ ساتي هغه کلیمې دادي:

(بسم الله على نفسی ودينی)، یعنې حفاظت غواړم او پناه غواړم د الله تعالی په نوم دخپل نفس اودین، کیدای شي چې دبسم الله نه مراد پوره **بسم الله الرحمن الرحيم** وي، چې دهغې په لومړۍ جز باندې صبر شوی وي، څنگه چې وویل شي چې څه لولې؟ او جواب وشي چې الحمد لله لولم، مراد پوره سورت وي، حفاظت کې د نفس تخصیص اودین له دې وجې فرمایلي دي چې د هر کمال حاصلولو د بنیاد اصل نفس اودین دی، بیان نفس یې مقدم فرمایلی دی، ځکه چې نفس د دنیا اودیني هر کمال حاصلولو له پاره موقوف علیه دی، له دې وجې نفس هلاکت ته اچول حرام او دخپل طاقت مطابق د دې حفاظت واجب دی، شرعي مسائلو کې لیکل شوي دي که چیرې مړۍ د چامړۍ کې ونښلي (چې دهغې له وجې تکلیف وي) او هلته اوبه موجودې نه وي چې دهغو په ذریعه باندې اینښتې مړۍ کښته کړل شي (اونه دهغې د کښته کولو څه صورت وي)؛ نو داسې وخت کې د شرابو گوټ کول چې هغه قطعي حرام دي، دهغه له پاره حلال دي، بلکې واجب به وي، چې نفس کوم چې د ژوند د حقیقت حاصلولو

ذريعه ده باقي پاتې شي، د جبر او ظلم په وخت کې د کفر کليمه په خوله باندې راوستل. خودې شرط سره چې په زړه کې د ايمان نه مطمئن وي، همدغه شان دی، يعنې که چيرې د مجبوري په حالت کې د ځان بچ کولو له پاره څه نامناسب الفاظ وويل شي او زړه يې په ايمان باندې قائم وي؛ نو د نفس او دين له پاره اجازه شته او که چيرې څوک همت دارپه عزيمت باندې عمل وکړي او ځان قربان کړي او د کفر کليمه په خوله باندې رانه ولي؛ نو ډير ښه او اعلى کار دی. دلته د دې مسئلې د پوره تفصيل موقع نه شته. له دې وجې يې د فقهې په کتابونو کې وگورئ، يا عالم ته رجوع وکړئ!

﴿بسم الله على اهل و مالي و ولدي﴾ د نفس او دين د حفاظت نه وروسته کورنۍ، مال او دولت ياد شوي دي، ځکه چې دا شيان هم د نفس او دين د حفاظت له پاره ذريعه او مددگار دي او دې باندې بسم الله جدا ذکر شوې ده. هغې بسم الله باندې چې مخکې ذکر شوې ده کفايت کولو سره يې نه دي ويلې چې: ﴿بسم الله على نفس و ديني و اهلي و مالي و ولدي﴾، عبارت کې دا طريقه اختيارول د اصحاب بلاغت په زړه باندې دې طرف ته اشاره کوي چې مخکې ذکر شوې او وروسته ذکر شويو دواړه حالتونه مقصدي او د دواړو قصد او اهتمام يوشان دی، اهل او آل دواړو الفاظ د يوې معنا دي، کله د تابع اوزوی په معنا کې استعمال يږي او کله دا ولاد په معنا کې. دلته دا ولاد ذکر وروسته موجود دی، له دې وجې لومړۍ معنا مناسبه ده. دا ياد ساتل پکار دي چې کله د مال او اسبابو ذکر د تعريف او خوبې په موقع باندې اداسي؛ نو هلته ترې مراد حلال مال وي، کوم چې داخرت له پاره وسيله وي او دهغه جمع کول د سعادت او دکمال ذريعه ده، باقي ټول د گناه او عذاب ذريعه ده او د ولد معنا اولاد ده، که مذکروي او که مؤنث او د اولاد وجود هم د قوت د اسبابو له پاره دی، کوم چې د دين او دولت له پاره مددگار وي. يو هلک که چيرې نیک اورشيد وي؛ نو د دنيا او داخرت د سعادت ذريعه وي... حديث کې دي چې دانسان د نيانه درخصت کيدونه وروسته درې شيان پاتې شي:

(۱): د دين علم، کوم چې دهغه اهل خلکو ته ښودل شوی وي او کوم چې علمي سلسله د جناب رسول الله ﷺ په پناه کې قائم ساتي.

(۲): صدقه جاريه، چې هغه کې د الله تعالی د بندگانو نفع وي او دمړي شوي نه وروسته تر قيامت پورې جاري وي، مبارک دی هغه کس چې دهغه له مرگ نه وروسته پل، کوهی، جومات يا ميل مستون (مهمانخانه) پاتې شي.

(۳): نیک زوی کوم چې دهغه له وفات نه وروسته د ايمان دعا سره هغه ياد ساتي، چې دخپل پلار د گناهونو معافي او دهغه د درجاتو د لوړوالي ذريعه جوړه شي.

حديث کې د دې دريو واړو شيانو ذکر هم دې ترتيب سره ذکر شوی دی. دې ذکر شوي ترتيب کې دې طرف ته اشاره ده چې علم، مال او اولاد، په دې باب کې فضيلت لري، ځکه د صالح

زوی وجود اخري زمانه کې ډیر کم وي او ځینې روایتونو کې د زوی ذکر د مال نه مخکې دی. بې شکه اولاد، د مال نه خوږ او محبوب وي، دهغه حفاظت او خیال ساتل هم ډیر مقدم وي.

(بسم الله على ما اعطاني الله، د الله تعالی په نوم سره پناه غواړم د الله تعالی په هر هغه نعمت باندې کوم چې ماته الله تعالی نصیب کړی دی، کله چې دیوڅو نعمتونو چې د دنیا او اخرت د نعمتونو اصل مدار دی، ذکر وکړ. له هغه نه وروسته عام لفظ ذکر شوی دی. چې اصل و فرع او واړه غټ ټول نعمتونه په کې شامل دي، حقیقت کې د الله تعالی نعمتونه شمیرل د امکان نه بهر دي. فرمایلي دي وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها. ان الانسان لظلوم كفار. د مبالغې صیغې سره فرمایلي دي، (یعنې بې شکه انسان ډیر غټ ظالم او ناشکره دی، غټ ظالم له دې وجې چې د خالق او مالک د نعمتونو شکر ادا کولو په ځای دهغه نور و طرفونو ته نسبت کوي. بل ځای کې دي ان الله لغفور رحيم. فرمایي... که د خالق (الله تعالی) مغفرت او رحمت نه وای؛ نو د دې ناسپاسي له وجې به په انسان باندې کار تنگ شوی و، د الله تعالی رحمت او مغفرت په خپله یو نعمت دی، بلکې اصل نعمت دی، د دې په مقابله کې باقي هر څه بې کاره دي... په حدیث کې دي چې د الله تعالی در رحمت نه پرته به څوک جنت ته نه داخلېږي، د دې نعمت شکر ادا کول پکار دي، بیکاره ناسته نه ده پکار، سید العالمین عليه السلام به د تهجد په لمانځه کې دویمه قیام کاو چې قدمونو مبارکو باندې به یې ورم راغی اوله هغونه به وینه شروع شوه، عرض وشو، یا رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم ایاستاسو مخکني او وروستي ټول گناهونه نه دي معاف، پخپله د جل مجده ارشاد دی لیغفر لک الله ما تقدم من ذنبک وما تاخر بیا دویمه تکلیف او مشقت د څه له پاره کوی؟ ویې فرمایلي چې الله تعالی زه بښلی یم او دهغه بښنه کول ډیر غټ نعمت دی، که چیرې د دې نعمت شکر ادا نه کړم؛ نو شکر کونکي بنده به څنگه جوړېږم، د غور کولو مقام دی چې سید اولین و آخرین چې عالم او عالمین دهغه له وجې دي، کله دامشقت برداشت کوي او بندگي کې مشغول دی؛ نو نورو ته به ضرورت ولې نه وي؟

(الله ربی لا شرک به شیئ) الله تعالی زما پروردگار دی، زه به هغه سره څوک نه شریکوم، انسان باندې چې کوم مصیبتونه او حادثې راځي دهغو شدت او محنت ختمولو کې د دې کلیمو فضیلت او خاصیت په احادیثو کې ډیر زیات بیان شوي دي او د دې حقیقت د الله تعالی د توحید د کارونو مشاهده کول دي. چې څه وشي، هر څه دهغه وړاندې گاه ته تلونه او د خفي شرک نه بچ شي، خپل پروردگار سره بڼه گمان ساتي، کله چې انسان دهغه واحد لاشریک ذات په تربیت کې دی؛ نو چې کومه معامله دهغه د طرف نه وشي، دانسان صلاح او فلاح به هم هغه کې وي، خودا دهغه کس له پاره دی کوم چې هروخت دهغه د لطف او کرم طرف ته متوجه او غوښتونکی وي او خپل ټول کارونه یې هغه ته حواله کړي وي او د ولایت

نور عکس دهغه په تندي باندې وي او الله تعالى دخپل خاص لطف سره دهغه دکارونو متولي وي، گني مذهب هم دادی چې اصلح په الله تعالى باندې واجب نه ده، هغه چې څه غواړي ودې کړي، دچاهيخ طاقت نه شته چې دهغه خلاف څه وکړي.

يادونه: دکومې دعا باره کې شريعت راغلی دی چې ددې په لوستلو باندې داجزاده، ددې صحيح مطلب دادی چې هغه حال په خپل ځان کې پيدا کړل شي اودې معنا سره متصف شي، گني د اندامونو خالي حرکت اويوازې ژبه باندې دکليماتو لوستل کافي نه دي. خوداچې دشارع له طرف نه تصريح وشي چې داخاصيت يوازې په نفس اودالفاظوکې دی؛ نو هغه وخت کې به هغه اثر خاص ډول ددې لفظ وي اومعنا باندې دپوهيدو ضرورت به نه وي. خوددې باوجود بې کاره ناسته نه ده پکار او عمل ددې حال په حاصليدو باندې موقوف ساتل نه دي پکار، دالله تعالى فضل ډير زيات دی او الله تعالى دبندگانو دعا قبلوي. د شرطونو او قدرونوچې څومره هم قدروساتل شي هغه به په هر حال محدودوي. خودالله تعالى فضل او کرم د حساب نه بهر دی، کوم شي چې پوره حاصل نه شي. هغه بالکل پريښودل کيدلی نه شي، الله تعالى دې توفيق راکړي؛ نو داخلاص او ریا په باره کې د حضرت شيخ شهاب الدين سهروردي رحمته الله نه سوال وشو چې څه کول پکار دي؟ که چيرې موږ عمل وکړو؛ نو ریا په کې ښکاري، که اونه کړونوبې کاري ده، ويې فرمايل عمل کوئ اودريانه استغفار کوئ، بې کاره ناسته مصلحت نه دی، عمل که چيرې جاري وساتل شي؛ نو دعمل دنورانيت له وجې به په زړه کې اخلاص هم پيداشي. ان شاء الله!

(الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر و اعز و اجل و اعظم مما اخاف و احذر) الله تعالى لوی او غالب دی، دهرهغه شي نه چې زه ويريم او ويره ساتم، ځينې روايتونوکې د(اجل) نه وروسته اعظم هم ذکر شوی دی، کبريائي، عزت، عظمت او جلال يوشان معنا لري، که چيرې د کبريا تعلق ذات سره، دعزت کارونوسره، دعظمت نومونوسره اودجلالت صفاتوسره اعتبار کړل شي؛ نو هيخ بعد نه شته، نفس جبلي ډول بې يقيني، خودترسي اواساني خوبونکي دی، خاص ډول چې معامله دځان نه غالب سره وي، لکه بادشاه او جبار، له دې وجې په دې کليمې کې دالله تعالى عظمت او کبريائي استحضار سره (چې دهغه نه لازمي ډول دنوراويقين شغله وځي) هغه زړه ور جوړ کړي.

چې اوای نفس! مه ويرېره، ستا پروردگار ددښمن نه اوچت او غالب دی، دښمن که چيرې مضبوط دی؛ نو ساتونکی دهغه نه زيات مضبوط دی؛ نو دخپل الله تعالى نه ويرېره، چې ټول ستانه ويرېري، رښتيادی چې څوک دالله تعالى نه ويرېري. دهغه نه هريوشی ويرېري دې کليمې کې دی خبرې باندې هم تنبيه ده چې معامله کله دغالب سره وي؛ نو باطن به دالله تعالى کبريائي سره معمور کولی شي، چې دبل هيبت اودعظمت په زړه کې گنجاش

پاتې نه شي او د الله تعالى د عظمت په غلبه کې دنور قهر او جبر ختم شي.

(عز جارك) غالب دی ستا گاونډی اوستا پناه اخیستونکی، کله چې د الله تعالى د کبریايي او دهغه عظمت ولیدل شو، غیبت نه د حضور مقام نصیب شو او د خطاب شرف حاصل شو، د الله تعالى د گاونډیتوب توجه، د جناب په لطف کې التجا او دهغه لمن مضبوطي سره نیولوله و چې حاصلیږي. کوم کس چې د جناب په عزت کې التجاء کوي هغه چیرې هم مغلوب او مقهور نه شي کیدلی.

(و جل ثناؤك) ستا ثنا لویه ده، ستا د کمال صفتونه او د نه ختمیدونکي قدرت ژور والی څوک موندلی شي؟ کمزور طاقتور جوړ کړې او طاقتور کمزوری جوړ کړې، چاته چې غواړې عزت وړ کړې او څوک چې غواړې ذلیل یې کړې، دا ستا شان دی.

(والله غيرك) اوستانه پرته څوک د عبادت لائق نه شته، (اللهم اني اعوذ بك من شر نفسي) د هر قسمه شر او قباحته وجه اوبې یقیني اونا اعتباري وجه نفس دی له دې و چې د الله تعالى پناه واخیستل شوه، دهغه شر نه کوم چې انسان ته پېښیده، ټول دهغه د نفس طرف ته دي، حضور ﷺ به د عافر مایله (رب لا تكلني الى نفسي طرفة عين ولا اقل من ذلك) ای پرورد گاره! ما دیوې لمحې له پاره هم خپل نفس ته حواله نه کړې، بلکې هروخت مې په خود کې ساته او دخپل عظمت په مشاهده کې مې مشغول ساته، چې دلېروخت له پاره غیرو خلکو ته ماباندې د غلبې او تصرف موقع ملاونه شي.

(ومن شر كل شيطان مرید، ومن شر كل جبار عنید) اوزه ستا پناه اخلم د هر شیطان مردود له شر نه او د هر کبر کونکي شیطان له شر نه کوم چې د حق په لار کې خنډوي، د عناد معنا د صحیح لارې نه جدا کیدل او د حق پیژندلو باوجود دهغه مخالف کیدل، د شر د کار تدبیر او د دوکه کولو او گمراه کولو سلطنت شیطان ته حواله کړل شوی دی، بالکل همدغه حال دهغه جبار او قهار قسمه خلکو دی، کوم چې په مخلوق باندې مسلط شوي دي، له دې و چې دهغوی د شر نه پناه غوښتل هم شامل دي او د شیطانانو دوه قسمونه دي، لومړی جناتي شیطانان په کومو کې چې ابلیس او دهغه اولاد شامل دي، دویم انسي شیطان، دا ظالمان او دهغوی ملگري دي، په لومړۍ فقره کې د لومړي ته او دویمه کې د دویم طرف ته اشاره شوې ده او دوهم قوت کوم چې د انسان په فطرت کې داخل دی او هغه ته شیطان عالم انفس ویل کیږي، دا د شیطان عالم افاق نمونه ده چې په عقل او شعور باندې اثر لري او کوم عقل چې دنور او یقین باندې منور او صفا وي هغې باندې اثر نه شي قائمولى، حکم، ان عبادى ليس لك عليهم سلطان، وروسته دا قوت معدوم ته د موجود په شکل کې اوباطل د حق په شکل کې د بنودلو جوگه کړې دی، د دې نه استعاذه ضروري ده، سوا د الله تعالى د ویرې د ختمیدونه بل

د ختمیدو هیڅ صورت نه شته، د اهام حقیقت کې د نفوس د شر نه استعاذې د ختمولو طریقه ده. څنگه چې لومړۍ فقره کې بیان شوی دی.

(فان تولوا قل حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم) دادقرآن مجید یوایت دی چې په دې کې الله تعالیٰ نبی کریم ﷺ ته حکم کوي ورته فرمایي چې.. که کافران مخ واپروي حق طرف ته متوجه نه شي اوددې دقبلولونه ډډه وکړي؛ نو اې محمد ﷺ! اې محبوب! اې زما محبوب او معصوم! تاسو ووايئ،،حسبي الله،، الله زما له پاره کافي دی،،لا اله الا هو،، دهغه نه پرته څوک معبود نه شته،،عليه توكلت،، ماخپل ټول کاروبار هغه (الله) ته سپارلی دی، هغه مې خپل کار ساز جوړ کړی،،وهو رب العرش العظيم،، اوهغه د لوی عرش مالک دی چې دهغه نه لوی او لوړ په عالم اجسام کې څوک مخلوق نه دی پیدا کړل شوی.

سياق دکلام د جابرانو او قاهرانو دفع کولو اودهغوی د ویرې او خوف لرې کولو کې وو اوددې اصل او ماده ده د عظمت او قهر خداوندي مشاهده کول له دې وجې طرز دکلام د خبرداري په طرز باندې واپل شو او خبره په عظمت باندې ختمه شوه، که اصحاب حفظ او دعوت ورکونکي د عرش الهي د احاطې مراقبه سره د ملاحظې نه وکړي؛ نو په حفظ او صیانت کې به زیات دخل کونکي وي.

لکه چې قطب د زمانې شیخ ابوالحسن شافعي رحمه الله په حزب البحر کې (چې د حضرت خاتم الانبیاء ﷺ نه یې حاصل کړې ده اود حفاظت باره یې ډیر مجرب ثابت شوی دی) فرمایي:،،سترالعرش مسبول علینا وعین الله ناظره الینا وبحول الله لایقدر احد علینا، والله من ورائهم محیط،،یعنې پرده د عرش په موږ رازوړنده شوې ده اود الله تعالیٰ د رحمت او عظمت نظر زموږ نگراني کوي بیا به دالله تعالیٰ په قدرت سره په موږ دچا قدرت نه وي. دهغه قوت ټولو لره راگیرونکی دی چې ددې قدرت د احاطې نه بهرته د وتلو لار ناممکن ده. ځانده:.. شاذلیه مشائخو (قدس الله اسرارهم) مریدانوته ددې دعا لوستلو وصیت کړی دی، یعنې،،حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم،، او ددوی ارشاد دی که چایوازې هم دا وظیفه اختیار کړې وي؛ نو دابه دهغه له پاره د ټولو وظائفونه کافي شي. ددوی دا ارشاد هم دی چې که ددې دعا په لوستلو کې پوهه اود زړه حاضري نه وي بیا هم اثرکونکې اومقبوله ده، ددې تعداد لس لس ځله دسهار اوماښام لمانځه نه وروسته دی، که اووه اووه ځله ولوستل شي؛ نو بیا هم کافي ده، بلکې دا د روایت صحت ته نژدې ده، ددې خلاصه داده چې خپل ځان متوجه کړي او اخلاص وکړي، ددې نه پرته دالله تعالیٰ د عظمت مشاهده کول اود غیرالله نه بیزاري کول اود تدبیر اختیارولونه فارغ کیدل. الله تعالیٰ دې

خپل خاص فضل سره موږ هم ددې صحيح طريقې توفيق رانصيب کړي او په دې مودې ثابت قدم وساتي.

په ځينې رواياتو کې دا کليمه هم په مذکوره دعا (يعنې په دعا انس عليه السلام) کې ذکرده...
ان ولي الله الذی نزل الکتب وهو يتولى الصالحين...
ددې ترجمه داده... بې شکه زما دټولو کارونو دوست او متولي الله تعالى دی. هغه داسې کتاب نازل کړی چې په هغه کې ددنیا او اخرت دټولو کارونو تدبير دی. يعنې قرآن مجيد او هم هغه دخلکو دټول کارونه پوره کوي اودهغوی دوستي کوي. اې الله خپل رحمت سره موږ په نیکو خلکو کې شامل کړې، آمين...!

❖ د مړي حکونه ❖

نامحرم دکفن دفن له پاره ولي مقررول صحيح نه دي

سوال: سوال دادی چې یوې ښځې دځنګدن په وخت کې خپلې مشرې خورته وصیت وکړ چې زماله مرګ نه وروسته دې زمادولي وارث په حیثیت سره ستاخواندزما دکفن دفن انتظام وکړي دمرحومې دوصیت مطابق دهغې اوبنې په دې عمل وکړ، خو ددې وصیت په خپلو خپلوان کې ډیر چرچه ده، چې دیو خوشال خاوند اوبنه تکره ځوانانو زامنو او حقیقي ورېواو بزرګانو په موجودګي کې دمرحومې دخپل خوردخاوند وارث او ولي مقررول شرعاً چا تړکیدای شي او که نه؟ او که اینده له پاره داسې قسم صورت حال راپېښ شي؛ نو دشریعت مطابق څنګه عمل کول پکار دي؟ چې ټول مسلمانان ددې مسئلې نه خبر او په څه مصیبت کې راګیرنه شي اود دین او ایمان دسلامتیا سره سره اخرت خیر شي، مسئله دمحرم اونا محرم ده، مهرباني وکړئ په دې باره کې چې کوم حکم دالله اودهغه درسول صلی الله علیه و آله دی، دهغه نه په موفصل سره خبر کړئ!

جواب: دیوې ښځې ولي دهغې زامن او وروڼه دي^۱ اوبنې ولي او وارث نه دی، له دې وجې دهغې ولي مقررول غلط دي، البته که هغه نیک اودین داراو شرعي مسائیلونه خبروي: نو دا وصیت کول چې هغه دې دکفن دفن نګراني وکړي، صحيح دي.

د کوم مړي چې مذهب معلوم نه وي دهغه کفن دفن به څنګه کيږي؟

سوال: که چا په لاره کې یو مړی وموند (سړی یا ښځه) اود مړي د مذهب په باره معلومه نه ده؛ نو یو مسلمان هغه څنګه دفن کړي؟

۱ [واقرب الاولیاء الی المرأة الابن ثم ابن الابن وان سفل ثم الاب ثم الاخ لاب وام الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۸۳، الباب الرابع فی الاولیاء، کتاب النکاح، طبع رشیدیہ کوئټه).]

جواب: که په اسلامي ملک کې وي؛ نو هغه به مسلمان گڼل کيږي، که دهغه د کفر څه نښه نه وي، لهذا دهغه کفن به د اسلام مطابق وي او که دهغه د کفر څه ښکاره نښه موجوده وي (مثلا د ښځې په تندي باندې ټکۍ ده، چې دهغې دهندو کيدو علامت دی؛ نو هغه به غير مسلمه گڼل کيږي.^{۱۱}

که ښځه مړه ومندل شي؛ نو د دې د مسلمان کيدو نښه به څه وي

سوال: يوه مسلمانې ښځه که مړه ومندل شي؛ نو د دې ښځې د مسلمان کيدو به څه نښه وي؟
جواب: په کومه علاقه کې چې ښځه مړه ومندل شوې وي که چيرې دا د مسلمانانو علاقه وي؛ نو دا ښځه به مسلمانې وي او که چيرې د غير مسلمو علاقه وي؛ نو دا ښځه به غير مسلمه گڼل کيږي، البته که چيرې څه بله نښه د غير مسلم کيدو ښکاره وي؛ نو په دې باندې به عمل کيږي.^{۱۲}

د مړه پيدا شوي ماشوم کفن دفن

سوال: زما د يودوست کره دميرمنې دخيتې نه يو ماشوم مړ پيدا شو، موږ اوريدلي دي چې ده ته غسل وغيره ورکول نه دي پکار اودې دې په يوه سپينه کپړه کې ونغښتل شي اودفن دې کړل شي زما يودوست د جومات د پيش امام نه پوښتنه وکړه چې چيرته يې دفن کول پکار دي؟
مولوي صاحب ورته وويل چې د ماشوم دې د قبرستان نه بهر دفن کړل شي، د شريعت له مخې تاسوته درخواست دی چې په دې معامله کې تاسو موږ رهنمايي وکړئ!
ماشوم ته غسل ورکول پکار دی او که نه؟ د ماشوم نوم کيښودل ضروري دي او که نه؟
ماشوم د قبرستان دننه دفن کړل شي يا بهر په بل ځای کې؟

جواب: کوم ماشوم چې مړ پيداشي، هغه ته په غسل ورکولو کې او په نوم کيښودو کې اختلاف دی، په هدايه کې يې دې ته مختار ويلي دي چې ده ته دې غسل ورکړل شي اونوم دې پرې

۱ [(فروع) لوم یدر اسلام ام کافرو لا علامه فان فی دارنا غسل و صلی علیه والا لا (قوله فان فی دارنا..... الخ) افاد ذکر التفصیل فی المكان بعد انتفاء العلامة ان العلامة مقدمة وعند فقدها يعتبر المكان فی الصحيح لانه یحصل به غلبة الظن کما فی النهر عن البدائع وفيها ان علامة المسلمين اربعة الختان والحضاب ولبس الثوب وحلق العانة (رد المحتار مع الدر المختار ج: ۲ ص: ۲۰۰، باب صلاة الجنابة)، ومن لا یدری انه مسلم او کافر فان کان علیه سيما المسلمين اوفی بقاع دار الاسلام یغسل والا فلا (فتاوی عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۹، کتاب الصلاة، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز)

۲ [ان کان للمسلمین علامة یعرفون بها یمیز بینهم وان لم تکن علامة ان كانت الغلبة للمسلمین یصلی علی الكل..... وان كانت الغلبة للمشرکین فانه لا یصلی علی الكل..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۹، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز، کتاب الصلاة)

کينډول شي، البته دده جنازه نه شته، بلکې په کپړه کې دې ونغښتل شي او په قبرستان کې دې خښ کړل شي، د قبرستان نه بهر د دفن کول غلط دي.^{۱۱}

د مري په خوا کې د قرآن کریم تلاوت کول

سوال: که یوکس وفات شو او دهغه مړی چې ترخوپورې په کور کې موجود وي؛ نو په هغه ځای کې د قرآن کریم تلاوت کول پکار دی او که نه؟

جواب: مړی چې په کومه کمره کې وي، دهغې په ځای دې په بله کمره کې تلاوت وکړل شي، البته د غسل ورکولو نه وروسته د مري په خوا کې په تلاوت کولو کې هېڅ مضائقه نه شته.^{۱۲}

قريب الموت ته د کليمې تلقين کول

سوال: د قريب الموت مريض ته د وارثانو له لوري د کليمې طبيې د ويلو تلقين کول يا په خپله په اواز سره ويل څنگه دي؟

جواب: مړ کيدونکي ته د کليمې شريفې د تلقين حکم کولو دي او د تلقين مطلب دادی چې دده سره په دومره تيز اواز سره کيلمه شريفه ولوستل شي چې هغه يې واورې ددې له پاره چې ده ته هم د کليمې د لوستلو ترغيب وي، خو په خپله به ده ته د کليمې د ويلو له پاره نه ويل کيږي.^{۱۳}

د مري د غسل له پاره په اوبو کې دبيري پانې اچول

سوال: اکثر خلک ليدل کيږي چې مري ته د غسل ورکولو په وخت کې په اوبو کې دبيري پانې اچوي، ددې شرعی حیثيت څه دی؟ ضرور مو خبر کړئ!

جواب: دبيري پانې اچول د سنت نه ثابت دي.^{۱۴}

[۱] ومن لم يستهل ادرج في خرقة كرامة لبني آدم ولم يصل عليه لم روينا ويغسل في غير ظاهر من الرواية لانه نفس من وجه وهو المختار (هداية ج: ۱ ص: ۱۸۱ باب الجنائز، وايضا في در المختار مع رد المختار ج: ۲ ص: ۲۲۸)۔

[۲] وعبرة الزيلعي وغيره تكره القراءة عنده حتى يغسل..... الخ (در مختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۱۹۳)، وايضا في العالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۷ ويكره قراءة القرآن عنده حتى يغسل كذا في التبيين ۱۰ الباب الحادی والعشرون، كتاب الصلاة

[۳] ولقن الشهادتين وصورة التلقين ان يقال عنده في حالة الترع قبل الغرغرة جهراً اشهدان لا اله الا الله واشهد ان محمداً رسول الله، ولا يقال له: قل! (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۷، الباب الحادی والعشرون في الجنائز، كتاب الصلاة)

[۴] عن عبدالله بن عباس رضى الله عنهما قال: ان رجلا كان مع رسول الله صلى الله عليه وسلم فوقصته ناقته وهو محرم فمات، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اغسلوه بماء وسدر، الحديث (مشكوة المصابيح، باب غسل الميت وتكفينه ج: ۱ ص: ۱۴۳ انسانى ج: ۱ ص: ۲۶۶ وايضا.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....

د غسل ورکولوپه وخت کې مړي څنګه ځملول شي؟

سوال: تیرو ورځو کې زید وفات شو، دهغه خپلوانو مړي ته د غسل ورکولونه مخکې او وروسته دهغه مخ او سر لمرخاته طرف ته کړل او پښې یې مغرب (قبلې) طرفته کړې، دهغوی حضراتو د وینا مطابق چې هغوی په هغه وخت کې ویل چې دا عمل ددې وجې نه کیږي چې دمړي مخ د قبلې ته طرف وي، دهغوی دا عمل تر کوم حد پورې جائز دی؟ او ایا د مرګ نه وروسته دمړي سر د مشرق طرف ته او پښې د مغرب طرف ته کول پکار دي؟

جواب: د غسل له پاره دمړي په تخته باندې د کینسو د دوه صورتونه لیکل شوي دي، یو خو دا چې د قبلې طرف ته پښو کولوسره ځملول، دویم دا چې د قبلې طرف ته مخ کول څنګه چې په قبر کې ځملول کیږي، په دواړو کې چې د ځای د سهولت مطابق کوم صورت هم اختیار کړل شي، هغه جائز دی، مګر زیات بهتر دویم صورت دی.^(۱)

مړي ته په دویم ځل د غسل ورکولو ضرورت نه شته

سوال: مړي د غسل ورکولونه وروسته تر څومره وخت پورې په کورساتل کیدای شي، هر کله چې دهغه خپل خپلوان زر رارسیدي نه شي؟ که مړي ته غسل ورکړل شي او یوه شپه په کور کې ایسار شي؛ نو ایا په دویمه ورځ دهغه د جنازې د لمونځ نه مخکې هغه ته دوهم ځل غسل ورکول لازم دي؟ ایا ځاوند د خپلې ښځې جنازې ته اوږه ورکولی شي اولحد ته یې کوزولی شي؟ هر کله چې د څه خلکو خیال ددې برعکس دی

جواب: په شریعت کې دمړي د زر تر زره د دفن کولو حکم دی، د خپلوانو په انتظار کې ټوله شپه ایسارول بده خبره ده.^(۲)

...بقیه د تیر مخ] فی العالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۸ وایضا فی الدر المختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۱۹۶)۔

۱ [وکیفیه الوضع عند بعض اصحابنا الوضع طولا کما فی حالة المرض اذا اراد الصلاة بايماء ومنهم من اختار الوضع کما یوضع فی القبر والاصح یوضع کما تیسر کذا فی الظهیری (عالمگیری، کتاب الصلاة، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز، الفصل الثانی فی الغسل ج: ۱ ص: ۱۵۸، وایضا بدائع ج: ۱ ص: ۳۰۰ وایضا فی الدرع الردج: ۲ ص: ۱۹۵)۔

۲ [عن عبدالله بن عمر رضی الله عنهما: اذا مات احدکم فلا تحبسوه واسراعوا به الی قبره الخ (مشکوٰۃ ج: ۱ ص: ۱۴۹)، (وفی المرقاة) فلا تحبسوه ای لا تؤخروا دفنه من غیر عذر قال ابن الهمام یمستحب الاسراع بتجهیزه کله من حین یموت (واسرعوا به الی قبره) هو تاکید و اشاره الی سنة الاسراع فی الجنائز (مرقاۃ ج: ۲ ص: ۳۸۱، باب دفن الميت، طبع بمبئی) وایضا یمستحب ان یسرع فی جهازه لما روی عن رسول الله صلی الله علیه وسلم انه قال: عجلوا بموتاکم فان یک خیرا قدمتموه الیه وان یک شرا فبعدا لاهل النار، ندب النبی صلی الله علیه وسلم الی التعجیل ونبه علی المعنی - (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۹۹ فصل واما صلاة الجنائز طبع ایچ ایم سعید) واذا یتیقن موته یعجل بتجهیزه.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه....

۲..... يو ځل غسل وركولونه وروسته د دويم ځل غسل ضرورت نه شته. ^{۱۱}

۳..... د خاوند خپلې بنځې جنازې ته اوږه وركول جائز دي. ^{۱۲}

۴..... كه د بنځې مجرم موجود وي؛ نو هغوی ته په لحد کې كوزول پكار دي او كه مجرم موجود نه وي يا كافي نه وي؛ نو لحد په كوزولو کې د خاوند په شريكيدو کې څه نقصان نه شته. ^{۱۳}

مړي ته د غسل وركولوپه وخت کې دې د زخم نه پټېښ لري كړل شي

سوال: يو كس زخمي و، په زخم باندې پټۍ تړل شوې وه، بيا په دې حالت کې هغه وفات شو، اوس به دهغه ته د غسل وركولوپه وخت کې هغه پټۍ لري كيږي، يابه په هماغه حالت کې به غسل وركولونه وروسته دفن كيږي؟

جواب: د غسل وركولوپه وخت کې دې د زخم نه پټۍ لري كړل شي. ^{۱۴}

د مړي مصنوعي غاښ ويستل

سوال: مسئله داده چې ما يو څو غاښونه ويستلي دي او اوس زه فکس (مصنوعي) غاښونه لگول غواړم كه چيرې د سرو زرو غاښ ولگوم؛ نو غسل به كيږي او كه نه؟ او ايا لمونځ به اداء كيږي او كه نه؟ او بل دا چې د مړي نه د سرو زرو غاښونه ويستل پكار دي يا له هغه سره دفن كول پكار دي، (يا څه نور مصنوعي غاښونه وي)؟

جواب: كه چيرې نور غاښونه خرابيځي؛ نو د سرو زرو غاښ لگول جائز دي ^{۱۵} او د دې سره

...بقية د تير مخ].. اكراما له لمافى الحديث وعجلوا به فانه لاينبغي لجيفة مسلم ان تحبس بين ظهراني اهله (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوى ص: ۳۰۹، باب احكام الجنائز، طبع مير محمد كتب خانه) وبيادارالى تجهيزه ولايوخر..... الخ (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۸۷ وايضا فى الدرمع الرديج: ۲ ص: ۱۹۳)۔

۱ [ولايعيد غسله ولا وضوءه (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۵۸، كتاب الصلاة، الباب الحادى والعشرون فى الجنائز، وايضا فى الدرمع الرديج: ۲ ص: ۱۹۷، وايضا بدائع ج: ۱ ص: ۳۰۱)۔

۲ [سن فى حمل الجنابة اربعة من الرجال... الخ (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۲، كتاب الصلاة، الباب الحادى والعشرون)

۳ [وذوالرحم المحرم اولى باداخل المرأة من غيرهم كذا فى الجوهره النيرة وكذا ذوالرحم غير المحرم اولى من الاجنبى فان لم يكن فلاباس للاجانب وضعها كذا فى البحر الرائق (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۶، كتاب الصلاة الجنائز)

۴ [ويجرد الميت اذا اريد غسله وهذا مذهبا كذا فى الظهيرية (هندي ج: ۱ ص: ۱۵۸)، واما كيفية الغسل فنقول

يجرد الميت اذا اريد غسله عندنا..... ان المقصود من الغسل هو التطهير ومعنى التطهير لا يحصل بالغسل وعليه

الثوب لتنجس الثوب بالغسلات التى تنجست بما عليه من النجاسات الحقيقية وتعذر عصره - (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۰۰ فصل واما بيان كيفية الغسل ماجاز لعذر بطل بزواله، شرح المجلة لرستم بازاللبنائى ج: ۱ ص: ۳۰، المادة ۲۳، المقالة الثانية، طبع مكتبة حبيبيه كوئته)۔

۵ [وفى التارخانيه وعلى هذا الاختلاف اذا جدع انفه او اذنه او سقط سنه فاراد ان يتخذ سناً آخرًا فعند الامام يتخذ ذلك من الفضة فقط وعند محمد من الذهب ايضا (شامى ج: ۶ ص: ۳۶۲، ماجاز لعذر بطل بزواله

(شرح المجلة ج: ۱ ص: ۳۰، المادة ۲۳، المقالة الثانية)

(چې کله ددې ویستل ممکن نه وي، غسل او اودس کول صحیح دي، د مړي مصنوعي غاښونه که چیرې ویستل کیږي؛ نو ویستل یې پکار دي.

د موټر د ټکر (ایکسیدېنټ) په صورت کې د مړي غسل

سوال: زموږ په علاقه (روهرې) کې یو ټرک د خر گاډي سره وجنگیده، چې په نتیجه کې یې گاډي والا وفات شو کله چې دده لاش کور ته ورسیده؛ نو د هغه ځای د مسجد امام هغه د غسل نه پرته دفن کړ، د جنگیدو له وجې د مړي د جسم نه وینه وتله او کافي زخمونه جوړ شو او دده جسم په وینو کې لړلی و، ددې ټولې ګنده ګي سره په ده باندې جنازه وکړه او دفن یې کړ، ویې ویل دا د جنگي شهیدانو په حکم کې دی او په دې صورت کې دده جنازه وشوه؟ که چیرې نه وي شوې؛ نو اوس څه کول پکار دي؟

جواب: ده ته غسل ورکول ضروري و او د غسل نه پرته دده جنازه صحیح نه وه، خو اوس هیڅ نه کیږي داسې سړی په جنگ کې د شهید شوي په حکم کې نه دی.^{۱۱}

ایا خاوند ښځې ته او ښځه خاوند ته غسل ورکولی شي؟

سوال: مړي ته غسل څوک ورکولی شي؟ ښځه خاوند ته یا خاوند ښځې ته غسل ورکولی شي؟

جواب: ښځه خاوند ته غسل ورکولی شي، خو خاوند ښځې ته غسل نه شي ورکولی،^{۱۲} سړی

[۱] لومات حتف انفه او تردي من موضع او احتراق بالنار اوماتت تحت هدم او غرق لا یكون شهيداً ای فی حکم الدنيا والا فقد شهد رسول الله صلى الله عليه وسلم للغريق وللحريق والمبطون والغريب بانهم شهداء فينالون ثواب الشهداء (البحر الرائق باب الشهيد ج: ۲ ص: ۱۹۶) وعامة مشايخنا قالوا: ان بالموت يتنجس الميت لما فيه من الدم المسفوح كما يتنجس سائر الحيوانات الا انه اذا غسل بحكم بطهارته كرامة له (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۹۹، فصل والكلام في الغسل)، الصلاة على الجنازة فرض كفاية وشرطها اسلام الميت وطهارته مادام الغسل ممكناً وان لم يمكن بان يدفن قبل الغسل ولم يمكن اخراجه الا بالنش تجوز الصلاة على قبره للضرورة (الفتاوى الهندية ص: ۱۶۳، الفصل الخامس في الصلاة على الميت، كتاب الصلاة، باب الجنائز)، ولو صلى عليه بلا غسل ودفن واهل عليه التراب تعاد لفساد الاولى، وقيل تنقلب الاولى صحيحة لتحقيق العجز فلا تعاد (حلی کبر ص: ۵۸۳، طبع سهیل اکیدمی لاهور)

[۲] ويغسل الرجال الرجال والنساء النساء ولا يغسل احدهما الآخر ويجوز للمرأة ان تغسل زوجها اذا لم يحدث بعد موته ما يوجب البينونة واما هو فلا يغسلها عندنا كذا في السراج الوهاج اذا كان للمرأة محرم يتيممها باليد واما الاجنبى فبخرقه على يده ويغض بصره عن ذراعيها وكذا الرجل في امراته الا في غض البصر الخ (الفتاوى الهندية ج: ۱ ص: ۱۶۰ باب الجنائز، الفصل الثاني في الغسل) والمرأة تغسل زوجها بخلافه ای الرجل لانه لا يغسل زوجته لانقطاع النكاح، واذا لم توجد امرأة لتغسلها يتيممها ای زوجها بخلاف الاجنبى ای فانه يلف يده بخرقه ويتيممها مع كف بصره عن ذراعيها (مراقى الفلاح مع حاشيه الطحطاوى ص: ۳۱۳ باب الاحكام الجنائز، طبع مير محمد کتب خانه)

سړي ته غسل ورکولی شي او ښځه ښځې ته، که چيرې سړي ته غسل ورکونکي څوک سړي نه وي، يا ښځې ته غسل ورکونکي څوک ښځه نه وي؛ نو تيمم دې ورکړل شي.^{۱۱}

نرښځي (ايچرا) ته به غسل څوک ورکوي؟

سوال: زموږ په علاقه کې نرښځي (ايچرا) له ډير وخت نه اوسيري، مړ شوی خولانه دی، خو که چيرې مړ شي؛ نو ده ته به سړی غسل ورکوي او که ښځه؟ او ايا دده د جنازې لمونځ به کيږي؟

جواب: ده ته به غسل نه ورکول کيږي که چيرې دده څوک محرم وي؛ نو ده ته دې تيمم ورکړل شي او که چيرې محرم نه وي؛ نو اجنبي سړی دې لاس ته کپړه واچوي او تيمم دې ورکړي، دا تيمم به د غسل قائم مقام وي او د جنازې لمونځ دې پرې وکړل شي.^{۱۲}

مړي ته دوه ځله د غسل ضرورت نه شته

سوال: زما د ترور لور د بچي له پيدا کېدو وروسته وفات شوه او اوس يې درې کاله تير شوي دي، د مرگ نه يوه ورځ مخکې يې ماته ويلې و چې کله زه وفات شم؛ نو ما ته دې دوه ځله غسل راکړل شي، په دويمه ورځ وفات شو، زما غسل ورکونکو ښځو ته دا خبره بلکل هيره شوه اوس زه دا معلومول غواړم چې ما ته به ددې څه گناه وي او که نه؟ دويمه خبره دا ده چې دې د دوو ځلو د غسل ولې ويلې و؟ او بل دا چې مړي ته د دوو ځلو غسل څه د وجې نه ورکول کيږي او که نه؟ موږ خو يوازې دا اوريدلي دي چې که ډيرې ناپاکې هم وي؛ نو يوازې يو ځل به غسل ورکول کيږي، جواب راکړی او زموږ شک او پريشانې ختمه کړی!

جواب: د دوه ځله غسل ضرورت نه و، د يو ځل غسل د ټولو ناپاکو له پاره کافي دی، دې مرحومې به د چانه داسې اوريدلي وي، دې ته د مسئلې علم نه و.^{۱۳}

غسل ورکونکي ته اجرت ورکول

سوال: مړي ته چې کوم کس غسل ورکوي، هغه د بهر سړی وي په وارثانو کې نه وي؛ نو ايا

^۱ [لومات امرأة مع الرجال تيمموها كعكسه بخرقه، وان وجد ذو رحم محرم تيمم بلا خرقه (نورالايضاح مع مراقي الفلاح، كتاب الصلاة، باب احكام الجنائز ص: ۵۷۲). ايضاً: ماتت بين رجال او هو بين نساء يتيممه المحرم فان لم يكن فالاجنبى بخرقه (الدرالمختار، باب الجنائز ج: ۲ ص: ۲۰۱، طبع ايج ايم سعيد کراچي)

^۲ [جر د عن ثيابه ان لم يكن خنثى والا بان كان خنثى يتيمم وقيل يغسل في ثيابه الخ (حاشيه الطحطاوى على مراقي الفلاح ص: ۳۱۰ باب احكام الجنائز وايضاً عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۶۰ الباب الحادى والعشرون فى الجنائز)

^۳ [وماخرج منه غسله فقط تنظيفاً ولم يعد غسله ولا وضوءه الخ (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوى ص: ۳۱۱ باب احكام الجنائز، ايضاً: فتاوى عالمگيرى ص: ۱۵۸، الباب الحادى والعشرون فى الجنائز، الفصل الثانى)

ده ته به څه ورکول کيږي او که نه؟ زموږ د کلي د رواج مطابق صابون او خوشبو او د مري کيږي يا نوې کيږي غسل ورکونکي ته ورکول کيږي.

جواب: مري ته بايد خپل وارثان غسل ورکړي، خو که هغوی اجرت ورکړي او په چا باندې غسل ورکړي؛ نو جائز ده.^(۱)

مري ته غسل ورکونکي باندې غسل نه واجبېږي

سوال: يو کس چې خان ته د جماعت المسلمين ممبروایي هغه يو کس مري ته د غسل ورکولونه ددېله وجې منع کړ چې د غسل ورکولونه وروسته به په هغه باندې غسل واجبېږي او پرته د غسل نه هغه د جنازې لمونځ نه شي کولی، د پوښتنې مطلب مودادۍ چې ايامري ته غسل ورکونکي کس باندې په خپله هم غسل کول واجبېږي او که نه؟

سوال: کوم کس چې مري ته غسل ورکړي، په هغه غسل واجب نه دی، خو مستحب ده چې غسل وکړي اودا د څلورو وارو امامانو (امام ابو حنيفه رحمته الله، امام مالک رحمته الله، امام شافعي رحمته الله او امام احمد بن حنبل رحمته الله اجماعي مسئله ده).^(۲)

په ځينورواياتو کې راځي، چې کوم کس مري ته غسل ورکړي هغه دې غسل وکړي او کوم کس چې جنازه اوچته کړي هغه دې اودس وکړي (مشکوٰۃ ص: ۵۵)^(۳) مگر اول خو اکابرو محدثينو دا روايات کمزوري گڼلې دي، امام ترمذي رحمته الله د امام بخاري رحمته الله نه نقل کړي دي چې امام احمد بن حنبل رحمته الله او امام علي بن المديني رحمته الله فرمايي چې په دې باب کې هيڅ شی صحيح نه شته اود امام بخاري رحمته الله استاد محمد بن يحيى الذهلي رحمته الله فرمايي چې په دې مسئله کې دڅه حديث علم نه شته چې ثابت شي. (شرح مهذب ج: ۵ ص: ۱۸۵)^(۴)

۱ [واما ما يستحب للغاسل فلاولى ان يكون اقرب الناس الى الميت فان لم يعلم الغسل فاهل الامانة والورع (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۳۶ باب الجنائز طبع رشيدية) ويستحب ان يكون اقرب الناس الى الميت فان لم يعلم الغسل فاهل الامانة والورع كذا في الزاهدى (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۹، وايضاً درمختار ج: ۲ ص: ۲۰۲)، والافضل ان يغسل الميت مجانا وان ابتغى الغاسل الاجر فان كان هناك غيره يجوز اخذ الاجر.... الخ (فتاوى عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۰ الباب الحادى والعشرون، الفصل الثانى فى الغسل، وايضاً فى البحر ج: ۲ ص: ۳۰۴) ۲ [قال الخطابي لا اعلم احداً اوجب الغسل من غسل الميت قال ابن المنذر فى الاشراف رحمه الله قال ابن عمرو ابن عباس والحسن البصرى والنخعى والشافعى واحمد واسحاق وابوثور واصحاب الراى لا غسل عليه (المجموع شرح المهذب ج: ۵ ص: ۱۸۵، ۱۸۶، باب غسل الميت طبع دارالفكر بيروت).]

۳ [عن ابى هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من غسل ميتاً فليغتسل. رواه ابن ماجه وزاد احمد والترمذى وابوداود: ومن حملة فليتوضأ (مشکوٰۃ ج: ۱ ص: ۵۵ باب الغسل المسنون، كتاب الطهارة) ۴ [حديث ابى هريرة رضى الله عنه هذا رواه ابوداود وغيره وبسط البيهقى رحمه الله القول فى ذكر طرفة وقال الصحيح انه موقوف على ابى هريرة قال: وقال الترمذى عن البخارى قال ان احمد بن حنبل وعلى بن المدينى قال لا يصح فى الباب شىء وكذا قال محمد بن يحيى الذهلى.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

له دې نه پرته هغه روايت په كوم كې چې د غسل حكم وركړل شوى دى هغه په استحباب باندې معمول دي، څنگه چې په جنازه اوچتونكي باندې اودس نه لارميرې همدغه شان مري ته غسل وركونكي باندې غسل نه واجبيږي، بلكې دواړه حكمونه به په استحباب باندې معمول وي، لكه چې امام خطابي رحمته الله عليه په (معالم السنن) كې ليكي: ماته په فقهاوو كې هيڅ يوداسې كس معلوم نه دى چې دمري د غسل له وجې غسل واجب گرځوي اونه راته داسې كس معلوم دى چې د جنازې اوچتولوله وجې اودس واجب گرځونكي وي اوداسې معلوميرې چې د احكم داستحباب له پاره دى، بطور استحباب غسل ددې وجې نه كيداى شي چې دمري په بدن باندې نجاست وي اودهغې د داروسره د بدن دناپاكه كيدو ويره وي، ددې له وجې د غسل حكم وركړل شوى دى چې كه چيرته گنده څاڅكي پرې پريوتې وي چې هغه صفاشي^{۱۱} (مختصر سنن ابى داود للمندرى مع معالم السنن ج: ۴ ص: ۳۰۵)

مري سره په لاس لگولو باندې غسل نه واجبيږي

سوال: عرض دادى چې موږ ته يومسئله راپيښه ده. هغه داچې دمري په لاس لگولو سره غسل واجبيږي او كه نه؟ موږ ته كه دامعلومات حاصل شي چې نور فقهاوو ددې مسئلې په باره كې څه ليكلي دي؟ نوموړ ته به ډير اطمينان حاصل شي؟ اميد دى چې تاسو دبه د فقه حنفي، شافعي، مالكي او حنبلي نه موږ ته ددې مسئلې حل وښايئ!

جواب: تر څوپورې چې ماته معلومات شته مري سره په لاس لگولو باندې دهیچا په نژدېم غسل نه واجبيږي، په يو حديث كې دي چې چا چې مري ته غسل وركړ، هغه دې غسل وكړي او څوك چې مري اوچت كړ هغه دې اودس وكړي، ددې په سند كې محدثينو ته شك دى^{۱۲} او فقهاوو داپه استحباب معمول كړى دى، امام ابوسليمان خطابي رحمته الله عليه په (معالم السنن) كې ليكي: ماته

...بقية د تير مخ].. شيخ البخارى لا اعلم فيه حديثاً ثابتاً (شرح المذهب ج: ۵ ص: ۱۸۵، باب غسل الميت طبع دارالفكر)۔

۱ [قلت لا اعلم احداً من الفقهاء يوجب الاغتسال من غسل الميت ولا الوضوء من حملة ويشبه ان يكون الامر في ذلك على الاستحباب، وقد يحتمل ان يكون المعنى فيه: ان غاسل الميت لا يكاد يامن ان يصيبه نضح من رشاش الغسول، وربما كان على بدن الميت لجاسة فاذا اصابه نضحه وهو لا يعلم مكانه كان عليه غسل جميع البدن، ليكون الماء قداً على المواضع الذى اصابه النجس من بدنه..... الخ (مختصر سنن ابى داود للمندرى مع معالم السنن ج: ۴ ص: ۳۰۵، باب في الغسل من غسل الميت . طبع المكتبة الاثرية، باكستان). وفى المرقاة المفاتيح: . فليغتسل) لا زالة الرائحة الكريهة التى حصلت له منه، والامر للاستحباب وعليه الاكثر للخبر الصحيح ليس عليكم فى ميتكم غسل اذا غسلكموه (رواه ابن ماجه قال ابوداود وهذا منسوخ سمعت احمد بن حنبل سئل عن غسل الميت قال يجزئه الوضوء كذا فى التصحيح..... وعلى كل فالامر هنا للندب اتفاقاً (مرقاة المفاتيح ج: ۱ ص: ۳۷۱ طبع اصح المطابع بمبى)۔

۲ [تيرې شوى څلور واړه حاشيې او گورئ]۔

هيڅ يوداسې فقيه معلوم نه دی چې مري ته په غسل ورکولوباندې او دمري په اوچتولوباندې دغسل او اودس دواجبیدو حکم ورکوي، په هرحال دمري بدن ته په لاس لگولوسره غسل يا اودس نه واجبېږي يوازې لاس وينځل کافي دي.^{۱۱}

که د سفر په دوران کې بنځه وفات شي؛ نو هغې ته څوک غسل ورکړي؟

سوال: موږ درې کسان په سفر کې وو اوزموږ سفر په ريگستان کې و اوزماسره زما يو ډير گران ملگری هم و، دهغه بنځه وفات شوه، اوس تاسو راته ووايئ هغې ته څوک غسل ورکړي؟

جواب: بنځې ته سړی اوسپړيوته بنځې غسل نه شي ورکولی^{۱۲}، که خدای مکره داسې صورتحال راپېښ شي اوبنځې ته دغسل ورکولو له پاره څوک بنځه نه وي، ياسرې ته دغسل ورکولو له پاره څوک سړی موجود نه وي؛ نو هغه ته دې تيمم ورکړل شي او که دبنځې څوک محرم سړی يادسړي څوک محرمه بنځه موجوده وي؛ نو هغه دې تيمم ورکړی او که محرم نه وي؛ نواجبې دې دخپل لاس نه کپړه تاوکړي اوتيمم دې ورکړي، په ذکر شوې مسئله کې دې خاوند دلاس نه کپړه تاوکړي اوتيمم دې ورکړي^{۱۳}، ددې مسئلې پوره تفصيل دې دچا عالم نه وپوښتل شي.

د سړي اوبنځې له پاره مسنون کفن

سوال: دکفن دفن له پاره لکه څنگه چې نن سبا عام رواج دې ۲۲ گزه استعمالېږي، ايا په شرعي ډول داپابندي ضروري ده او که نه ده؛ نوصحيح طريقه څه ده؟

جواب: دسړي له پاره مسنون کفن دادی:

- (۱) لوی څادر يا وکم درې گزه اوږد او دپاوباندې يو گز نه واخله تريونيم گزپورې پلن.
- (۲) وړوکی څادر، دوه نيم گزه اوږد، دپاوباندې يو گز نه واخله تريونيم گزپورې پلن.
- (۳) کفني يا کُرته (قيمص)، دوه نيم گزه اوږد او يو گز پلن، دبنځې دکفن له پاره دوه کپړې

۱ [قلت لا اعلم احدا من الفقهاء يوجب الاغتسال من غسل الميت ولا الوضوء من جملة (مختصر سنن ابی داود للمندری مع معالم السنن ج: ۴ ص: ۳۰۵)۔

۲ [واما الغاسل فمن شرطه ان يحل له النظر الى المغسول فلا يغسل الرجل المرأة ولا المرأة الرجل..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۸۸ کتاب الجنائز، طبع دارالمعرفة، بيروت، وايضا في الشامي ج: ۲ ص: ۱۹۸ طبع سعيد)۔

۳ [واذا ماتت المرأة في السفر بين الرجال يتيممها ذو رحم محرم منهما وان لم يكن لف الاجنبي على يده خرقه ثم يتيممها وكذا اذا مات رجل بين النساء يتيممهم رحم محرم منه او زوجته او امته بغير ثوب وغيرهن بثوب..... ولا يغسل الرجل زوجته..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۸۸)، ماتت بين رجال او هو بين نساء يتيممهم المحرم، لان لم يكن لاجنبي بخرقه (درمختار، كتاب الصلاة، باب الجنائز ج: ۲ ص: ۲۱۰، دزيات تفصيل دپاره اوگوري: بدائع الصنائع، كتاب الصلاة، باب الجنائز ص: ۳۰۴ نه تر ۳۰۶ پوري، فصل واما بيان الكلام ليمن يغسل)۔

زياتې وي. ^{۱۱} (۱) سينه بند دوه گزه اوږد او يو گز پيلن. ^{۱۲}

(۲) لويته يونيم گزاوږده او تقريباً يو گز پيلنه، د لامبولوله پاره ته بند او د ستانې ددې نه پرته وي.

د کفن له پاره نوې جامه اخيستل ضروري نه ده

سوال: که څوک له مخکې نه د کفن له پاره جامه واخلي؛ نو ايا هغه ته به هر کال د کفن له پاره نوې جامه په دويم ځل اخيستل وي؟ اکثر خلک همدغه وايي چې د کفن جامه يوازې د يو کال له پاره کارامدوي ددې شرعي حيثيت څه دی؟

جواب: ددې هيڅ شرعي حيثيت نه شته، د کفن له پاره نوې جامه اخيستل هم ضروري نه دي په وينځل شوې څادرونو کې هم کفن ورکول صحيح دي. ^{۱۳}

په کفن کې گنډل شوې جامې استعمالول خلاف سنت دي

سوال: کله چې يوه بنځه ياسړی وفات شي، دهغه له پاره گنډل شوې جامې چې هغه په خپل ژوند کې اغوستې، په کور کې موجودې وي او ددې باوجود پيسې خرچ کولی شي او د کفن اخيستی او گنډلی شي، ايا په پاچامه قميص يا پرتوږ کې کفن کيدای نه شی؟

جواب: په کفن کې گنډل شوې جامې نه استعمالیږي، گنډل شوې جامې په کفن کې استعمالول خلاف سنت دي. ^{۱۴}

- ۱ [عن ابن عباس رضى الله عنهما قال: كفن رسول الله صلى الله عليه وسلم في ثلاثة أثواب نجرانية: الحلة ثوبان: وقميصه الذي مات فيه (سنن أبي داود، كتاب الجنائز، باب في الكفن ج: ۲ ص: ۹۳ طبع امدادية ملتان) قوله وكفنه سنة ازار وقميص ولقافة لحديث البخاري كفن رسول الله صلى الله عليه وسلم في ثلاثة أثواب سحولية (البحر الرائق كتاب الصلاة باب الجنائز، ج: ۲ ص: ۱۸۹، طبع دارالمعرفة بيروت، وايضاً عالمگیری، ألفصل الثالث في التكفين، الباب الحادى والعشرون ج: ۱ ص: ۱۶۰ طبع رشيدية، درمختار ج: ۲ ص: ۲۰۲ طبع سعيد)
- ۲ [عن رجل من بنى عروة بن مسعود يقال له داؤد وقد ولدته ام حبيبة بنت ابى سفيان زوج النبی صلى الله عليه وسلم ان لیلی بنت قانف الثقفية قالت: كنت فيمن غسل ام كلثوم ابنة رسول الله صلى الله عليه وسلم عند وفاقها، فكان اول ما اعطانا رسول الله صلى الله عليه وسلم الحقاء، ثم الدرع، ثم الخمار، ثم الملحفة، ثم ادرجت بعد في ثوب آخر ورسول الله (ص) جالس عند الباب ومعه كفنها يناولناها ثوباً ثوباً (سنن أبي داود، كتاب الجنائز، باب في كفن المرأة ج: ۲ ص: ۹۴ طبع امدادية ملتان) قوله وكفنها سنة درع وازار ولقافة وخمار) وخرقة تربط بها ثدياها لحديث ام عطية ان النبي صلى الله عليه وسلم اعطى اللواتي غسلن ابنته خمسة أثواب (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۹۰ كتاب الجنائز طبع دارالمعرفة بيروت، وايضاً درمختار ج: ۲ ص: ۲۰۳ كتاب الجنائز)
- ۳ [وفي المجتبى: والجديد والخلق فيه سواء بعد ان يكون نظيفاً من الوسخ والحدث الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۸۹، كتاب الجنائز، طبع دارالمعرفة، وايضاً في الهنديه ج: ۱ ص: ۱۶۱ فصل في التكفين، طبع رشيدية)
- ۴ [(وكفنه سنة ازار وقميص ولقافة) لحديث البخاري والا زار واللقافة من القرن الى القدم والقرن هنا بمعنى الشعر واللقافة هي الرداء طولاً والقميص من المنكب الى القدم بلاد حاريص لانها تفعل في قميص الحى ليتسع اسفله للمشى وبلا جيب ولا كمين ولا يكف اطرافه الخ [بقية حاشيه په راروانه صفحه

د عام سان کفن تيار ساتلی شي، خوپه دي باندې آيتونه يا مقدس نومونه مه ليکي

سوال: ايا يوسلمان په ژوند کې دخان له پاره کفن اخيستی شي؟ او په هغې باندې قرآني ايتونه يا مقدس نومونه ليکلي شي؟ او کفن د بڼه نه بڼه واخلم يا يوازې دلته په؟ کفن دخپل خان له پاره، دمور پلار له پاره، وروڼو خویندو له پاره اخيستی شم او که نه؟

جواب: ۱: کفن تيار ساتل صحيح دي.^(۱)

۲: په کفن باندې ايتونه يا مقدس نومونه ليکل صحيح نه دي، دې سره د ايات مقدسه او پاکو نومونو بې حرمتي به وشي.^(۲)

۳: مړ شوی کس چې به څنگه جامې د جمعې په ورځ او په اخرونو کې اغوستي او بڼې چې په دپلار کورته د تگ له پاره کومه جامې استعمالولې دهغې معيار د جامې کفن استعمالول پکار دي.^(۳) مگر حکم دادی چې مړی د سپين رنګ په کفن کې دفن کړل شي.^(۴) ددې له وجې په عام ډول د سپين رنګ لټه کفن استعمالیږي.

... بقیه د تیر مخ] .. (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۸۹ کتاب الجنائز، طبع دار المعرفة، بیروت، رد المختار کتاب الصلاة، باب الجنائز ج: ۲ ص: ۲۰۲ طبع سعید)۔

۱ [عن سهل ان امرأة جئت النبي صلى الله عليه وسلم ببردة منسوجة فيها حاشيتها تدرن ما البردة قالوا الشملة قال نعم قالت نسجتها بيدي فجئت لا كسوكها فاخذها النبي صلى الله عليه وسلم محتاجا اليها فخرج اليانما ازاراة فحسنها فلان فقال اكسنيها ما احسنها فقال القوم: ما احسنت لبسها النبي صلى الله عليه وسلم محتاجا اليها ثم سألته وعلمت انه لا يروه قال: اني والله ما سألته لا لبسه وانما سألته لتكون كفي، قال سهل: فكانت كفته (صحيح البخاري، كتاب الجنائز، باب من استعد الكفن في زمن النبي صلى الله عليه وسلم فلم ينكر عليه، ج: ۱ ص: ۱۷۰ طبع قديمي، ابن ماجه ص: ۲۵۴ طبع قديمي) والذى ينبغي ان لا يكرهه هينه نحو الكفن الخ (قوله والذى ينبغي الخ) كذا قاله في شرح المنية، وقال لان الحاجة اليه متحققة غالبا (در مختار مع رد المختار ج: ۲ ص: ۲۴۴ باب الجنائز، كتاب الصلاة)۔

۲ [وقد افق ابن الصلاح بانه لا يجوز ان يكتب على الكفن يس والكهف ونحوهما خوفا من صديد الميت وقدما قبيل باب المياه عن الفتح انه تكره كتابة القرآن واسماء الله تعالى على الدراهم والحارب والجدران وما يفرش وما ذالك الا لاحترامه وخشية وطينه نحوه مما فيه اهانة فالمنع هنا اولي ما لم يثبت عن المجتهد او ينقل فيه حديث ثابت (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۶، ۲۴۷، باب الجنائز)۔

۳ [ويكفن بكفن مثله وهوان ينظر الى مثل ثيابه في الحياة لخروج العيدين وفي المرأة ينظر الى ما تلبس اذا خرجت الى زيارة ابويها كذا في الزاهدي (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۱ كتاب الصلاة في الشامية ج: ۲ ص: ۲۰۲ طبع سعید) ۴ [واجب الاكفان الثياب البيض هكذا في النهاية (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۱ كتاب الصلاة، الباب الحادي والعشرون، فصل في التكفين وايضا في البخاري، باب الثياب البيض في الكفن، ج: ۱ ص: ۱۶۹)۔

د کفن جامې ته کولو (راتولولو) سره نه حرامیږي

سوال: دا خبره تر کومه حده پورې صحیح ده چې مړي ته کوم کفن اغوستل کیږي که هغه داخیستلونه وروسته راتول کړل شي؛ نو دا دمړي له پاره حرام شي.

جواب: د ابالکل مهمل خبره ده.

اب زم زم سره وینځل شوې جامې کفن ورکول جائز دي

سوال: د اب زم زم په اوبو سره وینځل شوې جامې کفن ورکول جائز دي او که نه؟

جواب: اب زم زم سره وینځل شوې جامې کفن ورکول جائز دي، البته دغه شان اب زم زم سره د کفن وینځل د بزرگانو نه ثابت نه دي. غالباً د برکت د حاصلولو له پاره په خلکو کې د دې رواج شو. ^(۱)

په زم زم سره کفن وینځل او کیښودل، د خپل قبر ځای خاص کول

سوال: که یو سړی د ځوانۍ په حالت کې د خپل ځان له پاره او د خپلې ښځې له پاره د مکې معظمې نه کفن واخیست او دې ته یې د زم زم په اوبو باندې غسل ورکړ او کې یې ښوده؛ نو ایا دې ته بدعت ویل کیږي؟ او که د مرګ نه مخکې د خپل ځان له پاره قبر او کني او تیار یې کړ او خپلو متعلقینو ته یې خبر ورکړ چې له وفات نه وروسته ما په دې ځای کې ښخ کړئ؛ نو ایا دا فعل بدعت دی؟

جواب: دواړه خبرې جائز دي، بدعت نه دی، خو د ذاتي ملکیت په ځای کې دې جوړ کړي د وقف ځای منع کول صحیح نه دي؟ ^(۲)

مړي ته په کفن کې عهد نامه کیښودل بې ادبي ده

سوال: دمړي په کفن کې عهد نامه اچول کیږي، وایي چې ددې په برکت سره بخشش کیږي، ایا دا صحیح ده؟

۱ [و بحرقبراً لنفسه وقيل يكره والذي ينبغي ان لا يكره هيئة نحو الكفن بخلاف القبر وفي شرحه: لا باس به وفي التارخانية: لا باس به ويوجرعليه، هكذا عمل عمر بن عبدالعزيز والربيع بن خيثم وغيرهما، قوله والذي ينبغي الخ، كذا قاله في شرح المنية، وقال: لان الحاجة اليه متحققة غالباً بخلاف القبر لقوله تعالى وماتدرى نفس باى ارض تموت (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۴ باب الجنائز، كتاب الصلاة، طبع سعيد).

۲ [و بحرقبراً لنفسه وقيل يكره والذي ينبغي ان لا يكره هيئة نحو الكفن بخلاف القبر وفي شرحه: لا باس به وفي التارخانية: لا باس به ويوجرعليه، هكذا عمل عمر بن عبدالعزيز والربيع بن خيثم وغيرهما، قوله والذي ينبغي الخ، كذا قاله في شرح المنية، وقال: لان الحاجة اليه متحققة غالباً بخلاف القبر لقوله تعالى وماتدرى نفس باى ارض تموت (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۴ باب الجنائز، كتاب الصلاة، طبع سعيد).

جواب: عهدنامه په قبر کې کینودل بې ادبي ده، کینودل پکار نه دي، په درمختار کې دي چې: که دمړي په تندۍ باندې یا په پټکي باندې یا په کفن باندې، عهدنامه، ولیکل شوه؛ نو امید دی چې الله تعالی به د دې مړي بښنه وکړي، خو علامه شامي رحمته الله علیه د دې پُرزور تردید کړی دی.^{۱۱}

دوفات شوې ښځې په پښو باندې نکريزې لگول جائز نه دي

سوال: زما مورو فات شوه؛ نو مایوه دمړولامبولوواله ښځه راوسته، هغې په ماباندې نکريزې راوغوښتل، دمور دلامبولونه وروسته مې د موريه دواړو پښو یغني دواړو پښو په تلوباندې بې نکريزې ولگول، زموږ کوروالو خوډیره منع کړله، خو هغې ښځې راته مسئلې مسائل ښودل. مختصر دا چې زه دامعلومول غواړم چې کفن کړل شوی لاش (ښځه) ته په پښو باندې نکريزې لگولو ذکر چیرته راغلی دی او که نه؟

جواب: هغې غلطې وکړه، مړي ته نکريزې لگول پکار نه و.^{۱۲}

د کفن اغوستلو په وخت کې مړي ته کافور

لگول اود خوشبو پونه (چرکاؤ) ورکول جائز دي

سوال: څنگه چې نن سبا په موږ مسلمانانو کې رواج دی چې که د مړي په خوا کې گرتنۍ اولویان لوږې کيږي، همدغه شان په قبرونو باندې گرتنۍ اوموم بتنۍ لگوو، حالانکې زما د معلوماتو مطابق حضور صلی الله علیه و آله وسلم فرمایلي دي چې داوور سره مړو ته تکلیف ملاویري څه احکام دي؟ اودا چې مړي ته څنگه خوشبو ولگول شي؟ دگلونوهاراچولوسره یا خوشبو پوري اچولوسره؟

جواب: ۱: مړي ته د کفن اغوستلونه مخکې دلویانولوکې ورکول مسنون دی.^{۱۳}

۱ [کتب علی جبهه المیت او عمامته او کفنه عهدنامه یرجی ان یغفر الله للمیت، درمختار: وفي الشامية: وقد ائق ابن الصلاح بانه لا یجوز ان یکتب علی الکفن یس والکفف ونحوهما خوفاً من صدید المیت..... وقد قدما قبیل باب المیاه عن الفتح انه تکره کتابة القرآن واسماء الله تعالی علی دراهم والمخاریب والجدران وما یفرش وما ذالك الا لاحترامه وخشیه وطنه ونحوه مما فی هاته فالتامع بالاولی مالم یثبت عن المجتهد او ینقل فی حدیث ثابت فتامل (رد المحتار علی الدر المختار ج: ۲ ص ۲۴۶ مطلب فیما یکتب علی کفن المیت) الاستفسار: قد تعارف فی بلادنا هم یلقون علی قبر الصلحاء ثوباً مکتوباً فی سورة الاخلاص هل فی هه باس؟ الاستبصار: هو استهانة بالقرآن، لان هذا الثوب انما یلقى تعظیماً للمیت، ویصیر هذا الثوب مستعملاً مبتذلاً وابتذال کتاب الله من اسباب عذاب الله (فتاوی لکهنوی ص ۴۰۳)

۲ [قال فی القنیة: اما التزین بعد موتها لا یجوز..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۸۷)۔

۳ [قوله وتجمر الاکفان اولا وترا لانه علیه السلام امر باجمار اکفان امراته والمراد به التطیب قبل ان یدرج فیها المیت..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۹۱ کتاب الصلاة باب الجنائز طبع دار المعرفة بیروت)۔

- ۲....دمري په سرکې، ږيره اوپه پوره بدن باندې خوشبولگول اود سجدې په ځايونو (تندی، پوزه، دواړو لاسونو، دواړو گونډو او دواړو پښو) باندې کافور لگول مستحب دي.^{۱۱}
- ۳....په مري يا په قبر باندې گلونه اچول اوپه قبرونو باندې گربتي بلول غلط دي.^{۱۲}

د مري په باره کې د بنځو توهم پرستي

سوال: دا ويل کيږي چې دمري خوځول او اخواد يخوا کول سهي نه دي، ځکه چې دې سره مري ته سخت تکليف ورکول کيږي که په هغه کې ساه وای؛ نو ټول به يې شلولي و، زما محترم بزرگه! په نواب شاه کې داسې يو کار وشو، يوه اينجلۍ وفات شوه، پته نه شته چې غسل يې ورکړي؛ نورايې وسته، دکفن اغوستلونه وروسته هغه اينجلۍ څوک چې وفات شوې وه، غسل ورکونکې دهغې په سترگو کې کاجل ولگول، زما محترمه! په نواب شاه کې يو غسل واله نه، بلکې په نواب شاه کې چې څومره داسې بنځې دي هغوی ټولې دارسم کوي، کاجل په گوتي سره لگول، هسې داترکومه حده پورې صحيح ده؟

که دچاپه کورکې څوک ماشوم، هلک يا اينجلۍ، بنځه سړی، بدۍ يا بوډا يا د ډير عمر واله څوک چې هم وفات شي؛ نو بنځې پرهيز کوي، چې زموږ پرهيز ياتعويز دي، داسې بنځې د مري کورته نه ځي، حتی چې دهغوی د لسو يا دولسو کلنو اينجليو هم پرهيزوي او تر دې پورې چې د مري د کور مخې ته به هم نه تيريږي، خداي دې نه کړي دوی پورې د مري څه روح وي ننځلي، دا پرهيز څلويښت يا ددې نه زياتې ورځې هم چليږي، دا پرهيز دهغوی دخپلو سکه خپلوانو يعني ورپرونو، خوريونو، ياد برادرئ وغيره نورو عزيزانو خپلوانو گوانديانو پورې چليږي.

۱ [قوله وجعل الخنوط على راسه وحيته لا ن التطيب سنة والكافور على مساجده زيادة في تکرمتها وصيانة للميت عن سرعة الفساد وهي موضع سجوده الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۸۷ باب الجنائز) . وكذا في الفتاوى العالمگیریة ، كتاب الصلاة الفصل الثالث في التكفين ، الباب الحادی والعشرون في الجنائز ج: ۱ ص: ۱۶۱] -

۲ [و ذکر ابن الحاج في المدخل ، انه ينبغي ان يحتجب ما احداثه بعضهم من اثم ياتون بماء الورد فيجعلونه على الميت في قبره وان ذالك لم يرو عن السلف رضى الله عنهم فهو بدعة قال ويكفيه من الطيب ما عمل له وهو في البيت فنحن متبعون لامتدعون فحيث وقف سلفنا وقفنا (حاشيه الطحطاوى على مراقى الفلاح ، فصل في حملها ودفنها ص: ۳۳۳ طبع مير محمد كتب خانه) . واعلم ان النذر الذي يقع للاموات من اكثر العوام وما يوخذ من الدراهم والشمع والزيت ونحوها الى ضرائح الاولياء الكرام تقربا اليهم فهو بالاجماع باطل وحرام وقد ابتلى الناس بذلك لاسيما في هذه الاعصار وقد بسطه العلامة قاسم في شرح درر البحار (در مختار، قيل باب الاعتكاف ج: ۲ ص: ۴۳۹ طبع ايج ايم سعيد)، تفصيل دپاره اوگوري: اختلاف امت اوصراط مستقيم ص: ۶۹ نه تر ۷۴ پوري] -

جواب: د ادم توهم پرستي ده، چې مړی دخپل ځای نه اخواد پخوانه کړل شي، مړي ته کاجل يا رانجه لگول منع دي^{۱۱} ځينې ښځې چې دمړي کورته نه ځي همدغه شان دزچگي واله کورنه پرهيز کوي داد غلطو خلکو خوره شوې گمراهي ده، هغوی دوی ته داسې تعويذونه ورکوي چې هغوی ټول عمر ددوی دچکر نه ونه وځي

د مړي له پاره حيله اسقاط او قدمونو شمار لورسم

سوال: زموږ په کلي کې چې کله څوک وفات شي؛ نواول چې کله دجنازې کټ پورته کوي؛ نو مولوي صاحب قدمونه شماري، پته نه شته چې دا خبره صحيح ده او که نه؟ بيا دجنازې لمونځ کولونه وروسته مولويان صاحبان يوه دايره جوړه کړي او کيني په لاس کې قرآن پاک واخلي او دې ته هغوی دحيلې نوم وايي، خدای مکره که چا دخپل مړ شوي حضرت حيله ونکړه؛ نومولويان صاحبان دټولونه مخکې فتوا لگوي، وگوره، پرته دحيلې نه يې خښ کړ، ددې ښښه نه کيږي، ايا دا حيله په اسلام کې جائزه ده، همدغه شان قرآن پاک دخان سره اوږل، ايا دقرآن پاک بې حرمتي نه ده؟

جواب: مستحب داده چې بنده دجنازې کټ ترڅلو ښتو قدمونو پورې اوچت کړي، اول په ښي اوږه باندې دمخکني طرف نه لس قدمه دې واخلي، بيا په گسه اوږه باندې دې لس قدمه وروسته نه دې واخلي، په گسه اوږه دې دمخکې طرف نه لس قدمه، بيا په گسه اوږه د وروسته طرف نه دې لس قدمه واخلي^{۱۲}، ظاهره ده چې هرکس دې خپل قدمونه په خپله وشماري، دمولوي صاحب دخلکو قدمونه شمارل بې معنا ده او خپل قدمونه دې وشماري. ترڅو پورې چې داسقاط دحيلې تعلق دی په کوم شکل کې چې نن سبا حيله رائج ده دا خالص بدعت دی او ديزيات قبيح بدعت^{۱۳}، او ددې بدعت له پاره دقرآن کریم استعمالول بې شکه دقرآن کریم بې حرمتي ده.

۱ [ايضا]۔

۲ [واما نفس السنة فهي ان ناخذ بقوانينها الاربع على طريق التعاقب بان تحمل من كل جانب عشر خطوات فيحمله على عاتقه الايمن ثم الموحرا الايمن على عاتقه ثم المقدم الايسر على عاتقه الايسر ثم الموحرا الايسر على عاتقه الخ (فتاوى عالمگیری، كتاب الصلاة، الباب الحادي والعشرون في الجنائز، الفصل الرابع في حمل الجنائز ج: ۱ ص: ۱۶۲)، وينبغي ان يحمل من كل جانب عشر خطوات لما روى في الحديث من حمل جنازة اربعين خطوة كفرت اربعين كبيرة (البدائع الصنائع، فصل والكلام في جملة على الجنائز، ج: ۱ ص: ۳۰۹ البحر ج: ۳ ص: ۳۳۸)۔

۳ [عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال النبي صلى الله عليه وسلم: من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد (صحيح بخاری، كتاب الصلح ج: ۱ ص: ۳۷۰ طبع قديمي) وعرفها (اي البدعة) الثماني بانها ما احدث على خلاف الحق المتلقى عن رسول الله صلى الله عليه وسلم من علم او عمل او حال بنوع شبهة واستحسان، وجعل ديننا قوينا وصراطا مستقيما (رد المحتار باب الامامة مطلب البدعة خمسة اقسام ج: ۱ ص: ۵۶۰)۔

جنازې ته د اوږې ورکولو مسنونه طريقه

سوال: کله چې د يو کس جنازه دهغه دکورنه پورته کيږي؛ نو اکثر ليدل کيږي چې خلک جنازې ته اوږه ورکوي او بيا څه مخصوص قدمونو تلوونه وروسته هغه بدل کړي او کافي ليري پورې دا عمل جاري وي، دې عمل ته داخلک، ده قدم، وايي د دې عمل (ده قدم) اصل حقيقت څه دی؟ لږ په تفصيل سره مو پوه کړئ، ځکه چې زه دکومې علاقې اوسيدونکي يم، هلته سل په سل خلک داسې کوي.

جواب: دمړي جنازې ته اوږه ورکول مسنون دي او په ځينو احاديثو کې جنازې ته د څلورو واړو طرفونه د اوږې ورکولو فضيلت هم راغلي دي. د طبراني په (معجم اوسط) کې په ضعيف سند سره د حضرت انس بن مالک رضي الله عنه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل:

من حمل جوانب السرير الرابع كفر الله عنه اربعين كيرة، (مجمع الزوائد ج: ۳ ص: ۲۶)

ترجمه: کوم کس چې د جنازې دکت څلورو واړو پښوته اوږه ورکړه الله تعالى به دا د څلوېښتو لويو گناهونو کفاره جوړه کړي.

امام سيوطي رحمه الله په (الجامع الصغير) جلد ۳ صفحه ۱۷۰ کې د ابن عساكر رحمه الله په روايت سره د حضرت واثله رضي الله عنه دا حديث نقل کړی دی.

دامت فقهاوو جنازې ته د اوږې ورکولو سنت طريقه دا ليکلې ده چې لومړيو لسو قدمونو پورې دې ښي طرف ته مخکينيو پښوته اوږه ورکړي، بيا لس قدمه دې هم ددې طرف روستنيو پښوته اوږه ورکړي، بيا لس قدمه گس (چپ) طرف ته مخکينيو پښوته، بيا لس قدمه گس طرف ته روستنو پښو ته، که پرته د تکليف ورکولو په دې طريقه باندې عمل وشي؛ نو بهتر ده.^{۱۱}

د جنازې له پاره دريدل بهتر دي

سوال: کله چې زمونږ په خوا کې جنازه تيريږي او موږ ناست يو؛ نو په احترام کې دريدل پکار دي او که نه؟ ځکه چې ځينې کسان په دکانونو کې ناست وي؛ نو د دريږي او ځينې نه دريږي؟

جواب: دريدل بهتر دي.^{۱۲}

۱ [تيره شوى حاشيه (واما نفس السنة فهى ان ناخذ بقوائهما الرابع... الخ) او گوري!] _

۲ [ولا يقوم للجنازة الا ان يريدان يشهدا كذا فى الايضاح (هندية كتاب الصلاة الباب الحادى والعشرون فى الجنائز، الفصل الرابع فى حمل الجنازة)، ولا يقوم احد للجنازة اذا مرت به الا اذا اراد ان يتبعها، وعليه الجمهور، وما ورد فى الاحاديث الصحيحة من القيام لها منسوخ بما روى عن على رضى الله عنه قال كان: رسول الله صلى الله عليه وسلم امرنا بالقيام فى الجنازة ثم جلس بعد ذلك وامرنا بالجلوس، رواه ابو داود الخ (حلبى كبير فصل فى الجنازة ص: ۵۹۳) _

مړی د دفن کولو له پاره په سورلی باندي وړل

سوال: مړی د دفن کولو له پاره په سورلی باندي وړل پکار دي او که پلي (پیدل)؟

جواب: که قبرستان لرې وي؛ نو بیا په سورلی باندي د وړلو هیڅ باک نشته دی.^{۱۱}

خاوند د خپلې ښځې په جنازه کې شریکیدای شي

سوال: په ځینو خلکو کې دا خبره مشهوره ده چې کله ښځه وفات شي؛ نو خاوند نه خود خپلې ښځې مخ ته کتې شي اونه هغې ته لاس لگولی شي، تردې پورې چې د جنازې کټ ته اوږه هم نه ورکوي اونه دې د جنازې په لمونځ کې شریکيږي، په قبر کې هم خاوند خپله ښځه نه شي کوزولی، اوس تاسو راته معلومات راکړئ چې دا خبرې تر کومه حده پورې صحیح دي؟ تسو ووايي چې د ښځې د مرگ نه وروسته آیا خاوند غیر محرم گرځي؟

جواب: د ښځې د مرگ نه پس خاوند هغې مخ لیدی شي لاس ورسره نه شي لگولی،^{۱۲} جنازې ته اوږه ورکولی شي، د جنازې په لمونځ کې شریکیدای شي، اود ښځې لحد کې د کوزولو له پاره هغې محرم رشته دار پکار دی، که هغوی نه وي، نو نور خلک دې ښکته کړي، په دوی کې خاوند هم شریکیدای شي^{۱۳} دا صحیح ده چې د ښځې د مرگ سره د دنیاوي احکامو په اعتبار سره د ښځې خاوند رشته ختمه شي، اود خاوند په حیثیت سره په یو لحاظ سره هغه اجنبی شي.^{۱۴}

خاوند له مرگه وروسته د ښځې مخ لیدی شي لاس نه شي لگولی

سوال: تاسو دیو صاحب د سوال په جواب کې فرمایلي دي چې د خاوند د خپلې ښځې مخ ته کتل جائز دي اود هغې بدن ته لاس لگول جائز نه دي،، تاسو ته درخواست دی چې د قرآن پاک نه څه حواله یا دلیل راکړئ، ځکه چې زما په علم کې خود ا حقیقت دی چې حضرت علي عليه السلام له وفات نه وروسته حضرت فاطمه عليها السلام ته په خپله غسل ورکړی و او همدغه شان د حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه له وفات وروسته دهغه بي بي محترمه هغوی ته غسل ورکړی و، ددې وجې

۱ [اما اذا كان عذبان كان المحل بعيدا يشق حمل الرجال له اولم يكن الحامل الا واحد فحمله على ظهره فلا كراهة اذن (حاشية الطحطاوى على مراقى الفلاح كتاب الجنائز ص: ۳۳۱)

۲ [ويمنع زوجها من غسلها ومسها لا من النظر اليها على الاصح (درمختار مع الشامى، كتاب الصلاة باب صلاة الجنابة ج: ۲ ص: ۱۹۸ طبع ايج ايم سعيد)۔

۳ [وذى الرحم المحرم اولى با دخال المرأة من غيرهم وكذا ذوالرحم غير المحرم اولى من الاجنبى . هندية ج: ۱ ص: ۱۶۶، كتاب الصلاة الباب الحادى والعشرون فى الجنائز، الفصل السادس)۔

۴ [بخلاف ما اذا ماتت المرأة حيث لا يغسلها الزوج لان هناك انتهى ملك النكاح لا نعدام اخل فصار الزوج اجنبيا..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۰۴ طبع ايج ايم سعيد)، واما بيان الكلام فيمن يغسل (وايضاً رد المختار كتاب الصلاة، باب الجنائز ج: ۲ ص: ۱۹۸ طبع ايج ايم سعيد)۔

نه داخبره خو ضروري ثابت او شرعي دليل ته رسيږي چې دوفات نه پس د خاوند ښځې ياد ښځې د خاوند مخ ته کتل ورسره لاس لگول وغيره نه صرف جائز دي، بلکې غسل ورکول افضل هم دي، صحابه کرامو خوبه جائز، بلکې بهترين او افضل افعال او اعمال سرته رسول، په موږ عامو مسلمانانو کې چې کومې خبرې مشهورې دي چې دوفات نه پس نکاح ختمه شي، کتل اولاس لگول ورته منع دي او داسې نور، دا ټولې خبرې غلطې او د کم علمۍ له وجې دي، که زما خبرې غلطې وي؛ نو مهرباني وکړئ اوڅه شرعي دليل راته پيش کړئ!

جواب: د ښځې دوفات سره نکاح ختمه شي، همدغه وجه ده چې دهغې دخو رسره نکاح کولی شي. ددې وجې نه د خاوند له پاره د ښځې له مرگ نه وروسته هغې ته لاس لگول او غسل ورکول جائز نه دي^{۱۱} اود خاوند په مرگ باندې دنکاح اثر د عدت پورې باقي وي، ځکه ښځې ته د خاوند له وفات وروسته هغه سره لاس لگول او غسل ورکول صحيح دي، حضرت ابوبکر صديق رضي الله عنه ته دهغوی دميرمنې په غسل ورکولو کې خوهيڅ شک نشته^{۱۲} خو د حضرت علي رضي الله عنه واقعه کې شک دی، اول خوبه دې سلسله کې درې روايات مروي دي: يودا چې حضرت علي رضي الله عنه غسل ورکړی و، دويم دا چې حضرت اسماء بن عميس رضي الله عنها او حضرت علي رضي الله عنه غسل ورکړی و^{۱۳} او دريم دا چې حضرت فاطمې رضي الله عنها دوفات نه مخکې غسل وکړ، نوې جامې

۱ [ولنا روى عن ابن عباس رضى الله عنهما ان رسول الله صلى الله عليه وسلم سئل عن امرأة تموت بين رجال فقال يتيمم بالصعيد ولم يفصل بين ان يكون فيهم زوجها اولايكون، ولان النكاح ارتفع بموتها فلا يبقى حل المس والنظر كما لو طلقها قبل الدخول ودلالة الوصف انما صارت محرمه على التاييد والحرمه على التاييد تنافي النكاح ابتداء وبقاء ولهذا جاز للزوج ان يتزوج باختها واربعة سواها واذا زال النكاح صارت اجنبية فبطل حل المس والنظر بخلاف ما اذا مات الزوج لان هناك ملك النكاح قائم..... الخ (البداية الصنائع، فصل وامايان الكلام فيمن يغسل ج: ۱ ص: ۳۰۵)۔

۲ [اما المرأة فتغسل زوجها..... وروى ان ابا بكر الصديق رضى الله عنه اوصى الى امراته اسماء بنت عميس ان تغسله بعد وفاته..... ولان اباحة الغسل مستفادة بالنكاح فتبقى مابقي النكاح بعد الموت باق الى وقت انقطاع العدة بخلاف ما اذا ماتت المرأة حيث لا يغسلها الزوج لان هناك انتهى ملك النكاح لانعدام المحل فصار الزوج اجنبياً فلا يحل له غسلها (بداية الصنائع فصل وامايان الكلام فيمن يغسل ج: ۱ ص: ۳۰۴ طبع ايج ام سعيد، وايضاً في البحر ج: ۲ ص: ۱۸۸ كتاب الصلاة، باب الجنائز، طبع دار المعرفة بيروت)۔

۳ [قلنا هذا محمول على بقاء الزوجية لقوله عليه السلام كل سب ونسب ينقطع بالموت الا سبى ونسبى مع ان بعض الصحابة انكر عليه شرح المجمع للعيني (قوله قولنا..... الخ) قال في شرح المجمع لمصنفه فاطمة رضى الله عنها غسلتها ام ايمن..... ولئن ثبت الرواية فهو مختص به الا ان ابن مسعود رضى الله عنه لما اعترض عليه بذلك اجابه بقوله: اما علمت ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ان فاطمة زوجتك في الدنيا والاخرة فدعاه الخصوصية دليل على ان المذهب عندهم عدم الجواز (فتاوى شامى، باب صلاة الجنائز ج: ۲ ص: ۱۹۸)، وروى البيهقي وابو الفرج عن فاطمة رضى الله عنها قالت لاسماء بنت عميس: يا اسماء! اذا مت فاغسليني انت وعلى فغسلها قال ابو الفرج في اسناده عبدالله بن نافع..... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

يې واغوستې اوويې فرمايل چې زه رخصتيرم، ماغسل هم کړی دی او کفن مې هم واغوستی دی، دمرگ نه پس دې زما جامې ونه وېستل شي،، دا يې وويل او مخ په قبله څملاسته او روح ترې پرواز وکړ، دهغې دوصيت مطابق غسل ورنکړل شو؛ کله چې روايات په دې سلسله کې متعارض وي؛ نو په دې واقعه باندې څه شرعي مسئلې له پاره بنيادجوړول به هم صحيح نه وي او که دحضرت علي عليه السلام دغسل ورکولو روايت صحيح ومنل شي؛ نو زيات نه زيات داويلی شو چې دادحضرت فاطمې عليها السلام او حضرت علي عليه السلام خصوصيت و، دې سره عام حکم نه ثابتيږي، له دې وجې نه صحيح مسئله هماغه ده چې ماليکلې ده، چې دبنځې له وفات نه وروسته خاوند دهغې مخ ليدی شي، مگر لاس ورسره نه شی لگولی.^(۱۱)

په بنځه خاوند کې که څوک مړ شي نو د يو بل مخ ليدی شي او که نه؟

سوال: د ځينې خلکو نه مې آوريدلي دي چې په بنځه او خاوند کې يو کس مړ شي؛ نو خاوند د خپلې مړې بنځې مخ نه شي ليدلی، او دا رنگه بنځه د خپل مړ خاوند مخ هم نه شي ليدلی، اوس که چيرې بنځه د خپل مړ خاوند او خاوند د خپلې مړې بنځې د آخري ديدار د پاره يو بل ته گوري؛ نو په اسلام کې به دا څه قسمه گناه وي؟

جواب: دواړه د يو بل مخ ليدلی شي، بنځه خپل مړ خاوند ته لاس هم لگولی شي، خاوند مرحومې بنځې ته لاس نه شي لگولی.^(۱۲)

مړی په کور کې تر کوم وخته کينودل کيدای شي

سوال: چې کله مړگ وشي؛ نو مړی تر کوم وخته پورې کينودل کيدای شي؟

جواب: له وفات نه وروسته چې څومره ممکن وي، زر تر زره يې تجهيز، تکفين او تدفين کول پکار دي.^(۱۳)

... بقیه د تیر مخ].. قال یحییٰ لیس بشی ء وقال النسائی متروک ورووا احادیث آخریس فیها مایعتمد علیہ (حلی کبیر فصل فی الجنائز ص: ۶۰۴ طبع سهیل اکیدمی)۔

۱ [عن ام سلمة رضى الله عنها قالت: اشتكت فاطمة شکوها الذی قبضت فيه فکنت امرضا فاصبحت یوماً کامل مارایتها، وخرج علی لبعض حاجته فقالت: یاامه ! اسکى لی غسلاً فاعتسلت کاحسن مارایتها فتسل، ثم قالت: یاامه ! اغطنی ثیابی الجدد فاعطیتها، فلبستها، ثم قالت: یاامه ! اقدمی لی فراشی وسط البیت ففعلت واضطجعت، فاستقلت القبلة وجعلت یدها تحت خدها ثم قالت: یاامه ! انه مقبوضة الان وقد تطهرت فلایکشفنی احد فقبضت مکافها.. انتهى، واعلم ان الحدیث ذکره ابن الجوزی فی الموضوعات هذا لما لاینسب الی علی وفاطمة بل یزهون عن مثل هذا - (نصب الرایة لاحادیث الهدایة، کتاب الصلاة، باب الجنائز ج: ۲ ص: ۲۵۰، ۲۵۱ طبع مؤسسة الریان المکتبة الملیکیة)۔

۲ [وینع زوجها من غسلها ومسها لا من النظر إليها علی الاصح... وهي لا تمنع من ذلك... الخ. وفي الشرح ولعل وجهه ان النظر اخف من المس فجاز لشبهة الاختلاف (شامی ج: ۲ ص: ۹۸ باب الجنائز، کتاب الصلاة) ۳ [ويستحب ایضاً ان یسارع الی قضاء دینه ابرائه منه ویبادر الی تجهیزه.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه..

د خلکو د انتظار له پاره مړی کيښودل

سوال: د څه خلکو د انتظار له پاره مړی کيښودل څنگه دي؟

جواب: د لرې رشتدارو د انتظار دپاره مړی ډیرې گټې کيښودل او پريښودل ډیره بده خبره ده.^(۱)

د ناپاکه کس جنازې ته اوږه ورکول

سوال: کله چې جنازه پورته کیږي؛ نو ډیر خلک جنازې ته اوږه ورکوي، که څوک د ناپاکي

(جنابت) په حالت کې جنازې ته اوږه ورکړي؛ نو څه به کیږي؟ که د دغه کس زړه پاک وي او کپړي

یې ناپاکه وي نو هغه په دې حالت کې جنازې ته اوږه ورکولی شي او که نه؟

جواب: د ناپاکه (جنب) کس له لوري جنازې ته اوږه ورکول مکروه دي، د زړه سره جامې او بدن

هم پاکول پکار دي، د کوم کس چې دخپل بدن او جامو پاکو ساتلو اهتمام نه وي؛ نو د زړه د پاک

ساتلو په خاورې اهتمام وکړای شي.

د ښځې مړي ته هر کس اوږه ورکولی شي

سوال: ایا د ښځې جنازې ته هر کس اوږه ورکولی شي او که یوازې محرم سړي اوږه ورکولی شي؟

جواب: قبر ته خويې یوازې محرمو سړيو ته ښکته کول پکار دي، (که محرم نه وي یا کافي نه

وي؛ نو غیر محرم هم شاملیدای شي)^(۲) خود اوږې ورکولو ته اجازت دی.^(۳)

په قبرستان کې د جنازې کيښودونه مخکې ناسته د ادب خلاف ده

سوال: په قبرستان کې د جنازې په ځمکه باندې د کيښودونه مخکې د کسانو ناسته څنگه ده؟

جواب: د ادب خلاف ده، د جنازې د کيښودونه وروسته ناسته پکار ده.^(۴)

... بقیه د تیر مخ].. ولا یوخر (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۷)

[۱] وکړه تاخیر صلاته ودفنه لیصلی علیه جمع عظیم بعد صلاة الجمعة الا اذا خیف فوقها بسبب دفنه

(الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۲۳۲) والا فضل ان يجعل بتجهيزه كله من حين يموت وفي القنية ولو

جهزالمیت صبیحة يوم الجمعة یکره تاخیر الصلاة ودفنه لیصلی علیه الجمع العظیم.... الخ (البحر الرائق

ج: ۲ ص: ۱۹۱ باب الجنائز)

[۲] وذو الرحم المحرم اولی با دخال المرأة من غیرهم کذا فی الجوهره النيرة وکذا ذو الرحم غیر المحرم اولی من

الاجنبی فان لم یکن فلا بأس للاجانب وضعها کذا فی البحر الرائق (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۶ کتاب الصلاة)۔

[۳] سن فی حمل الجنائزة اربعة من الرجال الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۲ کتاب الصلاة، الباب الحادی

والعشرون فی الجنائز)، وايضاً یکره الناس ان یمنعوا حمل جنازة المرأة لزوجها الخ (خلاصة الفتاوى

ج: ۱ ص: ۲۲۵)

د مړي د دفن کولوپه وخت کې رسومات

سوال: کله چې قبر ته مړی ښکته کېږي؛ نو د قبر په دیوالونو باندې او په مړي باندې د ګلابو عرق او نورې خوشبویي شیندي، په مړي باندې، عهد نامه، وغیره ږدي، د کورنۍ د مړي د وتوپه وخت کې د مړي له پاره توبه، باقاعدې خوراک وغیره وږي، او په قبر باندې گلونه او خوشبویي استعمالوي ایادې شيانوسره مړي ته څه فائده حاصلېږي؟ شرعي حیثیت سره یې بیان کړی!

جواب: دا ټول رسمونه غلط دي او ددې هیڅ شرعي سند نشته.^{۱۱}

په قبر کې مالوچ یا فوم غوړول صحیح نه دي

سوال: آیا په قبر کې څه شی غوړول مثلاً مالوچ، فوم او داسې نور... جائز دي؟

جواب: په قبر کې هیڅ شی غوړول درست نه دي.^{۱۲}

په قبر کې قرآن یا کلمه کینودل جائز نه دي

پرسوال: آیا د مړي سره په قبر کې قرآن مجید، یاد قرآن مجید څه حصه یا څه دعا یا کلمه طیبه کینودل جائز دي او که نه؟ د قرآن، حدیث، فقه حنفی، او سلف صالحینو د عمل په رڼا کې په تفصیل سره راته جواب را کړئ ډیره مهربانی به مو وي.

جواب: په قبر کې د مړي سره قرآن کریم یا دفران کریم څه حصه دفن کول ناجائز دي، ځکه چې مړی په قبر کې پر سیرې او خرابیرې، د قرآن کریم په داسې ځای کې کینودل بې ادبی ده، همدغه حکم د نورو مقدسو کلماتو هم دی، سلف صالحینو په دې عمل نه دی کړی.^{۱۳}

...بقیه د تیر مخ] .. (هندیه ج: ۱ ص: ۱۶۲)، وایضا ویکړه لمبعی الجنائزۃ ان یقعد و اقبل وضع الجنائزۃ لانهم اتباع الجنائزۃ والتبع لا یقعد قبل قعود والاصل ولاهم انما حضروا تعظیماً للمیت و لیس من التعظیم الجلوس قبل الوضع (البدائع الصنائع فصل و الکلام فی حمله علی الجنائزۃ ج: ۱ ص: ۳۱۰)۔

۱ [کتب علی جبهۃ المیت او عمامته او کفنه عهدنامه وقد ائقی ابن الصلاح بانه لا یجوز ان یکتب علی الکفن یس و الکف و لحوها خوفاً من صدید المیت تکره کتابۃ القرآن و لحوه مالمیه اهانة فالمنع بالاولی مالم یثبت عن المجتهد او ینقل فی حدیث ثابت فامل (رد المحتار مع الدر المختار، مطلب فیما یکتب علی الکفن ج: ۲ ص: ۲۴۶)، و ذکر ابن الحاج فی المدخل انه ینبغی ان یجتنب ما حدثه بعضهم من انهم یاتون بماء الورد لیجعلونه علی المیت فی قبره وان ذلک لم یرو عن السلف رضی الله عنهم فهو بدعة قال و یکفیه من الطب ما عمل له وهو فی البیت فنحن متبعون لا مبتدعون فحیث وقف سلفنا وقفنا (حاشیه الطحطاوی علی مرآی الفلاح فصل فی حملها ص: ۳۳۳ طبع میر محمد کتب خانہ)، و کذا لک ما یفعله اکثر الناس من وضع مالمیه رطوبه من الریاحین و البقول و لحوها علی القبور لیس بشیء (عمدة القاری، کتاب الوضوء ج: ۳ ص: ۱۲، طبع منیریه) ۲ [ویکره ان یوضع تحت المیت فی القبر مضربة او مخدع او حصيرة او لحوه ذلک اه الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۳۴)۔

۳ [او گورئ تیره شوی حاشیه (کتب علی جبهۃ المیت او عمامته او کفنه عهدنامه الخ)۔

د مړي صرف مخ قبلې طرف ته کول کافي نه دی

سوال: زمونږ د یو خپلوان موروفات شوه. د مرحومې وړوکی زوی اهل حدیث دی، هغه قبرستان ته لاړ او قبر ته ښکته شو او موریې په ډډه څملوه او شاته یې ورته کاني کینودل، د تدفین نه وروسته خبره وشوه؛ نو هلک وویل چې خدای دې ماته معافۍ وکړي ددې نه مخکې ما خپل مرحوم ورور ستوني ستغ څملولی و او مخ مې ورته قبلې ته کړی و، خو داخل مې صحیح طریقه اختیار کړه، واضح دې وي چې باقی ټول خلک اهل سنت والجماعت دي، داسې اوریدوسره هغه هلک موږ ټول ته وویل چې موږ ته په خپل جماعت کې هم داسې ویل شوي و، مولانا صاحب! تاسو راته وایئ چې مړی په ډډه باندې څملول جائز و؟ چې مخ یې د قبلې طرف ته و او که اوس څملول شوی وي؛ نو په دې غلطې باندې دوباره څه کیدای شي؟

جواب: مړی په قبر کې مخ په قبله څملول پکار دي، ستوني ستغ څملول او یوازې مخ قبلې طرف ته کول یې کافي نه دي، دامسئله یوازې اهل حدیث نه ده، د فقه حنفی همدغه مسئله ده، خومړی پسې شاته کانه لگولوپه ځای دې د خاورې پشتي سره سهاره ورکړل شي، چې دمړي مخ قبلې طرف ته شي.^(۱)

د وفات شوې زنانه مخ غیر محرمه سړیو ته ښودل جائز نه دی

سوال: دا خبره تر کومې پورې صحیح ده چې که وفات شوې زنانه مخ دهغې کور والو چا غیر محرمه سړي ته اوښود؛ نو ددې گناه به هم په وفات شوې زنانه ته ملاوړېږي؟

جواب: غیر محرمه سړیو ته د مړې شوې زنانه مخ ښودل جائز نه دي^(۲) او گناه به دمخ ښودونکو کېږي او که وفات شوې زنانه په ژوند کې په دې باندې راضي وه؛ نو هغه به هم گناه گاره وي، گني نه^(۳)، ښځوته وصیت کول پکار دي چې دهغوی وفات نه وروسته دې دهغوی مخ نامحرمو ته ونه ښودل شي.^(۴)

۱ [قوله ووجه الى القبلة بذلك امر رسول الله صلى الله عليه وسلم ويكون على شقه اليمين الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۰۸ کتاب الجنائز)، وايضا ويوضع في القبر على جنبه اليمين مستقبل القبلة الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۶)۔

۲ [وقد رويت انها (اي فاطمة الزهراء بنت رسول الله صلى الله عليه وسلم) اغتسلت لما حضرها الموت وتكفنت وامرت عليا ان لا يكشفها اذا توفيت الخ (اسد الغابة في معرفة الصحابة رقم ۷۱۷۵، مناقب فاطمة بنت رسول الله صلى الله عليه وسلم)۔

۳ [والحاصل ان الميت اذا كان له تسبب في هذه المعصية فالعذاب على حقيقة ويعذب يفعل نفسه حيث تسبب في ذلك لافعل غيره الخ (حاشية الطحطاوي على المراقي الفلاح، باب احكام الجنائز، ص: ۳۰۹ طبع مير محمد كتب خانه)۔

۴ [ايضا تبره شوى حاشيه (وقد رويت انها (اي فاطمة الزهراء بنت رسول الله صلى الله عليه وسلم) اغتسلت.. الخ)

د قبر د ننه د مړي مخ بنودل ښه نه دي

سوال: نن سبا اکثر داسې لیدل شوي دي چې کله مړی په قبر کې کینودل شي؛ نو قبر ته دننه یوکس لارشي اود مړي دمخ نه کفن لرې کړي، د قبر چار چاپیره ولاړ خلک د مړي آخري دیدار کوي، او ددې نه پس د مړي مخ پټ کړل شي، ایا قبر ته د دننه کولونه پس یاپه قبرستان کې د مړي مخ خلکو ته بنودل جائز دي؟

جواب: په قبر کې د کینودو نه وروسته د مړي مخ بنودنه ښه نه ده، کله ناکله په مخ باندې د برزخ اثرات ښکاره کیږي په داسې صورت کې د مرحوم په باره کې خلکو ته د بدگمانی موقع ملاوشي^[۱]

په قبر کې مړی په کوم اړخ کینودل پکار دي؟

سوال: ما یو ځای لوستلي و چې مړی کله په قبر کې کینودل کیږي؛ نو له ښي اړخ څخه، ددې وضاحت باندې پوهیدل غواړم چې مړی په ښي اړخ باندې کولو سره کیږي او که یوازې دده مخ به قبلي طرف ته کیږي او مړی به نیغ ځملولی شي؟ که مړی په ښي اړخ باندې کول وي؛ نو هغه ټینګیږي څنګه؟

جواب: په اړخ باندې سملول پکار دي لږه شان تکیه به د ملا طرف ته ورکړل شي، نیغ ځملول او یوازې مخ قبلي طرف ته کول د سنت خلاف دي^[۲]

لحد ته د مړي له کوزولو وروسته د خاورې اچولو طریقه

سوال: مسئله داده چې کله مړی دفن کیږي؛ نو چې څنګه په عام طور سره کیږي چې مړی په لحد کې د ځملولو اولحد د پټولو نه پس په جنازې کې راغلي ټول خلق درې درې موتي خاوره اچوي اوددې نه وروسته پرې خاوره اچول کیږي، مهرباني وکړئ اوتاسو موږ ته د خاورې د اچولو د اهمیت په باره کې وفرمایئ!

جواب: د خاورې درې موتي اچول مستحب دي ، دلومړي موتي اچولو سره دي،، منها خلقنکم، او وائی، دویم موتی سره دي،، وفيها لعیذکم،، اودریم موتی سره ،،، منها لخر جکم

[۱] وينبغی للغسل ولن حضرا اذا رای ما یجب المیت ستره ان یستره ولا یحدث به لانه غیبة ، وکذا اذا کان عینا حادثا بعد الموت کسواد وجه ونحوه مالم یکن مشهورا بیدعة فلا یس بذکره تحذیرا من بدعته (رد المختار باب صلاة الجنائز ج: ۲ ص: ۲۰۲ طبع ایچ ایم سعید، حلبی کبیر ص: ۵۸۰ طبع سهیل اکیدمی)۔

[۲] ویوضع فی القبر علی جنبه الایمن مستقبل القبلة (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۶: کتاب الصلاة آلیاب الحادی و العشرون فی الجنائز) ویوضع علی شقه الایمن متوجها الی القبلة (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۹ (فصل) واماسة الدفن)

تارة أخرى.. ولولي، که دا عمل ونه کړل شي؛ نوهم څه گناه نه شته.^(۱۱)

بنديدو ته د نژدې شوي قبر خلاصول

سوال: يو مړی د جنازې د لمونځ نه وروسته دفن کيږي، اوس يوازې تختې کيښودل شوې دي او خاوره اچولو والا چې د مړي يو رشتدار وروسته راغې اصرار يې کاو چې ما ته د مړي مخ وښايي، ده ته تختې لرې کيږي او مخ ورته ښودل کيږي آيا دا عمل درست دی؟

جواب: قبر د بنديدو نه وروسته خلاصول بدکار دی، خدای دې نه کړي که چيرې نامناسبه حالت وويني؛ نو خلک به واپس وتښتي.^(۱۲)

په قبر باندې اذان کول بدعت دي

سوال: قبر کې دمړي د دفن کولونه پس اذان کول جائز دي او که ناجائز؟ چونکې په ريډيو چې کوم سوال او جواب کيږي په هغه کې يومولوی صاحب ويلي دي چې جائز دی.

جواب: علامه شامي په باب الاذان او کتاب الجنائز کې نقل کړي دي چې په قبر اذان کول بدعت دی.^(۱۳)

په قبر اذان بدعت دی او لږ ساعت په قبر ايساريدل سنت دي

سوال: آيا دمړي د دفن کولونه وروسته په قبر باندې اذان کول جائز دي؟ اود اذان نه وروسته په قبر باندې ايساريدل اود مړي له پاره استغفار لوستل جائز دي؟

جواب: په قبر باندې اذان کول بدعت او د سلف صالحينونه ثابت نه دی.^(۱۴) البته د دفن کولونه وروسته لږ ساعت پورې په قبر ايساريدل اود مړي له پاره دعا او استغفار کول د سنت نه ثابت

۱ [ولى الهندية: ويستحب لمن شهد دفن الميت ان يحث في قبره ثلاث حثيات من التراب بيديه جميعاً ويكون من قبل راس الميت ويقول في الحثية الاولى: منها خلقناكم، وفي الثانية وفيها نعيدكم، وفي الثالثة: ومنها نخرجكم تارة أخرى، كذا في الجوهره النيرة (الهندية ج: ص: ۱۶۶ كتاب الصلاة وايضاً في الشامية ج: ۲ ص: ۲۳۷ كتاب الجنائز)

۲ [ولا ينبغي اخراج الميت من القبر بعد ما دفن (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۷) ايضاً: وينبغي للغاسل لمن حضر اذا رأى ما يجب الميت ستره ان يستره ولا يحدث به لانه غيبة، وكذا اذا كان عيياً حادثاً بعد الموت كسواد وجهه ولحوه مالم يكن مشهوراً ببذعة فلا لباس بذكره تحذيراً من بدعته (رد المحتار باب صلاة الجنائز ج: ۲ ص: ۲۰۲ طبع ايج ام سعيد، حلی کبير ص: ۵۸۰ طبع سهيل اكيدي).

۳ [لايسن الاذان عند ادخال الميت في قبره كما هو المعتاد الآن وقد صرح ابن حجر في فتاويه بانه بدعة الخ (شامي، مطلب في دفن الميت ج: ۲ ص: ۲۳۵ وايضاً فتاوى شامی مطلب في المواضع التي يندب لها الاذان الخ (ج: ۱ ص: ۳۸۵ طبع ايج ام سعيد).

۴ [تيره شوی حواله).

دې (۱)

کله کله ځمکه ډیر گناهکار مری نه قبلوي

سوال: دا خبره د ټول (لاندې) په خلکو کې عامه شوې ده چې د گیدې کالونۍ په قبرستان کې یو مری دفن کړل شو، کله چې دهغه د دفن کولونه وروسته خلکو یو څو قدمه راواخیستل: نو هغه مری به د ځمکې نه راوتلی او دوباره به په ځمکه باندې پروت و، کافی ځله دهغه جنازه وشوه او دفن شو، مگر هر ځل کومو خلکو به مری دفن کولوناکامه شول، په آخره کې مولوی صاحب وویل چې دی دې په ځمکه باندې واچول شي او خاوره دې پرې واچول شي او په همدې باندې عمل وشو، تاسونه دا پوښتنه کول غواړم چې آخرداسې ولې کیږي؟ څه خلک وایي چې ډیر گناهکارو.

جواب: غالباً په څه ښکاره گناه کې په مبتلاو، د حضور ﷺ په زمانه کې هم ددې شان گڼ واقعات پیښ شوي وو، چې یو مری څو څو ځله دفن کړل شو، مگر ځمکې به واپس راوښکلو (نعوذ بالله من ذالک) په دې باندې حضور ﷺ فرمایلي و چې ځمکه خوددې هم زیات گناه کار خلک قبلوي، مگر الله تعالی تاسوته عبرت درکول غواړي. ^(۱)، ددې واقعاتو تفصیل ماهنامه "بینات"، بابت ربیع الثانی (۱۴۱۰) کې له حوالې سره درج کړل شوی دی.

مری په ځمکه کښیستلو سره دفن کول فرض دي

سوال: زموږ په محله کې یو صاحب وفات شو، دهغه مری د سوسایتي په قبرستان کې دفن شو، بلکې خښول به دلته صحیح نه وي، ځکه چې قبر د ځمکه کښیستلو سره نه وجوړ شوی، بلکې د ځمکې د پاسه چار دیواري جوړه شوې وه چې په هغې کې هغه مری کښودل شو او د پاسه پرې د سیمتو تختې څلورواړه طرفوته کښودلې شوې او په خاورې سره لیووکړې شو، ظاهره ده چې کله باران وشي نو خاوره به ترې وبهیري او دا وواتو کالو ماشوم دغه تختې په آسانۍ سره لرې کولی شوې، دا قسم ډیر قبرونه د مسجد رحمانیه په گوټ کې دي، تاسوراته ووايي چې آیا مری داسې دفن کیدای شي اونه؟ هرکله چې په قرآن پاک کې په ځمکه کې دننه د خښولو راغلي دي.

۱ [قوله وجلس ساعة بعد دفنه..... الخ (لمای سنن ابی داود کان النبی صلی الله علیه وسلم اذا فرغ من دفن الميت وقف علی قبره وقال استغفروا لایحکم واسألوا الله له الثبیت فانه الان یسنل (فتاوی شامی ج: ۲ ص: ۲۳۷)۔

۲ [عن عمران بن حصین رضی الله عنه قال: بعثنا رسول الله صلی الله علیه وسلم فی سرية فحمل رجل من المسلمین علی رجل من المشرکین فذكر الحديث وزاد فيه: فنبذته الارض فاخبر النبی صلی الله علیه وسلم وقال: ان الارض لتقبل من هو اشر منه ولكن الله احب ان یریکم تعظیم حرمة لا اله الا الله (سنن ابن ماجه، ابواب الفتن ص: ۲۸۱ طبع نور محمد) دزیات تفصیل دپاره اوگوری: دلالل النبوة للیهقی، باب مظهر علی من ارتد عن الاسلام ج: ۷ ص: ۱۲۶ نه تر ۱۲۸ پوری)۔

جواب: علامه شامي رحمته الله عليه د درمختاره حاشيه کې ليکي: په دې باندې اجماع ده چې که دمري دفن کول ممکن وي؛ نو دفن کول يې فرض دي، ددې مطلب دادی چې که مري په ځمکه باندې کينډول شي او پرې د پاسه د قبر شکل جوړ کړل شي؛ نو کافي نه ده او فرض به ادا نه شي. (ردالمحتار ج: ۲ ص: ۳۲۲)^(۱۱)

مري درياب ته ويشتل

سوال: په جاپان کې مري د دفن کولو په ځای سوځول کيږي، د جاپاني مسلمانانو د دفن کولو له پاره د قبرستان د حاصلیدو رقم موجود وي، عموماً د مرگ نه پس د چنډې د جمع کولو ضرورت نه راځي، مري وطن ته په لیږلو باندې هم د ډیر رقم ضرورت وي چې ډیر خلک هغه نه شي برداشت کولې په دې ملک کې دفن کول قانوناً منع دي، او په یو څو ځایونو کې هلته اجازت دی، هلته هم خلک مخالفت کوي آیا په داسې صورت کې په قبرستان کې دفن کول واجب دي او یا فرض دي؟ په دې ملک کې (۹۹) فیصده دمريو سوځولو رواج دی، ددې له پاره خاص ځایونه دي، مسلمان مري نه شي سوځولی؛ نو آیا مري درياب ته ويشتلی شي او که نه؟

جواب: مسلمان مري سوځولی خو نه شي، البته دده د تجهیز او د تکفين نه پس که د دفن کولو ځای ملاونه شي، نو درياب ته ويشتل يې صحيح دي.^(۱۲)

په خپل ژوند کې قبر جوړول مباح دي

سوال: جنگ کې تاسو فتوی ورکړې ده چې په ژوند کې انسان دخان له پاره قبر تیارولی شي حالانکې داد ((وما تدری نفس بای ارض تموت)) خلاف ده او فتاوی دارالعلوم دیوبند کې مکروه لیکل شوي ده او په تفسیر مدارک کې هم دنظر نه مې تیر شوي دي لهنداسره د حوالې څه وضاحت وکړئ!

جواب: فتاوی دارالعلوم دیوبند کې خودالیکل شوي دي،، مخکې په کفن او قبر تیارولو کې څه حرج او گناه نشته،، (ج: ۵ ص: ۴۰۶)

او په کفایت المفتي کې لیکل شوي دي،، په خپل ژوند کې قبر تیارول مباح دي،، (ج: ۴ ص: ۳۸) علامه شامي رحمته الله عليه د تاتار خانیه په حوالې سره نقل کړي دي چې دخپل ځان له پاره په قبر

۱ [شروع فی مسائل الدفن - هو فرض کفایة ان امکن اجماعاً..... ومفاده انه لا یجزی دفنه علی وجه الارض ببناء علیه..... الخ (ردالمحتار ج: ۲ ص: ۲۳۳ باب صلاة الجنائز)۔

۱ [مات فی سفينة غسل وکفن وصلی علیه والقی فی البحر ان لم یکن قریباً من البر، ولی الشرح: قوله والقی فی البحر، قال فی الفتح وعن احمد یثقل لیرسب وعن الشافعية کذا لک ان کان قریباً من دار الحرب والا شدیدین لو حین لیقله البحر فیدفن (الدرالمختار مع الرد ج: ۲ ص: ۲۳۵ باب صلاة الجنائز دفن الميت)۔

تیارولو کې هیڅ مضائقه نشته او په دې باندې به اجر ملاوېږي، حضرت عمر بن عبدالعزیز رضی اللہ عنہ، ربیع بن خیشم رضی اللہ عنہ او نورو حضراتوهم دغه شان کړي وو. ^(۱۱) (شامی ج: ۲، ص: ۲۴۴ مطبوعه مصر جدید)

په فتاوی عالمگیری کې داهم دتاتارخانیه نه نقل شوي دي. (ج: ۱، ص: ۱۶۶) ^(۱۲)

ترکومې پورې چې ددې آیت شریف تعلق دی په دې کې دقطعي علم نفی نه ده شوې، په زرگونو کارونه دي چې دهغې په باره کې موږ ته قطعي علم نه وی چې ددې آخري انجام به څه وي؟ ددې باوجودهم دظاهري حالاتو مطابق موږ دغه کارونه کوو، هم دغه صورت دلته هم گڼل پکار دي.

قبر پوخ پکار دی یا کچه؟

سوال: خلک په شوق کې عموماً قبرونه په سمیتو بنائسته جوړوي، ځینې خلک وایي چې پوخ قبر منع دی، تاسوراته ووايي چې ای پوخ او بنائسته قبر جوړول جائز نه دي؟

جواب: په حدیث کې دپوخ قبر دجوړولو ممانعت راغلی دی، دحضرت جابر رضی اللہ عنہ روایت دی چې: حضور صلی اللہ علیہ وسلم دقبرونو د پخولو نه، په دې باندې دلیکلونه اوددې دپاسه تیریدونه منع وفرمایله. (ترمذی مشکوٰۃ ص: ۱۴۸) ^(۱۳)

حضرت علي رضی اللہ عنہ فرمایي چې: حضور صلی اللہ علیہ وسلم زه په دې مهم (کار) ولیږلم چې کوم بت ووینم هغه مات کړم او کوم اوچت قبر چې اووینم هغه هوار کړم. (صحیح مسلم مشکوٰۃ) ^(۱۴)

قاسم بن محمد (دام المومنین حضرت عائشه رضی اللہ عنہا وراره دی، فرمایي چې: زه دحضرت عائشه رضی اللہ عنہا په خدمت کې حاضر شوم، او هغوی ته مې درخواست وکړ چې: مورجانې! ماته د حضور صلی اللہ علیہ وسلم د ستاسود دواړو رفیقانو رضی اللہ عنہما دقبرونو مبارکو دیدار راکړه، هغوی زما په درخواست باندې درې قبرونه وښودل چې اوچت نه و او نه بالکل دځمکې برابر وو، (چې دقبر نشان نه وي، او په هغو باندې د بطحاسره واړه واړه کاني پراته وو. (ابوداود، مشکوٰۃ ص: ۱۴۹) ^(۱۵)

- ۱ [وفی التارخانیة: لا باس به ویوجر علیه کذا عمل عمر بن عبدالعزیز والربیع بن خیشم وغیرهما (ردالمحتار علی الدر المختار ج: ۲، ص: ۲۴۴ باب صلاة الجنائز، مطلب فی اهداء ثواب القراءة للنبي صلى الله عليه وسلم).]
- ۲ [من حفر قبراً لنفسه فلا باس به ویوجر علیه کذا فی التارخانیة (هندية ج: ۱، ص: ۱۶۶ کتاب الصلاة).]
- ۳ [وعن جابر رضى الله عنه قال: فمى رسول الله صلى الله عليه وسلم ان يحصص القبر وان ينبي عليه وان يقعد عليه - (مشکوٰۃ باب دفن الميت ص: ۱۴۸ طبع قديمی کتب خانه).]
- ۴ [عن ابي الهياج الاسدي قال: قال لي علي: الا ابعتك على ما بعثني عليه رسول الله صلى الله عليه وسلم ان لا تدع تمثالا الا طمسته ولا قبراً مشرفاً الا سويته، رواه مسلم (مشکوٰۃ ص: ۱۴۸ باب دفن الميت).]
- ۵ [وعن القاسم بن محمد قال: دخلت على عائشة فقلت: يا امه ! اكشفي لي عن قبر النبي صلى الله عليه وسلم وصاحبه فكشفت لي عن ثلاثة قبور لا مشرفة ولا لا طنة.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

ددې حديث نه معلومېږي چې د حضور ﷺ اود حضرت ابوبکر رضی اللہ عنہ اوحضرت عمر رضی اللہ عنہ قبرونه هم په روضه اقدس کې پاڅه نه دي.

دلته دا هم ياد ساتل پکار دي چې دامت فقهاوو د ضرورت په وخت د کچه قبرونو د ليولو اجازه ورکړې ده^{۱۱} او که ضرورت وي نو دنوم د تختې (شناختې) اجازه هم شته، چې هغې سره د قبر پته ولگيږي، مگر قبرونه پاڅه جوړول، او په هغو باندې د لاتونه جوړول، او په قبرونو باندې د قرآن کریم آيتونه يادمري په تعريف کې دشعرونو ليکلو اجازه نشته، په اصل کې قبرونه د زينت شې نه دي، بلکې دعبرت شې دي، په شرح صدور کې حافظ سيوطي رحمه الله ليکلي دي چې نبی (صلی الله عليه وسلم) په قبرستان باندې تيريدو؛ نوهغوی ته کشف وشو چې قبرستان والاو ته عذاب ورکول کيږي، څه موده پس بيا په هغه قبرستان باندې تيريدو؛ نو معلومه شوه چې عذاب لرې شوی دی، نبی (صلی الله عليه وسلم) دالله تعالی د عذاب دلرې کولو سبب معلوم کړ، نوارشاد ورته وشو چې اول ددوې قبرونه تازه وو، اوس زاړه شوي دي اوماته شرم راځي چې داسې خلکو ته عذاب ورکړم دچا د قبرونو نښې چې وړانې شوې وي.^{۱۲}

د کچه قبر وضاحت

سوال: تاسو د يو سوال په جواب کې فرمايلي دي چې قبر کچه پکار دی، په ليدو کې راځي چې اکثر قبرونه د څلورو وارو طرفونو نه پاڅه وي، البته پورتنۍ مينځ يې کچه وي، مهرباني وکړئ اود کچه قبر وضاحت وکړئ، ځکه چې په ظاهري اواندروني کيفيت باندې مشتمل وي ۲: ايا د قبر دننه ځمکه (فرش) اود څلورو وارو طرفونو ديوالونه کچه وي، يا پورتنۍ سطح د سميتو بېلاکونو سره بنده کړل شي او پورته پرې خاوره واچول شي؟ يا څه نور څه؟

... بقیه د تیر مخ].. مطبوعة بيطحاء العرصة الحمراء، رواه ابو داود (مشکوة ص: ۱۴۹)۔

۱ [وقال في الشرح: وقد اعتاد اهل مصر وضع الاحجار حفظاً للقبور عن الانداس والنیش ولا باس به، وفي الدر: ولا يخصص ولا يطين ولا يرفع عليه بناء وقيل لا باس به وهو المختار، وفي النوازل لا باس بتطينه وفي التجنيس والمزيد لا باس بتطين القبور (حاشية الطحطاوى مع المراقى ص: ۳۳۵، وايضاً في ود المختار ج: ۲ ص: ۲۳۷)، وفي الهندية: واذا آخريت القبور فلا باس بتطينها الخ وان احتيج الى الكتابة حتى لا يذهب الاثر ولا يمتحن فلا باس به فاما الكتابة بغير عذر فلا حتى انه يكره كتابة شيء عليه من القرآن او الشعر او اطراء مدح ونحو ذلك، حلية ملخصاً الخ (فتاوى شامى ص: ۲۳۸)۔

۲ [حدثنا عبد الصمد ابن معقل عن وهب بن منبه قال: مر ارمياء النبي صلى الله عليه وسلم بقبور يعذب اهلها فلما ان كان بعد سنة مر بها فاذا العذاب قد سكن عنها فقال: قدوس قدوس مررت بهذه القبور عام اول واهلها يعذبون ومررت في هذه السنة وقد سكن العذاب عنها فاذا النداء من السماء: يا ارمياء! تمزقت اكفاهم وتمعطت شعورهم ودرست قبورهم فنظرت اليهم فرحتهم وهكذا افعل باهل القبور الدراسات والاكفان المتمزقات والشعور المتمعطات (شرح الصدور ص: ۳۱۳، ۳۱۴ طبع دار الكتب العلمية بيروت)۔

جواب: قبر ددنه نه اوبهرنه کچه پکاردی، داصورت چې قبر دخلورو وارو طرفونونه پوخ کړل شي او په پورتنۍ سطح باندې څه لږ شان نښه کچه پرېښودل شي داهم صحيح نه ده.^{۱۱}

۲: دقبرچت هم کچه پکاردی، خو که ځمکه نرمه وي چې دسيمتو دبلالک نه بغيرچت تينگيدی نه شي (ځنگه چې په کراچي کې هم دغه شان صورت حال دی) نو د مجبوري له وجې داصورت جائز دی.^{۱۲}

د قبر ديوالونه هم د مجبوري له وجې پاڅه کيدای شي

سوال: دقبر احاطه پخول ځنگه دي؟ او داهم راته ووايي چې په قبر باندې دنوم تخته (شناخته، لگولی شويانه؟

جواب: که قبر بغير ددې نه نه تينگېږي؛ نو ديوالونه پاڅه کيدای شي.^{۱۳} مگر قبر پوخ جوړول گناه ده.^{۱۴} دشناخت له پاره تختۍ (شناخته) لگول جائز دي، مگر شرط دادی چې آيتونه او مقدس کلمات پرې ونه ليکل شي، چې دهغې بې حرمتي ونه شي.^{۱۵}

۱ [(قال) ويسنهم القبر ولا يزيه لحديث النخعي قال: حدثني من رأى قبر رسول الله صلى الله عليه وسلم واني بكره وعمر رضي الله عنهما منسمة عليها فلق من مدبريض ولان التبريع في الابنية للاحكام ويختار للقبر ماهو ابعد من احكام الابنية وعلى قول الروافض السنة التبريع في القبور ولا تخصص لما روى ان النبي صلى الله عليه وسلم هي عن تخصيص القبور وتبريعها ولان التخصيص في الابنية اما للزينة اولا احكام البناء (المبسوط السرخسي ج: ۲ ص: ۶۲ باب غسل الميت)۔

۲ [وصفة اللحدان يحضر القبر بتمامه ثم يحفر في جانب القبلة منه حفرة فيوضع فيه الميت كذا في المحيط ويجعل ذالك كالبيت المسقف كذا في البحر الزانق فان كانت الارض رخوة فلا باس بالشق كذا في فتاوى قاضي خان وصفة الشق ان تحفر حفرة كالنهر وسط القبر ويبني جانباه باللبن او غيره ويوضع الميت فيه ويسقف كذا في معراج الدراية (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۶ كتاب الصلاة الباب الحادي والعشرون في الجنائز، وايضاً في البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۰۹ باب الجنائز)۔

۳ [في مبسوط للسرخسي: وانما اختاروا الشق في ديارنا لتعذر اللحد فان الارض فيها رخاوة فاذا الحد انما عليه فلهذا استعملوا الشق..... لا باس باستعمال اللبن ويكره الاجر لانه انما استعمل في الابنية للزينة اولا احكام البناء والقبر موضع البلى فلا يستعمل فيه الاجر وكان الشيخ الامام ابو بكر محمد بن الفضل رحمه الله تعالى يقول: لا باس به في ديارنا لرخاوة الارض وكان يجوز استعمال رفوف الخشب واتخاذ التابوت للميت حتى قالوا لو اتخذوا تابوتاً من حديد لم اربه باساً في هذه الديار..... الخ (المبسوط للسرخسي ج: ۲ ص: ۶۲ باب الجنائز)۔

۴ [عن جابر رضي الله عنه قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم ان يخصص القبر وان يبني عليه وان يفقد عليه (مشكوة ص: ۱۴۸ باب دفن الميت طبع قديمي)۔

۵ [وان احتيج الى الكتابة حتى لا يذهب الاثر ولا يمتحن فلا باس به فاما الكتابة بغير عذر فلا اهـ، حتى انه يكره كتابة شيء عليه من القرآن او الشعر..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۳۸ باب صلاة الجنائز)۔

د قبر خوا حکام

سوال: په اسلام کې قبر څنگه جوړېږي پوخ او که کچه؟ د قرآن او حدیث په رڼا کې جواب راکړئ مهربانې به مووی.

جواب: اسلام چې د قبر په باره کې کوم تعلیم ورکړی دی دهغه خلاصه داده:

- (۱) قبر دې کشاده او ژور وکنستل شي (کم از کم د بنده د سینې پورې چې وي) ^{۱۱}
- (۲) قبر دې زیات اوچت نه شي اونه دې بالکل د ځمکې سره برابر وي، بلکې تقریباً یوه لویشت دې د ځمکې نه اوچت وي. ^{۱۲}
- (۳) قبر دې پوخ نه کړل شي، اونه دې پرې څه دالان جوړېږي، بلکې قبر کچه پکار دی، په خپله د حضور ﷺ په روضه مبارک کې د شیخینو رضی الله عنہم قبرونه مبارک هم کچه دي، البته پرې د خاورې لیوول جائز دي. ^{۱۳}

- (۴) د قبر دې داسې تعظیم ونه شي چې د عبادت شک پرې وشي، مثلاً: سجده کول، دهغه طرف ته لمونځ کول، دهغه چاپیره طواف کول، دهغه طرف تړلی دریدل او داسې نور... ^{۱۴} اونه دې د قبر بې حرمتي وشي مثلاً: دهغه د پاسه تیریدل، هغه ته ډډه وهل، په هغه باندې متیازې پاڅنه وغیره کول، په هغه باندې گندگي ورغوځول او په هغې باندې توکل وغیره. ^{۱۵}

د وران قبر جوړول

سوال: زما د والد محترم وفات (۳۱) دسمبر (۱۹۹۲ء) کې شوی و، تقریباً دوه میاشتې

۱ [و مقدار عمق القبر قدر نصف قامه وذكره في الروضة وفي الذخيرة الى صدر الرجل او وسط القامة فان زاد وافهم افضل وان عمقوا القبر مقدار قامه فهو احسن فعلم بهذا ان الاولى نصف القامة والا على القامة وما بينهما الخ (حلی کبیر ص: ۵۹۶ فصل في الجنائز، وايضاً في الشامية ج: ۲ ص: ۲۳۴ باب صلاة الجنائز)

۲ [ورفع قبره من الارض نحو شبر الخ (حلی کبیر ص: ۵۹۵ وايضاً في الشامية ج: ۲ ص: ۲۳۷)۔

۳ [قوله ولا يخصص الحديث جابر بنى رسول الله صلى الله عليه وسلم ان يخصص القبر وان يقعد عليه وان يبنى عليه وقال في الفتاوى اليوم اعتاد والسفط ولا باس بالتطين الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۰۹ وايضاً في الشامية ج: ۲ ص: ۲۳۷ والبدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۲۰ فصل واماسة الدفن)۔

۴ [سجده کردن بسوئی قبور انبياء واولياء وطواف کردن ودعا ازان ها خواستن ونذر برائی آن ها قبول کردن حرام است، بلکه چیزها ازان بکفر میرساند پیغمبر صلی الله علیه وسلم برآن ها لعنت گفته وازان منع فرمودند گفته که قبر مرابت نه کنند (مالا بدمنه ص: ۸۸، ارشاد الطالبین ص: ۱۸) وايضاً فتاوی عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۵۱ کتاب الکراهية، الباب السادس عشر في زيارة القبور)۔

۵ [وكره ابو حنيفة (رح) ان يوطأ على قبر ويجلس عليه او ينام عليه اتقضى عليه حاجته من بول او غائط لما روى عن النبي صلى الله عليه وسلم انه نهى عن المجلس على القبور الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۲۰) (فصل) واما سنة الدفن، وايضاً في الشامية ج: ۲ ص: ۲۴۵ باب صلاة الجنائز، وفي البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۰۹)۔

وروسته (۲۷) فروري (۱۹۹۳ء) کې د باران په وجه قبر غرق شو، کله چې هلته لارم نو گورکني او يو کس وکتل چې د والد مرحوم لاش بلکل داسې پروت و لکه چې نن دفن شوی وي، داسې کول څه ظاهره وي؟ او دويمه خبره دا چې اوس د قبر سره څه وکړو؟

جواب: دمري د بدن محفوظ کيدل (ان شاء الله) ښه علامه ده، د شهيدانو بدن محفوظ وي او د الله تعالي څه نور نيك بندگان هم د دوی سره ملحق دي،^{۱۱} وران شوی قبر دوباره جوړول پکار دي^{۱۲}

د قبر د شناخت د پاره کانی لگول

سوال: زما د دوست پلاروفات شوی دی، هغه وايي چې په قبرباندي داسې کانی چې پرې ليکل شوی وي لگولی شواوکه نه؟

جواب: دشناخت له پاره کانی لگول جائز دي، مگر په هغه دې آيتونه وغيره نه ليکل کيږي. دشناخت له پاره دې پرې نوم وليکل شي.^{۱۳}

مري باندې خاوره اچونکي خلک په قبرستان کې په کومو شيانو عمل وکړي؟

سوال: مري سره خلک د خاورې اچولوله پاره ځي، مگر د خلکو اکثریت خپلې پښو کړې وي او په قبرباندي خاوره اچوي او دفاتحي ختميدو نه بغير لارشي او يو طرف ته کښي اياددي خلکو دا حرکت جائز دی او که نه؟ پوره په تفصيل سره راته جواب راکړئ چې خاوره اچونکو ته په قبرستان کې په کومو خبرو باندې عمل کول پکار دي؟

[۱] واخرج مالک عن عبدالرحمن بن صعصعة انه بلغه ان عمرو بن الجموح، وعبدالله بن عمرو الانصاريين كانا قد حفرا السيل قبرهما، وكان قبرهما مائلي السيل، وكانا قبر واحد، وهما ممن استشهد يوم احد فحفرا لغيرا من مكاهما، فوجداهما متغيرا كاهما ماتا بالامس، وكان احدهما قد جرح فوضع يده على جرحه فدفن وهو كذلك فامطيت يده عن جرحه، ثم ارسلت فرجعت كما كانت وكان بين احد وبين يوم حفر عنهما ست واربعون سنة. واخرج البيهقي في الدلائل من وجه آخر وزاد بعد قوله: فامطيت يده عن جرحه فانبعث الدم فردت الى مكاهما، فرد الدم..... واخرج الطبراني عن ابن عمرو قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: المؤمن المحتسب كالشهيد المشحط في ذمه، واذا مات لم يدوده في قبره..... واخرج ابن منده عن جابر بن عبد الله قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا مات حامل القرآن اوحى الله الى الارض ان لاتاكل لحمه، فتقول الارض: اي رب! كيف اكل لحمه وكلامك في جوفه؟ قال ابن منده: وفي الباب عن ابي هريرة وعبد الله بن مسعود، واخرج المروزي عن قتاده قال: بلغني ان الارض لاتسلط على جسد الذي لم يعمل خطيئة (شرح الصدور ص: ۳۱۶ نه تر ۳۱۸ پوري، باب تن الميت وبلاء جسده الانبياء ومن الحق بهم، طبع بيروت)

[۲] واذا خرجت القبور فلا باس بتطينها كذا في التارخانية وهو الاصح وعليه الفتوى (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۶)

[۳] وان احتيج الى الكتابة حتى لا يذهب الاثر ولا يمتنن فلا باس به فاما الكتابة بغير عذر فلا اه. حتى انه يكره كتابة شيء عليه من القرآن..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۳۸ باب صلاة الجنائز)۔

جواب: په عالمگيري کې دې چې په قبرستان کې دخپليوسره گرځيدل جائز دي^{۱۱} بياهم ادب دادی چې خپلې وباسي اوداهم ليکل شوي دي چې دمړي ددفن کيدونه وروسته دواپسي له پاره دچانه داجازې اخيستو ضرورت نشته^{۱۲} کوم حضرات چې ددفن کولوپه وخت کې موجودوو، هغوی دې دتدفين نه وروسته څه لږ ساعت له پاره هلته ايسار شي اودمړی له پاره دې دعاگانې اواستغفارکې مشغول وي. اود مړی له پاره دې دمنکرنکيريې سوال اوجواب کې دثابت قدمۍ دعاوکړي.^{۱۳}

په قبرباندي په غلطې سره دپښې کيښودو تلافی څنگه کيدی شي؟

سوال: يوځل مې په غلطې سره پهقبرباندي پښه کيښودې وه، نوددې تلافی څنگه ممکن ده؟ اوريدلې مې دي چې ددې سزاډيره زياته سخته وي.

جواب: استغفارکول اوخداى ته توبه کول پکار دي.^{۱۴}

په قبرونودپاسه تلوپه ځای دلرې نه فاتحه ولولئ

سوال: په قبرستانونوکې قبرونه اکثرنژدې نژدې وي اويو مخصوص قبرته درسيدلوله پاره په قبرونوباندي تگ ناگزيردی، نوپه داسې حالت کې څه وکړل شي؟

جواب: په قبرونوباندي دپاسه تگ جائز نه دی، که بچ بچاوسره هغه قبرپورې تگ کيدای شي نولارشي، گنې دلرې نه فاتحه ولولئ اودقبرونودپاسه تگ نه پرهيز وکړئ.^{۱۵}

په قبرونوتک اوده وهل جائز نه دي

- ۱ [والمشى فى المقابر بنعلين لا يكره عندنا (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۶۷ كتاب الصلاة، الباب الحادى والعشرون فى الجنائز، الفصل السادس)، فى شرعة الاسلام من السنة ان لا يتطأ القبور فى نعليه ويستحب ان يمشى على القبور حافيا ويدعو الله لهم (حاشية طحطاوى على المراقى، فصل فى زيارة القبور ص: ۳۴۰ طبع مير محمد)۔
- ۲ [وبعد الدفن يسعه الرجوع بغير اذنه كذا فى المحيط (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۶۵ كتاب الصلاة)۔
- ۳ [ويستحب اذا دفن الميت ان يجلسوا ساعة عند القبر بعد الفراغ بقدر ما ينحرجزور ويقسم لحمها يتلون القرآن ويدعون للميت كذا فى الجوهرة النيرة (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۶ وايضا فى الشامية ج: ۲ ص: ۲۳۷)۔
- ۴ [وعن عائشة رضى الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان العبد اذا اعترف ثم تاب، تاب الله عليه، متفق عليه (مشكوة المصابيح ج: ۱ ص: ۲۰۳ باب الاستغفار و التوبة، الفصل الاول)۔
- ۵ [ويكره الجلوس على القبر ووطوه وفى خزائن الفتاوى وعن ابى حنيفة (رح) لا يوطأ القبرا لا لضرورة ويزار من بعد الخ (شامى ص: ۲۴۵ باب صلاة الجنائز)۔

سوال: ځينې خلک د تگ راتگ له پاره په قبرستانو کې خپلې لارې جوړې کړي او ددې د وجې نه کله کله دهغوی پښې د قبرونو د پاسه هم راشي او کله د قبر پټه هم نه لگيږي، ما خلکو ته وويل چې د اښه خبره نه ده چې تاسو د قبرونو د پاسه تير پرئ، او د قبرونو بې حرمتي کوئ، مگر په دې خلکو هيڅ اثر نه کيږي آيا په داسې طريقې سره په قبرستان کې د ښځو سر يو تگ راتگ جائز دی؟

جواب: په حديث کې د قبرونو د پاسه تگ، په هغو دناسټې، او تکیه لگول ممانعت راغلی دی. ددې وجې نه دا کارونه جائز نه دي.^{۱۱}

په قبر د ځناورو نه د ساتلو له پاره پرده اچول

سوال: د چا چې د موټر ټکر (ايکسپلېنټ) شوی دی، موږ هغه د خپل پلار نيکه په کلي کې دفن کړی دی، خو هلته د ځنگل په وجه ځناور يا بيزې، مينښې وغيره په قبرستان کې په قبر باندې کيږي، يا د دوي د گرځيدو په وجه قبر کيږي يا قبر ته نقصان رسوي، موږ غواړو چې په قبر باندې څادر (پرده) وغورځوو، چې په دې سره به د قبر بې قدرې نه کيږي، هسې دده عمر خو (۱۳) کاله او (۷) مياشتې دي او ډير نیک او ښه ماشوم و.

جواب: قبرونه خو د ختمولو د پاره دي چې کله سړی نه پاتې کيږي نو قبر کله پاتې کيدای شي؟ په قبر دې پرده نه غورځول کيږي.^{۱۲}

مړي امانت خښول جائز نه دي

سوال: زما د ډيروخت نه دا خواهش و، چې د يوې اهمې قومي مسئلې په باره کې تاسو ته رجوع وکړم، څنگه چې به تاسو ته هم معلومه وي چې زموږ عظيم شوی رهبر او رهڼما چوهدري (رحمت علي) مرحوم باني تحريک پاکستان چاچې مونږ ته د تقسيم برصغير اصول وښودل، او ددې سلطنت خداداد ته يې د، پاکستان، نامه ورکړه، بطور امانت دانگريزانو په وطن د کيمبرج په قبرستان کې دفن دی، دهغه يو معتقد عيسايي پروفيسر (مسترويلبورن) هغه دخپلې عقيدې مطابق دفن کړی و، دهغه دوفات په (۳) فوري باندې ديرش کاله پوره شول، او ريډلي مودی چې (جمال الدين افغاني) هم خپل يوه وطن څلوښت کاله پس په خپل

۱ [وعن جابر رضي الله عنه قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم ان يخصص القبر وان يبنى عليه وان يقعد عليه. رواه مسلم. وايضا عن جابر رضي الله عنه قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم ان يخصص القبر وان يكتب عليها وان توطأ. رواه الترمذی - (مشکوٰۃ المصابيح ج: ۱ ص: ۱۴۹، ۱۴۸ باب دفن الميت الفصل الثاني)]

۲ [في الاحكام عن الحجة: تكره الستور على القبور (شامي ج: ۲ ص: ۲۳۸ باب صلاة الجنائز). ويكره عند القبر ما لم يعهد من السنة والمعهود منها ليس بالزيارة والدعاء عنده قائما كذا في البحار الرائق (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۶) لا تجصوا القبور ولا تنوعوا عليها..... لان ذلك من باب الزينة ولا حاجة بالميت اليها ولانه تضيع المال بلا فائدة فكان مكروها (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۲) (فصل) واما سنة الدفن

پلرني وطن کې دفن کړی و، اوس ستاسونه تپوس دادی چې که موجوده حکومت یادچوهدري رحمت علی میموریل ترست د چوهدري دلاش پاکستان ته دراوړلو بندوبست وکړي؛ نودهغوی آخري رسومات د دین اسلام مطابق څنگه به ادا کيږي؟ اونور دا چې مړی دخومره وخت پورې امانت دفن کیدای شي؟

جواب: مړی دامانت په طور د دفن کولو هیڅ معنا نشته اود دفن کولونه پس مړی واپس راویستل درست نه دي، عالمگیریه کې له تبیین څخه نقل شوي دي چې: که غلطې سره دمړي مخ د قبلې په ځای په بل طرف ته کړل شو، یا هغه په گس طرف باندې ځملول شو، یا دهغه سردېنبو طرف ته اوېښې دسړ طرف شوې، نودخاورې اچولونه پس دهغه دوباره راویستل جائز نه دي او که لا تراوسه پورې پرې خاوره اچول شوې نه وه اودیوازې دلحد خښتې لگول شوې وې؛ نوخښتې دې لرې کړل شي اود سنت مطابق دې بدل کړل شي. (ج: ۱ ص: ۱۶۷) ^{۱۱}

مړی پلرنی هدیرې ته وړل شرعاً څنگه دي؟

سوال: یو سړی په کراچی یا حیدرآباد کې مړ شي، ددې په ځای چې مړي ته غسل ورکړي او کفن او جنازې نه فارغ شي او مړې د مسلمانانو قبرستان کې دفن کړل شي، ځینې خلک زمونږه مسلمانانو ورونو یو رسم قائم کړی دی چې مړی به خپل پلرني کلي یا ښار ته ضرور وړل کيږي، که رشتدار د ده د لرې لرې سفر ډیر خرچونه برداشت کولی شي او که نه؟ قرض وغیره راواخلي او مړی د هوایي جهاز یا د موټر په ذریعه وړي، گني؛ نو د پوزې د کټ کیدو خطر محسوسوي، د قرآن او د حدیث په رڼا کې وضاحت وکړی آیا دا ضروري ده چې که مړي وصیت کړی وي او که نه، د کراچی نه د پاکستان د نورو کونجونو نه پلرني کلي (ښار) په سونو یا زرگونو میله لرې وړل جائز دي؟ آیا مرحوم په هغه ځای کې چې په کوم ځای کې یې ساه ورکړې ده، د نورو مسلمانانو قبرستان کې چې هغه په هر ځای کې موجود وي، مړی د دومره مالي او جاني تکلیفونو نه وروسته هلته صرف په دې خیال دفن کول چې د مرحوم نور رشتداران او پلرنی قبرستان هلته دی، صحیح دي؟

جواب: شرعي حکم دادی چې څوک په کوم ښار کې وفات شي؛ نو هغه دې دغه ښار په قبرستان کې دفن شي، د هغه ځای نه بل ځای ته منتقل کول مکروه تحریمي دي، ^{۱۲} د کوم رواج چې

۱ [ولووضع الميت لغیر القبلة اوعلى شقة الايسر او جعل راسه موضع رجله واهيل عليه التراب لم ينش ولو سوى عليه اللبن ولم يهل عليه التراب نزع اللبن وروعى السنة كذا فى التبيين (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۷) كتاب الصلاة، الباب الحادى والعشرون، وفى الشامية: (واما نقله (ای الميت) بعد دفنه فلا مطلقاً قال فى الفتح: واتفقت كلمة المشايخ فى امراة دفن ابنها وهى غائبة فى غير بلدها فلم تصبر وارادت نقله على انه لا يسعها ذلك (فتاوى شامى ج: ۲ ص: ۲۳۹)۔

^۱ [قال فى البرازية: نقل الميت من بلد الى بلد قبل الدفن لا يكره.... [بقية حاشية به راروانه صفحه....

تاسو ذکر کړی دی، هغه په یو څو وجو ناجائز دی او د پریښودلو لائق دی.
 اول: مړی دده پلرني کلي یا ښار ته منتقل کول ضروري گڼل گویا د خپل طرف نه د نوي شریعت جوړول دي.
 دویم: د یو ناجائز شي له پاره قرضه اخیستل او بې ځایه مصارف برداشت کول حرام کار دی.
 دریم: او دې ناجائزه شي نه د پوزې او د عزت مسئله جوړول د حرامو له پاسه حرام دي.
 څلورم: په دې منتقل کولو کې ځینې وخت ډیرې ډیرې ورځې لگيږي چې په هغه سره د لاش بې حرمتي کیږي او د مسلمانانو لاشونه داسې ذلیلله او خوارول هم حرام دي.
 ددې وجو په بنا باندې مړی د یو ښار نه بل ښار ته د منتقل کولو رواج ډیر غلط او د اصلاح لائق دی.

د قبر په طرفونو کې د گناهونو په وجه مړی بل ځای ته منتقل کول

سوال: د کوم قبر په طرفونو کې چې گناهونه شروع شي؛ نو مړی بل ځای ته منتقل کولی شي، آیا دا ټیټک دی؟

جواب: د مړي منتقل کول جائز نه دي، گناهونه بندول پکار دي^(۱)

د مړي بل ځای ته منتقل کولو له پاره تابوت استعمالول

سوال: ایا مړی بل ځای ته منتقل کېدای شي؟ او که وړل کېدای شي نو د تابوت رواج سهي دی؟ او د تابوت جسماني اوساخت څنگه پکار دی؟ اکثر چې تابوت لیدوسره ماته دامشکل راپیښیږي چې کله زه د کراچۍ تابوتونه وینم چې دهغې اوچت والی په مشکله سره دوه (۲) فټه وي.
جواب: دلته دوه مسئلې جدا جداد دي، یوه مسئله د مړي بل ځای ته وړل، ددې حکم دادی چې ځینې حضراتو د ابالکل جائز گرځولی دی، او ځینې فرمایي چې کم از کم د (۴۸) میله پورې وړل خوصحیح دي، ددې نه زیات مسافت باندې منتقل کول مکروه دي.^(۲)

...بقیه د تیر مخ]..وبعدہ یحرم. قال السرخسی: وقبله یکره ایضاً الا قدر میل اومیلین (شامی ج: ۶ ص: ۴۲۸ فصل فی البیع). قوله ولا یاس بنقله قبل دفنه، قیل مطلقاً وقیل الی مادون مدة السفر، وقیده محمد بقدر میل اومیلین، لان مقابر البلد ربما بلغت هذه المسافة فیکره زاد، قال فی النهر عن عقد الفرائد: وهو الظاهر (شامی ج: ۲ ص: ۲۳۹ باب صلاة الجنابة)

[ولایبغی اخراج الميت من القبر بعد ما دفن (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۷ کتاب الصلاة الباب الحادی والعشرون فی الجنائز)، قال فی رد المحتار: واما نقله بعد دفنه فلا مطلقاً قال فی الفتح واتفقت کلمة الشيخ فی امراة دفن ابنها وهی غائبة فی غیر بلدها فلم تصر و اردت نقله علی انه لا یسعها ذالک (شامی ج: ۲ ص: ۲۳۹ باب صلاة الجنابة)

۲ [قوله ولا یاس بنقله قبل دفنه) قیل مطلقاً، وقیل الی مادون مدة السفر..... فیکره فیما زاد..... الخ (الفتاوی الشامية ج: ۲ ص: ۲۳۹ باب صلاة الجنابة)۔

دامسئله خود خنبولونه مخکې دمنتقل کولوده، خو یوځای کې ددفن کولونه پس د مړي بل ځای ته منتقل کول قطعي ناجائز دي.^[۱۱]

پاتې شوه دتابوت مسئله، نوپه درمختار کې لیکل شوي دي چې که ځمکه نرمه وي؛ نوپه تابوت کې دفن کول جائز دي، گني مکروه دي.^[۱۲] دتابوت اوچت والی دومره پکاردی چې بنده پکې کېناستی شي، نن سبا چې کوم رواج دی چې مړي دلرې لرې ملکونو نه راوړل کیږي اوڅو څو ورځو پورې لاش خرابیږي، دارسم په ډیر وجوهاتوسره قبیح دی.^[۱۳]

وفات شوي ماشومان، د شفاعت ذریعه

سوال: زما د زوی درې میاشتي شوې دي چې وفات شوی دی، د هغې ورځې نه واخله ترننه پورې ما ته آرام نشته، شپه او ورځ ما ته دماشوم یاد بې آرامي راکوي، ترننه پورې راته سکون نشته، ماته دا ووايه چې زما دماشوم زوی زما له پاره د څه اجر او ثواب مستحق جوړیږي؟ ما ته زما کور والاد هیرولو د پاره ډیرې خبرې کوي، ځینې خلک ووايي چې دا ماشوم د مورو پلار له پاره د جنت د لارو نشانه وي، حالانکې زما خیال دی چې هر څوک که هغه سپری وي یا بنځه د خپل خپل عمل جواب ورکونکي به وي، الله تعالی دې هیچاته هم د اولاد جدایي نه ورکوي، ما ته ووايي چې ماته به صبر څنگه راځي او زه د دې د پاره څه وکړم؟ آیا دا خبره صحیح ده چې مرحوم ماشوم د والدینو له پاره د رحمت باعث وي؟

جواب: الله تعالی دې تاسوته ددغه ماشوم نعم البدل درکړی، د مسلمان مورپلار ماشوم بچی چې مړشي؛ نو دهغوی د شفاعت او بښنې ذریعه جوړیږي، په دې شرط چې د بې صبري څه خبره د خولې نه ونه باسي، بلکې د صبر اوشکر نه کارواخلي، ان شاء الله ستاسو ماشوم به ستاسو له پاره د مغفرت ذریعه جوړیږي.^[۱۴]

۱ [قوله ولاباس بنقله قبل دفنه قبل مطلقاً وقيل الى مادون مدة السفروقيده محمدبقدرميل اوميلين لان مقابرالبلاد ربمابلغت هذه المسافة فيكره فيمازاد.....وامانقله بعددفنه فلامطلقاً (شامی ج: ۲ ص: ۲۳۹ باب صلاة الجنائزة، دفن الميت وايضاً الهندية ج: ۱ ص: ۱۶۷ طبع رشيدية)۔

۲ [قوله ولاباس باتخاذ التابوتالخ، اي يرخص ذلك عندالحاجة والا كره.....الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۳۴، وايضاً الهندية ج: ۱ ص: ۱۶۶ طبع رشيدية)۔

۳ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اسرعوا بالجنائزة فان تك صالحة فخيرتقدموها وان تك سوى ذلك فشرتضعونه عن رقابكم. متفق عليه (مشكوة المصابيح ج: ۱ ص: ۱۴۴ باب المشي بالجنائزة والصلاة عليهاوايضاً البدائع ج: ۱ ص: ۲۹۹، واما صلاة الجنائزة طبع سعيد)

۴ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لنسوة من الانصار: لايموت لاحد لكن ثلاثة من الولد فتحتسبه الا دخلت الجنة فقاتل امرأة منهن: اواثنان يارسول الله؟ قال: اواثنان (مشكوة باب البكاء على الميت ص: ۱۵۰) وعن ابی موسى الاشعري رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا مات ولدالعبدقال الله تعالى للملائكة: قبضتم ولدعبدى؟.....[بقية حاشيه په راروانه صفحه....

آيا په مري باندې ژړل هغه ته د تكليف سبب جوړيږي؟

سوال: ويل كيږي چې د مرگ نه وروسته په مري باندې ژړل د مري د تكليف سبب جوړيږي، زه دا پوښتنه كول غواړم چې تكليف سره د مري څه تعلق دی؟ او هركله چې روح د بدن نه ووت؛ نو روح چې لطيف شى دی د ژړا د تكليف احساس ولې او څنگه ورته كيږي؟ ځكه چې ژړل يو قسم وزن دی، آيا دا وزن روح محسوسولى شي؟ يا ددې ژړا تكليف د غوښې او څرمې بې ساه بدن ته كيږي؟ حالانكې روح اوجسم يو صورت يعنې د لارم او ملزوم كيدو په صورت كې تكليف محسوسوي، د مرگ نه وروسته نه، ځكه چې د مرگ نه پس روح او بدن د يو بل نه جدا كيږي؟

جواب: دمرگ نه وروسته د روح اوبدن داتعلق نه پاتې كيږي، خو يو خاص قسم بل تعلق د دواړو سره قايمېږي چې په هغه سره مري ته د برزخ واقعات اودعذاب او د ثواب احساس كيږي^(۱) او د دې تعلق نوم برزخي ژوندون دی چې هغه د دنيا د ژوند نه مختلف دی، خلاصه دا ده چې په قبر كې مړى يوازې جماد نه دی، بلكې ديوخاص نوعيت ژوند لري په دې وخت كې هم ده ته ژوند حاصلېږي چې په وجه يې ده ته ثواب او عذاب اود خوند او درد احساس د برزخ د شان مطابق كيږي.

د مري غم تر څو ورځو پكار دی؟

سوال: د مري وارثانو ته څو ورځې غم كول پكار دي؟

جواب: درې ورځې^(۲)

د مري دخپلوانو دغم موده اود خوراك وركولورسم

سوال: ځينې خلك وايي چې دمري كوروالو ته غم (وير) كول پكار دي اوپه كوركې دې خوراك نه پخيري، بلكې په برداري كې دې خوراك تقسيم كړل شي، ددې شرعي حكم څه دی؟

جواب: دمري كوندې نه پرته باقي كوروالو ته ددريوورځوپورې دغم كولواجازت دی اوپه كونده باندې دعدت دختميدوپورې غم كول واجب دي^(۳) دمري والا په كوركې دروتې پخولو

...بقية دترمخ[فيقولون: نعم! فيقول: قبضتم ثمة فواده؟ فيقولون: نعم! فيقول: ماذا قال عبدی؟ فيقولون: حدك واسترجع، فيقول الله: ابنوا لعبدي بيتاً في الجنة وسموه بيت الحمد. رواه احمد والترمذی (مشكوة ص: ۱۵۱)
 [۱] واعلم ان اهل الحق اتفقوا على ان الله تعالى يخلق في الميت نوع حيوة في القبر مايتالم او يتلذذ (شرح فقه اكبر ص: ۱۲۲ طبع مجتبانى دهلى)

[۲] ولاباس لاهل المصيبة ان يجلسوا في البيت اوفي مسجد ثلاثة ايام والناس ياتونهم ويعزونه (عالمگري ج: ۱ ص: ۱۶۷ كتاب الصلاة الباب الحادى والعشرون في الجنائز الفصل السادس)

[۳] اوفى رواية زينب بنت ابي سلمة رضى الله عنها سمعت [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

ممانعت نشته، مگر چونکې هغه خلق به دغم دوجې نه دروتې. انتظام نه شي کولای، له دې وجې نه دمري د کورواله نژدې عزیزانو او گاونډيانو دطرف نه ددوو وختو خوراک ورليږل مستحب دي،^{۱۱} په برادري والوکې روتي تقسيمول محض ریا اود بنودنې رسم دی اونا جائزه دی.^{۱۲}

دمري کوروالوته د يوې ورځې يوې شپې خوراک ورکول مستحب دي

سوال: په کوم کورکې چې مري وشي، هغوی ته څو ورځو پورې نور گاونډيان خوراک ورکړي؟ دا واجب دي که مستحب؟

جواب: دمري کوروالوته د يوې ورځې يوې شپې خوراک ورکول مستحب دي.^{۱۳}

دمري په کورکې د نغري بلولو ممانعت

سوال: دامشهوره ده چې په کوم کورکې څوک مري شي، هلته تردرې ورځو پورې نغري بليدل پکار نه دي، اواکثر داسې کيږي چې رشته دارو غيره درې ورځې ياکم وبیش هلته روتي وروړي، ددې په باره کې ستاسوڅه رايه ده؟ په دې باندې که ديوصحابي واقعه ملاوشي؛ نوډيره به ښه وي.

جواب: په کوم کورکې چې مري وشي، هلته د اخلي پخلي څه ممانعت نه شته، خوچونکې دمري کوروالا به دغم له وجې دخوراک دپخولوڅه اهتمام نه کوي، ځکه خپلو خپلوانو او گاونډيانو ته حکم دی چې هغوی کره دې وږي رسوي، اوپه هغوی دې دخوړلو کوشش کوي، دخپل تره زوی جعفر طيار عليه السلام د شهادت په موقعه باندې حضور عليه السلام خپل کوروالوته حکم کړی و اوداحکم بطور استحباب و، که دمري کوروالا داخلي پخلي څه انتظام وکړي؛ نو هيڅ گناه نه ده، اونه څه دشرم يا عيب خبره ده.^{۱۴}

...بقیه د تیر مخ] رسول الله صلی الله علیه وسلم یقول: لا یحل لامرأة تؤمن بالله واليوم الآخر أن تحد علی میت فوق ثلاث لیل الی علی زوج اربعة اشهر وعشرا..... الحديث (ترمذی شریف ج: ۱ ص: ۱۴۳ وايضا فی الهندية ج: ۱ ص: ۱۶۷ کتاب الصلاة الباب الحادی والعشرون)۔

۱ [قوله وياتخاذ الطعام لهم قال فی الفتح: ويستحب لجيران اهل الميت والاقرباء الابعاد قهينة طعام لهم يشبعهم يومهم وليت لهم لقوله صلی الله علیه وسلم: اصنعوا لآل جعفر طعاما، فقد جاءهم ما يشغلهم..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۰)۔

۲ [ويكره اتخاذ الضيافة من الطعام من اهل الميت لانه شرع في السرور لافي السرور وهي بدعة مستقبحة..... الخ (رد المختار علی الدر المختار ج: ۲ ص: ۲۴۰ مطلب فی كراهة الضيافة من اهل الميت)۔

۳ [ايضا قوله وياتخاذ الطعام لهم قال فی الفتح: ويستحب لجيران اهل الميت والاقرباء..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۰)۔

۴ [قال فی الفتح: ويستحب لجيران اهل الميت والاقرباء الابعاد قهينة طعام.....] بقیه حاشیه په راروانه صفحه.

تعزيت د مړي په کور کې وکړئ او فاتحه ايصال ثواب په خپل کور کې

سوال: زموږ په کلي کې ځينې خلک دمړي کيدو په صورت کې هلته دفاتحې کولو په غرض نه ځي، چې هلته فاتحه کول بدعت دي، موږ دامام صاحب نه پوښتنه وکړه، نو هغه وفرمايل چې: په کوم کور کې مړی وشي هلته يوازې درې ورځو پورې تعزيت له پاره تگ پکاردی، خو زموږ په ځای کې اکثر خلک پوره يوه هفته دفاتحې له پاره ناست وي، تاسوراته ووايئ چې دا بدعت دی يا د ثواب کار؟ چې دواړه فريکه په نيغه لار باندې راشي.

جواب: تعزيت سنت دی، مطلب يې دمړي کوروالو ته تسلي ورکول، دفاتحې لوستلو له پاره دمړي کورته د تلو ضرورت نشته، د تعزيت له پاره تلل پکاردی، فاتحه او ايصال ثواب په خپل کور کې هم کولی شئ، کوم کس چې يوځل تعزيت وکړي دهغه په دويم ځل د تعزيت له پاره تلل سنت نه دي، تر دريو ورځو پورې د افسوس حکم دی، دلرې ځايونو کسان ددې نه پس هم افسوس کولی شي دفاتحې په غرض کېينا ستل خلاف سنت دي.^(۱)

کونډې ته په دريمه ورځ باندې نوې لويته پسرول

سوال: زموږ طرف ته رواج دی چې کله څوک وفات شي؛ نو دهغه کونډې ته دهغه خپل خپلوان د دريمې په ورځ نوې لويته پسرول، دغه شان د کونډې سره سپينې لويټې ډيرې زياتې راشي، که دنوې سپينې لويټې په ځای څه نغډې پيسې دمد دل پاره ورکړي؛ نو په دې کې څه نقصان خونشته؟ او بيا دا خوندي و فات باندې څلورمياشتې لس ورځې غم کول او ښځې ته د ډول او سنگار نه ممانعت دی، ددې وجې په نوې لويته پسرولو کې څه رازيت دی؟ په دې کې د ذکر کړې شوې مسئلې خلاف ورزی خونه کيږي؟ وضاحت راته وکړئ!

جواب: کونډې ته د دريمې په ورځ نوې لويته پسرولو کوم رسم چې تاسو ليکلي دی دا غلط

... بقیه د تیر مخ] .. لهم يشبعهم يومهم وليتهم لقوله صلى الله عليه وسلم: اصنعوا لآل جعفر طعاماً، فقد جاءهم ما يشغلهم. الترمذی (رد المحتار مع الدر المختار مطلب فی الثواب علی المصيبة، ص: ۲۴۰ وايضا فتح القدير، باب صلوة الجنائز قبل باب الشهيد ج: ۲ ص: ۱۴۲)۔

۱ [التعزية لصاحب المصيبة حسن كذا في الظهيرية وروى الحسن بن زياد اذا عزي اهل الميت مرة فلا ينبغي ان يعزبه مرة اخرى كذا في المضرات ووقتها من حين يموت الى ثلاثة ايام ويكره بعدها الا ان يكون المعزي او المعزى اليه غائبا فلا بأس ۱۴..... الخ (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۷ طبع رشيديه، وايضا في الشامى ج: ۲ ص: ۲۴۰، ۲۴۱ مطلب في كراهة الضيافة)۔

اود شريعت خلاف دی^{۱۱}، د کونډې عدت څلور مياشتې اولس ورځې دی^{۱۲}، او په دې دوران کې کونډې ته د نويو جامو اغوستلو اجازت نشته،^{۱۳} معلومه نه ده چې ددې رسم جاري کولو مقصده څه وي؟ کيدای شي چې په نورو قومونو کې دارسم دمسلمانانو نه راغلی وي، مقصد ترې د کونډې خدمت کول وي، په هر حال دارسم خلاف شرع دی، اوداپريښودل پکار دي، د کونډې خدمت اومدد له پاره که نغده پيسه ورکړل شي نو په دې کې هيڅ نقصان نشته، خو داهم رسم جوړول پکار نه دي.

بزرگان په خانقاه يا مدرسه کې دفن کول دفقهاووپه نزد مکروه دي

سوال: بزرگان عام طور سره د عام قبرستان په ځای په خانقاه يا مدرسه کې دفن کول هرکله چې تاريخ صفاوايي چې په اسلافو د صدۍ يا نيمه صدۍ تيريدونه وروسته دبزرگانو مقبرې دشرک اوبدعت اډې جوړې شوې دي، څنگه دي؟

جواب: بزرگان او مشائخ په جوماتونو او د مدرسو په احاطو کې دفن کولو ته فقهاء کرامو مکروه ليکلي دي.^{۱۴}

۱ [عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال النبي صلى الله عليه وسلم: من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد (الصحيح البخاري، كتاب الصلح ج: ۱ ص: ۳۷۰).]

۲ [وعدة المتوفى عنها زوجها اربعة اشهر وعشرًا، سواء دخل بها ولم يدخل بها اذا كانت حرة لقول الله تعالى: والذين يتوفون منكم ويذرون ازواجًا يتربصن بانفسهن اربعة اشهر وعشرًا (شرح مختصر الطحاوي ج: ۵ ص: ۲۳۹ كتاب الطلاق باب العدد والاستبراء) (ايضًا: وعدة الوفاة على الحرة اربعة اشهر وعشرًا..... الخ (قاضي خان علي هامش الهندية ج: ۱ ص: ۵۵۰ باب العدة).]

۳ [وتجتنب المعتدة كل زينة لمحو الكحل والحناء والخضاب والدهن والتحلى والتطيب ولبس المطيب والمصبوع بالمعصر والزعفران الخ (قاضي خان علي هامش الهندية ج: ۱ ص: ۵۵۴).]

۴ [ولا يدفن صغير ولا كبير في البيت الذي مات فيه فان ذلك خاص بالانبياء بل ينقل الى مقابر المسلمين اه ومقتضاه انه لا يدفن في مدفن خاص كما يفعله من يبني المدرسة ونحوها ويبني له بقرها مدفنًا كامل (شامي كتاب الصلاة باب الجنائز، مطلب في دفن الميت، ج: ۲ ص: ۲۳۵ طبع ايج ايم سعيد).]

❖ مړي سره متعلق متفرق مسائل ❖

.....

په هر مسلمان په خپل ژوند کې اووه مړيوته غسل ورکول فرض نه دي

سوال: عام طور سره دامشهوره ده چې په هر مسلمان باندې په خپل ژوند کې اووه مړي لمبول فرض دي؟ د قرآن او حديث په رڼا کې د دې مسئلې وضاحت و فرمايئ چې دا خبره ترکومي پورې صحيح ده؟

جواب: مړي ته غسل ورکول فرض کفايي دي، که څه کسان دا کار وکړي، د ټولو د طرف نه به د افرض اداسي، د هر مسلمان په ذمه فرض نه دي.^(۱)

د غير مسلم د مرګ خبر او ريدو سره (انالله وانا اليه راجعون) ويل

سوال: کله چې موږ د يو مسلمان د مرګ خبر واورو؛ نو دا وريدونه پس «انالله وانا اليه راجعون» وايو خو که د بل مذهب يا د غير مسلم د مرګ خبر واورو؛ نو د دې په باره کې څه حکم دی؟

جواب: هغه وخت کې هم خپل مرګ راياد کړئ او دا ايت دې ولوستل شي.

د مرحوم قرض دې اداسي ګني د عذاب مستحق به وي

سوال: که د مرحوم په ذمه داسې قرضې وي، چې دهغه وارثانوته معلومې نه وي او قرض ورکونکي ونه وايي؛ نو په دې سلسله کې څه حکم دی؟

جواب: کوم کس چې قرض واخلي او مړ شي دهغه معامله ډيره شديدده، الله تعالى دې هر مسلمان بچ کړي، حضور ﷺ به د داسې کس جنازه نه کوله، د چاپه ذمه به چې قرض و، وروسته چې بيا کله فتوحات وشول؛ نو حضور ﷺ به د مړي قرضه په خپله ذمه اخيستې.^(۲)

په يو حديث شريف کې دی چې د مومن روح دهغه د قرض سره اويزان وي، ترڅو پورې چې دهغه قرضه ادا نه کړل شي. (ترمذی، ابن ماجه)^(۳)

۱ [غسل الميت حق واجب على الاحياء بالسنة واجماع الامة كذا في النهاية ولكن اذا قام به البعض سقط عن الباقي كذا في الكافي (هندية ج: ۱ ص: ۱۵۸ كتاب الصلاة، الباب الحادى والعشرون فى الجنائز، الفصل الثانى فى الغسل طبع رشيدية كوثنه).]

۲ [عن ابى هريرة رضى الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يوتى بالرجال المتوفى عليه الدين فيقول: هل ترك لدينه من قضاء ؟ فان حدث انه ترك وفاء صلى الله عليه والا قال للمسلمين صلوا على صاحبكم، فلما فتح الله عليه الفتوح قام فقال: انا اولى بالمؤمنين من انفسهم الحديث (ترمذى شريف ج: ۱ ص: ۲۰۵ باب ماجاء فى المديون)

۳ [عن ابى هريرة رضى الله عنه عن النبى صلى الله عليه وسلم انه قال: [بقية حاشيه په راروانه صفحه...

په يو حديث كې دې چې حضور ﷺ د سهار لمونځه نه وورسته وفرمايل چې: ايا دلته دفلاني قبيلې خلك شته؟ گوري ستاسو كس د جنت په دروازه باندې ايساردى، دهغه قرض له وجې چې دهغه په ذمه دى، اوس كه ستاسو زړه غواړي نو دهغه فديه (قرضه) ادا كړئ او هغه خلاص كړئ او كه زړه مو غواړي نو هغه د الله تعالى عذاب ته حواله كړئ. (طبراني، بيهقي) ^{۱۱}

يوصحابي فرمايي چې زموږ پلاروفات شو، درې سوه درهمه دهغوى تركه وه، وروسته دهغه اهل عيال هم وو، او دهغه په ذمه قرض هم و، ما دهغه په اهل عيال باندې د خرچ كولو اراده وكړه؛ نو رسول الله ﷺ وفرمايل: ستا پلار په قرضه كې نيول شوى دى، دهغه قرضه ادا كړه! (مسند احمد) ^{۱۲}

دمسلمان بنده په ذمه خاويل قرض پكارنه دى، او كه د مجبوري نه يې قرض واخيست؛ نو دخپل وس مطابق يې د زرنه زر ادا كيدل پكار دي، خداى مكره كه په داسې حالت كې مرگ راغى نو دا خود غرضه وارثان به يې خداى ته پته ده چې ادا هم كړي او كه نه؟ كه په ژوند باندې د قرض د ادا كيدو امكان نه وي؛ نو وصيت كول فرض دي، چې دهغه په ذمه دومره دومره د فلاني قرضه ده، هغه دې ادا كړل شي ^{۱۳}، او كه د وصيت نه بغير مړ شو او كور والوته څه پته نشته، نو گناهگار به هم وي او وبه هم نيول شي، اوس به نه دهغه قرضه ادا كيږي اونه به خلاصيږي. (نعوذ بالله).

او كه الله تعالى په خپل رحمت سره څه صورت پيدا كړي؛ نو دهغه كرم دى.

ددې تقرير خلاصه داده چې تاسو كوم صورت ليكلئ دى؛ نو يو مسلمان ته پكار دي چې داسې صورت بېخي راپېښ نه شي او كه بالفرض داسې صورتحال راپېښ شي؛ نو عام اعلان دې وكړل شي چې ددې مړى په ذمه كه د چا قرض وي؛ نو زموږ نه دې وصول كړي، حضرت جابر رضي الله عنه فرمايي چې: د حضور ﷺ په وفات باندې حضرت ابوبكر صدیق رضي الله عنه اعلان وكړ چې د كوم كس د حضور ﷺ په ذمه قرض وي يا حضور ﷺ د چا سره څه وعده كړې وه هغه دې زموږ خوا ته

...بقية د تير مخ].. نفس المومن معلقة بدينه حتى يقضى عنه (ترمذى، باب ماجاء ان نفس المومن معلقة بدينه ج: ۱ ص: ۲۰۶ طبع قديمى كتب خانه).

۱ [عن سمرة رضى الله عنه من هاهنا من رهط فلان ان صاحبكم قد احتبس عن الجنة بدين كان عليه فاما ان تغدوه من عذاب الله واما ان تسلموه (كتر العمال ج: ۶ ص: ۲۳۵، حديث نمبر: ۱۵۵۰۴ طبع مؤسسة الرسالة)

۲ [عن سعد بن الاطول قال: مات اخي وترك ثلاث مائة دينار وترك ولدا صغارا فاردت ان انفق عليهم فقال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان اخاك محبوس بدينه فاذهب فاقتض عنه الخ (مسند احمد ج: ۴ ص: ۱۳۶ طبع المكتب الاسلامى بيروت).

۳ [والوصية اربعة اقسام، واجبة كالوصية بردالودائع والديون المجهولة وفي المواهب تجب على مديون بما عليه الله تعالى اوللعباد (رد المحتار ج: ۶ ص: ۶۴۸ كتاب الوصايا، طبع ايج ايم سعيد).

راشي^{۱۱} مگروارث دڅه ثبوت شرعي نه پرته دقرضې اداکولو پابند نه دی^{۱۲} دامسئله هم يادساتل پکار دي چې دمري قرضه به دهغه دټول مال نه اداکيږي، که څه هم دهغه د وارثانو له پاره يوپيسه هم پاتې نه شي.^{۱۳}

مرحوم که ترکه پرې نږدي؛ نو وارث دهغه دقرض اداکولو ذمه وار نه دی

سوال: کله چې څوک وفات شي او هغه څه مال پرېږدي، هغه به دهغه رشته دار، عزيز ورور او داسې نور... د يو حد مطابق تقسيم کړي، داڅو سمه خبره ده، ددې نه علاوه يو بل کس وفات شي په چا چې دخلکوېې حساب به قرض دی، هرکله چې دهغه زوی هم نشته، باقي خلک دي، مثلاً: بنځه، لونه، سکه ورونه، ميرني ورونه او داسې نور... هغه قرض چې په دنيا کې يرېښودو او لاړلو، دهغه رشته دارو ته شرعا څه حکم دی؟ هرکله چې د متعلقه کس په وراثت کې دخلورگړه جوړيږي نه پرته هيڅ نشته، رشته دار او ورونه وغيره هم غريبان دي او دقرض اداکولو قابل نه دي؛ نو قرض به څنگه اداکيږي؟

جواب: کله چې مرحوم څه ترکه پرې ښودله؛ نو د وارثانو په ذمه دهغه قرض اداکول لازم نه دي.^{۱۴}

دمري د مال او قرض سره څه وکړل شي؟

سوال: زما د ورور واده په (۱۹ ستمبر ۱۹۸۰) کې وشو او دوه مياشتې وروسته (۲۸) نومبر باندې هغه وفات شو، زما ورور د مرگ نه مخکې (۱۴) ټولې گانه (زيورات) چې جوړه کړې وه، دهغه څه پيسې باقي پاتې وې، زما ورور د دوو مياشتو وعده کړې وه، خو هغه د پيسو ادا کولو نه مخکې وفات شو، تاسو راته د قرآن اوسنت په رڼا کې جواب راکړئ، چې رقم به دهلک مور ويلار اداکوي يا دهلک جوړ شويو زيوراتو نه به هغه رقم ادا کيږي؟

۱ [لما قبض رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ابوبكر لما جاءه مال من البحرين: من كان له على النبي عدة ياتيني، قال فجاء جابر بن عبد الله الانصاري فقال: ان النبي وعدني اذا اتاه مال البحرين ان يعطيني هكذا هكذا، واشار بكفيه فقال ابوبكر: خذ! فاخذ بكفيه فعده خمسمائة درهم فاعطاه اياه والفاء، ثم جاء ناس كان وعدهم رسول الله صلى الله عليه وسلم فاخذ كل انسان ما كان وعده ثم قسم ما بقي من المال فاصاب كل انسان منهم عشرة دراهم (الطبقات الكبرى لابن سعد ج: ۲ ص: ۳۱۷ طبع بيروت)۔

۲ [قوله ويقدم دين الصحة وهو ما كان ثابتا بالبيينة مطلقا وبالاقرار في حال الصحة الخ (شامي ج: ۶ ص: ۷۶۰)۔

۳ [يبداء من تركه الميت بتجهيزه ودفنه ثم قضا ديونه ثم تنفيذ وصاياه، والباقي لوارثه (فتاوى بزازية على الهندية، كتاب الفرائض ج: ۶ ص: ۴۴۷) وايضا يبداء من تركه الميت الخالية عن تعلق حق الغير بعينها كالرهن ثم تقدم ديونه التي لها مطالب من جهة العباد الخ (درمختار ج: ۶ ص: ۷۶۰ كتاب الفرائض، طبع سجد)

۴ [احكام ميت ص: ۱۶۰ او ۱۶۳، تاليف: داکتر عبدالحی عارفی رحمه الله)۔

جواب: که ستاد ورور مرحوم په ذمه قرض دی، کوم زیورات چې هغه جوړ کړي و، هغه دې خرڅ شي او قرض ادا کول ضروري دي^(۱) د مور وپلار په ذمه نه دي، هغه زیورات چې له چاسره وي هغه به د قرض نه ادا کولوپه صورت کې گناهگار وي، دمړي په مال باندې ناجائزه قبضه کول سنگینه خبره ده.

که د مرحوم قرض ورکول کیږي؛ نو شرعي وارثا نوته دې ادا کړي

سوال: مولانا صاحب! ما دیو دوست نه لس روپۍ قرض اخیستی وې او له هغه سره مې وعده کړې وه چې دوه ورځې وروسته به داپیسې واپس کړم، خوافسوس چې دپیسو واپس کولونه مخکې زما دوست ددې فاني دنیا نه رخصت شو، دا راته ووايي چې اوس زه څه وکړم؟ هغه لس روپۍ اوس زه چاته ورکړم؟

جواب: د مړي چې کوم قرض د خلکو په ذمه وي هغه دهغه په میراث کې شامل دی او د کومو خلکو په ذمه چې قرض وي په هغوی فرض دي چې د مړي شرعي وارثانوته قرض ادا کړي او که د چا څوک وارث موجود نه وي یا معلوم نه وي؛ نو د مړي له طرفه دې هغومره روپۍ صدقه کړي^(۲).

د مرحوم قرض که څوک معاف کړي؛ نو جائز دی

سوال: مرحوم ته یو د ووکسانو پیسې ورکړې دي، د بهترین دوست کیدو له وجې هغوی هغه پیسې نه اخلي اوس څه وکړل شي؟

جواب: که هغوی یې معاف کړي؛ نو سهې ده^(۳).

د مرحوم قضا لمونځونه او روژې څنګه ادا کړل شي؟

سوال: زما محترمه مورد معراج په شپه باندې وفات شوه، الله تعالی دې هغې ته په جنت الفردوس کې ځای ورکړي امین، اوس زه د هغې قضا لمونځونه ادا کول غواړم، بلکې نن سبا ادا کوم، خود مختلفو خلکو مختلفو خبرو زه په شک کې اچولی یم، مثلاً خلک وايي چې هرکس دخپل عمل په خپله ذمه واردی، لهذا دمړ شوي کس قضا لمونځونه نه شي کیدای، خو

[۱] ثم تقدم ديونه التي لها مطالب من جهة العباد ويقدم دين الصحة على دين المرض... الخ (درمختار ج: ۶ ص: ۷۶۰)
 [۲] عليه ديون ومظالم جهل اربابها وايس من عليه ذالك من معرفتهم فعليه التصديق بقدرها من ماله وان استقرت جميع ماله هذا مذهب اصحابنا..... ومتى فعل ذالك سقط عنه المطالبة من اصحاب الديون سرف الشامية: وان لم يجد المديون ولا وارثه صاحب الدين ولا وارثه فتصدق المديون او وارثه عن صاحب الدين برى في الاخرة (ردالمحتار على الدر المختار، كتاب اللقطة ج: ۴ ص: ۲۸۳)۔
 [۳] الدين الصحيح وهو الدين الثابت بحيث لا يسقط الا بالاداء او البراء كدين القرض ودين المهرودين الاستهلاك وامثالها (كشف اصطلاحات الفنون ج: ۱ ص: ۵۰۲ طبع سهيل اكيدي لاهور)۔

ځينې خلک وايي چې هرکله دمري د گناهونو بوج کمولو له پاره د قرآن کریم ختم لوستلوسره ورته وربښل کيدای شي دمري دقرض بوج کمولو له پاره دهغه قرض خلاصيدای شي؛ نو اخر بيا قضا لمونځونه ولې نه شي ادا کيدای، تاسو زما ددې د دوه سوالونو زړ تر زړه جواب راکړئ:

۱: ايا زه دخپلې مور محترمې قضا لمونځونه ادا کولی شم.

۲: د قضا لمانځه دا ادا کولو صحيح طريقه څه ده؟

جواب: فرض لمونځ او روژه يوکس دبل له طرف نه نه شي ادا کولی ^{۱۱} البته د لمونځ روژې فديه د مرحوم له طرف نه دهغه وارثان ادا کولی شي، نو که ته دخپلې مور له طرف نه قضا شوي لمونځونه ادا کول غواړې؛ نو ددې طريقه داده چې که تاسره گنجائش وي؛ نو دهغو لمونځونه حساب وکړه او دهر لمانځه فديه د صدقه فطر برابر ورکړه، دوترو سره به دهرې ورځې شپږ فديې شي، ^{۱۲} هسې تاسو دنفلونو ايصال ثواب هم مورتو وربښلی شئ ^{۱۳}

د نيا له وفات وروسته او د څلوېښتې نه مخکې د لمسي واده کول څنگه دي؟

سوال: زما د يو خپلوان دلور د واده نيټه چې يو کال مخکې مقرر شوې وه چې د واده د تاريخ نه لس ورځې وړاندې دهغه بودی مور وفات شوه، د دريمې اولسمې نه وروسته هغه دخپلې لور په مقرر شوې ورځ باندې نکاح او رخصتي وکړه، چې دهغې له وجې دهغه خپلوان په هغه باندې بدوايي چې تا واده کولوسره د شريعت خلاف ورزي کړې ده، په دې ته گناهگار شولې.

جواب: شرعاً سوگ (غم، درې ورځې وي اوله دې نه وروسته سوگ کول شرعاً منع دي) البته هغه ښځه دچا چې خاوند وفات شوی وي هغه به څلور مياشتې لس ورځې سوگ کوي، ^{۱۴} ستا رشته دار په مقرر تاريخ باندې دخپلې ماشوم نکاح وکړه، بالکل سهي يې وکړل، کوم

۱ [ولا يصح ان يصوم الولي ولا غيره عن الميت ولا يصح ان يصلي احد عنه لقوله صلى الله عليه وسلم: لا يصوم احد عن احد ولا يصلي احد عن احد ولكن يطعم عنه..... الخ (مراقى الفلاح على هامش الطحاوى، فصل فى اسقاط الصلاة والصوم ص: ۲۳۸)، قوله فلا ياباة فيها اصلاً لان المقصود من العبادة البدنية اتعاب البدن وقهر النفس الامارة بالسوء ولا يحصل بفعل النائب..... الخ (شامى ج: ۱ ص: ۳۵۵ مطلب فيما يصير الكافريه مسلمان من الافعال)۔

۲ [اذا مات وعليه فوائت فدفع الوارث عن الميت لكل صلاة نصف صاع من بر اوقيمته لكل مسكين او مسكين واحد عن كل الفوائت يجوز..... الخ (فتاوى سراجيه ص: ۱۷)۔

۳ [الاصل فى هذا الباب ان الانسان له ان يجعل ثواب عمله لغيره صلاة كان اوصوماً او صدقة..... الخ (هندي ج: ۱ ص: ۲۵۷، وايضاً فى الشامى ج: ۲ ص: ۵۹۵، مطلب فى اهداء ثواب الاعمال للغير)۔

۴ [ووقتها من حين يموت الى ثلاثة ايام ويكره بعدها..... الخ (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۷)، وايضاً فى رواية زينب بنت ابي سلمة رضى الله عنها..... سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: لا يحل لامرأة تؤمن بالله واليوم الآخر ان تتحد على ميت فوق ثلاث ليال الا على زوج اربعة اشهر وعشراً..... الحديث (ترمذى ج: ۱ ص: ۱۴۳ باب ما جاء فى عدة المتوفى عنها زوجها)۔

خلک چې هغه ته گناهگار وایي دادهغوی ناداني اوجهالت دی.

شهید څوک دی؟

سوال: د تیرتحرېک (نظام مصطفی ﷺ) په دوران کې چې کوم کسان د پولیسو له لاسه په گوليو لگیدلي وو او له دې دنیا نه رخصت شوي وو هغوی ته شهیدان ویل کیږي، بل طرف که دپولسو اوډاکوانو ترمینځه مقابله وي او په هغو کې څوک ووژل شي اونورکوم چې قتل کوي په هغو کې قاتل هم مسلمان وي اومقتول هم، مهرباني وکړئ اودا راته ووايئ چې مسلمان ته کله شهید ویل کیږي؟ یوازې دغیرمسلم له لاسه قتل کیدونکي ته، یادچامسلمان له لاسه هم؟ امیدلرم چې تسلي بخش جواب به راکړئ!

جواب: د دنیاوي احکامو په لحاظ سره شهید هغه دی:

الف..... څوک چې کافرانو، یا باغیانو یا ډاکوانو قتل کړی وي.

ب..... یا هغه د مسلمانانو او کافرانو ترمینځه د جنگ په دوران کې مقتول وموندل شي.

ج..... یا چا مسلمان په ظلم او قصد قتل کړی وي.

دا اصول په جزیاتو باندې په خپله منطبق کړئ! ^{۱۱}

ایا دمرگ دسزا مجرم شهید دی؟

سوال: ایا یوکس دچاپه باره کې چې عدالت دپانسي یا دمرگ دسزا فیصله ورکړي، دپانسي کیدو نه وروسته به ورته شهید ویل کیږي؟

جواب: داسې مجرم ته شهید نه ویل کیږي. ^{۱۲}

په اوبوکې ډوبیدونکی اود دین د علم د حاصلولو

په دوران کې مړکیدونکی به معنوي شهید وي

سوال: ایا په اوبوکې ډوبیدونکی شهید دی؟

جواب: هو! خو په ده به د دنیاوي شهید احکام نه جاري کیږي، معنوي شهید دی. ^{۱۳}

۱ [وهوفی الشرع من قتله اهل الحرب والبیغی وقطاع الطرق او وجد فی معركة وبه جرح او قتله مسلم ظلمًا..... الخ (هندیة ج: ۱ ص: ۱۶۷، ۱۶۸ کتاب الصلاة، الفصل السابع، وایضاً فی الدرعم الردج: ۲ ص: ۲۴۸، ۲۴۹)۔

۲ [قتل ظلمًا بغير حق..... الخ. وفی الشرح: ویقوله ظلمًا لما یاتی من انه لو قتل بحد او قصاص مثلاً لایکون شهیداً (الدر المختار مع رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۴۸) ۰ ایضاً: وکل من صار مقتولاً بمعنی غیر مضاف الی العدو لایکون شهیداً کذا فی الحیط (هندیة ج: ۱ ص: ۱۶۹، کتاب الصلاة، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز، الفصل السابع فی الشهید)۔

۳ [لو..... حرق او غرق او هدم لم یکن شهیداً فی حکم الدنیا وان کان شهید الاخرة..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۸ باب الشهید، وایضاً فی البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۲۰)۔

سوال: ايا حصول علم، چې په کې په کالج کې ورکړل کيدونکي (اين سي سي) فوجي تريننگ هم شامل دی له پاره تلونکی که د حصول علم په دوران کې وفات شي؛ نو ايا هغه شهيد دی؟

جواب: ديني علم ياد ديني علم د حاصلولو په دوران کې وفات کيدونکی معنوي شهيد دی.^(۱)

ايا په محرم کې وفات کيدونکي ته به شهيد ويل کيږي؟

سوال: اکثر مو اوريدلي دي چې د محرم الحرام په مياشت کې د وفات کيدونکي درجه د شهيد د درجې برابر وي په ځانگړي ډول د محرم په نهم اولسم تاريخ باندې د وفات کيدونکي، ايا دا خبره صحيح ده؟

جواب: په محرم کې وفات کيدونکی به هلته شهيد وي کله چې يې مرگ د شهادت وي يوازې په دې مياشت کې وفات کيدل شهادت نه دی.

د دندې (وظيفې) په ادا کولو کې مسلمان مقتول به شهيد وي

سوال: ايا د پوليس يوکس که د جرائم پيشه کسانو سره په مقابل کې، ياد حکومت نه باغيانو خلکو سره چې سرکاري اونجې املاک ته نقصان رسوي ياد حکومت افسران مثلاً: د مملکت سربراه، ياد وزيرانو وغيره حفاظت کولو کې او خپله ډيوتي فرض گڼل او د حمله کونکو سره په مقابل کې مړ شي؛ نو ايا هغه به شهيد وي؟ او که شهيد تصور کړل شي؛ نو څنگه؟ او که نه وي نه ولې؟ د قرآن او حديث په رڼا کې وضاحت وکړئ!

جواب: اصول دادي چې کوم مسلمان په ظلم سره قتل شي، هغه شهيد دی، دا اصولو مطابق د پوليس سپاهي که په خپله وظيفه ادا کولو کې مړ شي (په دې شرط چې مسلمان وي)؛ نو يقيناً شهيد به وي.^(۲)

د غسل نه وروسته که دمړي له پوزې وينه روانه شي، هغه شهيد نه گڼل کيږي

سوال: د غسل نه وروسته تر قبرستانه پورې په اوږلو کې که د پوزې نه دومره وينه وبهيري چې د ډولۍ نه وبهيري او ځمکې پورې راشي؛ نو ايا دا د شهادت نښه ده؟ نور دا چې په اسلام کې د شهيد ويل کيدو څه نښانه ده؟

[۱] ومن مات وهو يطلب العلم الخ. وفي الشرح: بان كان له اشتغلاً به تاليفاً او تدريساً او حضوراً فيما يظهر، ولو كل يوم درسا وليس المراد الاهماك (رد المختار مع الدر المختار، باب الشهيد، مطلب في تعداد الشهداء ج: ۲ ص: ۲۵۲ طبع ايج ايم سعيد)۔

[۲] قال في التنوير: باب الشهيد هو كل مكلف مسلم ظاهر قتل ظلماً بغير حق الخ (در مختار ج: ۲ ص: ۲۴۷ باب الشهيد)

جواب: شهيد خو هغه ته ويل كيږي كوم چې كافرانو قتل كړي وي يا چا مسلمان په ظلم سره قتل كړي وي^{۱۱}، د پوزې نه وينه بهيدوسره شهيد نه جوړيږي^{۱۲}

كه بنځه په خپل عزت ساتلو كې مړه شي: نوشهيده به وي

سوال: كه يوه بنځه دخپل عزت ساتلو له پاره خپل ځان قربان كړي: نو ايا دابه خودكشي وي؟ او هغې ته به ددې خبرې په اخرت كې سزا ملاويږي او كه نه؟

جواب: كه دخپل عزت بچ كولو له پاره مړه شي: نوشهيده به وي^{۱۳}

د انساني لاش خپل اوپه هغه باندې تجربې كول ناجائز دي

سوال: نن سبا چې كوم ډاكتران جوړيږي مختلف قسم تجربې كوي، په كوم كې چې پوست مارتېم هم شامل دى، په كوم كې چې د انساني اندامونو بې حرمتي كيږي داتركومې پورې صحيح ده؟ په قرون اولي كې ددې هيڅ ثبوت نه ملاويږي، دځينو حضراتو وينا ده چې د مسلمان په لاش باندې تجربې نه شي كيداى اودغيرمسلم په لاش باندې كيداى شي. داتركومه پورې صحيح ده؟

جواب: دهيڅ انساني لاش بې حرمتي جائز نه ده نه دمسلمان اونه دغيرمسلم^{۱۴}

د پوست مارتېم شرعي حيثيت

سوال: نن سبا چې كوم خلك په گولي وويشتل شي او قتل شي ددې مړي په هسپتال كې پوست مارتېم كيږي چې د هغه نه دا معلوميږي چې په جسم باندې څومره گولي لگېدلي دي؟ كوم كوم ځاى باندې لگېدلي دي؟ د پوست مارتېم دا طريقه وي: مړى بربنډ كړي او په ميز باندې يې كيږدي، بيا ډاكتر راځي او د ده معاينه كوي، د بنځې او د سړي دواړو په دې طريقې سره پوست مارتېم كيږي، ايا په شريعت كې پوست مارتېم جائز دى؟ حالانكې د مړي وارثان منع كوي چې موږ پوست مارتېم نه كوو يو ظلم په فائرنك كې قتل او بيا بل ظلم د قتل وروسته د پوست مارتېم په ذريعې سره كولى شي، ددې شرعي حكم څه دى؟

۱ [ايضاً] _

۲ [قوله كخروج الدم اى ان كان الدم يخرج من مخارقه ينظران كان مرضعاً يخرج منه الدم من غير آفة في الباطن كالانف لم يكن شهيداً وان المرء قد يتلى بالرعاف الخ (شامى، باب الشهيد ج: ۲ ص: ۲۴۹، وايضاً الهندية ج: ۱ ص: ۱۶۹، كتاب الصلاة الباب الحادى والعشرون، الفصل السابع في الشهيد)

۳ [ومن ماتت صابرة على الغيرة لها اجر شهيد (شامى ج: ۲ ص: ۲۵۲ مطلب في تعداد الشهداء) _

۴ [امداد الفتاوى ج: ۱ ص: ۵۰۸، ۵۰۹ وايضاً: وحرمة الانتفاع باجزاء الأدمى لكرامته لنلا يتجاسر الناس على من كرمه الله بابتذال اجزائه الخ (شرح العناية على الهداية برحاشية فتح القدير ج: ۱ ص: ۶۵) _

جواب: د پوست مارتيم كومه طريقه چې تاسو ذكر كړې ده دا په بنسكاره ډول ظلم دی^{١١} او دا په فحاشي كې شميرل كيږي^{١٢} او كله چې يو سړی مړ شي او دده د قاتل هم پته نه لگيږي؛ نو ددې لاش د بې حرمتي څه فايده؟ لاش دې وارثانو ته حواله شي او كه چيرې لاش بې وارثه وي؛ نو دده تدفين دې و شي، په هر حال بربنده پورست مارتيم د حد نه زيات تكليف والا دې خصوصاً چې كله د سړيو او د بنځو يو شان پورست مارتيم وشي، دا د يو څو قباحتونو مجموعه ده، حكومت ته پكار دي چې دا د قانون په زور باندې بند كړي.

د لاش شلولو شرعي حكم

سوال: ايا د سائنسي تحقيق له پاره د اسلامي شريعت په نژدباندي دمړو شلول جائز دي؟ ايا ددې له وجې دمړيو د بې حرمتي ويره خونه وي او په مړيو كې بنځې اوسړي دواړه شامل وي اومړي بالكل بربنډوي اوشلونكو كې بنځې اوسړي دواړه شامل وي، كه چيرې بې حرمتي ده؛ نوددې سزا څه ده؟ او ايا جينكوله پاره داسې تعليم حاصلول جائز دي؟ اوبيا دسړيو په موجودگي كې دا كار كول جائز دي، گني سزايې څه ده؟

جواب: دمړي شلول په شرعي ډول حرام دي^{١٣} خاص ډول د مخالف جنس دمړي بې حرمتي كول نورهم سخت جرم دی اوبيا د جينكوبه مخكې نورهم بد كاردی^{١٤} حكومت ته ددې دمنع كولو مطالبه كول پكار دي اوترڅوپورې چې داسې نه وي؛ نو دا ناجائز گڼلو سره استغفار كول پكار دي.

[١] وعن عائشة رضى الله عنها ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: كسر عظم الميت ككسره حيًا. رواه مالك وأبو داود وابن ماجه (مشكوة ص: ١٤٩، باب دفن الميت، الفصل الثاني)

[٢] وتستر عورته بخرقه من السرة الى الركبة كذا في محيط السرخسى. صورة استنجائه ان يلف الغاسل على يديه خرقه ويغسل السواة لان مس العورة حرام كالنظر اليها كذا في الجوهره النيرة (عالمگیری ج: ١ ص: ١٥٨) وقال في رد المحتار: لقوله عليه الصلاة والسلام لعلی: لا تنظر الى فخذ حی ولا ميت، لان ما كان عورة لا يسقط بالموت ولذا لا يجوز مسه، حتى لو ماتت بين رجال اجانب يقيمها رجل بخرقه ولا يمسه..... الخ (شامی ج: ٢ ص: ١٩٥، القراءة عند الميت)

[٣] عن عائشة رضى الله عنها قالت: ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: كسر عظم الميت ككسره حيًا (رواه مالك، ابو داود وابن ماجه ص: ٢٢٠). عن عمرو بن حزم قال: رأى النبي صلى الله عليه وسلم متكأ على قبر فقال: لا تؤذ صاحب هذا القبر، او: لا تؤذه. رواه احمد (مشكوة ص: ١٤٩). قال ابن عابدين: لان الميت يتأذى بما يتأذى به الحي (رد المحتار ج: ٢ ص: ١٩٦ مطلب في القراءة عند الميت)۔

[٤] قال في شرح المنية: ان الثاني هو الماخوذ به لقوله عليه الصلاة والسلام لعلی: لا تنظر الى فخذ حی ولا ميت، لان ما كان عورة لا يسقط بالموت ولذا لا يجوز مسه، حتى لو ماتت بين رجال اجانب يقيمها رجل بخرقه ولا يمسه..... الخ. وفي الشرنبلالية: وهذا شامل للمرأة والرجل لان عورة المرأة للمرأة كالرجل للرجل (رد المحتار ج: ٢ ص: ١٩٥)۔

د شپږ میاشتو حمل لرونکې ښځې د مرګ نه وروسته اپریشن کولوسره ماشوم راویستل

سوال: داسلامي عقیدې مطابق د (۱۲۰)، ورځونه وروسته دمورپه خټه کې ماشوم ژوندی ګڼل کیږي، په (۱۲۰) ورځو کې دمورپه خټه کې موجود ماشوم کې ساه راشي اود میډیکل دتهیوري (نظریه) مطابق هم په ۱۲۰ ورځو کې ماشوم کې ساه پیداشي، اوس مسئله داده که چیرې د څه ناروغي له وجې یادزړه دوره راتلو له وجې حمل لرونکې ښځه د شپږ میاشتو حمل سره وفات شي او د ماشوم پیدایښ په نهه میاشتو کې کیږي، اوس که چیرې ماشوم د اپریشن په ذریعه دمړې شوې مورد خټې نه راویستل شي؛ نوکیدای شي چې هغه بچ شي، خو که چیرې دمورخټه کې پرېښودل شي اومره شوې ښځه خښه شي؛ نوساه لرونکي ماشوم به هم ژوندی خښ شي، اوس دې صورت کې که چیرې ښځه د شپږ میاشتو حمل سره مړه شي؛ نودهغه ماشوم به څه کیږي کوم چې دمورپه خټه کې ژوندی و؟

جواب: که چیرې ددې یقین وي چې ماشوم ژوندی دی اوداچې که چیرې د اپریشن په ذریعه باندې راویستل شي؛ نودهغه د ژوندی پاتې کیدو امکان وي؛ نودا پریشن په ذریعه باندې ماشوم راویستل صحیح دي^(۱)

❖ سترګې عطیه کول او د اندامونو پیوندګاري ❖

د سترګو د عطیه کولو له پاره وصیت کول شرعي ډول باندې څنګه دي؟

سوال: د غم خپلو خلکو خدمت کول دیرغې ثواب دی، ایا اسلام کې دا جائز دي چې یوسړی دمرګ نه مخکې وصیت وکړي چې دمرګ نه وروسته دې زما سترګې چیرته رانده سړي ته ورکړل شي؟

جواب: لږوخت مخکې مولانا محمد شفیع رحمۃ اللہ علیہ اومولانا محمد یوسف بنوری رحمۃ اللہ علیہ د عالمانو یو بورډ مقرر کړی و، دغو عالمانو ددې مسئلې په مختلف اړخونو باندې غور او فکر کولونه وروسته دا اخري فیصله وکړه چې داسې وصیت جائز نه دی او دا پوره کول هم جائز نه دي. دافصله دانسان د اندامونو د پیوند کاري نوم سره چاپ شوې ده.

۱ [ولی فتاوی ابی الیث رحمہ اللہ تعالی فی امرأة حامل ماتت وعلم ان مائ بطنها حی فانه یشق بطنها من الشق الايسر وکذلک اذا کان اکبر اربهم انه حی یشق بطنها کذا فی المحيط وحکی انه فعل ذلک باذن ابی حنیفة فعاش الولد، کذا فی السراجیة (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۶۰، الباب الحادی والعشرون فیما یسع من جراحت الخ، طبع مکتبة رشیدیة)۔

کيدای شي دا وويل شي چې داخود غم خپلوانسانانو خدمت دی، دې کې دگناه څه خبره ده؟ زه داسې قسمه دليل وړاندې کونکوته خواست کول غواړم چې که چيرې تاسوپه رښتيا باندې دادانسانيت خدمت اود ثواب کارگنۍ؛ نو دې له پاره دمرگ انتظار ولې کوي؟ بسم الله، رامخکې شئ او خپلې دواړه سترگې ورکولوسره دانسانيت خدمت وکړئ او ثواب حاصل کړئ، که دواړه نه شئ ورکولئ؛ نو کم نه کم يوه سترگه ورکړئ، دانسانيت خدمت به هم وشي اود مساوات غوښتنې به هم پوره شي.

کيدای شي ددې جواب کې دا وويل شي چې ژوندي ته خود سترگوپه خپله ضرورت وي او مرگ نه وروسته سترگې بې کاره شي؛ نو دابل چاته وقف کول پکار دي. همدا هغه اصل نکته ده، چې دهغې له وجې دسترگو د عطيه کولو جواز وړاندې کيږي اود ايرد ثواب کارگنل کيږي، خو غور کولونه وروسته به معلومه شي چې دانکته داسلامي ذهن پيداوار نه دی، بلکې د حيات بعد الموت (د مرگ نه وروسته ژوند) نه انکار کول دي. داسلام عقیده ده چې دمرگ نه وروسته دانسان د ژوند سلسله نه ختميږي، بلکې د ژوند يوه مرحله پوره کولونه وروسته دويمه مرحله شروع شي، دمرگ نه وروسته هم انسان ژوندی دی، خود هغه د ژوند اثر دې دنيا باندې نه ښکاره کيږي، د ژوند دريمه مرحله به د حشر نه وروسته شروع کيږي او هغه به دائمي وي.

کله چې دا خبره ومنل شوه چې له مرگ نه وروسته هم د ژوند سلسله شروع ده، خود دې شکل اوصورت بدل شي؛ نو اوس دې باندې غور کول پکار دي چې ايا انسان ته دکتلو ضرورت يوازې هم دې ژوند کې دی؟ ايا دمرگ نه وروسته ژوند کې کتلوله پاره هغه ته دسترگو ضرورت نه شته؟ معمولي عقل لرونکی او سوچ کونکی کس به ددې جواب داورکوي که چيرې له مرگ نه وروسته په هر قسمه صورت کې ژوند وي؛ نو څنگه چې د ژوند نورو کارونو او شيانو ضرورت وي دغه شان به دنظر هم ضرورت وي.

کله چې دا خبره هم ومنل شوه چې کوم کس دسترگو د عطيه کولو وصيت کوي دهغه باره کې په دوه خبرو کې يو خبره کيدای شي، يادا چې له مرگ نه وروسته هغه ژوند باندې ايمان نه لري يادا چې هغه دا يثار او قرباني په ډول خپل نظر بل چاته ورکول او پخپله د بينايي نه محروميدل خوښوي، خود يو مسلمان باره کې دا تصور هم نه شي کيدای چې هغه له مرگ نه وروسته د ژوند قايل نه وي، که چيرې يو مسلمان دسترگو د عطيه کولو وصيت کوي؛ نو ددې مطلب هم دا کيدای شي چې هغه دانسانيت خدمت له پاره په خپله خوښه باندې پنديدل غواړي، بې شکه دا ډيره غټه قرباني ده، خوموږ به هغه ته د ضرور واو چې هغه دهميشه له پاره په خپله خوښه باندې پنديدل غواړي؛ نو ددې يوڅو ورځو ژوند کې هم دا قرباني وکړئ اود قرباني له پاره دمرگ انتظار مه کوي.

زموږ ددې تحقيق نه معلومه شوه چې: (۱) د سترگو عطيه كولوپه مسئله کې داسلام خيال دمرگ نه مخکې او وروسته حالت دواړه يوشان دی.
(۲) ژوند کې انسان ته په خپل وجود او اندامونو باندې اختيار حاصل وي، خوددې باوجود خپل اندام ختمول نه قانونا صحيح دي نه شرعا اونه اخلاقا، دغه شان له مرگ نه وروسته دخپل اندام دختمولو وصيت کول هم شرعي ډول صحيح نه دي اواخلاقي ډول باندې هم، د ضرورت مطابق دمستلي وضاحت شوی دی، خوبيا به هم مناسب وي چې دې موقع باندې د حضور ﷺ يوڅوارشادات نقل کړل شي. **عن عائشه رضي الله عنها قالت ان رسول الله ﷺ قال: كسر عظم الميت كسره حياً.** (رواه مالک ص ۲۲۰، ابوداؤد ص ۴۵۸ ابن ماجه ۱۱۷)

حضرت عايشې رضي الله عنها نه روايت دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي، دمري هډوکي ماتول، دهغه په ژوند کې دهډوکو ماتولو په شان دي.

عن عمرو بن حزم قال: رأني النبي ﷺ متكئاً على قبر. فقال: لا تؤذ صاحب هذا القبر

اولا تؤذ. (رواه احمد، مسند احمد مشكاة ص ۱۴۹)

عمرو بن حزم رضي الله عنه فرمايي چې نبي کریم ﷺ زه وليدلم چې ماقبرته ډډه وهلې وه؛ نو حضور ﷺ وفرمايل چې قبروالاته تکليف مه رسوه. **عن ابن مسعود اذى اليومن في موته كاذاه في حياته.** (ابن ابی شيبه حاشيه مشكاة ص ۱۴۹)

حضرت عبدالله بن مسعود رضي الله عنه روايت دی چې مومن ته له مرگ نه وروسته تکليف ورکول داسې دي لکه هغه ته په ژوند کې تکليف ورکول.

حديث کې ديو صاحبې رضي الله عنها هم اوږده کيسه راځي چې هغه هجرت کولوسره د حضور ﷺ خدمت کې حاضر شو، په يوجهاد کې دهغه لاس زخمي شو، د درد تکليف نه برداشت کيدوله وجې هغه خپل لاس ځان نه کټ کړ اودهغه له وجې هغه مړ شو، دهغه يو ملگري هغه يوڅو ورځې وروسته خوب کې وليد چې جنت کې گرځي، خودهغه لاس په جامه کې تړل شوی دی، لکه چې زخمي وي هغه ترې پوښتنه وکړه؛ نوورته يې وويل چې د حضور ﷺ په خدمت کې د حاضریدو له وجې زه وبښل شوم اودلاس باره کې الله تعالی وفرمايل چې کوم تاپخپله خراب کړی دی هغه به زه نه صحيح کوم.^{۱۱}

۱ [عن جابر بن الطفيل بن عمرو الدوسي لما هاجر النبي صلى الله عليه وسلم الى المدينة هاجر اليه وهاجر معه رجل من قومه لمرض فجزع فاخذ مشاقص له فقطع بها براجه فشخبت يده حتى مات فرآه الطفيل بن عمرو في منامه وهيته حسنة ورآه مغطياً يديه فقال له: ماصنع بك بك؟ فقال: غفرله هجرتي الى نبيه صلى الله عليه وسلم فقال: مالي اراك مغطياً يدك؟ قال: قيل لي: لن نصلح منك ما افسدت. فقصها الطفيل على رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اللهم وليديه فاغفر. رواه مسلم (مشكوة ص: ۳۰۰ كتاب القصاص)۔

له دې احاديثونه ښکاري چې دمري يواندام کټ کول داسې دي لکه چې دهغه په ژوند کې کټ کړل شي اوداهم معلومه شوه چې انسان کوم اندام کټ کړی وي، يادهغه دکټ کولووचित يې کړی وي هغه دمرگ نه وروسته هماغه شان وي، دانه چې دهغې په ځای ورته نوراندامونه ورکړل شي، ددې نه دځينې حضراتواستدلال ختم شي چې کوم کس دخپلوسترگودعطيه کولووचित وکړي الله تعالى به هغه ته نورې سترگې عطيه کړي.

بې شکه الله تعالى ته قدرت حاصل دی چې هغه ورته نوې سترگې ورکړي، خوددې جواب کې داهم ويل کيږي چې الله تعالى تاسوته هم نوې سترگې درکولې شي؛ نوتاسودې (کولې شي)، باندې اعتمادکولوسره خپلې سترگې يوړوندته عطيه کړئ اوالله تعالى هغه پوندته نظورکولې شي؛ نوبياهغه ته دسترگودعطيه کولووचित ولې کوی؟

خلاصه داچې کوم کس له مرگ نه وروسته هم ژوندمني، دهغه له پاره د سترگو دعطيه کولووचित صحيح نه دی اوکوم کس چې دحيات بعدالموت نه منکروي، هغه سره دې باره کې خبرې کول فضول دي.

د سترگو عطيه کول ولې ناجائز دي حالانکې انسان په قبر کې خرابيږي؟

سوال: دسترگودعطيه کولوباره کې چې تاسوکوم خيال ښکاره کړی دی، هغه باندې پوره مطمئن یم، خو يوڅو خبرې ذهن کې شک پيدا کوي، جواب راکولوسره دشکريه اداکولوموقع راکړئ. زموږ دمسلمانانودا عقیده ده چې قبرته تلونه يوکال وروسته دانسان ټول وجودختم شي يعنې ځمکه کې چې کومې مادې وي هغه دانسان بدن هغې سره يوځای شي اويوازې د انسان روح وي کوم چې دالله تعالى سره وي اوقبرکې هيڅ هم پاتې نه شي اود مسلمانانو دا د يرې يوخاص حدوي له هغه نه وروسته هغه اديره ختمه شي اودهغه له پاره نورقبرونه جوړيږي، له دې وجې که چيرې له مرگ نه وروسته که چيرې سترگې يوژوندي کس ته ورکړل شي؛ نودې کې څه بده خبره ده؟ ځکه چې کله الله تعالى ځمکه کې خاورې شوي انسان ته بل ژوندورکوي او ايا د سترگونه به يې محروم ساتي؟ (نعوذبالله).

جواب: هو! قانون هم دادی چې کوم شی په خپل اختيار پخپله ضائع کړل شي هغه به واپس نه ورکول کيږي اوکه الله تعالى دچا گناه معاف کړي يادگناه سزاورکولوسره هغه شی ورکړي، دې کې دچااعتراض کيدای شي؟ خوموږدالله تعالى دقانون پابنديو، دې جرات سره خپلې سترگې ويستل چې الله تعالى به نورې راکړي، کم عقلي ده اوداخيال غلط دی چې قبرکې د انسان بدن بالکل ختم شي، بدن خاورې شي اودخاورودې ذروسره (که هغه هرطرف ته والوځي، دروح تعلق باقي وي، دهغه له وجې برزخ کې (يعنې دمحشرودورځې نه مخکې، دعذاب اوراحت سلسله شروع وي.^{۱۱}

[۱] واعلم ان اهل الحق اتفقوا على ان الله تعالى يخلق في الميت نوع حياة [بقية حاشيه په راروانه صفحه.

سوال: خواست دی چې هر انسان اودهغه ژوند دالله تعالی امانت دی، دمړشوي بدن سترگه د مړي له پاره بیکاره ده، هغه دالله تعالی امانت دبل ژوندي سترگوته منتقل کړي. داژوندی انسان هم دالله تعالی امانت دی؛ نو یو امانت بل امانت ته ورکړل شو اوددې عمل له وجې هغه ژوندی انسان دالله تعالی جوړ شوي نعمتونه وويني اودالله تعالی شکر ادا کړي، په ظاهره خوداډیرنیک کاردی اوکله چې دا انسان مړ شي؛ نو داسترگه به هم واپس خښه شي اوله چانه چې داسترگه قرض اخیستل شوې وه هغه ته به واپس ملاوشي، دویمه خبره داده چې کله دا سترگه اجازې سره اخیستل شوې وه، ځکه چې انسان دهمدردي له وجې اجازه ورکړي؛ نو ددې له وجې به امانت هم امانت وي، دعالمانوپه فیصله باندې خپله تسلي غواړم.

جواب: دې باره کې خوصحیح فیصله عالمان کولی شي او موږ ته دهغوی په فیصله باندې اعتماد کول پکار دي، سترگه که چیرې دالله تعالی امانت دی؛ نو موږ ته دې امانت کې دتصرف کولو اختیار هم دالله تعالی په حکم باندې ملاویدای شي، بحث دادی چې ایاددې تصرف حق شریعت ورکړی دی؟ دامت دعالمانوخیال دادی چې ددې تصرف حق شریعت نه دی ورکړی.

سوال: محترم! تاسو دسترگو عطیه ناجائز لیکلې ده، یوڅو ورځې مخکې په روزنامه "نوائی وقت"، کې یومفتي صاحب دډیرو دلیلونوسره جائزگرځولي دي چې دعالج له پاره دحرامو شيانو استعمال هم جائز دی او هسې هم.

درد دل کے واسطے پیدا کیا انسان کو

ورنه طاعت کے لئے کچھ کم نه تهی کرو بیان

مطابق په زرگونواو لکونو ږندوته نظر ملاوشي؛ نو داسلام د انسانیت دخدمت نه منع کول نه دي پکار.

جواب: ضروري نه ده چې هر هیوه مسئله کې دې نور حضرات ماسره متفق وي، درد دل کې واسطې پیدا کیا انسان کو، څه شرعي قاعده نه ده اوددې ویلوجرات زه نه شم کولی چې اسلام د فلانکي شي نه ولې منع کوي اوفلانکي نه، نه، عقل حاکم گڼل داهلسنت دعقیدې خلاف دي^{۱۱} اسلام دانساني داندامونودمنتقل کولو اجازه نه ده ورکړې.

...بقیه د تیر مخ].. فی القبر قدر ما یتالم او یتلذذ (شرح فقه اکبر، ضغطة القبر ص: ۱۰۱). فیعذب اللحم متصلاً بالروح والروح متصلاً بالجسد وان کان خارجاً عنه (ابوالمعین علی هامش شرح العقائد، عذاب القبر ص: ۷۲). ان عذاب القبر هو عذاب البرزخ، فکل من مات وهو مستحق العذاب ناله نصيبه منه قبر اولم یقبر فلو اکلته السباع او احرق حتی صار رماداً ونسف فی الهواء او صلب او غرق فی البحر وصل الی روحه وبدنه من العذاب ما یصل الی القبور (کتاب الروح، المسئلة السادسة ص: ۸۱ طبع دارالکتب العلمیة بیروت)۔
[۱] ومنها ان القول بالرأی والعقل المجرد فی الفقه والشریعة بدعة.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه....]

د وینې د عطیې اهتمام کول او مریضا نوته

ورکول شرعي طور یا ندې څنګه دي؟

سوال: موږ په داود میډیکل کالج کې د ډاکټري تعلیم حاصلوو او چونکې د دریم اوڅلورم کال نه زموږ تعلق د مریضانو د خیال ساتلو سره وي، هغه کې موږ خلکو محسوس کړل چې ډیر مریضان د غریبي په وجه باندې خپل علاج صحیح طریقې سره نه شی کولی، اونه دوايانې اخیستلې شي، په دې وجه باندې موږ یو امدادي جماعت "پیشنټ ویلفیئر ایسوسي ایشن" د مریضانو امدادي جماعت، په نوم باندې جوړ کړ، دې کې موږ د مختلفو خلکو نه چنده اخیستو سره دوايانې اخلو او بیا یې پخپله مریضانو ته ورکوو او د زموږ دې جماعت په خپل کالج کې "بلډ بنک"، جوړول هم شروع کړي دي، دې کې به موږ وینه جمع کوو او مرګ ته نژدې مریضانو ته به یې ورکوو، ددې طریقې به داسې وي چې موږ به د مریض د یورشته دارنه وینه واخلو او هغه به خپل بنک کې کیږدو او دهغه د مریض د نمبر وینه به هغوی ته ورکړو، ایا دغه شان د مریضانو له پاره وینه جمع کول او بیا مریضانو ته ورکول د شریعت مطابق صحیح دي او که نه او موږ ته به ددې ثواب ملاویري؟

جواب: د اضطرار په حالت کې د مریض بچ کولوله پاره هغه ته وینه ورکول جائز دي او د همدې ضرورت له وجې وینه ورکول او ددې اخیستل او خرڅول جائز دي او د انسانیت خدمت کله چې د حد جواز کې دننه وي؛ نو ښکاره خبره ده چې ډیر د ثواب کار دی.^(۱)

د انساني اندامونو پیوند کاري اود وینې مسئله

سوال: مولانا صاحب! نن سبا د انساني اندامونو پیوند کاري سلسله روانه ده، ایا دا جائزه؟ نویو تحقیقاتو او سائنسي ایجاداتو زموږ له پاره د یو چیلنج شکل اختیار کړی دی، ځینې خلک ددې تحقیقاتو نه نفع او چټولوته عقل مندي او په دې سلسله کې د غیر شرعي تحقیقاتو نه ډډه کیدو والا حضراتو ته تنګ نظره وایي، همدغه شان د وینې ورکولو مسئله ده، تاسو په دې سلسله کې زموږ رهنمائي وکړئ!

...بقیه د تیر مخ].. وضالۃ فاوولی ان یكون ذلک فی علم التوحید والصفات بدعة وضلالة، فقد قال فخر الاسلام علی البزدوی فی اصول الفقه انه لم یرد فی الشرع دلیل علی ان العقل موجب ولا يجوز ان یكون موجبا وعلة بدون الشرع اذا لعل موضوعات الشرع و ليس الى العباد ذلک لانه یترع ای یسوق الى الشرکة فمن جعله موجبا بلا دلیل شرعا فقد جاوز حد العباد وتعدی عن حد الشرع علی وجه العناد (شرح فقه الاکبر ص: ۷، ۸، طبع مجتبیانی)۔

[۱] الضرورات تبيح المحظورات ای ان الاشياء الممنوعة تعامل کالاشياء المباحة وقت الضرورة (شرح المجلة ص: ۲۹)

جواب: په دې سلسله کې اوس اوس د حضرت مفتي صاحب (مدفيضهم) تازه تاليف (انساني اعضا، پيوند کاري، په نامې سره شائع شوی دی، په کوم کې چې ددې مسئلې په باره کې د گڼ شمير عالمانو) چې نومونه يې حضرت مفتي صاحب په تمهيد کې ذکر کړي دي، دهغوی متفقہ تحقيق د کتاب، سنت اود فقه اسلامي دلائلو په رڼا کې درج شوي دي، ددې مختصر شان خلاصه پيش کوم د تفصيل له پاره دې اصل کتاب وکتل شي.

تمهيد: زير نظر مسئله د انساني ويني اوانساني اندامونو د تبادلې معامله، په دې زمانه کې يوه عامه معامله ده اود فقې په کتابونو کې ددې په باره کې هيڅ منصوص نه شته، کله چې ددې په باره کې د پاکستان اوبهرملکونو په گڼ شمير کې سوالونه راغلل؛ نو ما (مفتي صاحب) د اکابرو د سنت مطابق د مناسب وگڼل چې د انفرادي رايې په ځای د ما هرو عالمانو يوه ډله دې په دې باندې غور، فکر، بحث و تمحيص نه وروسته څه رايه متعين کړي، ددې له پاره يوه سوال نامه جوړه کړل شوه اود فقهي اوفتوا مراکزو، پاکستان کې: کراچي، ملتان، پشاور وغيره او په انډيا کې ديوبند، سهارنپور، دهلي وغيره ته وليږل شوه، داکثرو حضراتو جوابونه ملاوشول؛ نو په هغې باندې هم اجتماعي سوچ اوفکر کول مناسب و، مگر ملک گير وسائل هم اسان نه و او ددې له پاره چې دومره وخت او اوږد فرصت ضرورت و دهغه ملاويدل هم گران و، ددې له وجې د حکم...، مالايدرک کله لايتړک کله، د اصورت مواختيار کړي، چې يوازې د کراچي د اهل فتوا عالمان راجمع کړو او په دې باندې غور وکړي، دا اجتماع چې کومې نتيجې ته ورسېږي هغه منضبط کړو او ملک دننه اوبیرون ملک ارباب فتوا ته وليږل شي اوبيا پرې دهغوی آراء اوفتوا حاصلې کړل شي چې د ادما هرين اهل فتوا اجتماعي فتوا شي، په دې اجتماع کې لاندې حضراتو شرکت وکړ او په مختلفو تاريخونو کې په پنځو نشستونو کې د بهرنه راغلي جوابونه اوددې مسئلې په هراړخ باندې غور وشو اوددې معاملې په باره کې د څلورو واپرو مذهبونو کتابونه مخې ته کيښودل شو، دامجلس درايې په اتفاق سره دې نتيجې ته ورسيد کوم چې په آينده صفحاتو کې سره د دلائلو ليکل کيږي، دامجلس د شرکاوو نومونه دادي:

دارالعلوم کراچي نه

- ۱: محمد شفيع خادم دارالعلوم کراچي. ۲: مولانا محمد صابر صاحب نائب مفتي.
- ۳: مولانا سليم الله صاحب مدرس دارالعلوم. ۴: مولانا سبحان محمود صاحب دارالعلوم کراچي.
- ۵: مولانا محمد عاشق الهی صاحب دارالعلوم کراچي.
- ۶: مولانا محمد رفيع صاحب دارالعلوم کراچي. ۷: مولانا محمد تقی صاحب دارالعلوم کراچي.

مدرسه عربيہ اسلاميہ نيوتاون کراچي نه

- ۸: حضرت مولانا محمد يوسف صاحب بنوري شيخ الحديث ومهتم مدرسه.

- ۹: مولانا محمد ولي حسن صاحب مفتي مدرسه عربيه اسلاميه نيوتاون کراچي.
۱۰: مولانا محمد ادریس صاحب مدرس مدرسه عربيه اسلاميه

اشرف المدارس نه

- ۱۱: مولانا مفتي رشيد احمد صاحب مفتي ومهتمم مدرسه.

د بهر نه هغه حضرات د چا تحقيقي فتواوې

چې موصول شوې دهغوی نومونه دادي:

- ۱: حضرت مولانا مفتي مهدي حسن صاحب مفتي دارالعلوم ديوبند.
 - ۲: حضرت مولانا مفتي محمد عبدالله صاحب مفتي خير المدارس ملتان.
 - ۳: مولانا عبدالستار صاحب مفتي خير المدارس ملتان.
 - ۴: مولانا محمد اسحاق صاحب نائب مفتي خير المدارس ملتان.
 - ۵: مولانا جميل احمد صاحب تهانوي مفتي جامعه اشرفيه لاهور.
 - ۶: مولانا مفتي محمود صاحب مفتي مدرسه قاسم العلوم ملتان.
 - ۷: مولانا عبداللطيف صاحب معين مفتي مدرسه قاسم العلوم ملتان.
- دې مجلس دوينې اواندامونود مسائلونه علاوه هم ددې په شان په نورو عام مسائلوباندې د بحث کولونه وروسته فيصله وشوه اوالحمدلله تراوسه پورې ډيراهم مسائل په زير بحث مجلس کې درايبې تر حد پورې مقرر شوې اومنضبط شوې دي، په کوموکې چې لاندیني مسائل شامل دي:

- ۱: دژندبیمه.
- ۲: پراویدنې فنډپه سودباندې اوددې په فنډپه رقم باندې دزکات مسئله.
- ۳: دبلا سود بینکاری مفصل نظام.
- ۴: دیهود اونصاری ذبیحه اودهغې غوښې داخیستلو مسئله.
- ۵: دمشینې ذبیحې مسئله.

تر دې وخت پورې چې دوينې اواندامونوزیر بحث مسئلې په باره کې څومره جوابونه ديرون ملک حضراتونه وصول شوي دي یا ارکان مجلس پرې خپل تحقیق لیکلی دی، په هغو ټولوباندې دغور کولونه وروسته مجلس په دې نتیجه باندې ورسید، کوم چې په دې پانوکې پیش کیږي، دهریو جذا دالیکلوسره تکرار هم راځي، ځای هم ډیر نیسي، ددې وجې نه د بحث او تمحیص نه وروسته چې فیصله شول هغه ټول په یو ترتیب سره ولیکل شول اودلائل اوحوالې د عوامو د سهولت له پاره جذا داکړل شوې دي (والله المستعان).

مقدمه

خواصو لي مسائل

د مسائلو د تفصيل نه مخکې په خواصو لوڅو خبرو باندې پوهيدل ضروري دي، چې راتلونکو مسائلو باندې پوهيدو کې سهولت وي.

اول: هر حرام شي دانسانيت له پاره مضر دی:

الله تعالی چې کوم کوم شيان د بندگانوله پاره حرام گرځولي دي، که څه هم هغه په ظاهره هر څومره ګټور په نظر راځي، خو په حقيقت کې هغه دانسان اود انسانيت له پاره مضر دي اود ګټې په ځای د تاوان اړخ پرې غالب دی، دانقصان کله بدني وي او کله روحاني، بيا کله خو دومره واضحه وي چې هر عام او خاص يې پيژني او کله کم وي کومو باندې ډاکټرو او طبيبانو پوهيدای شي او کله دومره کم وي چې نه خود افلاطون او ارسطو عقل دهغه ځای پورې رسيدی شي اونه د څه جديدالې په ذريعه دهغه دريافت کيدای شي، بلکې په حاسه د وحي او فراست د نبوت سره ليدل کيدای او پيژندل کيدای شي. (انې اعلم من الله ما لاتعلمون) ^{۱۱}

دويم: دانسان تکريم اود هغه دوه طرفونه

الله تعالی په خپل مخلوق کې انسان ته ظاهري او معنوي شرف او امتياز ورکړی دی، هغه په شکل او صورت کې د ټولو نه حسين او په علم او ادراک کې په ټولو باندې فائق شوی دی او دده ته د کائنات مخدوم او مکرم جوړ شوي دي، د دې تکريم او شرف يو اړخ دا دی چې تمام کائنات دده په خدمت باندې مامور دی، ډير شيان دده د خوراک او دوا له پاره حلال شوي دي ^{۱۲} او په اضطراري حالت کې د حرامو شيانو د استعمال اجازه هم ورکړل شوې ده ^{۱۳} او دويم اړخ دا چې د انسان اندامونه د غذا اود دوا له پاره ممنوع او د دې اخيستل او خرڅول ناجائز گرځول شوي دي. ^{۱۴}

۱ [سورة ۱۲ يوسف: ۹۶].

۲ [وسخر لكم الليل والنهار والشمس والقمر (سورة ۱۶ النحل: ۱۲) وهو الذي سخر البحر لتاكلوا منه لحما طريا (سورة ۱۶ النحل: ۱۴۰) وسخر لكم الفلك لتجرى في البحر (سورة ۱۴ ابراهيم: ۳۲) وسخر لكم مافي السموات ومافي الارض جميعا (الجنائية: ۱۳).]

۳ [فمن اضطر غير باغ ولا عاد فلا اثم عليه (البقرة: ۱۷۳).]

۴ [ولانه يحرم الانتفاع بشعر الادمي وسائر اجزائه لكرامته بل يدفن شعره وظفره وسائر اجزائه (امام نووي رحمه الله، شرح مسلم ج: ۲، ص: ۲۰۴ باب تحريم فعل الواصلة والمستوصلة والواشمة والمستوشمة والنامصة والتمصصة..... الخ)]

دریم: په علاج کې شرعي اسانتیاوې

د اسلام په نظر کې دانسان جان په حقیقت کې دالله تعالی امانت دی، چې ضائع کول یې انتهایي سنگین جرم دی، ددې دحفاظت له پاره لوی لوی سامان تیار شوی دی اود کوم داستعمال چې حکم ورکړل شوی دی اوداسې تدابیر او علاج معالجه ضروري گرځول شوې ده د کومې سره چې دمریض جان بچ شي، دمریض دسهولت له پاره لمونځ، روژه، غسل، طهارت، وغیره احکام جدا وضع شوي دي، ددې نه زیات به نور څه وي چې په اضطراري حالت کې دسر د بچ کولو له پاره کلمه کفر ویلو (چې اسلام په نظر کې بدترین جرم دی، اجازه ورکړل شوې ده،^{۱۱} همدغه شان کوم کس چې دلورې له وجې مري؛ نودهغه له پاره دسر د بچ کیدو په خاطر خنزیر او مرداره هم مباح، بلکې ضروري گرځول شوي دي.^{۱۲}

څلورم: داضطرار صحیح درجه څه ده؟

ناواقفه حضرات هر معمولي حاجت ته د... داضطراري حالت، نوم ورکوي. ددې له پاره ضروري ده چې ددې وضاحت وشي.

علامه حموي رحمته الله علیه په ،، شرح اشباه،، کې لیکي چې: دلته پنځه درجې دي، ضرورت (اضطرار)، حاجت، منفعت، زینت او فضول.

اضطرار: دادی چې دمنع شوي شي داستعمال نه پرته دسر د بچ کیدو هیڅ صورت نه وي. همدغه هغه اضطراري صورت دی په کوم کې چې خاص شرطونو سره دحرام شي استعمال مباح گرځي.

حاجت: دادی چې دمنوعه شي نه استعمالولو سره د هلاکت ویره نه شته، خومشقت اوتکلیف به ډیر زیات وي، په دې حالت کې لمونځ، روژه، طهارت وغیره د احکامو سهولتونه خوبه وي، مگر حرام شيان به مباح نه گرځي.

منفعت: دادی چې دیوشي داستعمال سره بدن ته تقویت اوفائده رسیږي اودنه کولوسره یې نه د هلاکت ویره وي اونه شدید تکلیف، په دې حالت کې نه دڅه حرام شي استعمال جائز دی اونه د روژې ماتولو اجازه شته، که څه حلال شي سره دانفع حاصلیدای شي؛ نو اودې کړي، گني صبر دې وکړي.

زینت: دادی چې دې سره بدن ته هم څه تقویت نه وي یوازې تفریح طبع وي، ظاهره ده چې ددې له پاره دڅه ناجائزه شي دجواز گنجائش له کومې کیدای شي؟

۱ [وان اکره (علی الکفر) بالله تعالی اوسب النبی صلی الله علیه وسلم مجمع، وقدوری (بقطع او قتل رخص له ان ینظرهما امر به) علی لسانه ویوری (وقلبه مطمئن بالایمان) (الدر المختار ج: ۶ ص: ۱۳۴، کتاب الاکراه)۔

۲ [فمن اضطر غیر باغ ولاعاد فلاثم علیه (البقرة: ۱۷۳)۔

فضول: دادتفریح نه هم مخکې دې چې مقصد ترې یوازې هوس راني وي.^(۱۱)

زموږ بحث د اضطرار د حالت په باره کې دی، ددې له وجې په دې باندې ښه پوهیدل پکار دي چې په اضطراري حالت کې د یو حرام شي د استعمالو لودرې شرطونه دي.

الف: د مریض حالت په رښتیا داسې وي چې د حرام شي د استعمال نه کولو سره یې د سرخپره وي.

ب: دا خطر یوازې وهمي نه وي، بلکې یو معتمد حکیم یا ډاکټر د وینا مطابق یقیني وي او د حلال شي سره ددې علاج ممکن نه وي.

ج: ددې حرام شي سره د سربچ کیدل هم د چا قابل اعتماد حکیم یا ډاکټر په رایه کې عادتاً یقیني وي ددې شرطونو سره د حرام شي استعمال مباح شي، مګر بیا به هم څه صورتونه ددې نه مستثنی وي، مثلاً د یوکس د سربچ کولو له پاره د بل کس وژل جائزه دي، ځکه چې د دواړو سربو شان محترم دی.^(۱۲)

پنځم: په غیر اضطراري حالت کې په علاج کې شرعي سهولتونه

که اضطراري حالت نه وي (د کوم له وجې چې د سرخپره وي، مګر د ناروغي او مرض د زیاتوالي له وجې مریض ته ډیر تکلیف دی، همدغه حالت پورته په حاجت سره تعبیر شوی دی)؛ نو په دې صورت کې د حرام او نجس دوا استعمالول جائز دی او که نه؟ ددې حکم په قرآن او حدیث کې په وضاحت سره نه دی ذکر شوی، ددې له وجې د امت د فقهاوو په دې کې اختلاف دی، د ځینو حضراتو په نزد جائزه دی او جمهور فقهاء د پورته ذکر شویو شرطونو سره ددې اجازه ورکوي، یعنې د چا معتمد ډاکټر یا حکیم درايي مطابق ددې نه پرته بل علاج نه وي اوددې حرام شي سره د شفاء حاصلولو مکمل یقین وي.^(۱۳)

۱ [قوله ما ابيح للضرورة في الفتح القدير ههنا خمسة مرات ضرورة، وحاجة، ومنفعة، وزينة وفضول فالضرورة بلوغه حدا ان لم يتناول الممنوع هلك اذا قارب وهذا يبيح تناول الحرام والحاجة كالجائع الذي لولم يجد ما ياكله لم يهلك غيرانه يكون في جهد ومشقة وهذا لا يبيح الحرام ويبح الفطرط الصوم والمنفعة كالذي يشتهي خبز البر ولحم الغنم والطعام الدسم والزينة كالمشتهي بحلوى والسكر والفضول التوسع باكل الحرام والشبهة..... الخ (الاشباه والنظائر مع حاشية الحموى ج: ۱ ص: ۱۱۹ طبع ادارة القرآن)۔

۲ [قالوا لو اكره على قتل غيره بقتل لا يرخص له فان قتله اثم لان مفسدة نفسه اخف من مفسدة قتل غيره (الاشباه والنظائر ج: ۱ ص: ۱۱۹، القاعدة الخامسة الضرر يزال)۔

۳ [ولم يبيح الارضاع بعدمده لانه جزء آدمى والانتفاع به لغیر ضرورة حرام على الصحيح شرح الوهبانية سرف البحر: لا يجوز التداوى بالحرم في ظاهر المذهب، اصله بول: الماكول كما مر، الدر المختار، وفي الشرح: (قوله وفي عبارته) وعلى هذا اى الفرع المذكور لا يجوز الانتفاع به للتداوى - قال في الفتح: واهل الطب يشنون اللبن البنت اى الذى نزل بسبب بنت مرضعة نفعا لوجع العين، واختلف المشايخ فيه، قيل لا يجوز، وقيل يجوز اذا علم انه يزول به الرمد، ولا يخفى ان حقيقة العلم متعذرة، فالمراد اذا غلب على الظن والا فهو معنى المنع اهـ ولا يخفى ان التداوى باحرم لا يجوز في ظاهر المذهب اصله.... [بقية حاشيه به راروانه صفحه....

ددې مقدّماتو په رڼا کې اوس د دواړو زير بحث مسئلو حکم ليکل کيږي.

د وينې مسئله

سوال: د يوانسان وينه د بل انسان بدن ته داخلول جائز دي او که نه؟

جواب: وينه، دانسان برخه ده، کله چې د بدن نه وويستل شي: نونجسه هم ده دانسان د جزيه حيثيت سره ددې مثال به د ښځې د پيو په شان وي، د کوم استعمال چې د علاج له پاره فقهاوو (رحمهم الله) جائز ليکلی دی. (عالمگیری ج: ۴ ص: ۱۱۲ طبع مصر) ^{۱۱} وينه هم که په دې باندې قياس شي؛ نو دابه د قياس نه بعيد نه وي، البته ددې دنجاست پيش نظر ددې به هم هغه حکم وي چې د حرام اونجس شيانو د استعمال پورته په مقدمه کې ذکر شوی دی يعنې:

۱: کله چې مريض د اضطرار په حالت کې وي او د ماهرو د اکثريه نظر کې د وينې ورکولو نه پرته د سربچ کيدو هيڅ لار نه وي؛ نو وينه ورکول جائز دي.

۲: کله چې د ماهرو د اکثريه نظر کې د وينې ورکولو ،، حاجت،، وي يعنې د مريض د هلاکت ويره نه وي، خود هغه په رايه د وينې ورکولو نه پرته د صحت مند کيدو هيڅ امکان نه وي؛ نو بيا هم وينه ورکول جائز دي.

۳: کله چې د وينې نه ورکولو په صورت کې د ماهرو د اکثريه نزد د مرض او د ودالي ويره وي؛ نو په داسې صورت کې هم د وينې گنجائش شته، مگر اجتناب به تر دې،

کما في الهندية: وان قال الطبيب يتعجل شفائك فيه وجهان،،، (ج: ۵ ص: ۳۳۵)

۴: کله چې وينې ورکولو سره - يوازې منفعت يا زينت مقصود وي، يعنې د هلاکت يا مرض د طوالت ويره نه وي، بلکې محض طاقت زياتول او په حسن کې اضافه کول ترې مقصود وي؛ نو په داسې صورت کې وينه هيڅ کله ورکول پکار نه دي.

دويم سوال: ايا چا مريض ته وينه ورکولو له پاره ددې داخيستلو خرڅولو او قيمت اخيستل هم جائز دي؟

جواب: د وينې خرڅول جائز نه دي، خو په کومو حالاتو کې او په کومو شرطونو سره چې اول نمبر کې مريض ته وينه ورکول جائز وگرځول شي په دې حالت کې که چاته پرته د قيمت نه وينه ملاونه شي؛ نو قيمت ورکولو سره وينه حاصلول د صاحب ضرورت له پاره جائز دي، مگر د وينې ورکونکي له پاره ددې قيمت اخيستل جائز نه دي.

... بقيه د تير مخ] بول مايو کل لحمه فانه لا يشرب اصلا اه قوله باحرم اي المحرم استعماله طاهرا كان او نجسا، قوله كما مراى قيل فصل في البرحيث قال: فرع اختلاف في التداوى باحرم، وظاهر المذهب المنع كما في ارضاع البحر لکن نقل المصنف ثمة وهناعن الحاوى: وقيل يرخص اذا علم فيه الشفاء ولم يعلم دواء آخر كما خص الحمر للعطشان وعليه الفتوى اه (رد المحتار مع الدر المختار ج: ۳ ص: ۲۱۱ باب الرضاع)۔

۱ [ايضاً پورتنی حواله]۔

دريم سوال: دکافروینه دمسلمان په بدن کې داخلول جائز دي او که نه؟

جواب: په نفس جواز کې هېڅ فرق نه شته، خو څنگه چې ظاهره ده چې دکافريافاسق فاجر انسان په وینه کې کوم خبیث اثرات وي: نودهغي دمنتقل کیدواوپه اخلاق باندې د اثر انداز کیدو قوي خطره ده، ددې له وجې دامت نهکان د فاسقې بنځې پی ورکول هم ناخوبه کړي دي، ددې له وجې دکافر فاسق فاجرانسان دویني نه دخپل وس ترحدپورې اجتناب کول ضروري دي.

څلورم سوال: دبنځې اوخاوندپه خپل مینځ کې دویني دتبادلې څه حکم دی؟

جواب: که دبنځې خاوندوینه یوبل ته ورکړل شي: نوشرعا په نکاح باندې څه اثر نه پریوځي او نکاح هماغه شان قائم وي. والله اعلم!

دانساني اندامونو مسئله

سوال: دیوناروغ یامعذوره انسان د علاج له پاره دبل ژوندي یامره انسان اعضاء (بندونه)، لگول څنگه دي؟

جواب: تردې وخت پورې ډاکترانوهم دژوندي انسان داندامونواستعمال چیرته تجویزکړی نه دی ددې له وجې په دې باندې دنوربحث ضرورت نه شته، بحث طلب مسئله هغه ده چې نن سباپه هسپتالونو کې راپېښیږي اودکوم له پاره چې اپیلونه کیږي هغه داچې کوم انسان ددنیا نه روان دی که څه هم دکوم عارض په سبب یاپه څه جرم کې دقتل کیدو له وجې، ددې اجازه دې واخیستل شي چې دمرگ نه وروسته دې دهغه فلانی اندام واخیستل شي اوبل انسان ته دې ولگول شي.

په ظاهره خوپه دې کې هرطرف ته فائده ده، ځکه چې دمړکیدونکي تمام اندامونه فنا کیدونکي دي، که په دې کې یواندام دیوژوندي کس په څه کارباندې راشي اودهغه دمصیبت علاج جوړشي: نوپه دې کې څه نقصان دی؟ داداسې معامله ده چې دعامو خلکو نظریوازې ددې په مفیدو اړخونوباندې پریوځي اوددې هغه مهلک نتیجې یې دنظر نه پټې وي دڅه لږ شان ذکرچې په شروع کې شوې ده (په اصل کتاب کې ددې په مضرو اړخونوباندې په تفصیل سره بحث شوی دی، تلخیص کې هغه برخه حذف شوې ده)،

مگرشریعت اسلام له پاره، کوم چې دانسان اودانسانیت دظاهري اومعنوي اصلاح اوفلاح ضامن دی، ددې دمضروامهلک نتیجونه یوازې نظرکول اومحض دظاهري فائدوله وجې سره ددې اجازه ورکول ممکن نه دي، شریعت اسلام نه یوازې دژوندي انسان د کار آمد اندامونو، بلکې قطع شوې بیکاره اندامونواواجزاء استعمالول هم حرام گرځولی دی اود مړانسان یواندام کټ کولوته یې هم ناجائزه ویلي دي اوپه دې سلسله کې دچارضامندي او

اجازه هم دده د اندامونو استعمال اجازه نه ورکوي او په دې سلسله کې د مسلمان او کافر دواړو له پاره يوشان حکم دی، ځکه چې دادانسانيت حق دی چې په ټولو کې برابر دي، تکریم انسانيت ته شريعت اسلام هغه حق ورکړی دی چې هيڅ وخت کې، په هيڅ حالت کې، دهیڅ يو انسان اعضاء او اجزاء حاصلولو بيخي طمع ونه ساتي اودغه شان دامخدوم کائنات اودده اندامونه دعام استعمال دشیانو نه بالاتر پاتې شي، کوم چې کټ کولوسره، ياخوراک او دوايانوله پاره اوپه نورو مفاداتو کې استعماليدای شي، په دې باندې څلورواپه امامان اوپوره امت متفق دی^{۱۱} اونه يوازې شريعت اسلام، بلکه شرائع سابقه اوتقريباً هر مذهب اوملت کې دغه قانون دی، والله اعلم

د انساني اندامونو حرمت

سوال: زه د ايم بي بي ايس، اخري کال طالب علمه يم، زه ستاسومشورې په جنگ اخبار کې لولم، دې وخت کې هم زه د يوې مسئلې سره حاضره شوې يم، په دې وخت کې زما د يو تي د سول هسپتال په وارډ S.I.U.T (سندھ انستيتيوت آف يورولوجی اينډ ټرانسپلانټيشن) کې لگيدلې ده، اوس اوس څه لږ موده مخکې په پاکستان کې په اول ځل ، cadaver kidney transplantation (د مړي وجودونه گرده ويستل او ژوندي کس ته لگول) شوي دي s.i.u.t کې هم دا کار شوی دی اوسن سبا په کې هم ددې نوعيت بل اپريشن کيدونکی دی، دا دواړه گردې چې مړه کس له وجودونه ويستل شوې دي د بهر ملک نه رالېږل شوې دي.

اوس مسئله داده چې د وارډ کوم ايډمنسټريشن ده هغه موږ سټوډنټس سره په دې باندې خبرې اترې کول غواړي چې که ايا موږ نه يو کس داسې ووايي چې زموږ له مرگ نه وروسته زموږ د بدن يو اندام ديو مړ کيدونکي کس د سربچ کولوله پاره ورکړو؛ نو زموږ به څه رد عمل وي؟ دهغه وينا ده، چې څه خلک په اسلامي نقطه نظر سره دا خبره غلطه گڼي؛ نو سعودي عرب هم يو اسلامي ملک دی، هلته داوو يا اتو کلونو راهيسې د کيډر ټرانسپلانټ کيږي، زما د څه دوستانو دا وينا ده چې په حديث شريف کې راغلي دي چې ديو انسان سربچ کول د ټول انسانيت سربچ کول دي؛ نو که ددې له پاره موږ donor card ډک کړو؛ نو زموږ له مرگ نه وروسته زموږ د بدن يو اندام وويستل شي؛ نو په دې کې هيڅ نقصان نه شته.

زما په دې باره کې خپل خيال دادی چې داسې کول دمړي بې حرمتي ده اوداپه اسلام کې جائزه دي، اوس زما تاسوته دا درخواست دی چې تاسو د قرآن اوسنت په رڼا کې وفرمايئ

۱ [وقد فصله اصحابنا قالوا ان وصلت شعرها بشعر آدمي فهو حرام بلا خلاف سواء كان شعر رجل او امرأة وسواء المحرم والزوجه وغيرها بلا خلاف لعموم الاحاديث ولانه يحرم الانتفاع بشعر الادمي وسائر اجزائه لكرامته بل يدفن شعره وظفره وسائر اجزائه (شرح مسلم ج: ۲ ص: ۲۰۴ باب تحريم الواصلة والمستوصلة والواشمة والمستوشمة والنامصة الخ)

چې ستاسوپه په دې باره کې څه خيال دی؟ لطفا خپل دليلونه سره له ثبوت راکړئ چې ماته ستاسو موقف نورو ته رسولو او پوهولو کې اساني وي.

جواب: په دې مسئله کې ستاسو موقف صحيح دی اوستاسو د ملګرو موقف غلط دی، په دې سلسله کې څو خبرې په ذهن کې وساتئ:

۱: ستاسو د تحرير نه پته لګېږي چې که يو کس له مرګ نه مخکې داسې وصيت وکړي چې دهغه د بدن نه دې اندامونه وويستل شي اود ضرورت مندو په بدن کې دې ولګول شي؛ نو بيا خو دهغه د بدن نه اندامونه ويستل کيدای شي، ګني نه، ګويادا اصول تسليم شوي دي چې د مرګس د اجازې نه پرته دهغه د بدن اندامونه استعماليدای نه شي.

۲: اوس کوم کسان څوک چې دڅه دين يا مذهب قائل نه دي ياد دين او مذهب قائل دي، خو دهغوی خيال دادی چې د مذهب زموږ د ژوند د هر جائز او ناجائز سره کار نه شته، د داسې خلکو له پاره پورته ذکر شوې اجازت نامې له پاره د مذهب نه د اجازت اخيستلو هيڅ ضرورت نه شته، خو د يو مسلمان په حيثيت به موږ دې ته کتل وي چې ايا زموږ دين او مذهب د دې اجازه ورکوي او که نه؟ که د مذهب له طرف نه اجازه وي؛ نو ذکر شوی وصيت به جائز وي، ګني د غسې وصيت به غلط لغو او باطل وي.

۳: دا اصول مقرر شول؛ نو اوس دې ته کتل دي چې ايا الله تعالى انسان ته د دې اندامونو او وجود مالک جوړ کړی دی؟ بنده که لږ شان غوره هم وکړي؛ نو ورته پته به ولګېږي چې دانسان وجود او دهغه اندامونه دهغه ملکيت نه دي.

بلکې د اتول سرکاري مشينري ده، کومه چې د استعمال له پاره دې خلکو ته ورکړل شوې ده، اود اسرکاري شي ګڼلوسره د دې حفاظت اونګراني هم دده په ذمه لګول شوې ده، له هژاده ته د دې اندامونو د تلف کولو اجازه نه شته، نه ورته د خرڅولو اجازه شته^{۱۱}، همدغه وجه ده چې ده ته د خودکشي اجازه نه شته، بلکې ورته فرمايل شوي دي چې کوم کس خودکشي وکړي د قيامت تر ورځې پورې به په دغه عذاب کې راګيروي^{۱۲}، کله چې انسان دخپل وجود

۱ [مضطر لم يجد ميتة وخاف الهلاك فقال له رجل: اقطع يدي وكلها اوقال: اقطع مني قطعة وكلها لا يسعه ان يفعل ذلك ولا يصح امره به كما لا يسع للمضطر ان يقطع قطعة من نفسه فياكل، كذا في فتاوى قاضي خان (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۳۸، الباب الحادی عشر في الكراهة في الاكل وما يتصل به)۔

۲ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من تردى من جبل فقتل نفسه فهو في نار جهنم يتردى فيها خالدًا مخلدًا فيها ابدا، ومن تحمى سما فقتل نفسه في يده يتحساه في نار جهنم خالدًا مخلدًا فيها ابدا، ومن قتل نفسه بحديدة فحديدته في يده يتوجأ بها في بطنه في نار جهنم خالدًا مخلدًا فيها ابدا - متفق

مالک نه دی؛ نو اندامونه خرڅولی هم نه شي اونه يې هبه کولی شي اونه ددې وصيت کولی شي اوکه داسې وصيت وکړي؛ نو دا وصيت به د غير ملک کيدوله وجې باطلېږي.^(۱)

۴: ددې پرته د احترام انسانيت همدغه غوښتنه ده چې دده اندامونه دې د خرڅ مال يا داستعمال شي جوړنه شي، د اندامونو د هبه کولو وصيت کول د احترام آدميت خلاف دي.

۵: په عام ډول دا گڼل کېږي چې د مرگ نه وروسته بنده بې حسه شي، دا خيال هم صحيح نه دی، هغه يوازې زموږ د دنيا د مشاهدې په اعتبار سره بې حسه په نظر راځي، ځکه دېل ژوند په اعتبار سره په هغه کې احساس موجود دی، ددې له وجې دمري د بدن ټکړې ټکړې کول جائز نه دي او دې سره مري ته همدغه شان تکليف ملاوېږي څنگه چې ژوندي انسان ته ملاوېږي، د حضور ﷺ ارشاد مبارک مطبق يعنې: دمري هډوکي ماتول هغه شان دي، لکه د ژوندي هډوکي ماتول، (مشکوٰۃ باب دفن الميت، فصل دوم آخری حديث نبر ۱۷۸۴)^(۲)

۶: خلک په خپل ژوند کې نه دسترگو عطيه ورکوي اونه د گردو، څکه چې هغوی ته پته ده چې په دې ژوند کې هغوی ته په خپله ددې اندامونو ضرورت دی، خوله مرگ نه وروسته ډير په فياضي سره ددې وصيت کوي، ددې سبب دادی چې ژوند خو ژوند گڼي، خو له مرگ نه وروسته په ژوند يې ايمان نه شته، داسې گڼي چې له مرگ نه وروسته به اندامونه سخا او خاورې شي، په خاورو کې به خاورې شي او ددې اندامونو ضرورت به هيڅ راپينښېږي نه، همدغه عقیده د کفار مکه هم وه او همدغه عقیده دنن د کافرانو هم ده، کوم مسلمانان چې داسې وصيت کوي، د همدې کافرانو د عقيدې مطابق له مرگ نه وروسته په ژوند باندې ايمان نه لري.

غرض دا چې: د انساني اندامونو پيوند کاري جائز نه ده او ددې اندامونو د هبه کولو وصيت باطل دی.

عليه. وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: الذي يحنق نفسه يحنقها في النار، والذي يطعنها يطعنها في النار. رواه البخاري (مشکوٰۃ ص: ۲۹۹ کتاب القصاص، طبع قديمی کتب خانه).

۱ [ومن شرائط الوصية ان يكون الرجل مالكا وكون الشيء قابلا للتملك (البحر الرائق ج: ۸ ص: ۴۰۳ رد مختار ج: ۶ ص: ۶۴۹ کتاب الوصايا، طبع ايج ايم سعيد).

۲ [عن عائشة رضي الله عنها ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: كسر عظم الميت ككسره حيا. رواه مالک و ابودود و ابن ماجة).

❖ د جنازي لمونځ ❖

د حضور ﷺ د جنازي لمونځ اوتدفين

څنګه وشو اود خلافت فيصله څنګه وشوه؟

سوال: د نبي اکرم ﷺ له وفات نه وروسته دهغه مبارک جنازه چا وکړه؟ اود حضور ﷺ تدفين اوپه غسل کې کومو کومو حضراتو برخه واخيسته؟ اود حضور ﷺ نه وروسته د خلافت په منصب باندې څوک مقرر شو او ايا دافېصله په اتفاق سره شوې وه؟

جواب: ۳۰ صفر (اخي چارشنبه) باندې د حضور ﷺ د مرض الوفات ابتداء وشوه^۱ په (۸) ربيع الاول باندې دزيارت په ورځ په ممبرياندې تشریف فرما شو او ارشاد يې وفرمايه، چې په هغه کې يې ده پيروانورپه باره کې تاکيداونصيحت وفرمايه^۲، په (۹) ربيع الاول دجمعي په شپه مرض شدت اختيارکړ اودرې ځله بې هوشه شو، ددې له وجې يې جومات ته لاړ نه اودرې ځله يې وفرمايل چې: ابوبکر ته ووايئ چې خلکوته لمونځ ورکړي، دا لمونځ حضرت ابوبکر رضی اللہ عنہ ورکړ او باقي درې ورځې هم هغه امامت وکړ، گويا دحضور ﷺ په ژوند مبارک کې حضرت ابوبکر رضی اللہ عنہ د اوولسو لمونځونو امامت وکړ، دکوموسلسله چې دماخسوتن دلمانځه نه شروع شوه اوپه (۱۲) ربيع الاول ددوشنبې په ورځ دسهارپه لمانځه باندې ختمه شوه^۳.

دناروغي په ورځوکې يوه ورځ دحضرت عائشه صديقه رضی اللہ عنہا په کورکې (چې بيا وروسته

۱ [فصل في حوادث السنة الحادية عشرة من الهجرة وفيها مرض رسول الله صلى الله عليه وسلم في آخر الاربعاء من صفر، وكان ذلك اليوم ثلثين من شهر صفر المذكور وكانت مدة مرضه صلى الله عليه وسلم ثلاثة عشر يوماً على القول المشهور الذي عليه الاكثرون (بذل القوة في حوادث سني النبوة ص: ۲۹۶ طبع جامعة السند حيدرآباد پاكستان)

۲ [وفيها مرض رسول الله صلى الله عليه وسلم في آخر الاربعاء من صفر وكان ذلك اليوم الثلاثين من شهر صفر المذكور وفيها في ايام ذلك المرض خرج الى المنبر فخطب عليه قاعداً لعذر المرض واخبر فيها بامور كثيرة تحتاج اليه امته وكانت تلك الخطبة يوم الخميس الثامن من شهر ربيع الاول الخ. (بذل القوة في حوادث سني النبوة ص: ۲۹۶ تر ۲۹۸ پوري فصل في حوادث السنة الحادية عشرة من الهجرة)

۳ [فيها لما اشتد عليه صلى الله عليه وسلم المرض ليلة الجمعة التي هي التاسعة من شهر ربيع الاول فاغشى عليه صلى الله عليه وسلم ثلاث مرات، ولم يستطع الخروج الى صلاة العشاء، قال ثلاث مرات: مروا ابابكر فليصل بالناس! ف صلى ابوبكر رضي الله تعالى عنه مقام النبي صلى الله عليه وسلم تلك العشاء ثم لم يزل يصلي بهم الصلوة الخمس في تلك الايام الثلاثة الباقية، حتى كانت صلوة ابي بكر رضي الله عنه التي صلاها بهم في حياته صلى الله عليه وسلم سبع عشرة صلوة مبادها صلاة العشاء من ليلة الجمعة ومنتهاها صلوة الفجر من يوم الاثنين الثاني عشر من شهر ربيع الاول (بذل القوة ص: ۳۰۰)

د حضور ﷺ اخري ارام گاه هم جوړ شوه، اکابرو صحابه کراموته يې نصيحت وفرمايلو: «له وفات نه وروسته ماته غسل راکړئ او کفن راته واغوندوئ اوزماکت زما د قبر به خوا کې چې په همدې کور کې به وي، کېږدئ اود لږ ساعت له پاره بهرووځئ، زما جنازه به اول جبرائيل ﷺ وکړي، بيا ميکائيل ﷺ، بيا اسرافيل ﷺ، بيا عزرائيل ﷺ، د هريوسره به د فرښتو عظيم لښکرونه وي، بيا زما د اهل بيت سړي، بيا ښځې، له امام نه پرته (ځانته ځانته، بيا تاسو خلک ډلې ډلې راشئ او ځانته ځانته لمونځ وکړئ)»

دهمدې مطابق عمل وشو، اول ملائیکود حضور ﷺ جنازه وکړه، بيا د اهل بيت سړيو، بيا ښځو، بيا مهاجرينو، بيا انصارو، بيا ښځو، بيا ماشومانو، ټولو ځانته ځانته لمونځ وکړ او هيڅ يو کس امام نه و^{۱۱}.

حضور ﷺ ته غسل حضرت علي (کرم الله وجهه) ورکړ، حضرت عباس اودهغه زامنو فضل او قثم ﷺ دهغه مدد کولو، نور دا چې د حضور ﷺ دوه ازاد شوي غلامان: حضرت اسامه بن زيدا و حضرت شقران ﷺ هم په غسل کې شريک وو، حضور ﷺ ته درې سڅولي (د سڅول جوړ کړې شوې) جامو کې کفن ورکړل شو^{۱۲}.

د حضور ﷺ د وفات په ورځ (۲ ربيع الاول) په سقيفه بني ساعده کې د حضرت ابوبکر صديق ﷺ په لاس باندې د خلافت بيعت وشو، اول اول د خلافت په مسئله باندې مختلفې رايې وړاندې شوې، خو د معمولي بحث نه وروسته بالاخر د حضرت ابوبکر صديق ﷺ په انتخاب باندې اتفاق وشو او تمام اهل حل و عقد دهغه په لاس باندې بيعت وکړ^{۱۳}.

د حضور ﷺ د جنازې لمونځ چا ورکړی و؟

سوال: د حضور ﷺ د جنازې لمونځ شوی و او که نه؟ اود حضور ﷺ د جنازې لمونځ چا ورکړی و؟ مهرباني وکړئ اوجواب راکړئ، ځکه چې نن سبا د امستله زموږ تر مينځه دلوی بحث وځه

۱ [وفيها في ايام مرضه صلى الله عليه وسلم وكونه صلى الله عليه وسلم في بيت عائشة رضي الله عنها اوصى لاصحابه فقال: اذا انا مت فاغسلوني وكفنوني واجعلوني على سريري هذا على شفير قبري في بيتي هذا ثم اخرجوا عني ساعة فاوّل من يصلي على جبريل، ثم ميكايل، ثم اسرافيل، ثم ملك الموت، كل واحد منهم بجنوده، ثم يصلي على رجال اهل بيتي، ثم نساءهم، ثم ادخلوا اثم فوجاً فوجاً فصلوا على. فوقع كما قال صلى الله عليه وسلم فصلي عليه صلى الله عليه وسلم اولاً الملائكة عليهم السلام ثم رجال اهل بيته، ثم نساءهم ثم رجال المهاجرين، ثم الانصار، ثم النساء، ثم الغلمان فصلوا كلهم اذ اذا منفردين لا يومهم احد (بذل القوة ص: ۲۹۹، فصل في حوادث السنة الحادية عشرة من الهجرة)

۲ [وفيها وقع انه لما توفي صلى الله عليه وسلم غسله على وحضر معه العباس وابناه الفضل وقثم وموليا رسول الله صلى الله عليه وسلم ورضي الله عنهما اسامة وشقران رضي الله عنهم وكفن في ثلاثة اثواب بيض سخولية (بذل القوة ص: ۳۰۳، فصل في حوادث السنة الحادية عشرة من الهجرة، طبع حيدرآباد)۔

۳ [البداية النهاية ج: ۵ ص: ۲۲۳ تا ۲۷۰، طبع دار الفكر، بيروت)

جوړه شوې ده.

جواب: د حضور ﷺ د جنازې لمونځ د عام دستور په شان د جمعې سره نه وه شوې اونه څوک امام جوړ شوی و، ابن اسحاق ﷺ اوداسې نور... د اهل سيرنه نقل کړي دي چې تجهيز او تکفين نه وروسته د حضور ﷺ جنازه مبارکه په حجره شريفه کې کينډول شوه، اول سړي راغلل او ډلې ډلې لمونځ يې وکړ، بيا ټنځو، بيا ماشومانو^(۱).

حضرت حکيم الامت اشرف علي تهانوي ﷺ په نشر الطيب کې ليکي:

اوپه ابن ماجه کې د حضرت ابن عباس رضی الله عنه نه روايت دی چې: د حضور ﷺ جنازه تياريدونه وروسته کينډول شوه، اول سړي راغلل په ډلې ډلې يې لمونځ وکړ، بيا ټنځې راغلې، بيا ماشومان راغلل اوپه دې لمانځه کې څوک امام نه شو. (نشر الطيب ص: ۲۴۴ مطبوعه تاج کمپني)

علامه سهيلي ﷺ په «الروض الانف»، (ج: ۲ ص: ۳۷۷ مطبوعه ملتان) کې ليکي: «دا د حضور ﷺ خصوصيت و اوداسې د حضور ﷺ په حکم باندې شوي و اود ابن مسعود رضی الله عنه روايت دی چې حضور ﷺ ددې وصيت فرمايلي و^(۲)،

علامه سهيلي ﷺ داروايت د طبراني اوبزار په حوالې سره، حافظ نورالدين هيثمي ﷺ (مجمع الزوائد) (ج: ۹ ص: ۲۵) کې د (بزار او طبراني)^(۳) په حوالې سره او حضرت تهانوي ﷺ (نشر الطيب) کې د واحدې ﷺ په حواله سره داروايت نقل کړی دی او ددې الفاظ دادي:

«موږ عرض وکړ: يا رسول الله! په تاسو باندې به جنازه څوک کوي؟ ويې فرمايل کله چې د غسل او کفن نه فارغ شئ؛ نو زما جنازه د قبر سره خوا کې کيږدئ اولرې شئ، اول به ملائیکې د جنازې لمونځ کوي، بيا تاسو ډلې ډلې راځئ اول لمونځ کوئ، اول دې اهل بيت سړي لمونځ

۱ [وقال محمد بن اسحاق لما مات رسول الله صلى الله عليه وسلم ادخل الرجال فصولوا عليه، بغير امام ارسالا حتى فرغوا ثم ادخل النساء فصلين عليه ثم دخل الصبيان فصولوا عليه... لم يؤمهم على رسول الله صلى الله عليه وسلم احد، وقال الواقدي لما ادرج رسول الله صلى الله عليه وسلم في اكفانه وضع على سريره ثم وضع على شفير حفرة ثم كان الناس يدخلون عليه رفقاء لا يؤمهم عليه احد (البدايه والنهايه ج: ۵، ص: ۲۶۵ كيفية الصلوة عليه صلى الله عليه وسلم وايضاً في الروض ج: ۲، ص: ۳۷۷)

۲ [وذكر ابن اسحاق وغيره ان المسلمين صلوا عليه افاذا لا يؤمهم احد، كلما جاءت طائفة صلت عليه وهذا خصوص به صلى الله عليه وسلم ولا يكون هذا الفعل الا عن توقيف وكذلك روى انه اوصى بذلك ذكره الطبري مسند..... وقد رواه البزار ايضاً عن طريق مرة عن ابن مسعود..... الخ (الروض الانف ج: ۲، ص: ۳۷۷ كيف صلى على جنازته عليه السلام طبع ملتان)

۳ [د مجمع الزوائد عبارت دا دی: فقلنا: فمن يصلي عليك منا؟ فبكينا وبكى وقال..... اذا غسلتوني وضعتوني على سريري في يتي هذا على شفير قبرى فاخرجوا عنى ساعة فان اول من يصلى على خليلي وجليسى جبريل..... ثم الملائكة صلى الله عليه وسلم، ثم ادخلوا على فوجاً فوجاً فصولوا على وسلموا تسليماً..... وليدا بالصلوة على رجال اهل بيتي ثم انتم بعد..... رواه البزار.... وراه الطبراني في الاوسط بنحوه (مجمع الزوائد ج: ۸، ص: ۴۲۷ باب في وداعه صلى الله عليه وسلم، طبع دار الكتب العلمية بيروت)

وکړي بیا دهغوی ښځې بیتاسو خلک...
 په سیره المصطفی ﷺ کې دطبقات ابن سعد په حوالې سره د حضرت ابو بکر او عمر رضی الله عنهما دیوې ډلې سره دلمونځ کول نقل دي.^{۱۱}

د بیلمازه د جنازې لمونځ وشي او که نه ؟

سوال: یو مولانا صاحب په خپل تقریر کې وویل چې: حضور ﷺ کله هم د بیلمازه جنازې نه وه کړې، تردې پورې چې یولک نهه ویشته زره صحابه کرامو رضی الله عنهم کله دچا بیلمازه جنازه خوږ پرېده دهغه د لاس اوبه هم نه وې څښلې او حضرت غوث الاعظم عبدالقادر جیلاني رضی الله عنه کله هم د بیلمازه جنازه نه کوله، تاسوته مو عرض دادی چې تاسو هم ددوی پیروکار یئ تاسو ټول مولانا صاحبان د بیلمازه د جنازې کولونه په یوځای بایکات ولې نه کوئ؟ که تاسو داسې وکړئ؛ نوڅوک به هم بیلمازه پاتې نه شي.

جواب: د حضور ﷺ په زمانه کې به هیڅوک بیلمازه نه و، په هغه زمانه کې به خوږې ایمانه منافقانو هم خلکو ته دښودنې له پاره لمونځونه کول، حضرت پیران پیر د حضرت امام احمد بن حنبل رضی الله عنه مقلدو او د امام احمد بن حنبل رضی الله عنه مذهب کې د تارک الصلوة په باره کې دوه روایتونه دي، یو دا چې کوم کس پرته د شرعي عذر نه درې لمونځونه محض د سستی له وجې پرېږدي؛ نو هغه کافر او مرتد دی او دخپل د ارتداد له وجې واجب القتل دی، دقتلیدونه وروسته دې نه هغه ته غسل ورکړل شي اونه دې هغه دمسلمانانو په قبرستان کې دفن شي. ممکنه ده چې حضرت پیران پیر رضی الله عنه هم په دې قول باندې عمل کولو، دویم روایت دادی چې هغه مسلمان دی، خو د سزا په ډول به قتل شي او دقتل کیدونه وروسته به دهغه جنازه هم ادا کيږي او هغه به دمسلمانانو په قبرستان کې دفن کيږي، امام ابن قدامه په ،،المغنی،، کې په دې مسئله باندې په تفصیل سره لیکلي دي، اهل علم رجوع وفرمایي.^{۱۲} (المغنی مع الشرح الكبير ج: ۲ ص: ۲۹۸-۳۰۱)

د امام مالک رضی الله عنه او امام شافعي رضی الله عنه مذهب هماغه دی چې پورته د امام احمد رضی الله عنه په دویم روایت کې ذکر شو، چې تارک الصلوة کافر نه دی، مگر دهغه سزاقتل دی او دقتل نه وروسته به دهغه

[۱] البداية والنهاية ج: ۵ ص: ۲۶۵، طبع دارالفکر بیروت.

[۲] وان ترکها قاتلاً او کسلاً دعی الی فعلها وقيل له: ان صليت والا قتلناک، فان صلی والا وجب قتله، ولا یقتل حتی یجس ثلاثاً ویضیق علیه فیها، ویدعی فی وقت کل صلاة الی فعلها ویخوف بالقتل، فان صلی والا قتل بالسيف وبهذا قال مالک وحماد بن زید ووكیع والشافعی..... والثانية لا یجب قتله حتی یترب ثلاث صلوات ویضیق وقت الرابعة عن فعلها..... لروى انه یقتل لکفره کالمرتد فلا یغسل ولا یکفن ولا یدفن بین المسلمین..... والرواية الثانية یقتل حدا مع الحكم باسلامه کالزانی مع الغصن وهذا اختیار ابی عبدالله بن بطه وانکر قول من قال انه یکفر..... وهذا قول اکثر الفقهاء وقول ابی حنیفة ومالک والشافعی..... الخ (المغنی والشرح الكبير ج: ۲ ص: ۲۹۹، ۳۰۰)

جنازه هم کيږي او د مسلمانانو په قبرستان کې به دفن کيږي (شرح مهذب ج: ۳ ص: ۱۳)^{۱۱}

دامام ابو حنيفه رحمه الله په نزد تارک الصلوة دې قيد شي او هغه دې ووهل شي تردې پورې چې په دې حالت کې هغه مړ شي^{۱۲}، له مرگ نه وروسته به دهغه جنازه هم کيږي^{۱۳} ددې تفصيل نه معلومه شوه چې ديپلمازه سزا ييره سخته ده، خود هغه جنازه جائزه ده، الله تعالی دې ټول مسلمانان د ترک الصلوة له گناه نه بچ کړي.

د جنازې د لمانځه په وخت د شريکيدو په ځای جدا دريدل

سوال: زياتر دا په نظر راځي چې خلک د يوې جنازې سره راځي او کله چې د جنازې لمونځ اداء کيږي، نو زيات تعداد جدا يو طرف ته دريږي، څومره د تکليف او د افسوس خبره ده چې کوم خپلوان ددې دنيا نه، خصت شوي دي د هغوی اخري لمونځ هم موره نه شو اداء کولی، حالانکې د کور نه خو د دې مقصد له پاره راغلي و او بيا د لمانځه نه مخ اړوي، د لمونځ نه داسې قسم نفرت کونکو له پاره په قرآن او سنت کې څه احکامات دي؟

جواب: دا وينا خو شايد چې صحيح نه وي چې د دوی د لمونځ نه نفرت دی، البته دا وينا صحيح ده چې له دوی سره د لمانځه اهتمام نه شته، پنځه وخته لمونځ فرض عين دی^{۱۴} او د جنازې لمونځ فرض کفايه دی^{۱۵} کوم خلک چې فرض عين نه شي اداء کولی د دوی نه د فرض کفايه د اداء کولو څه شکايت دی؟

ديپلمازه د جنازې لمونځ

سوال: په يوکلي کې يوانسان مړ شو، هغه ډيريپلمازه و، دهغه کلي امام وويل چې زه دده جنازه نه کوم، ددې جگړې له وجې د کلي خلکو دويم مولوي صاحب راوست، هغه فتوا ورکړه

۱ [ومن وجبت عليه الصلاة وامتنع من فعلها وان ترکها وهو معتقد لوجوبها وجب عليه القتل (لرفع) اذا قتل فالصحيح انه يغسل ويصلى عليه ويدفن في مقابر المسلمين (شرح المهذب ج: ۳ ص: ۱۳، ۱۵)

۲ [وتارکها عمداً مجانة يحبس حتى يصلى (درمختار) وفي الشامية: ويحبس حتى يموت اوتوب الخ (رد المختار مع الدر المختار ج: ۱ ص: ۳۵۲، ۳۵۳ کتاب الصلاة)۔

۳ [لکل مسلم مات بعد الولادة يصلى عليه صغيراً كان او كبيراً، ذکرًا كان او انثى لقول النبي صلى الله عليه وسلم: صلوا على کل یروفاجر الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۱) ايضاً: عن عبدالله بن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: صلوا على من قال لا اله الا الله ولان ذالك اجماع المسلمين فاننا لا نعلم في عصر من الاعصار احدًا من تارکي الصلاة ترک تغسيله والصلاة عليه ودفنه في مقابر المسلمين (المغنی والشرح الكبير ج: ۲ ص: ۳۰۱)۔

۴ [والفرض نوعان: فرض عين وفرض كفاية، وفرض العين نوعان: احدهما الصلوات المعهودة في كل يوم وليلة والثاني صلاة الجمعة الخ (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۸۹ کتاب الصلاة)

۵ [انما فرض كفاية اذا قام به البعض يسقط عن الباقيين الخ (بدائع ج: ۱ ص: ۳۱۱ صلاة الجنازة، طبع سعيد)

چې د بيلمازه جنازه كيدای شي، لهذا دغه دويم مولوي صاحب د جنازې لمونځ وكړ، مهرباني وكړئ او موږ ته د قرآن او سنت په رڼا كې وواينئ چې د بيلمازه جنازه جائز ده او كه نه؟

جواب: بيلمازه كه د الله تعالى او در رسول ﷺ د حكم نه منكر نه و؛ نو د هغه د جنازې لمونځ كول پكار دي، د كلي مولوي صاحب كه دخلكو د عبرت له پاره د هغه جنازه ونه كړه؛ نو هغه هم غلط وكړ او كه هغه دا وايي چې دده جنازه صحيح نه ده؛ نو دابه غلطه خبره وه.^(۱)

د بيلمازه مري رابنكل جائز نه دي او د هغه د جنازې لمونځ هم جائز دی

سوال: زموږ په محله كې يو صاحب اوسيده، هغه وفات شو، هغه چاپه لمونځ كولوباندې نه و. ليدلى، ددې له وجې خلكو د هغه مړي څلوېښت قدمه رابنكلو او بيا يې خښ كړ، زه ډير حيران شوم او د يو بزرگ نه مې پوښتنه وكړه چې داسې يې ولې وكړل؟ هغه راته جواب راكړ، چې كه يو كس په خپل ټول عمر كې يو لمونځ هم ونكړي؛ نو د هغه له پاره حكم دى چې د هغه مړي دې څلوېښت قدمه پورې رابنكل كيږي؟

جواب: لمونځ نه كول كبيره گناه ده او په قرآن كريم او حديث كې د بيلمازه له پاره سخت الفاظ راغلي دي، خو كه يو كس د لمانځه نه منكر نه وي؛ نو د هغه دمړي بې حرمتي جائز نه ده.^(۲) او د هغه جنازه به هم كيږي^(۳) البته كه هغه د لمانځه د فرضيت قائل نه و؛ نو هغه مرتددى او د هغه جنازه جائز نه ده.^(۴)

د ناواده كړي جنازه جائز ده

سوال: د ډيرو خلكونه مې اوريدلي دي چې كه سړى د دوشتو كلونونه زيات شي او واده ونه كړي او ناواده كړئ مړ شي؛ نو د هغه جنازه نه دي كول پكار، ايا دا د قرآن او حديث په رڼا صحيح ده؟ كه چا تعليم حاصلولو او واده كول ونه غواړي؛ نو د هغه په باره كې تحرير وفرمايئ؟

جواب: تا غلط اوريدلي دي، د ناواده كړي جنازه هم ضروري او فرض ده، څنگه چې د واده

[۱] تيره شوى حاشيه (فكل مسلم مات بعد الولادة يصلى عليه صغيرا كان او كبيرا ذكرًا كان... الخ) او گوري!]
 [۲] عن عائشة ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: كسر عظم الميت ككسره حيا، يعنى فى الاثم، كماتى رواية قال الطيبى اشارة الى انه لا يهان ميتا كمالاتها حيا قال ابن الملك والى ان الميت يتالم..... وقد اخرج ابن ابى شيبه عن ابن مسعود قال: اذى المومن فى موته كاذاه فى حياته (مرقاة شرح مشکوة ج: ۲ ص: ۳۸۰)۔

[۳] الصلاة على الميت ثابتة بمفهوم القرآن قال الله تعالى: ولا تصل على احد منهم مات ابداً، والنهى عن الصلاة على المنافقين يشعر بثبوتها على المسلمين الموافقين وثابتة بالسنة ايضا قال عليه السلام: صلوا على من قال لا اله الا الله ولا خلاف ذالك وهى فرض على الكفاية ويسقط فرضها بالواحد..... الخ (الجوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۰۷)۔

[۴] واما المرتد فيلقى فى حفرة كالكلب..... الخ (در مختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۲۳۰)۔

کړي ده^{۱۱} خو نکاح د عفت محافظه ده.

د جنازې د لمانځه د جواز له پاره ایمان شرط دی واده نه

سوال: که یوسړی واده ونه کړي او مړشي؛ نودهغه جنازه جائز نه ده، همدغه شان که یوه ښځه واده ونه کړي یاد هغه رسته رانه شي او واده نه شي؛ نو ایادهغه جنازه جائزه؟ نن سبا جینکۍ ډیرې دي او ډیر جینکوعمرونه زیات شي، خو دهغوی رسته نه راځي او په دې حالت کې هغوی وفات شي.

جواب: دا غلطه ده چې که یوسړی واده ونه کړي او مړشي؛ نودهغه جنازه جائز نه ده، ځکه چې د جنازې د جائز کیدوله پاره دمړي مسلمان کیدل شرط دي واده کیدل شرط نه دي.^{۱۲}

د ځان وژونکي د جنازې لمونځ دې د معاشري ممتاز خلک نه ادا کوي

سوال: یوکس خودکشي وکړه، د جنازې په وخت کې په حاضرینو کې اختلاف پیدا شو، په دې باندې د تړدې دوو مولویانو صاحبانونه پوښتنه و شوه؛ نومعلومه شوه چې دیوې خاص ډلې خلک یعنې مفتي، عالم، دین دارو غیره نه جنازه ورکولی شي اونه جنازه کولی شي، اوس کوم فریق چې په جنازه کې شریک و، هغوی غیر شامل فریق ته وایي چې تاسو خلک د ثواب نه محروم پاتې شوی او دویم فریق اولني ته وایي چې تاسو گناه کړې ده، مهرباني وکړئ او تاسو د دواړو ډلو شرعي حیثیت نه موا گاه کړئ!

جواب: خودکشي ډیر لوی جرم دی، ددې له وجې فقها کرامو لیکلي دي چې مقتدا او ممتاز خلک دې دده جنازه نه کوي، چې خلک ددې کار نه نفرت وکړي.^{۱۳} عوام دې وکړي^{۱۴} البته په کونکو باندې هیڅ گناه نه شته اونه په ترک کونکو باندې، ددې له وجې د دواړو ډلو په یوبل باندې طعن او الزام قطعي غلط دی.

۱ [تیره شوی حاشیه (الصلاة على الميت ثابتة بمفهوم القرآن قال الله تعالى: ولا تصل... الخ)]

۲ [تیره شوی حاشیه (الصلاة على الميت ثابتة بمفهوم القرآن قال الله تعالى: ولا تصل... الخ) و ایضاً و شرطها اسلام الميت..... الخ (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۲)]

۳ [ولا یصلی علی البغاة وقطاع الطريق عندنا وقال الشافعی یصلی لاهم مسلمون فدخلوا تحت قول النبی صلی الله علیه وسلم: صلوا علی کل بر وفاجر. ولنا ما روی عن علی انه لم یغسل اهل نهر وان لم یصل، فقیل له: اکفارهم؟ فقال: لا! ولكن هم اخواننا بغوا! علینا، اشار الی ترک الغسل والصلاة علیهم اهانة لهم لیكون زجراً لغيرهم وكان ذالک بحضور من الصحابة رضی الله عنهم ولم ینکر علیه احد فیکون اجماعاً وهو نظیر المصلوب ترک علی خشبة اهانة له وزجراً لغيره (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۲، والكلام فی صلاة الجنازة لى مواضع، طبع سعید)]

۴ [من قتل نفسه ولو عمداً یغسل ویصلی علیه به یفتی وان کان اعظم وزراً من قاتل غیره..... الخ (در مختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۲۱۱)]

د ځان وژونکي د جنازې لمونځ

سوال: که یو سړي د زهرو گولی وخوره، یعنې خودکشي یې وکړه او مړ شو؛ نو دده د جنازې د کولو له پاره یو عام سړي ته وویل شي یا د مسجد خطیب یا امام ته، په دې کې کوم یو سړي بهتره دی چې د جنازې لمونځ پرې وکړي؟ او داسې جنازه کول پکار ده او که نه؟

جواب: د ځان وژونکي په جنازه کې اختلاف دی، صحیح داده چې دده د جنازې لمونځ دې وکړل شي او بهتره داده چې عام خلک یې ادا کړي، معززه خلک دې نه اداء کوي.^{۱۱}

د غیر الله نه د خیر او شر د توقع کونکي د جنازې لمونځ اداء کول

سوال: یو سړي چې په ظاهر کې مسلمان وي او د شرک پشان عمل هم کوي، یعنې د غیر الله نه د خیر او د شر توقع ساتي داسې سړي که مړ شي نو دده د جنازې لمونځ اداء کول او دده له پاره د مغفرت دعا کول جائز دي او که نه؟

جواب: د ایماني کمزوري په وجه د غیر الله نه د خیر توقع ساتل او دده د شر نه ویریدل دا عامه خبره ده په دې وجه یوازې د دې وجې نه د یو مسلمان د جنازې لمونځ پرېښودل نه دي پکار، الله تعالی دې گناه ورته معاف کړي.^{۱۲}

د مقروض په جنازه کې د حضور ﷺ شرکت او د قرض ادا کول

سوال: مایه رحمة للعالمین، دویم جلد ص ۴۲۱ کې لوستلي دي چې کوم مسلمان باندې قرض پاتې شي او وفات شي، زه به دهغه قرض ادا کوم، کوم مسلمان چې ورته پرېږدي او وفات شي دهغه وارثان به یې سنبالوي.

جواب: دا حدیث چې تاسود، رحمت للعالمین، په حوالې سره نقل کړی دی صحیح دی، حضور ﷺ به د مقروض جنازه نه کوله، بلکې نورو ته به یې د کولو حکم ورکاو، کله چې الله تعالی وسعت ورکړ؛ نو حضور ﷺ به د مقروض قرض په خپله ذمه اخیست او جنازه به یې کوله.^{۱۳}

[۱] من قتل نفسه ولو عمدًا يغسل ويصلى به يفتي الخ (الدر المختار مع الردج: ۲ ص: ۲۱۹)، ومن قتل نفسه عمدًا يصلى عليه عند أبي حنيفة ومحمد رحمهما الله وهو الاصح كذا في التبيين (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۳).
[۲] فالدليل على فرضيتها ما روى عن النبي صلى الله عليه وسلم انه قال: صلوا على كل بر وفاجر (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۱ كتاب الصلاة، والكلام في صلاة الجنازة، طبع سعيد)

[۳] عن أبي هريرة رضى الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يوتى بالرجل المتوفى عليه الدين فيقول: هل ترك لدينه من قضاء؟ فان حدث انه ترك وفاء صلى الله عليه والا قال للمسلمين: صلوا على صاحبكم، فلما فتح الله عليه الفتوح قام فقال: انا اولى بالمؤمنين من انفسهم فمن توفى من المؤمنين وترك دينًا فعلى قضاءه ومن ترك مالا فهو لورثته، وايضًا: ان النبي صلى الله عليه وسلم اتى برجل ليصل عليه فقال النبي صلى الله عليه وسلم: صلوا على صاحبكم فان عليه دينًا قال [بقية حاشيه به راروانه صفحه]

د شهيد د جنازې لمونځ ولې؟ کله چې شهيد ژوندی دی؟

سوال: په قرآن کریم کې د الله تعالی ارشاد دی چې: مومن که د الله تعالی په لاره کې ووژل شي نو هغوی ته مړشوی مه وایئ، بلکې هغه ژوندی دی، ددې حقیقت نه داسوال پیدا کیږي چې چونکې شهيد ژوندی دی، نو بیا د شهيد د جنازې لمونځ ولې کیږي؟ د جنازې لمونځ خود مړو کیږي؟

جواب: ستاد سوال جواب مخکې په همدې آیت کې موجود دی، هغوی ژوندي دي مگر (تاسو د هغوی د ژوند) شعور نه لرئ!

ددې آیت نه معلومه شوه چې قرآن کریم د شهيدانود کوم ژوند ذکر فرمایلی دی، هغه ددوی دنیاوي ژوند نه دی، بلکې بل قسم ژوند دی، کوم ته چې برزخي ژوند وایي او کوم چې زمونږ د شعور او فهم نه اوچت دی، د دنیا ژوند ترې مراد نه دی، چونکې هغه حضراتو دنیاوي ژوند پوره کړ او د دنیا نه رخصت شوي دي، ددې وجې نه مونږ د هغوی د جنازې په لمونځ او د هغوی په تدفین مکلف یو او د هغوی وراثت تقسیمیدای شي او د هغوی کونډې د عدت نه وروسته دویمه نکاح کولی شي^(۱)

د باغي، ډاکو او د مورپلار د قاتل د جنازې لمونځ نشته

سوال: قاتل که د سزا په طور سره قتل کړل شي یا ورته پانسي ورکړل شي؟ د هغه د جنازې د لمونځ په باره کې څه حکم دی؟ که د مورپلار قاتل وي؛ نو په دې صورت کې څه حکم دی؟ د فاسق، فاجر او زنا کار په مرگ باندې د جنازې د لمونځ په باره کې څه حکم دی؟

جواب: د جنازې لمونځ د هر گناه کار مسلمان له پاره دی، خو که باغي او ډاکو په مقابل کې مړه کړل شي؛ نو د هغوی جنازه دې نه کیږي، نه دې هغوی ته غسل ورکول کیږي،^(۲) اهدغه شان چا چې په خپل مورپلار کې څوک قتل کړی وي، هغه دې په قصاص کې قتل کړل شي؛ نو د هغه جنازه به هم نه کیږي او که په خپل مرگ مړ شي؛ نو د هغه جنازه به کیږي؛ خو بیا هم قابل احترام خلک دې د هغه په جنازه کې شرکت نه کوي.

...بقیه د تیر مخ].. أبو قتاده: هو علی! فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: بالوفاء فقال: بالوفاء فصلى عليه (ترمذی شریف ج: ۱ ص: ۲۰۵)۔

۱ [لقد أخبر الله تعالى فيها عن الشهداء أنهم أحياء في الجنة يرزقون ولا محالة لهم ماتوا وإن أجسادهم في التراب وأرواحهم حية كأرواح سائر المومنين (قرطبي ج: ۴ ص: ۱۷۲) وایضاً البدائع: فإما في حق أحكام الدنيا فالشهيد ميت يقسم ماله وتبکح امراته بعد انقضاء العدة..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۲۵ حکم الشهادة في الدنيا)

۲ [وهي فرض على كل مسلم مات خلا أربعة بغاة طريق فلا يغسلوا ولا يصلى عليهم (درمختار ج: ۲ ص: ۲۱۰، کتاب الصلاة، باب صلاة الجنائز)۔

د مرتد او غير مسلم جنازي لمونځ

سوال: يو سړی د معلوماتو باوجود د يو مرتد د جنازې په لمانځه کې شريکيږي او دی د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کوي، دده له پاره دمغفرت دعا گانې کوي، آیا داسې کونکي مسلمانان پاتې کيږي او که نه؟

جواب: د يو مرتد د جنازې لمونځ کول جائز نه دي،^(۱) نه هغه د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کول جائز دي،^(۲) د قرآن کریم د صريح نص^(۳) نه پس کوم سړی چې د يو مرتد جنازه جائز گڼي، دده ايمان څي^(۴) او نکاح يې هم ماته شوه، په ده باندې د ايمان د تجديد نه پس دوباره نکاح لازمه ده^(۵)

د مرتد مړي ته د غسل ورکونکي شرعي حکم

سوال: کوم مسلمان چې د مرتد مړي ته غسل ورکړي، د معلوماتو باوجود، ددې ټولو په باره کې چې کوم شرعي حکم دی هغه وليکي، او بل دا چې ددوی د نکاح څه حکم دی، ماتيږي او که نه؟

جواب: مرتد ته غسل ورکول هم جائز نه دي کوم سړی چې دا جائز گڼي دده هماغه حکم دی کوم چې پورته ليکل شوی دی^(۶)

د قادياني د جنازې لمونځ اداء کول

سوال: آیا د قادياني د جنازې لمونځ اداء کول جائز دي؟

جواب: قادياني غير مسلم دي، د دوی جنازه جائز نه ده،^(۷) کومو خلکو چې د قاديانانو

[^۱] الصلاة على الجنازة فرض كفاية وشرطها اسلام الميت الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۲)

[^۲] واما لو كان مرتداً يلقيه في حفرة كالكلب الخ (حلی کبر ج: ۱ ص: ۶۰۳) ولی الاشباه والنظائر: واذا مات او قتل على رده لم يدفن في مقابر المسلمين ولا اهل ملة وانما يلقى في حفرة كالكلب الخ (الاشباه والنظائر ج: ۱ ص: ۲۹۱ کتاب السير، باب الردة)

[^۳] ولا تصل على احدهم مات ابداً ولا تقم على قبره انهم كفروا بالله ورسوله وماتوا وهم فسقون (التوبة: ۸۴)
[^۴] من اعتقد الحوام حلالاً او على القلب يكفر وفيما اذا كان حراماً لعينه انما يكفر اذا كانت الحرمة ثابتة بدليل مقطوع به (عالمگیری ج: ۲ ص: ۲۷۲، الباب التاسع في احكام المرتدين)

[^۵] مايكون كفراً اتفاقاً يبطل العمل والنكاح ومافيه خلاف يومر بالاستغفار والتوبة وتجديد النكاح (الدر المختار مع الرد ج: ۴ ص: ۲۴۷، باب المرتد)

[^۶] واما لو كان مرتداً يلقيه في حفرة كالكلب دفناً لاذى جيفته عن الناس من غير غسل ولا تكفين الخ (حلی کبر ج: ۱ ص: ۶۰۳ فصل في الجنائز، طبع سهيل اكيدي لاهور)

[^۷] قال الله تعالى: ولا تصل على احدهم مات ابداً ولا تقم على قبره.... [بقيه حاشيه په راروانه صفحه....]

جنازه اداء کړې ده، هغوی دې الله تعالی ته توبه وباسي او آئنده دې د گناه نه کولو وعده وکړي.

د جنازې په لمانځه کې د کافرانو او بې ایمانه شرکت

سوال: د جنازې په لمونځ کې که چیرې بې دینه خلک یا غیر مذهب خلک شامل شول لکه: مرزائیان، پرویزیان او داسې نور... نو څه فرق خو نه غورځیږي؟

جواب: د کافرانو او د بې ایمانه په جنازه کې شرکت درحمت موجب نه دی بلکه د لعنت موجب دی.^(۱)

د قادیانانو جنازه جائزه ده

سوال: موضع داته ضلع مانسهره (چې دویمه ربوه ده) کې یوکس مرزا ډاکټر محمد سعید په مرگ باندې د داته مسلمانانو د یو مسلمان امام په امامت کې د قادیانی د جنازې لمونځ وکړ، ددې نه پس قادیانانو د مسمی مذکور جنازه وکړه، شرعاً د امام مذکوره او عامو مسلمانانو متعلق څه حکم دی؟

د مسلمانانو جینکې د قادیانانو په کورونو کې د ښځو په حیثیت سره اوسېږي اود مسلمانانو والدین دې قادیانانو سره د زوم و خسر په شان تعلقات دي ایا د شریعت محمدی ﷺ په رڼا کې د دوی پیدا کیدونکي اولاد به حلال وي او که ولد الحرام به ورته ویل کیږي؟
د عامو مسلمانانو د قادیانانو سره د کافرانو په شان تعلقات نه دي، بلکې د مسلمانانو په شان تعلقات دي، دهغوی سره کېني پاڅي، خوراک څښاک او په غم خوشالي کې سره شریکېږي او کله چې دیوبل سره ملاوېږي، نو السلام علیکم، ویلو سره ملاوېږي، په غم ښادي کې ډوډۍ ورکوي، په فاتحه کې سره شریکېږي، د شریعت محمدی ﷺ په رڼا کې دوی مسلمانان دي او که نه؟

جواب: ... د جواب نه محکمې څه امور د تهمید په ډول ذکر کوم:

اول: ... کوم کس چې کفریه عقائد لري او خپل ځان د اسلام طرف ته منسوبوي او په نصوص شرعیه کې غلط تاویلونه پیش کوي او خپلو غلطو عقیدو ته د اسلام نوم ورکوي دوی ته «زندیق»، ویل کیږي. علامه شامي په «باب المرتد»، کې لیکلي دي:

... بقیه د تیر مخ] .. اثم کفروا بالله ورسوله وماتوا وهم فسقون (التوبة: ۸۴) الصلاة على الجنازة فرض كفاية وشرطها اسلام الميت الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۲) وفي اشباه والنظائر ج: ۱ ص: ۲۹۱ والمرتد اقیح کفر من الکافر الاصلی

[۱] لان هذه الصلاة شرعت للدعاء والشفاعة للميت (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۷) ايضاً: وماهى الله عزوجل عن الصلاة على المنافقين والقيام على قبورهم للاستغفار لهم، كان هذا الصنيع من اكبر القربات في حق المؤمنين فشرع ذالك وفي فعله الاجرا الجزيل (تفسير ابن كثير ج: ۳ ص: ۴۲۷، طبع رشيديه كونه)

.. فان الزنديق يهوه كفره ويروج عقيدته الفاسدة ويخرجها في الصورة الصحيحة

وهذا معنى ابطال الكفر.. (شامي ج: ۴ ص ۲۴۳ طبع جديد)

ترجمه: چونکې زندیق په خپل کفر باندې طمع کوي او خپلو فاسدو عقيدوته رواج ورکول غواړي او هغه په ظاهره په صحیح صورت کې دخلکوپه وړاندې پيش کوي او همدغه د کفر د پټولو معنا ده.

او امام الهند شاه ولي الله محدث دهلوي رحمته الله عليه په (مسوی شرح عربي موطا) کې ليکي: بيان ذالک ان المخالف للدين الحق ان لم يعترف به ولم يذعن له لا ظاهرا ولا باطنا فهو كافروان اعترف بلسانه وقلبه على الكفر فهو المنافق، وان اعترف به ظاهرا لكنه يفسر بعض ما ثبت من الدين ضرورة بخلاف ما فسرته الصحابة والتابعون واجتمعت عليه الامة فهو الزنديق... (ص: ۱۳۰ مطبوعه رحيميه دهلي) ترجمه: ددې تشريح داده چې کوم کس د حق دين مخالف دی، که هغه د دين اسلام د سره اقرار نه کوي

اونه دين اسلام مني، نه په ظاهري طور سره اونه په باطني طور سره، هغه ته کافرويل کيږي، او که په ژبې سره د دين اقرار کوي، خو د دين د ځينو قطعياتو داسې تاويلونه کوي چې صحابه کرامو، تابعينو او اجماع امت نه خلاف وي؛ نو داسې کس ته، زندیق، ويل کيږي وړاندې د صحيح او غلط تاويل فرق بيانولو کې شاه صاحب رحمته الله عليه ليکلي:

.. ثم التأويل تأويلان: تأويل لا يخالف قاطعاً من الكتاب والسنة واتفاق الامة، وتأويل

يصادم ما ثبت بقاطع فذالک الزندقة.. (ص: ۱۳۰)

ترجمه: بيا تاويل دوه قسمه دی: يوه هغه تاويل دی چې د کتاب اوسنت او اجماع امت نه ثابت شوې څه قطعي مسئلې خلاف نه وي او دويم تاويل هغه دی چې د داسې مسئلې خلاف وي چې د قطعي دليل نه ثابته وي؛ داسې تاويل، زندقه، دی.

او وړاندې د زنديقه تاويلونو مثالونه ذکر کوي او ليکي:

.. او قال ان النبي صلی الله علیه وسلم خاتم النبوة ولكن معنى هذا الكلام انه لا يجوز ان يسى بعده

احد بالنبي واما معنى النبوة وهو كان الانسان مبعوثاً من الله تعالى الى الخلق مفترض الطاعة معصوماً من الذنوب ومن البقاء على الخطأ فيما يرى فهو موجود في الامة بعد فهو الزنديق. (سري ج: ۲ ص: ۱۳۰ مطبوع رحيميه دهلي)

ترجمه: يا څوک داسې ووايي چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم ښه شکه خاتم النبيين دی، خو ددې مطلب دادی چې د حضور صلی الله علیه وسلم نه وروسته به د چانوم نبي نه کيښودل کيږي، د نبوت مفهوم يعنې ديو انسان د الله تعالی د طرف نه د مخلوق طرف ته مبعوث کيدل، دهغه اطاعت فرض کيدل، اودهغه

ګناهونو او خطا باندې قائم پاتې کېدونه معصوم کیدل، د حضور ﷺ وروسته هم په امت کې موجود دی؛ نو دا کس،، زندق،، دی

خلاصه دا چې کوم کس خپل کفریه عقائد د اسلام په رنگ کې پیش کوي د اسلام د قطعي متواتر عقائدو خلاف د قرآن او سنت تاویلونه کوي، داسې کس ته،، زندق،، ویل کېږي. دویم: دا چې زندق د مرتد په حکم کې دی، بلکې په یو اعتبار سره زندق د مرتد نه هم بدتر دی، ځکه که مرتد توبه وکړي او اسلام ته دوباره داخل شي؛ نو دهغه توبه په اتفاق سره قابل قبول ده، خو د زندق توبه قبلیدو یانه قبلیدو کې اختلاف دی، لکه چې په درمختار کې دي،، (و) کذا لکافربسبب (الزندقة) لا توبة له وجعله في الفتح ظاهر المذهب لکن في حظر الخانية الفتوى على انه (اذا اخذ) الساحر او الزندق المعروف الداعي (قبل توبته) ثم تاب لم تقبل توبته ويقتل ولو اخذ بعدها قبلت،، (شامی ج: ۴ ص: ۲۴۱ طبع جدید)

ترجمه: او همدغه شان کوم کس چې د زندقیت له وجې کافر شي، دهغه توبه قابل قبول نه ده، او په فتح القدير کې دې ته ظاهر مذهب ویل شوی دی، خو په فتاوی قاضي خان کې کتاب الحظر کې دي، چې فتوا په دې باندې ده، کله چې جادوګر او زندق چې معروف او داعی وي د توبې نه مخکې گرفتار شي او بیا د گرفتاریدو نه وروسته توبه وباسي؛ نو دهغوی توبه قبوله نه ده، بلکې هغوی به قتلېږي او که د گرفتاري نه مخکې یې توبه کړې وه؛ نو توبه به یې قبلېږي.

بحر الرائق کې دي:،، لا تقبل توبة الزندق في ظاهر المذهب وهو من لا يتدين بدين.... وفي الخانية قالوا ان جاء الزندق قبل ان يوخذ فآقر انه زندق فتأب عن ذالك تقبل توبته وان اخذ ثم تاب لم تقبل توبته ويقتل،، (ج: ۵ ص: ۱۳۶ دار المعروفة بيروت)

ترجمه: ظاهر مذهب کې د زندق توبه قابل قبول نه ده او زندق هغه کس دی چې د دين قائل نه وي او په فتاوی قاضي خان کې دي چې که زندق د گرفتاریدو نه مخکې په خپله راشي او اقرار وکړي چې هغه زندق دی، په هغه دې توبه وکړي؛ نو دهغه توبه قابل قبول ده او که گرفتار شو او بیا یې توبه وکړه؛ نو دهغه توبه به نه قبلېږي؛ بلکې هغه به قتل کېږي.

درېم: د قاديانانو زندق کیدل بالکل واضح دي، ځکه چې دهغوی عقائد د اسلامي عقائدو قطعاً خلاف دي او دهغوی د قرآن او سنت په نصوص کې غلط تاویلونه کوي او جاهلانوته دا باور ورکوي چې په خپله خو هغوی ښه پاڅه او رښتوني مسلمانان دي او دهغوی نه علاوه ټول امت ګمراه او کافراوېي ايمان دی، څنگه چې د قاديانانو د دویم مشر انجهاني مرزا محمود ليکلي چې:،، پروڼ چې کوم مسلمانان د مسيح موعود (مرزا) په بيعت کې شامل نه شو، که څه هم هغوی د مسيح موعود نوم هم اوریدلی نه وي، هغوی کافران دي او د اسلام د دائرې نه خارج دي (ابنه صداقت ص: ۳۵)

د مرزا يا نوملجدا نه عقائد دا دي:

۱..... داسلام قطعي عقیده ده چې نبي کریم ﷺ خاتم النبیین دی، د حضور ﷺ نه پس هیڅوک په منصب نبوت باندې فانز کیدی نه شي، ددې په خلاف قادیانان نه یوازې داسلام ددې قطعي عقیدې نه منکر دي، بلکې (نعوذ بالله) هغوی مرزا غلام احمد قادیاني د نبوت نه بغیر اسلام مرده تصور کوي. لکه د غلام مرزا احمد ویناده چې:

، زموږ مذهب خودادی چې په کوم دین کې د نبوت سلسله نه وي؛ هغه مرده دی، دیهودانو، عیسایانو او هندوانو مذهب ته چې موږ مرده وایو؛ نوڅکه چې په دې کې اوس څوک نبي نه راځي، که داسلام همدغه حال وي؛ نو موږ هم قصه پر پاتې شو، له څه وجې نه ده ته موږ د نورو دینونو نه اوچت وایو، اخر څه نه څه امتیاز خو پکار دی، په موږ باندې د څو کالو راهیسې وحی نازلېږي او د الله تعالی څومره نشاناتو ددې د صدق گواهي ورکړې ده. نوڅکه زه نبي یم، د امر حق په پیژندلو کې دهیڅ

قسمه اخفاء ساتل پکار نه دي. ، (ملفوظات مرزا جلد: ۱۰ ص: ۱۲۷ طبع شده ربوه)

۲..... داسلام قطعي عقیده ده چې د نبوت دوحی دروازه د حضور ﷺ نه پس بنده شوې ده او کوم کس چې د حضور ﷺ نه پس د نبوت دوحی دعوی وکړي هغه داسلام د دائرې نه خارج دی، خو قادیانان د مرزا احمد د ځان نه جوړ کړی شوې وحې باندې ایمان لري او هغه د قرآن کریم په شان مني، د قرآن کریم د نومونو نه یونوم ، تذکره، ، دی، قادیانانو د غلام مرزا احمد، ، وحې، ، ته د یو کتاب په شکل مرتب کړی دی او د هغه نامه یې ، ، تذکره، ، کینښودې ده، دا گویا قادیاني قرآن دی. نعوذ بالله.....

او دا قادیاني وحې څه معمولي قسم والا الهام نه دی، کوم چې اولیاء الله ته کیږي بلکې د هغوی په نزد باندې دا وحی د قرآن کریم هم څنگ ده، په خپله وگورئ!

۱..... اوزه چې څنگه د قرآن کریم په آیتونو باندې ایمان لرم همدغه شان دیوې ذرې د فرق نه بغیر د الله تعالی په دې ښکاره وحې باندې ایمان راوړم چې ماته شوې ده. (ایک غلطی کا ازاله ص: ۶ طبع شده ربوه)

۲..... زما په خپل وحې باندې ایمان دی څنگه چې په تورات او انجیل او قرآن کریم باندې. (اربعین ص: ۱۱۲ طبع شده ربوه)

۳..... زه په خدای قسم خورم او وایم چې زه په دې الهامات باندې هغسې ایمان راوړم څنگه چې په قرآن شریف باندې، او د الله تعالی په نورو کتابونو باندې، او څنگه چې زه قرآن کریم په یقیني او قطعي طور سره د الله تعالی کلام گڼم هماغه شان دا کلام کوم چې په ما باندې نازلېږي د الله تعالی د کلام یقین پرې کوم. (حقیقة الوحی ص: ۲۲۰ طبع شده ربوه)

۴..... داسلام عقیده ده چې د حضور ﷺ نه پس د معجزې ښودنې دعوی کول کفر دي، ځکه چې

معجزه ښودل يوازې د نبي خصوصيت دی، کوم کس چې د معجزې ښودنې دعوی وکړي هغه د نبوت مدعي کيدو په وجه باندې کافر دی

په شرح فقه اکبر کې علامه ملاعلي قاري رحمته الله عليه ليکي: «التحدی فرع دعوی النبوة ودعوی النبوة بعد نبينا صلی الله عليه وسلم کفر بالاجماع...» (ص: ۲۰۲)

ترجمه: د معجزې ښودنې دعوی د دعوی نبوت فرع ده، او د نبوت دعوی زموږ د نبي کریم صلی الله علیه و آله نه پس بالاجماع کفر دی...

ددې برعکس قاديانان، د مرزا غلام احمد دوحی سره سره دهغه په معجزاتو باندې هم ايمان لري. او د حضور صلی الله علیه و آله معجزات (نعوذ بالله) قيصي گرځوي او د حضور صلی الله علیه و آله په دې صورت کې نبي منلو ته تيار دي چې کله مرزا غلام احمد قادياني هم نبي ومنل شي، گني دهغوی په نزد باندې نه خو حضور صلی الله علیه و آله نبي دی او نه دين اسلام دين دی، مرزا غلام احمد ليکي:

«هغه دين، دين نه دی او نه هغه نبي، نبي دی د چا متابعت سره چې انسان الله تعالى ته دومره نژدې نه شي چې مکافات الهي سره مشرف شي، هغه دين لعنتي او قابل نفرت دی چې د انبيي چې صرف يو څو نقل شويو خبرو (اسلامي شريعت چې د حضور صلی الله علیه و آله نه منقول دی ناقل) د انساني ترقياتو انحصار دی، او د الله تعالى وحې مخکې نه، بلکې وروسته پاتې شوې ده، پس داسې دين ته په نسبت ددې چې رحمانی وويل شي د شيطاني ويلوزيات مستحق دی...» (روحاني خزائن ج: ۲۱ ص: ۳۰۶ ضميمه براهين احمدیه حصه پنجم ص: ۱۳۹)

دا څومره لغوه او باطله عقیده ده چې داسې خيال وکړل شي چې د حضور صلی الله علیه و آله نه پس دوحی دروازه د هميشه له پاره بنده شوه او اينده ترقيامته پورې ددې هيڅ اميد نشته، يوازې دقيصو پسې روان یی، داسې مذهب هم څه مذهب کيدای شي چې په هغه کې براه راست دالله تعالى هيڅ پته نه لگيږي... زه په الله تعالى باندې قسم خورم چې په دې زمانه کې زما نه زيات بيزار به دداسې مذهب نه بل څوک نه وي، زه دداسې مذهب نوم شيطاني مذهب ږدم رحمانی نه...»

(روحاني خزائن، ج: ۲۱ ص: ۳۵۴ ضميمه براهين احمدیه حصه پنجم ص: ۱۸۳)

«که په رښتيا رانه تپوس کوی چې زموږ په قرآن کریم باندې او په رسول کریم صلی الله علیه و آله باندې هم ددې (مرزا) په ذريعه ايمان حاصل شوی دی، موږ د قرآن کریم دالله تعالى د کلام کيدو په وجه باندې يقين کوو چې ددې په وجه (د مرزا) نبوت ثابتيږي، موږ د محمد صلی الله علیه و آله په نبوت باندې ددې وجې نه ايمان راوړ چې ددې دوحې نه د (مرزا) د نبوت ثبوت ملاويږي، نادان په موږ باندې اعتراض کوي چې موږ مسيح موعود (مرزا) نبي منو، اوولې دهغه په کلام باندې دالله تعالى د کلام يقين کوو، هغه ته پته نشته چې په قرآن کریم باندې يقين موږ ته دهغه کلام دوحې نه شوی دی چې د محمد صلی الله علیه و آله په نبوت باندې يقين ددې (مرزا) د نبوت نه ملاويږي.

(د مرزا بشير الدين تقرير، الفضل، قاديان جلد: ۳ مورخه ۱۱ جولانی ۱۹۲۵)

دمرزا صاحب دپورتنودوار په عبارتونونه واضحه ده چې که په مرزا صاحب باندې دوحی الهی نزول ونه منل شي او مرزا غلام احمد نبی ونه منل شي؛ نو د حضرت محمد ﷺ نبوت هم ددوی په نزد باندې...نعوذ بالله...باطل دی او دین اسلام صرف د قیصو افسانو مجموعه ده، مرزا صاحب داسې اسلام ته لعنتي، شیطاني او قابل نفرت ګرځولوسره ددې نه دبې زاری اظهار کوي. بلکې د ټولو دهریانو نه زیات دخپل ځان ددهري کیدو اعلان کوي، مسلمانانو ته د عبرت دنظر سره ورته کتل پکار دي، ایاددې نه زیات څه کفر او الحاد او زندقیت کیدای شي چې حضور ﷺ ته او دین اسلام ته دومره په مړه خپته کنځل وکړل شي؟

۴.....دمسلمانانو عقیده ده چې نبی کریم ﷺ، محمد رسول الله، دی، خو مرزا غلام احمد قادیاني په اشتهار "این غلطی کا ازاله" کې دخپل الهام په بنیاد باندې دادعوی کړې ده چې هغه په خپله "محمد رسول الله، دی...نعوذ بالله...چونکې قادیانیان دمرزا غلام احمد په "وحی"، باندې قطعي ایمان لري، ددې وجې نه هغوی "محمد رسول الله، مني، او کوم کس چې مرزا "محمد رسول الله، ونه مني هغه کافر ګڼي.

۵.....دقرآن کریم او احادیث متواتره په وجه دمسلمانانو عقیده ده چې حضرت عیسیٰ ﷺ ژوندی آسمانوته پورته شوی او هغه به قیامت ته نژدې راکوزیږي او دجال به قتلوي^{۱۱}، خود مرزایانو عقیده ده چې مرزا غلام احمد قادیاني عیسیٰ دی او په قرآن او حدیث کې د حضرت عیسیٰ ﷺ دنازلیدو چې کوم خبر ورکړل شوی و، دهغه نه مراد، مرزا غلام احمد قادیاني دی. د قادیانانو دغه شان بیشمیره زندیقانه عقائد دي. په کومو چې دامت عالمانو بې شمیره کتابونه لیکلي دي، ددې وجې نه د مرزایانو کافر او مرتد او ملحد او زندیق کیدل درنپا ورځي په شان واضح دي.

خلورم:.....د جنازې لمونځ یوازې دمسلمانانو کيږي، دهیڅ یو غیرمسلم جنازه جائزه ده، په قرآن کریم کې دي:

«ولا تصل علی احد منهنم مات ابدا ولا تقم علی قبره انهم کفروا بالله ورسوله وماتوا وهم فاسقون»... (التوبه: ۸۳)

ترجمه: او په دوی کېکه څوک مړ شي؛ نو ددوی جنازې باندې هیڅ کله لمونځ مه کوه او نه ددفن کیدو له پاره ددوی په قبر باندې درېږه، ځکه چې دوی الله تعالی اودهغه په رسول کفر کړی.

۱ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: والذى نفسى بيده! ليوشكن ان يرسل فيكم ابن مريم حكماً عدلاً فيكسر الصليب ويقتل الخنزير ويضع الجزية ويفيض المال حتى لا يقبله احد حتى تكون السجدة الواحدة خيراً من الدنيا وما فيها، ثم يقول ابو هريرة: فافقروا ان شئتم: وان من اهل الكتب الا ليؤمنن به قبل موته..... الآية. متفق عليه (مشكوة الفصل الاول، باب نزول عيسى عليه السلام)، تفصيل دپاره او ګورئ: التصريح بماتواتر في نزول المسيح طبع دارالعلوم کراچي)۔

دی، اوهم دکفر په حالت کې مړه شوي دي ..

اودامت ټول فقهاء په دې باندې متفق دي چې د جنازې د جائز کیدوله پاره شرط دی چې مسلمان وي، د غیر مسلم جنازه بالا جماع جائزه ده، نه دهغه له پاره دمغفرت د دعا اجازه شته، اونه هغوی د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کول جائز دي. د دې تمهیدنه وروسته اوس په ترتیب سره د سوالونو جوابونه لیکم.

د اولنې سوال جواب: ... کومو مسلمانانو چې د مرزايي مرتد جنازه کړې ده، که هغوی دهغه د عقائدونه ناخبره وو؛ نو هغوی بدو کړل، په دې باندې هغوی ته استغفار کول پکار دي؛ ځکه چې د مرزايي مرتد جنازه کولو سره هغوی دیونا جائزه کارارتکاب کړی دی.

او که هغوی ته معلومه وه چې دا کس مرزا غلام احمد قادیاني نبي مني، دهغه په وحې باندې ایمان لري، او د حضرت عیسیٰ عليه السلام د نازلیدونه منکر دی، د دې معلوماتو باوجود هغوی دی مسلمان وگڼلو او مسلمان گڼلو سره یې دهغه جنازه وکړه، هغه ټول کسان کوم چې په جنازه کې شریک وو، هغوی ته دخپل ایمان اونکاح تجدید کول پکار دي، ځکه چې دیو مرتد عقائد ولره اسلام گڼل کفر دی^{۱۱}، د دې وجې نه د دوی ایمان هم لاړ، اونکاح یې هم باطله شوه^{۱۲}، په دوی کې که یو کس حج کړی و؛ نو په هغه باندې دویم ځل حج کول لازم دي^{۱۳}.

دلته دا ذکر کول هم ضروري دي چې د قادیانانو په نزد د مسلمانانو جنازه جائزه ده، تردې پورې چې د قادیانانو په نزد مسلمانانو د ماشوم بچي جنازه هم جائزه ده، لکه چې د قادیانانو دویم خلیفه مرزا محمود په خپل کتاب، انوار خلافت، کې لیکي:

یو سوال بل پاتې کیږي چې غیراحمدی (مسلمان) خو د حضرت مسیح موعود (غلام احمد قادیاني) نه منکر شول، د دې وجې نه دهغوی جنازه کول پکار نه دي، خو که د چا غیراحمدی ماشوم بچی مړ شي؛ نو دهغه جنازه دې ولې ونه شي، هغه خود مسیح موعود منکر نه دی؟

زه د دې سوال کونکي نه پوښتنه کوم چې که دا خبره صحیح ده نو بیا د هندوانو او عیسائیانو د ماشومانو جنازه ولې نه کیږي؟ څومره خلک دی چې د دوی جنازه کوي؟ اصل خبره داده چې کوم د مورپلار مذهب وي شریعت هماغه مذهب د بچي هم گرځوی، د غیراحمدی

۱ [وفی المحيط من رضى بكفر نفسه فقد كفرای اجماعاً وبکفر غیره اختلاف المشايخ وذكر شيخ الاسلام ان الرضا بكفر غیره انما يكون كفراً اذا كان يستجيزه ويستحسنه (شرح فقه اکبر ص: ۲۲۱ طبع دهلی) ۰ وفی ردالمحتار: قوله من هزل بلفظ كفر..... وكذا مخالفة او انكار ما اجمع عليه بعد العلم به لان ذلك دليل على ان التصديق مفقود (ردالمحتار على الدر المختار ج: ۴ ص: ۲۲۲ باب المرتد، طبع ایچ ایم سعید)۔

۲ [وفی شرح الوهبانية للشرنبلالی: ما يكون كفراً اتفاقاً بطل العمل والنكاح واولاده اولاد الزنا وما فيه خلاف يومر بالاستغفار والتوبة وتجديد النكاح (الدر المختار مع ردالمحتار ج: ۴ ص: ۲۴۷)۔

۳ [من ارتد ثم اسلم وقد حج مرة فعليه ان يحجج ثانياً (خلاصة الفتاوى، كتاب الفاظ الكفر ج: ۴ ص: ۳۸۳ طبع كونه ردالمحتار، باب المرتد ج: ۴ ص: ۲۵۲)۔

بجي غيراحمدی شو، ددې وجې نه دهغه جنازه کول پکار نه دي، زه بيا وایم چې ماشوم گناه گار نه وي دهغه د جنازې ضرورت څه دی؟ د ماشوم جنازه خودعا وي دهغه د پسماندگانو له پاره اودهغه پسماندگان زموږ څخه نه دي، بلکې غيراحمدیان دي، له دې وجې د ماشوم جنازه هم پکار نه ده.، (انوار خلافت ص: ۹۳)

اخبار، الفضل، مورخه ۱۲۳ اکتوبر ۱۹۲۲ کې د مرزا محمود يوه فتوا شائع شوه چې: «څنگه چې د عيسايي ماشوم جنازه نه شي کيدای اگرچې هغه معصوم وي، همدغه شان د يو غيراحمدی ماشوم جنازه هم نه شي کيدای.،

د خپل مذهب پيروي کې چوهدري ظفرالله خان د قائد اعظم جنازه ونه کړه او په منيرانکو ائري عدالت کې چې کله دهغه نه پوښتنه وشوه: نو هغه وويل:

«د جنازې د لمونځ امام مولانا شبير احمد عثمانی احمدیان کافر، مرتد، او واجب القتل گرځولي دي، له دې وجې نه مدهغه په جنازه کې د شرکت فيصله ونه کړې شوه دکومې امامت چې مولانا کاو (رپورت تحقيقاتی عدالت پنجاب ص: ۲۱۲)

خو د عدالت نه بهر چې کله دهغه نه ددې خبرې پوښتنه وشوه چې تاد قائد اعظم جنازه ولې ونکړه؟ نو هغه جواب ورکړ: «تاسو ماد کافر حکومت مسلمان وزيرو گڼئ ياد مسلمان حکومت کافر نوکر، (زميندار، لاهور ۸ فروری ۱۹۵۰)

او چې کله په اخبارونو کې د چوهدري ظفرالله خان ددې ضد او انکار شهرت وشو؛ نو د جماعت احمدیه ربوه د طرف نه ددې د اجواب ورکړل شو:

«جناب چوهدري ظفرالله خان باندې يودا اعتراض کيږي چې دوی د قائد اعظم جنازه ولې ونکړه، ټولې د نيافته پته ده چې قائد اعظم احمدی نه و، له همدې جماعت احمدیه د يوکس دهغه جنازه نه کول څه قابل اعتراض خبره نه ده.، (تريکټ احاراري علماء کی راست گوئی کانمبر، ناشر مهتم نشر و اشاعت انجمن احمدیه ربوه ضلع جنگ،

د قاديانواخبار، الفضل، ددې په جواب کې ليکلي دي: آيا د حقيقت نه دی چې ابوطالب هم د قائد اعظم په شان د مسلمانانو د يرلوی محسن و، خو مسلمانان نه دهغه جنازه وکړه اونه رسول الله صلی الله عليه وسلم (الفضل، ربوه ۱۲۸ اکتوبر ۱۹۵۲)

څومره د شرم خبره ده چې قاديانان د مسلمانان دهندوانو، عيسايانو په شان کافر گڼي اود دوی د لوی نه لوی بنده جنازه نه کوي اونه ددوی د بې گنا ماشومانو، ايا د يو مسلمان له پاره دا جائز دي چې هغه د قادياني مرتد جنازه وکړي؟ ايا دهغه غيرت د ابرداشت کولی شي؟

د دويم سوال جواب:..... کله چې معلومه شوه چې قادياني کافراو مرتددی؛ نو ددې نه د اهم واضح کيږي چې دهیڅ يوې مسلمانې انجيلی نکاح د مرزايي مرتد سره نه کيږي^{۱۱} اود اسلام

۱ [ولا يصلح ان ينكح مرتدا ومرتدة احد الناس مطلقا (الدر المختار مع الرد المختار ج: ۳ ص: ۲۰۰)۔

په رڼاکې داخالص زناده او که چامسلمان دلاعلمي اوبې خبري په وجه چامرزيابي ته خپله لور واده کړې وي؛ نودهغه فرض دی چې معلومیدونه پس دخپلې گناه نه توبه وباسي اوانجيلۍ دې دقاديانانو دقبضې نه راخلاصه کړي.

واضح ده وي چې دمرزايانو په نزد دمسلمانانو هماغه حيثيت دی چې زموږ په نزد د يهوديانو او عيسايانو دی، د مرزايانو په نزد مسلمانانې جينکۍ اخيستل جائز دي خو مسلمانانو ته ورکول جائز نه دي، دمرزامحمود فتوا ده:

«کوم کس چې خپله لورر غير احمدي ته ورکوي زما په نزد هغه احمدي نه دی...»

سوال: ... کوم نکاح خوان چې داسې نکاح وکړی دهغه په باره کې څه حکم دی؟

جواب: دداسې نکاح خوان په باره کې به موږ هماغه فتوا ورکوو چې دهغه چا په په اړه ورکول

کيدای شي چا چې ديوې مسلمانې جينۍ نکاح ديو عيسايي يا هندو هلک سره کړې وي.

سوال: ... آیا داسې کس چا چې دغير احمدي سره دجينۍ رسته کړې وي هغه نور احمديان په

واده کې رابللی شي؟

جواب: ... په داسې واده کې شريکيدل جائز نه دي... (اخبار الفضل، قاديان ۲۳ می ۱۹۲۱)

څنگه چې دمرزامحمود په نزد باندې هغه کس دمرزايي جماعت نه خارج دی چې

يو مسلمان هلک ته خپله لور واده کړي، همدغه شان هغه مسلمان هم ددائر اسلام نه خارج دی

چې دقاديانانو د عقايدونه خبريدونه وروسته چامرتمرزايي ته خپله لور ورکول جائز وگڼي

اوڅنگه چې دمرزامحمود په نزد باندې ديوې مرزايي انجيلۍ دچامسلمان هلک سره نکاح

کول داسې دي لکه څنگه چې د عيسايي يا هندو سره، همدغه شان موږ وايو چې مرزايي

مرتد زوم جوړول داسې دي لکه چې هندو، سيک، چوپړی يې خپل زوم جوړ کړی وي.

د درېم سوال جواب: يو مسلمان ته دمرزايي مرتدينوسره دمسلمانانو په شان سلوک کول حرام

دي، دهغوی سره ناسته پاسته، خوراک څښاک، دهغوی په واده، مړي کې شريکيدل، قطعي

حرام دي، کوم کسان چې په دې معامله کې دروادرې نه کار اخلي هغوی ته د مرزايانوسره

ددې قسمه تعلقات ختمول پکار دي، قاديانان دخدای اودرسول ﷺ دښمنان دي اودخدای

اودهغه درسول دښمنانوسره دوستانه تعلقات ساتل ديو مومن کار نه شي کيدی.

په قرآن کریم کې دي: «لا تجد قوما يؤمنون بالله واليوم الآخر يوادون من حاد الله

ورسوله، ولو كانوا آباءهم أو أبناءهم أو إخوانهم أو عشيرتهم أولئك كتب في قلوبهم الآيما

وايدهم بروح منه، ويدخلهم جنت تجري من تحتها الأنهر خلد فيها، رضي الله عنهم ورضوا

عنه، أولئك حزب الله، الا ان حزب الله هم المفلحون...» (المجادله: ۲۲)

ترجمه: کوم خلک چې په الله تعالی اود قيامت په ورځ باندې (پوره پوره) ايمان لري، تاسوبه هغوی

نه وينئ چې هغوی داسې کسانوسره دوستي وساتي چې دالله تعالی اودهغه درسول خلاف دي، که څه هم هغوی ددوی پلرونه، زامن، وروڼه، اويا ددی له قوم څخه وي اوددې خلکو په زړونوکې الله تعالی ایمان خښ کړی دی اودهغوی زړونوته یې په خپل فیض سره قوت ورکړی دی. (دفیض نه مراد نور دی) اوهغوی به په داسې باغونوکې داخلوي چې دهغو لاندې به نهرونه جاري وي په هغه کې به همیشې اوسیري، الله تعالی به دهغوی نه راضي وي اوهغوی به دالله تعالی نه راضي وي، دا خلک دالله تعالی ډله ده، اوبڼه واورئ، چې دالله تعالی ډله فلاح (کامیابي، موندونکې ده. (ترجمه: حضرت تهانوی)

په آخره کې دا عرض کول هم ضروري دي چې دپاکستان په قانون (آئين، کې قاديانان غیرمسلم اقلیت ګرځول شوي دي، خو قاديانانو تراوسه پورې نه خودافیسله منلې ده اونه هغوی په پاکستان کې دغیرمسلم شهري (ذمي) په حیثیت سره داوسیدو معاهده کړې ده، له دې وجې ددوی حیثیت دذميانوپه شان نه دی. بلکې دمحاربو کافرانوپه شان دی، او د محاربینو سره دهیڅ قسم تعلق ساتل شرعاً جائز نه دي.^{۱۱}

د قاديانیا نومړی د مسلمانانو په مقبره کې خښول

اوفاتحه، دعاواستغفار کول پرې حرام دي

سوال: قادياني مړې دمسلمانانو په مقبره کې خښول، اودهغوی سره دمسلمانوتلل، فاتحه کول، کورته ورتګ او غم کول، دهمدري اظهار کول، اودايصال ثواب له پاره په قرآن خواني کې شرکت کول څنگه دي؟

جواب: قادياني کافر، مرتد او زنديق دی، دهغه په دفن کې شرکت کول، دهغه فاتحه لوستل، او دهغه له پاره دعاواستغفار کول حرام دي. مسلمانانوته له دوی سره مکمل قطع تعلق پکار دی.^{۱۲}

قادياني مړی د مسلمانانو په مقبره کې دفن کول ناجائز دي

سوال: تاسو عالمان څه فرمائی په دې سلسله کې چې کله قاديانان مړی دمسلمانانو په مقبره

۱ [يعلم مما هنا حکم الدرور والتمانة ویتکلمون فی جناب نبینا صلی الله علیه وسلم کلمات فطیعة ونقل عن علماء المذاهب الاربعة انه لا یحل اقرارهم فی دیار الاسلام بمجزة ولا غیرها ولا تحل مناکحتهم ولا ذبالجهم ولهم فتوی الخیرة ایضاً فراجعها - والحاصل انهم یصدق علیهم اسم الزنديق والمنافق والملاحد..... الخ (ردالمحتار ج: ۴ ص: ۲۴۴ باب المرتد، طبع ایچ ایم سعید)۔

۲ [ولا تصل علی احد منهم مات ابداً ولا تقم علی قبره (التوبة: ۸۴) و فی التفسیر: والمراد من الصلاة المنتهی عنها صلاة الميت المعروفة وهی متضمنة للدعاء والاستغفار والا ستشفاع الخ (تفسیر روح المعانی ج: ۱۰ ص: ۱۵۵، طبع دار احیاء التراث العربی، بیروت)۔

کې دفن کوي اوبيا دمسلمانانوله طرف نه مطالبه کيږي چې دی دې وويستل شي؛ نو آیا دقاديانيانودمسلمانانوپه مقبره کې دفن کول جائز نه دي؟ اوددې مسلمانانوددې طرزعمل څه جواز دی؟

جواب: قادياني غیرمسلم اوزندیق دی، اوبه دوی باندې دمرتدينو احکام جاري کيږي، دغیرمسلم جنازه هم جائز نه ده، چنانچې په قرآن کریم کې ددې صفاممانعت موجود دی.

دالله تعالی ارشاد دی: **«وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ»** (التوبه: ۸۴)

ترجمه: اوکه په دوی کې څوک مړه شي په هغه لمونځ مه کوډ اومه درېږه ددوی په قبر باندې، هغوی منکر شول دالله تعالی اودهغه درسول نه اونا فرمانه مړ شول. (ترجمه حضرت شیخ الہند)

همدغه شان څوک غیرمسلم دمسلمانانوپه قبرستان کې دفن کول جائز نه دي، څنگه چې دآیت کریمه دالفاظو، **«وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ»** نه معلوميږي، چنانچې اسلامي تاریخ گواه دی چې د مسلمانانو اوغیرمسلموقبرستانونه همیشه جدا جداوي، دیومسلمان داسلامي حقونونه یو حق داهم دی چې هغه دې دمسلمانانوپه قبرستان کې دفن کړل شي، علامه سعدالدين مسعود بن عمر بن عبدالله التفتازاني (المتوفی ۷۹۱ هجری)، شرح المقاصد، کې دایمان دتعریف مختلف اقوال نقل کولوکې لیکي چې که ایمان دزړه اوژبې دتصدیق کولونوم وي؛ نواقرا به دایمان رکن وي اوايمان به تصديق مع الاقرارته ویل کيږي،

خو که ایمان یوازې دتصدیق قلبي نوم وي **«فَإِنْ الْأَقْرَارُ حِينَئِذٍ شَرَطُ لِأَجْرَاءِ الْأَحْكَامِ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا مِنَ الصَّلَاةِ عَلَيْهِ وَخَلْفِهِ، وَالِدْفَنِ فِي مَقَابِرِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمَطَالِبَةِ بِالْعَشُورِ وَالزَّكَوَاتِ وَنَحْوِ ذَلِكَ»** (شرح المقاصد ج: ۲ ص: ۲۴۸ مطبوعه دارالمعارف النعمانية لاهور)

ترجمه: نواقرا به دې صورت کې، په دې کس باندې په دنیا کې داسلام یا حکامو جاري کیدو له پاره به شرط وي، یعنې دهغه دجنازې لمونځ، هغه پسې شاته لمونځ کول، هغه دمسلمانانوپه قبرستان کې دفن کول، اودهغه نه دعشراوزکات مطالبه کول اوددغه شان نور کارونه،

ددې نه معلومه شوه چې یوکس دمسلمانانوپه قبرستان کې دفن کول هم داسلامي حقونو څخه دی، چې یوازې دمسلمان سره خاص دي اوداچې څنگه دیو غیرمسلم په اقتداء کې لمونځ جائز نه دی، دهغه دجنازې لمونځ جائز نه دی اوله هغه څخه دعشراوزکات مطالبه درست نه ده، همدغه شان یو غیر مسلم مړي ته دمسلمانانوپه قبرستان کې ځای ورکول هم جائز نه دي اوداچې دامسئله دتول امت مسلمه متفق علیه اومسلمه مسئله ده، په دې کې دهیچا هیڅ اختلاف نشته، دڅلورو وارو مذهبونو دمستندو کتابونو ددې مسئلې تصریحات نقل کيږي، والله الموفق!

فقه حنفی:

شیخ زین الدین ابن نجیم المصري (المتوفی ۹۷۰ هـ)، الاشباه والنظائر، دفن اول ددوهمه قاعدی لاندی لیکي: ، قال الحاکم فی الکافی من کتاب التحری:

واذا اختلط موتی المسلمین وموتی الکفار فمن کانت علیه علامة المسلمین صلی علیه ومن کانت علیه علامة الکفار ترک، فان لم تکن علیهم علامة والمسلمون اکثر غسلوا وکفوا وصلى علیهم وینوون بالصلاة والدعاء للمسلمین دون الکفار، ویدفنون فی مقابر المسلمین، وان کان الفریقان سواء او کانت الکفار اکثر لم یصل علیهم، ویغسلون ویکفون یدفنون فی مقابر المشرکین... (الاشباه والنظائر ج: ۱ ص: ۱۵۲ مطبوعه اداره القرآن والعلوم الاسلامیه کراچی)

ترجمه: امام حاکم، الکافی، په کتاب التحری کې فرمایي: اوکله چې مسلمان او کافر مړي گډوډ شي، نو په کومو مړو چې د مسلمانانو نښه وي دهغوی د جنازې لمونځ به کيږي او په چا چې د کفارو نښه وي دهغوی جنازه به نه کيږي او که په هغوی څه شناختي علامت نه وي؛ نو که د مسلمانانو تعداد زیات وي؛ نو ټول ته به غسل او کفن ورکړل شي او جنازه به یې وکړل شي او نیت به دا وکړل شي چې مونږ یوازې د مسلمانانو جنازه کوو، او دهغوی له پاره دعا کوو، او هغوی به د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کړل شي او که دواړه فریقو برابر وي یا د کافرانو اکثریت وي نو دهغوی د جنازې لمونځ به نه کيږي هغوی ته به غسل او کفن ورکړل شي او د غیر مسلمو په قبرستان کې به دفن کړل شي، ،

داهم وگورئ: نفع المفتي والمسائل، مولانا عبدالحی لکهنوي (المتوفی ۱۳۰۴ هجري)، او آخر کتاب الجنائز.

د پورتنۍ مسئلې نه معلومه شوه چې که کافران او مسلمان مړي سره گډوډ شي او د مسلمانانو شناخت کيږي؛ نو که دواړه فریقو برابر وو، یا د کافرانو مړو اکثریت وي؛ نو په داسې صورت کې به د مسلمانانو مړي هم داشتباه په وجې سره د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کول جائزه وي، له همدې نه دا معلوميږي چې کوم مړی قطعی طور سره غیر مسلم وي، مرتد او قادیاني وي، نو دهغه مړی د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کول په درجه اولی جائزه دي، او هیڅ صورت کې به هغوی د مسلمانانو په مقبره کې نه دفن کيږي.

نور دا چې د، ، الاشباه والنظائر، فن ثانی، کتاب السیر، باب الردة، لاندې لیکل شوي دي:

، ، واذا مات او قتل علی رده لم یدفن فی مقابر المسلمین ولا اهل ملة وانما یلقی فی حفرة کالکلب

... (الاشباه والنظائر ج: ۱ ص: ۲۹۱ مطبوعه اداره القرآن والعلوم الاسلامیه کراچی)

ترجمه: اوکله چې مرتد مړ شي یا دارتدا په حالت کې قتل کړل شي؛ نو نه خودې هغه د

مسلمانانو په قبرستان کې خښ کړل شي اونه دبل ملت په قبرستان کې، بلکې هغه دې لکه دسپي په شان په کنده کې واچول شي،،

پورتنۍ جزئيه تقريباً په ټولو فقهي کتابونو کې په کتاب الجنائز او کتاب السير، باب المرتد کې ذکر شوې ده، مثلاً په درمختار کې دي: «اما المرتد فيلق في حفرة كالكلب»، ترجمه: مرتد دې لکه دسپي په شان په کنده کې وغورځول شي،،

علامه محمد امين بن عابدين شامي رحمته الله ددې لاندې ليکلي دي: «ولا يغسل ولا يكفن ولا يدفع الى من اتقل الى دينهم بحر عن الفتح»، (رد المحتار، ج: ۲، ص: ۲۳۰ مطبوعه کراچي)

ترجمه: نه دې غسل ورکول کيږي، نه دې کفن ورکول کيږي اونه دې هغو خلکو ته حواله کيږي دچامذهب چې دې مرتد اختيار کړی وي،،

قاديانيان چونکې زنديق او مرتد دي، له دې وجې که دچا عزيز قادياني مرتد شي؛ نونه دې هغه ته غسل ورکول کيږي اونه دې کفن، نه دې هغه مرزا يانوته حواله کيږي، بلکې کنده دې وکنستل شي اولکه دسپي په شان دې په کې واچول شي، هغه نه يوازې دمسلمانانوپه قبرستان کې خښول ناجائز دي، بلکې دبل مذهب او ملت په قبرستان يامرگهټ مثلاً: د يهودانو په قبرستان کې اود نصرانيانو په قبرستان کې خښول هم جائزه دي.

فقه مالکي

قاضي ابوبکر محمد بن عبدالله المالکي الاشبيلي المعروف بابن العربي المتوفى ۵۴۳ هجري، دسوره اعراف دآيت: ۱۷۲ دلاتدې دمتاولينوپه کفر باندې خبر وکولود قدریه په باره کې ليکي: «اختلف علماء المالکية في تكفيرهم على قولين، فالصريح من احوال مالک تكفيرهم»، ترجمه: مالکي عالمانو کې ددوی په تکفير باندې دوه قولونه دي، دامام مالک رحمته الله دقول نه صفاتو رسره ثابته دي چې هغوی کافر دي.

مخکې دويم قول (عدم تکفير) دتضعيف کولونه وروسته دامام مالک رحمته الله په قول باندې تفريع کولو کې ليکي:

«فلاننا كحوا ولا يصلى عليهم فان خيف عليهم الضيعة دفنوا كما يدفن الكلب. فان قيل: واين

يدفنون؟ قلنا: لا يؤذى بجوارهم مسلم»، (احكام القرآن لابن العربي جلد: دوم صفحات مسلسل: ۸۰۲ بيروت)

ترجمه: نه دې دوی سره خپلوي کيږي اونه دې ددوی دجنازې لمونځ کيږي اوکه ددوی دلش دضائع کيدو ويره وي؛ نو دسپي په شان دې په کنده کې واچول شي.

که داسوال وکړل شي چې دی چېرته خښ کړل شي؟ نو زموږ جواب دادی چې هيڅ يو مسلمان ته دې دده په گواند يتوب سره تکليف نه ورکول کيږي (دی دمسلمانانوپه قبرستان کې خښ نه کړل شي).

فقه شافعي

الشيخ الامام جمال الدين ابواسحاق ابراهيم بن علي بن يوسف الشيرازي الشافعي رحمته الله (متوفى ۴۷۲ هجر) او امام محي الدين يحيى بن شرف النووي رحمته الله (المتوفى ۶۷۲ هجر) ليكي: **قال المصنف رحمته الله ولا يدفن كافر في مقبرة المسلمين ولا مسلم في مقبرة الكفار.**

الشرح: اتفق اصحابنا رحمته الله على انه لا يدفن مسلم في مقبرة كفار، ولا كافر في مقبرة مسلمين، ولومات ذمية حامل بمسلم ومات جنينها في جوفها ففيه اوجه (الصحيح) انها تدفن بين مقابر المسلمين والكفار، ويكون ظهرها الى القبلة لان وجه الجنين الى ظهرها هكذا قطع به ابن الصباغ والشاشي وصاحب البيان وغيرهم وهو المشهور، (شرح مذهب ج: ۵ ص: ۲۸۵ مطبوع بيروت) ترجمه: مصنف رحمته الله فرمايي: اود مسلمانانو په مقبره کې دې هيڅ يو کافر دفن نه کړل شي اونه دې يو مسلمان د کافرو په مقبره کې دفن کړل شي.

شرح: په دې مسئله کې زموږ د اصحابو (شافعيه و) اتفاق دی چې يو مسلمان د کافرانو په مقبره کې او څوک کافر د مسلمانانو په مقبره کې نه دفن کيږي او که څوک ذمي بنسټه مړه شي چې د خپل مسلمان خاوند نه حامله وه، اود هغې دخيټې ماشوم هم مړ شي؛ نو په دې کې څو وجې دي، صحيح داده چې هغه دې د مسلمانانو او کافرانو د مقبرو په مينځ کې خاتنه دفن کړل شي، اود شا د قبلي طرف ته کيږي ځکه چې دخيټې د ماشوم مخ د مورد ملا طرف ته وي. ابن الصباغ، شاشي، صاحب البيان او نور حضراتو هم دا قول جزما اختيار کړی دی. او همدغه زموږ د مذهب مشهور قول دی.

فقه حنبلي

الشيخ الامام موفق الدين ابو محمد عبدالله بن احمد بن محمد بن قدامة المقدسي الحنبلي رحمته الله (المتوفى ۶۲۰ هجر) (المغني) کې او امام شمس الدين ابو الفرج عبدالرحمن بن محمد بن احمد بن قدامة المقدسي الحنبلي رحمته الله (المتوفى ۶۸۲ هجر) په (الشرح الكبير) کې ليكي:

مسألة: قال: وان ماتت نصرانية وهي حاملة من مسلم دفنت بين مقبرة المسلمين ومقبرة النصارى، اختار هذا احمد، لانها كافرة لا تدفن في مقبرة المسلمين فيتأذوا بعذابها، ولا في مقبرة الكفار لان ولدها مسلم فيتأذى بعذابهم، وتدفن منفردة، مع انه روى عن واثلة بن الاسقع مثل هذا القول، وروى عن عمر انها تدفن في مقابر المسلمين، قال ابن المنذر: لا يثبت. ذلك قال اصحابنا ويجعل ظهرها الى القبلة على جانبها الايسر ليكون وجه الجنين الى القبلة على جانبه الايمن، لان وجه الجنين الى ظهرها. (المغني مع الشرح الكبير ج: ۲ ص: ۴۲۳ مطبوع بيروت ۱۴۰۳ هـ).

، او که نصرانی. بنځه چې دخپل مسلمان خاوند نه حامله وه، مړه شي، نو هغه به د نه خود مسلمانانو په قبرستان کې دفن کېږي او نه دنصاراوو په قبرستان کې، بلکې د مسلمانانو د قبرستان اود نصاری د قبرستان په مینځ کې به ځانته دفن کړل شي، امام احمد د له دې وجې اختیار کړی دی، چې هغه بنځه خو کافره ده، هغه به د مسلمانانو په قبرستان کې نه دفن کېږي، چې دهغې عذاب سره مسلمانانو مړو ته تکلیف ونه رسیږي او نه به هغه د کافرانو په مقبره کې دفن کېږي؛ ځکه چې دهغې په خپته کې مسلمان ماشوم دی، هغه ته به د کافرانو د عذاب نه تکلیف وي، ددې وجې نه به دا جددفن شي، ددې سره د حضرت واثله بن الاسقع رضی الله عنه نه هم ددې قول په شان مروي دی او د حضرت عمر رضی الله عنه چې کوم مروي دی چې داسې بنځه به د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کېږي ابن المنذر وایی چې داروايت د حضرت عمر رضی الله عنه نه ثابت نه دی، زموږ اصحابو ویلي دي چې د نصرانی بنځه به په گس (چپ) طرف باندې ځملولی شي او شادې قبلې طرف ته کړل شي، چې د ماشوم مخ د قبلې طرف ته وي او هغه دې په بني اړخ باندې وي؛ ځکه چې په خپته کې د ماشوم مخ د بنځې د شاترف ته وي. ، ،

د پورتنیو تصریحاتو نه معلومه شوه چې دا د اسلامي شریعت متفق علیه او مسلمه مسئله ده، چې هیڅ یو غیر مسلم د مسلمانانو په قبرستان کې نه شي دفن کیدای، د اسلامي شریعت د مسئله دومره صفا او واضحه ده چې مرزا غلام احمد قادیاني هم په خپلو تحریرونو کې ددې حواله ورکړې ده. د دروغو د نبوت د مدعیانو په باره کې مرزا لیکلي دي:

، حافظ صاحب یادساته، چې کوم څه په (قطع الوتین) رساله کې د دروغو مدعیان نبوت په نسبت سره بې سرویای خبرې لیکل شوې دي چې حکایتونه دهغه وخت پورې یوه ذره هم د اعتبار قابل نه دي ترڅو پورې چې د اثباته نه وي چې دروغ ژنو خلکو په خپله دعوی باندې اصرار کړی دی او توبه یې ونه کړه او اصرار څنگه ثابتیدای شي ترڅو پورې چې ددې زمانې د څه تحریر په ذریعه سره دا امر ثابت نه شي چې هغه خلک هم ددې دروغو په دعوی نبوت باندې مړه شول او دهغوی هغه وخت کې هیڅ یو مولوي جنازه ونه کړه او نه د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کړل شو. (تخفة الندوة ص: ۷ روحانی خزائن ج: ۱۹ ص: ۹۵ مطبوعه لندن)

په همدې رساله کې مخکې لیکل شوي دي: ، بیاد حافظ صاحب په خدمت کې لنډه خبره داده چې زما د توبې کولوله پاره به صرف دومره کافي نه وي چې که بالفرض والمحال څه الهامي کتاب د نبوت د مدعی راو وځي، کوم چې هغه د قرآن شریف په شان څنگه چې زما دعوی ده، د خدای داسې وحې ورته وایي چې د کوم په صفت کې هیڅ شک نشته، څنگه چې زه وایم اوبیا دا ثابت شي چې که هغه بغیر د توبې نه مړ شي او مسلمانانو هغه په خپل قبرستان کې خښ نه کړي. (تخفة الندوة ص: ۱۲ روحانی خزائن ج: ۱۹ ص: ۹۹-۱۰۰ مطبوعه لندن)

د مرزا غلام احمد قادیاني ددې دواړو عبارتونو نه درې خبرې واضحه شوې:

لومړۍ: دا چې د دروغو مدعی نبوت کافر او مرتد دی، همدغه شان دهغه منونکي هم کافر او

مرتد دی او هغوی دهیڅ اسلامي سلوک حقدارنه دي.

دویمه: داچې دکافرومرتددجننازي لمونځ نه وي، اونه هغه د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کېږي.

دويمه: داچې مرزاغلام احمد قادياني د نبوت دعوی کوي او خپل شیطاني ،، وحې ،، (نعوذ بالله) د قرآن کریم په شان ګڼي.

که د تیر شوي دور د دروغو مدعیان نبوت د دې مستحق وي چې هغوی په اسلامی رورولۍ کې شامل نه کړل شي؛ نومرزا غلام احمد قادیاني د چاد نبوت دعوی چې لمر په شان ښکاره ده، دهغه د منونکوله پاره هم دغه حکم دی چې نه دې دهغوی د جنازې لمونځ وکړل شي اونه دې هغوی د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کیدو ته پریښودل شي.

پاتې شوه دا خبره كه قادياني په پټه باندې خپل مړى د مسلمانانو په مقبره كې خښ كړى نود هغه څه وكړل شى؟

ددې جواب دادی چې پته لگیدونه وروسته دهغه راویستل واجب دي، ددې څووجې دي:

اول: دا چې دمسلمانانو قبرستان دمسلمانانو ددفن کولو له پاره وقف دی، دچا غیرمسلم په دې کې دفن کول، غصب، دی او کوم مړی چې دغصب په ځمکه کې خښ کړل شي؛ نو دهغه راویستل لازم دي، څنگه چې دفقهي په کتابونو کې ددې وضاحت موجوددی^{۱۱} ځکه چې د کافر او مرتد لاش هرکله چې په غیر محل کې خښ شوی وي د احترام لائق نه دی، لکه چې امام بخاري رحمه الله دصحیح بخاري په کتاب الصلوة کې باب جوړ کړې دي: باب هل ینبش قبور مشرکی الجاهلیة..... الخ، او ددې لاندې یې داحديث نقل کړی دی چې د مسجد نبوي له پاره کومه ځمکه واخیستل شوه په هغې کې د کافرانو قبرونه وو.

،، فأمر النبي صلى الله عليه وسلم بقبور المشركين فنبشت ،،

(الصحيح بخاری ج: ۱ ص: ۶۱ مطبوعه حاجی نور محمد اصح المطالع)

ترجمہ: حضور ﷺ دمشق کا نود قبر و نود ویستلو حکم و کر، نوحہ و ویستل شو۔

حافظ ابن حجر رحمہ اللہ د امام بخاری رحمہ اللہ ددی باب پہ شرح کی لیکھی

،، ای دون غيرها من قبور الانبياء واتباءهم لها في ذلك من اهانة لهم بخلاف

الشركين فانهم لاحرمة لهم... (فتح الباری ج: ۱ ص: ۵۲۴ مطبوعه دارالنشر لاهور)

ترجمه: د مشرکانو قبرونه به د بیخه ویستل کیری، د انبیاء کرامو او د هغوی د متبعینو قبرونه

١] اذا دفن الميت في ارض غيره بغير مالکها فالمالک بالخيار ان شاء امر باخراج الميت وان شاء سوى الارض وزرع فيها کذا في التجنيس (عالمگیری ج: ١ ص: ١٦٧، طبع رشیدیہ کوئٹہ) • اذا دفن في ارض مغبوبة او کفن في ثوب مغبوب ولم يرض صاحبه الا بنقله عن ملکه اونزع ثوبه جازان يخرج منه باتفاق (مراقی الفلاح شرح نورالایضاح مع حاشیة طحطاوی ص: ٣٣٧، في حملها ودفنها، طبع میر محمد کتب خانہ)۔

نه، ځکه چې په دې کې اهانت دی، د مشرکینو په خلاف، ځکه دهغوی هیڅ حرمت نشته.

حافظ بدرالدین عیني رحمته الله علیه (المتوفی ۸۵۵ هجری)، د دې حدیث لاندې لیکي: «(فان قلت) کیف یجوز اخراجهم من قبورهم والقبر مختص بمن دفن فيه فقد حازه فلا يجوز بيعه ولا نقله عنه... (قلت) تلك القبور التي امر النبي صلى الله عليه وسلم بنبشها لم تكن املاكا لمن دفن فيها بل لعلها غصبت، فلذلك باعها ملاكها، وعلى تقدير التسليم انها خبست فليس بلازم. انما الاثر تحبیس المسلمین لا الکفار، ولهذا قالت الفقهاء اذا دفن المسلم في ارض مغصوبة يجوز اخراجه فضلا عن المشرک... (عمدة القاری ج: ۲، ص: ۳۵۹ طبع دار الطباعة العامره)

ترجمه: که دا وویل شي چې د کافرانو او مشرکانو مړي د دوی دمقبرونه راوويستل څنگه جائز کيدای شي؟ هرکله چې قبر د مدفون سره مختص وي، ځکه نه د دې ځای خرڅول جائز دي اونه دمړي دهغه ځای نه متقل کول جائز دي.

ددې جواب دادی چې د مقبرونه د کومو درواويستلو حکم چې نبي کریم صلی الله علیه و آله وسلم وکړ غالباً د دفن کيدونکونه و، بلکې هغه ځای غصب شوی و، ځکه مالکانو هغه خرڅ کړ. او که دا فرض کړل شي چې دا ځای د دغه مړوله پاره خاص شوی و، نو بیا هم دالزامه نه ده؛ ځکه چې د مسلمانانو په قبرونو کې ساتل لازم دي د کافرانو، په همدې وجه فقهاو ويلي دي چې هرکله مسلمان په غصب شوې ځمکه کې دفن شوی وي، دهغه راويستل جائز دي؛ نو بیا ځویه کافراو مشرک خامخاراويستل کيږي...

کوم قبرستان چې د مسلمانانو له پاره وقف وي په هغه کې څوک قادياني خښول دهغه ځای غصب دی؛ ځکه چې وقف کونکي دا د مسلمانانو له پاره وقف کړی دی، څوک کافر مرتد په دې کې خښول په وقف شوي ځای کې تصرف دی او په وقف کې د ناجائزه تصرف د اجازت ورکولو اختیار هیڅوک نه لري، بلکې د ناجائزه تصرف په هر حال کې ختمول ضروري دي، له دې وجې کوم قادياني چې د مسلمانانو په قبرستان کې دفن شوی وي، دهغه راويستلو سره د دې غصب ازاله کول ضروري دي او که مسلمانان په دې تصرف بې جا او غاصبانه حرکت باندې خاموش پاتې شي اود دې غصب د ازالې کوششونه ونه کړي؛ نو ټول به گناه گاروي اود دې مثال به بالکل داسې وي چې کوم ځای د جومات له پاره وقف وي او په هغه کې د گرجې يا مندر جوړولو اجازت ورکړل شي یا هغه ځای باندې غیر مسلم قبضه وکړي او خپلې عبادت خانې پکې جوړې کړي؛ نو د دې ناجائزه تصرف او غاصبانه قبضې ازاله کول به په مسلمانانو باندې فرض وي، همدغه شان د مسلمانانو په قبرستان کې کوم چې د مسلمانانو له پاره وقف دی، که غیر مسلم قادياني ناجائز تصرف او غاصبانه قبضه وکړي؛ نو دهغه ازاله به واجب وي.

دويمه وجه داده چې څوک کافر د مسلمانانو په قبرستان کې خښول د مسلمانانو مړوله پاره د تکليف سبب دی^{۱۱} ځکه چې کافرت په خپل قبر کې عذاب ورکول کيږي اودهغه قبر محل لعنت او غضب دی، دهغه عذاب سره به مسلمانانو مړوته تکليف وي، ددې وجه نه يو کافر د مسلمانانو په مقبره کې دفن کول جائزه دي اوکه دفن شوی وي، نو د مسلمانانو له تکليف څخه دساتلو له پاره دهغه راويستل ضروري دي، دهغه دلالت حرمت نشته، بلکې د مسلمانانو مړيو لحاظ ضروري دی.

امام ابوداود رحمه الله په «کتاب الجهاد»، «باب النهی عن قتل من اعتصم بالسجود...» کې د حضور ﷺ ارشاد نقل کړی دی: «انا بری من کل مسلم یقیم بین اظهر المشرکین، قالوا: یا رسول الله ﷺ لم؟ قال: لا ترایا نارهما...» (ابوداود ج: ۱ ص: ۳۵۶ مطبوعه ایچ ایم سعید کراچی)

ترجمه: زه بري يم د هر هغه مسلمان څخه چې د کافرانو تر مينځه اوسيږي، صحابه وو عرض وکړ يا رسول الله! دا ولې؟ ويي فرمايل: د دواړو اور يوبل ته په نظر راتلل پکار نه دي... او امام ابوداود رحمه الله په اخر کتاب الجهاد، «باب فی الاقامة بارض الشرك...» کې دا حديث نقل کړی دی: «من جامع المشرک وسکن معه فانه مثله...» (ابوداود ج: ۲ ص: ۲۹ ایچ ایم سعید کراچی)

ترجمه: کوم کس چې د مشرک سره سکونت اختيار کړي هغه به هم دهغه په شان وي... هرکله چې د دنيا په عارضي ژوند کې د کافرانو مسلمان په يوځای اوسيدل خوښ نه شو؛ نو د قبره په اوږد ژوند کې به دا اجتماع څنگه خوښيدای شي؟

دريمه وجه داده چې د مسلمانانو د قبرستان د زيارت او دهغوی له پاره د دعا او استغفار حکم دی^{۱۲} او دهیڅ يو کافر له پاره دعا، استغفار او ايصاف ثواب جائزه دي^{۱۳} ددې له وجې لارمه ده چې هيڅ د يو کافر قبر هم د مسلمانانو په قبرستان کې پرېښودل شي، دڅه له وجې چې زاترين دوکه نه شي او هغوی د کافرانو مړيو په قبرونو باندې ودرېږي او دعا او استغفار شروع نه کړي. د مرزا غلام احمد په ملفوظاتو کې د يو بزرگ واقع داسې ذکر شوی ده:

۱ [ويکړه ان يدخل الکافر قبر احد من قرابته من المومنين، لانه الموضع الذی فيه الکافر تزل فيه السخطة واللعة فيره قبر المسلم عن ذلك (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۹ صلاة الجنائز، سنة الدفن طبع سعید)۔

۲ [عن بريدة قال: کان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمهم اذا خرجوا الى المقابر السلام عليكم اهل الديار من المومنين والمسلمين وانا ان شاء الله بكم لاحقون، نسال الله لنا ولكم العافية، رواه مسلم (مشکوة الفصل الاول باب زيارة القبور ص: ۱۵۴، طبع قديمی کتب خانه)۔

۳ [ولا تصل على احد منهم مات ابداً ولا تقم على قبره (التوبة: ۸۴) وفي التفسير: امر الله تعالى ورسوله صلى الله عليه وسلم ان يبرا من المنافقين، وان لا يصلی على احد منهم اذ مات وان لا يقوم على قبره لیستغفر له او يدعوله، لانهم كفروا بالله ورسوله وماتوا عليه، وهذا حکم عام في کل من عرف نفاقه (تفسير ابن كثير ج: ۳ ص: ۴۲۵ طبع کوئته)۔

«يوزرگ په يوبنار کې ډيرزيات ناروغ شو اودمرگ تر حالت پورې هلته ورسیده؛ نو خپلو ملگرو ته يې وصيت وکړ چې ما ديهودانو په قبرستان کې دفن کړئ، دوستان يې حيران شول چې دا خوعابداوزاهدانسان دی، ديهودانو په قبرستان کې دخښيدو خواهش ولې کوي؟ کيدای شي چې دې وخت کې دده حواس صحيح نه وي، هغوی ترې بياپوښتنه وکړه چې دا تاسوڅه فرمايئ؟ بزړگ ورته وويل چې تاسو زما په خبره مه حيرانه کيږئ، زه په هوش او حواسو کې خبره کوم او اصل واقعه داده چې د ډيرشو کلونو راهيسې زه دادعا کوم چې ما ته دې مرگ په طوس ښار کې راشي، که زه نن دلته مړشم؛ نوچې دکوم کس د ډيرشو کلونو دعا قبوله نه شي هغه مسلمان نه دی، زه نه غواړم چې په داسې صورت کې دمسلمانانو په قبرستان کې خښ شم چې اهل اسلام ته دوکه ورکړم او خلک ما مسلمان وگڼي او راځي اوزما په قبرباندي فاتحه ولولي،» (ملفوظات غلام احمد قادياني ج: ۷ ص: ۳۹۶ مطبوعه لندن)

فقهاوو دکافراو مسلم فرق کولو کې دومره رعايت کړی دی چې که د يو غير مسلم مکان دمسلمانانو په محله کې وي؛ نوپه هغه باندي ښه ضروري ده چې دا دغير مسلم مکان دی چې هلته مسلمان ونه دريږي اودعا او سلام ونه کړي، څنگه چې په کتاب السيراب احکام اهل الذمة کې فقهاوو ددې وضاحت کړی دی.^{۱۱}

خلاصه داده چې هيڅ يو غير مسلم خصوصاً قادياني مرتد دمسلمانانو په مقبره کې دفن کول هيڅ کله جائز نه دي او که دفن شوی وي؛ نو دهغه ويستل اودمسلمانانو قبرستان دهغه مردار نه پاکول ضروري دي.

په نوي زېږېدلي ماشوم کې که ساه وي؛ نو د مرگ نه وروسته به دهغه د جنازې لمونځ کيږي

سوال: زموږ په کلي کې چې کله ماشوم پيداشي، اواز وکړي يا وژاړي، دژوند ښې په کې ښکاره شي، دا اذان مهلت ورته پيدا نه شي او هغه ماشوم ددو څلوروساه گانونه وروسته وفات شي، د کليوال ددې ماشوم ددې له وجې چې ددې ماشوم په غوږ کې اذان نه دی شوی دهغه ماشوم جنازه نه کوي اونه دماشوم مړی دمسلمانانو په مقبره کې دفن کوي، دمقبرې دديوال نه يې بهر دفن کوي، که ستاسو په خيال کې دجنازې لمونځ کول ضروري وي؛ نوپه داسې صورت کې دجنازې دومره وخت دلمانځه نه کولوڅه کفاره ده؟

جواب: کوم ماشوم کې چې دپيدايښ په وخت کې دژوند ښې ښکاره شي دهغه جنازه ضروري ده، که څه هم هغه درې منته وروسته وفات شوی وي^{۱۲} داسې ماشومانو جنازه ددې له وجې

[۱] وياخذ الذمی بالتميز غما فی المركب والملبس.... وتجعل علی دورهم علامة (الاشباه والنظائر ج: ۲ ص: ۱۷۷)

[۲] قوله ومن استهل صلى عليه والا لا وفي الشرع ان يكون منه.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

نه کول چې دده په غوږ کې اذان نه دی شوی دجهالت خبره ده اود ناواقفي له وجې داسې څومره جنازې نه دي شوي ،په هغه دې توبه او استغفار وکړل شي همدغه يې کفار ه ده.

د حاملې بنځې هم يوه جنازه وي

سوال: زموږ په کلي کې يوه بنځه وفات شوه، دهغې په خيټه کې ماشوم و، زموږ امام صاحب دهغې جنازه وکړه، اوس ډير خلک وايي چې ددې دوه جنازې کول پکار و، دليل وايي چې فرض کړئ يوه حامله بنځه قتل شي؛ نوپه هغه باندې ددوو قتلونو الزام دی.

جواب: کوم خلک چې وايي دوه جنازې کول پکار وې، هغوی غلط وايي جنازه به يوه کيږي^(۱) اود دوو مړيو جنازه په يوځای هم کيږي^(۲) هرکله چې ماشوم دمور په خيټه کې مړ شو دهغه جنازه نه شته.^(۳)

که د پنځو شپږو مياشتو ماشوم لږ وخت ژوندی وي

او مړ شي؛ نو ايا دهغه د جنازې لمونځ کيږي؟

سوال: که د يوې بنځې د پنځو شپږو مياشتو دوران کې مړ ماشوم پيداشي، ياد پيدا کيدونه وروسته په دنيا کې دوه څلور ساه گاني اخيستونه وروسته وفات شي؛ نوپه دواړه صورتونو کې دغسل، کفن اود جنازې په باره کې راته ووايي؟

جواب: کوم ماشوم چې د پيدا کيدونه وروسته وفات شي، يو څو منته ژوندی وي، هغه ته دې غسل ورکړل شي اود هغه جنازه دې هم وشي، خو کوم ماشوم چې مړ پيداشي دهغه جنازه نه شته هغه ته دې غسل ورکړل شي او په جامه کې دې ونغبتل شي او پرته له جنازې دې دفن شي، مگر په هغه نوم کيښودل ضروري دي.^(۴)

په جومات کې د ننه جنازه کول مکروه دي

سوال: دلته اکثر ليدل کيږي چې جنازه په محراب کې دننه کيښودل شي اود محراب په سر باندې امام صاحب ودرېږي او مقتديان په جومات کې په صفونو کې ودرېږي، وروسته بيا

...بقية د تير مخ]..يدل علی حياته من رفع الصوت او حركة عضو حکمه الصلاة عليه ويلزمه ان يغسل الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۰۲ کتاب الجنائز)

۱ [ولا يصلى على ميت الا مرة واحدة الخ (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۳، الباب الحادى والعشرون فى الجنائز)۔

۲ [قوله: وان جمع جازى بان صلى على الكل صلاة واحدة الخ (شامى ج: ۲ ص: ۲۱۹ باب صلاة الجنائز)

۳ [ومن ولد فمات يغسل ويصلى عليه ويرث ويورث ويسمى ان استهل (والا) يستهل غسل وسمى ولم يصل عليه الخ (در مختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۲۲۷، مطلب مهم، باب صلاة الجنائز)۔

۴ [ايضاً]۔

د جنازې لمونځ وشي، ايا دا طريقه صحيح ده؟ او عذر دا وړاندې کوي چې دخای دکمي له وجې داسې کيږي.

جواب: په جومات کې د جنازې د لمانځه درې صورتونه دي اود احنافو رحمہ اللہ علیہم په نزد درې واړه علی الترتیب مکروه دي:

- (۱): دا چې جنازه په جومات کې وي او امام او مقتديان هم په جومات کې وي.
- (۲): دا چې جنازه بهروي او امام او مقتديان دواړه په جومات کې وي.
- (۳): دا چې جنازه امام اوڅه مقتديان د جومات نه بهروي اوڅه مقتديان جومات کې دننه وي^{۱۱} که دڅه عذر له وجې يې په جومات کې جنازه وکړ: نو جائز ده^{۱۲}

د ماشوم د دفن کولو نه وروسته معلومه شوه چې هغه

د پيدايښ په وخت ژوندی و؛ نو اوس څه وشي؟

سوال: يو کال مخکې زما زوی مړ شو، يعنې له پيدا کيدو لس منځه وروسته، خوموږ ته په

هسپتال کې دا معلومات وشو چې هغه مړ پيدا شوی دی له دې وجې موږ هغه د جنازې د لمانځه او غسل نه پرته په قبرستان کې دفن کړ، کله موږ وروسته د هسپتال رپورټ ولوست؛ نو په دې کې يې د ماشوم په باره کې دا ليکلي و چې د پيدا کيدو لس منځه وروسته مړ شوی و او حالانکې موږ د ماشوم نوم هم نه ايني، آيا په دې صورت کې به موږ گناهگار يو، حالانکې موږ د بې علمي له وجې د جنازې لمونځ نه وکړی او نه مو دده نوم ايني و؟

جواب: د بې علمي له وجې داسې وشول له دې وجې گناه لارمه نه شوه او اوس خو د جنازې د لمونځ په باره کې هيڅ صورت نه کيږي^{۱۳} البته د ماشوم نوم اوس هم کيښودلی شی^{۱۴}.

په مسجد کې د جنازې لمونځ کول

سوال: عرض دا دی چې زموږ په جامع مسجد کې د جنازې لمونځ اداء کيږي، د محراب مخې ته گيرلی کې مړی او د امام نه پرته ټول لمونځ کونکي په مسجد کې د جنازې لمونځ

[۱] او کرهت تحریمًا فی مسجد جماعة هو ای الميت فيه وحده اومع القوم واحتلف في الخارجة عن المسجد وحده اومع بعض القوم والمختار الكراهة مطلقاً، درمختار وفي الشامية: قوله مطلقاً في جميع الصور المتقدمة كما في الفتح عن الخلاصة (درمختار مع الشامي ج: ۲ ص: ۲۲۵ مطلب في كراهة صلاة الجنازة وايضاً في الهدية ج: ۱ ص: ۱۶۵)

[۲] تتمه اغما تکره فی المسجد بلا عذر، فان کان فلا (رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۲۶ مطلب مهم)۔

[۳] ولودفن الميت قبل الصلاة او قبل الغسل فانه يصلى على قبره الى ثلاثة ايام والصحيح ان هذا ليس بتقدير لازم بل يصلى عليه مالم يعلم انه قد تمزق كذا في السراجية (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۵، الباب الحادى والعشرون في الجنائز)

[۴] ومن استهل بعد الولادة سمي وغسل وصلى عليه (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۹، الباب الحادى والعشرون)

کوي، گزارش دادی چې د فقه حنفي په رڼا کې ددې شرعي حیثیت څه دی؟
جواب: که د مسجد نه پرته د جنازې ځای موجود وي (مثلاً د مسجد سره نژدې میدان)؛ نو په مسجد کې د جنازې لمونځ اداء کول مکروه دي^(۱) او که چیرې ځای نه وي؛ نو د مجبوري نه جائز دی.^(۲)

په مسجد کې د جنازې لمونځ اداء کول

سوال: د پاکستان د جوړیدو نه مخکې به د جنازې لمونځ د مسجد د صحن د حدودو سره پیوست ځای چې عام ډول د خپلیو دوښمنو له پاره وي، که چیرې خلک کم وو نو هلته به کیده او که حاضرین به زیات وو؛ نو د مسجد نه به بهر لمونځ کیده، په اول کې په پاکستان کې هم دا طریقه وه، د وخت سره سره یې دوی ته وسیع النظري وایي یا لبرالزم Liberalism په دې طریقې سره تبدیلی راغله، دځینې مسجدونو د امامانو د مصلې مخې ته په دیوال کې به یې یوه مختصره کرکۍ کوله چې هغه په مشکله سره ۱×۱ فټ جوړیده، جنازه به یې بهر کیښوده او امام به د خپلې مصلې نه لمونځ اداء کاو، اوس په ځینې مسجدونو کې دروازې هم جوړې شوې دي په ځینې مسجدونو کې به امام او دوه درې سړي بهر دریدل او باقي لمونځ کوونکي به په خپل ځای باندې لمونځ اداء کاو، هغه امام چې هغه یو وخت بهر د لمونځ له پاره مسئله بیانوي یوازې دا وجه بیانوي چې بهر تیلې والا ولاړ دي، دننه لمونځ اداء کوي، زما مراد ددې تفصیل نه دادی چې اسلامي فقه (واضح دې وي دا ټول امامان د دیوبند نه استفاده کوي) په دې مسئله کې څه لاره ښایي؟ که چیرې په مسجد کې امام د خپلې مصلې نه یا درې سړي د امام سره بهر ووځي او باقي لمونځ کوونکي په خپل ځای کې په لمونځ کې شامل وي، که په دې کې د کراهت یا د منع حکم نه وي؛ نو بهتره دا ده چې ددې وضاحت د ټولو امامانو صاحبانو ته وشي.

جواب: مسئله داده چې د جنازې لمونځ په مسجد کې مکروه دي، مگر دا چې د څه عذر په بنا په بهر اداء کول مشکل وي؛ نو بیا په مسجد کې د جنازې د اداء کولو یو څو صورتونه دي:
 (۱): مړی، امام او مقتدیان په مسجد کې
 (۲): مړی بهر وي او امام او مقتدیان په مسجد کې وي

^(۱) [واختلف في الخارجة عن المسجد وحده اومع بعض القوم والمختار الكراهة مطلقاً (الدر المختار مع الردج: ۲ ص: ۲۲۵ باب صلاة الجنائز، مطلب في كراهة صلاة الجنائز في المسجد)

^(۲) [انما تكره في المسجد بلا عذر، فان كان فلا، ومن الاعذار: المطرف الخائبة..... وانظر هل يقال ان من العذر ما جرت به العادة في بلادنا من الصلاة عليها في المسجد لتعذر غيره او تعسره بسبب اندراس المواضع التي كانت يصلى عليها فيها..... واذا ضاق الامراتسع..... واذا كان ما ذكرنا عذراً فلا كراهة اصلاً (شامی ج: ۲ ص: ۲۲۶، ۲۲۷ باب صلاة الجنائز مطلب مهم)

(۳): مری، امام او څه مقتديان بهر وي او باقي خلک په مسجد کې وي. دا ټول صورتونه مکروه دي، البته اولني او دويم صورت نه په دريم صورت کې زيات کراهت دی^{۱۱} که چيرې صورت حال دا وي بهر د جنازې لمونځ اداء کول ممکن يا ډير مشکل وي؛ نو په مسجد کې اداء کول د مجبوري له وجې جائز دي^{۱۲}.

د جنازې د لمانځه په ځای کې فرض لمونځ کول

سوال: اياد خبره صحيح ده چې کوم ځای کې د جنازې لمونځ کيږي هلته فرض لمونځ نه شي کيدای؟
جواب: دا خو صحيح نه ده چې کوم ځای کې د جنازې لمونځ کيږي، هلته فرض لمونځ نه شي کيدای، البته مسئله ددې برعکس ده چې کوم جومات د پنځه وخته لمانځه له پاره جوړ شوی وي، هلته پرته د څه عذر نه د جنازې لمونځ کول مکروه دي^{۱۳}.

د جنازې د لمانځه له پاره په حطيم کې دريدل

سوال: په حرم شريف کې تقريباً روزانه د جنازې لمونځ کيږي، اکثر خلک په حطيم کې دريږي او د جنازې لمونځ کوي، هر کله چې امام مقام ابراهيم سره ولاړ وي: نو ايا په حطيم کې د جنازې لمونځ ادا کيږي او که نه؟

جواب: متقدمينونه خودامسئله منقول نه ده، البته علامه شامي رحمته الله عليه ديو رومي عالم خبره نقل کړې ده چې هغه دا صحيح نه گڼله او علامه شامي ليکي چې هغه په خپله دا صحيح گڼي. (ج: ۲، ص: ۲۵۶، طبع جديد)^{۱۴} تر څو چې ماته پته ده په عامو لمونځونو کې هم او د جنازې په لمانځه کې هم څوک په حطيم کې دريدو ته نه پريښودل کيږي.

په حرمين شريفين کې د جنازې لمونځ ولې کيږي؟

سوال: په نوې گڼه کې تاسو فرمايلي دي چې په کوم ځای کې پنځه وخته لمونځ کيږي، هلته

^۱ ويکره تحريماً وقيل تنزيهاً في مسجد جماعة هوأى الميت فيه وحده اومع القوم واختلف في الخارجة عن المسجد وحده اومع بعض القوم والمختار الكراهة مطلقاً (الدر المختار مع الردج: ۲، ص: ۲۲۵، باب صلاة الجنائزة)

^۲ انما تكره في المسجد بلا عذر فان كان فلا (شامي ج: ۲، ص: ۲۲۶، باب صلاة الجنائزة مطلب مهم)

^۳ وكرهت تحريماً في مسجد جماعة، درمختار وفي الشامية قوله في مسجد جماعة اى المسجد الجامع ومسجد الخلة..... الخ (شامي ج: ۲، ص: ۲۲۵، باب صلاة الجنائزة مطلب في كراهية صلاة الجنائزة في المسجد)۔

^۴ [وهو مالوكان المقتدى فيها والامام خارجها، والظاهر الصحة ان لم يمنع منها مانع من التقدم على الامام عند اتحاد الجهة.... قلت: ولما حججت سنة ثلاث وثلاثين ومائتين والف اجتمعت في منى سقى الله عهدا مع بعض الماضل الروم من قضاة المدينة المنورة فسألني عن هذه المسئلة فقلت له ماتقدم فقال: لا يصح الاقتداء لان المقتدى يكون اقوى حالاً من الامام لكونه داخلها والامام خارجها (شامي ج: ۲، ص: ۲۵۵، باب الصلاة في الكعبة، طبع ايج ايم سعيد)

د جنازي لمونځ مكره دى، هر كله چې په كعبه شريفه، مسجد نبوي اونور وجوماتونوكې په هم هاغه ځاى كې د جنازي لمونځ كيږي؛ نو ايا هغوى ته كول پكاردې؟

جواب: د عذراو مجبوري حالت مستثنى دى، په حرمين شريفين كې دومره لوى ځاى ته دومره لويه مجمع په سهولت سره نه منتقل كيدل پوره عذردى.^(۱۱)

په بازار كې د جنازي لمونځ مكره دى

سوال: زموږ په بازار كې اكثر د جنازي لمونځ كيږي، چې دهغه له وجې تريفك والا هم دريږي اود خلكو تگ راتگ بندشي، كله چې ورسره نژدې روډ باندې ددې له پاره ځاى هم جوړشوى دى، خو بيا هم دلته جنازه كيږي؛ نو ايا دا طريقه صحيح ده؟

جواب: له څه عذر نه پرته په بازار او لاره كې د جنازي لمونځ كول مكره دي.^(۱۲)

د سهار او مازديگر نه وروسته د جنازي لمونځ

سوال: دامام ابو حنيفه رحمته الله عليه په مسلك باندې تلونكوله پاره د سهار د لمانځه نه وروسته ترڅو پورې چې لمر را ونه خيژي اود مازديگر د فرض لمانځه وروسته ترڅو پورې چې د ماښام فرض لمونځ ونه شي هيڅ لمونځ كول پكار نه دي او اكثر ځل كله چې الله تعالى په خپل فضل او كرم سره د حرمينو شريفينو زيارت راته نصيب كوي؛ نو اكثر دا واقعه راپيښيږي، د سهار د فرض لمانځه وروسته، يعنې د سلام گرځولوسې جنازه شروع شوه؛ نو په داسې حالت كې موږ ته څه كول پكار دي؟ او همدغه شان د مازديگر د لمانځه وروسته كيږي؛ نو په داسې حالت كې موږ ته څه كول پكاردې؟ د جنازي لمونځ وكړو او كه نه؟

جواب: د سهار او مازديگر نه وروسته نوافل جائزه دي (په دې كې دوكانه طواف هم شامل دى، مگر د جنازي لمونځ، سجده تلاوت اود قضا لمونځونو اجازه شته، له دې وجې د جنازي لمونځ ضرور كول پكاردې.^(۱۳)

د جنازي لمونځ دې د سنتو نه وروسته وكړل شي

سوال: زموږ د علاقې په جومات كې دڅو ورځو راهيسې داسې كيږي چې هريو لمانځه په دوران كې كه چيرته جنازه راشي؛ نو د جومات امام صاحب د فرضو نه فورا وروسته د جنازي

۱ [واذك ان ماذكرناه عذراً فلا كراهة أصلاً والله تعالى اعلم (شامی ج: ۲، ص: ۲۲۷، باب صلاة الجنائز، مطلب مهم، وايضا في الهندية ج: ۱، ص: ۱۶۵، الباب الحادى والعشرون في الجنائز)۔

۲ [وتكره ايضاً في الشارع (شامی ج: ۲، ص: ۲۲۵، باب صلاة الجنائز، وايضا في الهندية ج: ۱، ص: ۱۶۵)۔

۳ [تسعة اوقات يكره فيها النوافل وما في معناها لا الفرائض فيجوز فيها قضاء الفائتة وصلاة الجنائز وسجدة التلاوة.... منها ما بعد صلاة الفجر قبل طلوع الشمس..... ومنها ما بعد صلاة العصر قبل الغروب..... الخ (هندية ج: ۱، ص: ۵۲، ۵۳، الباب الاول في المواقيت وما يتصل بها، وايضا في الشامی ج: ۱، ص: ۳۷۵)۔

لمونځ وکړي، هرکله چې په نورو جوماتونو کې اوزموږ په جومات کې به دپوره لمونځ نه وروسته د جنازې لمونځ کیده، مگر اوس دڅوورځوراهيسې زموږ په جومات کې د فرض لمانځه نه وروسته د جنازې لمونځ وشي اودغه شان ډير لمونځ گزار قبرستان پورې په جنازې کې د شرکت کولونه پاتې شي، تاسوته دادرخواست دی چې دقرآن اوستت په رڼاکې د فرض لمانځه نه فوراً وروسته د جنازې داداکولوپه باره کې څه حکم دی؟

جواب: اصل مسئله خوهمدغه ده چې د فرض لمانځه نه وروسته دې جنازه وشي بيادې سنت وشي، مگر په درمختار کې دبحرنه منقول دي چې فتوا په دې باندې ده چې جنازه دې دستونه وروسته وشي.^{۱۱}

خپليوسره د جنازې لمونځ کول

سوال: د جنازې په لمانځه کې ددریدوپه وخت خپلې خپلې وباسواوکه نه؟ لیدل شوي دي چې خلک خپلې وباسي اودهغو له پاسه ودریږي، داعمل څنگه دی؟ اومهرباني وکړئ اوداراته ووايئ چې پښې ابله پښې صحیح دي یا دخپليوسره یادخپلوله پاسه دریدل؟

جواب: خپلې که پاکې وي؛ نوپه هغو باندې دریدل اود جنازې لمونځ کول صحیح دي اوکه پاکې نه وي؛ نونه خودهغو سره د جنازې لمونځ کولی شئ اونه په هغو پښې کینودوسره د جنازې لمونځ کول صحیح دی اوکه له پورته صفاوي، مگر له لاندې صفانه وي؛^{۱۲} نوپه هغو باندې پښې کیردئ! ځمکه که وچه (صفا) وي؛ نوپښې ابله دریدل صحیح دي.

د خپليوپه پښو کولوسره د جنازې د لمانځه اداء کول

سوال: د جنازې په لمانځه کې چې کله لمونځ اداء کيږي نو عام طور باندې جنازه د مسجد نه بهر په کچه ځای باندې کینودل کيږي، او ځینې خلک د پیدار سره او ځینې خلق د خپليوسره د جنازې په لمونځ کې شرکت کوي، آیا دپیدار او خپليو اچولوسره د جنازې لمونځ اداء کيږي؟

جواب: که چیرې پیدار او خپلې پاکې وي؛ نو د دې په اچولو سره د جنازې لمونځ اداء کول صحیح دي او گني نو جائز نه دي.^{۱۳}

۱ [لكن في البحر قبيل الاذان عن الحلبي الفتوى على تأخير الجنازة عن السنة الخ (درمختار مع الشامي ج: ۲ ص: ۱۶۷، باب العيدين)۔

۲ [ولو افترش نعليه وقام عليها جاز فلا يضر نجاسة ماتحتها لكن لا بد من طهارة نعليه مما يلي الرجل لا مما يلي الارض الخ (طحطاوى على مراقى الفلاح ص: ۳۱۹، باب احكام الجنائز، فصل الصلاة عليه)۔

۳ [اوكل ما يعتبر شرطاً لصحة سائر الصلوات من الطهارة الحقيقية والحكمية يعتبر لصحة صلاة الجنازة (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۴، الباب الحادى والعشرون فى الجنائز) وصالته فيهما افضل اى فى النعل والخف الطاهرين افضل مخالفة لليهود . تاتارخانية (شامى ج: ۱ ص: ۶۵۷، مطلب فى احكام المسجد)۔

بیره کې د جنازې لمونځ په تیمم سره جائز دی

سوال: که د جنازې لمونځ بالکل تیار وي او انسان پاک وي، نو له اوداسه پرته به د جنازې لمونځ وشي؟ او که داودس له پاره کېني نو د جنازې لمونځ به ترې شوی وي؟ په داسې صورت کې به ایا د جنازې لمونځ وشي؟ او که نه کېږي؟ نو په داسې صورت کې څه کول پکار دي؟

جواب: که داویره وی چې که اودس ته کېنم د جنازې لمونځ به رانه فوت شي؛ نو په داسې صورت کې تیمم وکړئ او د جنازې په لمونځ کې شریک شئ^{۱۱}، خودا تیمم به یوازې د جنازې د لمانځه له پاره وي، نور لمونځونه په دې تیمم سره کول جائز نه، بلکې اودس کول به ضروري وي^{۱۲}

له اوداسه پرته د جنازې لمونځ

سوال: تیرو ورځو کې زموږ په کالج کې غائبانه نماز جنازه وکړل شوه، هغه داسې چې د کالج دبس نه د کوزیدو سره څه طالب علمانو وویل چې غائبانه د جنازې لمونځ کېږي، په دې کې شرکت کوو، موږ په دغه وخت کې به اودسه وو، بلکې ټول طالب علمان به اودسه وو، خو داودس سهولت نه کیدو په وجه چې هسې نه چې ملګري مو دخپل ځان نه جدا وګڼي د مجبوري نه موږ د جنازې په لمانځه کې شرکت وکړ، د جنازې په دې لمونځ کې په ګڼ شمیر کې هندوان طالب علمان هم شامل وو، تاسوراته دا ووايي چې آیا دا غائبانه د جنازې لمونځ وشو؟ اوزموږ دې اودسه شرکت کفاره څه ده؟

جواب: د حنفیانو په نزد باندې خو غائبانه د جنازې لمونځ کېږي هم نه،^{۱۳} که تاسوپه دې کې شرکت کولو؛ نو تیمم به موکړی و او پکې شریک شوي به وئ، د طهارت نه پرته د جنازې لمونځ جائز نه دی،^{۱۴} د دې کفاره اوس څه کیدای شي؟ سواددې نه چې د الله تعالی نه معافي وغواړئ، په دې پوه نه شوم چې هندوان هلکان په دې کې ولې شامل شول؟

د جنازې د لمانځه له پاره یوازې د مشر زوی اجازه ضروري نه ده

سوال: اکثر مولویان د جنازې کولونه مخکې پوښتنه وکړي چې دمري مشر زوی څوک دی؟ زما په نظر د مشر زوی د شریعت په لحاظ سره څه اهمیت نه شته، مولویانو صاحبانوته

۱ [وکل ما یعتبر شرطاً لصحة سائر الصلوات من الطهارة الحقيقية والحکمة يعتبر لصحة صلاة الجنازة (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۴، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز)، وصلاته فیهما افضل ای فی النعل والخف الطاهرین افضل مخالفة لليهود، تاتارخانية (شامی ج: ۱ ص: ۶۵۷، مطلب فی احکام المسجد)۔

۲ [قوله و جاز لحوف فوت صلاة الجنازة ای ولو كان الماء قريباً (شامی ج: ۱ ص: ۲۴۱، باب التیمم)۔

۳ [اما التیمم لحوف فوت الجنازة ای ولو كان الماء قريباً (شامی ج: ۱ ص: ۲۴۲، باب التیمم)۔

۴ [و شرطها ايضاً حضوره و وضعه و كونه هو او اكثره امام المصلی و كونه للقبلة فلا تصح على غائب الخ (در مختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۲۰۸، باب صلاة الجنازة، مطلب هل يسقط فرض الكفاية بفعل الصبي؟)

دمري د وارث په باره کې پوښتنه کول پکار دي او وارث ورور هم کيدای شي، دوست هم، آيا په دې سلسله کې دمشر زوی شرط ضروري دی؟ ايا دمشر زوی شرط شرعي دی؟

جواب: د جنازې له پاره دولې نه اجازه اخيستل کيږي اوچونکې (دپلار نه وروسته) زوی د ټولونه مقدم دی اوپه هلکانوکې د ټولونه زيات حق دمشر زوی وي، له دې وجې دهغه نه اجازه اخيستل مقصود وي^{۱۱}، هسې خوله اجازې پرته هم جنازه ادا کيږي^{۱۲}

د سيدپه موجوديت کې د جنازې لمونځ دويم کس هم ورکولی شي

سوال: زموږ په ځای کې جنازه وشوه، هلته خلکو امام صاحب ته وويل چې سيد موجود نه دی، ددې وجې نه د جنازې لمونځ مه کوه، ايا د سيدپه غير موجوديت کې د جنازې لمونځ ادا کيدای نه شي؟ د قرآن پاک په رڼا کې جواب راکړئ!

جواب: د جنازې کولو له ټولونه زيات حقدار دمري ولی وي، دهغه نه وروسته دمحلې امام^{۱۳}، په هر حال د سيدپه غير موجوديت کې د جنازې لمونځ صحيح دی، او دا خيال بالکل غلط دی چې ترڅو پورې سيد موجود نه وي دويم کس جنازه نه شي کولی، بلکې د سيدپه موجوديت کې هم دويم کس د جنازې لمونځ کولی شي^{۱۴}.

د جنازې د لمانځه د اداء کولو حقدار څوک دي؟

سوال: د جنازې د لمانځه د اداء کولو کوم حضرات حقدار دي؟

جواب: دمري ولي زيات حقدار دی، په دې شرط چې د جنازې د لمونځ د اداء کولو اهل وي، دا رنگه دمحلې دامام حق دی او د يو نیک متقي نه د جنازې د لمونځ د کولو اهتمام کول پکار دي^{۱۵}.

۱ [اما الشروط التي ترجع الى المصلى فهي شروط بقية الصلوات من الطهارة الحقيقة بدنا وثوبا الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۰۷ باب صلاة الجنائزاة مطلب في صلاة الجنائزاة)۔

۲ [قوله والاولياء على الترتيب والاب افضل ولذا يقوم الاسن عند الاستواء كما في اخوين شقيقين الخ (فتح القدير ج: ۱ ص: ۴۵۷، باب صلاة الجنائزاة)۔

۳ [فان صلى غير الولي او السلطان اعاد الى ثم هو ليس بمنحصر على السلطان بل كل من كان مقدما على الولي في ترتيب الامامة في صلاة الجنائزاة على ما ذكرنا فصلی هولا يعيد الولي ثانيا الخ (شرح العناية على الهداية في فتح القدير ج: ۱ ص: ۴۵۸)۔

۴ [قوله ثم الولي اي ولي الميت الذكر البالغ العاقل... قال في شرح المنية: الاصل ان الحق في الصلاة للولي، ولذا قدم على الجميع الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۲۰، باب صلاة الجنائزاة، مطلب تعظيم اولي الامر واجب) (۴) اما شروط وجوبها فهي شروط بقية الصلوات من القدرة والعقل والبلوغ والاسلام... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۰۷)

۵ [ثم امام الحى المراد به امام مسجد محله لكن بشرط ان يكون افضل..... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....

د نږدې ولي له اجازې پرته د اداء شوې جنازې حکم

سوال: که یو سړی د خپل وطن نه بهر د الله تعالی په حکم سره وفات شي او هلته د مړي د

برابر درجې په وليانو کې د یو کس په موجودیت او اجازې د جنازې لمونځ اداء شوی وي او بیا وطن ته راوړل شي؛ نو دده به دوباره د جنازې لمونځ اداء کېږي او که نه؟

جواب: د مړي چې په کوم ځای کې انتقال وشي هلته یې دفن کول پکار دي^{۱۱} که د زیات نژدې ولي نه پرته مسلمانانو دده د جنازې لمونځ اداء کړ (ځکه چې نژدې ولي موجود نه و) نو فرض اداء شو، بیا هم نژدې ولي د جنازې لمونځ اداء کولی شي او دده سره په جنازه کې نور خلک هم شریکیدلای شي^{۱۲}.

د چا د جنازې لمونځ چې غیر مسلم وکړ

په هغه دوباره لمونځ کول پکار دي

سوال: نوی کراچی سیکټر ۵ دي کې د غیر مسلم ډلې جومات دی، فلاح دارین، دهغه دپیش

امام تعلق دیو دیندار جماعت سره دی، چې چن بشویشورمني، خو دانه ظاهروي، خلک دوکه وڅوري، کله چې هغوی ته پته ولگېږي؛ نو بیا پېښمانه وي، تردې پورې چې یو صاحب وفات شو، چې د سني عقیدې والا و، دهغه د جنازې لمونځ ددې جومات امام صاحب وکړ، تاسوراته ووايي چې د سني عقیدې والا د جنازې لمونځ قادیاني کولی شي؟ او که نه یې شي کولی؛ نو د دویم ځلي لمونځ به څه طریقه وي؟

جواب: د دین دارانچمن دخلکو تعلق د قادیانانو دیو شاخ سره دی، له دې وجې نه داخلک مسلمانان نهی، دا امام صاحب دې فوراً لرې کړل شي، غیر مسلم د مسلمان جنازه نه شي کولی، که چا غیر مسلم د مسلمان جنازه وکړه؛ نو دوباره د جنازې لمونځ کول فرض دي او که بغير د جنازې نه دفن کړل شو؛ نو ټول مسلمانان به گناهگار وي^{۱۳}.

...بقیه د تیر مخ].. من الولی والا فالولی اولی منه الخ (مراقی الفلاح ج: ۱ ص: ۳۲۳، باب احکام الجنائز، فصل السلطان احق بصلاته، طبع میر محمد)

[۱] ويستحب فی القتل والمیت دفنه فی المكان الذی مات فی مقابر اولئک القوم الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۷، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز)

[۲] فان صلی غیر الولی او السلطان اعاد الولی ان شاء کذا فی الهدایة (ایضاً ج: ۱ ص: ۱۶۴، الباب الحادی والعشرون) [۳] ثم امام الحی المراد به امام مسجد محله لکن بشرط ان یکون الفضل من الولی والا فالولی اولی منه الخ (مراقی الفلاح ج: ۱ ص: ۳۲۳، طبع سعید)۔

د جنازې د لمونځ طريقه

سوال: د جنازې د لمونځ طريقه څه ده؟

جواب: د جنازې په لمونځ کې څلور تکبيرونه وي، دلومړي تکبير نه وروسته ثناء، د دويم نه وروسته درود شريف، د دريم نه وروسته دمړي له پاره دعا اود څلورم نه وروسته سلام.^{۱۱}

د جنازې د لمونځ نيت څنگه دی؟ که دعا ياده نه وي نوڅه وکړو؟

سوال: که د جنازې د لمونځ دعا ياده نه وي؛ نوڅه لوستل پکاردې؟ او نيت څنگه وکړل شي؟

جواب: د جنازې په لمونځ کې د جنازې نيت کيږي،^{۱۲} دلومړي تکبير نه وروسته ثناء وايو، د دويم تکبير نه وروسته د لمونځ والا درود شريف وايو، د دريم تکبير نه وروسته دمړي له پاره دعا وايو او د څلورم تکبير نه وروسته سلام گرځوو.^{۱۳} که دعا ياده نه وي نو يادول يې پکاردې، کومه چې لاندې ليکل شوې ده، ترڅو پورې چې دعا ياده نه وي، اللهم اغفر لنا وللمومنين والمومنات، لولئ يا خاموش درېږئ.^{۱۴}

دعاگانې دادي:

د بالغ مړي له پاره دعا:

((اللهم اغفر لحينا وميتنا وشاهدنا وغائبنا وصغيرنا وكبيرنا وذاكرنا واثنا، اللهم من احييته منا فاحيه على الاسلام ومن توفيته منا فتوفه على الايمان))^{۱۵}

د نابالغه ماشوم له پاره دعا:

((اللهم اجعله لنا فرطاً واجعله لنا اجرا وذخراً واجعله لنا شافعاً ومشفعاً))^{۱۶}

۱ [وهی اربع تکبیرات یرفع یدیه فی الاولی فقط ویثنی بعدها ویصلی علی النبی صلی الله علیه وسلم بعد الثانية یدعوا بعد الثالثة ویسلم بلا دعاء بعد الرابعة... تنویر الابصار مع الدر ج: ۲ ص: ۲۱۲ باب صلاة الجنائز]
 ۲ [ولو تفکر الامام بالقلب انه یودی صلاة الجنائز یصح ولو قال المقتدی اقتدیت بالامام یجوز (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۴، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز)]

۳ [ايضاً تیره شوی حاشیه (وهی اربع تکبیرات یرفع یدیه فی الاولی فقط.... الخ) او گوری!]

۴ [ثم افاد ان من لم یحسن الدعاء بالماثور یقول: اللهم اغفر لنا ولوالدینا وله وللمومنین والمومنات (شامی ج: ۲ ص: ۲۱۲، باب صلاة الجنائز، مطلب هل یسقط فرض الکفایة بفعل الصبی؟)]

۵ [مشکوة المصابیح ص: ۱۴۶، باب المشی بالجنائز، ايضاً: شامی ج: ۲ ص: ۲۱۲، هندية ج: ۱ ص: ۱۶۴]

۶ [ايضاً]

د نابالغي ماشومي له پاره:

((اللهم اجعلها لنا فرطاً واجعلها لنا اجرا واذخرا واجعلها لنا شافعة ومشقة))^(۱)

د جنازي په لمونځ کې دعاگانې سنت دي

سوال: ايا د جنازي په لمونځ کې دعا لوستل ضروري دي او که نه؟

جواب: د جنازي په لمونځ کې خلور تکبیرونه فرض دي او دعاگانې سنت دي،^(۲) که چاته دعاگانې يادې نه وي؛ نو يوازې تکبیرونو ويلوسره به هم فرض اداسي، خو د جنازي د لمونځ دعاگانې زده کول پکار دي، ځکه چې ددې نه پرته به مړی د شفاعت نه محروم پاتې کېږي اولمونځ به هم خلاف سنت وي.

که د وړو اولويانو يو د جنازي لمونځ وشي نو د لويانو دعا لولئ!

سوال: په حرمين شريفين کې د ماشومانو اولويانو د جنازي لمونځ په يوځای کېږي په داسې صورت کې به کومه عااداکېږي؟

جواب: اجتماعي جنازه کې به هماغه دعا لولچې د لويانو د جنازي په لمونځ کې لوستل کېږي، په دې کې به د ماشوم له پاره هم دعا شامله شي.^(۳)

که معلومه نه وي چې جنازه د سړي ده يا د ښځې؛ نو د بالغ دعا لولئ!

سوال: د جنازي د لمونځ جمعې ولاړه ده، اويوکس وروسته راځي او په جنازه کې شاملېږي، تراوسه پورې هغه ته معلومه نه ده چې جنازه د چاکېږي؟ آيا مړی سړی دی يا ښځه او که ماشوم څوک دی؟ په داسې صورت کې هغه څه نيت وکړي اوڅه ووايي؟

جواب: د سړي او ښځې د جنازي دعا يوه ده، البته د ماشوم او ماشومي له پاره د دعا الفاظ جدا جدا دي، بيا هم که د ماشوم په جنازه کې د بالغ سړي يا ښځې والا دعا ولوستل شي؛ نو صحيح ده، ځکه چې که وروسته راتلونکي ته پته نه وي نو هغه دې دمطلق جنازي نيت وکړي اولويانو دعا دې ولولي.^(۴)

۱ [ايضاً] _

۲ [ورکها شيان التكبيرات الاربع وستنها ثلاث، التحميد والثناء والدعاء فيها..... الخ (در مختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۲۰۹ باب صلاة الجنائز) _

۳ [ثم يكبر آخرى ويدعوا للميت وجميع المسلمين وليس فيها دعاء موقت وعن رسول الله صلى الله عليه وسلم انه كان يقول: اللهم اغفر لحينا..... وهذا اذا كان يحسن ذلك فان كان لا يحسن ياتي باى دعاء شاء..... الخ (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۴) _

۴ [ايضاً] _

د جنازې او اخترونو د لمانځه نیت اورول

سوال: زموږ په علاقه کې د جنازې د لمونځ نه مخکې او د اخترونو د لمونځونه نه مخکې په اوچت آواز سره د نیت اورولو رواج دی، چونکې ځینې شریکان ددې لمونځونو د اداء کولو د بنیادي شرطونو او فرضونو نه هم نا اشنا وي، ددې باوجود دا شان د نیت اورول بدعت خونه دي؟

جواب: نیت اورول یوازې یو رواج دی، ځکه چې خلک د جهالت له وجې نا خبره دي، په دې وجه کوشش کوي چې دوي ته صحیح نیت وښودل شي، که نه، نیت خو صرف دومره کافي دی چې د جنازې لمونځ اداء کوم^{۱۱}

د جنازې په لمونځ کې د دعا شرعي حیثیت

سوال: هسې خو د جنازې د لمونځ دعا د بالغ سړي او ښځې له پاره جدا او د نابالغه هلک او جینې د پاره جدا وي، مسئله دا ده چې جنازه خو ظاهره ده چې امام به یې اداء کوي، خو په دې صورت کې عرض دادی چې مقتدي ته هم د امام نه پرته ثناء او درود ابراهیمي لوستل پکار دي او که یوازې لکه په فرض لمونځونو کې مقتدي ته یوازې د ثناء لوستلو حکم دی، د ځینې ملایانو حضراتو نه مې پوښتنه وکړه، خو څه تسلي والاجواب ملاو نه شو د هر یو مختلفه رایه ده، که چیرې مقتدي د ثناء او د درود نه پرته د جنازې لمونځ وکړي؛ نو د جنازې لمونځ به وشي او که نه؟ په هر حال ددې مسئلې متعلق تفصیل د قرآن او د سنت په رڼا کې بیان کړئ!

جواب: د جنازې تکبیرونه خو فرض دي، باقي دعاګانې سنت دي د امام د پاره هم او د مقتدیانو له پاره هم^{۱۲}

د جنازې په لمانځه کې رکوع اوسجده نشته

سوال: د جنازې په لمونځ کې څلور تکبیرونه څنګه لوستلې کېږي؟ یعنې رکوع سجده وغیره کېږي او که نه؟ دویم دا چې مادنهم جماعت (ټولګي) په اسلامیاتو کې لوستلي وو چې دا څلور تکبیرونه د څلورو رکعتونو قائم مقام وي.

جواب: د جنازې په لمونځ کې اذان، اقامت، رکوع اوسجده نشته، بس لومړي تکبیر ویلوسره نیت وتړل شي، ثناء ویلونه وروسته دویم تکبیر ویل شي، درود شریف ویلونه وروسته دریم تکبیر ویل شي او بیا دمړي له پاره دعا وکړل شي او د څلورم تکبیر نه وروسته سلام وگرځول

^۱ [ولو تفکر الامام بالقلب انه یودی صلاة الجنائزه یصح ولو قال المقتدی اقتدیت بالامام یجوز کذا فی المضمرات (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۴، کتاب الصلاة، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز)

^۲ [وصلاة الجنائزه اربع تکبیرات ولو ترک واحده منها لم تجز صلاته هکذا فی الکافی (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۴)

شي^{۱۱} ادا څلور تكبيرونه گويآ د څلورو ركعتونو قائم مقام گڼل كيږي.^{۱۲}

د جنازې په لمونځ كې سوره فاتحه او نور سورتونه ويل څنگه دي؟

سوال: زه په يوه جنازه شريك شوم، كله چې مې نيت وتړلو؛ نو امام د جنازې لمونځ په زوره سره شروع كړ، چې په هغې كې يې سورتونه تلاوت كول، مثلاً سوره فاتحه، سوره اخلاص، درود شريف او داسې نور، د سلام گرځولونه وروسته مقتديانوديو بل سره بحث شروع كړ، مهرباني وكړئ اود قرآن اوسنت په رڼا كې ددې جواب راکړئ!

جواب: د جنازې په لمونځ كې دلومړي تكبير نه وروسته دسوره فاتحې امام شافعي رحمته الله عليه او امام احمد رحمته الله عليه قائل دي، امام مالک رحمته الله عليه او امام ابوحنيفه رحمته الله عليه قائل نه دي، كه بطور حمد او ثناء وويل شي نوڅه حرج پكې نشته،^{۱۳} دسوره اخلاص په ويلو څلوروواړو امامانو كې څوك هم قائل نه دي، همدغه راز په اوچت آواز سره د جنازې دلمانځه هم په څلوروواړو امامانو كې څوك قائل نه دي.^{۱۴}

د جنازې د لمونځ دهر تكبير سره سر د آسمان طرف ته اوچتول

سوال: ايا د جنازې په لمونځ كې دهر تكبير سره سر آسمان طرف ته اوچتول پكار دي؟

جواب: نه! جی

د جنازې په دوران كې شامليدونكې لمونځ څنگه پوره كړي؟

سوال: د جنازې لمونځ كيږي، كه څوك په دويم يادريم تكبير كې راورسيږي؛ نو اوس به هغه څه لولي؟ او كوم تكبيرونه چې پاتې دي هغه به څنگه اداكوي؟ او كه هغه ته پته نه وي چې څومره تكبيرونه شوي دي؛ نو بيا به څه لولي؟

جواب: داسې كس ته پكار دي چې دامام دراتلونكي تكبير انتظار وكړي، چې كله بل تكبير وشي نو هله دې په لمونځ كې شريك شي او څومره تكبيرونه چې دهغه پاتې شوي دي دامام دسلام گرځولونه وروسته اود جنازې داوچتولونه مخكې يوازې هغومره تكبيرونه ووايي

۱ [وهی اربع تكبيرات كل تكبيرة قائمة مقام ركعة يرفع يديه في الاولى فقط..... ويثنى بعدها ويصل على النبي صلى الله عليه وسلم كما في التشهد بعد الثانية..... ويدعو بعد الثالثة..... ويسلم بلا دعاء الرابعة (درمختار ج: ۲ ص: ۱۲، ۱۳).]

۲ [قوله وعين الشافعي الفاتحة وبه قال احمد..... مذهبا قول عمر وابنه وعلى وابي هريرة وبه قال مالك كما في شرح المنية (درمختار ج: ۲ ص: ۲۱۳، باب صلاة الجنازة).]

۳ [ولوقراء الفاتحة بنية الدعاء فلا بأس به..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۴، كتاب الصلاة، باب الجنائز).]

۴ [ويختلف في الكل الا في التكبير كذا في التلخيص ولا يقرأ فيها القرآن..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۴، وايضا في البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۳ صلاة الجنازة طبع سعيد).]

اوسلام دې وگرځوي، کله چې دامام سره شامل شي نوچې کومه دعا او ثناء ویلی شي ودې وایي دهغه لمونځ به وشي.^{۱۱}

که د جنازې په لمونځ کې د مقتدي نه څه تکبیرونه پاتې شي نوڅه وکړي؟

سوال: څنگه چې د جمعې په لمانځه کې یورکت پاتې شي، هغه دامام دسلام گرځولونه وروسته پوره کووهمدغه شان که د جنازې په لمونځ کې تکبیردوه پاتې شي، نو هغه به څنگه اداکوو؟
جواب: داکس دې دامام دسلام دگرځولونه وروسته اود جنازې اوچتولونه مخکې خپل پاتې شوې تکبیرونه ووايي اوسلام دې وگرځوي. هغه ته په دې تکبیرونو کې دڅه ویلو ضرورت نشته، یوازې تکبیرونه دې پوره کړي اوسلام دې وگرځوي.^{۱۲}

د جنازې د لمونځ په پای کې لاسونه پریښودل

سوال: د جنازې په لمونځ کې دڅلورم تکبیرنه وروسته لاسونه پریښودل پکار دي یا کله چې ښي طرف ته سلام وگرځول شي؛ نوښي لاس پریږدواو کله چې چپ طرفته سلام وگرځول شي؛ نوگس (چپ) لاس پریږدو؟
جواب: دواړه طریقې صحیح دي.

د جنازې د لمونځ نه وروسته دعا غوښتل

سوال: د جنازې لمونځ کولونه وروسته فوراً دعا غوښتل جائز دي؟
جواب: جنازه په خپله دعاده، ددې نه وروسته دعا کول د سنت نه ثابت نه ده، له دې وجې داسنت گڼل اویایې دستتو په شان اهتمام کول صحیح نه دي.^{۱۳}

۱ [واذا جاء رجل وقد كبر الامام التكبير الاول ولم يكن حاضراً انتظره حتى يكبر الثانية ويكبر معه فاذا فرغ الامام كبر المسبوق التكبير التي فاتت قبل ان ترفع الجنازة وكذا ان جاء وقد كبر الامام تكبيرتين او ثلاثاً ثم يكبر ثلاثاً قبل ان ترفع الجنازة متابعاً لا دعاء فيها الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۴، ۱۶۵، كتاب الصلاة، الباب الحادى والعشرون فى الجنائز، وايضاً درمختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۲۱۶، باب صلاة الجنازة)۔

۲ [ايضاً، اوگورى: بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۴]۔

۳ [عن عائشة رضى الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من احدث فى امرنا هذا ما ليس منه فهو رد (صحيح البخارى ج: ۱ ص: ۳۷۱، كتاب الصلح) وفى المرقاة: من احدث اى جدد وابتدع واطهر واخترع فى امرنا هذا اى فى دين الاسلام فهو رد اى مردود عليه قال القاضى: المعنى من احدث فى الاسلام رايالم يكن له من الكتاب او لسنة سند ظاهر او خفى، ملفوظ او مستنبط فهو مردود عليه، قيل فى وصف الامر بهذا اشارة الى امر الاسلام كمل وانتهى، وشاع وظهر ظهور الخسوس بحيث لا يخفى على كل ذى بصر وبصيرة فمن حاول الزيادة فقد حاول امرا غير مرضى لانه من قصور... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....

د جنازې د لمونځ نه وروسته په قبر لاس اوچتول او دعا کول

سوال: د جنازې د لمونځ نه وروسته لاس اوچتول او دعا کول، د قبر په وړاندې لاس اوچتول او دعا کول، د قبر سر او پښو طرف ته د دعا لوستلو په وخت کې د شهادت گوته اوچته ساتل ضروري دي او که نه؟ ایا ددې فضيلت د حديث نه ثابت دی؟

جواب: د جنازې نه وروسته لاس اوچتول سره دعا کول بدعت دي^{۱۱} په قبر باندې دعا جائز ده^{۱۲} د قبر سر طرف ته د سوره بقرې ابتدايي آيتونه او د پښو طرف ته د سوره بقرې آخري آيتونه لوستل هم جائز دي^{۱۳} په قبر باندې گوته کيښودل ثابت نه دي.

که دمري د جنازې لمونځ ونه شي نوڅه وکړي؟

سوال: (۱۹۴۷) کې د انډيا نه پاکستان ته هجرت کولويه وخت کې په لاره کې دوزير اباد په مقام باندې زما مور وفات شوه، هغه وخت کې حالات داسې وو چې لوړو تنډو وهلي وو او بې کوره وو، ددې نه علاوه خطر هم وه، په مونږ کې د دين ناواقفي هم وه، ددې اسبابو له وجې نه مونږ له جنازې پرته يوازې څلور وکسانو مې والده محترمه دفن کړه، اوس هر کله چې الله تعالی د علم دين نه واقفيت راکړ؛ نو سوچ کوم چې موږ د جنازې لمونځ ونکړ، ددې دحل له پاره اوس مونږ ته څه کول پکار دي؟

جواب: دمري د جنازې لمونځ فرض کفايه دی، ددې فرض نه ادا کولويه وجه ټول خلک گناهگار شواوس د دعا او استغفار نه پرته ددې هيڅ تدارک نه شي کيدای^{۱۴} يادونه: ... که چاته د جنازې دعا گانې يادې نه وي نو اودس دې وکړي، جنازې ته دې مخامخ د

... بقیه د ترمخ].. فهمه رآه ناقصاً (مرقاۃ المفاتیح، کتاب الايمان، باب الاعتصام بالكتاب والسنة، الفصل الاول ج: ۱ ص: ۱۷۷، ۱۷۸) وليس في ظاهر المذهب بعد التكبيرة الرابعة دعاء سوى السلام..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۳ طبع ايج ايم سعيد)۔
۱ [ايضاً]۔

۲ [عن عثمان بن عفان رضى الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم اذا فرغ من دفن الميت وقف عليه فقال: استغفروا لايحكم واسألوا له بالتبیت، فانه الآن يسئل (سنن ابی داود ج: ۲ ص: ۱۰۳، کتاب الجنائز، وهکذا فی الدر المختار ج: ۲ ص: ۲۳۷ باب صلاة الجنائز) والدعاء عنده قائماً کذا فی البحر (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۶، کتاب الصلاة، باب الجنائز)

۳ [وعن عبدالله بن عمر قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: اذا مات احدکم فلا تحبسوه واسرعوا به الى قبره، وليقرا عند راسه فاتحة البقرة وعند رجليه بخاتمة البقرة. رواه البيهقي في شعب الايمان (مشکوٰۃ ج: ۱ ص: ۱۴۹ باب البكاء على الميت، طبع قديمی)۔

۴ [الصلاة على الجنائز فرض كفاية اذا قام به البعض..... سقط عن الباقيين واذا ترك الكل اثموا هکذا في التارخانية (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۲ کتاب الصلاة، الباب الحادى والعشرون في الجنائز)۔

جنازي د لمانځه نيت وتړي، تكبيرونه دې ووايي او سلام دې وگرځوي: نوهم فرض به ادا شي.^{۱۱}

د جنازي د كټ سپكيدل د نيكي نښه نه ده

سوال: اوريدلي مودي چې انسان مړ شي، كه دهغه جنازه سپكه بې وزنه وي؛ نو هغه به نيكو كار وي او د چا جنازه چې درنه وي، هغه به گناهگار وي، آيا داصحيح ده؟
جواب: داخيال غلط دی.

د جنازي سره ټولگي جوړول او په لوړ آواز كله طيبه يا كلمه شهادت ويل بدعت دي

سوال: ځينې خلك د جنازي سره ټولگي ټولگي جوړ كړي او په اوچت آواز كله طيبه وايي او ځينې ددې مخالفت كوي، تاسوراته دا اووايي چې كوم يو صحيح دی؟ زه به دزړه له كومې ستاسو شكر گزاريمه.
جواب: فتاوی عالمگیری کې دي.

«وعلی متبعی الجنّاة الصّمت ويكره لهم رفع الصوت بالذّكر وقراءة القرآن كذا في شرح الطحاوی فان اراد ان يذكر الله يذكر في نفسه كذا في فتاوی قاضی خان... (ج: ۱ ص: ۱۶۲)
ترجمه: د جنازي سره په ټولنكو باندې خاموش پاتې كيدل لازم دي او په اوچت آواز سره ذكر كول او د قرآن مجيد تلاوت كول مكروه دي (شرح طحاوي) او كه څوك د الله تعالى ذكر كول غواړي؛ نو په زړه كې دې كوي.
ددې روايت نه معلومه شوه چې تاد ټولگي جوړولو سره د كلمې طيبې د لوستلو د كوم رواج ذكر كړی دی، هغه مكروه او بدعت دی او كوم كسان چې مخالفت كوي هغوی صحيح كوي، البته كله طيبه په په كم آواز سره ويل پكار دي.

د مړي سره د تللو په وخت په اوچت آواز سره د شهادت كلمه ويل

سوال: د مړي سره د تللو په وخت يو صاحب بيا بيا په اوچت آواز سره د شهادت كلمه وايي، آيا دا كار د حضور اقدس (صلي الله عليه وسلم) او د صحابه كرامو (رضي الله عنهم) نه ثابت دی؟
جواب: د بني كريم (صلي الله عليه وسلم) او خلفاء راشدينو (رضي الله عنهم) په زمانه كې ددې رواج نه و، حضراتو فقهاوو د جنازي سره د تللو په وخت په اوچت آواز سره د ذكر كولو ته

۱ [ثم يكبر آخرى ويدعوا للميت وجميع المسلمين وليس فيها دعاء موقت وعن رسول الله صلى الله عليه وسلم انه كان يقول: اللهم اغفر لحينا..... وهذا اذا كان يحسن ذلك فان كان لا يحسن ياتي بأى دعاء شاء..... الخ (هنديّة ج: ۱ ص: ۱۶۴)۔

بدعت ويلى دي.^{۱۱}

ډير ځله د جنازې لمونځ كولو جواز

سوال: تاسو او علماني كرام او مفتيان د شرع متين په دې باره كې څه فرمايې چې دمري د جنازې لمونځ يوځل كول پكاردى يا زيات ځله؟ ځكه چې د بعضو خلقو وينا ده چې يوځل پكارد. هر كله چې د علماء كرامو جنازې درې ځله شوى دى؟

جواب: كه دمري ولى جنازه كړې وي نو د جنازې لمونځ په دويم نه شى كيدې او كه هغه نه وي كړې نو هغه دويم باره كولې شى. او په هغه دويم جماعت كې نور كسان هم چاچې د جنازې لمونځ كړې نه وو شريكيدې شى.^{۱۲}

له يو وار څخه زيات د جنازې لمونځ اداء كول

سوال: په يوه علاقه كې دا رواج جوړ شوى دى چې د يو مري د جنازې لمونځ دوه درې ځله اداء كيږي او د خاص لوي سړي د جنازې په لمونځ كې يو څو كسان پاتې كيږي نو چا چې د جنازې لمونځ نه دى اداء كړې هغوى يې دوباره اداء كوي، آيا دا طريقه صحيح ده او كه نه؟

جواب: د حضرت امام ابو حنيفه رحمه الله په نزد د جنازې په لمونځ كې تكرار جائز نه دى، چې دمري د جنازې لمونځ يو ځل اداء شي؛ نو دوباره نه اداء كيږي، خو كه چيرې دمري وارثانو لمونځ نه وي كړې او اجنبى خلكو د جنازې لمونځ اداء كړى وي؛ نو وارثان دوباره د جنازې لمونځ اداء كولى شي.^{۱۳}

د غائبانه جنازې شرعي حيثيت

سوال: د غائبانه جنازې په اسلام كې څه حيثيت دى؟ آيا حضور پاك صلي الله عليه وسلم ددې تاكيد فرمايلى دى؟

جواب: غائبانه جنازه د امام شافعي (رحمه الله) اود امام احمد (رحمه الله) په نزد جائز ده، اود

^۱ ويكره رفع الصوت فيها بالذكر وقراءة القرآن ذكر في فتاوى العصارها كراهة تحريم الخ (حلبى كبير ج: ۱ ص: ۵۹۴)، وعلى متبعي الجنازة الصمت ويكره لهم رفع الصوت بالذكر وقراءة القرآن كذا في شرح الطحاوى فان اراد ان يذكر الله يذكره في نفسه كذا في فتاوى قاضيخان (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۶۲، طبع رشيدية كونه)

^۲ [وان صلى عليه الولي لم يجز لاحد ان يصلى بعد فان صلى غير الولي او السلطان اعاد الولي ان شاء كذا في الهداية (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۴، وايضاً في الشامية ج: ۲ ص: ۲۲۲، طبع سعيد كراچى)۔

^۳ [ولا يصلى على ميت الا مرة واحدة والتفيل بصلاة الجنازة غير مشروع كذا في الايضاح فان صلى غير الولي او السلطان اعاد الولي ان شاء كذا في الهداية (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۶۴، ۱۶۳، طبع رشيدية كونه)

امام ابو حنيفه رحمه الله او د امام مالک رحمه الله په نزد جائزه نه ده. ^(۱)

د غائبانه جنازې لمونځ

سوال: څو ورځې مخکې، بلکې تر اوسه پورې د گڼ شمیر خلکو غائبانه د جنازې لمونځ ادا کړي، او تردې پورې چې په مدینه منوره او مکه مکرمه کې هم د ملک دیوې لویې هستۍ د جنازې لمونځ غائبانه ادا کړل شو، تاسو نه د پوښتنې مقصد مې دادی چې په حنفی مسلک کې ایا د غائبانه جنازې لمونځ صحیح دی؟ او که نه دی؟ نو په کوم مسلک کې صحیح دی؟ او د مدینې منورې او مکه مکرمې امام صاحب د کوم مسلک سره تعلق ساتي؟ ځکه چې زموږ د علاقې د مسجد امام چې یو سندیافته او جید عالم دی او د خپلو مسایلو تصحیح مونږ هم دهغه په بنودلې شوې طریقې سره کوو، هغوی د احادیثو د کتابونو نه د لامل ورکړل او ویې فرمایل چې غائبانه نماز جنازه د احنافو په نزد باندې صحیح نه ده.

جواب: غائبانه نماز جنازه د امام ابو حنيفه رحمه الله او امام مالک رحمه الله په نزد باندې جائزه ده، البته امام شافعی رحمه الله او امام احمد بن حنبل رحمه الله په نزد جائزه ده، د حرمینو شریفینو امامان د امام احمد مقلدین دي، له دې وجې نه دخپل مسلک مطابق دهغوی غائبانه نماز جنازه صحیح ده ^(۲)

غائبانه جنازه د امام ابو حنيفه رحمه الله او امام مالک رحمه الله په نزد جائزه ده

سوال: آیا د یوکس غائبانه جنازه کیدای شي؟ ځکه چې په «پنډره روزه تعمیر حیات»، (لکهنو) کې د مولانا طارق ندوي رحمه الله نه سوال وشو، هغوی جواب ورکړ چې: د احنافو په نزد جائزه ده، د دې برعکس، معارف الحدیث، جلد هفتم کې مولانا محمد منظور نعماني رحمه الله لیکي چې: کله د حبشې بادشاه (نجاشي) وفات شو، حضور صلی الله علیه و آله ته دوحې په ذریعه د دې اطلاع وشوله، حضور صلی الله علیه و آله صحابه کرامو (رضوان الله عنهم اجمعین) ته د دې اطلاع ورکړه، او په مدینه منوره کې دهغه غائبانه نماز جنازه وکړه، د دواړو مسایلو وضاحت وکړی!

جواب: د امام مالک او امام ابو حنيفه رحمه الله په نزد باندې غائبانه جنازه جائزه ده، څنگه چې مولانا طارق ندوي رحمه الله لیکلي دي، د نجاشي غائبانه جنازه حضور صلی الله علیه و آله کړې وه، دادنجاشي خصوصیت گڼل کیږي، گڼي د غائبانه جنازې عام معمول نشته، امام شافعی رحمه الله د نجاشي د قيصي له وجې د دې د جواز قائل دی، د امام احمد رحمه الله په مذهب کې دوه روایتونه دي، یو د جواز، او دویم د منع ^(۳)

[۱] رای الحنفية والمالكية: عدم جواز الصلاة على الغائب وراى الشافعية والحنابلة: جواز الصلاة على الميت الغائب عن البلد (الفقه الاسلامی وادله ج: ۲ ص: ۵۰۴ طبع دارالفکر بیروت)

[۲] وعلى هذا قال اصحابنا لا يصلى على ميت غائب وقال الشافعى يصلى عليه الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۲، کتاب الصلاة، صلاة الجنائز، طبع سعيد، وايضا فى الدر المختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۲۰۹)۔

[۳] وان صلى عليه الولي لم يجز لاحد ان يصلى بعد..... فان صلى غير الولي... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه

د جنازې په لمونځ کې د بنځو شرکت

سوال: ایا بنځه د جنازې په لمونځه کې شرکت کولی شي؟ یعنې د جماعت نه شاته بنځې دریدای شي؟

جواب: جنازه سربېره ته کول پکار دي. بنځوته نه^(۱)، البته که هغوی د جماعت شاته ودرېږي نو لمونځ به د هغوی هم وشي.^(۲)

د حضرت حذیفه بن یمان رضی الله عنه او حضرت

جابر بن عبد الله رضی الله عنه دمري واقعه

سوال: آوریډلي مې دي چې په عراق کې ددې پېړۍ (صدۍ) په دویمه او دریمه برخه کې دوه اصحاب رسول حضرت حذیفه بن یمان رضی الله عنه او حضرت جابر بن عبد الله رضی الله عنه لاشونه راویستل شوي وو او د دوی د جنازې لمونځ دوباره اداء کړل شو او د دوی لاشونه یې د دوی د لومړنیو مزاراتو نه منتقل کړل او د حضرت سلمان فارسي رضی الله عنه مزار سره نژدې یې دفن کړل، آیا دا صحیح دي؟

جواب: دا واقعه زموږ د هوش نه مخکې ده آوریډلي مو دي چې په دغه وخت ډیر خلک مسلمانان شوي هم وو.

د مري وړلو کټ غیر مسلم ته ورکول

سوال: څه وایي علماء دین ددې مسئلې په باره کې چې د جنازې وړلو یو کټ دی، چې د ضرورت په وخت یې محلي والا استعمالوي، سوال دادی چې زموږ په علاقه کې غیر مسلم هم دي؛ نو آیا د مسلمانانو د دې جنازې د اوچتولو د پاره کټ د غیر مسلم د استعمال د پاره ورکول جائز دي او که نه؟ یو ځل په غلطې سره امام صاحب د لاعلمي په وجه د غیر مسلمو د استعمال د پاره کټ ورکړی و، په دې سره څه فرق خو نه غورځیري؟

...بقیه د تیر مخ].. او السلطان اعاد الولی ان شاء کذا فی الهدایة (هندیة ج ۱ ص ۱۶۴، وایضاً فی الشامیة ج ۲ ص ۲۲۲، طبع سعید کراچی) وایضاً فلا تصح علی غائب وصلوة النبی صلی الله علیه وسلم علی النجاشی لغویة او خصوصية الخ (درمختار مع الشامی، باب صلاة الجنائز ج ۲ ص ۱۹۲) وعلی هذا قال اصحابنا لا یصلی علی میت غائب الخ (البدائع الصنائع ج ۱ ص ۳۱۲، کتاب الصلاة، صلاة الجنائز، طبع سعید، وایضاً الدر المختار مع الشامی ج ۲ ص ۲۰۹)۔

۱ [ولاحق للنساء فی الصلاة علی المیت (هندیة ج ۱ ص ۱۶۳ طبع رشیدیة کوئته)۔

۲ [الصلاة علی الجنائز فرض کفایة اذا قام به البعض واحداً کان او جماعة ذکراً کان او انثی سقط عن الباقي (عالمگیری ج ۱ ص ۱۶۳، کتاب الصلاة، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز)۔

جواب: د مسجد د نوروشيانو په شان د مړي دا کټ هم د مسجد له پاره وقف دی او ددې مصرف صرف او صرف د مسلمانانو مړي دي، لکه څنگه چې مسجد د مسلمانانو له پاره دی همدغه شان د متعلقه شيانو مصرف هم مسلمانان دي، د دينه علاوه د وقف کولو والانيت هم دا وي چې دا به مسلمانان استعمالوي، په دې وجه دغیر مسلمو د استعمال له پاره د جنازې کټ ورکول جائز نه دي، د لاعلمي په وجه چې کوم څه شوې دي په دې باندې هيڅ مؤاخذه نشته، البته آينده به دې باندې په سختې سره عمل کيږي او د يو غير مسلم مړي له پاره دې کټ ور نه کړل شي.^(۱)

د جنازې د لمونځ په آخري صف کې زيات ثواب

سوال: آیا د جنازې د لمونځ په آخري صف کې د لمونځ د اداء کولو ثواب زيات وي؟

جواب: هو! د عام لمونځونو نه پرته د جنازې د لمونځ آخري صف افضل وي.^(۲)

آيا د جنازې د لمونځ په صفونو کې طاق تعداد ضروري دی؟

سوال: د جنازې په لمونځ کې څومره صفونه پکار وي؟ که صفونه د طاق کيدو په ځای جفت شي؛ نو څه فرق خويه نه وي؟

جواب: د جنازې صفونه درې، پنځه، اووه يعنې طاق پکار دي.^(۳)

د جنازې لمونځ او مکروه وخت

سوال: لکه د دولسو بجو په وخت کې يا په نورو مکروه وختونو کې سجده کول جائز نه دي نو دغه وخت کې د جنازې لمونځ اداء کول هم پکار نه دي؛ ځکه چې د جنازې په لمونځ کې خو سجده نشته، دا مسئله په يو څو ورځو کې راپيښه شوې ده چې کله زمونږه يو کليوال دلته وفات شوی و، دا مسئله مې په دغه وخت کې واوريدله، چا وويل چې جنازه زر اداء کړئ بيا وروسته د جنازې لمونځ نه اداء کيږي.

جواب: د لمر د ختلو په وخت، د ماسپينين په وخت او د نمر د پريوتلو په وخت، په دې دريو وختونو کې که هغه اداء لمونځ وي يا قضاء جائز نه دی، د جنازې لمونځ هم چونکې حکماً لمونځ دی، په دې وجه هغه هم جائز نه دی، هو البته که چيرې جنازه د دې دريو

[۱] شرط الواقف کنص الشارع في المفهوم والدلالة ووجوب العمل (الدرالمختار مع الرد، کتاب الوقف ج: ۴ ص: ۴۳۳، ۴۳۴ طبع ايج ايم سعيد کراچی) (۴) وفي القنية: افضل صفوف الرجال في الجنائز آخرها وفي غيرها اولها (حلی کبير ج: ۱ ص: ۵۸۸)

[۲] وفي القنية: افضل صفوف الرجال في الجنائز آخرها وفي غيرها اولها. (حلی کبير ج: ۱، ص: ۵۸۸)

[۳] ويستحب ان يصفوا ثلاثة صفوف حتى لو كانوا سبعة يتقدم احدهم للامامة ويقف وراء ثلاثة وراهم اثنان ثم واحد ذكره في المحيط (حلی کبير ج: ۱ ص: ۵۸۸ فصل في الجنائز، طبع سهيل اكيدي لاهور)

وختونو نه په یو وخت کې تیاره شوې وي؛ نو بغیر د کراحت نه جائز بلکې افضله ده او ورستو والی یې مکروه دی.^{۱۱}

د جنازې لمونځ اداء کونکو ته پیسې ورکول

سوال: کوم سړی چې د جنازې لمونځ اداء کړي آیا ده ته څه شی ورکول جائز دي که نه؟
زمونږه تر لسو ورځو پورې د ورکولو رواج دی.

جواب: د جنازې د لمونځ اجرت اخیستل او ورکول جائز نه دي.^{۱۲}

په مزار باندې احتراماً سجده کول

سوال: جناب که د یو مسلمان په زړه کې یقین کامل وي چې الله یو دی او دده سره څوک شریک نشته هغه واحد دی، وحده لا شریک دی، د یو مسلمان په مزار باندې احتراماً سجده کوي، آیا دا سجده جائز ده او که نه؟

جواب: زمونږه په شریعت کې غیر الله ته سجده کول جائز نه دي، آیا د نبی کریم (صلی الله علیه وسلم) نه مقدس څوک کیدای شي؟ خو نبی کریم صلی الله علیه وسلم د صحابه کرامو رضی الله عنهم د اصرار باوجود خپل ځان ته یا خپل قبر ته د سجده کولو اجازت نه دی ورکړی، کوم مسلمان چې په الله او د هغه په رسول باندې ایمان ساتي ده لره دا معلومول پکار دي چې الله او د هغه رسول غیر الله ته سجده کول حرام کړي دي.^{۱۳}

قبرستان ته تلل څنگه دي حالانکې ایصال ثواب د کور نه هم کیږي

سوال: قبرستان ته تلل څنگه دي؟ حالانکه په کور کې په ناسته هم ایصال ثواب کیږي؟

جواب: د قبرونو د حالت نه عبرت حاصلول، دوي ته سلام کول، ددوی له پاره دعاء او استغفار غوښتل او دوي ته د تلاوت وغیره په ذریعې سره نفع رسولو په غرض سره د قبرستان د زیارت

^۱ [ثلاث ساعات لا تجوز فيها المكتوبة ولا صلاة الجنائز ولا سجدة التلاوة : اذا طلعت الشمس حتى ترتفع وعند الانتصاف الى ان تزول ، وعند احرارها الى ان تغيب وهذا اذا وجب صلاة الجنائز وسجدة التلاوة في وقت مباح واخرتا الى هذا الوقت اما لو وجبت في هذا الوقت واديتافيه جاز وفي صلاة الجنائز التأخير مكروه (عالمگیری ج: ۱ ص: ۵۲ كتاب الصلاة)

^۲ [الاصل ان كل طاعة يختص بها المسلم لا يجوز الاستنجاء عندنا ولان القرية متى حصلت وقعت على العامل ، ولهذا تعين اهليته فلا يجوز له اخذ الاجرة من غيره كما في الصوم والصلاة هداية (شامي ج: ۶ ص: ۵۵)

^۳ [عن جندب رضى الله عنه قال: سمعت عن النبي صلى الله عليه وسلم يقول: الا وان من كان قبلكم كانوا يتخذون قبور انبياءهم وصالحهم مساجد، الا فلا تتخذوا القبور مساجد انما هم عن ذلك رواه مسلم (مشكوة ص: ۶۹) عن عائشة ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال في مرضه الذي لم يقيم منه: لعن الله اليهود والنصارى! اتخذوا قبور انبيائهم مساجد. متفق عليه (مشكوة ص: ۶۹ باب المساجد ومواضع الصلاة)

حکم دی او مستحب دی، لیکن شرط دادی چې هلته تللی شي، چې هیڅ کار د شریعت خلاف ونه کړي.^{۱۱}

د بزرگ په مزار باندې مراقبه کول

سوال: د یو بزرگ په مزار ته تلل او د مراقبې کولو شرعي حیثیت څه دی؟

جواب: د شریعت مطابق که چیرې په مزار باندې حاضري وکړي او دعا وکړي نو جائز دي.^{۱۲}

د قبر سرته دریدل او د څه لوستلو شرعي حیثیت

سوال: ځینې حضرات د مړي د دفن کولو نه پس د قبر سر طرف ته په قبر باندې گوته ایږدي او څه وایي ددې عمل څه حیثیت دی؟

جواب: حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنه روایت کړې دي چې د قبر سر ته د سورة بقرې ابتدايي آیاتونه او پښو طرف ته د سورة بقرې آخري آیاتونه لوستل کيږي.^{۱۳}

د قبرستان سره نژدې په اوچت آواز گانې غږول

سوال: د قبرستان او مړو د احترام په باره کې څه حکم دی؟ ځینې خلک چې د هغوي کور بلکل د قبرستان سره ملحق وي په اوچت آواز سره گانې (سندرې، غږوي، ددې څه حکم دی؟

جواب: د قبرستان احترام کول پکار دي او کوم خلک چې د قبرستان سره نژدې د گانو د

^۱ قوله وبزيارة القبور ای لباس ټول تنډب کما فی البحر عن المحتجی..... وتزاري کل اسبوع کما فی مختارات النوازل، قال فی شرح لباب المناسک الا ان الافضل يوم الجمعة والسبت والاثنين والخميس، فقد قال محمد بن واسع الموتی يعلمون بزوارهم يوم الجمعة ويوما قبله ويومابعده فتحصل ان يوم الجمعة افضل.... قلت استفيد منه ندب الزيارة القبور وان بعد محلها..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۲، مطلب فی زيارة القبور)

^۲ قوله وبزيارة القبور ای لباس ټول تنډب کما فی البحر عن المحتجی..... وهل تنذب الرحلة لها کما اعتيد من الرحلة الى زيارة خليل الرحمن واهله واولاده وزيارة السيد البدوي وغيره من الاکابر الکرام؟ لم ار من صرح به من ائمتنا..... واما الاولياء فانهم متفاوتون فی القرب من الله تعالى، ونفع الزائرين بحسب معارفهم واسرارهم، قال ابن حجر فی فتاويه: ولا تترك لما يحصل عندها من منکرات ومفاسد کاختلاط الرجال بالنساء وغير ذلك لان القربات لا تترك لمثل ذلك بل على الانسان فعلها وانکار البدع بل وازالتها ان امکن (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۲ مطلب فی زيارة القبور)

^۳ وكان ابن عمر يستحب ان يقرأ على القبر بعد الدفن اول سورة البقرة وخاتمتها (رد المحتار مطلب فی دفن الميت ج: ۲ ص: ۲۳۷). فقد ثبت انه عليه الصلاة والسلام قرأ اول سورة البقرة عند راس ميت وآخرها عند (جليه (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۲، طبع ايچ ايم سعيد)

غبرولو کار کوي په دوي باندې ډير لوی وبال دی.^(۱)

په قبر باندې اوبه شیندل او شنه لښته خښول

سوال: کله چې مونږ مشران قبر ته لاړ شو نو آیا اوبه پرې شیندلی شو؟ او شنه لښته چې د قبرستان نه بهر ملاوېږي اخیستلی او په قبر لگولی شو؟ لکه څنگه چې حضور اکرم (صلی الله علیه وسلم) په یو قبر باندې لگولی وه؟

جواب: جائز دي خود حضور (صلی الله علیه وسلم) شنه لښته کښودل د ډیرو اهل علمو په نزد د نبی اکرم صلی الله علیه وسلم خصوصیت و، بیا هم د سنتو د اتباع مطابق که چیرې څوک لښته خښه کړي نو هیڅ باک نشته.^(۲)

د قبر په شناخته قرآني آیاتونه لیکل

سوال: هفته (۲۲)، جمادي الثاني (۱۴۱۰هـ) په مطابق د (۲۰) جنوري (۱۹۹۹ء) په قبرستان کې الله تعالی یوه عجیبه واقعه وښودله چې هغه مې او کتله نو زړه مې ورپیده او د الله تعالی ویره مې په زړه کې راغله، او هغه داسې چې په یو قبر باندې آیت کړسې لیکل شوې وه، یو سپی راغی او په دې تخته باندې یې بول وکړل، چې داسې مې اولیدل نو ډیر افسوس مې راغی او په زړه کې مې راغلل چې تاسو ته د خط په ذریعه ولیکم او د جنگ په اخبار کې ددې جواب راشي چې ټولو مسلمانانو ته معلومه شي چې آیا داسې تختې وغیره لگول درست دي او که نه؟

جواب: د قبرستان په تختو باندې قرآني آیاتونه لیکل جائز نه دي دا د قرآن کریم بې حرمتي ده.^(۳)

^(۱) [استماع صوت الملهی کضرب قصب ونحوه حرام لقوله علیه السلام استماع الملهی معصية والجلوس علیها فسق والتلذذ بها كفر (ردالمحتار، کتاب الخطر والاباحة ج: ۲ ص: ۳۴۹ طبع سعید)

^(۲) [ان التخفيف بركة يده الشريفة صلى الله عليه وسلم او دعائه لهما ولا يقاس عليه غيره ويؤخذ من ذلك ومن الحديث ندب وضع ذلك للاتباع (حاشية ردالمحتار، مطلب في وضع الجريد ج: ۲ ص: ۲۴۵)

^(۳) [ويكره ان يبنى على القبر ويقعد او يعلم بعلامة من كتابة ونحوه (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۶)، فاما الكتابة بغير عذر فلا اه حتى انه يكره كتابة شيء عليه من القرآن والشعر او اطراء مدح له ونحو ذلك الخ (ردالمحتار على الدر المختار ج: ۲ ص: ۲۳۸ طبع سعید)

❖ د قبرونو زیارت ❖

په قبرستان باندې د خومره لرې نه سلام اچول کيږي؟

سوال: قبرستان ته تلوسره، یا ورسره نژدې تیریدو کې، السلام علیکم یا اهل القبور، ویل پکار دي، پوښتنه داده چې په بس، ترین، یاڅه بل څه سورلی په دوران کې که قبرستان یا مزار په نظر راشي نو، السلام علیکم یا اهل القبور، یا، السلام علیکم یا صاحب مزار، ویل پکار دي او که نه؟

جواب: که خواکې ورسره تیرېږئ نو، السلام علیکم یا اهل القبور، ویل پکار دي.^{۱۱}

قبرستان ته په کومه ورځ او کوم وخت کې تلل پکار دي؟

سوال: قبرستان ته د تگ له پاره د ټولونه بهترین وخت او ورځ کومه ده؟

جواب: قطعي طور سره دڅه خاص وخت او ورځې تعلیم نه دی ورکړل شوی، تاسو چې کله وغواړئ نو تللی شئ، هلته د تلو اصلي مقصد عبرت حاصلول اود مرگ او آخرت یادول دي، خو په ځینو روایاتو کې شب برات کې د حضور ﷺ د مدینې قبرستان (بقیع) ته تشریف وړل اود هغوی له پاره د مغفرت دعا غوښتل راغلي دي، ځینو حضراتو په دې روایاتو باندې کلام کړی دی اودې ته یې ضعیف ویلي دي^{۱۲} په یومرسل روایت کې دي چې چادخپل مور او پلار یا په هغوی کې دیوکس د قبر د جمعې په شپه زیارت وکړ، دهغه بښنه به وشي او هغه به دخپل مور او پلار سره د حسن سلوک والا ولیکل شي. (مشکوٰۃ از شعب الایمان بیهقی)^{۱۳}

فی الجمله له دې روایاتو نه په مبارکه ورځ قبرستان ته دتلو اهتمام معلومېږي، علامه شامي رحمه الله لیکي: هره هفته دې د قبرونو زیارت وکړل شي څنگه چې په ،مختار النوازل، کې

۱ [عن ابن عباس رضى الله عنهما قال: مر النبي صلى الله عليه وسلم بقبور بالمدينة فاقبل عليهم بوجهه فقال: السلام عليكم يا اهل القبور..... الحديث (مشکوٰۃ باب زيارة القبور ص: ۱۵۴)۔

۲ [عن عائشة رضى الله عنها قالت: فقدت رسول الله صلى الله عليه وسلم ليلة فاذا هو بالبقيع فقال: اكنت تخافين ان يحيف الله عليك ورسوله؟ قلت: يا رسول الله انى ظننت انك اتيت بعض نساءك. فقال: ان الله تعالى يزل ليلة النصف من شعبان الى السماء الدنيا فيغفر لاکثر من عدد شعر غنم كلب. رواه الترمذی وابن ماجه وزاد رزين: بمن استحق النار. وقال الترمذی: سمعت محمداً يعنى البخارى يضعف هذا الحديث (مشکوٰۃ ص: ۱۱۵ باب قیام شهر رمضان) دزیات تفصیل دپاره اوگورئ: اصلاحی مواعظ ج: ۲ ص: ۲۱۷ از حضرت مولانا محمد یوسف لدھیانوی۔

۳ [عن محمد بن النعمان يرفع الحديث الى النبي صلى الله عليه وسلم قال: من زار قبر ابويه واحدهما في كل جمعة غفر له وكتب برا (رواه البيهقي في شعب الایمان مرسلًا (مشکوٰۃ ص: ۱۵۴ باب زيارة القبور)۔

دي اوبه، شرح لباب المناسك، كې ليكل شوي دي چې د جمعې، هفتې، او پير (دوشنبې) او جمعات پانشنبې (ورځ افضله ده او محمد بن واسع رضي الله عنه فرمايي چې د جمعې په ورځ، يوه ورځ مخكې، او يوه ورځ وروسته مړي خپل زيارين پېژني، ددې نه معلومه شوه چې د جمعې ورځ افضله ده، ^{۱۱} (ردالمحتار ج: ۲ ص: ۲۴۲)

پاخه مزارونه ولې جوړيږي؟

سوال: په حديث شريف كې دي چې بهترين قبرهغه يې چې نشان يې نه وي او كچه (خام) وي، بيا په ټول پاكستان او هندوستان كې دومره مزارونه ولې دي؟ كوم چې خلك دعبادت تر حده پورې بنكلوي او سوالونه پرې كوي؟

جواب: د بزرگانو قبرونه يا خو عقيدتمندو يا بادشاهانو پاخه كړي دي، يا دكاندارانو منجورانو، او ددې خلكو كارڅه شرعي دليل نه دی.

مزارونو ته تگ جائز دی، خو هلته دې شرک او بدعت نه کوي

سوال: آیا مزارونو ته تگ جائز دی؟ كوم خلك چې ځي؛ نو شرک خونه کوي؟

جواب: د قبرونو زيارت له پاره تگ مستحب دی ^{۱۲} ددې له وجې دا ولياو مزارونو ته تگ شرک نه دي؛ خو هلته تگ نه وروسته شرک او بدعت کول سخته گناه ده. ^{۱۳}

د بزرگانو په مزارونو باندې نذرمنل حرام دي

سوال: د پرخايونو كې د بزرگانو مزارونه جوړيږي. (اونن سبا خو ځينې نقلي هم جوړيږي) اوبه هغو باندې هر كال عربس هم كيږي، غلافونه پرې خوريږي هلته سوالونه كيږي، د اتر كومه حده پورې صحيح دي؟

جواب: دا ټولې خبرې بالكل حرام اونا جائزه دي، ددې ضروري تفصيل دې زما په رساله، اختلاف امت اور صراط مستقيم كې وكتل شي. ^{۱۴}

۱ [وتزاري كل اسبوع كمافي مختارات النوازل قال في شرح لباب المناسك الا ان الافضل يوم الجمعة والسبت والاثنين والخميس فقد قال محمد بن واسع: الموتى يعلمون بزواجرهم يوم الجمعة ويوماً قبله ويوماً بعده فتحصل ان يوم الجمعة افضل اه (ردالمختار ج: ۲ ص: ۲۴۲)۔

۲ [قوله بزيارة القبور اى لابس بها بل تدب كما في البحر عن المحتج (ردالمحتار على الدر المختار ج: ۲ ص: ۲۴۲) مطلب في زيارة القبور، طبع سعيد، دزيات تفصيل دپاره او گورئ دص: ۳۹۹ حاشيه نمبر ۳، ۲]

۳ [ان الشرک لظلم عظيم الآية ۱۰ وايضاً ويكره عند القبر ما لم يعهد من السنة والمعهود منها ليس الا زيارته الخ (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۶)۔

۴ [د تفصيل دپاره او گورئ اختلاف امت اور صراط مستقيم، صفحہ ۶۳ نه تر ۷۸ پوري طبع مکتبه لدهيانوی)۔

په مزارونو باندې پیسې ورکول کله جائز دي او کله حرام؟

سوال: زه چې په کومه لاره باندې موټر چلوم، په هغه لاره کې یو مزار راځي، خلک ماته پیسې را کوي چې په مزار باندې ورکړه، په مزار باندې پیسې ورکول څنگه دي؟

جواب: په مزار باندې چې کومې پیسې ورکول کېږي، که دهغې مقصد په فقیران او مسکینانو باندې صدقه کول وي نو جائزه او که دمزار نذرانه ترې مقصد وي؛ نو ناجائزه او حرام دي.^{۱۱}

په مزارونو راجمع شوې پیسې چېرته خرچ کول پکار دي؟

سوال: په مزارونو یا قبرونو باندې چې کومې پیسې راجمع کېږي دا څنگه دي؟ (راجمع کول یې څنگه دي) که ناجائزه وي؛ نو چې داو له نه کومې جمع دی هغه چېرته خرچ کړل شي؟

جواب: دا ولیاء الله په مزارونو باندې چې کومې چر هاوې چر هاوېږي هغه، ما اهل به لغير الله، کې د داخلیدو په وجه حرام دي^{۱۲} او ددې مصرف د حرام مال مصرف دی، یعنې د ثواب له نیت پرته دې دغه مال چا د زکات مستحق ته ورکړل شي.^{۱۳}

د اولیاء الله په مزارونو باندې چیلۍ (وزه) وغیره ورکول حرام دي

سوال: کوم خلک چې د اولیاء الله په مزارونو باندې چیلۍ وغیره ورکوي آیا دا جائز دي؟ حالانکې دهغوی نیت د خیرات وي، دهغوی په خواشاکې مسکینان هم موجود دي.

جواب: د اولیاء الله په مزارونو باندې چې کوم چیلۍ د نذرانې په توګه ورکول کېږي، هغه قطعاً حرام او ناجائزه دي او دهغې خوراک دهیچاله پاره جائزه دی^{۱۴} تردې پورې چې مالیک دخپل فعل نه توبه وباسي او چیلۍ بېرته واخلې او کوم چیلۍ چې دهغه ځای د غریبانو له پاره رالېږل کېږي، هغه دهغو د غریبانو له پاره حلال دي.^{۱۵}

۱ [واعلم ان النذر الذى يقع للاموات من اكثر العوام وما يوخذ من الدراهم والشمع والزيت ونحوها الى ضرائح الاولياء الكرام تقربا لهم فهو بالاجماع باطل وحرام مالم يقصدوا صرفها لفقراء الانام وقد ابتلى الناس بذلك ولا سيما في هذه الاعصار..... الخ (درمختار ج: ۲ ص: ۴۴۰، ۴۳۹ قییل باب الاعتكاف، طبع سعید)۔

۲ [قوله باطل وحرام لوجوه منها انه نذر لمخلوق والنذر للمخلوق لا يجوز لانه عبادة والعبادة لا تكون لمخلوق..... الخ (درمختار ج: ۲ ص: ۴۳۹ مطلب في النذر الذى يقع للاموات من اكثر العوام)۔

۳ [لان سبيل الكسب الخبيث التصديق..... الخ (شامی فصل في البيع ج: ۶ ص: ۳۸۵)، ايضاً ويتصدق بها بلانية الثواب انما ينوي به براءة الذمة (قواعد الفقه ص: ۱۱۵)۔

۴ [اوګورئ تيره شوى حاشيه (واعلم ان النذر الذى يقع للاموات من اكثر العوام..... الخ) او ورپسې حاشيه (قوله باطل وحرام لوجوه منها انه نذر لمخلوق..... الخ)۔

۵ [وذكر الشيخ انما هو محل لصرف النذر لمستحقه القاطنين برباطه او مسجده فيجوز بهذا الاعتبار ولا يجوز ان يصرف ذلك لغنى ولا شريف منصب او ذى نسب او علم مالم..... [بقية حاشيه به راروانه صفحه.....

مړی، قبر ته راتلونکی پیژني اود هغه د سلام جواب ورکوي

سوال: په قبر د چا عزیز مثلاً مور پلار، رور، خور، یا اولاد ته ورشي نو آیا د هغه کس روح دا کس درشتې سره پیژني؟ په هغوی کې دلیدو، خبرو او اوریدو قوت وي؟

جواب: د حافظ سیوطي رحمته الله علیه نه، په شرح الصدور، کې د دې مسئلې په باره ګڼ شمیر روایات نقل دي چې مړی هغه کسان چې د دوی قبر ونوته ورشي ویني او پیژني اود دوی د سلام جواب ورکوي،^{۱۱} په یو حدیث کې ارشاد دې چې کوم کس چې دخپل مومن ورور قبر ته ورشي چې هغه په دنیا کې پیژنده، ورشي او سلام وکړي نو هغه دی پیژني او هغه ته جواب ورکوي، دا حدیث په شرح الصدور، کې د حافظ ابن عبدالبرد، استذکار، او، تمهید، په حوالې سره نقل شوی دی اولیکلې یې دي چې محدث عبدالحق د اصحیح ګرځولی دی (ص: ۸۸) ^{۱۲۱}

قبر باندې لاس اوچتولوسره دعا غوښتل

سوال: په قبرستان کې یا په یو قبر باندې په اوچت لاس سره دعا غوښتل څنګه دي؟

جواب: په فتاوی عالمگیری ج ۵ ص ۳۵۰ کې لیکل شوي دي چې که څوک په قبر باندې که دعا غواړي؛ نو قبر طرف دې شا کړي اود قبلي طرف ته مخ کړي اود عادي او غواړي ^{۱۲۱}

قبرستان کې د فاتحې او دُعا طریقه

سوال: په قبرستان کې فاتحه لوستل کیږي، په دې فاتحه نومې دعا کې څه لوستل کیږي؟ (یعنې څه دعا غوښتل پکار دي)

جواب: قبرستان ته چې ورشي نواول خو هغوی ته سلام کول پکار دي، د هغه الفاظ په حدیث

...بقیه د تیر مخ [.. یکن فقیراً..... الخ (ردالمحتار علی الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۳۹)۔

۱ [عن عائشة رضی الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: مامن رجل يزور عن قبر اخيه ويجلس عنده الا استانس ورد عليه حتى يقوم، واخرج ايضا والبيهقي في الشعب، عن ابي هريرة رضی الله عنه قال: اذا مر الرجل بقبر يعرفه فسلم عليه رد عليه السلام وعرفه، واذا مر بقبر لا يعرفه فسلم عليه، رد عليه السلام..... واخرج ابن ابي الدنيا في القبور، والصابوني في المائتين، عن ابي هريرة رضی الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: مامن عبد يمر على قبر رجل يعرفه في الدنيا، فيسلم عليه الا عرفه ورد عليه السلام (شرح الصدور ص: ۲۰۲، باب زيارة القبور وعلم الموتى بزوارهم، طبع دار الكتب العلمية)۔

۲ [واخرج ابن عبدالبرقي الاستذكار والتمهيد عن ابن عباس رضی الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم مامن احد يمر بقبر اخيه المومن كان يعرفه في الدنيا فيسلم عليه الا عرفه ورد عليه السلام، صحه عبدالحق (شرح الصدور ص: ۲۰۲، طبع دار الكتب العلمية بيروت)۔

۳ [فاذا بلغ المقبرة يخلع نعليه ثم يقف مستدبر القبلة مستقبلاً لوجه الميت ويقول: السلام عليكم يا اهل القبور!..... واذا اراد الدعاء يقوم مستقبل القبلة كذا في خزنة الفتاوى (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۵۰)۔

کې داراغلي دي. السلام عليكم يا اهل الديار من المومنين والمسلمين وانا ان شاء الله بكم
للاحقون، نسال الله لنا ولكم العافية،^{۱۱} اوبياچې خومره ممکنه وي دهغوی له پاره دې دعا
او استغفار وکړي او د قرآن مجید لوستلو نه پس دې ثواب هغوی ته وېښي، په ځینې روایاتو
کې دسوره یاسین، سوره تبارک الذی، سوره فاتحه، سوره زلزال، سوره التکاثر، اوسوره
اخلاص اودایت کرسی فضیلت هم راغلی دی^{۱۲} په فتاوی عالمگیری کې دې چې دقبر طرف ته
مخ او د قبلې طرف ته دې شا کړي

او کله چې د دعا اراده وکړي؛ نو دقبر طرف ته دې شا او قبلې طرف ته دې مخ کړي.^{۱۳}

په قبرستان کې مسنونې دعاګانې

سوال: کومې مسنونې اوبهترې دعاګانې دي چې په قبرستان کې لوستل پکاردې؟

جواب: دټولونه مخکې په قبرستان کې اهل قبوروت ته سلام کول پکاردې، ددې مختلف الفاظ
په احادیثو کې راغلي دي، دهغو نه دې یو قسم الفاظ ووايي، اوکه هغه ورته یادنه وي؛ نو
السلام عليكم دې ووايي، ددې نه وروسته دې دهغوی له پاره دعا او استغفار وکړي اوچې
خومره ممکنه وي دقرآن کریم دتلاوت ثواب دې هغوی ته ورسوي، په احادیثو کې په
خصوصیت سره دڅه سورتونو ذکر راغلی دی مثلاً سوره فاتحه، ایت کرسی، سوره یاسین،
سوره تکاثر، سوره کافرون، سوره اخلاص، سوره فلق، سوره ناسا و داسې نور...^{۱۴}

په قبرستان کې دقرآن کریم تلاوت په کم

آواز سره جائز دی په لور او اواز سره مکروه دی

سوال: یومولوي صاحب فرمایل چې قرآن مجید په قبرستان کې لوستل پکار نه دي، ځکه چې
دعذاب والا آیتونو سره په مړي باندې عذاب نازلېږي، بلکې مخصوصې دعاګانو سره دهغو
آیتونو چې دسنت نبوي ﷺ نه ثابت دي، لوستل پکاردې.

جواب: په قبر باندې په اوچت آواز سره قرآن کریم ویل مکروه دي، کم آواز سره یې لوستلی شی!^{۱۵}

۱ [مشکوة المصابیح، باب زیارة القبور ص: ۱۵۴]

۲ [ثم يدعوا قائمًا طويلا وان جلس مجلس بعيدًا اوقربًا بحسب مرتبته في حال حياته.... وفي شرح اللباب ويقرأ من القرآن ماتيسر له من الفاتحة واول البقرة الى المفلحون وآية الكرسي وآمن الرسول وسورة يس وتبارك (الملك) وسورة التكاثر والاخلاص اثني عشر مرة..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۲، ۲۴۳ مطلب في زيارة القبور)

۳ [ثم يقف مستدبر القبلة مستقبلاً لوجه الميت واذا اراد الدعاء يقوم مستقبل القبلة كذا في خزانا الفتاوى (هندية ج: ۵ ص: ۳۵۰، كتاب الكراهية، الباب السادس عشر في زيارة القبور)]

۴ [ايضاً تيره شوى حاشيه (ثم يدعوا قائمًا طويلا وان جلس مجلس بعيدًا اوقربًا بحسب... الخ)]

۵ [انما يكره قراءة القرآن في المقبرة جهراً اما المخالفة فلا بأس بها (هندية ج: ۵ ص: ۳۵۰، كتاب الكراهية)]

قبرستان ته د بنځوتک صحیح نه دی

سوال: ۱..... آیا قبرستان ته د بنځوتک منع دی؟

۲... اوکه تلې شي نو آیا د خاص وخت تعین پکار دی؟

۳... قبرستان ته تلونه پس د بنځویا سپړیوله پاره قرآن کریم ویل یانوافل کول منع دي اوکه دلمونځ وخت شي او وخت لږ وي څنگه چې د ماښام وخت وي؛ نو آیا لمونځ قضا کول پکار دي یا هم هلته کول پکار دي؟

جواب: د بنځو قبرستان ته تگ کې اختلاف دی، صحیح داده چې پیغلو بنځو ته هیڅ کله هم قبرستان ته تلل پکار نه دي، اوکه بودی گانې لارې شي او هلته څه خلاف شرع کارونکري؛ نو گنجائش شته.^(۱)

۲... د خاص وخت هیڅ تعین نشته، د پردې اهتمام کول اود نامحرمو سره دا اختلاط نه ساتل ضروري دي.^(۲)

۳... د صحیح قول مطابق په قبرستان کې تلاوت کول جائز دي؛ مگر په اوچت آواز سره دې نه لولي.^(۳) په قبرستان کې دلمونځ کولونه په حدیث کې ممانعت راغلی دی.^(۴) له دې وجې نه په قبرستان کې نفل کول جائز نه دي اوکه چېرته د فرض لمونځ کولو ضرورت راپیښ شي؛ نو د قبرستان نه دې یو طرف ته چې قبر د لمونځ کونکي مخې ته نه وي، لمونځ وکړي.^(۵)

د بنځو قبرستان ته تلل

سوال: اکثر خلک دا خبره په یقین سره بیانوي چې بنځې قبر ته نه شي تللی، گناه ده، تاسو وایی چې دا خبره تر کومې پورې صحیح ده؟ آیا د بنځو قبر ته تلل گناه ده؟

۱ [واما النساء اذا اردن زيارة القبور ان كان ذلك لتجديد الحزن والبكاء والندب كما جرت به عادة فلا تجوزهن الزيارة وعليه يحمل الحديث الصحيح لعن الله زانرت القبور وان كانت للاعتبار والترحيم والتبرک بزيارة قبور الصالحين من غير ما يخالف الشرع فلا باس به اذا كن عجائز وكره ذلك للشابات كحضورهن في المساجد للجماعات... الخ (مراقى الفلاح شرح نور الايضاح ص: ۳۴۰ فصل في زيارة القبور، وايضاً في الشامى ج: ۲ ص: ۲۴۲ طبع سعيد)

۲ [ايضاً] -

۳ [قراءة القرآن في المقابر اذا اخفى ولم يجهر لا تكره ولا باس بها... الخ (هندي ج: ۵ ص: ۳۵۰ كتاب الكراهية) ۴ [عن ابى سعيد قل: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: الارض كلها مسجد الا المقبرة والحمام. رواه ابوداود، والترمذى والدارمى (مشكوة ص: ۷۱) وعن جندب قال سمعت النبی صلى الله عليه وسلم يقول: الا وان من كان قبلكم كانوا يتخذون قبور انبياءهم وصالحينهم مساجد، الا فلا تتخذوا القبور مساجد انى اهاكم عن ذلك. رواه مسلم (مشكوة ص: ۶۸) -

۵ [لا تكره الصلاة في جهة قبر الا اذا كان بين يديه... الخ (شامى ج: ۱ ص: ۶۵۴، مطلب في بيان السنة والمستحب)

جواب: په حديث کې دي چې د الله تعالي لعنت دې وي په هغو ښځو باندې کومې چې د قبر د زيارت له پاره ځي^{۱۱} ځينې حضرات د دې حديث په بنا باندې د ښځو قبرستان ته تلل حرام گڼي، د ځينو په نزد مکروه دي، د ځينو په نزد د ښځو تلل هم جائز دي، په دې شرط چې د شريعت خلاف کار نه کوي، صحيح دا ده چې د ځوانو جينکو نل مطلقاً ممنوع دي، او بوډۍ ښځې که چيرې په پرده کې لاړې شي او هلته د شريعت خلاف کار ونه کړي؛ نو د دوی د پاره جائز دي، دا ټول تفصيل علامه شامي رحمه الله ذکر کړی دی.^{۱۲}

ايدا ښځو مزارونو ته ورته ورتګ جائز دی؟

سوال: ايدا ښځو قبرستان ته، مزارونو ته تلل يا محفل سماع (قوالي) منعقد کولو مذهب چهرته اجازت ورکړی دی؟ که دا جائز وي نو تاسو يې د قرآن او حديث په رڼا کې ثابت کړئ، ماسره ويره ده چې تاسو دا اختلافي مسئله گڼلو سره ځان ترې خلاص نه کړئ.

جواب: مسئله اتفاقي وي که اختلافي، خو د جناب په موږ دومره اعتماد هم نشته، چې موږ به درته صحيح مسئله او بنایو بابه يې گول کړو، نو بيا تاسو د سوال رالېږلو زحمت ولې وکړ؟ تاسو ته پکار وو چې د دې مسئلې پوښتنه موديو داسې عالم نه کړې وي چې په هغه باندې موکم از کم دومره اعتماد خووی چې هغه به مسئله نه گول کوي، بلکې د الله تعالی اودهغه د رسول ﷺ د د طرف نه چې پرې د شريعت د ترجماني کومه ذمه واري راځي هغه به دخپلې پوهې مطابق پوره کوي.

زما وره شرعي مسائل نه خود عياشي له پاره دي اونه يوازې د چير چار له پاره، دا خود عمل کولو له پاره او دخپل عمل د اصلاح له پاره دي، لهدا مسئله کم از کم د داسې کس نه معلومه کړئ چې ستاسو په نظر کې صحيح عالم دين وي اودهغه په زړه کې دخداي دومره ويره هم وي چې دخپل ځان يا د خلکو د خواهشاتو درعايت کولو سره د شريعت په مسائلو کې هيڅ قسمه دخان نه کمي زياتي نه کوي.

اوس ستاسو مسئله هم عرض کوم گڼي تاسو به وايئ چې گوره خان يې رانه خلاص کړي د ښځو قبرستان ته تګ واقعي اختلافي مسئله ده اکثرا هل علم يې خويا حرام يا مکروه

^۱ [عن ابی هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم لعن زوارات القبور، رواه احمد والترمذی وابن ماجه، وقال الترمذی، هذا حديث حسن صحيح، وقال: قد رأى بعض أهل العلم أن هذا كان قبل أن يرخص النبي صلى الله عليه وسلم في زيارة القبور فلما رخص دخل رخصته الرجال والنساء وقال بعضهم إنما كره زيارة القبور للنساء لقلة صبرهن وكثرة جزعهن ثم كلامه (مشكوة ص: ۱۵۴، باب زيارة القبور)

^۲ [ان كان ذلك لتجديد الحزن والبكاء والندب على ما جرت به عادةن فلا تجوز وعليه حمل حديث (لعن الله زائرات القبور) وان كان للاعتبار والترحم من غير بكاء والتبرك بزيارة قبور الصالحين فلا بأس اذا كن عجايز ويكره اذا كن شواب (حاشيه رد المحتار، مطلب في زيارة القبور ج: ۲ ص: ۲۴۲)

تحریمي ورته وایي اوڅه حضرات ددې اجازت ورکوي، دا اختلاف داسې راپیدا شو چې په یوه زمانه کې قبرونو ته تګ د هر چاله پاره منع و، سړیو ته هم او ښځو ته هم، بیا وروسته حضور ﷺ ددې اجازت ورکړ او ویې فرمایل: د قبرونو زیارت کوی، هغوی آخرت وریادوي.^{۱۱} کوم حضرات چې د ښځو قبرونو ته ورتګ جائزګڼي د هغوی ویناده چې دا کوم اجازت حضور ﷺ ورکړه دې چې ښځې اوسرې دواړه شامل دي.

او کوم حضرات چې یې ناجائزه ګڼي د هغوی استدلال دادی چې حضور ﷺ په داسې ښځو باندې لعنت فرمایلی دی چې د قبرونو زیارت له پاره لارې شي، له دې قبرونو نه تګ به د هغوی له پاره ممنوع او موجب لعنت وي.

دا حضرات داهم فرمایي چې ښځې یو خود شرعي مسائلونه کمې خبرې وي، دویمه په هغوی صبر، حوصله او ضبط کم وی، ددې وجې نه د هغوی په حق کې غالبه اندیښنه هم داده چې دوی به هلته ژړا ا نګولا کوي یاڅه بدعت به راپیدا کړي، کیدای شي چې ددې ویرې نه حضور ﷺ ددوی قبرونو ته ورتګ موجب لعنت ګرځولی وي، اودا اختلاف هم په هغه صورت کې دی چې ښځې قبرونو ته ورشي اوڅه بدعت کارونکې، ګڼي دچاپه نژدې اجازت نشته، نن سبا چې ښځې د بزرګانو مزارونو ته ورشي اوڅه کوي د هغو په لیدو سره مو یقین راځي چې حضور ﷺ مزارونو ته ورتلونکو ښځو باندې لعنت ولې فرمایلی دی.^{۱۲}

د ښځو او ماشومانو قبرستان ته تګ، او د بزرګ په نامه نذر کول

سوال: د ښځو او ماشومانو قبرونو ته تګ جائز دی او که نه؟ بل دا چې د قبر والا په نوم باندې نذر منل لکه چیلی ورکول او پرې څه څادر خورول او داسې نور...؟

جواب: د اهل قبور له پاره نذر منل بالاجماع باطل او حرام دي، په درمختار کې دي.

پوهیدل پکار دي چې اکثر دعوامو د طرف نه د مړو په نامه چې کوم نذر منل کیږي او دا ولیاء الله، کرامو په مزارونو باندې روپی، پیسې، شیریني، تیل وغیره اچول کیږي د هغوی د قرب له پاره منل کیږي دا بالاجماع حرام او باطل دي، یاد ا چې نذر د الله تعالی له پاره وي او دهغه په فقیرانو باندې خرچ کولو اراده او کړل شي، خلک خاصکر په دې زمانه کې په کثرت سره په دې کې

۱ [عن ابن مسعود رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: هيتكم عن زيارة القبور فزوروها فانها تزهد في الدنيا وتذكر الآخرة. رواه ابن ماجه (مشكوة ص: ۱۵۴، باب زيارة القبور، طبع قديمي).]

۲ [ان كان ذلك لتجديد الحزن والبكاء والندب على ما جرت به عادة فلا تجوز وعليه حمل حديث (لعن الله زائرات القبور) وان كان للاعتبار والترحم من غير بكاء والتبرك بزيارة قبور الصالحين فلا بأس اذا كن عجائز ويكره اذا كن شواب (حاشيه رد المحتار، مطلب في زيارة القبور ج: ۲ ص: ۲۴۲) عن ابن مسعود رضي الله عنهما ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: هيتكم عن زيارة القبور فزوروها فانها تزهد في الدنيا وتذكر الآخرة. رواه ابن ماجه (مشكوة ص: ۱۵۴، باب زيارة القبور، طبع قديمي).]

مبتلادي. دامسئله علامه قاسم په، درر البحار، کې په ډير تفصيل سره ليكلې ده،^{۱۱} علامه شامي رحمته الله عليه ددې په شرح کې ليکي: «دداسې نذر دنا جائزه او حرام کيدو څو وجوهات دي:

اول دا چې دانذر مخلوق له پاره کيږي اود مخلوق په نامه باندې نذر منل جائزه دي؛ ځکه چې نذر عبادت دی اود غير الله عبادت نه کيږي.

دويم دا چې دچاپه نامه نذر منل شوی ده، هغه مړی دی او مړی دهیڅ شي مالک نه وي. دريم دا چې که دنذر کونکي داخيال وي چې دالله تعالی نه سوادامره شوي بزرگان هم په تکويني امورو کې تصرف لري نو دا عقیده غلطه ده، (رد المحتار قبيل باب الاعتکاف ج: ۲ ص: ۳۹؛ اودام اوگوري البحر رائق ج: ۲ ص: ۳۲۰)^{۱۲}

دورو ماشومانو قبرستان ته بوتلل خوبي هوده خبره ده، پاتې شوه دبنخو قبرستان ته دتلو مسئله په دې کې دعلماوو اختلاف دی د ځينو په نزد باندې دبنخو قبرستان ته تلل حرام دي ځکه چې دحضور صلی الله علیه و آله وسلم ارشاد دی:

«دالله تعالی لعنت دې وي، په هغو بنخو باندې چې په کثرت سره دقبرونو زیارت ته ځي،» (رواه احمد والترمذی وابن ماجه، مشکوة، ص: ۱۵۴)^{۱۳}

دځينو حضراتو په نزد باندې مکروه دي، اود ځينو په نزد باندې جائز دی، په دې شرط چې هلته جزع او فزع نه کوي، اود څه غیر شرعي امر ارتکاب ونه کړي، ځنې حرام دي، په دې زمانه کې د بنخو هلته ته تگ دفساد نه خالي نه دی، اکثرې پردې ورځي، اوبيا هلته غیر شرعي حرکتونه کوي. نذرونه کوي، چرهای وړکوي، ددې وجې نه صحیح دادی چې څنگه نن سباد بنخو هلته دورتگ رواج دی، ددې دهیچا په نزد باندې اجازت نشته، بلکه بالاجماع حرام دی.

قبرستان وقف وي ذاتي تصرفات پکې جائز نه دي

سوال: که یوکس ته مسلمان ویل کيږي اود مسلمانانو په قبرستان کې قبرونه مسماروي اوپه هغه باندې کورونونه او کارخانې جوړې کړي، اوپه هغو کې اوسیدل اختیار کړي چې دقبرستان

۱ [واعلم ان النذر الذى يقع للاموات من اكثر العوام وما يوخذ من الدارهم والشمع والزيت ونحوهما الى ضرائح الاولياء الكرام تقريباً اليهم فهو بالاجماع باطل وحرام مالم يقصدوا صرفها لفقرء الانام وقد ابتلى الناس بذلك ولا سيما فى هذه الاعصار وقد بسطه العلامة قاسم فى شرح درر البحار (الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۳۹، قبيل باب الاعتکاف)

۲ [قوله باطل وحرام لوجوه: منها انه نذر لمخلوق والنذر للمخلوق لا يجوز لانه عبادة والعبادة لا تكون لمخلوق، ومنها ان المنذور له ميت والميت لا يملك، ومنها انه ظن ان الميت يتصرف فى الامور دون الله تعالى واعتقاده ذلك كفر)

۳ [عن ابى هريرة رضى الله عنه قال: ان رسول الله صلى الله عليه وسلم لعن زوارات القبور (مشکوة ص: ۱۵۴)

دا احترام دپامالي سبب جوړشي، دهغه په دې عمل باندې د شريعت قانون څه حدقائومي؟
اودهغه ددې عمل تذکره به په کوم انداز کې کيږي؟

جواب: د مسلمانانو قبرستان وقف وی او په وقف کې دا قسمه تصرفات چې په سوال کې ذکر شوي دي جائز نه دي^{۱۱} البته که د چا په ذاتي ځمکه کې قبرونه وي؛ نو هغه هواریدای شي^{۱۲}

قبرستان تر کومه پورې قبرستان پاتې کيږي؟

سوال: قبرستان تر کومه پورې قبرستان پاتې کيږي؟ په ځينې ملکونو کې د يو څو کلونو نه وروسته بله وړ چلوي او په دې باندې آبادي کوي، په شريعت کې ددې کار تر کومه پورې گنجائش شته؟

جواب: قبرونه چې زاړه شي نو د دې د وړانولو اجازه شته^{۱۳} خو د شخصي او ذاتي اغراضو له پاره ددې ځای استعمالول جائز نه دي؛ ځکه چې هغه صرف د مړو د تدفين پاره وقف شوې ده^{۱۴} هولا که د چا ذاتي ځای وي نو زاړه قبرونه وړانول او کرونده پرې کول هم صحيح کيږي^{۱۵} لیکن قبرستان چې وقف وي دې لږه اخستل (او استعمالول) په هيڅ حالت کې هم صحيح نه دي.

د چا په مملوکه ځمکه کې قبر جوړول

سوال: زما ورور وفات شوی دی یوه میاشت وشوه مونږه په کلي کې دده قبر د یو رشتدار په ځمکه چې د قبرستان سره ده جوړ کړ، اول د والدې قبر هم دلته کې دی، هغه سړی موجود نه و، دده د زوی نه مو اجازه واخیسته، بیا په زړه کې مې خیال و چې د ماما زوی دی څه به وائيې قبر تیار شو نو هغه سړی چې راغی نو ده شور وکړ چې زما په ځای کې مو قبر ولې وکنست؟ ځکه چې دغه وخت د جنازې وخت شوی و، دومره وخت نه و چې بل قبر وکنستل

۱ [مقبرة قديمة لخله لم یبق فیها آثار المقبرة هل یباح لاهل الخلة الانتفاع بها؟ قال ابو نصر رحمه الله تعالى : لا یباح الخ (قاضی خان برهامش هندیة ج: ۳ ص: ۳۱۴) وایضا اذا صح الوقف لم یجز بیعه ولا تملیکه الخ، هداية ج: ۲ ص: ۶۴۰، کتاب الوقف طبع مکتبة شرکت علمیه)۔

۲ [ولوبلی المیت وصارت رابا جاز زرعه والبناء علیه کذا فی التبین اذا دفن المیت فی ارض غیره بغیر اذن مالکها فالملک بالخیار الخ (هنديہ، باب الجنائز ج: ۱ ص: ۱۶۷، طبع رشیدیة)۔

۳ [کما جاز زرعه والبناء علیه اذا بلی وصارت رابا (الدرا مختار، مطلب فی دفن المیت ج: ۲ ص: ۲۳۸)

۴ [الوقف ولا یباع ولا یوهب ولا یورث (عالمگیری ج: ۲ ص: ۳۵۰)

۵ [اذا دفن المیت فی ارض غیره بغیر اذن مالکها بالخیار ان شاء امر باخراج المیت وان شاء سوی الارض وزرع فیها (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۷، کتاب الصلاة، الباب الحادی والعشرون، الفصل السادس)

شي، د يو څو خلکو په وينا باندې هغه چپ شو مونږه جنازه او کړه او مړې مو قبر ته حواله کړې اوس ما ته بيا بيا خيال راځي چې که چيرې دا سړی د زړه نه راضي نه شو؛ نو شايد چې زما ورور ته به عذاب وي، جناب! تاسو ته درخواست دادی چې ما ته ددې حل بيان کړئ چې زه څه وکړم؟ هغه څنگه راضي کړم؟ يا د ځای پيسې ورکړم، دا به ستاسو مهرباني وي.

جواب: که د چا په مملوکه ځمکه کې قبرستان جوړ کړل شي نو دده حق جوړېږي چې ځمکه همواره کړي او دا ځمکه استعمال کړي د مړي د ويستلو ضرورت نشته او نه د مړي وارثانو ته د مړي د ويستلو اجازت شته او نه په دې ځمکه کې د تصرف کولو د منع کولو اجازت شته.^{۱۱}

د خوب په وجه د چا په ځمکه کې د جوړ کړي مزار څه سره وکړل شي؟

سوال: مولانا صاحب از مونږ د کلي نه تقريباً يوه ميل لرې په يو پټي کې يو پير صاحب رابنکاره شوی دی، هغه داسې چې يوې بنځې خوب وليده چې پير صاحب وايي چې په فلاني ځای کې زما مزار جوړ کړئ. خلکو مزار جوړ کړ، نن مونږ په خپلو سترگو سره وينو چې په دې مزار باندې روزانه (۲۰۰) نه زيات کسان دعا غوښتلو ته راځي، د کوم مالک چې دا ځمکه ده هغه ډير زيات تنگ دی او وايي چې زما د ځمکې نه دا جعلی مزار لرې کړئ، ليکن هغوی نه مني، تاسو ووايئ چې ددې څه حل دی؟

جواب: د يوې بنځې په وينا باندې مزار جوړول بې عقلی ده، د ځمکې مالک ته پکار دي چې هغه دا هواره کړي او خلق هلته دراتلونو منع کړي.^{۱۲}

^۱ [اذا دفن الميت في ارض غيره بغير اذن مالکها، فالمالک بالخيار ان شاء امر باخراج الميت وان شاء سوى الارض وزرع فيها..... ولا ينبغي اخراج الميت من القبر بعد ما دفن الا اذا كانت الارض مغصوبة او اخذت بشفعة. (عالمگیری ج ۱ ص ۱۶۷) ولا يخرج منه بعد اهالة التراب الا لحق آدمی ان تكون الارض مغصوبة او اخذت بشفعة ويخير المالک بين اخراجه ومساواته بالارض.... الخ (الدر المختار ج ۲ ص ۲۳۸ باب صلاة الجنائز)

^۲ [لا يجوز لاحد ان يتصرف في ملک غيره بلاذنه (شرح المجلة، المادة: ۹۶، ص: ۶۱) (ايضاً اذا دفن الميت في ارض غيره بغير اذن مالکها فالمالک بالخيار ان شاء امر باخراج الميت وان شاء سوى الارض وزرع فيها كذا في التجنيس (عالمگیری، الفصل السادس في القبر والدفن والنقل من مكان الى آخر ج: ۱ ص: ۱۶۷).]

❖ ایصال ثواب ❖

ایصال ثواب له پاره د حضور (ﷺ) نه شروع کول پکار دي

سوال: زه د ذکر کولونه مخکې یو ځل سوره فاتحه، درې ځله قل هو الله شریف، اول او اخرکې درود شریف لولم اوداسې دعا کوم: یا الله! ددې ثواب زما مخدوم او مکرم حضرت... دامت برکاتهم نه واخله تر حضرت محمد ﷺ پورې زما د سلسلې د ټولو مشائخو کرامو پورې ورسوې، او دهغوی د فیوضو او برکاتو نه موږ ته هم حصه رانصیب کړې.

جواب: د حضرت شیخ نور الله مرقدہ د سلسلې مطابق یولس ځله درود شریف اود یارلس ځله قل هو الله شریف ویل (اود دې سره که سوره فاتحه هم وویل شي؛ نوډیره ښه ده)، ایصال ثواب دې وکړل شي او شروع دې د حضور ﷺ دنوم مبارک څخه وکړل شي باقي سهې ده.^(۱)

د حضور اکرم ﷺ له پاره د نوافلو ایصال ثواب

سوال: ما د حضور ﷺ د ایصال ثواب له پاره روزانه د سوره یاسین شریف تلاوت کولو، اوس د څه مودې راهیسې دا عمل د دور کتونو نفلو په ذریعه ادا کوم، آیا داسې کولو سره د ذات پاک ﷺ په احترام کې څه کوتاهي خونه کوم؟

جواب: هیڅ نقصان پکې نشته، د حضور ﷺ له پاره د بدنې او مالي عباداتو په ذریعه د ایصال ثواب اهتمام کول د محبت خبره ده.^(۲)

حضور ﷺ له پاره ایصال ثواب اود یواشکال جواب

سوال: تاسو مفتیان صاحبان ددې لاندې مسئلې په باره کې څه فرمایئ چې مسلمانان د حضور ﷺ په خدمت کې ایصال ثواب کوي، زموږ د ایصال ثواب نه حضور ﷺ ته څه فایده رسیږي؟ هرکله چې حضور ﷺ د دواړو جهانونو سردار دی او د جنت اعلیٰ ترین مقام د حضور ﷺ له پاره یقیني دی.

درود او سلام د الله تعالیٰ په حکم سره لیږو، کما فی النص، د یو خپل عزیز د ایصال ثواب کولو وجه معقوله ده، دهغه د ښېنې له پاره او رفع درجات له پاره؛ نو د ښې کریم ﷺ په سلسله کې د ایصال ثواب کولو په حقیقت باندې رڼا واچوئ اود قرآن او سنت په رڼا صحیح جواب راکړئ

۱ [قلت: وقول علمائنا له ان يجعل ثواب عمله لغیره یدخل فیہ النبی صلی الله علیه وسلم فانه احق بذلك حيث انقذنا من الضلالة... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۴، مطلب فی اهداء ثواب القراءة للنبي صلی الله علیه وسلم)

۲ [وفي البحر من صام او صلی او تصدق وجعل ثوابه لغیره من الاموات والاحياء جازو یصل ثوابها اليهم عند اهل السنة والجماعة كذا في البدائع (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب فی القراءة للميت واهداء ثوابها له)۔

ستاسو احسان مندبه يو.

جواب: دامت له طرف نه د حضور ﷺ له پاره ايصال ثواب نصوص سره ثابت دی. دا ايصال ثواب يو صورت د حضور ﷺ د درجاتو د ترقي دعا او د مقام وسيلې درخواست دی. د صحيح مسلم په حديث کې دي:

«اذا سبعتهم المؤذن فقولوا مثل ما يقول، ثم صلوا على فانه من يصل على صلوة صلى الله عليه وسلم بها عشرًا ثم سلوا الله لي الوسيلة فانها منزلة في الجنة لا ينبغي الا لعبد من عباد الله وارحوا ان اكون انا هو، فمن سال لي الوسيلة حلت عليه الشفاعة...» (مشکوٰۃ ص: ۶۴)

ترجمه: کله چې تاسو د مؤذن اواز واورئ؛ نو دهغه دا اذان په شان جواب ورکوي، بيا په ماباندې درود ووايي، ځکه چې څوک په ماباندې يو ځل درود ووايي الله تعالی ددې په بدله کې په هغه باندې لس رحمتونه نازلوي، بيا زما له پاره د الله تعالی نه د «وسيلې»، درخواست کوي، دا په جنت کې يوه مرتبه ده، چې د الله تعالی په بندگانو کې يوازې د يوبنده شايان شان ده اوزه اميد ساتم چې هغه بنده به زه يم؛ نو کوم کس چې زما له پاره د وسيلې درخواست وکړ، هغه ته به زما شفاعت نصيب کيږي.

اوپه صحيح بخاری کې دي: «من قال حين سبغ التداء، اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلوة القائمة ات محمد بن الوسيلة والفضيلة وابعثه مقاماً محموداً الذي وعدته، حلت له شفاعتي يوم القيامة...» (مشکوٰۃ ص: ۶۵)

ترجمه: کوم کس چې اذان واورې او دا دعا وکړي: اي الله! کوم چې ددې کامل دعوت مالک دی او د قايميدونکي لمونځ، ورکړه محمد ﷺ ته وسيله او فضيلت او د دروې هغه په مقام محمود ندې، د کوم چې تاسو وعده کړې ده، د قيامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت نصيب شي.

حضرت عمر فاروق رضی اللہ عنہ د عمرې له پاره تلو، د اجازې د اخيستو له پاره د حضور ﷺ په خدمت کې حاضر شو؛ نو حضور ﷺ ورته په رخصتي کې وفرمايل: «لا تنسنا يا اخي من دعائك». وفي رواية: اشر كننا يا اخي في دعائك... (ابوداود ج: ۱ ص: ۲۱۰ ترمذی ج: ۲ ص: ۱۹۵)

ترجمه: ورورجانه! موږ په خپلو دعاگانو کې مه هيره اوپه يوروايت کې دي چې ورورجانه! په دعا کې موږ هم شريکوه...

ددې احاديثونه معلومه شوه چې څنگه په ژوند مبارک کې حضور ﷺ ته دعا مطلوب وه، همدغه شان د وفات نه وروسته هم حضور ﷺ ته دعا مطلوب ده.

دا ايصال ثواب يو صورت د اهم دی چې د حضور ﷺ له طرف نه دې قرباني وکړل شي په حديث کې دي چې حضور ﷺ حضرت علي رضی اللہ عنہ ته ددې حکم فرمايلي و:

عن حنث قال رايث علياً رضي الله عنه، قلت له: ما هذا؟ فقال: ان رسول الله صلى الله

عليه وسلم اوصاني ان اضحي عنه، فانا اضحي عنه... (ابوداود، باب الاضحية عن الميت ج: ۲ ص: ۲۹)

ترجمه: حنث وايي چې ما حضرت علي رضي الله وليده، چې ددوو گډانو قرباني يې کوله، ما ورته عرض وکړ: داڅه دي؟ ويې فرمايل چې: رسول الله ﷺ ماته وصيت کړی و چې زه دهغه ﷺ له طرف نه قرباني کوم؛ نوزه دهغه ﷺ له طرف نه قرباني کوم...

وفي رواية: امرني رسول الله صلى الله عيله وسلم ان اضحي عنه فانا اضحي عنه ابدا... (مسند احمد

ج: ۱ ص: ۱۰۷)

وفي رواية: فلا ادعه ابدا. (ايضاً ج: ۱ ص: ۱۴۹)

ترجمه: په يوروايت کې دي چې: رسول الله ﷺ ماته حکم کړی و چې زه دهغه ﷺ له طرف نه قرباني کوم؛ نواوس زه دهغه ﷺ له طرف نه هميشه قرباني کوم...

ترجمه: په يوروايت کې دي چې زه دا کله هم نه پرېږدم...

ددې نه پرته دژوند يو له طرف نه مړيو ته هديه وړاندې کولو يو صورت ايصال ثواب دی او دچا محبوب او معظم شخصيت په خدمت کې د هديې وړاندې کولو غرض دانه وي چې دې هديې سره به دهغه غريبي ختمه شي، يو ډير لوی امير او کبير کس ته دهغه دخپلوانو له طرف نه هديه وړاندې کول يو عام معمول دی او هيڅ يو بې وقوف په ذهن کې به هم دا خبره نه راځي چې زموږ د حقيرې هديې سره به دهغه په مال او دولت کې اضافه وشي، بلکې يوازې د محبت دزياتوالي له پاره هديه وړاندې کيږي، همدغه شان د نبی کریم ﷺ په بارگاه عاليه کې د گناهگارو امتيانو له طرف نه دا ايصال ثواب په ذريعه هديه وړاندې کول د وړاندې کونکوله طرف نه د تعلق او محبت دا ظهاريوه ذريعه ده، چې دهغې سره د جانبينو په محبت کې اضافه کيږي او ددې گټه په خپله ثواب لېږونکي ته رسيږي او د حضور ﷺ درجات قرب کې هم دې سره اضافه کيږي.

علامه ابن عابدين شامي رحمه الله په ،رد المحتار، کې باب الشهيد نه مخکې په دې مسئله باندې مختصرې خبرې کړې دي، دفايدې دحاصلولوله پاره هغه دلته نقل کوم:

،، ذكر ابن حجر رحمه الله في الفتاوى الفقهية ان الحافظ ابن تيمية زعم منع اهداء ثواب القراءة للنبي صلى الله عليه وسلم لان جنابه الرفيع لا يجرا عليه الا بما اذن فيه وهو الصلوة عليه وسؤال الوسيلة له.

قال: وبالغ السبكي رحمه الله وغيره في الرد عليه بان مثل ذلك لا يحتاج لاذن خاص الا ترى ان ابن عمر رضي الله عنهما كان يعتمر عنه صلى الله عليه وسلم عمراً بعد موته من غير وصية وحج ابن

الموفق وهوفي طبقة الجنيد رحمته الله سبعين حجة وختم ابن السراج عنه صلى الله عليه وسلم اكثر من عشرة الاف ختمة وضحي عنه مثل ذلك اه.

قلت: رايت نحو ذلك بخط مفتي الحنفية الشهاب احمد بن الشلبي شيخ صاحب البحر نقلا عن شرح الطيبة للنويري ومن جملة ما نقله ان ابن عقيل من الحنابلة قال: يستحب اهداء له صلى الله عليه وسلم.

قلت: وقول علمائنا له ان يجعل ثواب عمله لغيره، يدخل فيه النبي صلى الله عليه وسلم فانه احق بذلك حيث انقذنا من الضلالة ففي ذلك نوع شكر واسدا جميل له والكامل قابل لزيادة الكمال وما استدل به بعض المانعين من انه تحصيل الحاصل لان جميع اعمال امته في ميزانه يجاب عنه بانه لا مانع من ذلك فان الله تعالى اخبرنا بانه صلى الله عليه وسلم امرنا بالصلوة عليه بان نقول اللهم صلى على محمد، والله اعلم. (شامي ج: ۲، ص: ۲۴۴ طبع مصر)^{۱۱}

ترجمه: ابن حجر (مكي شافعي رحمته الله) په فتاوى فقهيه كې ذكر كړي دي چې دحافظ ابن تيميه رحمته الله خيال دى چې حضور صلوات الله عليه ته دتلاوت ثواب هديه كول منع دي، ځكه چې دحضور صلوات الله عليه په بارگاه عاليه يوازې ددې جرات كيداى شي دكوم چې حكم شوى دى او هغه په حضور صلوات الله عليه باندې صلوٰه او سلام ليرل او هغه ((صلى الله عليه وسلم)) له پاره دوسيلې دعا كول دي.

ابن حجر رحمته الله وايي چې: امام سبكي رحمته الله په امام ابن تيميه رحمته الله باندې ښه ډير رد كړى دى، چې داسې شى دخاص اجازې محتاج نه وي چې ابن عمر رضي الله عنهما، دحضور صلوات الله عليه له وفات نه وروسته د حضور صلوات الله عليه له طرف نه عمرې كولې، هر كله چې حضور صلوات الله عليه ددې وصيت هم نه و كړى، ابن الموفق چې دجنيد هم طبقه دى، دحضور صلوات الله عليه له طرف نه اوياحجونه وكړل، ابن السراج د حضور صلوات الله عليه له طرف نه لس زره ختمه وكړل او حضور صلوات الله عليه له طرف نه يې هم دومره قرباني كړې وې.

زه وايم چې ماهم دا قسمه خبره داخنافو دمفتي شيخ شهاب الدين احمد بن الشلبي، چې دصاحب بحر الرائق استاد دى په تحرير كې ليدلې ده، كومه چې موصوف دعلامه نويري رحمته الله د «شرح الطيبة»، نه نقل كړې ده، په هغه كې موصوف دانقل كړې ده چې په حنابلة كې دابن عقيل رحمته الله قول دى چې دحضور صلوات الله عليه په خدمت كې هديه ثواب مستحب دى.

زه وايم چې زموږ دعلماوو قول دى چې: بنده ته پكار دي چې هغه دخپل عمل ثواب نورو ته وبښي، په دې كې حضور صلوات الله عليه هم داخل دى او حضور صلوات الله عليه ددې دټولونه زيات حق دار دى؛ ځكه چې حضور صلوات الله عليه موږ ته دگمراهي نه نجات راكړى دى، دحضور صلوات الله عليه په خدمت كې ثواب هديه كول ديو قسم شكر په اودحضور صلوات الله عليه داحساناتواعتراف دى او حضور صلوات الله عليه اكر پټي په هر اعتبار

[۱] وايضا طبع ايج ايم سعيد كراچى، مطلب فى اهداء ثواب القراءة للنبي صلى الله عليه وسلم.

سره کامل دی مگر زیادت دکمال قابل وي او کومونه منونکوچې استدلال کړی دی چې دا تحصیل حاصل دی ځکه چې دامت تمام اعمال په خپله د حضور ﷺ په نامه اعمال کې درج کیږي. ددې جواب د اکیدای شي چې د شی په ایصال ثواب کې مانع نه دی، الله تعالی په خپله موږ ته خبراکړی دی چې الله تعالی په خپل محبوب باندې رحمتونه نازلوي، ددې باوجود موږ ته حکم دی چې موږ د حضور ﷺ له پاره درحمت طلب کولوله پاره، اللهم صلی علی محمد،، وایو.

سوال: زه دقرآن کریم تلاوت اوصدقه خیرات کوم اودحضور ﷺ نه وروسته اکابروعلما، کراموته ثواب وربنم، خو د څوورځو راهیسې یوخیال مې زړه ته راځي چې دهغه له وجې ډیرزیات پریشانم یم، خیال دادی چې موږ هغو هستیانوته ثواب وربنوپه چاچې الله تعالی په خپله درود او سلام وړاندې کوي، یعنې په حضور ﷺ باندې توبه توبه، معاذالله، موږ دومره لوی یوچې یوڅو ایتونه ولولو اودهغه ثواب حضور ﷺ اوصحابه رضی الله عنهم پورې رسوو، داخوپه پوهه کې دنه راتلوواله خبره ده؟

جواب: دایصال ثواب یوصورت خودادی چې بل محتاج وگنل شي اوهغه ته ثواب وروښل شي داصورت خو دحضور ﷺ اونورودالله تعالی دمقبولو بندگانوپه حق کې نه پیدا کیږي اوپه دې کې ستاسودشک همدغه منشاده، دویم صورت دادی چې ددې بزرگانوپه موږ باندې بې شمیره احسانات دي اوداحسان شناسي تقاضا هم داده چې موږ دهغوی په خدمت کې هدیه وړاندې کړو، ظاهره ده چې ددې بزرگانوپه خدمت کې دایصال ثواب اود درجاتو دترقي نه پرته څه هدیه وړاندې کیدای شي؟ نوزموږ ایصال ثواب ددې له وجې نه دی چې: معاذالله... دا حضرات زموږ دایصال ثواب محتاج دي، بلکې دادالله تعالی په موږ باندې احسان دی چې دایصال ثواب په ذریعه زموږ له پاره ددې بزرگانوپه خدمت کې هدیه وړاندې کولودروازه یې راته خلاصه کړه، چې دهغه له وجې زموږ داحسان شناسي حق هم اداکیږي اوددې بزرگانوسره زموږ په محبت اومینه کې اضافه هم کیږي اودې سره ددې بزرگانوپه درجاتوکې نوره ترقي هم کیږي اوددې په برکت سره زموږ دگناهونوکفارهم کیږي اوموږ ته دالله تعالی دعنايت نه بې شمیره برخه هم ملاویږي، ددې مثال داسې وگنئ چې په یوغریب مزدورباندې دبادشاه بې شمیره احسانات وي اوهغه دخپل محبت دغوښتنې له وجې څه هدیه بادشاه ته وړاندې کول وغواړي اوبادشاه ازراه مراحم خسروانه دهغه هدیه قبوله کړي اودهغه له وجې نورانعامات هم ورکړي، دلته به هیچاته داشک نه وي چې ددې فقیردرویش هدیه وړاندې کول دبادشاه دضرورت له وجې نه دي، نه بلکې داپه خپله دهغه مسکین ضرورت دی.

د ایصال ثواب شرعي حیثیت

سوال: ایا د اسلام مطابق ایصال ثواب صحیح دی؟

جواب: په اسلام کې د ایصال ثواب کولو حکم دی او مړي ته دا د تحفې (ډالۍ) په شکل کې ملاوړېږي، د یوې خاصې ورځې د تعیین نه پرته څه نیک عمل یا د صدقې او د خیرات په نیت کولی شي^(۱).

په نبي کریم (ﷺ) باندې د درود او سلام طریقه

اوبل دا چې د ایصال ثواب له پاره فاتحه لوستل

سوال: د جمعې په ورځ (۲۶) جولای (۱۹۹۱ء) د اقرأ په مضمون کې د درود شریف ثمرات او برکاتو باندې د قمر سلطان عابد علي مضمون مې وکوت، مضمون ډېر مدلل دی او ډیر په محنت سره لیکل شوی دی، هغه د قرآن کریم آیت نمبر (۵۵) سورة احزاب نمبر (۳۳) ذکر کړی و، چې د هغه معنا داده: «الله تعالی او ټولې فرېښتې په نبي کریم (ﷺ) باندې صلوٰه او سلام لیږي او اې مسلمانانو! تاسو هم په هغه باندې صلوٰه او سلام ولیږئ»^(۱)، خو پوره مضمون کې د درود شریف ذکر چیرته نه دی کړی چې کوم په موږ باندې فرض شوی دی؛ نو موږ درود شریف وایو؛ نو څنگه به وایو او په کومو الفاظو سره به وایو؟ که چیرې درود شریف دې ته وایي: «اللهم صلی علی محمد وعلی آل محمد وبارک وسلم علیه»؛ نو د دې معنا به دا وي چې: اې الله! ته په محمد (ﷺ) او په آل محمد باندې صلوٰه و سلام ولیږه، گویا چې موږ د الله تعالی حکم په الله تعالی باندې لگوو، که یو عالم دین جواب وکړي چې دا کوم یو آیت دی؟ او ایا نبي کریم (ﷺ) موږ ته څنگه ښودلې دي؟ حالانکې الله تعالی په سورة احزاب په آیت نمبر (۴۲) کې ارشاد فرمایلي چې: «... هغه ذات دی چې په ټولو مؤمنانو باندې صلوٰه او سلام لیږي او ټولې فرېښتې هم د دې له پاره چې تاسو د تیارو نه رڼا (نور) طرف ته بوځي او هغه په مسلمانانو باندې مهربان دی، دلته زه عرض کوم چې په کومو مسجدونو کې د جمعې د لمانځه نه وروسته سلام ویل کیږي، هلته یو لوی تعداد په سلام کې د شریک کیدو په ځای فوراً ودرېږي او تښتي او سلام ویونکي پاتې شي او عام ډول په مسجدونو کې سلام، خو بلکل ذکر کیږي نه او عالمان دې ته بدعت وایي او د یوې ډلې وینا ده چې هغوی د درود او د فاتحې قایله هم نه

^(۱) [عن عبدالله بن عباس رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما لميت في القبر الا كالغريق المتفوت ينتظر دعوة تلحقه من اب او ام او اخ او صديق، فاذا لحقته كان احب اليه من الدنيا وما فيها وان الله تعالى ليدخل على اهل القبور من دعاء اهل الارض امثال وان هدية الاحياء الى الاموات الاستغفار لهم. رواه البيهقي في شعب الايمان (مشكوة ص: ۲۰۶) (صرح علماؤنا في باب الحج عن الغير بان للانسان ان يجعل ثواب عمله لغیره صلاة اوصوماً او صدقة او غيرها كذا في الهداية (رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب في القراءة للميت واهداء ثوابه له)

دي او كه چيرې د دوى نه پوښتنه وشي؛ نو چې قرآن خو پرته د سورة نه شروع كيږي هم نه او هيڅ يو لمونځ داسې نه شته چې په هغه كې سورة فاتحه نه ويل كيږي، اوس كه چيرې موږ د مرحومو والدينو او د خپلو خپلوانو د روحونو د ايصال ثواب له پاره درود او فاتحه وايو؛ نو دا د دوى په نزد بدعت دى او كه چيرې موږ په فاتحه كې شريكيدونكو باندې په دې باندې څه وخورو؛ نو هغه هم د دوى په نزد بدعت دي؛ نو ايا موږ دوى وږي رخصت كړو؟ چې ورور به خپل كورته ځي او روتې به خوري دا مو ومنله چې بدعت دي، يعنې د رسول الله (ﷺ) نه وروسته پيداواردى، خوميلمستيا خو د اسلام د اخلاقو يو اهم جز دى، ددې نه پرته موږ ټول مسلمانان په دې فاتحه كې شريك شو؛ نو دا فاتحه به كيږي او په نبى كريم (ﷺ) باندې درود او سلام به هم د الله تعالى د حكم مطابق وي، دا بدعت ضروري دى، خو گناه نه ده بلكې نيكې ده.

جواب: الله تعالى چې كوم حكم فرمايلى دى چې په نبى كريم (ﷺ) باندې درود وليږي ددې تفسير په خپله نبى كريم صلى الله عليه وسلم فرمايلى دى چې داسې وايي: اللهم صل على محمد وعلى آل محمد... الخ له دې وجې دا درود د الله تعالى د حكم تعميل دى.^(۱) په مسجدونو كې چې كوم په لود سپيڅرو باندې په زوره زوره صلوة او سلام لوستل كيږي ددې حكم نه نبى كريم (ﷺ) كړى دى او نه صحابه كرامو (رضي الله عنهم) داسې كړي دي او نه امام ابوحنيفه (رحمه الله) ددې تعليم ور كړى دى، دې ته دين گڼل غلط كار دى، فاتحه خو هر مسلمان په لمونځ كې وايي او د دې هره ورځ تلاوت هم كوي له دې وجې هيڅ يو مسلمان نه د فاتحې منكر دى او نه د درود شريف، خو كه د يو ځان نه جوړشوى شي نوم چا فاتحه كيښوده او درود يې ورته كيښود؛ نو ددې هيڅ يو مسلمان هم نه شي قائل كيداى. كوم خلك چې د قرآن خواني له پاره جمع شي د دوى دعوت كولو ته دا حنافو فقهاوو مكروه او بدعت ويلى دي^(۲) كه چيرې ستا مسلک د مسلک حنفي نه پرته څه بل مسلک دى؛ نو بيا بحث كول بې فائدي دي، خو كه چيرې ته هم په فقه حنفي باندې عمل كوي؛ نو د فقه حنفي حواله وركول پكار دي دخپل ځان نه يوه خبره جوړول او دې ته په دين كې داخلول نه ستا له پاره جائز دي او نه زما له پاره.

يادونه: په دې مسئلوي باندې زما د كتاب "اختلاف امت او صراط مستقيم"، مطالعه وكړئ، والسلام

^(۱) [عن كعب بن عجرة قال: قال رجل يا رسول الله! اما السلام عليك فقد علمناه فكيف الصلاة عليك؟ قال: قل: اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد..... الخ (روح المعاني ج: ۲۲ ص: ۷۷، مشكوة ص: ۸۶ باب الصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم وفضلها، الفصل الاول)]

^(۲) [وفي البرازية: ويكره اتخاذ الطعام في اليوم الاول والثالث وبعد الاسبوع ونقل الطعام الى القبر في المواسم واتخاذ الدعوة لقراءة القرآن وجمع الصلحاء والقراء للنختم او لقراءة سورة الانعام او الاخلاص. والحاصل ان اتخاذ الطعام عند قراءة القرآن لاجل الاكل يكره (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۰ مطلب في كراهة الضيافة من اهل الميت)]

د ايصال ثواب مرحوم ته پته لگيري او هغه ته د تحفي په ډول ملاويري

سوال: د ايصال ثواب له پاره فاتحه ولوستل شي يا قرآن خواني وکړل شي يا په صدقه جاريه کې پيسې ورکړل شي؛ نو آيا د مرحوم روح ته ددې پته لگيري؟

جواب: هو! پته لگيري، د ايصال ثواب له پاره چې تاسو کومه صدقه خيرات کوي يا المونځ روژه، دعا، تسبيح، د تلاوت ثواب وربښي؛ نو ددې ثواب مړي ته ستاد تحفي په حيثيت سره پيش کيږي، په دې باندې دا حاديثوليکل به د طوالت سبب جوړشي.^(۱)

مسلمان که هر څومره گناه کار وي، هغه ته د خيرات نفع رسيږي

سوال: د ځينې عالمانو نه مې اوريدلي دي چې د يو کس د وفات نه پس که هغه انسان په خپله نیک تير شوی نه وي او نیک عمله نه وي، د قرآن شريف ختم، يا دهغه دا ولا د دعا، څه فائده نه شي ورسولي؟ دا تر کومې پورې صحيح ده؟

جواب: مسلمان که هر څومره گناه کار وي هغه ته نفع رسيږي^(۲) کافر ته نه رسيږي^(۳) تاسو چې څه اوريدلي دي (په دې شرط چې تاسو ته صحيح يادوي) ددې مطلب به دا وي چې بنده ته دنیکي اهتمام په خپله کول پکار دي، کوم کس چې ټول عمر نه لمونځ اونه روژه ونیوله، نه د حج

۱ [وفي البحر من صام او صلى او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز ويصل ثوابها اليهم عند اهل السنة والجماعة كذا في البدائع (شامی، مطلب في القراءة للميت ج: ۲ ص: ۲۴۳) . ايضاً: عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما الميت في قبره الا شبه الغريق المتغوث ينتظر دعوة تلحقه من اب او ام او ولد او صديق ثقة، فاذا لحقته كانت احب اليه من الدنيا وما فيها، وان الله ليدخل على اهل القبور من دعاء اهل الارض امثال الجبال وان هدية الاحياء الى الاموات الاستغفار لهم واخرج عن عمرو بن جرير قال: اذا دعاء العبد لاختيه الميت اتاه بها الى قبره ملك فقال: يا صاحب القبر الغريب! هذه هدية من اخ عليك شفيق (شرح الصدور ص: ۳۰۵، باب ما ينفع الميت في قبره) . ايضاً: وعن انس رضي الله عنه ان سعداً اتى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله صلى الله عليه وسلم! ان امي توفيت، ولم توص فهل ينفعها ان اتصدق عنها؟ قال: نعم، وعليك بالماء واخرج الطبراني في البزار بسند حسن عن انس رضي الله عنه قال: جاء رجل الى نبي (ص) فقال: ان ابى قدمات ولم يحج حجة الاسلام فقال: ارايت لو كان على ابيك دين اكنت تقضيه عنه؟ قال: نعم! قال: فانه دين الله فاقضه عنه (شرح الصدور ص: ۳۰۷، ۳۰۸) . د تفصيل له پاره وگورئ شرح الصدور ص: ۳۰۱ نه تر ۳۱۵ پوري، طبع دار الكتب العلمية بيروت).

۲ [ايضاً] .

۳ [الثالث المراد بالانسان الكافر فله ماسعى فقط فلا يبقى له في الآخرة شيء الخ (طحاوى على مراقى الفلاح ص: ۳۴۱) . ايضاً: وان ليس للانسان الاماسعى الثالث: ان المراد بالانسان هنا الكافر، فاما المؤمن فله ماسعى، وماسعى له، قاله الربيع بن النضر (شرح الصدور ص: ۳۱) طبع دار الكتب العلمية] .

زکات يې څه پرواه کوه، نه ورته دقرآن پاک دتلاوت توفيق ملاو شو، بلکې دکلمې دصحيح زده کولو ضرورت نه گڼي، دداسې کس په وفات باندې دخلکو قرآن خواني، دريمې، څلوېښتې چې کوم رسم دی، ددې نه به هغه ته څه فايده ورسېږي؟ خلک دفرائضو او واجباتو داسې اهتمام نه کوي، څنگه چې ددې رسمونو اهتمام کول ضروري گڼي.

د ورکشوي کس له پاره ايصال ثواب جائز دی

سوال: زما خاوند د دولسو کالو راهيسې ورک دی، دورکيدويه وخت کې دهغه عمر کم ويښ دوه څلوېښت کاله و، مونږ ته هيڅ پته نشته، چې هغه ژوندی دی يا هغه وفات شوی دی؟ مونږ خلکو د فالنامو اونورو ډيرو طريقو سره معلومات حاصل کړل؛ نو همدغه پته لگيږي چې هغه ژوندی دی، ستاسونه پوښتنه دا کوم چې که هغه وفات شوی وي؛ نو دهغه دروح ايصال ثواب له پاره قرآن خواني وغيره کيدای شي او که نه؟ ځکه چې مونږ ټول ډيرزيات پريشانه يو، چې که دهغه انتقال شوی وي نو دهغه له پاره مونږ خلکو تراوسه پورې بالکل څه کړي نه دي، تاسو راته ووايئ چې ددې مسئلې په شريعت کې څه حل دی ستاسوبه ډيره مهرباني وي.

جواب: ترڅو پورې چې د خاصو شرائطو سره عدالت فيصله ونکړي، تر هغه وخت پورې دهغه دوفات حکم خوجاري کيدای نه شي^{۱۱} البته په ايصال ثواب کې څه نقصان نه شته. ايصال ثواب خو د ژوندي له پاره هم کيدای شي^{۱۲} اودا د فالنامويه ذريعه پته لگول غلط دي او په دې باندې يقين کول هم جائز نه دي.^{۱۳}

د مرحومينوله پاره دايصال ثواب طريقه

سوال: زمونږ کوم مشران چې وفات شوي دي، دهغوی روح ته دثواب بښلوله پاره خوراک وغيره ويشل څنگه دي؟ اود ثواب بښلو طريقه څه ده؟ مهرباني وکړئ او په دې مسئله باندې پوره رڼا واچوئ!

جواب: مرحومينو ته دايصال ثواب په مسئله کې څه امور ستاسوبه خدمت کې پيش کوم، تاسوبه دې باندې ځان ښه پوه کړئ:

۱: د مرحومينو له پاره، څوک چې ددې دنيانه رخصت شوي دي دژونديو بس همدغه يوه تحفه ده چې هغوی ته دې ثواب وروښيي، په حديث کې دي چې يو کس دحضور ﷺ په خدمت کې

۱ [تفصيل دپاره اوگورئ: حيله ناجزه ص: ۵۹، د مفقود احکام]۔

۲ [ايضاً تيره شوی حاشيه (ولى البحر من صام اوصلى او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز... الخ) اوگورئ!]۔

۳ [عن حفصة رضى الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من اتى عرافا فساله عن شىء لم يقل له صلوة اربعين ليلة. رواه مسلم (مشکوٰۃ ص: ۳۹۳ باب الکھانة، الفصل الاول)۔]

حاضر شو او عرض يې وکړ چې يارسول الله ﷺ ازما دموريلارد وفات نه وروسته هم دهغوی سره دحسن سلوک څه صورت شته؟ کوم چې زه اختيار کړم، حضور ﷺ ورته وفرمايل: هوادهغوی له پاره دعا او استغفار کول، دهغوی نه وروسته دهغوی وصيت نافذول، اودهغوی متعلقينو سره صله رحمي کول، اودهغوی دوستانو سره په عزت ملاويدل. (ابوداود، ابن ماجه، مشکوه ص: ۲۰) (۴۲۰)

په يوبل حديث کې دي ديوکس دوالدين مړه شول اودی په ژوندباندي دهغوی نافرمانه و، مگردهغوی دمرگ نه وروسته دهغوی له پاره دعا، استغفار کوي، تردې پورې چې الله تعالی دی دخپل موريلار فرمانبرداره وليکي. (بيهي شعب الايمان، مشکوه ص: ۲۱) (۴۲۱)

په يوبل حديث کې دی چې: يوکس عرض وکړ يارسول الله ﷺ ازما موروفات شوې ده، که زه دهغې دطرف نه صدقه وکړم؛ نو دهغې له پاره به مفیده وي؟ حضور ﷺ ورته وفرمايل ضرور! هغه عرض وکړ چې: زما سره باغ دی زه تاسوگواه جوړوم چې ماخپل هغه باغ دموردطرف نه صدقه کړي. (ترمذی ص: ۱۴۵) (۴۲۱)

۲: دايصال ثواب حقيقت دادی چې کوم نیک عمل تاسو وکړئ دهغه دکولونه مخکې نيت وکړئ چې ددې کوم ثواب حاصل شي هغه دې الله تعالی مړي ته ورکړي، همدغه شان ديونیک عمل دکيدونه وروسته هم دانيت کيدای شي اوکه په ژبې سره دعاوکرل شي؛ نوښه ده. غرض داچې دنیک عمل کوم ثواب تاسوته ملاويدونکی و، تاسوهغه ثواب مړي ته هبه کړئ، دادايصال ثواب حقيقت دی.

۳: دامام شافعی رحمه الله په نزدباندي مړي ته يوازې دعا اود صدقاتو ثواب رسيږي، دقرآن پاک دتلاوت اونورو بدني عبادتونو ثواب نه ورسيږي، خو دجمهورومذهب دادی چې دهرنفلي عبادت ثواب مړي ته بېنل کيدای شي، مثلاً: نفلي لمونځ، روژه، صدقه، حج، قرباني، دعا او استغفار، ذکر، تسبيح، درودشریف تلاوت دقرآن پاک وغيره. حافظ سيوطي رحمه الله ليکلي دي چې دشافعي مذهب تحقيق کونکوهم دامسلک اختيارکړی دی، (۴۱) ددې وجې نه کوشش کول

۱ [عن ابی اسيد الساعدي رضی الله عنه قال: بينا نحن عند رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا جاء رجل من بني سلمة فقال: يا رسول الله (ص)! هل بقي من بر ابوي شيء ابرهما به بعد موتهما؟ قال نعم! الصلاة عليهما، والاستغفار لهما، وانفاذ عهديما من بعدهما وصلة الرحم التي لا توصل الا بهما، واكرام صديقهما (مشكوة ص: ۲۰ باب البر والصلة)۔

۲ [عن انس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان العبد لموت والداه او احدهما وانه لهما لعاق فلا يزال يدعو لهما ويستغفر لهما حتى يكتب الله لهما باراً (مشكوة ص: ۲۱ باب البر والصلة، طبع قديمي)۔

۳ [ان سعد بن عبادة توفيت امه وهو عنها غائب فقال: يا رسول الله! ان امي توفيت وانا غائب عنها، اينفعها شيء ان تصدق به عنها؟ قال: نعم اقال: فاني اشهدك ان حانطي المخراف صدقة عليها (صحيح البخاري ج: ۱ ص: ۳۸۶، باب اذا قال ارضى او يستاني صدقة عن امي فهو جائز، ايضاً: شرح الصدور ص: ۳۰۷)۔

۴ [صرح علمائنا في باب الحج عن الغير بان للانسان ان يجعل ثواب عمله لغیره صلاة او صوماً او صدقة او غيرها كذا في الهداية..... هو مذهب اهل السنة والجماعة لكن استثنى.... [بقية جاشيه په راروانه صفحه....

پكاردی چي دهر قسمة عبادت ثواب دي مروتہ و بنبل شي، مثلاً: دقرباني په ورخو كې كه تاسوسره گنجائش وي؛ نودوفات شويو موريلار يانورو مشرانوله طرف نه قرباني كوي. دهيرو بزرگانو دامعمول دی چي هغوی دحضور ﷺ دطرف نه قرباني كوي، همدغه شان دنفلي لمونځ، اوروژي ثواب وربنل پكاردی، كه گنجائش وي؛ نودموريلار اونورو بزرگانوله طرف نه دي نفلي حج او عمره و كړل شي، مورې خلك خوورځي په مري وژاړو او ډير زريې هيركړو، دا ډير دي مروتۍ خبره ده، په يوحديث كې دي چي په قبر كې دمري مثال داسې دی، لكه چي يو كس په درياب كې ډوبیږي، هغه څلورو واړو طرفونوته گوري، چي ايا څوك دهغه مددته راروان دی؟ همدا په قبر كې مري هم د ژونديو لهطرف نه ايصال ثواب ته په انتظار كې وي او كله چي هغه ته دصدقې، خيرات وغيره ثواب وروسيږي نو هغه داسې خوشحاليږي، گوياهغه ته دتولي دنيا دولت وركړل شو.^{۱۱}

۴. په صدقاتو كې دتولونه افضله صدقه چي دهغي ثواب مري ته وبنل شي صدقه جاريه ده، مثلاً: دمري دا ايصال ثواب له پاره دڅه ضرورت په ځای كې يې كوهی وكنستلو، چيرته يې جومات جوړ كړ، چيرته يې په ديني مدرسه كې دحديثو، فقې كتابونه وقف كړل، دقرآن كريم نسخې يې واخيستلې او وقف يې كړې، ترڅو پورې چي ددې شيانو څخه استفاده كيږي، مري ته به يې پوره ثواب رسيږي، حديث كې دي چي حضرت سعد رضي الله عنه دحضور ﷺ په خدمت كې

...بقية د تير مخ].. مالك والشافعي العبادات البدنية الحضة كالصلاة والتلاوة فلا يصل ثوابها الى الميت عندهما..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۳، وايضاً في فتح القدير ج: ۲ ص: ۳۰۸) اختلف في وصول ثواب القراءة للميت، فجمهور السلف والائمة الثلاثة على الوصول، وخالف في ذلك امامنا الشافعي مستدلاً بقوله تعالى: وان ليس للانسان الاماسى، واجاب الاولون عن الآية باوجه، احدها: انها منسوخة بقوله تعالى والذين امنوا واتبعهم ذريتهم الآية ادخل الانباء الجنة بصلاح الآباء..... الثالث ان المراد بالانسان هنا الكافر، فاما المؤمن فله ماسعى وما سعى له قاله الربيع بن انس..... واستدلوا على الوصول بالقياس على تقدم من الدعاء والصدقة والصوم والحج والعق فانه لا فرق في نقل الثواب بين ان يكون عن حج او صدقة او وقف، او دعاء او قراءة وبالا حاديث الاتي ذكرها وهي وان كانت ضعيفة فمجموعها يدل على ان لذلك اصلاً وبان المسلمين مازالوا في كل عصر يجتمعون ويقرءون لموتاهم من غير نكير فكان ذلك اجماعاً قال القرطبي رحمه الله..... واما القراءة على القبر، فجزم بمشروعيتها اصحابنا وغيرهم..... وقال النووي رحمه الله في شرح المهذب: يستحب لزائر القبور ان يقرأ ماتيسر من القرآن ويدعوا لهم عقبها نص عليه الشافعي واتفق عليه الاصحاب وزاد في موضع آخر: وان ختموا القرآن على القبر كان افضل (شرح الصدور ص: ۳۱۰، ۳۱۱ باب في قراءة القرآن للميت او على القبر)۔

۱ [واخرج البيهقي في شعب الايمان والديلمي، عن ابن عباس رضى الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما الميت في قبره الا شبه الغريق المتغوث ينتظر دعوة تلحقه من اب او ام او ولد او صديق ثقة، فاذا لحقته كانت احب اليه من الدنيا وما فيها وان الله ليدخل على اهل القبور من دعاء اهل الارض امثال الجبال (شرح الصدور للسيوطي رحمه الله ص: ۳۰۹، باب: ما ينفع الميت في قبره، طبع دار الكتب العلمية بيروت)۔

حاضر شو او عرض يې وکړ: يا رسول الله ﷺ! زما مور وفات شوې ده، هغې دوفات نه مخکې وصيت ونکړې شو، زما خيال دی که هغې ته موقعه ملا وشوې وي: نو هغې به ضرور وصيت کړې و، ايا که زه دهغې له طرف نه صدقه وکړم نو هغې ته به ورسيږي؟^{۱۱} حضور ﷺ ورته وفرمايل: ضرور، عرض يې وکړ: څه صدقه کړم؟ ويې فرمايل: اوبه بهترې دي، حضرت سعد بن ابى وقعه یو کوهی ووېست او ويې ويل چې: داد سعد دمور له پاره دی. (صحيح بخاری)^{۱۲}

۵: دا يصال ثواب په سلسله کې دا خبره هم ياد ساتل پکار دي چې مړي ته به هم دهغه شي ثواب رسيږي چې خالص دالله تعالى له پاره ورکړل شوي وي، په هغو کې مقصد نمودا و نمائش نه وي. نه دهغو اجرت او معاوضه اخيستل شوې وي، دلته زموږ په ځايونو کې ډير خلک ايسال ثواب کوي مگر په هغو کې دنمودا و نمائش ملاوت وکړي.

مثلاً: د مرحومينو دا يصال ثواب له پاره ديگونه پاڅه کړي، که هغوی ته وويل شي چې: داڅومره خرچه چې ته په دې باندې کوي، همدومره غله يا پيسې يتيم مسکين ته ورکړه! نو په دې باندې دهغوی زړه نه راضي کيږي، ځکه چې په پټه يو مسکين يتيم ته په ورکولو کې هغه نمائش نه کيږي کوم چې په ديگونو پخولو کې وي، ددې عرض کولو مقصد دا نه دی چې د خوراک ايسال ثواب نه رسيږي، بلکې مقصد دا دی چې کوم حضرت دا يصال ثواب له پاره خوراک وېشي، هغوی دې دنمودا و نمائش نه احتياط وکړي. گنې هغوی ته به دا يصال ثواب مقصد حاصل نه شي.

په دې سلسله کې يوه دا خبره هم ياد ساتل پکار دي چې ثواب به هم دهغه خوراک ملاويږي کوم چې چاغريب مسکين خوړلی وي، دلته زموږ په ځايونو کې داوي چې دمړي دا يصال ثواب له پاره کوم خوراک پوخ کړل شي، هغه دبرآدری خلک و خوري اوروان شي، فقيرانو او مسکينانو حصه په هغه کې ډيره کمه وي، مالدارانو خلکو ته دا يصال ثواب والا خوراک خوړل پکار نه دي، ځينې عالمانو ليکلي دي چې: کوم کس دداسې خوراک په انتظار کې وي، دهغه زړه تور شي، الغرض چې کوم خوراک يې په خپله په کور کې وخوړ يا دوستانو ورشته دارانو وخوړ، دهغې سره ايسال ثواب نه کيږي، مړو ته به دهغه خوراک ثواب رسيږي کوم چې فقيرانو او مسکينانو

۱ [عن عائشة رضى الله عنها ان رجلاً (وفى رواية سعد بن عبادة) قال للنبي صلى الله عليه وسلم: ان امي افلنت نفسها واراها لو تكلمت تصدقت افا تصدق عنها؟ قال: نعم تصدق عنها (صحيح البخارى ج: ۱ ص: ۱۶۹، ۳۸۶، باب ما يستحب لمن توفى فجاءة ان يتصدقوا عنه) (وفى رواية ابن عباس رضى الله عنهما) ان سعد بن عبادة رضى الله عنه اخابني ساعدة توفيت امه وهو عنها غائب فاتى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله! ان امي توفيت وانا غائب عنها فهل ينفعها شيء ان تصدقت به عنها؟ قال: نعم! (صحيح البخارى ج: ۱ ص: ۳۸۷، مشكوة ص: ۱۶۹) —

۲ [اخرج احمد والاربعة، عن سعد بن عبادة قال: يا رسول الله! ان امي ماتت فاي الصدقة افضل؟ قال: الماء: فحفر بئراً وقال هذه لام سعد — (شرح الصدور للسيوطي رحمه الله ص: ۳۰۷، باب ما ينفع الميت فى قبره)

خوړلې وي او په څه باندې چې خيرات كونكي څه قسمه معاوضه نه وي اخيستي او نه رڅڅه
مطلوب نمود اونمائش وي.

آيا د ثواب بښلونه وروسته هغه سره څه پاتې كيږي؟

سوال: زه د قرآن كريم ختم كوم او ثواب يې حضور ﷺ اود خپل خاندان مړو او مسلمان امت ته
وربښم، نو آيا په دې ثواب كې زما برخه نشته؟ يو صاحب فرمايي چې كوم څه تا ولوستل او
نور وته دې وركړل اوس ستاله پاره په كې څه دي؟

جواب: د ضابطې معامله هماغسې كيدل پكار دي څنگه چې دا صاحب فرمايي، خو د الله
تعالی سره يوازې د ضابطې معامله نه كيږي، بلكې د فضل او كرم او انعام او احسان معامله
كيږي، له دې وجې ثواب بښونكي ته هم پوره پوره اجر او ثواب ملاويږي، بلكې دهغه نه هم
زيات.^(۱)

ايسال ثواب ثابت دی او بښونكي ته هم ثواب ملاويږي

سوال: د تلاوت كلام پاك نه وروسته ثواب د حضور ﷺ نه واخله ترټولو مسلمانانو سپړو او
بښخو ته بښم، هره ورځ اود هر تلاوت نه وروسته همدغه شان ثواب بښل دخپل ذخيره آخرت او
سبب رحمت خداوندي د حاصلولو له پاره مناسب دي او كه نه؟ ځكه چې ما اوريدلي دي چې
دغه شان خپله لمن خالي پاتې كيږي او چاته چې يې ثواب وروبښنه هغه ته هم ورسپري.

جواب: اول زه هم ددې قائل وم، چې دا ايسال ثواب كولونه وروسته بښونكي ته هيڅ نه
ملاويږي، خو دوه حديثونه اويو فقهي عبارت چا دوست راوليږه چې دهغه نه معلومه شوه چې
د ايسال ثواب سره اجر ملاويږي او هغه دادی: «من مر على المقاتر فقرا فيها إحدى عشرة مرة
قل هو الله أحد ثم وهب أجره للاموات أعطى من أجر بعدد الاموات»، (الرافعي، عن علي، كنز العمال
ج: ۱۵ ص: ۶۵۵ حديث: ۴۲۵۹۵، اتحاف ج: ۱۰ ص: ۳۷۱)

ترجمه: كوم كس چې په قبرستان تير شو او په قبرستان كې يې يولس ځله قل هو الله شريف ولوسته
او دهغې ثواب يې مړو ته وبښنه؛ نو هغه ته به د مړو د تعداد برابر ثواب وركړل شي،،
«من حج عن ابيه او امه فقد قضى عنه حجته وكان له فضل عشر حجج».

(دارقطني، عن جابر، فيض القدير ج: ۶ ص: ۱۱۶)

۱ [الافضل لمن يتصدق نفلا ان ينوي لجميع المؤمنين والمومنات لانهاتصل اليهم ولا ينقص من اجره شيء
..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۳) ايضاً: وخرج ايضاً عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله
صلى الله عليه وسلم: اذا تصدق احدكم بصدقة تطوعاً فليجعلها عن ابويه، فيكون لها اجرها ولا ينقص من
اجره شيئاً. ايضاً: وخرج في الاوسط عن ابي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
من حج عن ميت فللذي حج عنه مثل اجره (شرح الصدور ض: ۳۰۸، ۳۰۹).

ترجمه: کوم کس چې دخپل پلاريامور له طرف نه حج وکړي، هغه د مرحوم حج ادا کړي، هغه ته به د لسو حجو ثواب ورکول کيږي.

«دادواړه حديثونه ضعيف دي او په دويم حديث کې يو راوي ډيرزيات ضعيف دی»

«وقدمنا في الزكاة عن التاترخانية عن المحيط الافضل لمن يتصدق نفلا ان ينوي

لجميع المؤمنين واليومنات لانها تصل اليهم ولا ينقص من اجره شيئا...» (شامي ج: ۲، ص: ۵۹۵)

ترجمه: اومونږ په کتاب الزکوة کې د «تاتارخانيه» په حوالې سره د محيط نه نقل کړي دي چې کوم کس نفلي صدقه وکړي دهغه له پاره افضل دادي چې د ټولو مومنانو سر او بښځو د طرف نه د صدقې نيت وکړي، دا صدقه به ټولو ته ورسېږي او دهغه په اجر کې به هيڅ کمی نه کيږي...»

د فرض لمونځ ثواب چاته ورکول

سوال: زما والد وفات شو د ډير مخکې نه زه تقريباً دوه دويم کالو نه څلور وخته لمونځگذار يم خو د سحر لمونځ زه کله کله کوم اوس يوې نيمې مياشتې نه د سحر لمونځ د جماعت سره کوم، د الله کرم دی، مسئله دا ده چې کله زه مور د لمونځ د پاره پاڅوم نو هغه پاڅي ليکن بيا خوب ورځي چې د هغې په وجه کله د هغې لمونځ قضاء کيږي او زه د جماعت سره لمونځ کوم، کله چې کور ته راشم نو معلومه شي چې مور مې ويده ده، داسې کله کله کيږي، آيا زه خپل ثواب مور ته او باقي نور کور والو ته ورکولی شم؟ او ددې لمونځونو د نه کولو گناه د خپل ځان د پاسه اخيستلی شم؟ که چيرې داسې ممکن وي نو آيا کيدای شي؟ باقي زمونږه په کور کې ټول څلور وخته لمونځ گذار دي.

جواب: د فرض لمونځ ثواب چاته نه شی ورکولی^۱ او نه د چا گناه په خپله ذمه اخستلی شی^۲

د نفلي اعمالو ثوابونه

سوال: دا معلومه ده چې د الله تعالي خزانه ډکې دي، په هغو کې هيڅ کمی نه راځي او جنت د ټولو جنتيانو د داخلیدو نه وروسته بيا هم خالي پاتې کيږي، او بل دا چې يو بنده په يو غم او مصيبت باندې «انا لله وانا اليه راجعون» وايي کوم ثواب چې هغه ته په اول ځل ويلو ورکول کيږي، که چيرې هغه زر ځله دا غم ياد کړي او دا کلمات ووايي؛ نو دغه اجر به ده ته په هر ځل ملاويږي.

حضرت جي (رحمه الله عليه) به فرمايل چې د انسان په عملونو باندې بيا بيا انعامونه او مزید انعامونه په جنت کې ملاويږي که چيرې يو عمل يې د الله په نزد مقبول شو نو په دې به هميشه

^۱ [وعلى القول الاول] لا يصح اهداء الواجبات لان العامل ينوي القرية بهاعن نفسه (رد المحتار ج: ۲، ص: ۲۴۳)

^۲ [ولانتر وازرة و زر اخرى (الانعام ۱۶۴)]

د پاره جنتونه او نعمتونه ملاويږي او بل دا چې زمونږه په مشائخو کې غالباً د حضرت تهانوي (رحمه الله) ارشاد و چې. که چيرې يو سړی د يو قرآن پاک ثواب د پوره امت افرادو ته وېشي؛ نو هر کس ته به د پوره پوره قرآن ثواب ملاويږي، لهدا يو سړی که چيرې په الله تعالي باندې نیک گمان وکړي، د بالغ کيدو نه وروسته مستحب عملونه تلاوت صدقې چې ده کړې وي ددې ټولو مجموعه ثواب ټولو پيغمبرانو، ټولو صديقينو، اولياوو او ټولو مسلمانانو سړيو او ښځو ته او مؤمنانو سړيو او ښځو ته رسوي؛ نو روزانه دې ددې ټولو مجموعي اجر او ثواب بيا بيا ددوی روحونو ته رسوي؛ نو آيا دا ممکن دي او څه بعيده خبره خو نه ده؟

جواب: د نفلي عملونو ثواب بېنلې شي، په دې کې هيڅ اشکال نشته.^{۱۱}

ټول امت ته دايسال ثواب طريقه

سوال: د حضور ﷺ له پاره دايسال ثواب الفاظ تاسولیکلي دي، نور و حضراتو ته دايسال ثواب کولو مناسب الفاظ وليکئ!

جواب: يا الله! ددې ثواب زما حضرت محمد ﷺ ته، اودهغوی په طفيل سره زما مور او پلار ته، استاذانو او بزرگانو ته، خپلو خپلوانو ته، عزيزانو او اقرباوو ته، يارانو دوستانو ته، زما ټولو محسنينو او متعلقينو ته اود حضور ﷺ تمام امت ته عطا کړه،^{۱۲}

دايسال ثواب طريقه، او داچې درود شريف په ملاسته ويل هم جائز دي

سوال: زما روزانه معمول کې د قرآن پاک په تلاوت کې سورت ياسين هم شامل دی، که زه روزانه سورت ياسين ولولم او حضور ﷺ ته يې وروښم نودا کار څنگه دی؟ ځکه چې ماته دا خبره معلومه نه ده چې څه څه عملونه ايسال ثواب کيدای شي؟ نور داچې که درود شريف ولوستل شي؛ نو هماغه شان پريښودل شي او که حضور ﷺ ته يې بېنل ضروري دي؟ او په ملاسته درود شريف لوستلی شو او که نه؟ دايسال ثواب په باره کې يو سوال دادی چې نفلي لمونځ، روژه، حج وغيره څنگه بېنل کيږي؟ ما دچانه اوريدلي دي چې نيت يې وکړ او نفلي لمونځ يې ادا کړ او وروسته يې وويل چې ددې نفلو ثواب دې فلاني ته ورسېږي، خو که طريقه راته تاسو وښايئ نو زه به ستاسو ډير زيات شکر گزاريم

[۱] وفي البحر: من صام اوصلی او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز ويصل ثوابها اليهم عند اهل السنة والجماعة كذا في البدائع (رد المختار- ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب في القراءة للميت واهداء ثوابها له)

[۲] ولهذا اختاروا في الدعاء اللهم اوصل مثل ثواب ما قرأته الى فلان الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۳) ايضاً وقوله علمائنا له ان يجعل ثواب عمله لغيره يدخل فيه النبي صلى الله عليه وسلم فانه احق بذلك الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۴)۔

جواب: دلمونځ اونفلي عبادتونو ايسال ثواب جائز دی^{۱۱} او حضور ﷺ ته هم ثواب بښل کيدای شي. دايسال ثواب طريقه تاسو صحيح ليکلې ده، يعنې دينک عمل نه وروسته دې دعا وکړل شي چې يا الله! زما د عمل قبول کړه اود دې ثواب فلاني ته ورکړه^{۱۲} درود شريف په ادب او احترام سره لوستل پکاردې که څوک ملاست وي اودهغه وخت نه فائده اخلي او په ملاسته درود شريف لولي نو داهم جائز دی^{۱۳}.

ژوندیو ته هم ايسال ثواب کول جائز دي

سوال: ايا څنگه چې مړي ته قرآن مجيد لوستلو سره ثواب بښل کيږي، همدغه شان که يوکس خپلو ژوندیو مورېلارته د قرآن پاک د ختم ثواب وښيي؛ نو هغوی ته به ددې ثواب ورکول کيږي؟ او ايا هغه داسې کولی شي؟

جواب: ژوندیو خلکو ته ايسال ثواب کيدای شي، مړو ته دايسال ثواب اهتمام ددې وجې نه کيږي چې هغوی په خپله د عمل کولونه قاصر دي، ددې مثال داسې دی چې ته برسروزگار ته څه هدیه وروليږې، هغه ته هم رسيږي، مگر زیاتره هغو خلکو ته دور کولو اهتمام کيږي چې په خپله دگټې کولو نه معذوره وي^{۱۴}.

د ځښلولو نه مخکې ايسال ثواب صحيح دی

سوال: يوکس چې زمونږ رسته دار و، په مدينه شريفه کې وفات شو، دهغه لاش حکومت په هسپتال کې ستورکړ، چې کله ددې کس وارث راشي نو ورپه يې کړو، ددې کس وارث دلته په سعودي عرب کې هيڅوک نشته، دکفيل په ذريعه که لاش پاکستان ته اوليږي نو هم پکې تقريباً يوه مياشت به ولگيږي، دهغه دمرگ نه تقريباً پنځه ورځې پس موږ خلکو دهغه فاتحه ولوستله، مگر زمونږ دجومات يو امام چې حافظ قرآن هم دی هغه وويل چې فاتحه لوستل پکار نه دي، ځکه چې ترڅو پورې جنازه شوې نه وي فاتحه لوستل پکار نه دي، په دې باره کې موږه کړې چې ايا دا صحيح دي؟

جواب: ايسال ثواب چې له مرگ نه وورسته کله هم وکړل شي صحيح دی، ددې مړيو پاکستان

۱ [صرح علمائنا في باب الحج عن الغير بان للانسان ان يجعل ثواب عمله لغيره صلاة او صوما او صدقة او غيرها كذا في الهداية (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۳)۔

۲ [ايضاً]۔

۳ [ولا باس بالنسيح والتهيل مضطجعا وكذا بالصلاة على النبي عليه الصلاة والسلام (قاضى خان على هامش الهندية ج: ۱ ص: ۱۶۲، مسائل كيفية القراءة وما يكره فيها ويستحب، طبع رشيدية)۔

۴ [تبره شوى حاشيه (ولى البحر من صام اوصلى او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز ويصل ثوابها اليهم عند اهل السنة والجماعة.... الخ) او گورى]۔

ته راليړلو تكليف ولې كيږي؟ د غسل، كفن او جنازې دلمونځ نه وروسته يې هملته خښول پكار دي^{۱۱}. ستاسو حافظ صاحب چې څه وييلې دي چې ترڅو پورې مړی دفن شوی نه وي، دهغه له پاره دې ايصال ثواب نه كيږي، غلطه ده^{۱۲}.

د ايصال ثواب له پاره د څه خاص شي صدقه كول ضروري نه دي

سوال: ستاسونه مې د يوې مسئلې پوښتنه كوله چې زما خاوند وفات شوی دی، نن سبا عام طور سره د خوراك نه علاوه د مرحوم له پاره جامې، بستره، جای نماز، لوټه او داسې نور ټول د ضرورت شيان چا ضرورت منده وركول كيږي، تاسو راته ووايئ چې آیا دا صحيح دي؟ او ایا واقعي ددې ټولو شيانو ثواب هغوی ته رسيږي؟ ددې نه علاوه څه بله طريقه هم راته وښايئ چې زما خاوند ته زيات نه زيات ثواب ورسېږي، كه ددې شيانو په ځای هم دومره قيمت پيسې وركړل شي؛ نو آیا اجر به ورته ملاويږي؟ او ایا دسړي په ځای ښځې ته وركول كيداى شي؟ جواب راته زرتزره راكړئ!

جواب: دايصال ثواب له پاره د څه خاص شي (جامې، بسترې، جانماز، لوټه وغيره) صدقه كولو هيڅ ضرورت نشته، بلكې كه ددې شيانو ماليت صدقه كړل شي؛ نو هم به ورته هغومره ثواب رسيږي، هم دغه شان په ښځه سړي كې تخصيص نشته، بلكه كوم محتاج ته چې هم وركړل شي په ثواب كې به يې څه كمى زياتى نه كيږي^{۱۳}، هو! نيك او ديندار ته وركولو كې زيات ثواب دى^{۱۴}.

د نيا ته د ښودنې له پاره د خوراك وركولو مړي ته هيڅ ثواب نه رسيږي

سوال: په ضلع مانسهره اود صوبه سرحد په كلي واله علاقه كې كله چې څوك بنده وفات شي؛ نو دهغه د وفات په ورځ لس دولس زره روپۍ داسې خيرات كيږي چې وريژې، خالص (كورني) غوړي، چيني (بوره) او غوښه واخيستل شي او په عامو خلكو باندې وخورل شي، ځينې كسان خپل جائدادونه گانه كړي اوددې خيرات اهتمام كوي اودهغه ځاى عالمان يې هم په باقاعده كې سره خوري، منع كونكي ته ډير د نفرت په نظر سره كتل كيږي.

۱ [قوله ولا باس بنقله قبل دفنه قيل مطلقاً وقيل الى مادون مدة السفر وقيد محمد بقدر ميل او ميلين فيكره فيما زاد الخ (شامى ج: ۲ ص: ۲۳۹، مطلب في دفن الميت، طبع ايج ام سعيد).
 ۲ [وفي البحر: من صام اوصلى او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز ويصل ثوابها اليهم عند اهل السنة والجماعة كذا في البدائع ثم قال وهذا علم انه لا فرق بين ان يكون المجمعول له ميتاً او حياً الخ (شامى ج: ۲ ص: ۲۴۳).
 ۳ [ايضاً].

۴ [التصدق على الفقير العالم افضل من التصديق على الجاهل الخ (هندية، باب المصارف ص: ۱۸۷).]

جواب: د مرحوم له پاره ایصال ثواب خوډیره ښه خبره ده، خو ددې طریقه داده چې څومره روپی په ایصال ثواب باندې خرچ کیږي، هغه دې په پټه چامحتاج ته ورکړل شي یا په یوه دیني مدرسه کې دې ورکړل شي^{۱۱}، په برادري باندې خوراک خوړل بطور رسم د نیاته د ښودنې له پاره وي، له دې وجې ددې ثواب مړي ته نه رسیږي^{۱۲}.

د قرباني په ذریعه ایصال ثواب

سوال: د خپل طرف نه نفلي قرباني کول او ایصال ثواب کیږي یا د مړي د طرف نه قرباني کول او ایصال ثواب وکړل شي؟

جواب: که چیرې په خپله پرې قرباني واجب وي؛ نو په هر حال کې دې وکړي، که نور گنجائش ورسره وي؛ نو د مړي د طرف نه دې هم وکړي. والله اعلم^{۱۳}.

د ایصال ثواب له پاره کښاستل او خوراک ورکول

سوال: څلور زیارته جدا جدا، د ښځو او سړیو ناسته د ایصال ثواب له پاره کیږي، بیا خوراک هم خوړل

کیږي، بیا په څلویښتي کې صاحب مال شرکت کوي.

جواب: د ایصال ثواب له پاره ناسته فقهاو مکروه لیکلې ده، ددې وجې نه دې هرکس دخپل خپل طرف نه ایصال ثواب وکړي، ددې مقصد له پاره راغونډیل پکار نه دي^{۱۴} د ایصال ثواب له پاره په فقیرانو او مېسکینانو پاندې خوراک خوړلو کې هیڅ نقصان نشته، مگر ددې له پاره شرط دادی چې د مړي بالغ وارثان خپل مال پرې وخوري^{۱۵}.

آیا چې تر څو پورې خوراک ونه خوړل شي د مړي خوله خلاصه پاتې وي؟

سوال: اوریدلې اولوستلې مې دي چې دانسان د مړگ نه وروسته د دنیا سره تعلق ختم شي، نو

۱ [وفی التطوعات الافضل هو الاخفاء والاسرار..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۷۱).]

۲ [ویکړه اتخاذ الضیافة من الطعام من اهل الميت لانه شرع فی السرور لافى الشرور وهى بدعة مستقبحة..... وبعد اسطر..... وهذه الافعال كلها للسمعة والرياء فيحترز عنها، لانهم لا يريدون بها وجه الله تعالى..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۰، ۲۴۱، مطلب فی کراهة الضیافة من اهل الميت، طبع ایچ ایم سعید).]

۳ [وفی البحر: من صام اوصلی او تصدق وجعل ثوابه لغیره من الاموات والاحیاء جاز (رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب فی القراءة للمیت واهداء ثوابها له).]

۴ [ویکړه اتخاذ الطعام فی اليوم الاول والثالث وبعد الاسبوع..... واتخاذ الدعوة لقراءة القرآن وجمع الصلحاء..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۰ مطلب فی کراهة الضیافة من اهل الميت).]

۵ [وان اتخذ طعاما للفقراء كان حسنا اذا كانت الورثة بالغین فان كان فی الورثة صغیر لم يتخذوا ذلك من التركة کذا فی التارخانية (هندیة ج: ۵ ص: ۳۴۴).]

دهغه له پاره د دعا ضرورت دی، مگر ځينې خلک وايي چې په حديث کې راغلي دي چې ترڅو پورې په خلکو خوراک ونه خوړل شي دمري خوله په قبر کې خلاصه وي.

جواب: دمړودايسال ثواب له پاره صدقه او خيرات کول ډيره ښه خبره ده، يوازې خوراک خوړل څه ضروري نه دي^{۱۱} او دمري خوله خلاصه پاتې کيدو خبره مې په لومړي ځل ستا په خط کې اولوستله، ددې مخکې مې نه په څه کتاب کې ليدلې ده اونه مې اوريدلې ده.

ختم کول بدعت دي خو فقيرانو باندې خوراک خوړل د ثواب کار دی

سوال: دختم شريف شرعي حيثيت څه دی؟ ځينې حضرات ختم خيرات کوي، خو په خوراک کې اکثر مالداران وي چرته چې په زيات تعداد کې اميران وي، هلته دخيرات طريقه کار څه پکار دی؟ چونکې ځينې حضرات يې له دې وجې نه جائز نه گڼي چې خيرات خوړل د مسکينانو حق دی، خو اکثر خلک ددې سره اتفاق نه کوي.

جواب: دختم رواج بدعت دی، کوم خوراک چې په فقيرانو و خوړل شي دهغه به ورته ثواب ملاوېږي او کومه يې چې په خپله باندې و خوړله هغه يې و خوړله، کومه يې چې په يارانو دوستانو باندې و خوړله هغه دعوت شو^{۱۲}.

تلاوت قرآن پاک سره ايسال ثواب کول

سوال: دايسال ثواب په سلسله کې چې کومې عامې طريقې رائج دي مثلاً: قرآن کریم لوستل او ايسال ثواب کول، وغيره په کتاب الله کې چرته هم ددې حکم نه دی ورکړل شوی، داعقلي خبره نه ده بلکې نقلی ده.

جواب: دجناب داخبره بالکل رښتياده، چې دايسال ثواب خبره عقلي نه ، بلکې نقلي ده، په قرآن کریم کې د مومنانو سړيو او مومنانو ښځو له پاره د دعا او استغفار ذکر په ډير ځايونو کې راغلی دی، چې دهغې نه دا واضح کيږي چې ديو مومن د بل مومن له پاره دعا او استغفار کول مفيد دي، گڼي په قرآن کریم کې به ددې درغبت ذکر نه کيده^{۱۳} او په صحيح احاديثو کې

۱ [الافضل لمن يتصدق نفلا ان ينوی لجميع المومنين والمومنات لانها تصل اليهم ولا ينقص من اجره شيء..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب في القراءة للميت واهداء ثوابها له)۔

۲ [ويكره..... واتخاذ الدعوة لقراءة القرآن وجمع الصلحاء والقراء للختم..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۰)]

۳ [اختلف في وصول ثواب القراءة للميت، فجمهور السلف والائمة _ والثلاثة _ على الوصول، وخالف في ذلك امامنا الشافعي مستدلاً بقوله تعالى: وان ليس للانسان الا ما سعى، واجاب الاولون عن الآية باوجه، احدها: انها منسوخة بقوله تعالى: والذين امنوا واتبعتهم ذريتهم الآية ادخل الاناء الجنة بصلاح الاباء..... الثالث ان المراد بالانسان هنا الكافر، فاما المومن فله ما سعى وما سعى له قاله الربيع بن انس (شرح الصدور ص: ۳۱۰) قال تعالى: رب اغفر لي ولوالدي وللمؤمنين وللمؤمنات..... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

د حضور ﷺ نه د نورو اعمالو سره سره ایصال ثواب هم نقل دی^{۱۱} او د قرآن کریم د ایصال ثواب بطور خاص ذکر شوی دی. موږ هم د دې ایصال ثواب قایل یو، کوم چې د قرآن حدیث اودامت دبزرگانو نه ثابت دی^{۱۲} او کومې نوې طریقې چې خلکو ايجاد کړي دي، دهغو مایه خپله هم تردید کړی دی.

مړي ته د قرآن خواني د ثواب رسولو صحیح طریقه

سوال: د چاد مرگ نه وروسته مرحوم ته د ثواب رسولوله پاره قرآن خواني کول درست دي؟

جواب: حافظ سیوطي رحمته الله علیه په «شرح الصدور»، کې لیکلي دي چې: د جمهور و سلف اوائمه ثلاثه وو (امام ابوحنیفه رحمته الله علیه، امام مالک رحمته الله علیه، او امام احمد، په نزد مړي ته د تلاوت قرآن پاک ثواب رسیږي، خو په دې مسئله کې زموږ دامام شافعي رحمته الله علیه سره اختلاف دی.^{۱۳}

هغه دامام قرطبي رحمته الله علیه په حوالې سره لیکلي دي چې: شیخ عزالدین بن عبدالسلام به فتوی ورکوله چې مړي ته د قرآن پاک د تلاوت ثواب نه رسیږي، کله چې هغه وفات شو؛ نو یو شاگرد هغه په خوب کې ولیده، او دهغه نه یې پوښتنه وکړه چې تاسو به ژوند کې دافتوی ورکوله. اوس خوبه دې مشاهده شوې وي اوس دې څه رایه ده؟ ویې فرمایل چې: مایه په دنیا کې فتوی ورکوله؛ خو دلته چې راغلم او دالله تعالی د کرم مشاهده مې وکړه، نو ددې فتوی نه مې رجوع وکړه، مړي ته د قرآن پاک د تلاوت ثواب رسیږي^{۱۴}، امام محي الدین نووي شافعي رحمته الله علیه په «شرح المذهب»، (ج: ۵ ص: ۳۱۱)، کې لیکلي دي چې: د قبر زیارت کونکوله پاره مستحب ده چې څومره کیدای شي د قرآن کریم تلاوت دې وکړي، ددې نه وروسته دې د اهل قبوروله پاره دعا

...بقیه د تیر مخ].. وللمؤمنين والمؤمنات، ولا تزد الظلمين الا تباراً. (نوح: ۲۸) وقال تعالى: ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا بالايمان (الحشر: ۱۰)۔

۱ [عن عطاء وزيد بن اسلم قال: جاء رجل الى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله! اعتق عن ابي وقد مات؟ قال نعم! (شرح الصدور ص: ۳۰۹) (واخرج احمد والاربعة عن سعد بن عبد الله انه قال: يا رسول الله! ان امي ماتت، فاي الصدقة الفضل؟ قال: الماء! فحفر بئراً وقال: هذه لام سعد (شرح الصدور ص: ۳۰۷)۔

۲ [عن معقل بن يسار رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اقروا سورة يس على موتاكم. رواه احمد وابوداود وابن ماجه (مشکوٰۃ ج: ۱ ص: ۱۴۱)، وايضاً قوله ويقرأ يس لما ورد من دخل المقابر فقراء يس خفف الله عنهم يومئذ فكان له بعدد من فيها حسنات بحر..... الخ (شامی: ۲ ص: ۲۴۳)۔

۳ [فجمهور السلف والائمة الثلاثة على الوصول وخالف في ذلك امامنا الشافعي (شرح الصدور ص: ۳۱۰، طبع دارالكتب العلمية بيروت، باب في قراءة القرآن للميت اوعلى القبر)۔

۴ [قال القرطبي: وقد كان الشيخ عزالدین بن عبدالسلام یفتی بانه لا یصل الی الميت ثواب ما یقرأ له فلما توفی رآه بعض اصحابه فقال له: انک کنت تقول انه لا یصل الی الميت ثواب ما یقرأ ویهدی الیه فكيف الامر؟ قال: لا کنت اقول ذلك فی دار الدنيا والان فقد رجعت عنه لما رایت من کرم الله فی ذلك (شرح الصدور ص: ۳۱۱ طبع دارالكتب العلمية بيروت، باب في قراءة القرآن للميت اوعلى القبر)۔

وکړي، امام شافعي رحمته الله علیه ددې تصريح کړې ده اوزمونږ اصحاب متفق دي^(۱)، دحنفيه، مالکيه او حنابله ووپه کتابونوکې دايصال ثواب تصريحات موجود دي، ددې وجې نه دمړي دايصال ثواب له پاره قرآن خواني کول خوبيشکه درست دي، خو په دې کې دڅوکارونوخيال ساتل ضروري دي:

اول.... داچې کوم خلک هم په قرآن خواني کې شريک وي، دهغوی مقصديوازې دالله تعالی رضا وي، هغوی دمړي والودشرم نه يا د بنودنې نه مجبوره نه وي اوپه نه شريکيدونکودې ملامتيا نه کوي، بلکې انفرادي تلاوت تهدي په اجتماعي قرآن خواني باندې ترجيح ورکړي، ځکه چې په دې کې اخلاص زيات وي.

دوم.... داچې دقرآن کریم تلاوت دې صحيح وکړل شي، غلط دې نه لوستل کيږي، گني ددې حديث په شان به وي چې ډير دقرآن لوستونکي داسې دي چې قرآن په هغوی باندې لعنت کوي،،

درېم.... داچې قرآن خواني دې په څه معاوضه باندې نه وي، گني دقرآن لوستونکوته به هم څه ملانونه شي؛ نومړی ته به څه ثواب ورسېږي، زمونږ فقهاوو وضاحت کړی دی چې دقرآن خواني له پاره دعوت کول اودصالحانوواقاريانوته دختم له پاره يادسورت انعام اوسوره اخلاص دتلاوت له پاره راجمع کول مکروه دي^(۲).

دقرآن خواني په دوران کې غلط کارونه اووبال يې

سوال: په قرآن خواني کې څه کسان داسې وي چې هغوی لوستل نه شي کولی، هغوی دشرم له وجې سپاره واخلي اوکهنې اوکله چې خلک پارې کيږدي؛ نو هغه خلک هم خپلې سپارې په هغه لوستلو شويوسپاروکې کيږدي ياڅه کسان صحيح لوستلی نه شي اوپه بيره کې صحيح تلفظ نه شي کولی يا څه لولي اوڅه پريږدي، نوددې گناه به په قرآن خواني کونکو وي ياپه لوستونکي ياپه دواړو؟

۱ [ويستحب للزائر ان يسلم على المقابر.....ويستحب ان يقرأ القرآن ماتيسر ويدعوا لهم عقبه انص عليه الشافعي واتفق عليه الاصحاح (شرح المذهب ج: ۵ ص: ۳۱۱ طبع بيروت)۔

۲ [ويكره اتخاذ الطعام في اليوم الاول..... واتخاذ الدعوة بقراءة القرآن و جمع الصلحاء و القراءة للنختم او لقراءة سورة الانعام او الاخلاص (فتاوى بزازية على هامش الهندية ج: ۴ ص: ۸۱، ايضاً شامى ج: ۲ ص: ۲۴۰)۔

جواب: څوک چې د نه لوستلو باوجود دا ظاهر وي چې هغوی ولوست هغه گناهگار دی، همدغه شان څوک چې غلط لولي هغوی هم گناه گار دي او قرآن خواني کونکی، ددې گناه سبب جوړ شوی دی ددې وجی نه هغه هم په دې گناه کې شریک دي.

د چا په مرگ باندې د رشتدارانو قرآن خواني کول

سوال: د هفتې په ورځ په اخبار جهان کې یو سوال شائع شوی و، س: د یو سړي د وفات نه وروسته مختلف خلق رابلل کیږي چې هغوي قرآن خواني کوي آیا ددې اجر او ثواب وفات شوي سړي ته رسیږي؟ او آیا داسې رسم او رواج د اسلام مطابق دی؟ د هغه جواب ورکړل شوی و، ج: د قرآن شریف د تلاوت ثواب هغه سړي ته ملاویري چا چې تلاوت کړی دی، هغه که چیرې په خپله خوشحالي سره بل چاته ثواب رسول غواړي نو رسولې یې شي. مختلف خلک رابلل او د قرآن خواني کولو په ځای بهتره طریقه دا ده چې څومره قرآن په خپله لوستلی شي؛ نو ددې ثواب دې مرحوم عزیز ته ورسوي او د رسم او رواج په چکر کې دې نه پریوځي، په دې سلسله کې عرض دادی چې د وفات شوي عزیز ډیر نژدې رسته دار مثلاً تره، ماما، د ترور، د ترور خاوند او دوست وغیره چې کوم په مختلفو ځایونو کې وي او په دې ځای باندې یو ځای کیږي او د جنازې نه وروسته خپل کور ته واپس ځي، دا ټول سړي د وفات شوي سړي ته قرآن خواني کول غواړي، که چیرې دا ټول سړي د وفات شوي سړي کور ته راځي او قرآن خواني کوي او څه قسمه خوږ شی تقسیم نه کړي او د عاء نه وروسته رخصت شي نو آیا دا طریقه اختیارول صحیح ده؟

جواب: دلته دوه مسئلې دي: اول دا چې قرآن کریم ولوستل شي او ددې ثواب چاته وېنل شي نو دا جائز دي او که نه؟ او دا رسیږي او که نه؟ په دې کې د امامانو اختلاف دی، زموږ د امام ابوحنیفه رحمه الله په نزد د ټولو عبادتونو ثواب رسیږي په دې شرط چې په اخلاص باندې وشي او دامام شافعي رحمه الله په نزد عبادات قولیه ثواب مثلاً تلاوت وغیره ددې ثواب نه رسیږي.^(۱)

دویمه مسئله دا ده چې د خپل طرف نه سړی خپلو مشرانو، متعلقینو او دوستانو ته د ثواب رسولو اهتمام کوي، او نور حضرات که دغه وخت جمع شي نو بغیر د اهتمام نه هغوي هم لولي خود قرآن خواني له پاره هیڅ وخت مقرر نه دی او په دې باندې خلک رابلل، شریعت

[۱] صرح علماؤنا فی باب الحج عن الغير بان للانسان ان يجعل ثواب عمله لغيره صلاة او صوما او صدقة او غيرها کذا فی الهدایة... لکن استثنی مالک والشافعی العبادات البدنیة المحضة كالصلاة والتلاوة فلا یصل ثوابها الی البت عندهما بخلاف غيرها كالصدقة والحج (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳ مطلب فی القراءة للمیت واهداء ثوابها له)

ددې اجازت نه دی ورکړې او کوم شی چې د شریعت نه ثابت نه وي، هغه د خپل طرف نه شروع کول صحیح نه دي، والله اعلم بالصواب^[۱].

د عباداتو ایصال ثواب

سوال: قرآن پاک یا نعتونه وغیره ویل ددې ایصال ثواب د مړي له پاره د حدیثونو نه ثابت دي؟

جواب: عبادات مالیه او دعا او استغفار سره ایصال ثواب متفق علیه دی، د قرآن د تلاوت په باره کې د امام شافعي رحمه الله اختلاف منقول دی، د حافظ سیوطي رحمه الله د ، شرح صدور ، نه نقل کړي دي چې د شوافعو په نزد هم راجح دادی چې د تلاوت ثواب رسیږي او بل دا چې په دې باندې د امام نووي رحمه الله شرح مهذب (جلد ۵ صفحه ۳۱۱) نه نقل کړي دي چې د قبر د زیارت کونکو ته مستحب دادي چې څومره هم کیدلی شي: نو د قرآن تلاوت دې وکړي، ددې نه وروسته دې د قبرونو والو له پاره دعا وکړي، امام شافعي رحمه الله ددې تصریح کړې ده او په دې باندې زموږ اصحاب متفق دي^[۲].

د څلورو مذهبونو د اتفاق کولو نه وروسته نورو دلیلونو ضرورت نه پاتې کیږي، ابوداود صفحه ۵۹۲ کې د (باب في ذكر البصرة) لاندې د حضرت ابوهريرة رضي الله عنه ارشاد نقل کړی دی چې په تاسو کې څوک دې ماته ددې ضمانت راکړي چې هغه زما له پاره په مسجد عشاء کې دوه یا څلور رکعتونه لمونځ وکړي چې دا د ابوهريرة له پاره دي^[۳] په دې سره د نفلونو په ایصال ثواب باندې استدلال کیدلی شي، هسې خو جمهور امامان ددې په صحیح کیدو باندې قایل دي.

په قرآن خواني کې نالوسته سپارې لوستل شويو سپارو سره د کیښودو کفاره

سوال: یوه نسخه اکثر په محله کې د سورت یسین وغیره د ختم له پاره په قرآن خواني کې ځي، ددې د قرآن د لوستلو رفتار ډیر زیات سست دی، یعنې په ډیر ساعت کې هغه سپارې ختموي

^[۱] وفي البزازیة: ويكره اتخاذ الدعوة لقراءة القرآن وجمع الصلحاء والقراء للنختم اولقراءة سورة الانعام او الاخلاص (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۰، مطلب في كراهة الضيافة من اهل الميت)

^[۲] اختلف في وصول ثواب القراءة للميت فجمهور السلف والائمة _ الثلاثة _ على الوصول، وخالف في ذلك امامنا الشافعي واما القراءة على القبر، فجزم بمشروعيتها اصحابنا وغيرهم، قال الزعفراني سالت الشافعي رحمه الله تعالى عن القراءة عند القبر فقال: لا بأس به وقال النووي رحمه الله في شرح المهذب (ج: ۵ ص: ۳۱۱) يستحب لزائر القبور ان يقرأ ماتيسر من القرآن ويدعو لهم عقبها نص عليه الشافعي، واتفق عليه الاصحاب (شرح الصدور ص: ۳۱۰، ۳۱۱)

^[۳] محمد بن المني قال سمعت ابي يقول: انطلقت حاجين قال: من يضمن لي منكم ان يصلي لي ل مسجد العشاء ركعتين او اربعاً ويقول: هذا لابي هريرة (ابوداود، كتاب الملاحم، باب في ذكر البصرة ج: ۲ ص: ۲۳۶)

او نورې ښځې دوه درې سپارې ختموي؛ نو ددې يوه سپاره ختمه شي له دې وجې دا په محفل کې خپل ددې عيب د پټولو له پاره نه لوستلونکي سپارې په لوستونکو سپارو کې ږدي، دغه شان يو ځل سورت يسين لولي او دوه درې لوستونکو سورتونو کې يې ږدي، اوس دې ښځې ته د خپلې دې غلطې او د گناه احساس شوی دی، هغه شرمنده ده اود خپلې غلطې او د گناه کفاره اداء کول غواړي، د قرآن او د سنت په رڼا کې ددې گناه کفاره او تلافي څنگه ممکنه ده؟

جواب: بس د الله تعالي نه دې معافي وغواړي او څومره قرآن مجيد چې لوستل وي په خپل کور کې دې لولي د خلکو کورنو ته تلل او قرآن مجيد لوستل دې نه کوي، دا په ښځو کې د قرآن خواني رواج دی، اکثر داسې کيږي چې دوی غلط قرآن وايي، بهتره به دا وي چې په خپلو خپلو کورو کې دې قرآن کریم لولي او ددې ثواب دې مرحومينو ته وښيي.

په دريمه، لسمه، او قرآن خواني کې شرکت کول

سوال: زموږ د مسلمانانو په معاشره (جامعه) کې دخپل ځان نه په جوړو شويو رسمونو باندې عمل کيږي، هيڅ بنياد او حقيقت يې نه شته، مثلاً: دريمه، لسمه او داسې نور... خو بيا هم احناف (رحمهم الله) څه فرمايي؟ قرآن خواني څنگه ده؟ يعنې په چيني (بوره) وغيره باندې (قل هو شريف وغيره لوستل، حنفي مسئلک ددې په باره کې څه وايي؟

جواب: دمرگ په وخت کې چې کوم رسمونه دلته رائج دي هغه زياتره بدعت دي اودا غلط گڼل پکار دي اودخپل وس تر حده پورې په دې کې شريکيدل هم پکار نه دي، قرآن خواني خو يو رسم جوړشوی دی او اکثر خلک يوازې دخان بنودولوله پاره په دې کې شرکت کوي، ډير کم کسان به وي چې دهغوی مقصده واقعي ثواب رسول وي، په داسې موقعو باندې زه وایم چې دومره سپارې ووايم اودخپل طرف نه به ثواب وروښم.

خو که يومجلس کې شرکت وشو؛ نو دا خلاص سره يوازې دا يصال ثواب نيت کول پکار دي، په باقی رسمونو کې دې حتی الوسع شرکت ونه کړل شي او که کله وشي؛ نو دالله تعالی نه دې معافي وغوښتل شي.^(۱)

د مړي قبر ته وړلو او ايصال ثواب صحيح طريقه

سوال: فرض کړئ چې زه مړشوم، دمرگ نه تر قبر پورې څه حکم دی؟ ددې نه وروسته د قبر واله موده کې دهغه له پاره دا يصال ثواب رسولو صحيح طريقه څه ده؟ يعنې له مرگ نه وروسته په اوچت اواز سره کلمه طيبه لوستل، د جنازې نه وروسته دعا کول، ميوه اونور شيان له ځان سره وړل، (توبنه) د جمعې شپه کول، څلوېښتي کول، د جومات له پاره پيسې ورکول کوم ته چې

۱ [وهذه الافعال كلها للسمعة والرياء فيحترز عنها ، لانهم لا يريدونها وجه الله تعالى الخ (شامي ج ۲: ص ۲۴۱) -

د زکات نوم ورکول کيږي، ايا هغه روپۍ چې د جومات په نامه ورکول کيږي، هغه د جومات وي يا دامام د مسجد؟ او هغه د مرثوي د بښنې له پاره کارامد دی او که نه؟

جواب: د حضرت ډاکټر عبدالحی عارفي صاحب کتاب، احکام میت، په دې مسایلو کې ډیر مفید او جامع کتاب دی، د دې مطالعه کول هر مسلمان ته پکار دی. ستاد سوال مختصر نکات په لاندې ډول دي:

۱..... له مرگ نه وروسته د سنت مطابق تدفین پکار دی او په دې کې چې تر کوم حد پورې ممکن وي بېرته (تندی) کول پکار دي.^{۱۱}

۲..... د جنازې سره دې په کم اواز سره ذکر وکړل شي، په اوچت اواز سره ذکر کول مکروه دي.^{۱۲}

۳..... دا ایصال ثواب له پاره شریعت هیڅ وخت او ورځ نه ده مقرر کړې. بلکې د مالي او بدني عبادتونو ایصال ثواب چې کله وغواړئ کولی یې شئ.^{۱۳}

۴..... له مرگ نه وروسته د مرحوم مال دهغه وارثانوته فوراً منتقل شي، که ټول وارثان بالغ او موجود وي او په هغوی کې څوک نابالغه او غیر حاضر نه وي؛ نو وارثان په خوشالي سره دمړي له پاره صدقه او خیرات کولی شي، خو که څه وارثان نابالغه وي؛ نو دهغوی د برخې نه صدقه او خیرات کول جائز نه دي او دهغې خوړل هم جائز نه دي، بلکې د یتیمانو مال خوړلو، باندې چې کوم وعید راغلی دی دهغه وبال به پرې لږميږي، هو! که بالغ وارث دخپلې برخې نه دا ایصال ثواب له پاره صدقه خیرات وکړي؛ نو ډیره بڼه ده،^{۱۴} یا که مړي وصیت کړی وي؛ نو د مال د دریمې برخې څخه دهغه د وصیت مطابق دخیر په کارونو کې خرچ کیدای شي.^{۱۵}

د نویو او مخکې ټولو ثواب بڼل کيږي

سوال: اکثر په محفل قرآن کې ځینې سړي یا ښځې وایي چې هغوی تراوسه پورې په کور کې مثلاً: ۱۰ یا ۵ سپاری مخکې چې ویلي دي، هغه په دې کې شامل کړئ، یا اکثر د قارئو د کمی له وجې نه سپاری کورونوته ولیږل شي د تر کوم حد پورې صحیح دي؟

- ۱ [وبادر الی تجهیزه ولا یوخر الخ (هندیه ج: ۱ ص: ۱۵۷، کتاب الصلاة، طبع رشیدیة)۔
- ۲ [وعلی متبعی الجنائز الصمت ویکره لهم رفع الصوت بالذکر وقراءة القرآن فان اراد ان یذکر الله یذکره فی نفسه الخ (هندیه ج: ۱ ص: ۱۶۲، وایضاً فی الشامی ج: ۲ ص: ۲۳۳، باب صلاة الجنائز)۔
- ۳ [صرح علماؤنا فی باب الحج عن الغیر بان للانسان ان یجعل ثواب عمله لغیره صلاة اوصوماً او صدقة او غیرها کذا فی الهدایة الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب فی القراءة للمیت واهداء ثوابها له)۔
- ۴ [وان اتخذ طعاماً للفقراء کان حسناً اذ کان الثروة بالغین فان کان فی الورثة صغیر لم یتخذوا ذلک من التركة کذا فی التارخانیة (هندیه ج: ۵ ص: ۳۴۴، کتاب الکراهیة)۔
- ۵ [والوصیة تصرف فی ثلث المال فی آخر العمر زیادة فی العمل لکان مشروعة الخ (البدائع الصنائع ج: ۷ ص: ۳۳۰)۔

جواب: دلته يو څومسئلي دی:

- ۱... په شريکه قرآن خواني ته فقهاوو مکروه ويلي دي او که وکړل شي: نوتول دې په کم آواز سره وايي چې آوازونه يې په خپلو کې ونه جنگيري.^(۱۱)
- ۲... بنده چې څه ويلي وي دهغو ثواب بښلی شي، که نوي يې لوستلي وي او که زاړه.^(۱۲)
- ۳... دا يصال ثواب له پاره ټول قرآن شريف ختمول ضروري نه دي چې څومره مو وويلو دهغه ثواب وربښل صحيح دي.^(۱۳)
- ۴... بل ته د لوستولو له پاره ويل صحيح دي، په شرط ددې چې څه بوج پرې نه وي، گڼی صحيح نه دي.^(۱۴)

د پخواني تلاوت ايسال ثواب

سوال: ځينې وخت خلک وايي چې زمونږه فلانکې عزيز وفات شوی دی تاسو چې کوم قرآن پاک ختم کړی دی په دې کې يو څو سپارې مونږ ته راکړې، دغه شان د مختلفو خلکو نه مختلفې سپارې اخلي د قرآن پاک سپارې يوځای کوي او د خپل رشته دار روح ته يې بښي، آیا داسې کول صحيح دي؟

جواب: هر سړي چې کوم څه لوستلي وي، هغه ايسال ثواب کولی شي.^(۱۵)

په خپله ثواب حاصلولو له پاره د صدقه جاريه مثالونه

سوال: که څوک دخپلو وارثانوته ناامیده شي اود آخرت د ثواب سامان په خپله وکړي، مثلاً: د قرآن شريف سپارې جومات ته وليږي يا کوهی وکنی، يابه جومات کې پنکې وغيره ولگوي؛ نو آیا دا جائز ده؟

جواب: دانه يوازې جائز ده، بلکې بهتر او افضل هم ده، چې بنده په خپل ژوند کې دخپل آخرت له پاره د ذخيرې جوړولو اهتمام وکړي.^(۱۶)

۱ [يکړه للقوم ان يقرؤا القرآن جملة لتضمنها ترک الاستماع والانصات المأمور بها کذا فی القنية (هندية ج: ۵ ص: ۳۱۷ کتاب الکراهية)۔

۲ [والظاهر ان لافرق بين ان ينوی به عند الفعل للغير او يفعله لنفسه ثم بعد ذلك يجعل ثوابه لغيره الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب فی القراءة للميت واهداء ثوابها له)۔

۳ [ويصح اهداء نصف الثواب او ربعه كما نص عليه احمد ولا مانع منه الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳)۔

۴ [تفصيل دپاره او گوري: شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب فی القراءة للميت)۔
[ايضاً۔

۶ [عن ابی هريرة رضى الله قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا مات الانسان انقطع عنه عمله الا من ثلاثة الا من صدقة جارية او علم ينتفع به او ولد صالح يدعوا له، رواه مسلم (مشکوٰة ج: ۱ ص: ۳۲)۔

دوفات شوي د تعزيت له پاره جلسې د صحيحو مقاصدو لاندې جائز دي

سوال: متوفی باندې تعزتي جلسې کول، اود ځينو خومستقل سالانه جلسې کول، دا عرس خونه دی؟ جائز دي او که بدعت؟ په قرآن، حديث او خير القرون کې ددې څه مثال شته؟

جواب: د تعزيت مفهوم دمري وارثانوته تسلي ورکول دي اود هغوی په غم کې د شرکت اظهار کولو سره د هغوی غم کمول دي، چې مامور به دې^{۱۱} نور دا چې، اذکروا موتا کم بخیر... کې د مرحومينو له باره کې دېنې يادونې حکم هم دی، که تعزيتی جلسه دهمدې دوو مقصدونو له پاره وي اود مرحوم په تعريف کې غير واقعي مبالغه ونکړل شي؛ نو جائز ده^{۱۲} سالانه جلسې خوظاهره ده فضول حرکت دی اود چا مرحوم غير واقعي تعريف هم غلط دی، په هرحال که تعزيتی جلسه دپورته ذکر شويو مقاصدوله پاره و نو هغې ته به بدعت نه ويل کيږي؛ ځکه چې دا جلسې په خپله مقصد نه تصور کيږي اونه عبادت گڼل کيږي.

د عذاب قبر د کموالي اود ځنکدن داساني وظيفه

سوال: هغه وظيفه وېنایې چې په کولو سره يې عذاب کميږي او د ځنکدن په وخت تکليف کميږي؟

جواب: د عذاب قبر له پاره د ويده کيدو نه مخکې سورة (تبارک الذي) لوستل پکار دي اود ځنکدن داساني له پاره دا دعا لوستل پکار دي.

(اللهم اعني على سكرات الموت وغمرات الموت). [۳]

په قبرستان کې د ايصال ثواب له پاره د کومو خبرو خيال ساتل پکار دي؟

سوال: قبرستان ته تلل د مري له پاره د ايصال ثواب د پاره د کومو خبرو خيال ساتل پکار دي؟ او د مرحوم د ايصال ثواب د پاره کوم آياتونه او کوم سورتونه تلاوت کړل شي؟

جواب: څومره سورتونه چې ياد وي ودې لوستل شي او دعا دې وکړل شي چې الله جل شانہ دې مري ته ددې ثواب ورکړي او قبر ته د رسيدو نه وروسته مري ته سلام کول هم پکار دي کم از کم دا الفاظ ويل پکار دي: السلام عليكم يا اهل القبور. [۴]

۱ [وتستحب التعزية للرجال والنساء الاتي لا يفن لقوله عليه السلام من عزى اخاه بمصيبة كساه الله من حلل الكرامة يوم القيامة. رواه ابن ماجه (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۰)۔

۲ [لكن يكره الافراط في مدحه لاسيما عند جنازته... الخ (در مختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۲۳۹، باب صلاة الجنازة)

۳ [عن عائشة انها قالت: رايت رسول الله صلى الله عليه وسلم وعنده قدح فيه ماء وهو يدخل يده في القدح ثم يمسح وجهه بالماء ثم يقول اللهم اعني على غمرات الموت وسكرات الموت (سنن الترمذی ج: ۱ ص: ۱۱۷)

۴ [ومن آدابها ان يسلم بلفظ السلام عليكم على الصحيح.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....

که د مور قبر معلوم نه وي نو د مغفرت دعا څنګه وکړم؟

سوال: زما مور مرحومه په کراچۍ کې دفن ده، زه اکثره ددې د مغفرت له پاره دعا کوم، اوس دا زما بدنصیبي ده، زه کله ددې قبر خواته نه یم تللی، پوښتنه داده چې قبر ته تلل ضروري دي او که نه؟ او قبر ته د نه تللو په وجه په کور کې دعا ګانې کول بې کاره خو نه دي؟ دویم دا چې قبرستان ته که لازم نو هم د والدې قبر راته نه دی معلوم نو قبرستان ته تلل او د والدې له پاره کوم ځای ودرېږم چې دعا وکړم او څه دعا وکړم؟ آیا هلته به څه لوستل وي یا هسې د مغفرت له پاره دعا ګانې وکړم؟

جواب: که چیرې تاته د والدې د قبر پته نه وي؛ نو تاته د تللو مشوره څنګه درکړم؟ خواته نشانه کینډول پکار دي یا که یو کس ته معلوم وي نو تاته د هغه نه پته لګول پکار دي، قبر ته په تللو سره مړي دومره خوشحالیږي څومره چې مور د خپل زوی په ملاقات خوشحالیږي^{۱۱} په هر حال دې ته د لوستل شوي سبق بڼل هم بې کاره نه دي^{۱۲}

د کوهي یا سرک ایصال ثواب

سوال: تاسو فرمایلي و،، بس دا بحث ختم،، په دې وجه بنده خو حکم عدولي نه کوي، بیا هم ددې جواب ستاسو په ذمه به وي، چې صرف په غریبانانو باندې خوړل ایصال ثواب وي ګني نو نه به وی، نو خلق چې د ایصال ثواب د پاره کوم سرک جوړوي، کوهي کني، ونه یا د سوري څیز لګوي نو آیا ددې د غریبانانو په نوم کړي نو هله به ایصال ثواب وي یا څومره چې فقیر د مالدار نه فائده اخلي نو ایصال ثواب به وي؟

جواب: دا د رفاه عام کار دي او صدقه جاريه ده، او صدقې جاريې ثواب په نص سره ثابت دي^{۱۳}

...بقیه د تیر مخ] .. ثم يدعو قائما طويلا وان جلس مجلس ويقرا يس الخ (وې شرح الباب ويقرا من القرآن ماتيسر له من الفاتحة واول البقرة الى المفلحون وآية الكرسي ثم يقول اللهم اوصل ثواب ماقرانه الى فلان او اليهم (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۳)

۱ [الاحاديث والآثار تنزل على الزائر متى جاء علم به الميت وسمع سلامه وانس به ورد عليه وهذا عام في حق الشهداء وغيرهم فانه لا يوقت (شرح الصدور ص: ۳۵۸ طبع دار الكتب العلمية بيروت)

۲ [من دخل المقابر فقرأ سورة يس خفف الله عنهم يومئذ وكان له بعدد من فيها حسنات، بحر: من صام اوصلى او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز ويصل ثوابها اليهم عند اهل السنة والجماعة (رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۴۳)

۳ [عن سعد بن عبادة قال: قال رسول الله ! ان ام سعد ماتت فاي الصدقة الفضل؟ قال: الماء ! فحفر بئرا وقال: هذه لام سعد. رواه ابو داود والنسائي (مشكوة ص: ۱۶۹، فضل الصدقة، طبع قديمي)

بنځه هم ایصال ثواب کولې شي

سوال: آیا بنځه هم صدقه ورکولې شي یا نه؟

جواب: بنځه هم ایصال ثواب ورکولې شي لیکن د خپل مال نه دې اوکړي د مړي د میراث نه دې نه ورکوي^۱

د مرحومینو په قبر باندې د ایصال ثواب د پاره قرآن خواني

سوال: که چیرې د چاپه وفات باندې دده په قبر د ایصال ثواب د پاره قرآن خواني اوکړې شي نو آیا دې مرحوم ته به اجر او ثواب ملاو شي؟

جواب: قبر ته تلل او د قرآن مجید ختم کولو په ځانې باندې په کور کې د قرآن تلاوت اوکړې شي لیکن زموږ په علاقه کې دا وي چې یوه دوه ورځې قرآن خواني کولې شي د دینه پس مړې هیر کړي او دا د نافرمان او د گناهگار سره په یو لحاظ سره صحیح هم کوي، ځکه چې مړي هم ټول عمر نه د الله تعالی عبادت کړي وي، نه یې د قرآن مجید تلاوت کړې وي، نه ئې لمونځ کړې وي، نه ئې روژه نیولې وي، د داسې سړي انجام داسې کول پکار وي گني نو د الله تعالی مقبول بندگان د هر لمونځ نه پس ایصال ثواب کوي.

د ایصال ثواب په مجلس کې د قادیاني

شریکت او ددوی ایصال ثواب صحیح دی؟

سوال: دخپل وطن په سرکاري او نیمه سرکاري دفترونو کې ټول اسلامي او غیر اسلامي (قادیاني، عیسائي وغیره) افراد منصبی فرائض اداء کوي، ځینې وخت لیدل کیږي چې یو مسلمان ملازم / آفیسر نژدې رشتدار وفات شي، څه وخت وروسته دده د ایصال ثواب له پاره د قرآن خواني او طعام بدو بست وشي، د ډیرو کسانو د شرکت په غرض یوه ټاپ شوې دعوت نامه د ایصال ثواب د پاره د قرآن خواني په شکل په ملازمینو او افسرانو باندې تقسیم کړل شوه، په دعوت نامه کې یې فرداً فرداً دعوت نه وو ورکړی، ددې عمومي دعوت نه د فائدي د اخستلو او د مصلحت په وجه که چیرته قادیاني یا نور غیر مسلم په دې ایصال ثواب کې شرکت وکړي؛ نو د داسې قسمه شرکت متعلق د لاندې سوالونو جوابونه مطلوب دي:

(۱) آیا د قادیاني شرکت د ایصال ثواب د قرآن خواني یا د نورو خالصو مذهبي اجتماعاتو کې شرعاً جائز دی؟

^۱ [وې البحر: من صام اوصلی او تصدق وجعل ثوابه لغیره من الاموات والاحیاء جاز ویصل ثوابها الیهیم عند اهل السنة والجماعة کذا فی البدائع (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب فی القراءة للمیت واهلاء ثوابها له)

جواب: د ایصال ثواب په مجلس کې غیر مسلم قادیانی شریکول جائز نه دي^{۱۱} په دې وجه دې قادیانی بالکل راونه غوښتل شي، که په خپله راشي نو دده د شرکت نه دې معذرت وغوښتل شي.

(۲) آیا د قادیانی د قرآن مجید په تلاوت سره مري ته ثواب ملایږي؟

جواب: مري ته ثواب ملاویدل په خپله دویونکي د ثواب فرع ده او د غیر مسلم قادیانی عملونه باطل دي^{۱۲} نو کله چې ده ته په خپله ثواب نه ملایږي؛ نو مري ته به څه ثواب ملاو شي؟!

(۳) د قادیانی په شرکت سره آیا په ایصال ثواب باندې څه قسمه غیر اسلامي اثر مرتب کیږي او که نه؟ او په څه صورت کې کوم یو صورت کې؟

جواب: د قادیانانو او د غیر مسلمو په شرکت سره د اسلام او د کفر په مینځ کې او د مسلمان او د کافر په مینځ کې فرق به ختم شي دا لوی نقصان دی، څه عجیبه نه ده چې د دې مجلس ټول شریکان په عذاب کې مبتلاء شي.

(۴) په دنیاوي مصلحتونو کې او داسې قسمه سلوکو کې شرعاً څه طریقه خپله کړل شي؟

جواب: دنیاوي مصلحتونه د دین تابع دي، که چیرې څه دنیاوي مصلحت او سلوک سره د دین اصول ماتېږي؛ نو داسې مصلحت او سلوک دې بره په تاخ کې کینودل شي او لعنت دې پرې ولېږل شي.^(۱۳)

❖ د قرآن کریم عظمت او تلاوت ❖

د ورو ماشوما نوله پاره د عم پاری ترتیب بدلول جائز دي

سوال: په لمونځ کې قرآن بې ترتیبه لوستل (لومړۍ سورت په پای کې او دویم په اول کې ویل، صحیح نه دي، مگر په قرآن شریف کې په دیرشمه سپاره کې د سورت (الناس) نه شروع وشي او عم باندې خلاص شي، یعنې بې ترتیبه قرآن شریف لیکل شوی دی، چې په اکثر مدرسو کې طالب علمانوته بنودل کیږي، آیا داسې لوستل جائز دي؟

جواب: ورو ماشوما نود تعلیم له پاره دې چې هغوی دوو سورتونو ته شروع او کړي.^{۱۴}

[۱] لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ (المجادة: ۲۲) وقال تعالى: يا ايها الذين

امنوا لاتتخذوا عدوى وعدوكم اولياء تلحقون اليهم بالمودة وقد كفروا بما جاءكم من الحق،، (الممتحنة: ۱)

[۲] مقتضى كون حبط العمل في الدنيا والاخرة جزاء الردة وان لم يمت عليها عندنا (شامي ج: ۲ ص: ۷۶)

[۳] عن نواس بن سمعان رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق (مشكوة ص: ۳۲۱ كتاب الامارة والقضاء)

[۴] ول الدرامختار: الفصل بسورة قصيرة وان يقرأ منكوساً وفي الشرح.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه...]

په قرآن مجید کې د نسخ علی الاطلاق انکار کول گمراهي ده

سوال: ، جنگ روز نامه راولپنډۍ کې مولانا صاحب دخپلوتاثراتو او مشاهداتو په کالم کې لیکلي دي چې: زه دقرآن حکیم هیڅ یوایت منسوخ نه منم ، ، زماپه خیال کې داعقیده صحیح نه ده، په دې باره کې ستاسوڅه رایه ده؟

جواب: زما رایه ستا په شان ده، په قرآن مجید کې د نسخ علی الاطلاق انکار کول گمراهي ده. ^{۱۱}

د قرآن کریم تر ټولو اوږد آیت د سورت بقرې (۲۸۲) آیت دی

سوال: په (معلومات قرآن) کې چې عثمان غني ظاهر لیکلی دی، ما لوستي دي چې دقرآن کریم د ټولو نه اوږد آیت، آیت کرسی ده، آیت کرسی کم وبیش په پنځولانونو کې ده، هرکله چې ما قرآن کریم کې یو بل آیت ددی نه هم اوږد لیدلی دی، چې په اوولاینونو کې دی، اودا آیت دسورت الحج پنځم آیت دی، تاسو راته ضرور ووايي چې دقرآن کریم د ټولونو اوږد آیت کوم یو دی؟ آیا هغه آیت کوم چې ما په کتاب کې لوستی دی یا هغه کوم چې ما په قرآن کریم کې لیدلی دی؟

جواب: دقرآن کریم د ټولونو اوږد آیت دسوره بقرې (۲۸۲) آیت دی، چې آیت مداینه ورته ویل کیږي آیت کرسی ډیر اوږدنه دی، مگر په شرف اومرتبه کې د ټولونو اوچت دی، اوسیدلایات ورته ویل کیږي. ^{۱۲}

په دعا کې قرآني الفاظ بدلول

سوال: په قرآن او حدیث کې چې کومې دعاگانې مقرر شوې دي آیا د موقعې په مناسبت سره په دې دعاگانو کې د واحد متکلم په ځای د جمعې متکلم او د جمع متکلم په ځای د واحد متکلم صیغې لوستل صحیح دي؟ آیا قرآني دعاگانو کې له دې ډول بدلون څخه خو تحریف قرآن نه لارمیري؟

...بقیه د تیر مخ].. بان یقرأ فی الثانية سورة اعلى مماقرأ فی الاولى، لان ترتيب السور فی القراءة واجبات التلاوة وانما يجوز للصغار تسهیلا لضرورة التعليم (الدر المختار مع الردا مختار، قبیل باب الامامة ج: ۱ ص: ۵۴۷ طبع ایچ ایم سعید)۔

۱ [واتفقت اهل الشرائع علی جواز النسخ ووقوعه وخالفت اليهود..... الخ (روح المعانی ج: ۱ ص: ۳۵۲، طبع بیروت) (النسخ مباحص الله به هذه الامامة لحکم منها التیسیر وقد اجمع المسلمون علی جوازه وانکره اليهود ظن انهم انه بداء کالذی یری الراى ثم یدوله وهو باطل (الاتقان فی علوم القرآن ج: ۲ ص: ۲۱ طبع مصر، الفوز الکبیر ص: ۴۰ طبع قدیمی)۔

۲ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم لكل شىء سنام وان سنام القرآن سورة البقرة ولها آية هي سيدة آى القرآن هي آية الكرسي (ترمذی شریف، ابواب فضل القرآن، ج: ۲ ص: ۱۱۱، طبع قدیمی کتب خانه)۔

جواب: مناسبه خو داده چې کومې دعا گانې په کومو الفاظو سره منقولې دي، هغه دې دغه شان پرېښودل شي، بيا هم که چيرې د واحد او د جمعې صيغې بدلې کړي نو هيڅ گناه نشته، که قرآن کریم د دعا په نيت باندې ولوستل شي؛ نو د دينه مقصود د قرآن کریم د الفاظو حکايت نه دی.^{۱۱۱}

همدغه وجه ده چې جنب او حائضې ته د قرآني دعاگانو د لوستلو اجازت شته،^{۱۱۲} په دې وجه په دعا کې قرآني الفاظو کې په تبديلي کولو سره تحريف نه لارمېږي، خو د قرآن کریم مبارک الفاظ زيات بهتر دي په دې کې د تبديلي کولو هيڅ وجه نشته.

د لوح محفوظ نه څه مراد دي؟

سوال: ام الكتاب او لوح محفوظ دواړه جدا جدا کتابونه دي يا د يو کتاب دوه نومونه دي؟

جواب: په ظاهره دواړه له يو شي نه عبارت دي، ددې علم الله تعالى ته دی، کاتب هم د قدرت قلم دی.^{۱۱۳}

قرآن کریم مجهول لوستل صحيح نه دي

سوال: په موجوده وخت کې اکثر خلک يا خو قرآن مجهول لولي يا يې د تجويد نه پرته يې لولي ددوی د لمونځونو او د قرآن د تلاوت معامله به څه وي؟

جواب: قرآن کریم د امکان تر حده پورې صحيح لوستل واجب دي او غلط لوستل ناجائز دي.^{۱۱۴} او که چيرې د کوشش باوجود د چا تلفظ صحيح نه وي؛ نو هغه معذور دی او که چيرې د صحيح لوستلو کوشش هم نه کوي نو گناهگار به وي، باقي لمونځ او تلاوت د فقهي حکم مطابق نه قبلېږي، نور که الله تعالي رحمت وکړي نو دهغه مغفرت وسيع دی.^{۱۱۵}

أ حتى لو قصد بالفاتحة الثناء في الجنابة لم يكره الا اذا قرأ المصلی قاصداً الثناء فانها تجزئة لانها في محلها، فلا تغير حكمها بقصده... الخ، وفي الشامية: ان القرآن يخرج عن القرانية بقصد غيره (رد المختار على الدر المختار ج: ۱ ص: ۱۷۳)

أ ويجرم به تلاوة القرآن ولو دون آية على المختار، وفي الشامية: قراءة الفاتحة على وجه الدعاء اوشئاً من الأيات التي فيها معنى الدعاء ولم يرد لقراءة لا بأس به (شامي ج: ۱ ص: ۱۷۲)، اركان الوضوء مطلب يوم عرفة افضل من يوم الجمعة

أ وتفسير ام الكتاب بعلم الله تعالى مما رواه عبد الرزاق وابن جرير عن كعب رضى الله عنه، والمشهور انها اللوح المحفوظ قالوا: وهو اصل الكتاب اذا ما من شيء من الذاهب والثابت الا وهو مكتوب فيه كما هو (روح المعاني ج: ۱ ص: ۱۷۰، سورة الرعد الآية: ۳۹)

أ ورتل القرآن ترتيلاً (المزمل: ۴)

أ وكذا من لا يقدر على التلفظ بحرف من الحروف وذلك كالرهن الرهيم والشيطان الرجيم لكل ذلك حكمه ما مر من بذل الجهد دائماً والا فلا تصح الصلاة... [بقية حاشيه په راروانه صفحه..]

جامع القرآن څوک دی؟

سوال: جامع القرآن څوک دی، حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم)، یا حضرت عثمان (رضی الله عنه)؟

جواب: قرآن کریم د حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) په زمانه کې پوره لیکل شوی او حضرت ابو بکر رضي الله عنه په یو ځای باندې جمع کړی دی او حضرت عثمان (رضی الله عنه) خلکو ته په یو قرات باندې جمع کړی دی.^{۱۱}

د قرآن د تلاوت په دوران کې خبرې کول

سوال: د یو څو دوستانو په محفل کې په مختلفو موضوعگانو باندې بحث کېږي او په دې وخت کې څوک د قرآن کریم تلاوت په اوچت آواز سره کوي او بیا خبرې شروع کړي او په محفل کې شور شروع جاري وي او بیا یو سړی یو آیت تلاوت کړي، دغه شان دا سلسله جاري وي؛ نو په داسې صورت کې تلاوت جائز دی؟

جواب: د داسې ملگرو په مجلس کې شرکت نه دی پکار، دسړي سره لږ وخت وي، فضول ضائع کول یې نه دي پکار.^{۱۲}

د قرآن پاک د لوستلو طریقه

سوال: زه د اتم ټولګي (کلاس) طالب العلم یم، ما د قرآن پاک د لوستلو بار بار کوشش وکړ، خو د ننه پورې د (یسرنا القرآن) نه مخکې نه شم لوستلی، زما بدنصیبی دا ده چې ما قرآن پاک نه دی ویلی څو ځله مې شروع کړ، خو یو څو ورځې پس یې پرېږدم په دې وجه مې قرآن نه دی ویلی، تاسو ته درخواست دادې چې ما ته د قرآن پاک د لوستلو طریقه وښایئ!

جواب: قرآن پاک په مسجد کې د قاري صاحب نه شروع کړه تر څو پورې چې پوره شوی نه وي تر هغه وخته پورې یې وایه!

...بقیه د تیر مخ] .. به (شامی ج: ۱ ص: ۵۸۲، باب الامامة مطلب فی الاثغ، شامی ج: ۱ ص: ۶۳۰، باب الامامة، مطلب فی زلة القاری)

۱ [وقد کان القرآن کتب کله فی عهد رسول الله صلی الله علیه وسلم لکن غیر مجموع فی موضع واحد ولا مرتب السور قال الحاکم فی المستدرک جمع القرآن ثلاث مرات احداها بحضرة النبی صلی الله علیه وسلم الثانية بحضرة ابی بکر قال الحاکم والجمع الثالث هو ترتيب السور فی زمن عثمان الخ (الاتقان فی علوم القرآن ص: ۵۹، ۵۷)

۲ [عن عمرو بن میمون الاودی قال: قال رسول الله صلی الله علیه وسلم لرجل وهو یعظه: اغتم خمساً قبل خمس شایبک قبل هرمک، وصحتک قبل سقمک، وغناک قبل فقرک، وفراغک قبل شغلک، وحياتک قبل موتک. رواه الترمذی مرسلًا (مشکوٰۃ ص: ۴۴۱، کتاب الرقاق الفصل الثانی)

د قرآن مجيد لوستل فرض دي او كه سنت

سوال: مولانا صاحب! پوښتنه دا ده چې د قرآن لوستل فرض دي او كه سنت؟

جواب: په لمانځه كې يې لوستل فرض دي او د لمانځه نه بهر تلاوت كول فضيلت، بركت او نور دی^{۱۱}

آيا په قرآن مجيد كې په اعراب لگول سره تحريف وشو؟

سوال: د حجاج بن يوسف په زمانه كې په قرآن باندې اعراب لگول شوی دی؛ نو آيا دا په قرآن كې تحريف نه دی؟

جواب: اعراب خو د مخكې نه هم ويل كېده، خو د عوامو د صحيح لوستلو د پاره اعراب لگول مثلاً الحمد خو اول هم صحيح ويل كېده، مگر د عوامو د سهولت د پاره په دې باندې زبر زیر ولگول شو.^{۱۲}

د قرآن مجيد اووه منزله څنگه لوستل پكار دي؟

سوال: د قرآن مجيد اووه منزله دي، د دې څنگه لوستل پكار دي؟

(۱) يو منزل د سحر نه تر مابنام څلورو بجو پورې ختمول پكار دي. (۲) كله چې منزل شروع كړي، نو په يو ځای په ناسته باندې ولوستل شي، د پاڅيدو اجازت نشته؟

جواب: قرآن مجيد چې څومره په سهولت سره وي لوستلی شي، په يو ځای باندې د لوستلو هيڅ پابندي نشته.^{۱۳}

قرآن مجيد ښکلول

سوال: د قرآن مجيد ښکلول څنگه دي؟ ځينې خلک د يته بدعت وايي.

جواب: هيڅ گناه نشته.^{۱۴}

[۱] فاعلم ان حفظ ماتجوز به الصلاة فرض عين على كل مكلف وحفظ فاتحة الكتاب وسورة واجب وحفظ سائر القرآن فرض كفاية (حلی کبرص: ۴۹۵، تمتا فيما يكره من القرآن في الصلاة وما لا يكره في القراءة... الخ).

[۲] وجاز تحلية المصحف وتعميره ونقطه اى اظهار اعرابه وبه يحصل الفرق جذاً خصوصاً للعجم فيستحسن وعلى هذا لا باس بكتابة اسامى السور وعد الآى وعلامات الوقف ونحوها فهى بدعة حسنة (الدر المختار مع الرد ج: ۶ ص: ۳۸۶، باب الاستبراء وغيره فصل في البيع)

[۳] افضل القراءة ان يتدبر في معناه حتى قيل يكره ان يختم القرآن في يوم واحد ولا يختم في اقل من ثلاثة ايام تعظيماً له وتندب لحافظ القرآن ان يختم في كل اربعين يوماً من ختم القرآن في السنة مرة لا يكون هاجراً كذا في القنية . (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۱۷، الباب الرابع في الصلاة والتسبيح وقراءة القرآن والذكر والدعاء... الخ)

[۴] وفي القنية في باب ما يتعلق بالمقابر تقبيل المصحف قبل بدعة لكن [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

د قرآن مجید بنکلول جائزدي

سوال: زموږ د کورمخکې جومات کې یوه ورځ زموږ یو ګاونډي د قرآن شریف تلاوت کولو، کله یې چې تلاوت وکړ، نو قرآن شریف یې بنکول کړ، د جومات خزانچي د داسې کولونه منع کړ او ویی ویل چې: قرآن شریف بنکلول پکار نه دي، وضاحت وکړئ چې آیا داسې صحیح وایي که غلط؟ زه هم چې قرآن شریف ولولم نو بنکولم یې اوزموږ د کورواله هم

جواب: د قرآن مجید بنکلول جائز دي.^{۱۱}

د قرآن نی حروفو ګوتمه موچې په ګوته وي بیت الخلاء ته مه ځئ

سوال: ګزارش دادی چې اکثر خلک قرآني آیات وغیره په ګوتموباندې کنده کوي، مهرباني وکړئ اوموږ ته دا ووايئ چې دا ګوتمې څنگه په لاس کړل شي چې بیت الخلاء ته تګ وکړل شي؟ یا هغه وویستل شي اوبیت الخلاء ته لاړ شي، مونږ په ګوتموباندې حروف مقطعات (ص، ن، وغیره) کنده کړي، ددې به باره کې راته ووايئ چې څه مسئله ده؟

جواب: په ګوتمه باندې که آیت یا قرآني کلمات کنده وي، نوبیت الخلاء ته یې اوږل مکروه دي ویستل یې پکار دي.^{۱۲}

په تخته چاک سره لیکل شوي قرآني آیاتونه څنګه وران کړو؟

سوال: کله چې په ټولګي (کلاس) کې په توره تخته (بلک بورډ) باندې قرآني آیات ولیکل شي، وروسته هغه وران کړل شي اود هغو الفاظو چاک په ځمکه باندې خپور شي اوهغه زموږ د پینولاندې کیږي ددې وجې نه څه کول پکار دي؟ ددې جواب موږ داورکې چې کله وران شي؛ نو چاک د قرآني آیتونو الفاظ نه وي، هغه خویوازي چاک وي، خو یوکس موږ ته یومثال راکړ اوموږ یې بې جوابه کړو چې ځینی کسان تعویذ په اوبه کې ویلي کړي او ویې څښي، په کاغذ باندې خوڅه لیکل شوي وي، خو کله چې هغه اوبه شي؛ نو هغه الفاظ پاتې نه شي بیا خلک هغه ولې څښي؟

...بقیه د تیر مخ] .. روی عن عمر رضی الله عنه ان کان یاخذ المصحف کل غداة ویقبله ویقول: عهد ربی ومنشور ربی عزوجل _ وکان عثمان رضی الله عنه یقبل المصحف ویمسحه علی وجهه (الدر المختار مع الرد ج: ۶ ص: ۳۸۴، باب الاستبراء وغیره، فصل فی البیع)

۱ [روی عن عمر رضی الله عنه انه کان یاخذ المصحف کل غداة ویقبله.... وکان عثمان رضی الله عنه یقبل المصحف ویمسحه علی وجهه.. الخ (الدر المختار مع الرد المختار ج: ۶ ص: ۳۸۴، باب الاستبراء وغیره، فصل فی البیع)

۲ [ویکره ان یدخل فی الخلاء ومعه خاتم علیه اسم الله تعالی اوشئ من القرآن کذا فی السراج الوهاج (هندیه ج: ۱ ص: ۵۰، الباب السابع فی النجاسة واحکامها) _

جواب: داخو ظاهره ده چې دورانولونه وروسته هغه دقرآن كريم الفاظ نه پاتې كيږي، خو بهتره داده چې هغه چاك دې په لمد كېرې باندې صفا كړل شي^{۱۱}

زړو مقدسوپا نوسره څه وكړل شي؟

سوال: دقرآن پاك زړوپا نوباندې څه وكړل شي؟ زموږ په لطيف ابادكې پوه داسې واقعه وشوه چې ديو جومات موذن دقرآن شريف زړې پانې په يوكنسټركې راغونډې كړې اوويې سيزلې، موذن په خپل فالتووخت كې چولې خرخوي اوپه خپل محنت سره مزدوري كوي، حج يې هم كړى دى او عمره يې هم ادا كړې ده اود جومات كار هم په ښه طريقې سره كوي، مگر دقرآن پاك پاڼو سيزولوسره دهغه خلاف خطرناكه هنگامه راپورته شوه او هغه فوري طور سره د جومات نه وويستل شو، روسته بيا پوليسو هم گرفتار كړ، تاسو راته د شريعت له مخې ووايئ چې واقعي دموذن نه گناه شوې ده؟ دقرآن پاك زړې پانې د شريعت له مخې په كومو كومو طريقو سره ضائع كولى شو؟ په دې باندې په تفصيل سره رڼا واچوئ!

جواب: دمقدسوپا نوله پاره بهتره داده چې په درياب يا غير اباد كوهي كې واچول شي، ياپه ځمكه كې خښې كړل شي^{۱۲} اود مجبوري په حالت كې دې هغه وسوځول شي او ايره دې په اوبو كې ملاو كړل شي او هلته دې واچول شي چې څوك پرې پښې كېنږدي، ستا موذن ښه نه دي كړي، خود هغه ته دومره گناه هم نه ده شوې، چې دومره لويه سزاوړ كړل شوه، خلك په جذباتو كې د حدودو خيال نه ساتي.

په اخبارو نو او رسالو كې شائع شويو مقدسوپا نوسره څه وكړل شي؟

سوال: عرض اود درخواست مې دادې چې مادجناب صدرپاكستان په خدمت كې هم ددې مفهوم پوه عريضه ليږلې وه چې نن سبا په نشرو اشاعت كې د دين كومه ذخيره چې په اخبارونو او رسالو كې راروانه ده، هغه په هرحال ښه اود وخت د ضرورت مطابق ده، خو په دې سلسله كې دا اړخ هم د غور وړ دى چې داسې ټول اخبارات چې كله ردي شي او بازارونو ته راشي؛ نو بيا ددې منسركو مضامينو ډيره زياته بې حرمتي كيږي اول به په جوماتونو كې دڅه اهل

۱ [لومحا لوخا كتب فيه القرآن واستعمله في امر الدنيا يجوز..... الخ (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۲۲، الباب الخامس) وايضا ولو كتب القرآن على الحيطان والجدران بعضهم قالوا يرجی ان يجوز وبعضهم كرهوا ذلك مخافة السقوط تحت اقدام الناس..... الخ (هندي ج: ۵ ص: ۳۲۳، الباب الخامس في آداب المسجد والقبلة والمصحف..... الخ)۔

۲ [المصحف اذا صار خلقا لا يقرأ منه ويخاف ان يضع يجعل في خرقة طاهرة ويدفن ودفنه اولى..... المصحف اذا صار خلقا وتعذرت القراءة منه لا يحرق بالنار اشارة للشيانى الى هذا في السير الكبير وبه نأخذ كذا في الذخيرة (هندي ج: ۵ ص: ۳۲۳، الباب الخامس في آداب المسجد والقبلة..... الخ، وايضا في الشامية ج: ۶ ص: ۴۲۲، باب الاستبراء)۔

خیرد طرف نه د اهدایات اویزان ووچې داسې ردي کاغذونه دې په جومات کې محفوظ کړل شي اودابه په احترام سره ضائع کړل شي، بیا سابقه وزارت مذهبي امورو هم ددې له پاره ځای په ځای کنسترونه ایښي وو، مگر اوس دا انتظامات په نظرنه راځي، زما په ناقصه کې اخباراتو وغیره ته د اهدایات ورکول پکار دي چې هغوی د قرآني آیتونو او حدیثونو سره د اهدایات هم لیکي چې دا برخه په ردي کې ورکول گناه ده. د دې ترې کټ کړل شي او په احترام سره دې ختم کړل شي.

زما د درخواست په جواب کې ماته دا اطلاع را کړل شوه چې خط د ضروري کاروایي له پاره د نشر و اشاعت وزارت اسلام اباد ته ور لیږل شوی دی، په همدې وخت کې د الفاظو د بې حرمتي په باره کې ستاسو نه هم سوال وکړل شو اوتاسو جواب ورکړو چې د ابې ادبي یو مستقل وېال دی. او ددې حل مو په پوهه کې نه راځي، د حکومت اود ټولو خلکو د تعاون نه پرته ددې سیلاب نه بچ کیدل ممکن نه دي، ما دا خبره هغه برخه وشلوله اود غور کولو له پاره مې په خپل خط کې شامله کړه او وزارت نشر و اشاعت ته مې ولیږله، جنگ اخبار کراچی کې د هدایاتو او کومه فیصله چې شامل شوې ده دهغې تراشي ددې درخواست سره ستاسو په خدمت کې درلېږم، زما په خیال په دې مرحله کې چې د عوامو نه څه وغوښتل شو چې هغوی دې داسې عبارتونه د اسلامي او شرعی احکامو مطابق تلف کوي، په دې کې د عوامو له پاره د اسلامي او شرعی احکامو وضاحت هم وشي؛ نو د عوامو کار به آسان شي اود داسې وضاحت انتظام ستاسو په شان محترم په مناسب او صحیح طریقې سره کولی شي چې د ثواب دارین نه به خالي نه وي.

جواب: په دې سلسله کې څو امور قابل ذکر دي:

اول: د اخبارونو او رسالو په ذریعه د مبارکو نومونو بې حرمتي یو و بایي شکل اختیار کړی دی. له دې وجې حکومت ته هم، اخبار والاو ته هم او عامو مسلمانانو ته هم ددې سنگینې پوره پوره احساس کول پکار دي، عوامو ته د احساس ورکولو له پاره ضروري دي چې کوم عبارت په سرکاري مراسلو کې ورکړل شوی دی، اخبارونه هغه په مسلسل طور سره شائع کړي.

دویم: په سرکاري طور سره ددې اهتمام کول پکار دي چې داسې منتشرپانې چې په کې قابل احترام شیان لیکل شوي وي دهغو د حفاظت له پاره په جوماتونو، رفاهي ادارو او عامو لارو باندې دې کنستري کینودل شي او عوامو ته دې هدایت وکړل شي چې چاته هم دغه شان قابل احترام کاغذ په لاس ورشي؛ نو هغه دې په دې ډوکې محفوظ کړي.

درېم: د داسې کاغذونو د تلف کولو بهر صورت دادی چې دادې په سمندر یا دریاب یا په څه غیر اباد ځای کې واچول شي یادې په داسې ځای کې خنډ کړل شي، چې د پښولاندې کیږي نه. او په آخري درجه کې دې دا وسوزول شي او ایره دې اوبو سره ملا وکړل شي او په داسې ځای

کې دې واچول شي چې د پېښولاندې نه شي^(۱)

په اخبارونو کې د قرآني آیاتو نواشاعت بې حرمتي ده

سوال: په روزنامه جنگ کوټه کې دیوزورنادر قلمي قرآن مجید عکس شائع شوی و، په لیدو یې ډیر زیات خفه شوم چې په کې په سوره قریش کې یولفظ پرېښودل شوی دی (اخبار تکره در لېږم)، لهدا تاسوته درخواست دی چې راته ووايي چې موږ په غلطې باندې یو؟ د قرآني نسخه خوڅو ځله چاپ شوې ده او ډیره پخواني هم ده: نو آیا تر نته پورې دا د چا د نظر نه هم تیر شوې نه ده چې دايې صحیح کړې وای، لهدا تاسوته درخواست دې چې ددې په باره کې په تفصیل سره جواب راکړئ. اوداراته وښايئ چې په اخبار کې قرآني آیاتونه چاپ کول دومره ضروري دي چې دهغو ادب او احترام دې په نظر کې ونه ساتل شي او چاپ دې کړل شي؟ په قلات کې اکثریت دهندوانو کورونه دي، له دې وجې دهر هندوپه لاس کې اخباروي اودهغوی له پاره عامې خبرې او قرآني آیتونه یوبرابروي او موږ مسلمانان وروڼه اخبارونه ترکوم حد پورې سنبالولی شو؟

جواب: تاسو چې کومه اخباري تراشه (تکره) رالېږلې ده، په دې کې آیت واقعي غلط چاپ شوی دی چې دافسوس خبره ده، زه د قرآن مجید د آیتونه اوسورتونه په اخبار کې چاپ کول بې ادبي گڼم.^(۲)

په اخبارونو کې د قرآن ترجمه چاپ کول

سوال: په اکثر اخبارونو او رسالو کې مثلاً: ،،جنگ،، اخبار کې روزانه په یو دوو صفحو باندې د قرآني آیاتونو ترجمې شائع کیږي، د تاسو په علم کې دي چې د قرآن پاک آیاتونه یا ترجمې بغیر د اودس نه مسحه کول جائز نه دي، حالانکې ددې اخبارونو د چاپ کیدو نه تر تقسیمولو پورې او د لوستلو نه تراستعمالولو پورې په ټولو مرحلو کې شاید چې د یو بې اودسه لاس ته نه وي لگېدلی، حد خو دادی چې دا واخلې او په سرکونو باندې یې خواره کړي او بې اودسه یې ونغاړي، او کور واليې بې اودسه لولي، او څنگه چې یې خوښه وي نو ایږدي یې، په کباړي باندې یې خرڅوي او بیا پکې د خوراک څښاک وغیره شیان تړل کیږي او استعمالوي یې، او په آخر کې په سرکونو باندې په قدمونو کې، بلکې تر دې پورې چې د

۱ [قال العلامة الحصکفی رحمه الله الکتب التي لا یتفع بها یحی عنها اسم الله وملائکته ورسله ویمرق الباقی لالباس بان تلقی فی ماء جار کما هی اوتدفن وهو احسن کما فی الانبیاء (درمختار مع الشامی ج: ۶ ص: ۲۳ فصل فی البیع)

۲ [لو کتب القرآن علی الحیطان والجدران بعضهم قالوا یرجى ان یجوز وبعضهم کرهوا ذلك مخافة السقوط تحت اقدام الناس (هندیه ج: ۵ ص: ۳۲۳، کتاب الکراهیه، الباب الخامس فی آداب المسجد والقبلة)۔

گندگي په ځايونو کې په نظر راځي، عرض دا چې دومره قباحگونه دي چې په دومره لويه پيماني باندې احتياط کول ډير مشکل دي، آيا په داسې صورت کې ددې قرآني آياتونو يا ددې ترجمې شائع کول به څنگه گټور او جائز وي؟ آيا په دې طريقې سره د تبليغ د ثواب نه زياته د بې حرمتي گناه نه لارمېږي؟

جواب: په اخبارونو کې د قرآني کريم د آياتونو متن چاپ کول واقعي چې بې حرمتي ده^{۱۱} که چيرې د دې د حوالې ضرورت وي نو ترجمه دې ورکړل شي، اگر چې ترجمه هم د ادب لائق ده، خو ددې حکمونه د قرآن کريم د متن په شان نه دي او څومره چې ممکنه وي د دې پاڼو د ادب لحاظ ضروري دی.^{۱۲}

قرآن مجيد د الماری په پورتنۍ برخه کې بدی

سوال: عرض دادی چې ماته يوه کشاله راپيښه شوې ده، زه قرآن مجيد دخپلو کتابونو په الماری کې په لاندیني دراز کې ږدموناگهانه زما په ذهن کې خيال راغی چې دصوفي سطح ددراز نه اوچته ده، او نعوذبالله چرته دقرآن مجيد بې حرمتي شوې نه وي؟ دراز بنددی، مهربانی وکړئ اوماته صحيح ووايئ! زه به ستاسو ډير منندوی یم.

جواب: قرآن مجيد چونکې په الماری کې بنددی، ددې وجې نه بې حرمتي خونه ده، مگر بهرته داده چې دادې اوچت کيښودل شي.^{۱۳}

قرآن مجيد په لاندیني منزل کې کيښودل جائز دي

سوال: قرآن مجيد په اوچت ځای باندې کيښودل کيږي، خو که کورديو منزل نه په زیاتو منزلونو باندې مشتمل وي؛ نو ایا په لاندیني منزل کې دقرآن مجيد کيښودوسره ددې بې ادبي نه کيږي؟ هرکله چې په پورتنو منزلونو کې خلک گرځي راگرځي، خملی غرض دا چې هرکار کوي.

جواب: په لاندیني منزل کې قرآن مجيد کيښودو کې هيڅ حرج نشته.^{۱۴}

^۱ [فتح القدیر: وتکره کتابه القرآن واسماء الله تعالى علی الدراهم والمخاریب والجدران وما یفرش (شامی ج: ۱ ص: ۱۷۹، قبیل باب ۱ لمیاه) ۱۰ ایضاً ولو کتب القرآن علی الحیطان والجدران بعضهم قالوا یرجى ان یجوز وبعضهم کرهوا ذلک مخافة السقوط تحت اقدام الناس کذا فی فتاوی قاضی خان (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۲۳)]
^۲ [وکذا ورق الكتابة لصقالته وتقومه، وله احترام ایضاً لکونه آله لکتابه العلم ولذا علله فی التاتارخانیة بان تعظیمه من ادب الدین (شامی ج: ۱ ص: ۳۴۰، فصل الاستنجاء، مطلب اذا دخل المستنجی فی ماء قليل)]
^۳ [حانوت اوتابوت فيه کتب فلادب ان لا یضع الثياب فوقه الخ (هنديہ ج: ۵ ص: ۳۲۴)]
^۴ [وقال الا ترى انه لو وضع فی البيت (القرآن) لابس بالنوم علی سطحه کذا ههنا (الهنديہ ج: ۵ ص: ۳۲۲)]

قرآن مجيد باندې کتابچه کينودل او ليکل کول سخته بې ادبي ده

سوال: آيا په قرآن مجيد باندې څه کتابچه وغيره کينودل او په هغې کې ليکل پکار دي؟

جواب: ايايو مسلمان چې په زړه کې يې د قرآن مجيد ادب وي په قرآن مجيد باندې کتابچه کينودی شي او په هغې کې ليکل کولی شي؟^(۱۱)

د قرآن پاک په باره کې د گستاخانه خيال راتلو شرعي حکم

سوال: يوه ورځ ناڅاپه زما په زړه کې د قرآن پاک په باره کې گستاخانه خيال پيدا شو. ما دا خيال رد کړ، بيا د اسلامي عقيدو او د اسلام د شعائرو خلاف عجيبه قسمه د خيالونو او د گمراهې والا سلسله شروع شوه، دا شيطاني خيالونه ولې راځي؟ او ددې علاج څه دی؟ خدای دې نه کړي په دې سره زه کافر يا مرتد شوي څو نه يم؟ د توبې به څه طريقه وي؟

جواب: ددې خيالونو راتلل، ستا له لوري بد گڼل او رد کول د ايمان د کاملوالي نښه ده. شيطان ډاکو دی او ډاکو په دولتمن کور باندې ډاکه غورځوي. ددې خيالونو هيڅ کله هم پرواه مه کوه! داسې گڼه لکه سپي چې غيږيزي او د،، لاحول،، په ډنډې سره يې دفع کوه، ان شاء الله هيڅ هم نه شي خرابولی.^(۱۲)

تي وي کې د قرآن مجيد د تلاوت په وخت هغه طرف ته پښې غځول

سوال: اکثرموږ په ملاسته باندې په تي وي څه پروگرامونه گورو او په دې دوران کې موپښې هم دتي وي طرف ته وي او تخت دتي وي نه اوچت وي او د قرآن مجيد اياتونه په تي وي باندې بنودل کيږي نوڅه گناه يې شته او کهنه؟ او گناهگار به څوک وي کتونکي، که دتي وي پروگرام بنودونکي؟

جواب: داديوې نه، بلکې دريو گناهونو مجموعه ده: ۱. تي وي کتل بذات خود حرام دي.^(۱۳)

۲. ددې حرام شي د قرآن کریم له پاره استعمال حرام دی.^(۱۴)

[۱] ويوضع المواظظ ثم التفسير (در مختار) قوله ثم التفسير والمصحف فوق الجميع (در مختار مع ۱ لشمی ج: ۱ ص: ۱۷۷، ۱۷۸، مطلب يطلق الدعاء على ما يشمل التاء)۔

[۲] عن ابی هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان الله تجاوز عن امتي ما وسوس به صدرها ما لم تعمل به او تتكلم - متفق عليه - وعنه قال: جاء ناس من اصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم الى النبي صلى الله عليه وسلم فسألوه: انا نجد في انفسنا ما يتعاطم احدنا ان يتكلم به قال: او قد وجدتموه؟ قالوا: نعم اقال: ذلك صريح الايمان رواه مسلم (مشكوة ص: ۱۸، كتاب الايمان، باب الوسوسة، طبع قديمي)

[۳] وكره كل هو لقوله عليه السلام كل هو المسلم حرام الاثلاثة ملاعبته اهله وتاديبه لفرسه ومناصلته بقوسه (در مختار مع الشامي ج: ۶ ص: ۳۹۵ وايضا عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۵۲)۔

[۴] ومن حرمة القرآن ان لا يقرأ في الاسواق وفي موضع اللغو [بقية حاشيه په راروانه صفحه]

۳... د قرآن کریم د نقوشو طرف ته پښې غځول بې ادبي ده.^{۱۱}
پروگرام کتونکي او ښودونکي ټول په دې عذاب کې شریک دي.^{۱۲}

په ژبې سره د قرآن پاک الفاظ ادا کول ضروري دي

سوال: اکثر په قرآن خواني کې خلک او خاصکر ښځې تلاوت داسې کوي لکه څنگه چې مطالعه کيږي آواز خوږ پرېده شونډې يې هم نه خوځيږي، په زړه کې يې وايي، که هغوی ته وويل شي: نوجواب ملاوشي چې موږ په زړه کې وويلو، که سړي مو د تلاوت آواز واوریده نو گناه به وي.

جواب: د قرآن مجید د تلاوت له پاره په ژبې سره الفاظ ادا کول شرط دي، په زړه کې ويلو سره تلاوت نه کيږي.^{۱۳}

په ژبه د ويلو نه پرته د تلاوت ثواب نه وي، خو د کتو او تصور ثواب به ورکول کيږي

سوال: ځينې خلک د قرآن مجید تلاوت کوي خوشونډې نه خوځوي، په زړه کې خيال کوي اولولي.

جواب: تلاوت په ژبې سره د قرآن مجید د الفاظو د ادا کولو نوم دی: نو ځکه که په ژبې سره ونه وايي او صرف په زړه کې خيال وکړي: نود تلاوت ثواب به ورته نه ملاويږي، يوازې په سترگو سره د کتو او په زړه کې د تصور کولو ثواب به ورته ملاويږي.^{۱۴}

ايا د ماسخوتن په لمانځه کې لوستلو

سره به د شپې د سورتونو فضيلت حاصل شي؟

سوال: د ماسخوتن د لمونځ نه وروسته لوستلو والا سورتونه، تبارک الذي، الم سجده که

... بقیه د تیر مخ]... کذا فی القیة (هندي ج: ۵ ص: ۳۱۶، الباب الرابع فی الصلاة والتسبیح... الخ، وايضا فی کفاية المفتی، شپارسم باب، ریډیو او لاوډ سپیکر، ج: ۹ ص: ۲۱۸ طبع در الاشاعت)

۱ [ویکره... مد رجليه... الى مصحف... الخ (در مختار مع الشامی ج: ۱ ص: ۶۵۵ طبع ایچ ایم سعید)

۲ [عن جریر قال: کنا فی صدر النهار عند رسول الله صلى الله عليه وسلم... فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم... ومن سن فی الاسلام سنة سینه کان علیه وزرها ووزر من عمل بها من بعد من غیر ان ینقص من اوزارهم شیء، رواه مسلم (مشکوٰۃ ص: ۳۳، کتاب العلم، الفصل الاول طبع قدیمی)۔

۳ [وكذا لا تجب بالكتابة او النظر من غیر تلفظ لانه لم یقرأ... الخ (کبری ص: ۵۰۰ طبع سهیل اکیدمی لاهور، وايضا فی الهندي ج: ۱ ص: ۶۹)۔

۴ [لان القراءة فعل اللسان (مراقی الفلاح شرح نور الايضاح ص: ۱۲۲) وقرائة القرآن فی المصحف اولی من قراءة عن ظهر القلب لما روى عبادة بن صامت رضى الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم انه قال: افضل عبادة امتی قراءة القرآن نظراً ولان فيه جمعاً بين العبادتين وهو النظر فی المصحف وقراءة القرآن (فتاوى خانية على هامش الهندي ج: ۱ ص: ۱۶۲، الباب الحادى والعشرون فی الجنائز)۔

چيرې د لمونځ په دوران کې ولوستل شي نو آيا هغه فضيلت چې کوم د لمونځ نه علاوه په ويلو سره ملاويږي حاصل به شي؟
جواب: حاصل به شي.

تبارک الذي اوسورت یس په آواز سره لوستل

سوال: زما د لور عمر (۲۴) کاله دی. د (۱۱) کالو د عمر نه پنځه وخته لمونځ، سورت یس، سورت تبارک الذي روزانه وايي، د (۱۷) کالو په عمر کې د دې په غوږونو کې آواز راځي چې د هغې په وجه ورته ډیر تکلیف وي، ځینې خلک وايي چې دا د داسې لوستلو اثرات دي. مهرباني وکړئ او ووايئ چې ماشومه دا دوه سورتونه وايي او که نه؟
جواب: ماشومه دې دا دوه سورتونه په آواز سره نه وايي، بلکې داسې دې وايي چې په لوستلو کې آواز نه راځي.

د تلاوت له پاره هروخت صحیح دی

سوال: دلته په سعودي عرب کې داذان نه وروسته اودهرې جمعې لمابنځه نه مخکې اکثر خلک دقرآن پاک تلاوت کوي، دجمعې په ورځ همدغه شان وي، ايا دورځي دڅه خاص وخت خيال ساتلونه بغير داسې عمل کول صحیح دي؟
جواب: دقرآن کریم تلاوت دورځي شپې په هيڅ وخت کې منع نه دی، هروخت تلاوت کيدای شي.

د لمر اخلتوپه وخت کې تلاوت جائز دی

سوال: کله چې د لمر دراخته وخت وي، نو هغه وخت کې لمونځ کولو نه منع شوې ده، آيا په دې وخت کې دقرآن مجید تلاوت کولی شو او که نه؟
جواب: دغه وخت کې دقرآن مجید تلاوت جائز دی.^۱

د زوال په وخت کې دقرآن پاک تلاوت او ذکر کول جائز دي

سوال: دقرآن خواني په باره سوال داو چې دیوکس دمرگ نه وروسته په دویمه ورځ ياپه بله څه ورځ قرآن خواني کيږي، یو صاحب وویل چې اوس دقرآن خواني وخت نه دی، دزوال وخت کیدونکی دی. آيا په دې وخت کې قرآن خواني کيدای شي؟
جواب: دزوال په وخت کې دقرآن کریم دتلاوت اونور ذکر اذکار جائز دي، له دې وجې داویل غلط دي چې اوس دقرآن خواني وخت نه دی^۲، بلکې دا جدا بحث دی چې نن سبا دقرآن خواني

^۱ [وتستحب القراءة عند الطلوع والغروب..... الخ] (درمختار مع الشامی ج: ۶ ص: ۴۲۳)۔

^۲ [وتستحب القراءة عند الطلوع والغروب..... الخ] (درمختار مع الشامی ج: ۶ ص: ۴۲۳)۔

رواج دی په هغه کې خلکو د یرغلط شيان شامل کړي دي.

له مازديکړه ترمانښامه د تلاوت او تسبیح له پاره بهترين وخت دی

سوال: د مازديکړه واخله ترمانښام پورې قرآن پاک لوستل پکار دي او که نه؟ ویل کیږي چې داذوال وخت وي؟

جواب: د مازديکړه واخله ترمانښام پورې وخت خود یرمبارک دی، په دې وخت کې ذکر او تسبیح او تلاوت قرآن پاک کې مشغولیدل ډیر خوښ عمل دی.^{۱۱}

د قرآن پاک د تلاوت غوره وخت

سوال: د قرآن پاک د تلاوت غوره وخت کوم یودی؟ تقریباً دیوکال مخکینی خبره ده، زما په زړه کې د قرآن د تلاوت اولمونځ کولو ډیر زیات شوق راپورته شو، د ژمي ورځې وې، وږې، ټول وخت به په کار کې مشغول وم، د لمونځ وخت خوبه راته ملاویده خو قرآن به مې عموماً د شپې یولسو دولسو بجو په وخت کې تلاوت کولو، د ترجمې سره به یې ماته ډیر خوندي کولو، ځکه چې د شپې وخت ډیر پرسکون وي، په پوهې سره لوستل ډیره مزه کوي، خو چې په دې پوه شوم نو ډیر زیاته خفه شوم چې یوه ورځ زما خاوند وویل بلکې ډیر زیات ناراضه شو چې دا کوم وخت دی؟ خدایې کره دې وخت کې کونډې ښځې تلاوت کوي؟ ته ماسپښین یا سحروختی تلاوت کوه. زما خاوند په خپله د قرآن حافظ او د دیني علومونه خبردی، دهغه دخولې نه چې مې دا واوریدل نو ډیره زیاته خفه شوم چې زما خاوند زما د قرآن پاک د لوستلو غلط مقصد باسي. هرکله چې زما په زړه کې هیڅ داسې خیال نه و، نه ماته پته وه چې زه په دې وخت کې تلاوت وکړم؛ نو خلک به په موږ ښځه خاوند کې بې اتفاقي وگڼي. نه مې دامقصدو چې زما آواز دې گاونډیان واورې او مادې ډیره نیکه وگڼي، زه خو ځان په خپله ډیر زیات گناه گناه گڼم، په هر حال دهغې ورځې نه داسې وشو چې د لمونځ، روژې طرف ته مې زړه نه راغې کیږي، د دنیا په کارونو کې لگیايم، خو خپل ضمیر مې ډیره ملامته کوي، د مرگ تصور مې هیڅ وخت کې نه کمیږي.

جواب: ستا د خاوند دا وینا خویوه لطیفه ده چې په دې وخت کې کونډې ښځې تلاوت کوي، هسې دا خیال ساتل ضروري دي چې زموږ د طرز عمل نه بل ته تکلیف ونه رسیږي، دیولسو بجو وخت عموماً دارام وخت وي او په دغه وخت کې ستا تلاوت کولو سره دنورو په آرام کې خلل راتلی شي. ستاسوله پاره مناسب دادي چې دکار ختمولو او ماسخوتن لمونځ کولونه وروسته زړویده کیږه، په آخری شپه کې راپاڅه او تهجد کولونه وروسته د قرآن کریم تلاوت کوه.

۱ [تستحب القراءة عند الطلوع او الغروب (در مختار) واقتصر علیه فی ۱ لقنیة حیث قال الصلوة علی النبی صلی الله علیه وسلم والدعاء والتسبیح. افضل من قراءة القرآن فی الاوقات التي فیها عن الصلاة فیها (شامی ج: ۶ ص: ۴۲۳)۔]

اوبښخوته پکار دي چې آواز کم ساتي په دومره لوړ آواز سره نه چې دنامحرمو تر غوږو پور ورسېږي، په ژمي کې به درته ان شاء الله ډيروخت ملاويږي او په گرمي (دوبي) کې که درته په دغه وخت کې دتلاوت وخت ملاونه شي؛ نود سحر دلمونځ نه وروسته يې کوه، داموزون ترين وخت دی اوتاچې کوم څه ليکلي دي چې يوه ورځ ستاخواند ستا دېې وخته تلاوت په وجه تاته خبرې کړې وې دهغې ورځې نه پس دې لمونځ اوتلاوت طرف ته زړه نه راغې کيږي، ددې نه ستادنفس غلامعلوميږي ځکه که تالمونځ او تلاوت دالله تعالی درضا له پاره کولو؛ نواوس ته دومره بې رغېته ولې شوې؟ معلوميږي چې په دغه وخت کې تلاوت کولو کې ستادنفس څه مکړېت و، ددې نه توبه وکړه، که څه هم رغبت دې وي اوکه نه وي دلمونځ اوتلاوت اهتمام کوه، مگر بې وخته نه.^{۱۱}

قرآني آيتونووالا کتاب ته بې اودسه لاس وروړل

سوال: په اقراء ډائجسټ کې قرآني آيتونه اودهغو ترجمه ليکل شوې وي، مهرباني وکړئ او دا وضاحت وکړئ چې ددې مطالعه له اوداسه پرته کيدای شي؟ همدغه شان څه نور کتابونه اويا اخبار په کوم کې چې دقرآني آيتونوترجمه يا احاديث نبوي ﷺ اودهغو ترجمه ليکل شوې وي، بې اودسه لوستل کيدای شي اوکه نه؟

جواب: دينی کتابونه چې په هغو کې آيتونه درج وي، بې اودسه ورسره لگولی شئ، مگر دآيتونوپه ځای لاس مه لگوي.^{۱۲}

بې اودسه قرآن شريف لوستل جائز دي خو لاس ورسره لگول جائز نه دي

سوال: دقرآن شريف دنيولوله پاره ياپه لاس کې داخيستلوله پاره يادڅه دایت کتلوله پاره اودس کول ضروري دي اوکه نه؟ ځکه چې انسان بغير داودس نه هم پاک وي، شايدچې دقرآن شريف دپاسه کوم آيت درج وي، دهغه مفهوم همدغه شان دی چې پاک خلق دې کتاب سره لاس لگوي، اميد لروچې زمونږ رهنمايي به وکړي.

جواب: بې اودسه قرآن شريف لوستل جائز دي^{۱۳}، خولاس لگول ورسره جائز نه دي.^{۱۴}

[۱] وفي الفتح عن الخلاصة: رجل يكتب الفقه ويحبه رجل يقرأ القرآن فلا يمكنه استماع القرآن فلا ثم على القارى وعلى هذا لوقرأ على السطح والناس قيام يأثم اهـ اى لانه يكون سبباً لاعراضهم عن استماعه او لا نه يوذهم بايقاظهم تامل (ردالمحتار ج: ۱ ص: ۵۴۶ باب صفة الصلاة فروع في القراءة خارج الصلاة، طبع ايج ايم سعيد)

[۲] وفي السراج عن الايضاح ان كتب التفسير لا يجوز مس موضع القرآن منها وله ان يمس غيره وكذا كتب الفقه اذا كان فيها شيء من القرآن الخ (شامى ج: ۱ ص: ۱۷۶، وايضاً حاشية طحطاوى على مراقى الفلاح ص: ۷۷)

[۳] وايضاً له قراءة القرآن لما روى ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان لا يحجزه عن قراءة القرآن شيء الا الجنابة (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۴ كتاب الطهارة، مطلب مس المصحف)۔

[۴] لا يجوز للمحدث.... مس المصحف من غير غلاف.... الخ.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

د استاذ له ويرې د ناپاكي باوجود د قرآن د لوستلو كفاره

سوال: زه به يوې مدرسې ته د حفظ له پاره تلم، يوه ورځ چې زه ناپاكيه وم د استاذ د ويرې نه مې د ناپاكي په حالت كې قرآن مجيد هم لوستلو، ددې ورځې نه وروسته په بيماري كې مبتلا شوم، يو كال وشو، علاج جاري دى، خو هيڅ فرق نه كيږي، ددې كفاره څه ده؟

جواب: د الله تعالى ته په رينستوني زړه توبه اوباسه، د الله تعالى نه د صحت دعا وغواړه، درې ځله سورة فاتحه ووايه او خپل ځان پرې دم كړه، الله تعالى به صحت در كړي، د ناپاكي په حالت كې په ژبې سره تلاوت مه كوه بلكه په زړه كې يې وايه، يعنې د ژبې د خوځولو نه پرته او قرآن مجيد په كپړې سره نيسه او په څه شي سره پاڼه اړوه^{۱۱}

قرآن مجيد بې اودسه مسحه كول

سوال: په كراچۍ كې يو صاحب د قرآن پاكي درس كوي د قرآن متعلق دده معلومات هم ډير دي، دده وينا ده چې د قرآن پاكي د ويلو د پاره اودس ضروري نه دى، كله چې ستا زړه غواړي، كله چې تاته وخت ملاو شي، لوستلى يې شي اصل احترام خو په زړه كې وي، دده وينا ده چې قرآن پاكي په كاغذ باندې ليكل شوى دى، اخبار هم په كاغذ باندې ليكل كيږي، دايوازي دملايانو خلكو ته د قرآن نه د لرې كولو خبرې دي، د قرآن او حديث په رڼا كې جواب راکړئ

جواب: په قرآن كې دي: «لَا يَسْتَه إِلَا الْمُطَهَّرُونَ» په دې وجه دا سپرى غلط وايي^{۱۲}

د ناپاكي په حالت كې د قرآن په لاس كې اخيستلو كفاره

سوال: قرآن مجيد په داسې حالت كې په لاس كې اخيستل يا پورته كول چې كله غسل فرض وي دا گناه به د توبې سره معاف شي كه كفاره به هم اداء كول وي؟

جواب: د ناپاكي په حالت كې قرآن مجيد ته له جامې پرته نه لاس لگول كبيړه گناه ده، كه چيرې داسې ضرورت راپيښ شي؛ نو په يوې پاكي كپړې سره قرآن پاكي اوچتول پكار دي^{۱۳} ددې كفاره توبه او استغفار دى، د الله تعالى نه معافي غواړه او آئنده دا ناجائز كار مه كوه.

...بقية د تير مخ] .. (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۳، كتاب الطهارة، مطلب من المصحف، وايضا في الشامية ج: ۱ ص: ۷۳، وفي الهنديه ج: ۱ ص: ۳۸، الباب السادس في الدماء المختصة بالنساء)

[ولا يجوز للحائض ولا جنب قراءة القرآن ولا يجوز لحدث من المصحف الا ان ياخذ به غلافه او بعلاقته الخ (الجوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۳۰، باب المسح على الخفين)

[الواقعة ۷۹]

[ومنها حرمة من المصحف لا يجوز لهما وللجنب والحدث من المصحف الا بغلاف متجاف عنه كالخرطة (عالمگيري ج: ۱ ص: ۳۹، الباب السادس في الدماء المختصة بالنساء)

نابالغه ماشومان بي اودسه قرآن شريف سره لاس لگولی شي

سوال: واره ماشومان هلکان جينکی په جومات کې سبق وايي، د متيازو کولونه وروسته اودس نه کوي، بې اودسه قرآن سره لاس لگوي، دمعلم ويناده چې ترخوپورې په ماشوم باندې لمونځ فرض شوی نه وي، هغه بې اودسه قرآن شريف سره لاس لگولی شي، د خلورو پنځو کالو ماشومان بار بار متيازوته ځي او هوایي خارجيږي، دهغوی له پاره هر پنځه شپږ مینته پس اودس کول گران کار دی، پوښتنه داده چې ترکوم عمرپورې ماشومان بې اوسه قرآن سره لاس لگولی شي؟

جواب: په ورو ماشومانو باندې اودس فرض نه دی، دهغوی اودسه قرآن مجید سره لاس لگول صحیح دي.^{۱۱}

قرآن مجید دې که مخکې نه وی ویلی اوس یې ویلې شي

سوال: قرآن مجید یوازې په عربي ژبه کې ویلوسره ثواب حاصلیدای شي او که په اردو ژبه کې ترجمه ویل شي، بیا هم ثواب حاصلیږي؟ ځکه چې ماته عربي نه راځي.

جواب: قرآن په عربي کې دی،^{۱۲} اردو کې به خوددې ترجمه وي او دهغې ثواب د قرآن پاک د تلاوت ثواب نه دی، تاکه قرآن مجید ویلی نه وي؛ نو اوس یې هم ویلی شي.

که زړه لگيږي یا نه قرآن شريف ويل پکاردې

سوال: زه د قرآن شريف تعليم حاصلوم د الله تعالی شکر دی چې ما تر اوسه پورې ۱۹ سپارې ویلي ديې او اوس مې په ویلو کې زړه نه لگيږي تاسوراته یوه وظیفه وښايئ ستاسوبه ډیره مهرباني وي چې په هغې زه عمل وکړم او تعليم حاصلولو کې مې زړه ولگيږي، د لمونځ نه وروسته دعا کوم چې اې زما ربه! زما په علم کې اضافه وکړه!

جواب: ځينې کارونه داسې وي چې که زړه دې غواړي یا نه غواړي هغه به ضرور کوي، مثلاً: دواء (درمل)، خوړل زړه نه غواړي، مگر د صحت د خیال له وجې خوړل کيږي، همدغه شان قرآن مجید هم د باطني صحت له پاره دی، که زړه دې ورسره لگيږي یا نه، لگیا اوسه وایه ان شاء الله زړه به دې هم ورسره ولگيږي.^{۱۳}

[۱] قوله ولا يكره من صبي... الخ. فيه ان الصبي غير مكلف... الخ (شامي ج: ۱ ص: ۱۷۶ طبع ايج ايم سعيد)

[۲] د زيات تفصيل او حوالو دپاره او گورئ: په راتلونکو صفحو کې عنوان "د امريکايانو د قرآن مجید په تلاوت باندې اشکالات او جوابات"، سره د حاشيې)۔

[۳] وقوله ان الذي ليس في جوفه شيء من القرآن كالبيت الخرب يعني عمارة القلوب بالايان والقرآن وذكر الله فمن خلا قلبه من هذه الاشياء فقلبه خرب لاخير فيه.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

قرآن مجید په غلاف کې کینودل او د پړ وخت نه ویل موجب ویا دی

سوال: نن سباداعامه خبره ده چې د قرآن مجید تلاوت نه کیږي، قرآن مجید په کورونو، هوتلونو او د کانونو کې په اوچت ځای په نظراخي، په غلاف یې ښې ډیرې خاورې دورې پرته وي، ایا قرآن مجید په داسې ځایونو کې کینودل جائز دي؟

جواب: قرآن مجید په اوچت ځای کې کینودل پکار دي باقی ترمودو مودو پورې د تلاوت نه کول دشرم وړ او موجب ویا دی.^{۱۱}

د قرآن مجید تلاوت نه کولووالا د دلوۍ نعمت نه محروم دی

سوال: که کوم کس د قرآن مجید تلاوت نه کوي؛ نو هغه د گناه مرتکب کیږي خونه؟

جواب: د قرآن مجید تلاوت نه کولوواله گناه کار خونه دی، مگر د یو عظیم الشان نعمت نه محروم دی.

د سگریټ څکلوسره د قرآن مجید مطالعه

کول یا ترجمه لوستل خلاف ادب دي

سوال: یوکس د قرآن حکیم مطالعه په معنا د پوهیدوله پاره کوي، داردو په مدد سره هغه الفاظ او عبارت باندې د پوهیدو کوشش کوي او په دې دوران کې سگریټ څکي، دهغه د افعول ترکومې پورې صحیح دی؟ آیا هغه د سگریټ څکلود گناه مرتکب کیږي هرکله چې چلیم څکلو سره اودس نه ماتېږي؟

جواب: سگریټ یا چلیم څکلوسره اودس نه ماتېږي، خو کوم کس چې د قرآن حکیم د دومره احترام کولونه هم خالي دی هغه ته به قرآن فهمي خاورې نصیب شي؟ بیابنه هغه بې چاره په ترجمه څه پوهه شي؟ ،، ان الله وانا اليه راجعون ،،

د ویده کیدو په وخت کې آیت اکرسی ویلو کې بې ادبي نشته

سوال: ایت کرسی زه د شپې وایم او ویده کیږم، خو په ځینې وختونو کې داسې وشي چې کله څلم نوراته رایاده شي، په ملاسته ویلو کې بې ادبي خوند نشته؟ ضرور راته ووايي!

جواب: په ملاسته ویل جائز دي، بې ادبي نه ده.^{۱۲}

...بقیه د تیر مخ [.. (التعلیق الصبیح علی مشکوة المصابیح، باب فضل القرآن الفصل الثانی ج: ۳ ص: ۱۵)۔

۱ [ایضاً پورتنی حاشیه او گوری)۔

۲ [ولوقراً مضطجعا فلاباس الخ (فتح القدیر ج: ۱ ص: ۲۴۲)۔

تلاوت کونکي ته دې نه څوک سلام کوي او نه دې هغه جواب ورکوي

سوال: کله چې يوکس دقرآن پاک تلاوت کوي په داسې حالت کې په هغه سلام اچول کيدای شي يانه؟ اوکه سلام وکړل شي؛ نوآيا په هغه باندې دسلام جواب ورکول واجبېږي؟
جواب: په هغه دې سلام نه اچول کېږي^{۱۱} اودهغه په ذمه دسلام جواب ورکول هم ضروري نه دي.^{۱۲}

دهرتلاوت کونکي له پاره پوهيدل

ضروري دي چې چېرته ودرېږي؟ اوچېرته نه؟

سوال: دقرآن پاک رموز اوقاف اداکول آيا په هرمسلمان باندې فرض دي او يوازې دقاريانو له پاره ضروري دي.

جواب: په کوم لفظ باندې، څنگه وقف وکړل شي؟ اوچېرته وقف ضروري دی اوچېرته نه؟ په دې خبره باندې پوهيدل دهرتلاوت کونکي له پاره ضروري دي اوداډيرگران نه دي؛ ځکه چې په قرآن پاک کې ددې علامات لگيدلي وي، باقي دفن په باريکيو پوهيدل دماهرينو کار دی.^{۱۳}

په جومات کې دقرآن پاک دتلاوت اداب

سوال: په جومات کې چې خلک په لمونځ اوزکر کې مشغول وي؛ نوآياتلاوت په لوړ آواز سره کول جائز دي؟

جواب: په دومره لوړ آواز سره تلاوت کول جائز نه دي چې دچاپه لمونځ کې خلل پريوځي.^{۱۴}

که يوکس قرآن پاک لولي نوآيا اوريدل يې ضروري دي؟

سوال: مولانا صاحب ازه په خپله په دې مياشت کې لمونځ اوتلاوت کوم، دکورتول شتان مويه دې باندې عمل کوي، سوال دادی چې په کور کې هرکله پښې تقريباتول کسان په لوړ آواز سره

۱ [يکره السلام على العاجز عن الجواب حقيقة كالمشغول بالاكل او الاستفراغ، او شرعاً كالمشغول بالصلاة وقراءة القرآن، ولو سلم لا يستحق الجواب... الخ (شامي ج: ۱ ص: ۶۱۷، مطلب المواضع التي يكره فيها السلام)
 ۲ [في شرح الشريعة: صرح الفقهاء بعدم وجوب الرد في بعض المواضع..... وسلام السائل، والمشتغل بقراءة القرآن، والدعاء حال شغله..... الخ (باب ما يفسد الصلاة وما يكره فيها، مطلب المواضع التي لا يجب فيها رد السلام)

۳ [ورتل القرآن ترتيلاً (المزمل: ۴) - اي اقراه على تمهل فانه يكره عوناً على فهم القرآن وتدبره (تفسير ابن كثير ج: ۶ ص: ۳۲۹، ايضاً احسن الفتاوى ج: ۱ ص: ۸۶) -

۴ [لا يقرأ جهراً عند المشتغلين بالاعمال..... الخ (هندي ج: ۵ ص: ۳۱۶، كتاب الكراهية، الباب الرابع في الصلاة والتسبيح وقراءة القرآن والذكر والدعاء ورفع الصوت عند قراءة القرآن) -

قرآن پاک لولي؛ نو آیامونږ هغه واورو یاخه ذاتي اودنیاوی کارونه هم هغه وخت کولی شو؟ زه په ډیر شش وینج کې مبتلا کیرم چې آخر د قرآن حکیم د تلاوت په دوران کې ترکومي پورې کارونه ونه کړم؟ امید لرم چې تاسو به مې مدد وکړئ اوماته به جواب راکړئ، زما د قرآن پاک سره ډیر زیات محبت دی، زه په خپله هم وایم، مگر ما یو حدیث لوستلی دی چې دا تر هغې پورې لولي پرکومي پورې چې زړه غواړي.

جواب: کوم کس چې خائنه قرآن پاک وایي دهغي اوریدل واجب نه دي او کوروالوله پاره دا بهتره ده چې په کم آواز سره وایي.^{۱۱}

په سورت توبه کې بسم الله الرحمن الرحيم لوستل

سوال: د قرآن مجید په سورتونو کې یوازې دیوه سورت توبه په شروع کې بسم الله الرحمن الرحيم نشته، که یو کس بغیر د بسم الله نه د سورت توبه تلاوت وکړي او په مینځ کې ودرېږي او په دویمه ورځ هم دهغه ځای نه تلاوت شروع کړي؛ نو بسم الله ویلی شي او که نه؟

جواب: سوره برات (توبه) په شروع کې د بسم الله نه لیکلو وچه د حضرت عثمان رضی الله عنه نه منقوله ده چې: ددې سورت مضامین چونکې ددې نه مخکې سوره انفال په شان دي ددې وجې نه زمونږ خیال راغی چې دا د سورت انفال برخه نه وي، احتمال جزئیت په وجه سره بسم الله ونه لیکل شوه اود مستقل سورت کیدو دا احتمال په وجه دې د مخکیني سورت نه ممتاز کړل شو، گویا د جز کیدو یا نه کیدو دواړو طرفونو رعایت وساتل شو^{۱۲} ددې سورت په شروع کې د بسم الله ویلو حکم دادی چې که د پورتنۍ تلاوت راروان وي؛ نو بیا بغیر د بسم الله ویلونه سوره توبه شروع کړئ. او که ددې سورت نه مو شروع وکړه نو د عام معمول مطابق اعوذ بالله، او بسم الله ویلونه شروع وکړئ. همدغه شان که سورت مویه مینځ کې درولی و، نو مخکې چې کله تلاوت شروع کړئ نو بیا هم دا اعوذ بالله نه وروسته بسم الله ویلونه شروع کوئ.^{۱۳}

۱ [ایضاً پورتنی حاشیه]۔

۲ [وفی وجه ترک البسملة عنها روی البغوی بسنده واحده و ابوداود والنسائي وابن حبان والحاکم وصححه والترمذی وحسنه عن ابن عباس رضی الله عنهما: قال: قلت لعثمان رضی الله عنه: ما حملکم علی ان عمدتم الی الانفال وهی من المثانی والی براءة وهی من المسنین فقرنتم بينهما ولم تکتبا سطر بسم الله الرحمن الرحيم ووضعتموها فی السبع الطوال، فقال عثمان رضی الله عنه: ان رسول الله صلی الله علیه وسلم کان مما یتاتی علیه الزمان وهویزل علیه السور ذوات العدد فاذا نزل علیه الشیء یدعوا بعض من کان یکتب عنده فیقول ضعوا هذه الآیة فی السورة الی ذکر فیها کذا وکانت الانفال لما نزلت بالمدينة وکانت براءة من آخر ما نزلت وفی لفظ وکانت البراءة من آخر القرآن نزولاً وکانت قصتها شبيهة بقصتها وقبض رسول الله صلی الله علیه وسلم ولم یبین لها انها منها فمن ثم قرنت بينهما ولم اکتب سطر بسم الله الرحمن الرحيم ووضعتها فی السبع الطوال (التفسیر المظهری ج: ۴ ص: ۱۳۲، ایضاً معارف القرآن ج: ۴ ص: ۳۰۶)۔

۲ [فان استعاذ بسورة الانفال وسمى ومرفی قراءته الی سورة التوبة.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه....]

دقرآن شريف په هره كرنه كوته كيښودل

او ، ، بسم الله الرحمن الرحيم ، لوستل

سوال: ... ما اوريدلي اوليدلي مې هم دي چې اكثر خلک دقرآن پاک په هره كرنه كوته كيږدي او بسم الله الرحمن الرحيم ، ، لولي ، وايي چې داسې دوه ځله قرآن پاک ختمولو ثواب ديو ختم برابر ملاويږي ، ددې خلکو دافعل تركوم حد پورې صحيح دی؟

جواب: دې سره دقرآن پاک دتلاوت ثواب نه ملاويږي او په قرآن پاک باندې گوته گرځول فضول حرکت دی ، يوازې دبسم الله ويلو ثواب به ورته ملاوشي^(۱)

قرآن كريم كوته كيښودو سره يا بغير د كوتي كيښودو نه ويل

سوال: دا ووايي چې دقرآن كريم په لوستلو كې گوته كيښودل پكار دي يا بغير د كوتي د كيښودو نه ويل كيږي؟ څه فرق خو نه پرېوځي؟

جواب: دواړه صحيح دي هيڅ فرق نشته .

له پوهې پرته دقرآن پاک اوريدل به تردي او كه اردو ترجمه لوستل؟

سوال: په رمضان المبارک كې تراويح لوستل كيږي ، زه تراويح كولو له پاره ډير كم ځم ، زه ويريږم چې چېرته گناه خونه كوم؟ موږ ته عربي نه راځي ، ددې وجې نه قرآن پاک خولو ستلی شو ، خو پوهيدای پرې نه شو او په تراويح كې دپوره قرآن پاک ختم كيږي . مگر كوم څيز چې موږ پوهه كې رانشي هغې ته عبادت څنگه ويل كېدای شي؟ كه زه په مباركې مياشت كې د ماسخوتن دمونځ نه پس دقرآن شريف داردو ترجمه لولم نوماته به څه سبق حاصلېږي او خپلو يارانو دوستانو ته به په خپله ژبه كې څه قرآني واقعات واورولی شم ، نو آیا دتراويحو نه كولو سره به زه گناهكار يم؟ هر كله چې په تراويحو كې راتلونكي قسماقسم خيالات دحافظ صاحب تيزي ، اود قرآن پاک باندې ناپوهي په وجه زما په ذهن كې ننوځي اوسو دگناه نه نور هيڅ نه دي .

جواب: ستاسو تحريره څومسايو باندې مشتمل دی ، كوم چې ډير په اختصار سره ذكر كوم:

۱... په تراويح كې پوره قرآن پاک اوريدل سنت موكله دي اوددې نه محروم پاتې كيدل ډيره لويه محرومي ده ، بل هيڅ يو عبادت ددې په شان كيدای نه شي^(۲)

.. بقيه دتير مخ [.. وقرأها كفاه ماتقدم (الی ان قال) وكذلك سائر السور - كذا في المحيط (هندية ج: ۵ ص: ۳۱۶) -

۱ [لان التسمية آية من القرآن انزلت للفصل وللتبرک في الابتداء بها بين السور عندنا (تفسير نسفی

ج: ۱ ص: ۲۶ طبع دار ابن كثير بيروت) -

۲ قوله واختم سنة ای قراءة الختم في صلاة التراويح سنة ،... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۴۶ ، باب الوتر والنوافل)

۲..... قرآن مجيد لوستل مستقل عبادت دی، که په معنا پوه شې ياپوه نه شې، او په قرآن مجيد باندې پوهيدل جدا عبادت دی، که ستا په قرآن مجيد باندې دپوهيدو شوق وي؛ نو دا د پيرلوی سعادت دی، ستا د الفاظ قرآن تلاوت... نعوذ بالله... بې کاره گڼل غلط دی. دا یتونو تلاوت الله تعالی په مستقل طور سره د نبوت په مقاصدو کې شمار کړی دی او د تلاوت تعريف يې کړی دی، حضور ﷺ د تلاوت قرآن د پيرزيات فضائل بيان کړي دي ددې وجې نه تلاوت فضول گڼل دخدای اور رسول تکذيب او د قرآن مجيد د توهين په معنا دی، زموږ شيخ حضرت اقدس مولانا محمد زکریا رحمته الله علیه رساله، فضائل قرآن، دې وکتل شي^{۱۱}

۳..... د قرآن مجيد د زده کولو طريقه دانه ده چې تاسو ترجمه په خپله د ځان نه ولوستله، ځکه چې اول خود معلومه نه ده چې کومه ترجمه ستا زیر مطالعه ده، هغه د چا ديندار کس ده يا د بې دينه، د مومن نه يا د کافر؟ او دا چې هغه د الله تعالی په منشا باندې په سمه طريقه پوه شوی هم دی او که نه؟ او که پرې پوه شوی دی؛ نو چې په سمې طريقې سره تعبير شوی دی او که نه؟ او بيا دا چې ترجمه کتلونه وروسته ته په صحيح خبره پوه شوې او که نه؟ چېرته په فهم کې درنه لغزش خونه دی شوی؟ ددې د اطمینان کولو ستاسره هيڅ ذريعه به نه وي او خداي مکره که غلط مفهوم دې نورو ته بيان کړ؛ نو د افتراء علی الله ويره ده، د شاهي فرامینود ترجماني له پاره څنگه څنگه ماهران ساتل کيږي، لوی ظلم به وي چې موږ د قرآن فهمي له پاره د څه استعداد او مهارت ضرورت هيڅ ونه گڼو، او يوازې د ترجمه خوانۍ نوم قرآن فهمي کيږدو، غرض مې دادی چې د قرآن فهمي دا طريقه نه ده، چې يوازې اردو ترجمه لوستل کافي وگڼل شي، بلکې که داشوق وي نو د چا عالم په صحبت کې دې قرآن مجيد ولوستل شي او ددې له پاره دې ضروري استعداد پيدا کړل شي.

۴..... بيا تاسو د تراويحو وخت ولې د ترجمه خوانۍ له پاره تجويز کړ؟ کوم عبادتونه چې شريعت مقرر کړي دي هغه حذف کول او په خپل خيال په قرآن فهمي کې مشغوليدل گویا صاحب شريعت ته مشوره ورکول دي، چې هغه ته د فلاني عبادت په ځای دا مقررول پکارو، او دا خبره د بندگۍ د آدابونه خلاف ده، د بنده فرض خود اپکار دي چې کوم وخت کې دهغه کومه وظيفه (دنده)، ولگول شي هغه دې پوره کړي که د ترجمه خواني شوق وي؛ نو دهغي له پاره تاسو د سير و سياحت او ارام و طعام مشاغل حذف کړئ نو بيا هم وخت ويستلی شی!

۵..... ستاسو دارشاد هم زما په نزد اصلاح محتاج دی چې: «خپلو يارانو دوستانو ته دهغوی په ژبه کې قرآني واقعات بيان کړم»، بنده چې د هدايت الهي مطالعه کوي نو دانيت ورته کول پکار دي چې کوم هدايت ماته ملاوشي په هغې به په خپله عمل کوم او هم ددې عمل يوه شعبه داهم ده چې کومه صحيح مسئله راته معلومه شي هغه دې نورو مسلمانانو ورونو ته اوښودل

شي، خو موږ ته دخپل خان داصلاح فکراول کول پکار دي اود قرآن کریم او حدیث نبوی مطالعه یوازې په دې نیت سره کول پکار دي.

۶..... په تراویحو کې دې حافظ صاحب داسې مقرر کړل شي چې د قرآن پاک الفاظ په صحیح طریقې سره ادا کوي او په تیزی کې الفاظ خراب نه کړي.

۷..... په لمونځ کې چې کوم خیالات بغیر د قصد او ارادې نه راشي هغه گناه نه ده، نه په دې باندې مواخذه شته، په دې خیالات باندې پریشانې کیدل غلط دي، خو د اضروري ده چې بنده دې د لمونځ طرف ته د متوجه کیدو کوشش باربار کوي، که خیالات یې گډوډېږي نو هیڅ خبره نه ده، ددې طرف ته خیال مه کوئ بلکې باربار لمونځ طرف ته خیال ساتئ، ان شاء الله د کامل لمونځ ثواب به درته ملاوېږي.^{۱۱}

په اردو تلاوت کول

سوال: جناب مسئله داده چې که قرآن کریم په اردو کې وویل شي نو هم هغومره ثواب به ملاوېږي څومره چې په عربي کې د لوستلو وي او که په عربي کې لوستل بهتر دي؟ ځکه چې په عربي کې قرآن خو ولولو، خو ظاهره خبره ده چې پوهیږو پرې نه، هرکله چې ترڅو پرې په قرآن پاک باندې پوه نه شي او عمل پرې ونه شي، ددې لوستل بیکاره دي.

جواب: داردو ترجمه لوستلو سره به درته د تلاوت ثواب نه ملاوېږي، د تلاوت ثواب یوازې د قرآن پاک د الفاظو سره خاص دی، د پوهیدو له پاره د تلاوت کولونه وروسته ددې ترجمه او تفسیر ولوله.

اود قرآن پاک تلاوت چې ناپوهي سره وکړل شي دې ته بیکاره ویل د حضور ﷺ تکذیب دی، ځکه چې حضور ﷺ د قرآن پاک د تلاوت بې شمیره فضایل بیان کړي دي، د فضائل د قرآن پاک د الفاظو د تلاوت دي، که په معنا او مفهوم یې پوه شي یانه.^{۱۲}

[۱] عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان الله تجاوز عن امي ما وسوست به صدرها ما لم تعمل به او تتكلم. متفق عليه (مشكوة ص: ۱۸، باب في الوسوسة، الفصل الاول)، وعن القاسم بن محمد ان رجلاً ساله فقال: اني اهم في صلوتي فيكثر ذلك على فقال له: امضى في صلوتك فانه لن يذهب ذلك عنك حتى تنصرف وانت تقول ما اتممت صلوتي. رواه مالك (مشكوة ص: ۱۹، باب في الوسوسة، الفصل الثالث).

[۲] قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قرأ حرفاً من كتاب الله فله به حسنة والحسنة بعشر امثالها، لا القول ألم حرف بل الف حرف ولام حرف وميم حرف رواه الترمذی (مشكوة المصابيح ج: ۱ ص: ۱۸۶) (عن ابی سعيد قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يقول الرب تبارك وتعالى: من شغله القرآن عن ذكرى ومستلقى اعطيته الفضل ما اعطى السائلين، وفضل كلام الله على سائر الكلام كفضل الله على خلقه (مشكوة ج: ۱ ص: ۱۸۶، باب فضائل القرآن).

داردوپه ترجمې د قرآن مجيد ثواب

سوال: د قرآن مجيد د تلاوت په ځای باندې که چيرې د قرآن کریم د اردو ترجمه په ترتيب سره ولوستل شي؛ نو ثواب به ملاو شي؟ څکه چې که چيرې د اردو ترجمه په عربي کې وکړل شي نو قرآن کریم ترې جوړېږي؟

جواب: قرآن مجيد په عربي کې نازل شوې دی^۱ او ددې د هر لفظ په تلاوت باندې د لسو نيکو وعده ده^۲ ظاهره ده چې ددې په ترجمې باندې اجر او ثواب نشته دی، په دې وجه د قرآن مجيد د تلاوت ثواب به صرف د عربي الفاظو په تلاوت باندې ملاوېږي، د ترجمې په ذريعه باندې د مفهوم د پوهيدو ثواب ملاوېږي، د قرآن کریم د تلاوت ثواب نه ملاوېږي.

يوازې په ترجمه لوستلو د تلاوت ثواب نه ملاوېږي

سوال: د ترجمې واله قرآن پاک ترجمه لولم، آیا داسې قرآن پاک لوستلو به راته هم هغومره ثواب ملاوېږي څومره چې په عربي (کوم چې ددې اصلي شکل دی) لوستلو سره ملاوېږي؟

جواب: د قرآن پاک د الفاظو د تلاوت کولونه پرته يوازې ترجمه لوستلو سره د قرآن پاک د لوستلو ثواب به درته نه ملاوېږي.

د قرآن پاک الفاظ په معنی له پوهې پرته لوستل هم عظيم مقصدي

سوال: يوکس په عربي کې د قرآن پاک تلاوت کوي اولکه د طوطي په شان لگيادی، مگر هغه ته پته نشته چې هغه څه ولوستل ددې مطلب څه دی؟ يوازې هغه ته پته ده چې د الله تبارک و تعالی کتاب لولم اوس ددې څه مقصد شو؟ ددې کس دې طريقې سره قرآن پاک دده له پاره داسې شولکه محض انگریزي يا يوناني لوستل، که ده ته ددې معنی نه ورځي؛ نو آیادي کس ته به بغير د معنی په قرآن پاک لوستلو باندې ثواب ملاو شي؟ حالانکې د قرآن پاک د لوستلو مقصد او مطلب دادی چې دامقدس کتاب دی په خوبصورتی سره وویل شي او په دې دې عمل وکړل شي، که مقصد صرف لوستلو پورې محدود وي نوڅه فائده؟

جواب: د قرآن پاک د الفاظو تلاوت يو مستقله وظيفه ده، دکوم چې په قرآن پاک او احاديث نبوی ﷺ کې ترغيب ورکړل شوی دی، اودايې د مقاصد نبوت محمدیه ﷺ نه يوستقل

^۱ [انا انزلنه قرآنا عربيا لعلکم تعقلون (يوسف: ۲)]

^۲ [عن ابن مسعود قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قرأ حرفاً من كتاب الله فله به حسنة، والحسنة بعشر أمثالها، لا أقول الم حرف، بل الف حرف، ولام حرف، وميم حرف (مشکوٰۃ ص: ۱۸۶، رواه الترمذی، کتاب فضائل القرآن الفصل الثاني، طبع قديمی کتب خانہ کراچی)]

مقصود گرځولی دی^(۱). اود قرآن پاک الفاظ لکه دطوطي په شان زده کول، حفظ کول، اود دې تلاوت کولو اجرا و ثواب بیان شوی دی اود دې په معنا او مفهوم پوهه یو مستقله وظیفه ده اود هغې جدا اجرا و ثواب دی او په پوهه سره په احکامو باندې عمل کول د ټولونه اهم ترین مقصود دی او هر مسلمان ته دخپل وس مطابق دالله تعالی د کلام تلاوت کول پکار دي اود دې الفاظ هم یادول پکار دي اود دې په معنا او مفهوم باندې هم ضرور پوهیدل پکار دي اود الله تعالی په ارشاد اتوباندې عمل کول پکار دي مگر بې پوهې لوستلو ته بې فائدي و یل صحیح نه دي، بلکې گستاخي اوبې ادبي ده، او توبه کول ترې واجب دي^(۲).

په معنا باندې د پوهیدو نه پرته هم د قرآن پاک تلاوت مستقل عبادت دی

سوال: زما سوال دادی چې قرآن پاک د پوهې نه پرته د لوستلو هیڅ فائده نشته، ترڅو پورې چې ددې معنا ونه لوستل شي، خو آیا دا جائزه چې موږ رکوع لوستل غواړو او یوازې ددې معنا ولولو (تلاوت نه پرته)؟

جواب: د قرآن پاک تلاوت یو مستقل او اعلى ترین عبادت دی او ددې مفهوم او معنا باندې پوهیدل یو مستقل عبادت دی، او بیا په دې باندې عمل کول یو جدا عبادت دی، په قرآن کې دخضور ﷺ د درېو وظائفو ذکر فرمایل شوی دی:

۱: دایاتونو تلاوت. ۲: د کتاب و حکمت تعلیم. ۳: تزکیه.^(۳)

دا دهمدې دریو عبادتونو طرف ته اشاره ده، کوم چې پورته ذکر شوي دي، له دې وجې په معنا باندې د پوهیدو نه پرته د قرآن کریم تلاوت بېکاره گڼل غلط دي، آیا دا ځکه څه کمه ده چې د قرآن پاک په یو حرف باندې لس نیکی ورکول کیږي^(۴).

۱ [ربنا وابعث فيهم رسولا منهم يتلوا عليهم ايتك ويعلمهم الكتب والحكمة ويزكيهم الآية (البقرة: ۱۲۹)] قال الامام الرازي في تفسيره: (قوله ويعلمهم الكتب) والمراد انه يامرهم بتلاوة الكتاب، ويعلمهم معاني الكتاب وحقائقه وذلك لان التلاوة مطلوبة لوجوده منها بقاء لفظها على السنة اهل التواتر فيبقى مصونا عن التحريف والتصحيف، ومنها ان يكون لفظه ونظمه معجزا لحمد صلى الله عليه وسلم ومنها ان يكون في تلاوته نوع تلاوة وطاعة ومنها ان تكون قراءته في صلوات وسائر العبادات نوع عبادة فهذا حكم التلاوة الا ان الحكمة العظمى والمقصود الاشراف تعليم مافيها من الدلائل والاحكام، فان الله تعالى وصف القرآن بكونه هدى ونورا لمافيها من المعاني والحكم والاسرار فلما ذكر الله تعالى اولا امر التلاوة، وذكر بعده تعليم حقائقه واسراره، فقال ويعلمهم الكتب (تفسير كبير ج: ۴ ص: ۶۶ طبع بيروت).

۲ [تیره شوی صفحې حاشیه (ربنا وابعث فيهم رسولا منهم... الخ) او گوري: ايضا: وعن معاذ الجهني قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قرأ القرآن وعمل بما فيه البس والداه تاجا يوم القيامة ضوءه احسن من ضوء الشمس في بيوت الدنيا لو كانت فيكم لما ظنكم بالذي عمل بهذا (مشكوة ج: ۱ ص: ۱۸۶).]

۳. [ايضا تیره شوی حاشیه (ربنا وابعث فيهم رسولا منهم... الخ) او گوري:

۴ [عن ابن مسعود قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

په هر حال د قرآن پاک تلاوت خود هر مسلمان وظیفه کیدل پکار دي، که معنا باندې پوهیږي او که نه پوهیږي، ددې نه وروسته که الله تعالی توفیق او همت ورکړي؛ نو معنا باندې د پوهیدو کوشش دې هم وکړي، مګر یوازې د قرآن پاک ترجمه لوستلوسره دې د قرآن پاک دایت مفهوم په ذهن کې پیدانه کړل شي، بلکې چرته چې شک وي هلته دې ځان د اهل علم نه پوه کړل شي.^{۱۱}

قرآن پاک که موپه پوهه ولوست یا بې پوهې صحيح دی خوله ځانه مطلب جوړول غلط دي

سوال: جنگ ورځ پاڼه تاریخ ۱۵ دسمبر ۱۹۸۲ کې صفحه نمبر ۳ باندې یو حدیث د مسلم په حوالې سره نقل شوی دی، عنوان یې «د طلب علم بدله»، په دې حدیث کې د حضور ﷺ فرمان ذکر شوی چې: کوم کسان چې د الله تعالی له کورونو کې په کوم کور (جومات) کې راجمع شي او د الله تعالی کتاب لولي، بحث او خبرې اترې پرې کوي، په هغوی باندې د الله تعالی د طرف نه ایماني سکون نازلېږي، رحمت د هغوی نه گیر چاپیره شي، فرېستې ددوی راچاپیره شي، الله تعالی ددې خلکو ذکر د فرشتو په مجلسو کې کوي، په دې حدیث شریف کې د قرآن مجید د لوستلو او ددې په معنا او حکمت باندې د خبرو اترو کولو د برکاتو ذکر دی. او اشاره پکې ده چې خلک دې د قرآن پاک معنا، مطالب او حکمت فلسفه د خبرو موضوع جوړه کړي او دغه شان دې په دې باندې د پوهیدو او پوهولو کوشش وکړي، خو په موجوده زمانه کې لیدل شوي دي چې د قرآن کریم یوازې په تلاوت باندې اکتفا کيږي او د الله تعالی نه د اجر او ثواب له پاره کافي ګڼل کيږي، دارویه نه یوازې د کم علمه عوامو ده، بلکې ډیر پوهه او تعلیم یافته خلک هم د قرآن پاک د تلاوت نه مخکې تګ ضروري نه ګڼي، صرف دانه، بلکې ډیر عالمان صاحبان د قرآن کریم د مطالبو او حکمت باندې د خبرو اترو نه مسلمانان منع کوي او صرف تلاوت د ثواب ذریعه ګڼي او په همدې باندې زور ورکوي، تاسوته درخواست دادی چې تاسوپه دې خبره باندې رڼا واچوئ چې ددې حدیث په رڼا کې مسلمانانوته کومه عملي لاره اختیارول پکار دي؟

نور دا چې دا خبره تر کومه حده پورې صحیح ده چې که د قرآن کریم بغیر د پوهې نه تلاوت وکړل شي؛ نو هم پرې اجرا و ثواب ملاوېږي؟ عموماً موږ که یو کتاب ولولو؛ نو په هغه پوهیږو هم، ګڼي نه یې لولو، له پوهېدو پرته د یو کتاب لوستل یوه عجیبه شان خبره ده، بیا قرآن پاک چې د انسانانو له پاره یو مستقله او حقیقي هدایت سرچشمه ده، په دې باندې د پوهیدو نه

...بقیه د تیر مخ] من قرا حرفاً من کتاب الله فله به حسنة، والحسنة بعشر امثالها، لا اقول آلم حرف، الف حرف، ولام حرف، ومیم حرف (مشکوٰۃ ص: ۱۸۶، رواه الترمذی، کتاب فضائل القرآن الفصل الثاني، طبع قدیمی کتب خانہ کراچی).
[۱ ایضاً.]

پرته، يعنې دې معلوميدونه بغير چې په دې کې زموږ له پاره کوم يوهدايت اورهنمايي ده نود لوستلو دثواب څه معنا ده؟ او ثواب خو په هغه هدايت دپوهيدواوپرې دعمل کولونه حاصليدای شي، ديو مسلمان له پاره دايمان او عمل شرطونه هم په دې صورت کې پوره کيدای شي چې قرآن کریم باندې پوه شي اوويې لولي، په دې سوال هم رڼا واچوئ چې مسلمانانوله پاره دفلاح لاره پرانستل شي.

جواب: دقرآن پاک دتلاوت ثواب جدادی، چې په صحيحو احاديثو کې راغلی دی اودقرآن پاک دمعنا اومطالبودزده کولو ثواب جدا دی، ترڅوپورې چې ماته معلوم دي چې هيڅ يو عالم دين څوک دقرآن کریم دمعنا اومفهوم باندې دپوهيدونه منع کړی نه دی، مگر هغوی دخپل طرف نه يوايت مطلب راوباسي اوبحث شروع کړي دداسې بحث نه عالمان منع کول کوي؛ ځکه چې يوخوددې بحث منشاء جهل مرکب ده، بيادداسې بحث په حديث شريف کې مذمت هم راغلی دی، چنانچې په جامع صغير (ج: ۱ ص: ۱۴۴) کې دمستدرک حاکم په حوالې سره چې کوم حديث نقل شوی دی: «الجدال في القرآن كفر»، يعنې په قرآن پاک کې کج بحثي کول کفر دی، غرض داچې دقرآن پاک تلاوت بيکاره گڼل هم صحيح نه دي دقرآن کریم دمطالبو زده کولو اولوستلو کوشش نه کول هم غلط دي اودقرآن کریم صحيح علم حاصلولونه بغير بحث شروع کول هم غلط دي.^(۱)

دقرآن پاک ترجمه لوستلونه پس د عالم نه تصديق کول ضروري دي

سوال: هغه خلک چاته چې دڅه وجې نه دقرآن پاک دلوستلوموقعه ملاونه شوه، خواوس دهغوی تجسس ددې مقدس پاک په باره سوا کيږي او اوس هغوی داسې عمرته رسيدلي دي چې عربي ژبه ورته ويل مشکل شوي دي، هغوی ترجمه لوستلوسره خپل علم ته وسعت ورکول غواړي. اوپه دې باندې عمل کول هم غواړي که يوصاحب ستا خبره په غورسره لوستې وي؛ نو هغه به دداسې کولونه ځان ساتي؛ ځکه چې هغه ته به پته لگيدلې وي چې يوازې دترجمې لوستلوڅه فائده؟ اوس چې هغه ته دڅه لېشان ثواب ملاويدوامکان و، دهغه نه به هم محروم شي، ددې گناه موجب به څوک وي؟

۱ [قوله ويعلمهم الكتب والمراد انه يامرهم بتلاوة الكتاب، ويعلمهم معاني الكتاب وحقائقه وذالك لان التلاوة مطلوبة لوجوده منهما بقاء لفظها على السنة اهل التواتر فيبقى مصوناً عن التحريف والتصحيح، ومنها ان يكون لفظه ونظمه معجزاً محمد صلى الله عليه وسلم، ومنها ان يكون في تلاوته نوع تلاوة وطاعة، ومنها ان تكون قراءته في صلوات وسائر العبادات نوع عبادة فهذا حكم التلاوة الا ان الحكمة العظمى والمقصود الاشراف تعليم مآليه من الدلائل والاحكام فان الله تعالى وصف القرآن بكونه هدى ونوراً لما فيه من المعاني والاحكام والاسرار فلما ذكر الله تعالى اولاً امر التلاوة، وذكر بعده تعليم حقائقه واسراره، فقال ويعلمهم الكتب (الفسير كبير ج: ۴ ص: ۶۶)۔

جواب: داسې کس چې د عربي ژبې د الفاظو لوستلونه قاصر دی که هغه، اردو قرآن، ولولي نو هغه ته به د قرآن پاک د تلاوت ثواب نه ملاوړي، پاتې شوه د، اردو قرآن، لوستل او احکام خداوندي باندې ځان پوهول او پرې عمل کول، دا جذبه ډیره قابل قدر ده، مگر تجربه داده چې بغير د استاد نه خو به د قرآن پاک په مفهوم باندې صحيح پوه شي اونه به د الله تعالی د منشا مطابق پرې عمل وکړای شي، داسې حضراتو ته که واقعي په قرآن پاک باندې د پوهیدو شوق وي؛ نو د هغوی له پاره مناسب تدبیر دای چې هغوی دې د یو حقاني عالم نه لږ لږ ووايي او که دومره فرصت هم ورسره نه وي؛ نو کم از کم دومره دې وکړي چې اردو ترجمه کتوسره کوم مفهوم چې دده په ذهن کې راشي په هغه دې باور نه کوي، بلکې د چا عالم دین نه دې ددې تصدیق کوي، چې موږ د فلاني آیت کوم مفهوم گڼلی دی آیا هغه صحيح دی؟ اود دې نه ښه صورت دادی چې د چا حقاني عالم په مشوره سره دې د تفسیر مطالعه کوي او په دې کې چې په کومه خبره پوه نه شي، دهغې دې پوښتنه کوي.

د ترجمې لوستلونه ولې منع کیږي

حالانکې په قرآن باندې د چا اجازه داري نشته؟

سوال: په تاریخ (۱۲) د جولای په ایډیشن کې ستاسو نه سوال شوی و، چې په هغه کې د قرآن مجید د پوهې له پاره د (۱۴) ژبو علم کیدل، او د دینه پرته د قرآن او حدیث او د دیني علومو مطالعه گمراهي ده، ددې جواب تاسو مدلل نه دی ورکړی او حالانکې الله تعالی د سورة القمر په څو ځایونو کې په تکرار سره بني آدم ته د چیلنج دعوت ورکوي چې مونږه قرآن د نصیحت له پاره آسانه ذریعه جوړه کړې ده، بیا فرمایي آیا څوک نصیحت قبلونکی شته؟ د قرآن د مذکوره آیت په رڼا کې جواب راکړی چې:

الف: د قرآن مالک خو دا د نصیحت له پاره آسانه ذریعه جوړه کړې، نصیحت قبلونکي ته عام نصیحت ورکوي، خودیو څو انساني ذهنونو ته دا گمراهي گرځوي، آیا دا په خپله بهتان او گمراهي نه ده؟

ب: د عربي ناخبره کسان که چیرې ترجمه لوستل غواړي؛ نو په دوی باندې دومره پندش ولې دی؟ آخر د عربي خط په ترجمې کونکي باندې څو یوازې د لیږونکي د تحریر د مفهوم پته لگېږي.

ج: د قرآني مفهوم له پاره د ترجمې لوستلونه منع کونکي خو به له دې خبرې نه ویرېږي، چې خلک د قرآن په پوهیدو باندې چرته د عمل کولو نه د دوی په اجازه باندې د وهلو باعث ثابت نه شي؟

ه: یهودیان، نصرانیان او هندوان آله کار و، د ترجمې بې نقابه کولو باعث به ثابت شي آیا دا

که چیرې ما ته څوک زورنه راکوي د استاذ نه د ویلو او باقاعده د امتحان د ورکولو مشوره راکوي او زه دده په جواب کې دا وایم چې په طب باندې د چا اجازه نشته ، ماته د چا نه د ویلو ضرورت نشته ، نه د امتحان د ورکولو حاجت شته ، ظاهر ده چې ته به زما دا منطق قبول نه کړې ، دغه خبره زه د قرآن کریم په باره کې کوم ، چې په قرآن کریم باندې الحمد لله د چا اجازه نشته ، د هر مسلمان په کور کې دا مقدس کتاب موجود دی ، یوازې مسلمان نه ، بلکې غیر مسلم هم ددې مطالعه کوي ، کله هم چا د دې ویلو نه منع نه ده کړې او نه یې چا ته د خپلې

اجارې پروانه بنودلې ده، بس دومره درخواست دی چې د قرآن کریم د یو ماهر نه مشوره واخله چې دا ترجمه صحیح او مستنده هم ده یا نه ده؟ او بیا د یو آیت په مفهوم چې ته په ترجمه کې پوه شوي یې دا حرف آخر شمیر نه کړل شي، بلکې د قرآن کریم د علومو ماهرین که چیرې ددې آیت مفهوم څه نور څه بیانوي؛ نو هغه دې په خپل فهم باندې اعتماد سره د خلکو ایمان سره لوبې نه کوي، د خپلې ناپوهي اعتراف دې وکړي د فهم د ماهرینو تابعداري دې وکړي که چیرې ته ددې نوم اجاره داري ايرېدې؛ نو بیا ستا خوښه ده... خو څنگه چې مې پورته ذکر کړي دي، عقل مند دیته اجاره داري نه وایي، بلکې په هریو فن کې ددې ماهرینو ته رجوع کول ضروري وگڼه!

۴: ددې فقرې په مطلب پوه نه شوم، د خپل فهم د کم والي اقرار کوم...

په امریکه کې د مسلمانانو له پاره د قرآن پاک په تلاوت دشکونو جواب

سوال: د دین عالمان او مفتیان ددې لاندینو مسایلو په باره کې څه فرمایي:

موږ قرآن پاک په عربي کې ولې لولو، هرکله چې موږ په عربي باندې نه پوهیږو، ددې به ضرور څه نا څه وجه وي، د اسلام په معروفو او مشهور کتابونو کې که ددې وجه نه وي؛ نو بیا په عقلي و چې سره داسې کول په پوهه کې نه راځي، دادې و بنودل شي چې کومه یوه طریقه بهتره ده؟ په عربي کې د قرآن پاک د تلاوت کول، یا انگریزي کې ترجمه لوستل، دلته په امریکه کې ژوند ډیر زیات مصروف دی او خلکوسره ډیر کارونو کولو وخت هم نه وي، له همدې ځای مسلمانانو سړي او ښځې وایي چې موږ قرآن پاک نه شول و ستلی، ځکه چې هغوی اودس نه شي کولی چې چېرته کونج کې کیني اودا ولولي، چې دهغوی په پوهه کې نه راځي کافر راپورې توکې کوي چې صرف د یو قرآن لوستلو له پاره څومره کارونه کول وي، دامنو چې دایو مقدس کتاب دی، خو بایبل هم یو مقدس کتاب دی، اوموږ هغه کتاب هر وخت لوستلی شو، موږ زیاتردشپې دویده کیدو په وخت کې په بستره کې لولو، ایا قرآن پاک په دې طریقې سره لوستلی شو؟ او که نه شو؛ نو څه وجه ده؟

جواب: ستاد سوال که تجزیه وکړل شي نو داپه څو برخو باندې مشتمل دی، ددې وجې نه مناسب داده چې په دې دې جدا جدا خبره وکړل شي اوچونکې ستاذاتي مسئله نه ده، بلکې تاد امریکې د مسلمانانو نمائندگي کړې ده، ددې وجې نه مناسب به وي چې په دې باندې څه قدرې په تفصیل سره لیکل وشي.

۱: تامعلومول غوښتي دي چې موږ قرآن پاک په عربي کې ولې لولو؟ ددې څه وجه ده؟

په شروع کې په دوو مسئلو ځان پوه کړه، یو دا چې د قرآن پاک تلاوت په لمونځ کې فرض دی او ددې نه پرته لمونځ نه کیږي^{۱۱} په دې کې دا تفصیل دلته نه ذکر کوم چې دقرات څومره مقدار

[۱] لرائض الصلوة القراءة لقوله تعالى فاقروا ما تيسر من القرآن [بقیه حاشیه په راروانه صفحه]

فرض دی؟ څومره مسنون دی؟ اوداپه څومره رکعتونوکې فرض دی؟ اودچاپه ذمه فرض دی؟ خو دلمونځ نه بهر دقرآن پاک تلاوت فرض او واجب نه دی، خو یوعمده ترین عبادت دی، ددې وجې نه که یوکس په ټول عمر کې دلمونځ نه بهر تلاوت ونه کړ اودهیڅ فریضي پرېښودونکې او گناهکار به نه وي، خو دیوعمده ترین عبادت نه به محرومه وي، داسې عبادت چې دده روح اوزړه دنورنه ډکولی شي او لمر ترې جوړولی شي، داسې عبادت چې دده له پاره په قبر کې رڼا ده، او داسې عبادت چې دالله تعالی سره دتعلق اومحبت طاقتورتیرنه ذریعه ده. دویمه مسئله داده چې کوم کس دقرآن پاک تلاوت کول غواړي، که هغه دلمونځ دننه تلاوت وکړي یادلمونځ نه بهر، دهغه له پاره دقرآن پاک داصل عربي متن تلاوت کول لازم دي،^{۱۱} دقرآن پاک دتلاوت فضیلت به صرف عربي متن باندې ورته حاصلیږي اوددې اردویانگریزي بیاپه څه بله ژبه کې تلاوت کولوسره به ورته نه حاصلیږي، له دې وجې نه مسلمانان یوازې د عربي متن تلاوت لازم گڼي اوترجمه دتلاوت بدل نه گڼي اوددې څو وجې دي:

لومړۍ وجه: قرآن پاک دهغه مقدس الفاظونوم دی چې دکلام الهي په حیثیت سره په حضور ﷺ باندې نازل شوی دی، گویا قرآن پاک په حقیقت کې هغه خاص عربي الفاظ دي کوم ته چې قرآن ویل کیږي^{۱۲} چنانچې په گڼو آیتونوکې دقرآن پاک تعارف قرآن عربي یا لسان عربي په حیثیت سره کړی دی چنانچې ارشاد دی:

«و کذلک انزلنه قرآنا عربیاً...» (۱۱۳:۲۰)

«قرآنا عربیاً غیر ذی عوج لعلهم یتقون...» (۲۸:۳۹)

«انا انزلنه قرآنا عربیاً لعلکم تعقلون...» (۳:۱۲۱۲)

...په د تیر مخ].. (هدایة ج: ۱ ص: ۹۸، طبع مکتبه شرکت علمیه ملتان) (وفی الجوهره النيرة ج: ۱ ص: ۵۸) باب صفة الصلوة: قال رحمه الله فرائض الصلاة ستة ای فرائض نفس الصلاة قوله: والقراءة لقوله تعالى: فاقرؤا ما تيسر من القرآن، والامر للوجوب، والقرآن لا تجب في غير الصلاة بالاجماع ثبت لها في الصلاة)۔

۱ [القرآن الذي تجوز به الصلاة بالاتفاق هو المضبوط في مصاحف الائمة التي بعث بها عثمان رضي الله عنه الى الامصار، وهو الذي اجمع عليه الائمة العشرة وهذا هو المتواتر جملة وتفصيلاً (ردا مختار ج: ۱ ص: ۴۸۶، طبع ايج ام سعيد) ان الفارسي ليس قرآنا اصلاً لانصرافه في عرف الشرع الى العربي (ردا مختار ج: ۱ ص: ۴۸۵)۔

۲ [القرآن المنزل على الرسول عليه السلام المكتوب في المصاحف المنقول عنه نقلاً متواتراً بلاشبهة وهو اسم للنظم والمعنى جميعاً يعني ان القرآن اسم للنظم والمعنى جميعاً لا انه اسم للنظم فقط ولا انه اسم للمعنى فقط (نور الانوار ص: ۹ تا ۷، طبع مکتبه حقانيه پشاور)، فان تغيير سورة او آية بالفاظ عربية مرادفة لالفاظ القرآن لا يعد قرآناً مهما كان مطابقاً للمفسر في دلالة لان القرآن عربي خاص نزل من عند الله سبحانه وترجمة القرآن لاتعد قرآناً مهما كانت الترجمة دقيقة فلا يصح الاعتماد عليها في استنباط الاحكام الشرعية (اصول الفقه الاسلامي، للدكتور وهبة الزحيلي ج: ۱ ص: ۴۲۳ طبع رشيديه كونه)

،، کتب فصلت ایتہ قرآنا عربیاً،، (۷۴:۴۱)

،، وکذلک اوحینا الیک قرآنا عربیاً،، (۳:۴۲۴۲)

،، انا جعلناه قرآنا عربیاً لعلکم تعقلون،، (۳:۴۲۴۳)

،، وکذلک انزلناه حکماً عربیاً،، (۳۷۳۷:۱۴۱۳)

،، و هذا کتب مصدق لسانا عربیاً،، (۱۲۱۲:۴۶)

،، و هذا لسان عربی مبین،، (۱۶۱۶:۱۱۰۳)

،، بلسان عربی مبین،، (۱۹۵۱۹۵:۲۶)

اوکله چې دامعلوم شوچې قرآن پاک د عربي دهغو خاصوالفاظونوم دی چې په حضور ﷺ باندې نازل شو، نوددې نه داخبره په خپله واضحه شوه چې که دقرآن پاک دیولفظ تشریح متبادل عربي لفظ سره هم وکړل شي؛ نو هغه متبادل لفظ ته به قرآن نه ویل کیږي؛ ځکه چې هغه متبادل لفظ منزل من الله نه دی، هرکله چې قرآن پاک هغه کلام الهي دی چې دحضرت جبرئیل امین علیه السلام په ذریعه په حضور ﷺ باندې نازل شو، مثلاً: دسورت بقرې په لومړي آیت کې، «لاریب فیه، په خای که، لا شک فیه»، الفاظ کینودل شي؛ نودابه دقرآن پاک آیت پاتې نه شي. الغرض چې کوم متبادل الفاظ دقرآن کریم دتشریح یا ترجماني له پاره شوي دي هغه چونکې دوحی الهي الفاظ نه دي، ددې وجې نه هغو ته به قرآن نه ویل کیږي، خو دقرآن کریم ترجمه یاتشریح یاتفسیردې ته ویلی شي؛ اوداهم ظاهره ده چې هرکس دخپل فهم مطابق ترجمه اوتشریح کوي پس څنگه چې دغالب دشعرونومفهوم یوکس په خپلوالفاظوکې بیان کړي؛ نو هغه دغالب کلام نه دی، بلکې دغالب دکلام ترجماني ده، همدغه شان دقرآن کریم ترجمه که په هره ژبه کې وي هغه کلام الهي نه دی، بلکې دکلام الهي تشریح اوترجماني ده اوس که یو کس ددې ترجمې اوتشریح مطالعه کوي؛ نودابه نه ویل کیږي چې هغه کلام الهي ویلو، بلکې دابه ویل کیږي چې هغه دقرآن پاک ترجمه ولوسته، اوداهم ظاهره ده چې دالله تعالی اود مخلوق ترمینځه چې کوم فرق دی، هغه فرق دهغه په کلام کې اودمخلوق دطرف نه شوې ترجماني په مینځ کې دی اوکوم کس چې دالله تعالی سره براه راست هم کلامي کول غواړي دهغه له پاره به براه راست دکلام الهي تلاوت لارم وي. هر مسلمان ته داکوشش کول پکار دي چې هغه دقرآن کریم دمفهوم په خپله دهغه په الفاظوباندې دپوهیدو صلاحیت اوداستعداد پیدا کړي، خو که په هغه کې دصلاحیت پیدانه شي؛ نوهم به دقرآن کریم دتلاوت د انوار او تجلیات هغه ته حاصلیږي اودتلاوت دثواب اوبرکاتونه به محروم نه وي، که په معنا اومفهوم باندې پوهیږي اوکه نه پوهیږي، ددې مثال بالکل داسې دی چې تاسویوه میوه یامتابی راوړئ، ماته نه دهغې نوم معلوم دی اونه دهغې دخواص اوتاثیراتونه واقف یم، ددې لاعلمي

باوجود که زه هغه ميوه يا شيريني خورم نودهغي دخوږوالی اوشيريني اودهغي دظاهري او باطني فوائدونه به محروم پاتې نه شم.

دويمه وجه: ځينې خلک چې دکلام الهي دخوندنه ناخبره دي اوپه چاکې چې دکلام الهي اود مخلوق دکلام په مينځ کې دفرق حس موجودنه دی، دهغوی ويناده چې دقرآن کریم نه مقصود ددې معنا اومفهوم باندې پوهيدل اوددې احکامو اوفرامينو معلومول دي اودا مقصود چونکې دترجمې ياتفسيرنه حاصليدای شي، لهذاولې نه يوازې په ترجمه ياتفسير باندې اکتفا وکړل شي؟ دقرآن پاک الفاظ زده کولو، ښودلو، اولوستلو او بل ته ښودلو باندې ولې وخت ضائع کړل شي؟ مگردايوه ډيره سنگينه غلطې ده، ځکه چې څنگه دقرآن کریم معاني او مطالب مقصود دي ټيک همدغه شان ددې دالفاظو تعليم اوتلاوت هم يواهم مقصود دی او دا يوداسې عظيم الشان مقصد دی چې قرآن کریم دا دحضور ﷺ فرائض نبوت نه اولين مقصد گرځول دي، چنانچې ارشاد دی:

«ربنا وابعث فيهم رسولا منهم يتلوا عليهم آياتك ويعلمهم الكتب والحكمة

ويزكيهم انك انت العزيز الحكيم». (۱۲۹:۲)

ترجمه: اي زموږ پروردگاره اددې ډلې ددنه نه هم په دوی کې يوپيغمبر مقرر کړه، چې دې خلکو ته ستا ايتونه اوروي، اودوی ته د آسماني کتاب اودخوش فهمي تعليم ورکړي اودوی پاک کړي، بيشکه هم ته يې دغالب قدرت اوکامل انتظام والا، (ترجمه حضرت تهانوي رحمته الله عليه)

«كما ارسلنا فيكم رسولا منكم يتلوا عليكم آياتنا ويزكيكم ويعلمكم الكتب والحكمة

ويعلمكم ما لم تكونوا تعلمون...». (۱۵۱:۲)

ترجمه: څنگه چې په تاسو خلکو ته موږ يو عظيم الشان رسول له تاسو دروليږه، زموږ ايتونه (احکام) اوروي. اود جهالت نه تاسو پاکوي اوتاسو ته دکتاب (الهي) د فهم خبرې ښيي او تاسو ته داسې دگتې خبرې ښيي دکومو چې تاسو خبرنه وی. (ترجمه: حضرت تهاوی)

«لقد من الله على المؤمنين اذ بعث فيهم رسولا من انفسهم يتلوا عليهم آياته ويزكيهم

ويعلمهم الكتب والحكمة وان كانوا من قبل لفى ضلال مبين». (۱۶۴:۳)

ترجمه: په حقيقت کې الله تعالی په مسلمانانو باندې احسان وکړ، کله چې په هغوی کې يې هم دهغوی دجنس نه يوپيغمبر راوليږه چې هغه دوی دالله تعالی آيتونه اوروي، اوددې خلکو صفا يي کوي اودوی دکتاب اوفهم خبرې ښيي. اوپه يقين سره داخلک په صريحه غلطې باندې وو. (ترجمه حضرت تهانوي)

«والذي بعث في الاميين رسولا منهم يتلوا عليهم آياته ويزكيهم ويعلمهم الكتب والحكمة

وان كانوا من قبل لفى ضلال مبين». (۲۲۲:۲)

ترجمه: الله هغه ذات دی چې (د عربو) ناخوانده خلکو هم دهغوی (د قوم) نه (د عربونه) یو پیغمبر راولیږه، چې دوی ته د الله تعالی آیتونه اوروي اودوی (د عقائدو باطله او اخلاق ذمیمه وو نه) نه پاکوي اودوی ته د کتاب او حکمت (خبرې) ښيي اوداخلک (دهغوی دبعثت نه) مخکې په ښکاره گمراهي کې وو... (ترجمه حضرت تهانوي)

کوم شی چې د حضور ﷺ د فرائض نبوت نه لومړی فریضه گرځول شوې ده، دامت په دې باره کې داخیال کول چې داغیر ضروري ده، څومره لوی جسارت او څومره لویه بې ادبي ده...

دریمه وجه: ... په قرآن کریم کې ارشاد دی: «إنا نحن نزلنا الذکروا لاه لحفظون» (الحج: ۹) موږ قرآن نازل کړی دی اوموږ ددې حفاظت کونکې یو... د قرآن کریم د حفاظت په وعده کې دالفاظو حفاظت معنی حفاظت، اود زبان اولغت حفاظت ټول شامل دي. اوپه عالم اسباب کې ددې د حفاظت وعده داسې پوره شوه چې د حضور ﷺ د دورنه واخله تراوسه پورې ډلې ډلې د قرآن کریم په حفاظت کې مشغول دي اوان شاء الله د قیامت پورې به داسلسله جاري وي، گویا د حفاظت قرآن په ضمن کې دهغو ټولو خلکو د حفاظت وعده هم ده چې د قرآن کریم د خدمت په څه نا څه شعبې سره منسلک دي په دې خادمانو کې سرفهرست دهغه حضراتو نومونه دي چې د قرآن کریم دالفاظو په حفاظت کې مشغول دي اود قرآن کریم دالفاظو په تعلیم اوتعلم لگيادي، که حفظ کوي یا په ناظره باندې ښيي اودهمدې وعده حفاظت کارفرمایي ده چې نن سبا په دگډو وډو دورو کې (ستاسوپه وینا چې د قرآن دلوستلو وخت چا سره شته؟) په لکونو حافظان موجود دي چې په هغوی کې د شپږو اووکالو ماشومان هم شامل دي، اوس اکرکه د قرآن پاک تلاوت غیر ضروري وگرځول شي اوامت دلوستلو ښودلو شغل پرېږدي؛ نو گویا د قرآن کریم د حفاظت وعده (نعوذ بالله) غلطه شوه، مگر ددې محکمې وعدې غلطې گرځیدل خوممکن نه دي اوداکیدای شي چې بالفرض امت د قرآن کریم دالفاظو د تلاوت اوددې ښودنه اولوستنه پرېږدي؛ نوالله تعالی به ددوی په ځای داسې کسانونه کارواخلي چې ددې وعده الهي په تکمیل کې خپل ځانونه خاورې کړي، گویا امت دامت په حیثیت سره پاتې کیدل، د قرآن کریم په تلاوت اوتعلیم اوتعلم باندې موقوف دی، که امت ددې فریضې نه مخ وگرځوي؛ نوسرونه به ترې ووهل شي اوددې دنیانه به ختم کړل شي، څنگه چې په قرآن کریم کې ارشاد دی: «وان تتولوا یستبدل قوما غیرکم ثم لا یکنوا امثالکم» (محمد: ۳۸۳۸)

ترجمه: که تاسومخ وگرځوئ! نوالله تعالی به ستاسوپه ځای دویم قوم پیدا کړي، بیا به هغوی ستاسوپه شان نه وي... (ترجمه حضرت تهانوي)

دلته دانکته هم په ذهن کې ساتل پکار دي چې الله تعالی چېرته د قرآن کریم د حفاظت وعده فرمایلي ده هلته د حفاظت قرآن په ضمن کې دهغه ټولو علمونو د حفاظت وعده هم ده، چې د قرآن کریم خادم دي، ددې علوم قرآن په فهرست باندې که یونظر و اچوئ نوپه دې کې به

درته ډير داسې علمونه په نظر راشي د کومو تعلق چې د الفاظ قرآن سره دي، ددې علمونو اجمالي تعارف حافظ سيوطي رحمته الله عليه په، الاتقان في علوم القرآن، کې پيش کړی دی، موصوف علوم قرآن په (۸۰)، انواعو تقسيم کړی دی او دهرې نوع لاندې گڼ شمير انواع درج دي مثلاً: ديوې نوع عنوان دی، بدائع القرآن، ددې لاندې حافظ سيوطي رحمته الله عليه ليکي:

په اته پنځوسمه نوع (۵۸)، بدائع القرآن، کې په دې موضوع باندې دابن ابی الاصبع (عبدالعظيم بن عبد الواحد بن ظافر المعروف بابن ابی الاصبع المصري (المتوفى ۶۵۴ هجري) يومستقل کتاب ليکلی دی او په هغه کې تقريباً د سلو انواعو ذکر دی،، (الاتقان: ج ۲: ص: ۸۳) ^{۱۱}

الغرض د قرآن کریم مقدس الفاظ هم ددې ټولو علمونو سرچشمه ده، د قرآن کریم معنا او مفهوم سمندر هم په دې الفاظو کې موجوده وهي، که خدای مه کړه دامت دلایه د الفاظ قرآن دا رشته پریوځي؛ نو ددې ټولو علمونو چشمې به وچې شي او امت به نه یوازې د کلام الهي یدلذت او حلاوت نه محرومه شي، بلکې د قرآن کریم د علومو او معارفو نه به هم تش لاس پاتې شي.

څلورمه وجه: د کلام الهي د تلاوت سره چې کوم انوار او تجليات اهل ایمان ته نصیب کیږي دهغو بیان په تحریر کې راوستل ناممکن دي، دا حدیث به تاسو اوریدلی وي چې د قرآن کریم د هر حرف په تلاوت باندې لس نیکی، ملاویرې، د حضور صلی الله علیه و آله وسلم ارشاد مبارک دی:

«چا چې د کتاب الله یو حرف ولوست دهغه له پاره ددې په بدله کې لس نیکی دي او هره نیکی لس چنده ملاویرې. په هر حرف باندې لس نیکی شوي، اوزه دانه وایم چې الم یو حرف دی. نه بلکې الف یو حرف دی، لام یو حرف دی، او میم یو حرف دی، (په الم لوستلو باندې دیرش نیکی ملاویرې)،، (مشکوٰه: ص: ۱۸۶) ^{۱۲}

د قرآن کریم د تلاوت بې شمیره فضائل دي او کوم کس چې د تلاوت قرآن د فضائلو او برکاتو اندزه لگول غواړي، هغوی دې د حضرت شیخ الحدیث مولانا محمد زکریا مهاجر مکی مدني (نور الله مرقدہ)، رساله، فضائل قرآن، مطالعه وکړي اوس ظاهره ده چې قرآن کریم په یو حرف باندې د لسو نیکو وعده ده دا ټول اجرا و ثواب او فضیلت او برکت د قرآن کریم د الفاظو په تلاوت باندې دی، یوازې انگریزي، اردو ترجمه لوستلو سره دا اجرا و ثواب نه حاصلیږي، کوم کس چې دا اجر او ثواب او برکت و فضیلت اوددې نور حاصلول غواړي دهغه له پاره ددې نه پرته هیڅ بله لار نشته چې هغه دې د قرآن کریم د الفاظو تلاوت وکړي، دڅه سره چې دا ټولې وعدې تېرل شوې دي. (والله الموفق لكل خير وسعادة)

۱ [النوع الثامن والخمسون في بدائع القرآن افردہ بالتصنيف ابن ابی الاصبع فاورد فيه نحو مائة نوع] (الاتقان في علوم القرآن ج: ۲: ص: ۸۳ طبع مصر)۔

۲ [وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قرأ حرفاً من كتاب الله فله حسنة والحسنة بعشر أمثالها، لا أقول آلم حرف، الف حرف ولام حرف وميم حرف، رواه الترمذی، والدارمی] (مشکوٰه: ص: ۱۸۶، کتاب فضائل القرآن، طبع قديمی کتب خانه)۔

ترکومي پورې چې دقرآن کریم دترجمې اوتفسیر دمطالعې تعلق دی، دقرآن کریم په مفهوم باندې دپوهیدوله پاره دترجمې اوتفسیر مطالعه ډیره ښه خبره ده، که ترجمه په اردو کې وی یا په انگریزي کې یا په بله ژبه کې، خو په دې سلسله کې دڅو کارونوخیال ساتل ضروري دي:

اول: هغه ترجمه اوتفسیر به مستند وي، اودچامحقق عالم رباني دقلم څخه به وي، څنگه چې د شاهي فرامینود ترجماني له پاره دلائق اوباعتماد ترجمان کیدل ضروري شرط دی، که نه، هغه دترجماني اهل نه گڼل کېږي، همدغه شان داحکم الحاکمین دترجماني له پاره هم شرط دی چې ترجمه کونکی ددیني علمونوماهر، مستنداوللق اعتماد وي، نن سبا دډیر غیرمسلمو، بې دینو، او اخوا دپخوا خلکو ترجمې په بازار کې پرتې دي، خصوصاً په انگریزي ژبه کې دداسې ترجمو څخه بازار ډک دی چې په هغو کې دالله تعالی دکلام دترجماني په ځای دقرآن کریم په نوم سره دخپلو خیالاتو او افکارو ترجماني شوې ده، ظاهره ده چې دکوم کس په دین اودیانت باندې موږ ته اعتمادنه وي، دهغه په ترجمه باندې اعتماد څنگه کیدای شي؟ ددې وجې نه کوم حضرات چې دترجمې اوتفسیر شوقین وي دهغوی فرض دي چې هغوی دې دچالائق عالم په مشورې سره دترجمې اوتفسیرانتخاب وکړي اوهره غلطه ترجمه دې لوستل نه شروع کوي.

دویم: دترجمې اوتفسیر په مدد سره چې بنده څه زده کړي وي، هغه دې په قطعیت سره دقرآن کریم طرف ته نه منسوبوي، بلکې دادې وویل شي چې مادلانې ترجمې اوتفسیرنه دامفهوم زده کړی دی، داسې نه وي چې دغلطي له وجې نه یوه غلطه خبره دقرآن کریم طرف ته منسوبولو ویا له دده په سر راشي، ځکه چې د منشاء الهی نه خلاف څه خبره دقرآن کریم طرف ته منسوبول په الله تعالی باندې بهتان تړل دي، چې سخته گناه ده.^(۱)

دریم: تاسو معلومول غوښتي دي چې کومه طریقه بهتره ده، په عربي کې دقرآن شریف دتلاوت کولو یا په انگریزي کې دترجمې لوستلو؟

د ترجمې لوستلو شرائط خوما اوس ذکرکړي دي اوداهم ښکاره ده چې دترجمې لوستل، دقرآن کریم دتلاوت بدل کیدای نه شي، که دوه شيان متبادل وي، یعنې یو شی دبل بدل جوړېدای شي؛ نو هلته خوداسوال کیدای شي چې په دې کې کوم شی بهتر دی؟ هرکله چې دترجمې لوستل دتلاوت بدل نه دي اونه ددې ځای نیولی شي؛ نوهم داعرض کیدای شي چې

[۱] عن ابن عباس رضی الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قال في القرآن برايه فليتبوا مقعده من النار. وفي رواية: من قال في القرآن بغير علم فليتبوا مقعده من النار. رواه الترمذی - وعن جندب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قال في القرآن برايه فاصاب فقد اخطأ. رواه الترمذی، وابوداود - وعن ابی هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: المراء في القرآن كفر. رواه احمد وابوداود (مشکوة ص: ۳۵ طبع قديمی) -

دقرآن کریم اجر او ثواب او انوار او تجلیات له پاره مسلمانانوته دقرآن پاک تلاوت کول پکار دي، که په معنا او مفهوم باندې پوهیدو شوق مو وي؛ نو ددې له پاره د ترجمې او تفسیر نه هم مدد اخیستل کیدای شي او که د دواړو جمع کولو فرصت نه وي؛ نو بهتر صورت دادی چې ته د ترجمې په ځای دقرآن کریم تلاوت کوه او د دین مسایل داهل علم نه معلوم او عمل پرې کوه، په دې صورت کې به درته د قرآن کریم د تلاوت ثواب هم ملاویرې، خو که تلاوت دې پرېښودو او ترجمه خواني دې شروع کړه؛ نو د تلاوت قرآن نه خوپه لومړۍ ورځ د اکس محروم شو او ظاهره ده چې ترجمه لوستلو سره د اکس دقرآن کریم ماهر نه شي جوړیدای اونه ترې د دیني مسایلو اخذ کولی شي او همدغه شان د اکس په دین د عمل کولو د توفیق نه هم محروم شو او د اتاوانې سودا ده!

تاسو دا عذر لیکلی دی چې: دلته په امریکه کې ژوند د یریزیات مصرف دی او خلکو سره د یرکارونو کولو هم وخت نه شته، لهذا دلته مسلمانان سړي او ښځې وایي چې موږ قرآن نه شو لوستلی، ځکه چې هغوی اودس نه شي کولی اونه په یو کونج (کوټ) کې کېناستی شي چې قرآن ولولي، کوم چې دهغوی په پوهه کې نه راځي،،،

تاسو چې ددې جدید دور د ښځو سړیو د بې پناه مصرفیاتو کوم ذکر کړی دی، هغه بالکل صحیح دی اودا یوازې د امریکې مسئله نه ده، بلکې تقریباً د ټولې دنیا مسئله ده، دنن انسان د مصرفیت په زنجیرونو کې داسې تړل شوی دی چې ددې نه مخکې کله هم داسې پابند سلاسل شوی نه و.

تاسو چې غور وکړئ! نو دې نتیجې ته به ورسیرئ چې زموږ ددې بې پناه مصرفیاتو دوه اسباب دي، یو دا چې دنن په مشیني دور کې په خپله انسان نه یو خود کاره مشین جوړ شوی دی، د مشینانو ایجاد خود دې له پاره شوی و چې ددې له وجې به انسان ته د فرصت څوگړۍ ملو شي، خو د مشین برق رفتاري سره مقابله کولو له پاره انسان په خپله هم د مشین کردار ادا کوي. دویم دا چې موږ په خپل ځان باندې د ډیرو غیر ضروري شیانو بوج اچولی دی، دانسان بنيادي ضرورت یوازې دومره و چې د لوږې ختمولو له پاره دې هغه ته په مړه خپته ډوډۍ ملاوشي، د تن د پټولو له پاره دې هغه ته جامه ملاوشي، د گرمي یخني نه د بچ کیدو له پاره دې دهغه له پاره جونگره وي، خو زموږ هریوکس د قیصر او کسری په شان د دبدبه کې داوسیدو خواش مند دی او هغه په هر شي کې د نورو نه مخکې کیدل غواړي.

هغه بې دینه اوبې خدایه قومونه د چاپه وړاندې چې داخرت تصور نه شته، د چاپه نزد چې بس همدا د نیاز وند دی او چاپه باره کې چې په قرآن کریم فرمایل شوي دي:

«ان الذين لا يرجون لقاءنا ورضوا بالحياة الدنيا واطمانوا بها والذين هم عن آياتنا

غافلون، اولئك ما اهتم النار بما كانوا يكسبون» (۸۰: ۸۰۸)

ترجمه: بې شکه هغه خلک چې زموږ سره د ملاویدو امید نه لري او د دنیا په ژوند باندې

خوشاله او مطمئن شول او کوم خلک چې زموږ د نښونه بې خبره دي د داسې کسانو استوګنځای (تيکانه) اووردی، دهغه څه په بدله کې چې هغوی کسب کول،، (ترجمه حضرت شيخ الهند) هغوی که د دنیاوي مقابله او مسابقې په مرض کې اخته شوي دي او د دنیاوي زيب و زينت اوشان وشوکت معراج يې کمال گڼلی دی؛ نوهیڅ حیرانتیا نه وه، خوامت محمديه ﷺ د چا په زړه کې چې د عقیده اخرت او د محاسبې يقين دی، دهغه ځای د جزا اوسزا او هلته د کامیابي اوناکامي توره يې هروخت په سر له پاسه اویزان وي، دهغوی دا د اخرت هیروول ډیر زیات افسوسناک دي او د حیرانتیا خبره هم ده.

موږ د غیرو په تقلید او نقالي کې دخپل ژوند معیار او چټول شروع کړل، زموږ په وړاندې زموږ د محبوب ﷺ د ژوند نقش موجود و، د صحابه کرامو (رضوان الله علیهم اجمعین) نمونې موجودې وې او د بزرگانو او اولیاء الله مثالونه موجود وو، مګر موږ دهغو طرف کتل هم خوښ نه کړل، بلکې دادعوت ورکونکي مو نادان او احمق وګڼل او د ژوند معیار او چټولوبه شوق کې مو د ژوند په موټر باندې دومره نمایشي سامان بارکړ، چې اوس دهغه رابښکته کول ګران شوي دي، د کورټول خلک، نړاو ښځې، لوی او واړه، ددې بوج په رابښکلو کې شپه ورځ لګیادي، د شپې خوب او دورځې سکون يې برباد شو، زموږ اعصاب نور د کار قابل نه دي، په نفسیاتي ناروغیو کې اضافه وشوه، په دارو د زملو کې کې (۷۵٪) د مسکن دوا یا نواستعمال کیږي، د خوب ګولۍ لکه د خوراک په شان خوړل کیږي، د ناڅاپه مرګونو شرح د حیرانتیا تر حده پورې زیاته شوې ده، خود الله تعالی په هیڅ یو بنده کې دا عقل نه راځي چې موږ د اذیت او نمائش بوج په خپل ځان دڅه له پاره بارکړی دی؟ نه دا خیال راځي چې که مرګ او د مرګ نه وروسته ژوندون حق دی او د قبر سوال او جواب او ثواب او عذاب برحق دی، موږ خود ننمود او نمایش بوج په سرکړي دی او ګرځو او ددې له وجې نن سباله خیره موږ ته د تلاوت کولو موقعه هم نه ملاوېږي، دابه په قبر او حشر کې زموږ په څه کار راشي؟

«هر څه به درنه پاتې شي چې روان بلې دنیا ته شي!»

د اتماشه شپه ورځ زموږ د سترګوبه وړاندې ده، د ننمود او نمایش او اوچت معیار زندګي په مرض کې اخته مریضان خالي لاس بیلې دنیا ته په تلو موږ شپه ورځ وینو، خوزموږ د عبرت سترګې ونه غړیدې.

دیو حدیث شریف مضمون دی چې بنده کله مري؛ نو فرښتې پوښتنه کوي چې: ده مخکې څه ولیکل او خلک وایي چې: ده وروسته څه پریښودل؟ (مشکوٰۃ ص: ۴۴۵) ^{۱۱}

اوس هر کله چې موږ مړه شو، کله چې موږ د قبر په تیاره خلوت خانه کې کیښودل شو او فرښتې رانه پوښتنه وکړي چې: ددې ځای د تیاري رڼا د قرآن مجید تلاوت دی، ددې ځای تیاره

۱. [عن ابی هريرة رضى الله عنه يبلغ به قال: اذا مات الميت قالت الملائكة: ما تقدم؟ وقال بنو آدم: ما خلف. رواه البيهقي في شعب الايمان - (مشکوٰۃ ص: ۴۴۵، کتاب الرقاق، طبع قديمي).]

لرې کولوله پاره تادخان سره څه راوړي دي؟؛ نو هلته به ووايې چې زموږ ژوند پيرزيات مصروفه و دومره وخت راسره چيرته و چې اودس موکړي واي او چيرته په يوکونج کې ناست واي قرآن مولوستلی واي.

او کله چې په ميدان حشر کې دالله تعالی په دربار کې درنه پوښتنه وشي چې دجنت قيمت ادا کولوله پاره دې له خان سره څه راوړي دي؟؛ نو هلته ووايې چې مالويې لويې ډگري حاصلې کړې وې، دامريکې په شان ترقي يافته ملک کې په دومره لويه عهده باندې فائز وم، ما په فلاني فلاني شي کې نوم پيدا کړی و، بهترينې جامې مې اغوستي وې، په شانداره بنگله کې اوسيدوم، موټرې راسره وې، بينک بيلنس راسره و، زما سره دومره وخت چيرته و چې دومره تياری وکړم، پنځه وخته جومات ته لاړ شم، هميشه کم نه کم د يوې سپارې تلاوت وکړم، تسبيحات ولولم، درود شريف ولولم، په خپله د دين په محنت کې لگياشم او په خپل اولاد باندې د قرآن مجيد حفظ وکړم.....؟ ماته ووايې چې له مرگ نه وروسته هلته په حشر کې به هم موږ اوتاسودا جواب ورکوو چې: جناب! په امريکه کې د ښځو اوسړيو سره دومره وخت چيرته و، چې اودس يې کړی واي او چيرته په يوکونج کې ناست واي د قرآن پاک تلاوت يې کړی واي؟ نه..... هلته به دا جواب نه وي، هلته به هغه جواب وي چې قرآن کریم نقل کړی دی:

«أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرُنِي عَلَى مَا قَرَّطْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ» (الزمر: ۵۲۵۶)

ترجمه: کله چې (د قيامت په ورځ) څوک ووايي چې: افسوس زما په دې کوتاهي باندې چې مادخدای په جناب کې کړې ده اوماخوبه دخدای احکاموپورې خنډل،، (ترجمه حضرت تهانوي)

او کله چې له مرگ نه وروسته زموږ جواب هغه وي کوم چې قرآن کریم نقل کړی دی چې دلته دا عذر کول چې فرصت نه شته، د نفس فريب نه دی؛ نو نور څه دي...؟

په حديث شريف کې دي: «الکيس من دان نفسه وعمل لما بعد الموت، والعاجز من

اتبع نفسه هواها وتمنى على الله...» (مشکوٰه ص: ۴۵۱)

ترجمه: دانشمن هغه دی چا چې خپل نفس کابو کړ اوله مرگ نه وروسته ژوند له پاره يې محنت وکړ او هغه کس احمق دی چې خپلو نفسي خواهشاتوپسې لگيا و او په الله تعالی پورې يې اميدونو ترل،،

دې ټولو خبرو ته يوازې نظر وکړئ! زموږ په مصروف ژوند کې زموږ سره د ډيرو کارونو له پاره وخت شته، موږ اخبار گورو، ريډيو او تلويزون گورو، ديارانو دوستانو سره د گپ شپ او سيل له پاره بهرته ځو، په تقريباتو کې شرکت کوو، ددې ټولو شيانو له پاره زموږ سره فالتو وخت شته او په داسې موقعو باندې موږ کله هم دوخت نه ملاویدو عذر نه وړاندې کوو، څو کله چې د لمونځ، روژې، ذکر، اذکار او تلاوت قرآن سوال مخې ته راشي؛ نو فوراً دوخت نه

ملاویدو د گیلو دفتر را خلاص کړو.

امریکه او نورو ډیرو ملکونو کې په هفته کې دوه ورځې چوتې (رخصتې) وي، د هغې ددې دوو ورځو د مشاغلو نظام موږ له مخکې نه جوړ کړی وي او که څه کار نه وي؛ نو بیا هم دوخت پاس کولوله پاره څه نا څه مشغله ضرورت جوړ کړي، خود تلاوت قرآن له پاره وزگار وخت، موږ سره د چوتې په دې دوو ورځو کې هم نه وي.

ددې نه معلومه شوه چې د فرصت نه ملاویدو عذر د نفس یوه دوکه ده، ددې اصلي سبب دادی چې دنیا زموږ د سترگو په وړاندې ده، ددې له وجې موږ ددې په مشغلو کې اخته یو، مرگ او آخرت ته مو خیال نه دی، ددې له وجې د مرگ نه وروسته اوږد ژوند نه غفلت دی، نه دهغه له پاره تیاری شته او نه د تیاري فکر او اهتمام، ددې له وجې ددې خبرې ضرورت دی چې د عذر وړاندې کولوپه ځای ددې غفلت د مرض علاج وشي، د قیامت په ورځ به دا عذر نه چلیږي چې په پاکستان یا امریکه کې ښځې سړي ډیر زیات مصروفه وي، هغوی سره ذکر او تلاوت وخت چیرته و.

۳. تاسو لیکلي دي چې:

کافر راپورې ټوکې کوي، یوازې د یو قرآن ویلوله پاره څومره کارونه کول دي، دا مني چې هغه یو مقدس کتاب دی، خوبائیل هم یو مقدس کتاب دی او موږ هغه کتاب هر وخت کله لوستی شو، موږ زیاتر د ویده کیدو په وخت کې په بستره کې لوستلی شو، ایا قرآن کریم په دې طریقې سره لوستل کیدای شي؟ که نه شي؛ نو څه وجه ده؟

تا چې د کافرانو د ټوکو کولو کوم ذکر کړی دی، په دې اړه درته یو لطیفه کوم. وایي چې یو د پوزه لرونکی کس د پوز پریکړو ملک ته لاړ، هغوی،، پوزې والا راغی، پوزې والا راغی، ویل او ټوکې یې ورپورې کولې، دا ټول ملک د پوز پریکړو و، ددې وجې نه دهغه غریب ژوند ډیر گران شو او دخپلې پوزې نه ورته شرم راته، همدې ځای نه د پوز پریکړو د محاورې شروع وشوه، ستامشکل دادی چې ته د پوز پریکړو په ملک کې اوسېږې، ددې له وجې تاته دخپلې پوزې نه شرم درځي، که په تا کې دا احساس وي چې عیب ستا په پوزه کې نه دی، بلکې دهغه پوزه پریکړو په پوزې په غابیدو کې دی؛ نو دهغوی په ټوکو کولو به ته نه خفه کیدی.

کوم بائبل ته چې هغوی مقدس کلام وایي هغه د الله تعالی کلام نه دی، بلکې دانساني لاسونو لیکل شوی دی، مثلاً: عهد نامه جدید، کې، د متی انجیل، د مرقس انجیل، دلوقا انجیل. د یوحنا انجیل، په نافوسره چې کوم کتابونه شامل دي دا د الله تعالی کلام نه دی، چې په حضرت عیسیٰ علیه السلام باندې د حضرت جبرائیل علیه السلام په ذریعې سره نازل شو، و، بلکې د حضرت عیسیٰ علیه السلام څلور سوانح عمري دي چې په مختلفو وختونو کې څلور وختونه تولی کلي دي، د مزی خبره داده چې په دې څلورو او کتابونو اصلي نسخه اوس په دنیا کې نه شته، ددې بې چاره گانو په لاسو کې چې څه دي هغه یوازې ترجمه ده، اصل متن غائب دی، همدغه وجه ده چې

روزانه په دې ترجمو کې تبديلي راځي، په (۱۸۸۰) کې چې کومه نسخه شائع شوې وه دهغې مقایسه د (۱۹۸۰) نسخې سره وکړئ! نوفرک به مویه په خپله مخې ته راشي.

ددې څلورو وارو انجیلونو په مجموعه کې، درسولانو اعمال، کتاب هم شامل دی دا د حضرت عیسیٰ (ﷺ) د حوارینو په حالت باندې مشتمل کتاب دی اوددې وروسته چې کوم څوارلس خطونه د پولوس دي چې هغه د مختلفو بنارونو خلکو ته لیکلي وي، له دې نه وروسته یعقوب، پطرس، یوحنا اود یهودا خطونه دي او په اخر کې دیوحنا عارف مکاشفه ده. اوس غوروکړئ، چې په دې مجموعه کې هغه کوم یوشی دی چې دهغه یو یوحرف ته کلام الهي ویل شي؟ او هغه ټیک په هغه ژبه کې محفوظ وي، په کومه ژبه کې چې نازل شوی و، دې خلکو د انسانانو لیکل شویو کتابونو ته د مقدس کلام نوم ورکړی دی، مگر دا الهي کلام نه دی ددې له وجې واقعي ددې لائق دی چې پرته د طهارت نه دې په ملاسته ولوستل شي، خوستا په لاس کې هغه الهي کلام دی چې دهغه په هیڅ یو حرف کې څه تبديلي نه ده راغلې اونن هم هغه شان په تروتازه حالت کې موجود دی څنگه چې په حضرت خاتم النبیین محمد (ﷺ) باندې نازل شوی و، په دې نکته باندې د دنیا تمام اهل عقل متفق دي چې دا هغه کلام دی کوم چې حضرت محمد (ﷺ) د دنیا په وړاندې د کلام په حیثیت سره وړاندې کړی و او په دې کې دیو حرف هم تغیر یا تبدل نه دی شوی، دانگریزي دور د صوبې متحده لفټینټ گورنر سرویلیم میور، په خپل کتاب، لائف اف محمد (ﷺ) کې لیکلي:

„د ابالکل صحیح او کامل قرآن دی او په دې کې دیو حرف هم تحریف نه دی شوی، موږ په یوه مضبوطه وجه باندې د عوه کولی شو، چې د قرآن هرايت خالص او غیر متغیر صورت کې دی او آخر کار موږ خپل بحث، ون هیم، صاحب په فیصلې باندې ختموو، دهغه فیصله داده چې زموږ سره کوم قرآن دی موږ په کامل ډول ددې هر لفظ د محمد (ﷺ) گڼو، څنگه چې د مسلمانانو د هر لفظ د خدای له طرف نه خیال کوي،“

(ماخوذاً از تنبيه الحائرین ص: ۱۴۱ از مولانا عبدالشکور لکهنوی)

غرض دا چې د مسلمانانو سره الحمد لله کلام الهي عین په اصلي حالت کې او هم په هغو الفاظو کې موجود دی چې په حضور (ﷺ) باندې نازل شوی و، ددې له وجې مسلمانانو چې په کوم ادب او تعظیم سره د کلام الله تلاوت کوي، بالکل برحق دی، یو بزرگ، د مسلمانانو د جذباتو ترجماني کوي اولیکي:

هزار بار دشویم دهن به مشک وگلاب :: هنوز نام تو گفتن کمال بی ادبی ست

ترجمه: که زه زر ځله خوله په مشک او گلاب سره ووينځم؛ نو بيا هم ستا نوم اخيستل بی ادبي ده. ددې له وجې که کافرتاته پیغور درکوي؛ نو دهغوی د پیغور هیڅ پرواه مه کوه، په هغوی کې خود طهارت تصور هم نه شته، هغوي د ظاهري ټیپ ټاپ اوصفايي ډیرا تمام کوي، مگر نه هغوی په اوبو سره استنجا کوي اونه د گندگي دخای د پاکولو ورته توفیق کیږي اونه کله هغوی

چيرته غسل جنابت کړی دی، کله چې طهارت، اودس او غسل دهغوی په مذهب کې شته نه؛ نوبيا هغوی په اودس کې خپل کتاب څنگه ولولي؟ دا دامت محمدیه (علی صاحبها الصلوة والسلام) خصوصیت دی چې هغوی ته قدم په قدم باندې دپاکي او اودس تعلیم ورکړل شوی دی اودا ددې امت امتیازي وصف دی چې دهغه سره به دقیامت په ورځ ددې امت شناخت کيږي او کوم اندامونه چې په اودس کې وینځل کيږي هغه به دقیامت په ورځ پرکيږي^{۱۱} الله کتاب نوردی او اودس هم نوردی اود الله تعالی د کتاب همدغه ادب دی چې دادې په اودس او په ادب سره ولوستل شي، که چاته دقرآن پاک څه سورتونه زباني یادوي؛ نو دهغو به اودسه لوستل هم جائز دي^{۱۲} او په بستر کې يې هم لوستلی شي^{۱۳}، خو که غسل فرض وي؛ نو پرته د غسل کولونه دقرآن پاک زباني ویل جائز نه دي، همدغه شان د حیض اونفاس په حالت کې بنځې تلاوت نه شي کولی^{۱۴} او که بنده ته د غسل حاجت نه وي خوداودس موقعه نه وي؛ نو داهم جایز دي چې دقرآن پاک پانې دې په څه جامه باندې اړوي او کتوسره دې تلاوت کوي^{۱۵} غرض دا چې دلویې ناپاکي په حالت کې دقرآن پاک تلاوت کول جائز نه دي، خو دې اودسي په حالت کې تلاوت جائز دی، البته قرآن پاک ته به پرې لاس لگول به اودسه ته جائز نه دي.^{۱۶}

۱ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان امتي يدعون يوم القيامة غرا محجلين من آثار الوضوء فمن استطاع منكم ان يطيل غرته فليفعل] متفق عليه _ (مشکوٰۃ ص: ۳۹ طبع قديمی) (وعن ابی الدرداء رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: انا اول من يؤذن له بالسجود يوم القيامة، وانا اول من يؤذن له ان يرفع راسه فانظر الى ما بين يدي فاعرف امتي من بين الامم ومن خلفي مثل ذلك وعن يميني مثل ذلك وعن شمالي مثل ذلك، فقال رجل: يا رسول الله! كيف تعرف امتك من بين الامم فيما بين نوح الى امتك؟ قال: هم غر محجلون من اثر الوضوء ليس احد كذلك غيرهم الخ (مشکوٰۃ ص: ۴۰ كتاب الطهارة، طبع قديمی)۔

۲ [ويباح له قراءة القرآن لما روى ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان لا يحجزه عن قراءة القرآن شيء الا الجنابة (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۳ كتاب الطهارة، آداب الوضوء طبع ايچ ايم سعيد)۔
۳ [ولو قرأ مضطجعا فلا بأس الخ (فتح القدير ج: ۱ ص: ۲۴۲)۔

۴ [ومنها حرمة قراءة القرآن لا تقرأ الحائض والنفساء والجنب شيئا من القرآن والآية وسواء في التحريم على الاصح (فتاوى هندية ج: ۱ ص: ۳۸، كتاب الطهارة، الباب السادس، الفصل الرابع، طبع كوئته)
۵ [قوله وحل قلبه بعود اى تقليب اوراق المصحف بعود ونحوه لعدم صدق المس عليه (ردالمحتار على الدر المختار ج: ۱ ص: ۱۷۴، كتاب الطهارة، مطلب يطلق الدعاء على ما يشمل الثناء، طبع ايچ ايم سعيد)۔
ايضا يجوز للمحدث الذى يقرأ القرآن من المصحف تقليب الاوراق بقلم او عود اوسكين (البحر الرائق ج: ۱ ص: ۲۱۲، طبع بيروت)۔

۶ [ومنها حرمة مس المصحف لا يجوز لهما وللجنب والمحدث مس المصحف الا بغلاف متجاف كالحريطة والجلد الغير المشرز لاجما هو متصل به هو الصحيح هكذا في الهداية وعليه الفتوى كذا في الجوهرة النيرة (فتاوى هندية ج: ۱ ص: ۳۹، ۳۷، كتاب الطهارة، الباب السادس، طبع رشيديه كوئته)۔

د تفهيم القرآن تفسير مطالعه كول

سوال: آيا د مولانا مودودي ، تفهيم القرآن ، غلط دی او ددې لوستل جائز نه دي؟ ايا هغه گستاخ رسول او گستاخ صحابه دی؟ لکه څنگه چې مولانا اشرف علي تھانوي (رحمه الله) د ډیپټي نذیر احمد د ترجمه قرآن غلطی واضحه کړې ده او یوه رساله یې لیکلې ده، ایا تاسو حضراتو هم د مولانا مودودي د تصانیفو د ټولو غلطو نه د امت د خبرولو له پاره یوه رساله لیکلې ده؟

جواب: د مولانا مودودي په (تفهيم القرآن) کې د غلطیو نشاندهي دوخت عالمانو وخت په وخت کوي ددې مطالعه د عامو مسلمانانو له پاه ډیره ضرري ده.

د ډیپټي نذیر احمد د ترجمې لوستل څنګه دي؟

سوال: ایا د ډیپټي نذیر احمد ترجمې او تفسیر کې اختلاف شته؟
جواب: دده ترجمه دې نه لوستل کیږي، په دې کې غلطیانې دي، هغه ډیپټي و، مفسر نه و.

د تدبر القرآن مطالعه څنګه ده؟

سوال: زه د حیواناتو ډاکټر یم، زموږ استاذ (چا چې ابتدایي تعلیم د مولانا منظور احمد چنیوټي صاحب د مدرسې نه حاصل کړی دی) د وینا مطابق د مولانا امین احسن اصلاحي ، تدبر القرآن ، مطالعه شروع کړې ده، تدبر القرآن د رجم د رویت د مسئلې پرته صحیح دی؟ ایا ددې نه ویل بهتره دي؟
جواب: د تدبر القرآن مطالعه کول نه دي پکار.

د کرځیدو په حالت کې د قرآن پاک

تلاوت او درود شریف لوستل څنګه دي؟

سوال: زه روزانه په بازار کې د تګ په حال د قرآن پاک کوم سورتونه چې ماته یاد دي دهغو تلاوت کوم او یو یو سورت دوه دوه درې درې ځله وایم اوله دې نه وروسته درود شریف هم په بازار کې د تلوی په حال وایم په دې سلسله کې راته دوه خبرې ووايي چې یو دا چې زما د عمل سې دي؟ او په دې کې دبې ادبي څه احتمال خونه شته؟ دویم دا چې زما داسې ویل په وظیفو کې خونه شمارېږي، ځکه چې ما اوریدلي دي چې اکثر وظیفې لوستلوسره وظیفې راوایس کیږي هم، چې دهغه له وجې انسان ته نقصان هم رسیدای شي؟
جواب: بازار کې د تلورا تلوی په وخت کې د قرآن پاک سورتونه، درود شریف، یا نور ذکر اذکار

لوستلو څه نقصان نه شته^(۱)، بلکې په حديث کې په بازار کې د ګرځيدو په وخت کې د څلورمې کلمې لوستلو فضيلت راغلي دي^(۲) اوتاسوته چاغلط ويلى دي چې دې سره نقصان هم کيدای شي د الله تعالى په نوم کې نقصان له کومې؟ هو! خو د څه خاص مقصد له پاره وظيفې کول د پوښتنې نه پرته کول پکار نه دي.

د تلاوت په وخت کې د (رسول الله) لفظ په راتلو څه ويل کيږي؟

سوال: د الله تعالى په فضل او کرم سره زه هره ورځ د قرآن کریم تلاوت کوم، د تلاوت د کولو په وخت کوم ځای چې لفظ رسول يا رسول الله راځي هلته (صلی الله عليه وسلم) ويل جائز دي او که نه؟

جواب: ايت چې ختم شي؛ نو ودې ويل شي^(۳)

ختم قرآن کې دعوت بدعت نه دی

سوال: ايا د ختم قرآن په خوشالي کې دعوت بدعت دی؟

جواب: بدعت نه دی، بلکه جائز دی^(۴)

په ختم قرآن کې شيريني تقسيمول

سوال: درمضان المبارک د (۲۳) په شپه په جومات کې د تراويحو وروسته دامام مسجد سورت عنکبوت اوسوره روم لوستل، مقتديانو اوريدل اود مقتديانو راوړې شوې شيريني په ماشومانو باندې اوپه لويانو د تقسيمولو څه ثبوت شته؟

جواب: د ختم قرآن په خوشالي کې دعوت، ضيافت او شيريني اوداسې نور... تقسيمول جائز

[۱] ولا باس بالقراءة راكبًا وماشيًا اذا لم يكن ذلك المواضع معد للنجاسة فان كان يكره كذا القية (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۱۶، كتاب الكراهية، الباب الثالث في الرجل رأى رجلاً يقتل اباه وما يتصل به)۔
[۲] وعن عمر رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من دخل السوق فقال: لا اله الا الله وحده لا شريك له..... كتب الله له الف، الف، حسنة، ومحامنه الف الف سيئة، ورفع له الف، الف، درجة، وبو، له بيتا في الجنة (مشکوة المصابيح ج: ۱ ص: ۲۱۴)۔

[۳] ولوقرأ القرآن فمر على اسم النبي صلى الله عليه وسلم وآله واصحابه ففراءة القرآن على تاليه ونظمه الفضل من الصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم وآله واصحابه في ذلك الوقت، فان فرغ ففعل فهو الفضل وان لم يفعل فلا شيء عليه كذا في المنتقط (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۱۶، كتاب الكراهية، الباب الثالث في الرجل رأى رجلاً يقتل اباه وما يتصل به)

[۴] ويستحب له ان يجمع اهله وولده عند الختم ويدعو لهم كذا في النبايع (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۱۷، كتاب الكراهية، الباب الثالث)، ايضاً مالک عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: تعلم عمر رضي الله عنه البقرة في النقي عشرة سنة فلما ختمها محر جزوراً۔ (الجامع لاحكام القرآن للقرطبي ج: ۱ ص: ۳۰ طبع بيروت)۔

دي، په دې شرط چې څه خرابي په کې نه وي^{۱۱} خونن سبا چې ختم قرآن باندې د څنگه شیریني تقسیمولو رواج دی دا جائزه دی، باقی سورة عنکبوت او سورة روم لوستل نقل نه دي.

ختم قرآن باندې دعوت ورکول جائز دي

اوپه تحفه کې څه ورکول هم جائز دي

سوال: زموږ په معاشره (جامعه) کې چې کله ماشوم قرآن پاک ختم کړي؛ نوامین کول کیږي، چې په هغه کې خپلوانو باندې خوراک خوړل کیږي او ختم کونکي ته تحفې ورکول کیږي، ایا دا په اسلام کې جائز دي؟ ځکه چې په دې کې ریا هم راځي.

جواب: د ختم قرآن په خوشالي کې په خوراک ورکولو کې هیڅ نقصان نه شته، حضرت عمر رضی الله عنه چې کله سوره بقره ختمه کړې وه؛ نو اوښ یې ذبح کړی و^{۱۲}، همدغه شان که دمحبت له وجې څوک ماشوم ته هدیه یا تحفه ورکړي؛ نو په هغه کې هم څه نقصان نه شته، خو زموږ طرفونو ته اکثر خلاف شرع تکلفات کیږي او په دې کې داخل اص او محبت په ځای ریاکاری اورسم پرستي هم ښکاره کیږي.

په یوه ورځ کې قرآن ختمول

سوال: یوه ښځه دلته تبلیغ کوي او وایي چې تاسو خلک چې ښځې رايوځای شئ او په شریکه ختم کوئ هغه ناجائزه دی، ځکه چې په یوه ورځ کې پوره قرآن پاک ختمول منع دي، یو قرآن کم نه کم په دریو ورځو کې ختمول پکار دي، په دې باندې ماترې پوښتنه وکړه چې په خالق دینا هال اونورو د تراویح په ځایونو کې چې په یوه شپه کې پوره ختم کیږي ددې په باره کې ستا څه خیال ده؟ نو هغې وویل چې: داخلک سخت گناهگار دي، مهرباني وکړئ اوصحیح صورت حال نه مو خبر کړئ!

جواب: په حدیث شریف کې د دریو ورځونه په کم وخت کې د قرآن ختمولونه ممانعت راغلی دي، ځکه چې په دې صورت کې تدبیر او تفکر نه شي کیدای، مطلقاً ممنوع نه دی، ځکه چې د ډیر بزرگانو په یوه شپه کې ختم کول هم منقول دي، ښځې چې چیرته په شریکه د قرآن کریم ختم کوي په دې کې نورې خرابي نې کیدای شي، مثلاً: د ښځو سازسنگار سره راتلل، صحیح تلاوت نه کول، د تلاوت په دوران کې دنیاوي خبرې کول او داسې نور...، بیا هم که څوکسان په شریکه ختم وکړي؛ نو د حدیث په مسانعت نه راځي، ځکه چې په حدیث کې د یوکس د دریو

[۱] ایضاً.

[۲] مالک عن نافع عن ابن عمر رضی الله عنهما قال: تعلم عمر رضی الله عنه البقرة فی اثنتی عشرة سنة فلما ختمها جزوا (الجامع الاحکام القرآن للقرطبي ج: ۱ ص: ۳۰ بیروت).

ورځونه مخکې ختم کولو باندې ممانعت راغلې دی، نه چې د گڼو کسانو په ختم کولو باندې^{۱۱} اوتاسو چې د کوم خالق دینا هال د تراویحو حواله ورکړې ده داهم صحیح نه دی، په تراویحو کې چې په یوه شپه کې کوم قرآن پاک ختمول کیږي هغه دومره په تیزی سره ویل کیږي چې الفاظ په صحیح طریقې سره په پوهه کې نه راځي، داسې ویل ممنوع او مکروه دي.^{۱۲}

په رمضان کې قرآن تیز ویل څنګه دي؟

سوال: په رمضان المبارک کې عموماً حافظ صاحب چې کوم قرآن اوروې ددې د ویلو رفتار دومره تیز وي چې د یعلمون او د تعلمون نه پرته نور په هیڅ نه پوهیږو، که چیرې ده ته وویل شي چې لږ رفتار کم کړه؛ نو په جواب کې وایي چې ددوی مجبوري ده، په کم رفتار سره نه یې شي ویلی، په دې صورت کې ویونکي او اوریدونکي د ثواب مستحق به وي؟

جواب: د قرآن کریم ادب دادی چې دا په ډیر آرام او وقار سره په صحیح الفاظو سره وویل شي^{۱۳} دومره تیز ویل لکه څنګه تاسو ذکر کړي دي، جائز نه دي او د لوستلو او د اوریدلو والو ته ثواب نه ملاویږي، بلکې دا ویره ده چې ګناه نه وي.^{۱۴}

شېنه قرآن جائزه که ناجائز؟

سوال: زموږ په شا وخوا کې څو قاریان صاحبان راجمع شوي دي او د اپروگرام یې جوړ کړی دی چې په هره میاشت کې به یوه شېنه کوي او ددې وجه د انبایي چې ټول کال د قرآن سره د تعلق ساتلو له پاره هغوی داسې کوي، چې د قرآن سره یې ضبط او محبت باقی پاتې شي، په دې کې څه غیر حافظان کسان هم په ډیر ذوق او شوق سره شرکت کوي، واضحه دې وي چې ددې له پاره هیڅ چنده وغیره نه کیږي. اونه څوک زبردستي سره په قرآن اوریدلو باندې مجبور وي، همدغه اعلان کیږي چې کوم صاحب غواړي او څومره غواړي په شېنه کې شرکت کولی شي، په داسې محفل کې د قرآن پاک د اورولو یا اوریدلو له پاره شرکت کول د قرآن اوسنت په رڼا کې څه حکم لري؟

۱ [افضل القراءة ان يتدبر في معناه حتى قيل يكره ان يختم القرآن في يوم واحد ولا يختم في اقل من ثلاثة ايام تعظيماً له ويقراً بقراءة مجمع عليها كذا في القنية (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۱۷، كتاب الكراهية، الباب الثالث..... الخ) وايضاً ويكره ان يقرأه في اقل من ثلاث لما روى عبد الله بن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يفقه من قراءه في اقل من ثلاث..... الخ (الفقه الاسلامي وادلته ج: ۲ ص: ۸۲ تنمة الصلاة ختم القرآن)۔

۲ [ويكره الاسراع في القراءة وفي اداء الاركان كذا في السراجية (فتاوى هندية ج: ۱ ص: ۱۱۸)۔
۳ [ورتل القرآن ترتيلاً (المزمل: ۴)]

۴ [وفي الحجة: يقرأ في الفرض بالترسل حرفاً حرفاً، وفي التراويح بين بين، وفي النفل ليلاً له ان يسرع بعد ان يقرأ كما يفهم وفي الشامية: اي بعد ان يمد اقل مدقال به القراء والا حرم لترك الترتيل المأموره شرعاً (شامي ج: ۱ ص: ۵۴۱)]

جواب: حضراتو فقهاو کرامو د درېو کسانو د زیاتویه جماعت سره نفل لوستل مکروه گرځولي دي، که امام تراویح ورکوي؛ نو د شنبینه صحیح ده او که امام د نفلو جماعت کوي؛ نو شنبینه جائز نه ده.^(۱۱)

په (۲۷) رمضان باندې شنبینه کول څنګه دي؟

سوال: په ۲۷ رمضان باندې شنبینه کول اورېنا کول څنګه دي؟

جواب: شنبینه جائز ده، په دې شرط سره چې مفسدو نه خالي وي، ګني صحیح نه ده، بې ضرورته رڼا کول څه مستحسنه خبره نه ده.^(۱۲)

د ریډیو دیني پروګرام پریښودل او ګانې اوریدل

سوال: زما په کور کې ریډیو ده، زما د ګانو اوریدو سره ډیر شوق دی، ځینې وختونو کې داسې کیږي چې دیو ستیشن نه تلاوت کلام پاک یا څه مذهبي پروګرام نشر کیږي؛ نو په دویم ستیشن باندې زما د خوښې ګانې نشر کیږي، زه په اخره کې ټول مذهبي پروګرامونه پریږدم او ګانې اوریدل شروع کړم، ایا دا جائز دي؟

جواب: ایا په خپله ستا ضمیر دې ته جائز وایي؟ ګانې اوریدل په خپله حرام دي، تلاوت بندول او ګانې اوریدل څنګه جائز کیدای شي؟^(۱۳)

د تیپ ریکارډ نه د ګانې اوریدو ګناه ملاویري

د تلاوت د اوریدو ثواب ولې نه ملاویري؟

سوال: زه د قرآن حافظ یم، خو عالم نه یم، خلک زما نه دا سوال کوي چې ایا ګناه اوریدل ګناه ده؟ نو زه ورته وایم چې هو! ګناه ده؛ نو هغوی دا سوال کوي چې د تیپ ریکارډ نه د تلاوت په اوریدو باندې ثواب ملاویري؟ نو زه وایم چې نه، هغوی وایي چې نه تلاوت ولاموجود دی او ګناه ویونکی موجود دي، دا څه وجه ده چې په تیپ ریکارډ باندې ګناه اوریدو باندې ګناه ولې ملاویري؟ او په تلاوت باندې ثواب ولې نه ملاویري؟ نو مهرباني وکړئ ددې سوال حل تلاش کړئ او ویې وایئ!

[۱] ولا یصلی الوتر والتطوع بجماعة خارج رمضان) ای. یکره ذلک علی سبیل التداعی بان یقتدی اربعة بواحد، درمختار، وفي الشامية: قوله اربعة بواحد او اثنين بواحد فلا یکره وثلاثة بواحد فيه خلاف..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۴۸ کتاب الصلاة، مبحث صلاة التراویح)۔

[۲] امداد الفتاوی ج: ۱ ص: ۲۳۷، فصل فی التراویح، طبع کتب خانہ امدادیه، انډیا)۔

[۳] ولی البزازیة استماع صوت الملاهی کضرب قصب ونحوه حرام لقوله علیه الصلاة والسلام استماع الملاهی معصية والجلوس علیها فسق والتلذذ بها کفر (درمختار مع الشامی ج: ۶ ص: ۳۴۹، وايضا فی الهندية ج: ۵ ص: ۳۵۱)

جواب: د ټیپ ریکارډ نه د قرآن کریم د تلاوت د اواز د اوریدلو ثواب ملاویري، خود تلاوت ثواب نه ملاویري^{۱۱} او د گانې د کیست په اوریدو باندې گناه ملاویري او گانې اواز اوریدل هم حرام دي^{۱۲}

د ټیپ ریکارډ د تلاوت ثواب وي

سوال: که د ټیپ ریکارډ نه د قرآن د تلاوت آواز واوریدلې شي نو د دې ثواب به وي، که گناه به وي او که ثواب او گناه هیڅ هم نه؟

جواب: د ټیپ ریکارډ اواز د تلاوت آواز خو په هر حال نه وي^{۱۳} په دې وجه په دې باندې نه د تلاوت احکام مرتب کیري او نه د تلاوت د اوریدو، البته د تلاوت آواز ضرور دی، په دې باندې الله تعالی ثواب ورکوي دا به څه بعیده نه وي.

په کیست باندې د تلاوت ثواب نه ملاویري نوبیا د گانې د اوریدو گناه ولې ملاویري؟

سوال: ما په کیست باندې د تلاوت او د سجدې د عنوان لاندې فتوی ولوستله چې په هغې کې تاسو د کیست په تلاوت باندې د سجده تلاوت د عدم وجوب فتوا ورکړې وه او د کیست آواز مو د تلاوت آواز نه و شمیر کړی، نو په دې باندې اشکال دا واردیږي چې آیا په کیست باندې د تلاوت کلام پاک ثواب د اصلي تلاوت برابر دی او که نه؟ بل اشکال دادی چې که چیرې څوک په کیست کې بنده موسیقي آوري؛ نو ددې گناه به ملاویري او که نه؟ یا د موسیقي آواز آواز نه گڼلو؛ نو د گناه کار به نه شي گڼلی؟

جواب: تلاوت خو هغه وي چې قاري صاحب کړی وي په دې باندې ثواب په شرط د اخلاص ضرور وي، په کیست کې دده د تلاوت آواز محفوظ شوی دی، ددې آواز حکم د تلاوت نه دی^{۱۴} متلاً: که چیرې د آذان کیست د آذان په وخت ولگول شي؛ نو ددې حکم به د آذان نه

^۱ [لان القراءة فعل اللسان (حلی کبر ص: ۲۷۵) سهیل اکیدمی لاهور]

^۲ [وفي البرازية استماع صوت الملهی كضرب قصب ونحوه حرام لقوله عليه الصلاة والسلام: استماع الملهی معصية والجلوس عليها فسق والتلذذ بها كفر (الدرالمختار ج: ۶ ص: ۳۴۹) _ وکره کل هو ای کل لعب وعبت واستماعه كالرقص والمخريه والتصفيق وضرب الاوتار واستماع ضرب الدف والمزمار وغير ذلك حرام وان سمع بغتة يكون معذوراً ويجب عن يجتهد ان لا يسمع (شامی ج: ۶ ص: ۳۹۵، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)

^۳ [لان القراءة فعل اللسان (حلی کبر ص: ۲۷۵) سهیل اکیدمی لاهور]

^۴ [والسمع شرط عمل التلاوة (حاشیه طحطاوی علی مراقی الفلاح ص: ۲۶۰) ايضاً: بخلاف السماع من البغاء والصدى فان ذلك ليس بتلاوة وكذا اذا سمع من الجنون لان ذلك ليس [بقیه حاشیه په راروانه صفحه..]

وي، تاسو چې د سندرو د کیست کوم اشکال کړي دی هغه صحیح نه دي، گانه، دا هم شرعاً حرامه ده او یو دې د گانې د آواز اوریدل دا هم شرعاً حرام دی، د گانې په کیست د گانې آواز اوریدل کیږي، ددې په حرام کیدو کې څه شبه ده؟^{۱۱}

د کیست د آواز نه سجده

سوال: مسئله دا ده چې یوه ورځ ما د منی په بازار کې سفر کولو، د مني په بس کې کیست لگېدلې وه چې په هغې کې د قرآن پاک تلاوت کیده، ما هم تلاوت اوریدو چې په دې دوران کې قاري صاحب کوم چې تلاوت کولو یو ځای کې ده وویل چې د سجده تلاوت، نو کله چې ما دا واوریده؛ نو زما سره برابر په سیت باندې سړي وویل چې اوس په مونږه باندې سجده واجبه شوه، آیا ددې سړي دا خبره صحیح ده؟ ځکه چې د منی بس خو ډک شوی و.

جواب: د کیست د تلاوت نه سجده تلاوت نه واجبیږي د سړي د خولې د تلاوت نه واجبیږي^{۱۲}

د تیپ ریکارډ نه د تلاوت اوریدل خلاف ادب دي؟

سوال: زما په ذهن کې دا مسئله راځي چې د بسونو ډرایوران او اکثر د مني ډرایور د سفر په دوران کې د گانو (سندرو) کیستې لگوي چې په هغې کې فحش او عریانه گانې وي د سحر په وخت کې ډرایوران د قرآن پاک کیست هم لگوي او د دینه لږ ساعت پس عریان او فحش گانې شروع کیږي، زما د منع کولو باوجود چې په دې کې فحش گانې لگیدلې وي، د قرآن پاک کیست مه لگوي هغه خلق وایي چې آواز خو دی، لکه څنگه چې سړي دروغ او رښتیا وایي، آیا ددوی وینا صحیح ده؟

جواب: تیپ ریکارډ د آواز محفوظ کولو آله ده، ددې صحیح استعمال صحیح دی او غلط استعمال یې غلط دی،^{۱۳} دا د ډرایورانو (موټروانانو) بد مذاقي ده چې دا د سندرو له پاره

...بقیه د تیر مخ]..بتلاوة صحیحة لعدم اهلیته لانعدام التمییز (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۶ کتاب الصلاة فصل واما بیان تجب علیه السجدة، طبع ایچ ایم سعید).

^۱ [اختلفوا فی التغنی الجرد قال بعضهم انه حرام مطلقا والاستماع الیه معصیة وهو اختیار شیخ الاسلام ولو سمع بغتة فلاثم علیه (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۵۱، کتاب الکراهیة، الباب، السابع عشر فی الغناء واللہو وسائر المعاصی... الخ
^۲ [ولا تجب بكتابة ولا نظر من غیر تلفظ لانه لم یقرأ ولم یسمع وكذا التهجی فلاتجب علیه ولا علی من سمعه لانه تعدد الحروف وليس بقراءة (حاشیة طحطاوی ص: ۲۶۱، باب سجود التلاوة) (التلاوة هی مصدر تلا بمعنى قرأ..... وانما لم يذكر السماع لان المختاران سبب التلاوة فقط ولان التلاوة سبب للسمع ایضاً فكان ذكر مشتملاً علی السماع من وجه فاکتفی به كذا فی العنایة وفی ذكر التلاوة ایماء الى انه لو كتبها او تهجها لم یجب قاله السيد) حاشیة طحطاوی ص: ۲۶۰، باب سجود التلاوة، ایضاً بدائع ج: ۱ ص: ۱۸۶، کتاب الصلاة
^۳ [الامور بمقاصدها كما علمته فی التروك وذكر قاضیخان فی فتاواه ان یبع العصر من بتخذه حمراً ان قصد به التجارة فلا یحرم وان قصد به لاجل التخمیر حرم (الاشباه والنظائر ج: ۱ ص: ۴۳، الفن الاول، القاعدة الثانية)

استعمالوي... ددينه باوجود په بسونو او د مني په بسونو کې گانې لگول هم ممنوع دي، خودا خلاف قانون حرکت دی، قانون د محافظانو د پوزې د لاندې کيږي، په هر حال کومه آله چې د گانې د پاره استعمالیږي ددينه تلاوت اوریدل خلاف ادب دي.^{۱۱}

تلاوت کلام پاک او گانې په ريډيو يا د کيسټ نه اوریدل

سوال: که تلاوت کلام پاک کيسټ ياريډيو نه اوریدل کيږي؛ نو په دې ثواب نه ملاويږي، نو ددې اصولو مطابق که موسيقي په ريډيو يا کيسټ نه واوریدل شي؛ نو په هغو هم گناهگاریدل پکار نه دي؟

جواب: د گانې آواز اوریدل حرام دي، ددې گناه شته، دتلاوت آواز تلاوت نه دی، ددې وجې نه دتلاوت اوریدلو باندې به ثواب نه ملاويږي، خو که تاسو قرآن کریم دصحيح تلفظ زده کولو له پاره اورئ ثبوت دې ته درته ضرور اجر ملاويږي.^{۱۲}

وزنه غرايا په ټيپ ريکارډ باندې تلاوت ناجائز دی؟

سوال: تاسو ليکلي وچې په ټيپ ريکارډ باندې تلاوت کولو سره دتلاوت ثواب نه ملاويږي اونه ددې اوریدو سره سجده تلاوت واجبيږي، نو گزارش دادی چې په هغه زمانه کې خوتيپ ريکارډ نه و، ددې وجې نه په قرآن اوسنت کې ددې څه دليل نه ملاويږي، خو دنن سبا په دور کې خو دا يوه اله ده، کومه چې استعمالیږي څنگه چې په جهاد کې هوايي جهاز او ټينک وغيره، دقرآن اوسنت په رڼا کې ددې وجوهات درج کړي؟

جواب: په ټيپ ريکارډ باندې تلاوت ته خوماکله هم ناجائز نه دي ويلي، مگر دسجده تلاوت د واجب کيدوله پاره تلاوت صحيحه شرط دی، اود ټيپ نه چې کوم آواز راوځي هغه عقلا او شرعا صحيح نه دی، ددې وجې نه په دې باندې به دتلاوت احکام هم نه جاری کيږي.^{۱۳}

[^۱] تفصيل دپاره او گوري: آلات جديده، ص: ۱۶۱)۔

[^۲] لان القراءة فعل اللسان (خلى كبير ص: ۲۷۵ سهيل اكيدي لاهور) وفي البرازية استماع صوت الملامى كضرب قصب ونحوه حرام لقوله عليه الصلاة والسلام: استماع الملامى معصية والجلوس عليها فسق والتلذذ بها كفر (الدر المختار ج: ۶ ص: ۳۴۹) وكره كل هو اى كل لعب وعيث واستماعه كالرقص والسخرية والتصفيق وضرب الاوتار واستماع ضرب الدف والمزمار وغير ذلك حرام وان سمع بفتة يكون معذورا. ويجب عن يجتهد ان لا يسمع (شامى ج: ۶ ص: ۳۹۵، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)۔

[^۳] فينظر الى اهلية التالى واهليته بالتمييز بخلاف السماع من البغاء والصدى فان ذلك ليس بتلاوة وكذا اذا سمع من المجنون لان ذلك ليس بتلاوة صحيحة لعدم اهليته لانعدام التمييز (بدائع الصانع ج: ۱ ص: ۱۸۶، كتاب الصلاة فصل بيان من تجب عليه السجدة، وايضا جديده فقهي مسائل ج: ۱ ص: ۶۵، آلات جديده، ص: ۲۰۷)۔

په ټيپ ريکارډ باندې صحيح تلاوت او ترجمه اوريدل موجب برکت دي

سوال: زه د قرآن کریم مکمل کیست اخیستل غواړم، چې د ترجمې سره وي، پوښتنه داده چې په ټيپ ريکارډ باندې تلاوت او ترجمه اوريدل څنګه دي؟ ثواب ملاوېږي او که نه؟ ستاسونه مشوره اخیستل دي؟ چې د قرآن د کیستوسیت واخلم او که نه؟

جواب: اوس تاسو خودالیکلې نه دي چې په کیست کې دچا تلاوت او ترجمه ده؟ تلاوت او ترجمه که صحیح وي، نوددې په اخیستلو کې هیڅ نقصان نشته، د تلاوت اوریدلو ثواب به نه وي، په هر حال د قرآن کریم آواز اوریدل موجب برکت دي.^{۱۱}

د تلاوت کیست اوریدل کافي دي که په خپله هم تلاوت کول پکاردی؟

سوال: زما یو دوست دی، چې په خپله قرآن پاک نه لولي، بلکې د ټيپ ريکارډ د کیست په ذریعه روزانه قرآن پاک اوري، حالانکې زما دهغه سره بحث وشو: نووې وېل چې قرآن پاک لوستل څه ضروري نه دي، مسلمان یوازې اوریدو سره پرې هم عمل کولی شي، دا خبره زما په ذهن کې تاوېږي ددې دلرې کولوله پاره دیومولوي صاحب سره ملاو شوم، هغوی همدغه جواب راکړ چې په خپله دوېلو یا اوریدلو ثواب یوشان دی، اوس زما په ذهن کې دا خبره نه راځي، هرکله چې یو مسلمان په خپله قرآن شریف لوستی وي؛ نو هغه په خپله ولې تلاوت نه کوي؟ تاسو راته ووايئ اوزما داشک لرې کړئ چې قرآن پاک یوازې دنورو د ژبې نه اوریدل پکاردی او په خپله دې تلاوت نه کیږي؟ هرکله چې هغه په خپله تعلیم یافته وي آخر ولې؟

جواب: د قرآن پاک ډیر زیات حقونه دي، یو حق یې تلاوت هم دی، اودهغه احکام اوریدل او عمل پرې کول یې هم حق دی، او هم دغه شان دخپل وس مطابق یې حفظ کول هم حق دی اودا ټول حقونه ادا کول پکاردی، خو قرآن مجید لوستل، د قرآن مجید د اوریدلو نه زیات افضل دي.^{۱۲} او د ټيپ ريکارډ تلاوت اوریدل څو اکثر عالمان په تلاوت کې بیخي شمار کوي هم نه.^{۱۳}

۱ [تفصیل دپاره او گوری: جدید فقهی مسائل ص: ۶۵ دغه شان آلات جدیدہ ص: ۱۶۰]۔

۲ [عن عبدة الملیکی وکانت له صحبة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يا اهل القرآن لا تتوسدوا القرآن وتلوه حق تلاوته من آناء الليل وأنا النهار وافشوه وتغنوه وتدبروا مافیه لعلکم تفلحون ولا تعجلوا ثوابه فان له ثواباً، رواه البيهقي في شعب الايمان (مشکوة ص: ۱۹۲، ايضاً: الفقه الاسلامی وادلتہ ج: ۲ ص: ۸۱ و ۸۲، هندیة ج: ۵ ص: ۳۱۷)۔

۳ [لينظر الى اهلية التالى واهليته بالتميز وقد وجد فوجد سماع تلاوة صحيحة فتجب السجدة بخلاف السماع من البغاء والصدى فان ذلك ليس بتلاوة وكذا اذا سمع من المجنون لان ذالك ليس بتلاوة صحيحة لعدم اهليته لانعدام التميز (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۶، كتاب الصلاة) ايضاً: آلات جدیدہ ص: ۲۰۷]۔

د ټيپ ريکارډ د تلاوت ثواب چې نشته نوبيا يې په ګا نوباندي ګناه ولې ده؟

سوال: جنگ ورځپاڼه کې هره هفته ستاسو کالم په باقاعده کې سره لولم، په دې کې کله ستاسو ځينې متعقله جوابونه دنورالجهاد باعث جوړشي او کله کله جواب وضاحت طلب پاتې شي چې په وجه يې يوازې زما نه، بلکې دنورو لوستونکو الجهن هم نه لرې کيږي. د مثال په طور سره تاسو فرمايلې دي چې د ټيپ ريکارډ تلاوت واقعاً تلاوت نه دی، نوبيا به په ريډيو او ټيليوېژن باندې د تلاوت جواز ختم شي، يوازې دا نه، بلکې هرکله چې ددې ثواب نه شته نو بيا به په ټيپ ريکارډ باندې دفحش ګا نواوريدل باعث عذاب هم نه وي او بيا په فلمونو کتوکې څه بدې پيدا کيدای شي؟ دويمه خبره د سجده تلاوت ده، نودا ناچيز دا ګڼي چې د قرآن کریم متعلقه آيت که هرې حوالې د مسلمان تر غوږو پورې ورسېږي بيا په خپله تلاوت کړي په هغه باندې به سجده تلاوت واجبيږي، که ستاسو دا خبره ومنئ؛ نوبيا په اخرونو کې اود جمعې په لمونځونو کې دلرې لرې پورې چې کومو صفونو کې لمونځ گزار لمونځ ادا کوي بيا په رکوع اوسجده کې دپيش امام سره شاملېږي هغه به هم بې معنا پاتې شي، ځکه چې په دې لمونځونو کې په عام طور سره د لاوه سپيکر استعمال کيږي، او البته په ټيپ ريکارډ باندې تلاوت سره د لمونځ نه ادا کيدو جواز خو شته، ځکه چې د باجماعت لمونځ له پاره پيش امام موجودگي ضروري ده، خو د تلاوت سجده نه واجبيدل اوددې اوريدل د څه ثواب وجه نه جوړيدل د عقل اوفهم نه لرې خبرې دي.

جواب: د جناب نصيحتونه خو ډير قيمتي دي، زه د زړه له کومې ددې قدر کوم، او په دې باندې د جناب شکر گزار هم يم، زه دخپل محدود علم مطابق مسائل په حزم او احتياط سره د ليکلو کوشش کوم، مگر دکم علمي ياکم فهمي په وجه په يوجواب کې غلطې يا لغزش راتلل غير متوقع نه دي، ددې وجې نه اهل علم ته بار بار سوال کوم چې که زمانه په څه مسئله کې لغزش راشي نو ضرور مې آگاه کوي چې دهغې اصلاح وکړل شي.

۱..... ددې تمهيدنه وروسته گزارش دی چې ددې جناب دنصيحت مطابق مې نورواهل علموته رجوع وکړه، او دهغوی هم دغه رايه ده چې په ټيپ ريکارډ باندې تلاوت اوريدوسره سجده نه لازميږي، دپاکستان مفتي اعظم مولانا مفتي محمد شفيع صاحب رحمته الله عليه، آلات جديده،، باندې په تحرير کې فرمايي: «د ټيپ ريکارډ په ذريعه چې کوم آيت سجده واوريدل شي، دهغه هم هغه حکم دی چې د ګراموفون ريکارډ دی، چې ددې په اوريدوسره سجده تلاوت نه واجبيږي، ځکه چې د سجده تلاوت د واجبيدو له پاره تلاوت صحيحه شرط دی، او آله بې زبانه اوبې شعوره تلاوت متصور نه دی»، (ص: ۲۰۷)

۲..... دجناب داشک صحیح نه دی چې ،، که داتلاوت نه وي نود ریډیو او ټیلیویژن نه به د تلاوت جواز ختم شي ،، په ریډیو باندې چې کوم تلاوت نشر کیږي، هغه عموماً مخکې ریکارډ کیږي بیا وروسته نشر کیږي، ددې وجې نه ددې هم هغه حکم دی چې د ټیپ ریکارډ د آواز دی، یعنی هغه تلاوت صحیه نه دی مگر ریکارډ کول جائز دي، حضرت مفتي صاحب، آلات جدیده،، کې لیکي ،، په دې مشین باندې تلاوت قرآن پاک اونور مضامین لوستل او په دې کې محفوظ کول صحیح دي، (پورتنی حواله) ددې تلاوت صحیح نه کیدو څخه دانه لارمېږي چې په دې ریډیو او تلویزون باندې تلاوت کول به ناجائز شي، خو که بل سبب سره ممانعت وي نودویمه خبره ده، مثلاً په تلویزون باندې تصویر راځي، اودا شرعاً حرام دی او کوم شی چې حرام او ملعون وي، هغه دقرآن کریم له پاره استعمالول هم حرام دي، دریدو استعمال اکثر دگاني بجاني له پاره کیږي، له دې وجې ځینې عالمانو په دې باندې تلاوت بې ادبي ګرځولي ده اوددې مثال داسې دی چې کوم لوبښی دنجاست له پاره استعمالیږي په هغه خوراک خوړلو سره به یوسلیم الفطرت کس ته خامخا کرکه ورځي، لکه حضرت مفتي صاحب رحمته الله علیه چې لیکي:

«اگرچې ریډیو استعمالونکو د بند مذاقي له وجې دازیا تره په گانو بجانو کې لگولي وي، نو ځکه ځینې اهل علم په دې باندې دقرآن پاک تلاوت درست نه گڼي، خو دنورو مفیدو مضامینو هم په دې کې ډیر اهمیت موندل کیږي، له دې وجې داصحیح ده چې داپه الات لهو لعب کې داخل کیدای نه شي اوله ریډیو څخه چې په کوم مجلس کې چې تلاوت کیږي هغه مجلس هم دلهو لعب اولغو خبرو نه جدا دی،، (ص: ۱۶۲)

۳..... دجناب داشک مې هم په پوهه کې رانغی چې که د ټیپ ریکارډ تلاوت، صحیح تلاوت نه دی، نه په دې کې دتلاوت داوړیدلو ثواب شته نودگانو او ریډیو گناه هم پکار نه ده؛ ځکه چې دتلاوت خاص شرعي احکام دي چې په تلاوت صحیح باندې مرتب کیږي، د ټیپ ریکارډ آواز صحیح تلاوت نه دی، محض دتلاوت آواز، چنانچې که اذان ټیپ کړل شي نودموذن په ځای پنځه وخته ټیپ غږولوسره که څه هم دا اذان آواز خوبه راشي خو دې ته به اذان نه ویل کیږي، او نه به دې سره دا اذان سنت اداسي، همدغه شان د ټیپ ریکارډ تلاوت هم دتلاوت قائم مقام نه دی، خو شریعت دگاني آواز اوړیدل مطلقاً حرام ګرځولي دي، لکه چې په یو حدیث کې دي: «دوه آوازونه داسې دي چې په دنیا و اخرت کې ملعون دي یو د خوشحالی په موقعه باندې د ساز او باجو آواز، اودویم د مصیبت په وخت کې دنوحی آواز،، (جامع صغیر) ^{۱۱}

۱ [عن انس بن مالک رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم صوتان ملعونان في الدنيا والاخرة: مزمار عند منعمة ورنة عند مصيبة _ رواه البزار ورواته ثقات _ (الترغيب والترهيب ج: ۴ ص: ۳۵۰ جامع الصغیر ص: ۳۱۱ طبع درالکتب العلمیة بیروت)۔

ددې وجې نه دگاني آواز (که په هرې ذريعې سره واوريدل شي)، اورېدل حرام دي، لهذا تلاوت باندې دگاني آواز قياس کول صحيح نه دي.

۴.... او د جناب دا ارشاد چې: د قرآن مجيد آيت سجده که هرې ذريعې سره د مسلمان تر غوږو پورې ورسېږي يا هغه په خپله تلاوت وکړي، په هغه باندې به سجده تلاوت واجبيږي، د تلاوت صحيحه تر حده پورې خوصحيح ده، مطلقاً صحيح نه ده، مثلاً يو ويده کس آيت سجده تلاوت کړ، نه په هغه باندې سجده واجب ده اونه په اوريدونکي، ځکه چې دويده کس تلاوت. تلاوت صحيحه نه دی، همدغه شان که يو مرغه ته آيت سجده وښودل شو، نودهغه په ويلو سره سجده تلاوت نه واجبيږي، ځکه دمرغه لوستل تلاوت صحيحه نه دی، همدغه شان که يو کس آيت سجده تلاوت کړ او يو کس په خپله دهغه تلاوت وانه وريد، مگر دهغه آواز د غرونو سره يا گنبد سره وجنگيده اودهغه تر غوږو شو، نو په دې انعکاسي آواز اوريدو سره سجده تلاوت نه واجبيږي، غرض دا چې اصل دادی چې د تلاوت صحيحه اوريدلو سره سجده تلاوت واجبيږي، د ټيپ ريکارډ آواز تلاوت صحيحه نه دی، ځکه ددې اوريدلو سره سجده تلاوت نه واجبيږي.^{۱۱}

۵.... تاسو چې کوم د لاوډ سپيکر حواله ورکړې ده، هغه هم دلته بې موقعې ده، ځکه چې لاوډ سپيکر آواز تر لرې پورې رسوي، او مقتديانو پورې چې کوم آواز رسېږي هغه بعينه دامام د تلاوت او تکبير آواز وي، ټيپ ريکارډ دا آواز محفوظوي، اوس چې کله ټيپ ريکارډ وغږول شي، نو هغه به ددې تلاوت عکس وي، کوم چې په دې باندې شوی دی، هغه بذات خود تلاوت نه دی، ددې وجې نه يو په بل باندې قياس کول صحيح نه دي.

کومې خبرې چې ماتاسوته عرض کړلې که اهل علم او اهل فتوى دا غلطې وگرځوي؛ نوماته به هغوی ته په رجوع کولو کې هيڅ عار (شرم) نه وي او که اهل علم حضرات او اهل فتوى دا صحيح گرځوي نو زما په ډير ادب سره دامشوره ده چې موږ عاميانو ته دهغوی خبره منل پکار دي، د فقهي مسائل داسې باريک دي چې دهرچاپه پوهه کې په اساني سره نه شي راتلی. والله الموفق.

د پي ائي اي په فلائيټ کې د موسيقي پر خای تلاوت اورول پکاردې

سوال: ما ډيره موده مخکې يو تجويز (پي ائي اے)، والو ته وړاندې کړی و، چې د اندرون ملک د هر پرواز په شروع کې څومنټه (د کم نه کم) پنځلس منټه او د پرواز په آخري وخت کې څومنټه (کم نه کم) پنځلس منټه له پاره د قرآن کریم د تلاوت ټيپ دی مسافرو ته اورول کيږي، ځکه چې تراوسه پورې په دې وختونو کې د موسيقي فرسوده سازونه غږول کيږي، هرکله که په دې وخت کې مسافرو ته د قرآن پاک د تلاوت ټيپ واورول شي نو دې سره به يې ايمان ته تقويت حاصل شي.

۱ [فينظر الى اهلية التالى واهليته بالتميز وقد وجد فوجد سماع تلاوة صحيحة فتجب السجدة بخلاف السماع من البغاء والصدى فان ذلك ليس بتلاوة وكذا اذا سمع من المنحون لان ذالك ليس بتلاوة صحيحة لعدم اهليته لانعدام التميز (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۶، كتاب الصلاة، وامايان من تجب عليه السجدة، طبع سعيد).

اوسفر به هم په خيراوعافيت سره تير شي اودالله تعالى فضل به هم ورسره په سفر کې شامل وي زما د اتجويزو چې د يو اسلامي ملک فضايي سروس په باره کې متعلقه ادارې ته پيش شوی و. چې د اسلامي شعائرو په ترويج کې يوبنه کوشش ثابتيدای شو. خو د دې جواب (پي ائي اے) چې راکړی دی له هغه څخه په بڼې طريقې سره اندازه لگيدای شي چې په دې اداره باندې د څه قسمه ذهنونه مسلط دي، چې دا خو غواړي چې د موسيقي سازونه دې غږېږي، خو دانه غواړي چې دالله تعالى کلام دې مسافرو ته واورول شي، بلکې دا عذر وړاندې کوي چې په دې کې د بې حرمتي ويره ده، ځکه چې په مسافرو کې ټول مسلمانان سفر نه کوي، ديوڅو غير مذهبو خلکو د سفر په وجه باقي ټول مسلمانان د دې نیک عمل نه محروم و، دامو په پوهه کې نه راځي، که دغه طريقه وي د اسلامي نظام او اسلامي سوچ رائج کولو؛ نو په دې ټول پاکستان کې هم غير مذهب خلک اوسېږي، دهغوی له وجې نه به اسلامي نظام نه رائج کېږي، ځکه کيدای شي چې دې سره د بې حرمتي ويره وي، دا کمزوری دليل مې په پوهه کې رانغې، براه کرام زما د تجويز مطالعه وکړئ او که صحيح وي؛ نو د دې درائج کولو له پاره تاسو هم کوشش وکړئ، ځکه چې ستاسو تحرير زما د تحرير نه ډير زيات مضبوط دی، په نیک کار کې ضرور برخه واخلي الله تعالى دې د خير بدله درکړي (امين)

جواب: ستاسو تجويز ډير ښه دی او د بې حرمتي عذر خوبالکل لغو او مهمل دی، البته دا عذر کيدای شي چې کيدای شي چې غير مسلم دا خوښ نه کړي، مگر دا عذر هم کچه دی، د قرآن کریم د حلاوت و شیریني دا حال دی چې که څوک په صحيح اندازه سره تلاوت کونکی وي؛ نو غير مسلم به برادري نه يوازې دا خوښوي، بلکې له دې نه خوند هم اخلي، د پي ائي اے اعلی حکاموله پاره دې طرف ته ضرورتوجه کول پکار دي او موسيقي شرعا ناجائزه او گناه ده^(۱)، دا سلسله بندول پکار دي.

د قرآن په تعليم باندې اجرت

سوال: زه د جمعيت تعليم القرآن د طرف نه خلکو ته د قرآن پاک تعليم ورکوم، خلکو ته مفت تعليم ورکول کېږي، او قاعدې هم مفت تقسيمېږي، خو ماته تنخواه د جمعيت له طرف نه ملاوېږي، هر کله چې زه د قرآن په تعليم باندې پيسې اخيستل حرام گڼم، زما بله ذريعه معاش نشته، ماته خلکو وويل چې ته ماشومانو ته د قرآن تعليم ورکوه، او هر ماشوم نه لس لس روپۍ اخله، ستا گزاره به پرې کېږي. خو زما ضمير وايي چې زه به نه تيره کړم، خو کله به په پيسو باندې د قرآن تعليم ونه ښاييم، اوس هر کله چې زه د يوې اسلامي ادارې له طرف نه خلکو ته د قرآن تعليم ورکوم؛ نو زما په دې طريقې سره د قرآن په تعليم باندې تنخواه اخستل جائز دي

۱ [اولی البزازیة استماع صوت الملاهی معصية والجلوس علیها فسق والتلذذ بها کفر (در مختار مع الشامی ج: ۶ ص: ۳۴۹، کتاب الحظر والاباحه، وايضا فی الهندية ج: ۵ ص: ۳۵۱، کتاب الکراهية، الباب السابع عشر... الخ)]

اوکه نه؟ ځکه چې زما زړه په دې تنخواه مطمئن نه دی، زه الله تعالی ته سوالونه کوم چې ای الله! ته په خپل رحمت سره ماته بل ځای کې نوکړي راکړه اوچې څومره موده مایه تنخواه باندې دقرآن تعلیم ورکړې دی، همدومره موده به بغیر دتنخواه تعلیم ورکوم، تاسوماته دا ووايي چې دقرآن په تعلیم باندې پیسې اخیستل جائز دي اوکه نه؟

جواب: دقرآن مجید په تعلیم باندې تنخواه اخیستل جائز دي، ددې وجې نه چې تاته دجمعیت القرآن دطرف نه کومه تنخواه ملاویرې هغه وظیفه وگڼه اوقبوله یې کړه اوقرآن مجیددالله تعالی درضاله پاره ښائی. ^(۱)

د سړي استاذ ښځوته د قرآن مجید د ښودلو عملي تربیت ورکول

سوال: زنانه استاذانوته دناظره قرآن مجیددښودنې عملي تربیت دسړواستاذانوپه ذریعه ورکول کیدای شي اوکه نه؟ هرکله چې داستاذ او شاگردپه مینځ کې څه پرده هم حائل نه وي، نورداچې آیا په دې سلسله کې داغذرکافي دی چې دزنانه استاذانودتربیت له پاره زنانه استاذانې موجودنه دي. ددې وجې نه دسړیواستاذانوپه ذریعه تعلیم ورکړل شي؟

جواب: که په ناظره تعلیم ورکول دومره ضروري دي ایا د پردې خیال ساتل ددې نه زیات ضروري نه دي؟ دیوضروري کارکولوله پاره دشریعت دومره اهمو اصولوخلاف ورزي مې په پوهه نه راځي ^(۲)، که په ناظره تعلیم دومره اهم دی اویقیناً دی؛ نوډپردې اونورواسلامي امور خیال ساتلوسره سره دې څوک دینداراولوی عمربرگ په ذریعه دې څوزنانه وو ته دناظرې د تعلیم اوتربیت داسې ورکړل شي چې بیا مخکې هغه زنانه دنورو میرمنو تعلیم اوتربیت وکړای شي.

د نامحرمه حافظ نه قرآن کریم څنګه ولوستل شي؟

سوال: مولانا صاحب! قاری صاحب چې نامحرم وي، که یوه انجیلی دهغه نه قرآن پاک حفظ کول وغواړي؛ نو تاسودقرآن اوسنت په رڼا کې ووايي چې گناه خوبه نه وي؟ ځکه چې زمادتره لور دقاري صاحب نه قرآن پاک حفظ کوي.

جواب: دنامحرمه نه قرآن پاک حفظ کول چې دپردې سره وي؛ نوگنجائش یې شته، په دې

۱ [قوله ويفتى اليوم بصحتها لتعليم القرآن قال في الهداية وبعض مشائخنا رحمهم الله تعالى استحسنا الاستئجار على تعليم القرآن اليوم لظهور التواني في الامور الدينية ففي الامتناع تضييع حفظ القرآن وعليه الفتوى (شامی ج: ۶ ص: ۵۵)۔

۲ [اول الدر المختار: وتمنع المرأة الشابة من كشف الوجه بين رجال لا لانه عورة بل لخوف الفتنة ـ ولى الرد: والمعنى تمنع من الكشف لخوف ان يرى الرجال وجهها فتقع الفتنة لانه مع الكشف قد يقع النظر اليها بشهوة (الدر المختار مع الرد المختار ج: ۱ ص: ۴۰۶، كتاب الصلاة، باب شروط الصلاة، مطلب في ستر العورة)۔

شرط سره چې دڅه فتنې اندېښنه نه وي، مثلاً: ددواړو ترمينځه يواځې والى نه وي، او که دفتنې احتمال وي نو جائزه دي.^{۱۱}

مراهقې انجيلۍ ته له پردې پرته سبق بنودل درست نه دي

سوال: دمراهقې انجيلۍ قرآن پاک لوستل څنگه دي؟ نن سبا چې کوم قاريان صاحبان اوملايان صاحبان په جومات کې مراهقه جينکو ته سبق بڼي ددوى له پاره څه حکم دى؟
جواب: دقريب البلوغ انجيلۍ حکم هم دځوانې په شان دى، له پردې پرته ورته بنودنه دفتنې موجب دى.

په بدځای کې دقرآن خواني هر شريک گناهگار دى

سوال: ديو سوال په جواب کې تاسو يوازې دگناه دکار کولوله پاره د قرآن خواني کونکي په باره کې ليکلي و، زه دامعلومول غواړم چې داسې ملايان نور خلک چې داسې ځايونو ته د ختم قرآن له پاره ځي هغوى دکومې گناه ارتکاب کوي؟ نور دا چې په مدرسو وغيره کې ملايان چې پيسې واخلي اوماشومان د ختم له پاره بوځي؛ نو آيا دا جائز دي اوددې ثواب مرحوم ته رسيږي او که نه؟
جواب: دلومړۍ مسئلې جواب خودادى چې دقرآن خواني کونکي او کولو والا دواړو يو حکم دى اودواړه گناهگار دي. الله تعالى مودې معاف کړي، اودا يصال ثواب له پاره په معاوضې سره قرآن خواني کول صحيح نه دي، داسې قرآن خواني سره نه ويونکي ته څه ثواب رسيږي اونه مړي ته.^{۱۲}

د ناجائزه کاروبار له پاره قرآنى ايات اويزانول ناجائز دي

سوال: دوديو گيم په دکان کې، تيز ميوزک، نيم برېښه تصويرونه په ديوال باندې لگيدلي، دنوې دورهلکان جينکى په لوبو کولو کې مشغول دياوبه دکان کې دقرآن پاک يوفريم لگيدلى و، ددکان مالک هلک ته مې وويل چې دادقرآن پاک بې حرمتي ده، سره ددې کارونو تاپکې په فريم هم لگولى دى، ويې ويل چې دادتولوشيانونه پورته دى، پوښتنه مې ترې وکړه چې څه له پاره دې لگولى دى؟ ويې ويل دبرکت له پاره، ددې نه مخکې چې زه څه قدم اوچت کړم تاسوته مې عرض دادى چې آيا په داسې مقامات باندې قرآن ياددې لگول جائز دي؟ که دابې

۱ [اوگورئ: كفاية المفتي ج: ۲ ص: ۵۱، كتاب العلم، دريم باب دزنانو تعليم]۔

۲ [لمن جملة كلامه قال تاج الشريعة في شرح الهداية ان القرآن بالاجرة لا يستحق الثواب لا للميت ولا للقارى وقال العيني في شرح الهداية ويمنع القارى للدنيا والآخذ والمعطى آثمان فالخاصل ان ماشاء في زماننا من لراءة الا جزاء بالاجرة لا يجوز لان فيه الامر بالقراءة واعطاء الثواب فاذا لم يكن للقارى الثواب فلاين يصل الثواب الى المستاجر (شامى ج: ۶ ص: ۵۶، باب الاجارة الفاسدة)۔

حرمتي ده؛ نودمسلمان په حيثيت سره به زموږ څه ذمه واري وي؟ ځكه چې داشيان اوس په اكثر ځايونو كې ليدل كيږي.

جواب: ناجائزه كاروبار كې د برکت له پاره دقرآن پاك آيتونه لگول بې شكه دقرآن حكيم بې حرمتي ده، دمسلمان په حيثيت سره خوپه موږ فرض دي چې دا قسمه بې حياكاروبارېږي نږدو، په كومه گلي محله كې داسې دكان وي برداشت يې نه كړو، دقرآن كريم داسې بې حرمتي برداشت كول، دپوره معاشرې له پاره دالله تعالى قهرته دعوت وركول دي.

په سنيما كې قرآن خواني دسیرت پاك جلسه

كول خدای اودهغه رسول سره ټوكې دي

سوال: آیا په سنيماگانو كې قرآن شريف كينودل كيدای شي؟ اويا هلته دسیرت پاك څه جلسه منعقد كيدای شي؟ اويا هلته قرآن خواني كيدای شي؟

جواب: په سنيماگانو كې قرآن خواني كول، دسیرت جلسې كول، خدای اودهغه رسول ﷺ پورې د ټوكو كولوپه شان دي.^(۱)

ميوزك اودقرآن تلاوت

سوال: مسئله دا طلب كول دي چې زموږ د ورورولې يوه انتظامي كميتې ده چې هغه هر كال په طالبانو او په طالباتو باندې انعامات تقسيموي او دا تقسيم انعامات پروگرام تلاوت، حمد، نعت، ميوزك، قومي نغمې او تقريرونو وغيره باندې مبني وي، آیا دا پروگرام د قرآن پاك دتلاوت نه شروع كول جائز دي؟ كه چيرې جائز نه وي نو ددې ناجائز امر گناه به يوازې په انتظاميه كميتې باندې وي يا په پروگرام كې شركت كونكي ټول به په گناه كې شريك وي؟ مهرباني وكړئ دقرآن او حديث په رڼا كې د مسئلې حل بيان كړئ!

جواب: دا نن سبا يو نوی فيشن جوړ شوی دی چې هر قسم خرافاتو او لغوياتو نه مخكې د قرآن كريم تلاوت كيږي، په حقيقت كې دا د الله تعالى د كلام توهين او د مقدس كتاب استهزاء ده چې د يو مسلمان د شان نه ډيره بعيد ده.^(۲) حالانكې مسلمانانو ته خپل تقريبات او نور پروگرامونه په شرعي حدودو كې كول پكار دي، د غير شرعي تقريباتو نه مخكې د قرآن تلاوت كول موجب توهين دی او داسې كونكي به گناهگار وي، په غير شرعي تقريباتو كې

۱ [ومن حرمة القرآن ان لا يقرأ في الا سواق، وفي موضع اللغو، كذا في القنية (فتاوى عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۱۶)۔

۲ [ومن حرمة القرآن ان لا يقرأ في الا سواق، وفي موضع اللغو، كذا في القنية (فتاوى عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۱۶)۔

شريک حضرات هم سره د پوهې په دې گناه کې شامل دي.

د گناه کار د قرآن د تلاوت نه شروع کول

سوال: څنگه چې د معاشرې قدر بدليږي، هماغه شان عجيبه خبرې په نظر راځي چې په هغو باندې ځينې وخت غوسه هم راځي او افسوس هم راځي، مثلاً نن سبا په نظر راځي چې کله سحر د ريډيو او د کيسټو د کانونه کلاويږي؛ نو د ټولو نه مخکې د کاندار حضرات د يو خوش آواز قاري د تلاوت کيسټ لگوي او بيا د دينه پس د نعتونو نمبر راځي او بيا د قواليانو او بيا او چې ... بيا هغه څه غږوي چې هغه هيڅ يو غيرت مند سړی دخپلې مور او خويندو په مينځ کې نه شي اوريدلی، بيا په ډير يقين سره وايي چې کاروبار کې برکت راځي، آيا واقعي داسې وي؟ زما خيال دادی چې په يو داسې کاروبار کې چې هغه سراسر د الله تعالي دخوښې خلاف وي، په دې طريقې سره د برکت توقع کول سراسر جاهليت دی، ستاسو څه خيال دی؟

جواب: د گناه کار د قرآن کریم د تلاوت نه شروع کول گستاخي ده^{۱۱} او د گناه په کار کې د برکت تصور هم عجيبه دی!

د فترې وخت کې د قرآن مجيد تلاوت او نفل کول

سوال: سرکاري نوکري کې په د فترې وختونو کې قرآن شريف لوستل يا نفل لمونځ کول ترکوم حد پورې جائز دي؟

جواب: که د فترې کار کې رکاوټ راځي، نو جائزه دي او که کاريې ختم کړی وي او وزگار وي نو جائز، بلکې مستحسن دي.^{۱۲}

قرآن پاک يادولونه پس هيرول لويه گناه ده

سوال: که يو کس په وړو کوالي کې قرآن شريف ولولي او بيا څه ناگزيرو وجو په بنا پابندي سره دنه لوستلو په صورت کې قرآن پاک ترې هيرشي؛ نو دهغه له پاره دخلکووينا ده چې که يو کس قرآن پاک ياد کړي او بيا ترې هيرشي او هغه دوباره يادنه کړي نو هغه به د حشر په ورځ پوند راپورته کيږي اودا ډيره لويه گناه ده؟ که د ابالکل صحيح وي؛ نو ددې گناه كفاره څنگه ادا کيدای شي؟ اوددې شرعي حل څه دی؟ جواب لږ وضاحت سره راکړئ!

جواب: قرآن پاک يادولونه پس هيرول ډيره لويه گناه ده او په احاديثو کې ددې ډير لويه گناه راغلې ده، ددې تدارک همدغه دی چې همت دې وکړي اودويم ځل دې ياد کړي او هميشه دې وايي او کله چې دهيرولونه پس يې په دويم ځل ووايي او بيا يې هميشه لوستلو ترمرگه پورې يې

^۱ [ومن حرمة القرآن ان لا يقرأ في الا سواق، وفي موضع اللغو، كذا في القنية (فتاوى عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۱۶)]

^۲ [تفصيل دپاره او گوره: معارف القرآن ج: ۸ ص: ۲۹۴، مفتی محمد شفيع رحمه الله، طبع اداره المعارف کراچی]

هیرنه کړي؛ نو د قرآن پاک د هیرو لوبال به پرې نه وي^{۱۱}

قرآن مجید حفظ کول پکار دي

سوال: زما د اوو کالو لور ده چې په ،، اقرأ روضة الاطفال ،، کې حفظ کوي او زه په خپله هم دې ادارې سره وابسته یم، لور مې ماشاء الله نهه سپارې لس سپارې یادې کړې دي او لسمه سپاره حفظ کوي په ځینې ځایونو کې مې آوریډلې دي چې د انجیلی له پاره حفظ کول به تره نه دي، ځکه چې د واده نه پس هغه دومره مصروفه وي، د دور وخت ورته نه ملاوېږي. دغه شان د قرآن د هیريدو ویره وي، دا خبره تر کوم حده پورې درست ده؟ دویم نن سبا ددې لور زړه نه لگيږي، تاسو یو شی راته وښایئ چې زړه یې د قرآن په رڼا سره منور شي.

جواب: د ماشومې حفظ کول ډیر لوی نعمت دی، خو دا ضروري ده چې د حفظ کولو نه پس دې د یاد ساتلو اهتمام هم وکړي شي، گني نو ددې وېال به ډیر سخت وي^{۱۲}

د یادولو نه پس دکوشش باوجود هیريږي نو گناه نشته

سوال: ما تقریباً اووه کاله مخکې دوه سپارې یادې کړې وې، خو اوس مې هیري شوي دي اوس په تبلیغ کې د وخت لگولو نه پس پته ولگیده چې قرآن پاک د یادولو نه پس هیرو ل ډیره سخته گناه ده اوس زه کوشش کوم خو یادولی یې نه شم، ذهن مې کمزوری دی اودا هم غواړم چې سورت یسین او تبارک الذي یاد کړم.

جواب: که چیرې دماغ کمزوري وي؛ نو معذوره به وي^{۱۳} ان شاء الله ددې گناه به نه وي، خو همت کوه او یادوه یې.

په حرم کې د قرآن کریم تلاوت کول او شا کړې یې هم وي

سوال: په حرم شریف / مسجد نبوي کې څلور طرف ته خلق د قرآن شریف تلاوت کوي، سره لدې چې شا کړې یې هم وي؟

جواب: مجبوري ده الله تعالی دې معافي اوکړي.

۱ [اذاحفظ الانسان القرآن ثم نسيه فانه ياثم وتفسيرالنسيان ان لا يمكنه القراءة من المصحف الخ (هندية ج: ۵ ص: ۳۱۷ كتاب الكراهية، الباب الثالث في الرجل رأى رجلاً يقتل اباه ومايتصل به)۔

۲ [ومن تعلم القرآن ثم نسيه ياثم لقوله عليه السلام عرضت على اجور امي حتى القذاة يخرجها الرجل من المسجد وعرضت على ذنوب امي فلم ارضنا اعظم من سورة من القرآن او آية اوتياها رجل ثم نسيها (رواه ابوداؤد (حلمى كبير ص: ۴۹۷، ايضاً: مشكوة المصابيح، كتاب الصلاة، باب المساجد ومواضع الصلاة، الفصل الثانى، طبع قديمى كتب خانة كراچى)

۳ [لا يَكْفِلُ اللهُ نَفْسًا اَلَا وَسَعَهَا (البقرة: ۲۸۶)

قرآن پاک چې دلاس نه پریوځي نوڅه کول پکار دي

سوال: که قرآن پاک دلاس نه پریوځي ددې برابر غنم خیرات کول پکار دي اویو دیني کتاب مثلاً حدیث، فقه، وغیره دلاس نه پریوځي؛ نو دهغه له پاره څه حکم دی؟

جواب: قرآن پاک دلاس نه غورځیدو باندې دهغې برابر غنم خیرات کولو کومه مسئله چې په عوامو کې مشهوره ده داپه یو کتاب کې هم نشته، په دې کوتاهي باندې توبه اوستغفار کول پکار دي او په صدقه او خیرات ورکولو کې هیڅ نقصان نشته.

قبر کې قرآن پاک کیښودل بې ادبي ده

سوال: ایادمري سره په قبر کې قرآن پاک، یاد قرآن پاک څه برخه، یا څه دعایا کلمه طیبه کیښودل جائز دي او که نه؟ د قرآن او حدیث اوفقه حنفي اوبزرگانو د عمل په رڼاکې په تفصیل سره وضاحت وکړئ مهرباني به مووي.

جواب: قبر کې دمري سره د قرآن پاک یایې څه برخه ه خښول ناجائز دي، ځکه چې مري په قبر کې وپرسېږي او خراب شي، قرآن پاک په داسې ځای کې کیښودل بې ادبي ده، هم دغه حکم دمقدسو کلماتو هم دی، بزرگانو په دې باندې عمل نه دی کړی.^(۱)

دېر تلاوت مبارک دی او د سورتونو موکل کیدو عقیده غلطه ده

سوال: زه د قرآن پاک د تلاوت سره سره سحرمانېام دڅو سورتونو، یاسین، رحمان، مزمل، النساء، او فجر او دالله تعالی دمبارکو نومونو تلاوت کوم، مانېام کې سورت یاسین، سجده، او ملک، او ماسخوتن کې سوره واقعه اوسوره مزمل، مورمي ما اکثر منع کوي چې په دومره عمر کې دومره تلاوت کول پکار نه دي، ځکه چې زما مشري خور دمور په ذهن کې مې دا خبره اچولې ده چې کله پیغلې جینکې دومره عبادت کوي؛ نو دهغوی ودونه زرنه کیږي، ځکه چې الله تعالی وایي چې دې وخت کې خوددې پوره خیال زما طرف ته دی، دواډه نه پس به ددې خیال بل خواشي، یو دویم صاحب دا وویل چې دهر سورت یو موکل وي او دسورت یاسین موکل د زمري په شکل کې وي دا موکل په لوستونکي، یاد هغه سره خواشاکې اوسپږي چې له وجې یې په نورو خلکو باندې هیبت طاري کیږي اودهغه په کارونو کې رکاوټ پیدا کیږي، یعنی رشتې والادراتلونه مخکې وتښتي.

ددې قسمه خبروله وجې نه ماتلاوت یوازې د قرآن پاک پورې محدود کړی دی، خو زما زړه مطمئن نه دی، ځکه چې کوم شیان زموږ دین او ایمان او هرڅه دي، هغه څنگه زموږ په

[۱] وقد اتفق ابن الصلاح بانه لا يجوز ان يكتب على الكفن يس والكهف ونحوهما خوفاً من صديد الميت الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۶، مطلب فيما يكتب على كفن الميت قبيل باب الشهيد).

کارونو کې رکاوټ جوړیدای شي؟ خو دې سوچ سره مې خپل تلاوت محدود کړی دی چې د مور دناراضگي په وجه پته نه لگيږي دې ته شرف قبولیت به حاصلیږي او که نه؟ مهرباني وکړئ اوزما دامشکل حل کړئ. څومره چې زرکیدای شي ستاسوبه مهرباني وي، چې زما د مور غلط فهمی لرې شي اوماد تلاوت کولونه نه منع کوي، ستاسوبه ټول عمرشکرگزاره یم.

جواب: ستاد خوراومور خیال صحیح نه دی، خو په تلاوت اوعبادت کې دخپل صحت اوتحمل لحاظ ساتل ډیر ضروري دي، دومره کار دې ونه کړل شي چې په صحت باندې بد اثر وغورځوي، او باقی کوم صاحب چې داویلي دي چې دهرسورت یوموکل وي اودسوره یاسین موکل زمری دی دا بالکل لغواوغلطه خبره ده اوددې چې کوم خاصیت ذکرکړل شوی دی دا بالکل دځان نه خبرې دي.

گجراتي رسم الخط کې دقرآن کریم طباعت جائز نه دی

سوال: زموږ په برادري کې دگجراتي ژبې رواج عام دی، یعنې خلک زیاتره په گجراتي ژبه کې لیکل اولوستل کوي، حتی چې قرآني سورتونه مثلاً: سوره یاسین وغیره په گجراتي ژبه کې لیکي او دهغې تلاوت کوي، یوصاحب ټول قرآن پاک په گجراتي ژبه کې چاپ کول غواړي، یعنې دهغې ژبه خوبه عربی وي، مگر حروف تهجي به گجراتي وي؛ نوداسې قسم قرآن پاک چاپ کول اودهغه تلاوت کول په شرعي نقطه نظر سره څنگه دي؟ ځکه چې څه خلکواعتراض کړی دی چې داسې دقرآن پاک په تلفظ کې دفرق راتلواو امکان دی، لهداتاسوته مویه ډیر ادب سره دادرخواست دی چې ددې مسئلې واضحه جواب دقرآن اوسنت په رڼاکې راکړئ؛ چې داسې کول جائز وي نوچې موږ یې چاپ کړو، ډیر خلک عربي لوستلی نه شي، خو که همدغه متن په گجراتي ژبه کې وي؛ نوپه اساني سره تلاوت کولی شي، واضحه دې وي چې سورت یاسین، سورت رحمان، اونورې دعاگانې همدغه شان شائع کیږي، یعنې حروف گجراتي اومتن عربي.

جواب: دقرآن کریم رسم الخط متعین دی، دارسم الخط پریښودل اوپه بل رسم الخط کې قرآن پاک چاپ کول جائز نه دي اوداعذر چې خلک عربي لوستلی نه شي فضول دی که لږ محنت وکړل شي نوسړی قرآن کریم زده کولی شي.^{۱۱}

مونوگرام کې قرآني آیتونه لیکل جائز نه دي

سوال: انسټیټیوټ اف کاسټ اینډ منجمنټ (سولجر بازار) انسټیټیوټ اف چارټرډ اکاټینټ

۱ [وینغی لمن اراد كتابة القرآن ان یکتبه باحسن خط کما هو مصحف الامام عثمان بن عفان رضی الله عنه کذا فی القنیة (هندیة ج: ۵ ص: ۳۲۳، الباب الخامس فی آداب المسجد الخ) (تفصیل دپاره اوگوری: جواهر الفقه ج: ۱ ص: ۷۴)۔

اف پاکستان (کفتن) اوپته نه لگيري چې په څومره تعليمي ادارو په مونوگرامونو کې قرآني اياتونه او په ځينو مونوگرامو باندې احاديث ليکل شوي وي، دامونوگرام کم وييش هر ستاويزات باندې خطونو باندې، چسپان کيږي يا پرې چاپ شوی وي، کوم سره چې بې اودسه لاس لگيږي ډير کاغذونه دردي په شان غورځول کيږي، تاسونه پوښتنه داوه چې آيا په اسلامي تاريخ کې په مونوگرام کې قرآني آيتونه ليکل کيدل؟ ايا ددې داسې استعمال بې ادبي نه ده، ايا ددې ذمه وار کونسل ممبر انستيتيوت وغيره نه دي؟ ايا حکومت پاکستان نه دي؟ ايا ددې بې ادبي عذاب به په دوی باندې نه نازليري؟

جواب: مونوگرام باندې قرآني آيتونه ليکل، هرکله چې ددې دې ادبي انديښنه غالبه وي، صحيح نه دي^{۱۱} کومه اداره چې ددې بې ادبي مرتکب شي، وبال به هم دهغې په ذمه وي.

د قرآن پاک په خطاطي کې تصوير جوړول حرام دي

سوال: زموږ د يونيورسټي (جامع کراچي) په مرکزي کتابتون (لبريري) کې څو ورځې مخکې د خطاطي دوه نمونې اويزان کرل شوې دي، دواړه نمونې ډير ښکلی دی او خطاط په دې باندې کافي محنت هم کړی دی، خو په دې کې په يوه نمونه باندې دسوره العاديات ايات نمبرونه واخله ترينځم پورې داسې پنټ کرل شوې دی چې په هغې باندې داسونو دمکمل شکلونو اظهار کيږي، کوم چې په منډې وهي فنکار غالباً ددې مفهوم ته د تصويري شکل ورکولو کوشش کړی دی، ستاسونه زما سوال دادی چې ايا قرآني آيتونه په حيواني شکل اوصورت کې تحرير کيدای شي؟ ايا ددې احکاموپه روی سره غلط نه دی د کومو مطابق چې دساه لرونکو څيزونو شکل جوړول حرام ګرځول شوي دي او که داسې دی؛ نو ددا قسمه تصوير د يونيورسټي به مرکزي لبريري کې اويزانول به مناسب وي؟ ددې سوال جواب په وضاحت سره راکړئ!

جواب: د قرآن پاک د آيتونو تصويري خطاطی حرامه ده او د قرآن پاک بې ادبي هم ده، لکه چې په يو ناپاکه څيز باندې آيتونه ليکل خلاف ادب اونا جائز دي^{۱۲} د يونيورسټي انتظاميې ته پکار دي چې دا وران کړي.

د قرآني آيتونوپه کتابت کې مبهم رسم الخط صحيح نه دی

سوال: اکثر په ټيلي ويژن، اخبارونو، اورساليو کې د قرآن پاک آيتونه مصوری اوفن خطاطي

^۱ [وقد مناقبيل باب المياه عن الفتح انه تكره كتابة القرآن واسماه الله تعالى على الدراهم والمخاريب والجدران ومايفرش وماذاک الا لا حترامه وخشية وطنه ونحوه مما فيه اهانة فالنوع هنبالاولى الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۶، ۲۴۷)۔

^۲ [اولی الهندية عن الحسن عن ابی حنیفة رحمه الله انه يكره ان يصغر المصحف وان يكتب بقلم دقيق الخ (هندية ج: ۵ ص: ۳۲۳ الباب الخامس في آداب المسجد الخ) دغه شان پاسنی حواله او گوري۔

کې په مختلفو يزانونو کې تحریر کيږي، ددې په وجه اکثر لوستونکي قرآني آيتونه غلط لوستلو مرتکب کيږي او هغه قرآني آيتونه په مشکل سره په پوهه کې راځي اکثر زما سره هم داسې شوي دي چې آيتونه يوشان وي او بل شان لوستل کيږي، په داسې صورت کې څه کول پکار دي؟

جواب: ايات کریمه په داسې انداز کې ليکل چې غلط ولوستل شي جائزه دي.^{۱۱}

د جومات قرآن مجيد کورته وړل جائزه دي

سوال: څنگه چې ستاسو په علم کې دي چې په جوماتو کې د قرآن پاک بې شميره نسخې په المار يو کې پرته وي، خو په دې کې تلاوت کم کيږي، که يو کس دخپل ځان له پاره يادخپلو بچيو له پاره د جومات نه قرآن مجيد راوړي؛ نو په داسې صورت کې دهغه له پاره څه حکم دی؟ قرآن پاک د جومات نه کورته راوړلو له پاره د متولي نه اجازت اخيستل ضروري دي او که نه؟ ايا د قرآن پاک هديه چې په بازار کې ملاويږي هغه هديه به په جومات کې ورکول کيږي او که نه؟

جواب: په جومات کې پرته د قرآن پاک نسخې که د جومات د ضرورت نه زياتې وي؛ نو بل جومات يا مدرسه ته دې نقل شي، کورته وړل يې صحيح نه دي.^{۱۲}

د مسجد نه د قرآن کریم کورته وړلو حکم

سوال: زموږ په مسجد کې (۷۰۰) قرآنونه دي، لوستلونکي د ورځې يوازې (۱۳) سري وي په رمضان کې خلک نوي قرآنونه راوړي په الماريو کې ځای نه وي، لهذا د تير شوي کال قرآنونه په بورو کې اچوي چې سمندر ته يې وغورځوي په هر مسجد کې کم بيش دغه حال دی، قرآنونه د ضرورت نه زيات وي، هغه په بورو کې داچولو او سمندر ته د وړلو په ځای که خلک په کورونو باندې تقسيم کړي نو خلک منع کوي چې د مسجد مال تاسو په کورونو کې ولې تقسيموي؟ سوال دادی چې آیا د مسجد نه قرآن اوچتولی او په خلکو يې تقسيمولی شو؟ چې بوجې ته د ويشتلو او د ضائع کولو نه بچ شي، ددې له پاره چې دا قرآن مکمل محفوظ شي.

جواب: که قرآن مجيد د مسجد د ضرورت نه زيات وي، بهر وړو کليو ته دې وليږل شي، کوم ځای کې چې د قرآن مجيد کمی وي.^{۱۳}

۱ [تيره شوی حاشيه (وفی الهندية عن الحسن عن ابی حنیفة رحمه الله انه یکره..... الخ او ورپسې حاشيه (وقدمنا قبیل باب المیاه عن الفتح انه تکره کتابة القرآن... الخ) او گوري)۔

۲ [وان وقف علی المسجد جازو یقرأ فیہ ولا یكون محصوراً علی هذا المسجد وبه عرف حکم نقل کتب الاوقاف..... الخ (درمختار مع الشامی ج: ۴ ص: ۳۶۵، کتاب الوقف مطلب متى ذکر للوقف مصرفاً..... الخ)۔

۳ [وفی الدرر وقف مصحفاً علی اهل مسجد ان یحصون جاز وان وقف..... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه.

د کټر د هکن لاندې اخبار لیکول

سوال: کارخانې والاد لیتیرین د کندی (کټر) سر د سیمتو نه جوړ وي او حالانکې د سیمتو د سر لاندې اخبار لیکدلی وي او دې لره لري کول هم ممکن نه وي په دې اخبارونو کې اکثر د الله نوم او آیاتونه هم وي، آیا دا د آیاتونو بې ادبې نه ده؟ ددې سرونو د پاسه خپلې کینودل او تلل جائز دي؟

جواب: داسې اخبارونه چې په هغو دالله او د هغه د رسول الله صلي الله عليه وسلم نومونه لیکل شوي وي د لیتیرین د سر له پاره استعمالول جائز نه دي^۱

د حاجیانو پریښودل شوی قرآن پاک که ځان سره

کینودل غواړي نو د هغه قیمت صدقه کړي

سوال: نن سبا حاجیان صاحبان حج کولونه واپس راروان دي، په سعودی عرب کې دې حاجیانو ته د قرآن پاک یوه نادر تحفه ملاوېږي کوم چې حاجیان صاحبان ځان سره پاکستان ته راوړي، ځینې حاجیانو ته د قرآن پاک په هوایي جهاز کې هیرشي یا بې پرېږدي، چونکې زه په جهاز کې کار کوم، ددې وجې نه د قرآن پاک ماته ملاو شو، د بې اټی اے سکيورتي هم دانه اخلي، ځکه چې په هغې باندې نوم خولیکل شوی نه وي، ددې وجې نه د قرآن حاجیانو ته واپس کول ممکن نه دي. اوبیا قرآن شریف په جهاز کې پریښودل هم مناسب نه دي، ځکه چې بې حرمتي یې کیږي لهدا ددې قرآن شریفونو نه یو ما کورته راوړی دی، اوس پوښتنه داده چې ما سره کوم کسان کار کوي هغوی راته وویل چې د قرآن پاک کورته وړل جائز نه دي، بلکې چېرته په جومات کې یې کیږده. زما هغه قرآن شریف چې سعودي کې عرب چاپ شوی دی ډیر زیات خوښ دی، ددې وجې نه د لوستلو په غرض سره ما کورته وړی دی، اوس زما ملگرو زما په زړه کې داشک اچولی دی چې ثواب به ورته نه ملاوېږي اونا جائزه هم دی، تاسو ماته د قرآن او حدیث په رڼاکې دا ووايي چې دا جائز دی او که نه؟ او که ناجائز وی ماته څه کول پکار دي؟

جواب: غالب خیال دادی چې ځینې حاجیان صاحبان د قرآن پاک دا نسخې قصد اړېږدي، یا خو ددې وجې نه چې هغوی یې لوستلی نه شي یا ددې وجې نه چې هغوی دې رسم الخط سره بلد نه وي، په دې صورت کې چې د قرآن پاک دا نسخې څوک هم راوچتې کړي دهغه له پاره جائز دي، مگر چونکې دا احتمال هم شته چې دچانه به هیرشوی وي؛ نو په دې صورت کې

...بقیه د تیر مخ].. علی المسجد جاز ویقرأ فیہ ولا یكون محصوراً علی هذا المسجد وبه عرف حکم نقل کتب

الارواق من محالها للانتفاع بها (شامی ج: ۴ ص: ۳۶۵)

[۱] ویکره ان یجعل شیئا فی کاغذة فیها اسم الله تعالی کانت الکتابه علی ظاهرها اوباطنها (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۲۲ الباب الخامس فی آداب المسجد والقبلة والمصحف وماکتب فیہ شیء من القرآن الخ)

دهغه مالک دطرف نه صدقه کول ضروري دي ددې وجې نه احتياط خبره داده چې که تاسو دقرآن پاک خان سره ساتل غواړئ؛ نو ددې قيمت صدقه کړئ^{۱۱}

❖ د روژې نيولو فضائل ❖

درمضان ادا

(لاندې تحرير يو مستقل او جامع مضمون دی چې په کې دروژې ضروري فضائل او مسائل دي او دروژوپه باره کې دځينو کوتا هيو نشاندې هم شوې ده، مناسب راته معلومه شوه چې دا، اپ کې مسائل، کې شامل کړل شي)

د رمضان د مياشتې فضيلت

دالله تعالى ارشاد دی: شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ أَقَمْنَا شَهْرَ مُنْكَمُ الشَّهْرَ فَلْيَصْنُوهُ ۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۖ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ. (البقره: ۱۸۵)

ترجمه: رمضان داسې مياشت ده چې په کې قرآن پاک نازل شوی، چې دخلکوله پاره د هدايت ذريعه دی او واضح دلائل پکې دي، سره دهغه کتابونو چې (ذريعه، هدايت (هم) دی. په حق او باطل، کې فيصله کونکي دي، نوچې کوم کس په دې مياشت درمضان کې موجودوي هغه ته ضرور ددې مياشتې روژې نيولي او کوم کس چې بيمار وي يا په سفر کې وي؛ نودنورو ورځو (هم دومره)، شمار کولو سره روژې نيول پرې په هغه باندې واجب دي الله تعالى ته تاسو سره په احکامو کې اساني کول منظور دي او تاسو سره په احکام او قوانين مقررولو کې گران والی منظور نه دی اوچې تاسو خلک دقضا شويو ورځو شمار پوره کړئ، (چې په ثواب کې مو کمی پاتې نه شي) لهذا تاسو خلک دالله تعالى لويي او ثناء بيانوي، په دې باندې ئې تاسوته يوه طريقه وښودله چې هغې سره به تاسو درمضان د برکاتو او ثمراتونه محروم پاتې نه شئ، او د عذر دوجې نه خاص درمضان دروژونه نيولو اجازت يې ځکه درکړی دی چې تاسو په دې نعمت باندې په اساني سره دالله تعالى شکر ادا کړئ. (ترجمه حضرت تهانوي رحمته الله)

۱ [فان كانت اللقطة شيئاً يعلم ان صاحبها لا يطلبها كالنواة وقشرالرمان يكون القاؤه اباحة حتى جازالانتفاع به من غير تعريف ولكنه يبقى على ملك مالكة لان التملك من الجهول لا يصح وفي البزاية لو وجدها مالكة في يده له اخذها (البحر الرائق ج: ۵ ص: ۱۶۵، طبع دارالمعرفة بيروت، شامي، كتاب اللقطة ج: ۴ ص: ۲۸۰)۔

احادیث مبارکه

حدیث: حضرت ابوهریره رضی اللہ عنہ نه روایت دی چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم وفرمایل: «کله چې رمضان داخل شي؛ نود آسمان دروازي پرانیستل شي،» اوپه یوروایت کې دي چې: دجنت دروازي اوپه یوروایت کې دي چې: درحمت دروازي پرانیستل شي، اودجهنم دروازي بندې کړل شي اوشیطانون په قید کې واچول شي. (بخاری اومسلم) ^(۱)

په یوبل روایت کې دي چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم وفرمایل: په تاسوباندې درمضان مبارکه میاشت راغلې ده، الله تعالی په تاسوباندې ددې روژه فرض کړې ده، په دې میاشت کې د آسمان دروازي پرانیستل شي. اوددوزخ دروازي بندې کړل شي اوسرکش شیطانان قید کړل شي اوپه دې کې دالله تعالی دطرف نه داسې شپه ده چې دزرومیاشتونه بهتره ده، کوم کس چې ددې دخیرنه محروم پاتې شو، هغه محروم شو. (احمد، نسائی، مشکوة) ^(۲)

په یوبل روایت کې دي چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم وفرمایل: کله چې درمضان لومړۍ شپه وي نوشیطانان اوسرکش پیریان قید کړل شي اوددوزخ دروازي بندې کړل شي اوددوزخ هیڅ دروازه خلاصه نه پاتي کیږي او د جنت دروازي پرانیستل شي، هیڅ دروازه یې بنده پاتې کیږي او یو اعلان کونکې (فرېسته) اعلان کوي چې: ای دخیرتلاش کونکو! مخکې راشئ، او د شر تلاش کونکو، ودرېږئ! اودالله تعالی دطرف نه ډیر خلک ددوزخ نه آزاد کړل شي او دا د رمضان په هره شپه کې کیږي. (احمد، ترمذی، ابن ماجه، مشکوة) ^(۳)

حدیث: حضرت سلمان فارسي رضی اللہ عنہ فرمایي چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم دشعبان په آخري ورځ موږ ته خطبه واوروله په هغې کې یې وفرمایل: ای خلکو! په تاسوباندې دیو ډیر لوې عظمت والامیاشت راروانه ده، په دې کې یوه شپه داسې ده چې دزرومیاشتونه بهتره ده، الله تعالی په تاسوباندې ددې روژې فرض کړې دي اوپه دې کې قیام (تراویح) یې نفل (سنت موکده) جوړ کړي دي، کوم

۱ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا دخل رمضان فتحت ابواب السماء، وفي رواية: فتحت ابواب الجنة وغلقت ابواب جهنم وسلسلت الشياطين، وفي رواية: فتحت ابواب الرحمة. متفق عليه (مشکوٰۃ المصابيح، كتاب الصوم، الفصل الاول ص: ۱۷۳).]

۲ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اتاكم رمضان شهر مبارك فرض الله عليكم صيامه تفتح فيه ابواب السماء وتغلق فيه ابواب الجحيم وتغل فيه مردة الشياطين لله فيه ليلة خير من الف شهر من حرم خيرها فقد حرم. رواه احمد والنسائي. (مشکوٰۃ المصابيح، كتاب الصوم، الفصل الثالث ص: ۱۷۳، طبع قديمى كتب خانه).]

۳ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا كان اول ليلة من شهر رمضان صفدت الشياطين ومردة الجن. وغلقت ابواب النار فلم يفتح منها باب وفتحت ابواب الجنة فلم يغلق منها باب. وينادى مناد يا باغي الخير اقبل ويا باغي الشر اقص. والله عتقاء من النار وذلك كل ليلة. رواه الترمذی وابن ماجه (مشکوٰۃ المصابيح، كتاب الصوم، الفصل الثاني ص: ۱۷۳، طبع قديمى كتب خانه).]

کس چې په دې کې دڅه ښیځنې (نفلي) کار په ذریعې سره دالله تعالیٰ تقرب حاصل کړي هغه داسې دې چا چې په غیر رمضان کې فرض ادا کړل او چا چې په دې کې فرض ادا کړل هغه داسې دي چې هغه په غیر رمضان کې اویا فرض ادا کړل، دادصبر میاشت ده اود صبر ثواب جنت دهی اودا د همدردۍ او غمخواری میاشت ده، په دې کې دمومن رزق پراخ کړل شی او چا چې په دې میاشت کې په چاروړه ماتې وکړ، نو دا دهغه له پاره دگناهونو بښنه اود دوزخ څخه خلاصی ذریعه ده او هغه ته به هم دروزه داربر ابر ثواب ملاوېږي، مگر دروزه دار په ثواب کې هیڅ کمی نه کیږي، موږ عرض وکړ: یا رسول الله ﷺ په موږ کې هریوکس ته هغه خیز میسر نه دی چې په هغه روزه ماتې وکړای شو؟ رسول الله ﷺ وفرمایل: الله تعالیٰ به داثواب هغه کس ته هم ورکوي چا چې اوبه ملاو کړل شویو شیدو یو غږپ، یا په یوه کجوره، یا داوبو په غږپ (گوټ)، باندې روزه ماتې وکړ او چا چې په روزه دار باندې په مړه خپته باندې ووی وخور له په هغه به الله تعالیٰ زما دحوض (کوثر) اوبه وڅښي چې تر هغه پورې به هیڅ کله نه تږی کیږي، تردې پورې چې جنت کې داخل شي (اوبه جنت کې دلورې تندې هیڅ سوال نشته)، داداسې میاشت ده چې ددې لومړۍ برخه رحمت، مینځنۍ برخه بښنه اوداخرې برخه ددوزخ نه دازادۍ ده او چا چې په دې میاشت کې دخپل غلام (نوکر) کار سپک کړ، الله تعالیٰ به دهغه بښنه وکړي او هغه به ددوزخ نه آزاد کړي (بیهقی شعب الایمان، مشکوة)^(۱۱)

حدیث: دحضرت ابن عمر رضی الله عنهما نه روایت دی چې نبی کریم ﷺ وفریل: د کال دشروع نه تراخه پورې درمضان له پاره جنت ښائسته کیږي، کله چې درمضان لومړی تاریخ وي؛ نو دعرش لاندې نه یوه هوا وچلیږي چې دجنت په پاڼو او حورو باندې ورشي، هغوی ووايي: اې زموږ رب! دخپلو بندگانو نه زموږ له پاره خاوندان جوړ کړه چې هغو سره زموږ سترگې یخې شي او موږ سره دهغوی سترگې یخې شي. (رواه الطبرانی فی شعب الایمان کافی مشکوة ورواه الطبرانی فی الکبیر والاوسط کافی المجمع ج: ۳ ص: ۱۴۲)^(۱۲)

۱ [وعن سلمان الفارسی رضی الله عنه رقال: خطبنا رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: يا ايها الناس! قد اظلكم شهر عظيم شهر مبارك شهر فيه ليلة خير من الف شهر جعل الله صيامه فريضة وقيام ليله تطوعا من تقرب فيه بمحصله من الخير كان كمن ادى فريضة فيما سواه ومن ادى فريضة فيه كان كمن ادى سبعين فريضة فيما سواه وهو شهر الصبر والصبر ثوابه الجنة وشهر المواساة وشهر يزاد فيه رزق المؤمن من فطر فيه صائما كان له مغفرة لذنوبه وعتق رقبة من النار وكان له مثل اجره من غير ان ينتقص من اجره شيء _ قلنا: يا رسول الله صلى الله عليه وسلم! ليس كلنا نجد ما نفطر به الصائم _ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم يعطى الله هذا الثواب من فطر صائما على فرقة لبن او تمر او شربة من ماء ومن اشبع صائما سقاها الله من حوضى شربة لا يظمأ حتى يدخل الجنة وهو شهر اوله رحمة واوسطه مغفرة وآخره عتق من النار، ومن خفف عن مملوكه فيه غفر الله له واعتقه من النار _ (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، الفصل الثالث، ص: ۱۷۳، ۱۷۴، قديمي كتب خانه) _

۲ [وعن ابن عمر رضی الله عنهما ان النبی صلى الله عليه وسلم قال: ان الجنة تزخر لرمضان من راس الحول الى حول قابل، قال: فاذا كان اول يوم من رمضان هبت ريح [بقیه حاشیه په راروانه صفحه.

حديث: حضرت انس رضي الله عنه فرمايي چې مادر رسول الله ﷺ نه په خپله دا حديث وارېده چې: رمضان راشي، په دې کې د جنت دروازې پرانيستل شي، د دوزخ دروازې بندې کړل شي، او شيطانانو ته طوق په غاړه کړل شي، هلاکت دی هغه کس له پاره چې دامياشت بيامومي او بياهم هغه ته بښنه ونه شي، چې په دې مياشت کې بښنه ونشو، نوکله به کيږي؟ (رواه الطبرانی فی الاوسط، وفيه الفضل بن عيسى الرقاشی وهو ضعيف كما في مجمع الزائد ج: ١ ص: ١٤٣)

د روژې فضيلت

حديث: د حضرت ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: چا چې دايمان په جذبې سره ثواب حاصلولوپه نيت سره د رمضان روژه ونيوله، دهغه د تير شويو گناهونو بښنه وشوه. (بخاری ومسلم، مشکوة) ^(١١)

حديث: د حضرت ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: (نيک، عمل چې انسان کوي نو (عام قانون دا دی چې) نيکي دلسونه واخله تراوسوه چنده پورې زياتيږي، مگر روژه ددې (قانون) نه مستثنی ده، ددې ثواب اندازو سره نه ورکول کيږي، ځکه چې هغه زما له پاره ده او زه به په خپله ددې (بې حده او بې حساب) بدلې ورکوم (او د روژې زما له پاره د کيدو سبب دا دی) چې هغه خپل خواهش او خوراک (څښاک) يوازې زما د رضا له پاره پرېږدي او د روژه دار له پاره دوه خوشحالي دي: يوه خوشحالي د روژه ماتي په وخت کې وي او دويمه خوشحالي به د رب سره دملاقات په وخت کې وي. او د روژه دار دخولې بوی (چې د معدې د تش والي له وجې راځي) دالله تعالی په نزد دمشک او عنبر نه زياته خوشبوداره ده الخ، (بخاری ومسلم، مشکوة) ^(١٢)

حديث: د حضرت عبدالله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: روژه او قرآن (قيامت په ورځ) د بندگانو شفاعت کوي، روژه وايي: اي زما ربه! مادي ټوله ورځ د خوراک څښاک او نورو خواهشاتو نه منع کړی و، لهدا دده په حق کې زما شفاعت قبول کړه!

... بقیه د تیر مخ].. تحت العرش من ورق الجنة على الحور العين فيقلن: يا رب! اجعل لنا من عبادک ازواجاً تقرهم اعیننا وتقر اعینهم بنا. رواه البيهقي الاحاديث الثلاثة في شعب الايمان. (مشکوة المصابيح، کتاب الصوم، الفصل الثالث ص: ١٧٤، طبع قديمی کتب خانه).

[١] وعن ابی هريرة رضي الله عنه: قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من صام رمضان ايماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه (مشکوة المصابيح، کتاب الصوم، الفصل الاول ص: ١٧٣ قديمی کتب خانه).

[٢] وعن ابی هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: كل عمل ابن آدم يضاعف الحسنة بعشر امثالها الى سبع مائة ضعف قال الله تعالى: الا الصوم فانه لي وانا اجزي به، يدع شهوته وطعامه من اجلي. للصائم فرحتان، فرحة عند فطره وفرحة عند لقاء ربه، ولخلاف فم الصائم اطيب عند الله من ربح المسك الخ (مشکوة المصابيح، کتاب الصوم، الفصل الاول ص: ١٧٣ طبع قديمی کتب خانه).

اوقران وایي چې مادی دشیپې له خوب نه محرومه کړی و چې دشیپې په لمونځ کې به یې دقرآن تلاوت کولو لهذادده په حق کې زما شفاعت قبول کړی، چنانچې ددواړو شفاعت قبلیري،،
(بیهي شعب الايمان، مشکوة) (۱۱)

رؤیت هلال

حدیث: د حضرت عائشې رضی اللہ عنہا نه روایت دی چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم به د شعبان (د تاریخونو) چې څومره نگه داشت فرمائیلو هغومره به ئې نورو میاشتونه فرمائیلو، ځکه چې د شعبان په اختتام باندې درمضان د آغاز دارومدار دې، بیارمضان په میاشت لیدو باندې به ئې روژه نیوله، اود مطلع ابرالود کیدو وجه سره به ئې په ۲۹ شعبان باندې میاشت، که په نظر رانغله نو (شعبان) دیرش ورځې به ئې پوره کولې او روژه به نیوله. (ابوداود، مشکوة) (۱۲)

د حضرت ابوهریره رضی اللہ عنہ نه روایت دې چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل: درمضان په خاطر د شعبان د میاشتي اهتمام کوی. (ترمذی، مشکوة) (۱۳)

پیشمنی کول

حدیث: د حضرت انس رضی اللہ عنہ روایت دې چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل: پیشمنی کوی، ځکه چې په پیشمنی کولو کې برکت دې. (بخاری و مسلم، مشکوة) (۱۴)

حدیث: حضرت عمرو بن عاص رضی اللہ عنہ روایت دې چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل: زمونږ اوداهل کتاب په مینځ کې د پیشمنی دخوراک فرق دې، (چې داهل کتاب داوډه کیدونه پس خوراک ځکاک منع وو، اومونږ ته د صبح صادق د طلوع کیدونه مخکې پورې اجازت شته. (مسلم، مشکوة) (۱۵)

۱ [وعن عبدالله بن عمر رضى الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: الصيام والقرآن يشفعان للعبد يقول الصيام اى رب انى منعتك الطعام والشهوات بالنهار فشفعنى فيه ، ويقول القرآن : منعتك بالليل فشفعنى فيه فيشفعان، رواه البيهقى فى شعب الايمان (مشكوة المصابيح ، كتاب الصوم ، الفصل الثالث ص: ۱۷۳ طبع قديمى كتب خانه)۔

۲ [وعن عائشة رضى الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يتحفظ من شعبان مالا يتحفظ من غيره ثم يصوم لرؤية رمضان فان غم عليه عدلثلاثين يوماً ثم صام (مشكوة المصابيح ، كتاب الصوم ، باب رؤية الهلال الفصل الثالث ص: ۱۷۴، طبع قديمى كتب خانه)۔

۳ [وعن ابى هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: احصوا! هلال شعبان لرمضان، رواه الترمذى (مشكوة المصابيح ، كتاب الصوم ، باب رؤية الهلال ، الفصل الثانى ، ص: ۱۷۴ طبع قديمى كتب خانه)

۴ [عن انس رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: تسحروا فان فى السحور بركة، متفق عليه (مشكوة المصابيح ، كتاب الصوم ، باب الفصل الاول ، ص: ۱۷۴ طبع قديمى كتب خانه)۔

۵ [وعن عمرو بن العاص رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: فصل ما بين صيامنا وصيام اهل الكتاب اكلة السحر (رواه مسلم (مشكوة المصابيح ، كتاب الصوم ، باب الفصل الاول ص: ۱۷۴)۔

د نمر پریوتونه پس په افطار کې جلدی کول

هديث: د حضرت سهل بن سعد رضي الله عنه روايت دی چې رسول الله ﷺ او فرمايل: خلق به هميشه په خير باندی وی ترڅو پورې چې «د نمر پریوتلو» نه پس په افطار کولو کې جلدی کوی. (بخاری او مسلم مشکوۍ) ^(۱۱)

هديث: د حضرت ابو هريره رضي الله عنه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: دين به غالب وي ترڅو پورې چې خلک په افطار (روژه ماتي) کولو کې بيره کوي، ځکه يهود او نصاری تاخير کوي. (ابوداود، ابن ماجه، مشکوۍ) ^(۱۲)

هديث: د حضرت ابو هريره رضي الله عنه روايت دی چې رسول الله ﷺ د الله تعالی دا ارشاد نقل کړی دی چې: ماته هغه بندگان له ټولونه زیات محبوب دي چې په روژه ماتي کې جلدی (بیره) کوي. (ترمذی مشکوۍ) ^(۱۳)

روژه په څه شي ماته کرل شي؟

هديث: د سلمان بن عامر رضي الله عنه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: کله چې په تاسو کې يو کس روژه ماتي کوي؛ نو کجورې سره دې روژه ماتي کوي، ځکه چې هغه برکت والا ده، او که کجوره پیدا نه شي نو او بوسره دې روژه ماتي کوي، ځکه چې هغه پاکوونکې دي. (احمد، ترمذی، ابوداود، ابن ماجه، دارمی، مشکوۍ) ^(۱۴)

هديث: حضرت انس رضي الله عنه روايت دی چې رسول الله ﷺ به د «مانېام» لمانځه نه مخکې تازه کجوروسره روژه ماتوله، او که تازه کجورې به نه وې؛ نو د وچې خرما څو دانوسره به يې افطار کولو او که هغه به هم میسر نه وې؛ نو څو غړپه اوبه به يې څښلې. (ابوداود، ترمذی، مشکوۍ) ^(۱۵)

۱ [وعن سهل رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يزال الناس بخير ما عجلوا الفطر، متفق عليه (مشکوۍ المصاييح، كتاب الصوم، باب الفصل الاول ص: ۱۷۵)۔]

۲ [عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يزال الدين ظاهراً ما عجل الناس الفطر لان اليهود والنصارى يوخرون، رواه ابوداود وابن ماجه (مشکوۍ المصاييح، كتاب الصوم، باب الفصل الثالث ص: ۱۷۵)۔]

۳ [وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: قال الله تعالى: احب عبادي الى اعجلهم فطراً. رواه الترمذی (مشکوۍ المصاييح، كتاب الصوم، باب الفصل الثاني ص: ۱۷۵، طبع قديمی)۔]

۴ [وعن سلمان بن عامر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا فطر احدكم فليفطر على تمرلانه بركة فان لم يجد فليفطر على ماء فانه طهور۔ رواه احمد والترمذی وابوداود وابن ماجه والدارمی۔]

مشکوۍ المصاييح، كتاب الصوم، باب الفصل الثاني ص: ۱۷۵)۔]

۵ [وعن انس رضي الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم يفطر.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه.]

د افطار (روژه ماتي) دعا

حديث: دابن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چې حضور صلی الله علیه و آله به کله روژه ماتي کولو، نو فرمايل به يې: **«ذهب الظمأ وابتلت العروق وثبت الاجران شاء الله...»** ^{۱۱۱}

ترجمه: تنده ماته شوه، کولمي لمدې شوې، او اجران شاء الله ثابت شو...

حديث: حضرت معاذ بن زهره رضي الله عنه فرمايي چې: کله چې به نبی کریم صلی الله علیه و آله روژه ماتي کولو: نو دا دعا به يې لوستله: **«اللهم لك صمت وعل رزقك افطرت...»** (ابوداود مرسلأ مشکوة) ^{۱۲۱}

ترجمه: اي الله! ما ستاله پاره روژه ونيوله اوستا په رزق مې ماته کړه!

حديث: د حضرت عمر بن خطاب رضي الله عنه نه د حضور صلی الله علیه و آله دا ارشاد نقل شوی دی چې: په رمضان کې د الله تعالی ذکر کونکي بېنل کيږي او په دې مياشت کې د الله تعالی نه غوښتونکي نامراد نه وي... (رواه الطبرانی فی اوسط، وفيه هلال بن عبدالرحمان وهو ضعيف كما في المجمع ج: ۳ ص: ۱۴۳)

حديث: ابوسعید خدری رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله علیه و آله وفرمايل: ،، بيشکه درمضان په هره ورځ د الله تعالی د طرف نه ډير خلک (ددوزخ) نه ازاديږي او د هر مسلمان په شپه ورځ کې يوه دعا قبلينږي. (رواه البزاز وفيه ابا بن عياش وهو ضعيف، مجمع الزوائد: ج: ۳ ص: ۱۳۴)

حديث: د حضرت ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله علیه و آله وفرمايل: د دريو کسانو دعا نه رد کيږي: دروژه دار، تردې پورې چې روژه مته کړي، د عادل حاکم او د مظلوم، الله تعالی هغه دوریځونه پورته کړي او دهغې له پاره د آسمان دروازې پرانيستل شي او رب تعالی فرمايي: زما دې په خپل عزت قسم وي، زه به ضرور ستا مدد کوم، اگرکه څه موده پس يې وکړم (احمد، ترمذی، ابن حبان، مشکوة، ترغيب) ^{۱۳۱}

حديث: عبدالله بن ابی مليکه رضي الله عنه د حضرت عبدالله بن عمرو بن عاص (رضی الله عنهما) نه روايت کوي چې رسول الله صلی الله علیه و آله وفرمايل: دروژه دار دعا دروژه ماتې په وخت کې نه رد کيږي او

... بقیه د تیر مخ].. قبل ان یصلی علی رطبات فان لم تکن رطبات فتميرات فان لم تکن تميرات حساحسات من ماء. رواه الترمذی، و ابوداؤد (مشکوۃ المصابیح، کتاب الصوم، باب الفصل الثاني ص: ۱۷۵)۔

۱ [وعن ابن عمر رضي الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم اذا افطر قال: ذهب الظمأ وابتلت العروق وثبت الاجران شاء الله] رواه ابوداؤد (مشکوۃ المصابیح، کتاب الصوم، باب الفصل الثاني ص: ۱۷۵)۔

۲ [وعن معاذ بن زهرة رضي الله عنه قال: ان النبي صلى الله عليه وسلم كان اذا افطر قال: لك صمت وعلى رزقك افطرت. رواه ابوداؤد مرسلأ (مشکوۃ المصابیح، کتاب الصوم، باب الفصل الثاني ص: ۱۷۵)۔

۳ [وعن ابي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ثلاثة لا ترد دعوتهم: الصائم حين يفطر والامام العادل ودعوة المظلوم يرفعها الله فوق الغمام وتفتح لها ابواب السماء ويقول الرب: وعزتي و جلالی! لانصرنك ولو بعد حين] رواه الترمذی (مشکوۃ المصابیح، کتاب الدعوات، الفصل الثاني ص: ۱۹۵)

حضرت عبداللہ ﷺ به دروژہ ماتي په وخت کې دادعا کوله:

اللهم اني اسئلك برحمتك التي وسعت كل شيء ان تغفر لي. (بيهقي، ترغيب) ^(۱۱)

ترجمه: اي الله! زه تاته سوال کوم ته مادهغه رحمت په طفيل چې په هرشي باندې حاوي دی، زما بښنه وکړه!،

درمضان آخري عشره

حديث: حضرت عائشې رضي الله عنها نه روايت دی چې رسول الله ﷺ به درمضان په آخري عشره کې داسې عبادت او محنت کولو چې په نورو وختونو کې به نه و. (صحيح مسلم، مشکوة) ^(۱۲)

حديث: حضرت عائشې رضي الله عنها نه روايت دی چې کله به درمضان آخري عشره راغله؛ نو حضور ﷺ به لنګ بڼه مضبوط وتړلو (دهمت ملا به يې کلکه وتړله) په خپله به هم ټول شپه بيدار و او کور والا به يې هم بيدار ساتل. (بخاري و مسلم، مشکوة) ^(۱۳)

ليلة القدر

حديث: حضرت انس رضي الله عنه روايت دی چې رمضان المبارک راغی؛ نو رسول الله ﷺ وفرمايل: ،، بيشکه دامياشت په تاسو باندې راغلي ده او په دې کې يوه شپه داسې ده چې د زرو مياشتو نه بهتره ده، کوم کس چې ددې شپې نه محرومه شو، هغه دهرخيرنه محرومه شو، او ددې د خيرنه به هيڅ يو کس محروم نه پاتې کېږي، له بدقسمته او بې برخې څخه پرته. (ابن ماجه، واسناده حسن ان شاء الله، ترغيب) ^(۱۴)

حديث: حضرت عائشې رضي الله عنها نه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: ليلة القدر درمضان په آخري عشره کې په طاقو شپو کې ولټوي! (صحيح بخاري، مشکوة) ^(۱۵)

۱ [عن عبدالله يعني ابن مليكة عن عبدالله يعني ابن عمرو ابن العاص رضى الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان للصائم عند فطره لدعوة ما ترد قال: وسمعت عبدالله يقول عند فطره: اللهم اني استالك برحمتك التي وسعت كل شيء ان تغفر لي. رواه البيهقي (الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۸۹ طبع دار احياء التراث العربي بيروت).]

۲ [عن عائشة رضى الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يجتهد في العشر الاواخر ما لا يجتهد في غيره. رواه مسلم (مشكوة المصابيح، باب ليلة القدر، الفصل الاول ص: ۱۸۲).]

۳ [وعن عائشة رضى الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا دخل العشر شد ميزره واجى ليله وايظ اهل متفق عليه - (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، باب ليلة القدر، الفصل الاول ص: ۱۸۲).]

۴ [وعن انس بن مالك رضى الله عنه قال: دخل رمضان فقال: رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان هذا الشهر قد حضركم وفيه ليلة خير من الف شهر، من حرمها فقد حرم الخير كله، ولا يحرم خيرها الا محروم. رواه ابن ماجه واسناده حسن ان شاء الله (الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۹۹ طبع دار احياء التراث العربي بيروت).]

۵ [عن عائشة رضى الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ... [بقية حاشية په راروانه صفحه].]

حديث: حضرت انس رضي الله عنه روايت دى چې رسول الله ﷺ وفرمايل: „كله چې ليلة القدر راشي جبرائيل عليه السلام د فرښتو د يوې ډلې سره نازليري او هربنده چې په ولاړه ياپه ناسته د الله تعالى ذكر كوي په دې كې تلاوت، تسبيح و تهليل اونوافل وغيره ټول شامل دي، غرض دا چې په هرې طريقې سره عبادت كې مشغول وي، دهغه له پاره درحمت دعاگانې كوي،، (بيهقي شعب الايمان، مشكوة) ^{١١١} ٥

د ليلة القدر دعا

حديث: حضرت عائشې رضي الله عنها روايت دى چې ماعرض وكړ: يا رسول الله ﷺ، داراته وفرماي چې كه ماته معلومه شي چې دا ليلة القدر دى نوڅه ولولم؟ ويې فرمايل، دادعا ولوله:

„اللهم انك عفوت حب العفو فاعف عني،، (احمد، ترمذی، ابن ماجه، مشكوة) ^{١٢١}

ترجمه: اي الله اته ډېر معاف كونكى يې، معاف كول خوښوي مامعاف كړې!،،

له عذر پرته د رمضان روژه نه نيول

حديث: حضرت ابوهريره رضي الله عنه روايت دى چې رسول الله ﷺ وفرمايل: چا چې له عذر او ناروغۍ پرته د رمضان يوه روژه پرېښوده، نو كه ټول عمر روژې ونيسي هغه د دې تلافي نه شي كولى. (دويم وخت كې روژه نيولوسره به اكر چې فرض اداسي خود رمضان المبارك بركت او فضيلت حاصلول ناممكن دي) (احمد، ترمذی، ابوداود، ابن ماجه، دارمی، بخاری فی ترجمة الباب، مشكوة) ^{١٣١}

...بقية د تير مخ].. تحروا ليلة القدر في الترمين العشر الاواخر من رمضان - رواه البخارى (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، باب ليلة القدر، الفصل الاول ص: ١٨١)۔

١ [وعن انس رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا كان ليلة القدر نزل جبريل عليه السلام في كبكة من الملائكة يصلون على كل عبد قائم او قاعد يذكر الله عز وجل الخ، رواه البيهقي في شعب الايمان (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، باب ليلة القدر، الفصل الثالث ص: ١٨٢)۔

٢ [عن عائشة رضى الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم! ارييت ان علمت اى ليلة ليلة القدر ما اقول فيها؟ قال: قولى: اللهم انك عفوٌ تحب العفو فاعف عني، رواه احمد وابن ماجه والترمذى وصححه (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، باب ليلة القدر، الفصل الثاني ص: ١٨٢، طبع قديمى كتب خانه)۔

٣ [وعن ابى هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من افطروا من رمضان من غير رخصة ولا مرض لم يقض عنه الصوم الدهر كله وان صامه. رواه احمد والترمذى وابوداود وابن ماجه والدارمى والبخارى في ترجمة الباب (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، باب تزيه الصوم، الفصل الثاني ص: ١٧٧، طبع قديمى)۔

د رمضان خلور عملونه

حديث: حضرت سلمان فارسي رضي الله عنه د حضور صلی الله علیه و آله دا ارشاد مبارک نقل کوي چې: په رمضان المبارک کې د خلوروشيانو کثرت کوي، دوه خوداسې دي چې تاسوبه يې په ذريعه خپل رب راضي کړي، او دوه داسې دي چې تاسودهغو نه بې نيازه کيدای نه شي، لومړنۍ دوه خبرې چې په ذريعه يې تاسو خپل رب راضي کړي دادي: لا اله الا الله، گواهي ورکول او استغفار کول، او دوه نور شيان چې تاسو ترې بې نيازه کيدای نه شي دادي چې: تاسو د الله تعالی نه د جنت سوال کوئ او د جهنم نه پناه غواړئ (ابن خزيمه، ترغيب) ^{۱۱}

تراويح

حديث: د حضرت ابوهريره رضي الله عنه روايت دی چې رسول الله صلی الله علیه و آله وفريل چاچې دايمان په جذبې او ثواب په نيت سره د رمضان روژه ونيوله، دهغه مخکيني گناهونه وبنډل شو، او چاچې د رمضان په شپو کې قيام وکړ دايمان په جذبې او ثواب په نيت سره، دهغه تيرشوي گناهونه وبنډل شو، او چاچې دليله القدر قيام وکړ دايمان په جذبې او ثواب په نيت سره، دهغه مخکيني گناهونه وبنډل شو. ، (بخاری و مسلم، مشکوة) ^{۱۲}

اوپه يوبل روايت کې دي چې دهغه مخکيني اوروستني گناهونه وبنډل شو. ، (نسائي، ترغيب) ^{۱۳}

اعتکاف

حديث: د حضرت حسين رضي الله عنه روايت دی چې رسول الله صلی الله علیه و آله وفرمايل چې چا د رمضان داخري لسو ورځو اعتکاف وکړ، هغه ته به د دوه حجونو او دوو عمرو ثواب ملاوړي. (بيهقي، ترغيب) ^{۱۴}

۱ [وعن سلمان رضى الله عنه قال: خطبنا رسول الله صلى الله عليه وسلم في آخر يوم من شعبان قال: واستكثروا فيه من اربع خصال خصلتين ترضون بهما ربكم، وخصلتين لا غناء بكم عنهما، فاما الخصلتان اللتان ترضون بهما ربكم: شهادة ان لا اله الا الله وتستغفرونه، واما الخصلتان اللتان لا غناء بكم عنهما فلتسالون الله الجنة، وتعوذون به من النار..... الخ. رواه ابن خزيمة في صحيحه (الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۹۵، طبع دار احياء التراث العربى بيروت) -

۲ [وعن ابي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من صام رمضان ايمانًا واحتسابًا غفر له ما تقدم من ذنبه، ومن قام رمضان ايمانًا واحتسابًا غفر له ما تقدم من ذنبه، ومن قام ليلة القدر ايمانًا واحتسابًا غفر له ما تقدم من ذنبه ستمفق عليه (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، الفصل الاول ص: ۱۷۳، طبع قديمى كتب خانه) -

۳ [وفي رواية النسائي قال: وفي حديث قتيبة: وما تاخر (الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۹۰) -

۴ [روى عن على بن حسين عن ابيه رضى الله عنهم قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من اعتكف عشرًا في رمضان كان كحجتين وعمرتين. رواه البيهقي (الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۹۹، طبع بيروت) -

حديث: د حضرت ابن عباس رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: چاچې د الله تعالى درضا له پاره ديوي ورځې اعتكاف هم وکړ، الله تعالى به دهغه اود دوزخ په مينځ کې داسې درې خندقونه جوړ کړي چې د هر خندق فاصله به د مشرق او مغرب نه زياته وي. ، ، (طبرانی، اوسط، بيهقي، حاکم، ترغيب) ^(۱۱)

روژه ماتي کول

حديث: حضرت زيد بن خالد رضي الله عنه روايت دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي: چاچې په روژه دار روژه ماته کړه يا چا غازي ته يې د جهاد سامان ورکړ هغه ته به هم دومره اجر ملاويږي. (بيهقي، شعب الايمان، بغوی، شرح السنة، مشکوة) ^(۱۲)

په رمضان المبارک کې د قرآن پاک دور، جود و سخاوت

حديث: د حضرت ابن عباس رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله ﷺ په جود او سخاوت کې د ټولو انسانانو نه زيات و، او په رمضان المبارک کې حضرت جبرائيل عليه السلام به حضور ﷺ ته راتلو؛ نو د حضور ﷺ جود او سخا به نوره هم زياته شوه، حضرت جبرائيل عليه السلام به د رمضان په هره شپه کې حضور ﷺ ته راته، د حضور ﷺ سره به يې د قرآن پاک دور کولو، په دغه وخت کې به د حضور ﷺ فياضي، سخاوت، او نفع رساني درحمت دباد نه هم زيات و. (صحيح بخاری) ^(۱۳)

د روژه دار له پاره پرهيز

حديث: د حضرت ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي چې: کوم کس چې د (روژې په حالت کې) بيهوده خبرې (مثلاً، غيبت، بهتان، کنخل، لعن طعن، غلط بياني وغيره)، اود گناه کارونه پري نه بنودل؛ نو الله تعالى ته هيڅ حاجت نشته چې دی دې خپل خوراک

[۱] وعن ابن عباس رضي الله عنهما ومن اعتكف يوماً ابتغاء وجه الله تعالى جعل الله بينه وبين النار ثلاث خنادق ابعد مما بين الخافقين - رواه الطبراني في الاوسط والبيهقي واللفظ له والحاكم مختصراً (الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۱۵۰، طبع دار احياء التراث العربي بيروت) -

[۲] وعن زيد بن خالد رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من فطر صائماً او جهز غازياً فله مثل اجره. رواه البيهقي في شعب الايمان ومحى السنة في شرح السنة وقال صحيح (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، باب الفصل الثاني ص: ۱۷۵، طبع قديمي كتب خانه) -

[۳] عن ابن عباس رضي الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم اجود الناس واجود ما يكون في رمضان حين يلقاه جبريل كان جبريل يلقاه في كل ليلة من رمضان فيدارسه القرآن فلرسول الله صلى الله عليه وسلم اجود بالخير من الريح المرسلة (صحيح البخاري، كتاب المناقب، باب صفة النبي صلى الله عليه وسلم ج: ۱ ص: ۵۰۲، طبع نور محمد كراچي) -

څښاک پرېږدي. (بخاری مشکوۍ) ^{۱۱۱}

حديث: د حضرت ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي چې: ډېر روژه دار داسې دي چې هغوی ته دخپلې لورې اوتندې پرته نور هيڅ حاصل نه شي، «ځکه چې هغوی په روژه کې هم بدگويي، بدنظري، اوبد عملي نه پرېږدي» او ډېر د شپې قيام کونکي دي چې هغوی ته په قيام کې دوینس پاتې کیدونه پرته نور هيڅ حاصل نه شي (دارمی، مشکوۍ) ^{۱۲۱}

حديث: د حضرت ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي چې: روژه ډال دی (دنفس او شيطان د حملې نه بچ کول کوي، اود گناهونو نه هم بچ کول کوي، اود قيامت په ورځ به مود جهنم داور نه هم بچ کوي، کله چې په تاسو کې دچا روژه وي؛ نو بې کاره خبره دې نه کوي، نه دې شور جوړوي، که يوکس دهغه سره جنگ جگړه کوي (نوپه زړه کې د ووايي يا هغه ته دې په ژبې سره ووايي) چې زه روژه داريم، (ددې وجې نه تاته جواب درکولی نه شم چې روژه په دې کې مانع ده) (بخاری و مسلم، مشکوۍ) ^{۱۳۱}

حديث: د حضرت ابو عبیده رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي چې: روژه ډال دی ترڅو پورې چې هغه ونه شلول شي، ، (نسائی، ابن خزيمه، بیهقي، ترغيب) ^{۱۴۱}

اوپه يوبل روايت کې دي چې: عرض وکړل شو: يا رسول الله! څه شي سره شليرې؟
ويي فرمايل، «دروغ او غيبت سره»، (طبرانی فی الاوسط عن ابی هريره رضي الله عنه ترغيب) ^{۱۵۱}

حديث: حضرت ابوسعید خدری رضي الله عنه نه روايت دی چې نبی کریم ﷺ فرمايلي دي: چا چې د رمضان روژه ونیوله، اوددې حدونه يې وپيژندل، او کومو شيانو نه چې پر هيز کول غواړي دهغو

۱ [عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من لم يدع قول الزور والعمل به فليس لله حاجة في أن يدع طعامه وشرابه. رواه البخاري (مشکوۍ المصاييح، باب تزیه الصوم، الفصل الاول ص: ۱۷۶)۔

۲ [وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: كم من صائم ليس له من صيامه الا الظما وكم من قائم ليس له من قيامه الا السهر. رواه الدارمي (مشکوۍ المصاييح، باب تزیه الصوم، الفصل الثاني ص: ۱۷۷)۔

۳ [وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: والصيام جنة وإذا كان يوم صوم أحدكم فلا يرفث ولا يصغب فان سابه احد او قاتله فليقل: اني امرؤ صائم. متفق عليه (مشکوۍ المصاييح، كتاب الصوم، الفصل الاول ص: ۱۷۳، ايضاً: الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۱۴۷)۔

۴ [عن أبي عبيدة قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: الصيام جنة ما لم يخرقها. رواه النسائي باسناد حسن وابن خزيمة في صحيحه ورواه الطبراني في الاوسط من حديث أبي هريرة (الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۱۴۷)۔

۵ [ورواه الطبراني في الاوسط من حديث أبي هريرة، وزاد: قيل وم يخرقها؟ قال: بكذب او غيبة (الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۱۴۷، طبع دار احياء التراث العربي بيروت)۔

نه يي پرهيز وکړ، نوداروژه به دهغه له پاره دتيرشو وگناهونو کفاره وي.^(١) (صحيح ابن حبان، بيهقي، ترغيب)

د دوو ښځو کيسه

حديث: حضرت عبيد الله بن رسول الله ﷺ ازاد کړل شوی غلام وايي چې: يو کس حضور ﷺ ته عرض وکړ چې: دلته دوو ښځو روژه نيولې ده او دتندې له وجې دمرگ تر حد پورې رسيدلې دي حضور ﷺ خاموشي او اعراض وفرمايل، هغه په دويم ځل عرض وکړ (غالبا د غرمې وخت و) چې يا رسول الله ﷺ، والله يا خوبه هغه مړی شوی وي يا به مرگ ته نژدې وي، حضور ﷺ يوه لويه پياله راوغوښته او يوې ته يې وفرمايل چې په دې کې قی وکړه، هغې دوينې، پيپ اوتازه غوښې وغيره قی وکړ، چې په هغه نيمه پياله ډکه شوه، بيا يې دويمې ته د قی کولو حکم ورکړلو، اودهغې په قی کې هم وينا، پيپ، او غوښه راوتله، چې هغې سره پياله ډکه شوله، حضور ﷺ او فرمايل چې: دوی دالله تعالی حلال کړې شوې څيزونو باندې روژه اونيوله او حرام کړې شوې څيز سره ئې روژه خرابه کړله، چې يوبل سره کيښاستلې او د خلقو غوښې ئې خوړلې (يعنی غيبت ئې شروع کړلو) (مسند احمد ج: ٥، ص: ٤٣٠، مجمع الزوائد ج: ٣، ص: ١٧١)^(٢)

د روژې درجې

حجة الاسلام امام غزالی قدس سره فرمائي چې: دروژې درې درجې دي. ١: عام، ٢: خاص، ٣: خاص الخاص. عام روژه خوهم دغه ده چې دخيتي او شرمگاه د تقاضونه پرهيز او کړی. دکوم تفصيل چې د قی په کتابونو کې درج دي او خاص روژه داده چې سترگې، غوږونه، ژبه، لاس، خپې، او نور اندمونه دگناه نه بچ کړی. دا د صالحينو روژه ده. او په دې د شپږو خبرو اهتمام لازم دي.

اول: دسترگو حفاظت، چې سترگې دهر مذموم او مکروه او دالله تعالی د يادنه غافل کونکي څيزنه بچ اوساتي. دحضور ﷺ ارشاد دي چې: نظر د شيطان د غشونه په زهرو کې ککړ شوې

[١] وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من صام رمضان وعرف حدوده وتحفظ مما ينبغي له ان يتحفظ كفمنا قبله، رواه ابن حبان في صحيحه والبيهقي (الترغيب والترهيب ج: ٢، ص: ٩١ طبع بيروت)۔

[٢] عن عبيد مولى رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ان امرأتين صامتا وان رجلاً قال: يا رسول الله! ان ههنا امرأتين قد صامتا وانهما قد كادتا ان تموتا من العطش. قال: فجيء بقدر اوعس فقال لاحدهما: قی افقاء قیخا او دماً وصديداً ولحماً حتى ملأت نصف القدح، ثم قال للآخرى: قی افقاء من قیخ ودم وصديد ولحم عبيط وغيره حتى ملأت القدح ثم قال: ان هاتين صامتا عما احل الله لهما وافطرتا على ما حرم الله عز وجل عليهما، جلست احدهما الى الاخرى فجعلتا كلان لحوم الناس (مسند احمد ج: ٥، ص: ٤٣٠، مجمع الزوائد ج: ٣، ص: ١٧١)۔

يوغشي دې پس چا چې دالله تعالى دويرې نه بدنظر پريښودلو، الله تعالى به هغه داسې ايمان نصيب کړي چې دهغې خوږوالي به په خپل زړه کې محسوسوي. (رواه الحاكم، ج: ٤، ص: ٣١٤٥، وصحه من حديث حذيفة رضي الله عنه وتعقبه الذهبي فقال اسحاق رواه وعبد الرحمن هو الواسطي ضعفه، ورواه الطبراني من حديث عبدالله بن مسعود رضي الله عنه، قال الهيثمي وفيه عبدالله بن اسحاق الواسطي وهو ضعيف، مجمع الزوائد ج: ٣، ص: ٦٣)

دويم: دژبې حفاظت، چې بيهوده خبرې، دورغ، غيبت، د دروغو قسم، جنگ جهگړونه نې محفوظ اوساتي. دادژبې روژه ده. دسفيان ثوري رضي الله عنه قول دې چې غيبت کولوسره روژه ماتيرې، مجاهد رضي الله عنه فرماني چې غيبت اودروغوسره روژه ماتيرې، اودحضور صلی الله علیه و آله ارشاد مبارک دې چې روژه د هال دې پس کله چې په تاسو کې دچاروژه وی نونه دې بيهوده خبرې کوي اونه دې دجهالت کارکوي، او دۀ سره څوک جنگ جگهره يا کنځل ورته اوکړي نوورته دې اوواني چې زما روژه ده...، (صاح)

درېم: د غوږونو حفاظت، چې دحرام اومکروه څيزونو د اوريدلو نه پرهيز اوکړي، ځکه چې کومه خبره په ژبې سره کول حرام دی دهغې اوريدل هم حرام دی.

څلورم: دباقي اندامونو حفاظت، دلاسو خپواو نورواندامونه دحرام اومکروه کارونونه منع محفوظ ساتل، اودروژه ماتي په وخت کې څه مشتبه څيز په خيټه کې وانچوي، ځکه چې ددې هيڅ معنی نشته چې ټوله ورځ خودې ته په حلال روژه اونيسي اوماښام دې په حراموماته کړي.

پنځم: دروژه ماتي په وخت کې حلال خوراک هم دومره اونه خوړلې شي چې ترپوزې پورې راشي، دحضور صلی الله علیه و آله ارشاد مبارک دې چې دخيټې نه بدتره بل څه لوبښې نشته، کوم چې بنده دکړي...، (رواه احمد والترمذي وابن ماجه والحاكم من حديث مقدم بن معديکرب رضي الله عنه) اوکله چې په ماښام کې دټولې ورځې کسزپوره کړي نوبياروژې سره شيطان مغلوب کول اونفس شهواني طاقت ماتولومقصد څنگه حاصلیدی شي؟

شپږم: اوروژه ماتي په وخت کې دهغه حالت دخوف اورچاپه مينځ کې مضطرب وي، چې نه ده معلومه دهغه داروژه دالله تعالى په دربار کې منظور شوه يانه، په اولنی صورت کې داکس مقرب بارگاه جوړشو، اوپه دويم صورت کې مطرودمردودشولو، هم دغه کیفیت دهرعبادت نه پس کيدل پکار دی.

اودخاص الخاص روژه داده چې ددنياوي افکارونه دزړه روژه وي، اوله الله تعالى پرته له نورو شيانو بالکل منع کړل شي، البته هغه دنيا چې ددين له پاره مقصودوي، هغه دنيا نه ده، بلکه د آخرت توبنه ده، په هر حال دالله تعالى ذکر او د آخرت فکر پريښودل او نورو امورو کې زړه مشغولولو سره داروژه ماته شي، دارباب قلوب قول دی چې د ورځې کاروبار کې دا فکرکول چې د ماښام له پاره روژه ماتي مهيا شي داهم ديوي درجې خطاده، گويادالله تعالى په فضل

اودهغه په رزق موعود باندې ددې کس کلک اعتماد نشته، دادانياء (عليهم السلام)،
صديقينو اومقربينو روژه ده. (احياء العلوم ج: ۲ ص: ۱۶۸، ۱۶۹، ملخصاً)

په روژه کې نقصانونه

حضرت حکيم الامت مولانا شرف علي تھانوي (قدس سره) په اصلاح انقلاب... کې په تفصيل سره دهغو نقصانونو ذکر کړی دی، چې دروژې په باره کې کيږي، ددې کتاب مطالعه کول پکار دي چې ددې ټولو نقصانونو ازاله وکړل شي، دلته ترې يودوه اقتباسه نقل کيږي، زما په وړاندې د مولانا عبدالباري ندوي کتاب، جامع المجددين، دی دالاندیني اقتباسات هم دهغه نه منتخب شوي دي.

ډير خلک له څه قوي عذر پرته روژه نه نيسي، په دوی کې ډير خويې دکم همتۍ له وجې نه نيسي، هم دغه شان يوصاحب چاچې په ټول عمر کې يوه روژه هم نيولې نه وه اودايې گڼله چې پوره به يې نه کړل شي هغه ته وويل شو چې ته بطور امتحان اونيسه، ويې نيوله او پوره يې کړه، بيا دهغه همت جوړ شو او دروژون يې شروع کړل، څومره د افسوس خبره ده چې هيڅ دنيولو کوشش يې نه وکړی، دا پوخ يقين يې جوړ شوی و چې نيوی يې نشي، داخلک دې لېشان سوچ وکړي او ددې گوري چې که ډاکټر ورته وويل چې نن ټوله ورځ مه څه خوره مه څه څکښه، که نه، په فلاني مرض کې به راگير شي، نو هغه ديوې ورځې له پاره ويلې وي اودې به دوه ورځې څه نه خوري، احتياط هم په دې کې دی.

افسوس! خدای پاک يوازې دا غواړي چې دورځې ډوډۍ مه خورئ اود خوراک څښاک په باره کې يې مهلک وعيدونه اورولي دي اودهغه دقول دطبيب دقول برابر هم وقعت نشته. ان الله وانا اليه راجعون،،

دځينو دابې وقعتي تربد عقيدگي پورې ورسپړي چې دروژې د ضرورت نه قسم قسم انکارونه کوي، مثلاً: روژه د قوت بهيميه د ماتولو له پاره ياد تهذيب نفس له پاره ده، اوموږ د علم په ذريعه دا تهذيب حاصل کړی دی....

اوځينې دتهذيب نه مخکې تير شي اودگستاخي اوتوکو کلمات وايي مثلاً: روژه دې هغه کس نيسي چاکره چې څه دخوراک نه وي، يا وروره! موږ خوځان له لوږې نه شو وژلی، نودا دواړه فريقه دروژې د فرضيت نه د انکار په وجه دکافرو په زمره کې داخل دي، دلومړي فريق قول محض ايمان ماتوونکی دی، اود دويم ايمان ماتوونکی هم اوزره ماتوونکی هم دی....

اوځينې له عذر پرته روژه نه ترک کوي مگر ددې تمينه کوي چې دا عذر شرعاً معتبر دی اوکه نه؟ په معمولي بانه باندې روژه ماته کړي، مثلاً: که ديو منزل سفروي روژه ماته کړي، که څه د محنت مزدوري کار وي؛ نور روژه پرېږدي، په يوې طريقې سره دابغير د عذر نه روژه ماتولو والا نه هم زيات قابل مذمت دی، ځکه چې دا خلک خپل ځانونه معذور او بې گناه گڼي، حالانکې هغوی شرعاً معذور نه وي ددې وجې نه گناهگار به وي....

دځينو خلکو روژه نه نيول خود شرعي عذر له وجې وي، مگر دهغوی نه دا کوتاهي کيږي چې په ځينو وختونو کې ددې عذر در رفع کيدو څه وخت دور ځې باقي پاتې وي، شرعاً په باقي ورځ کې دخوراک څښاک نه بنديدل واجب وي، مگر هغوی ددې پرواه نه کوي مثلاً: د شرعي سفر نه ماسپښين واپس راغی، يازنانه ماسپښين وخت کې دحيض نه پاکه شوه، نوهغې ته ترمانښام پورې خوراک څښاک کول پکار نه دي، ددې مسائلو او احکامو علاج تعليم او تعلم دی...

ځينې خلک په خپله خور وژه نيسي، خو په بچيو باندې (باوجود ددې چې هغوی دروژې نيولو قابل وي) روژې نه نيسي، ښه پوهيدل پکار دي چې دبالغيدونه مخکې په ماشومانو باندې روژې نيول واجب نه دي، خو دې سره دانه لزميږي چې دهغوی مشران دې هم په دوی نه نيسي، څنگه چې دلمانځه له پاره دعدم بلوغ باوجود هغوی ته تاکيد کول، بلکې په نه کولو يې وهل ضروري دي؛ نوهمدغه شان دروژې له پاره هم دي، فرق يوازې دومره دی چې په لمونځ کې د عمر قيد دی، او په روژه کې دارومدار په برداشت باندې دی، (چې ماشوم دروژې نيولو طاقت لري) په دې کې رازدادی چې ديو کار ناڅاپه پابنده کيدل گران وي؛ نوکه دبالغيدونه وروسته تمام احکام شروع شي؛ نو په يوځای پرې زيات بوج راپريوځي، دشريعت رحمت دادی چې دمخکې نه په مزه مزه دټولو کارونو عادت جوړولو قانون يې مقرر کړی دی.

ځينې خلک په نفس روژه کې خوکمی زياتی نه کوي، خو روژه يوازې دصورت نوم گڼي اودسهارنه واخله ترمانښام پورې (دختې او شرمگاه) بند ساتلو باندې اکتفا کوي، حالانکې دروژې نفس صورت په مقصود کيدوسره سره څه نور حکمتونه هم دي، دکومويه باره کې چې په قرآن پاک اشاره، بلکې صراحت شوی دی چې **لعلکم تتقون...** داتول نظر انداز کوي اوخپله روژه، محض جسدې روح، جوړ کړي، خلاصه ددې حکمتونو دگناهونو او منهياتونه منع کيدل دي؛ نوظاهره ده چې اکثر خلک په روژه کې دگناهونو نه بچ کيږي، که دغيبت عادت پکې و؛ نوهغه بددستور په کې وي، که د بدن گاهې عادي و، نونه يې پريږدي، که دحقوق العباد په کوتاهيو کې راگيږو، نودهغې صفايي نه کوي، بلکې دځينو گناهونه خو پکې زيات شي، چېرته په دوستانو کې کښي چې روژه به لنډه کړو، او خبرې شروع کړي چې په هغې کې زياته برخه دغيبت وي، يا چوسر، گنجفه، تاش، هارمونيم، گراموفون را واخلې او ورځ پرې تېره کړي، نوددې روژې نه څه فائده حاصله شوه؟ دومره خبره يې په عقل کې نه راځي چې خوراک څښاک چې فی نفسه مباح دي، کله چې هغه په روژه کې حرام شو؛ نو غيبت اونور گناهونه چې په خپله هم حرام دي په روژه کې به څومره سخت حرام وي؟ په حديث شريف کې دي چې کوم کس چې بدگفتاري او بدکرداری پرې نږدي، دالله تعالی په دې هيڅ پرواه نشته چې هغه خپل خوراک څښاک پريږدي، ددې نه څوک دا گڼي چې روژه بالکل ونه شوه لهذا دنيولويې څه فائده؟ روژه خوبه وشي، خودادنی درجې به وي.

لکه څنگه چې شل، گوډ، گنجی، کون بنده، بنده خووي، مگر ناقص وي، لهزاروږه نه نيول ددې نه هم سخت دي، ځکه چې د ذات سلب کول د صفاتو د سلب کولونه زيات سخت دي. بيا حضور ﷺ دروژې د خرابولو گناهونو (غيبت وغيره) نه د بچ کيدو تدبير هم بنودلی دی چې يوازې په درې خبرو باندې مشتمل دی، او په دې باندې عمل کول هم ډير آسان دي. د دخلکونه بغير ضرورت نه تنها او خائنه اوسيدل، په څه بڼه شغل مثلاً تلاوت وغيره کې مشغوليدل، او نفس پوهول، يعنې وخت په وخت ددې خيال ساتل چې په لږ شان خوند کې د سهار نه واخله تر ماښام پورې خپل مشقت ولې برباد کړم؟ او تجربه ده چې نفس په غللو باندې ډير په کار راځي، نو نفس دې داسې وغولوي چې تريوې مياشتې پورې ددې خبرو باندې وکړه بيا به گورو، بيا د اهم تجربه ده چې په کوم انداز باندې بنده څومره پاتې وي، هغه ورته آسان شي، خاص کراهل باطن ته درمضان په مياشت کې د حالت زيات آسان وي چې په مياشت کې يې کوم نیک عملونه کړي وي نو ټول کال هم ورته دهغو توفيق ملاوېږي.

درمضان المبارک تر ټولو غوره عبادت

سوال: په رمضان المبارک کې تر ټولو غوره عبادت کوم يودی؟

جواب: په رمضان المبارک کې روژه خوفرض ده، او رمضان کې په اعمالو کې تر ټولو افضل عمل تلاوت دی، چونکې د قرآن پاک نزول په رمضان کې شوی دی، ددې وجې نه ددې تلاوت د ټولونه اهم عبادت دي، ددې نه علاوه د الله تعالی د ذکر او استغفار کثرت کول پکار دي، د صلوٰۃ التسبیح او تهجد و د لمونځ هم اهتمام کول پکار دي.

درمضان المبارک مسنون عبادتونه

سوال: درمضان په مياشت کې دورځې اوشپې کوم داسې عبادتونه دي چې حضور ﷺ کړي دي او په کومو چې موږ ته د عمل کولو تاکيد شوی دی؟

جواب: تراويح، تلاوت کلام پاک، تهجد او صدقه خيرات، ددې اهتمام کولو تر غيب ورکړل شوی دی.

په رمضان المبارک کې د سرکشه شيطانو نوقيد کيدل

سوال: دروژې په مياشت کې د الله تعالی په حکم سره شيطانان قيد کړل شي او اوريدلي مودي چې بيا درمضان نه وورسته ازادېږي او په دنيا کې نازلېږي، خو سوال دادی چې مثلاً په ځينو ملکونو کې رمضان مخکې ختم شي لکه څنگه چې اکثر د پاکستان نه مخکې په عرب ملکونو کې، نو آيا هلته بيا دهغه ځای د شيطانانو له پاره سرحدونه خلاص شي، او په پاکستان کې شيطانان دهغه ملکونو دوه ورځې وروسته داخلېږي؟ يا د شيطانانو د پريښودو او قيدولو څه سستم دی؟

جواب: چېرته چې رمضان المبارک وي، هلته به سرکشه شیطانان په قید کې وي او چېرته چې ختم شي؛ نو هلته به پابندي هم ختمه شي، په دې کې شک څه دی؟

❖ رویت هلال ❖

په خپله میاشت لیدوسره روژه ونیسو، اختر وکړو

که په رویت هلال کمیټې اعتماد وکړو

سوال: په موجوده دور کې چې سائنس ته فوقیت حاصل دی، درویت هلال کمیټې په اعلان باندې عموماً درمضان المبارک روژې نیول کیږي او اختر کیږي. ددې شرعي حیثیت څه دی؟ روژه دې ونیول شي او که نه؟ اختر وکړل شي او که نه؟ هرکله چې په صحیح حدیث کې راغلي دي چې: د میاشت لیدوسره روژه ونیسو او میاشت لیدوسره اختر وکړو، پوښتنه داده چې ایاد کمیټې په اعلان باندې روژه نیول او اختر کول واجب دي؟

جواب: ظاهره ده چې د حدیث مطلب خودانه دی چې هرکس دې میاشت وگوري او روژه دې ونیسي او د میاشت په لیدوسره دې اختر وکړي، بلکې د حدیث نه مراد دادي چې درویت په ثبوت سره به رمضان او اختری،^{۱۱} رویت هلال کمیټې که شرعي قواعد و مطابق د سپوږمۍ درویت اعلان وکړي، عوامو ته به ددوی په اعلان باندې روژه یا اختر کول وي، باقی رویت هلال کمیټې په اهل علم باندې مشتمله ده، دوی د ثبوت رویت مسایلو باندې زموږ نه زیات ښه پوهیږي، ددې وجې نه موږ ته په دوی باندې اعتماد کول پکار دي.^{۱۲}

د رویت هلال کمیټې فیصله

سوال: د موجوده رویت هلال کمیټې فیصله د میاشت په باره کې خاص کرپه رمضان او اختری نوډ په باره کې چې په ریډیو او ټیلی ویژن باندې نشر کیږي د پوره ملک پاکستان له پاره واجب العمل ده، یا څه برخه ددې خارج ده، او د موجوده رویت هلال کمیټې ارکان د جناب په نزد معتبر دي او که نه؟

۱ [وینت رمضان برؤية هلاله او بعد شعبان ثلاثين يوماً لحدیث الصحیحین صومو لرؤیته و افطروا لرؤیته فان غم علیکم فاکملوا عدة شعبان ثلاثين يوماً (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۸۳، کتاب الصوم).]

۲ [واما فی السواد اذا رای احدهم هلال رمضان یشهد فی مسجد قریته و علی الناس ان یصوموا بقوله بعد ان یكون عدلاً اذا لم یکن هناك حاکم یشهد عنده کذا فی الحیط - (هندیه ج: ۱ ص: ۱۹۷) و فی البحر الرائق: لوالخبر رجل عدل القاضی بمجی رمضان یقبل ویامر الناس بالصوم یعنی فی یوم الغیم ولا یشرط لفظ الشهادة لشرائط القضاء اما فی العید فیشرط لفظ الشهادة - (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۸۳، کتاب الصوم).]

جواب: ترخوپورې چې ماته معلومه ده چې درویت هلال فیصله د شرعي قواعدو مطابق کیږي، اودا دپوره ملک له پاره واجب العمل ده اوترخو پورې چې دا کار لائق لاسونو کې وي اوهغوی د شرعي قواعدو مطابق فیصلې کوي؛ نو دهغوی په اعلان باندې عمل کول لازم دي.^{۱۱}

د رویت هلال مسئله

سوال: موږ هم دالوستلي او اوریدلي دي چې میاشت لیدوسره روژه شروع کړی اومیاشت لیدوسره بنده کړی اودیوبزرگ صاحب شریعت نه مو اوریدلي دي چې کوم خلک صائم الدهر وي، یعنی همیشه روژې نیسي، په هغوی هم په کال کې پنځه ورځې روژې حرامې دي. د عید الفطر روژه، اود ذی الحجې د ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ تاریخ روژې، اود عامو خلکو له پاره دا هدایت دی چې د شعبان په ۲۹، ۳۰ دې روژه نه نیسي، چې درمضان رروژوسره ددې اتصال ونه شي، خو همیشه په مردان او پینځور صوبه سرحد کې په اکثر اضلاع کې یوه ورځ مخکې روژه شروع کیږي، حالانکې هلته هم رویت هلال کمیټې قائمې دي اودهیڅ یوځای نه تصدیق نه وي شوی، چې میاشت لیدل شوې ده اوکله چې دهغوی سره خبره کوي نو دا جاهلانه جواب ملاوېږي چې تاسو (۲۹) روژې و نیولې اوزموږ (۳۰) روژې پوره شوې.

جواب: په مردان وغیره علاقو کې یوه ورځ مخکې څنگه رویت کیږي دامعمار موږ په پوهه کې رانغله، په هر حال کله چې په ملک کې رویت هلال کمیټې مقررده او په سرکاري طور سره مرکزي رویت هلال کمیټې ته د میاشت د ښکاره کیدو یا نه کیدو د فیصلې اختیار ورکړل شوی دی؛ نو د مرکزي رویت هلال کمیټې د فیصلې خلاف دهیڅ یو عالم فیصله شرعي حجت نه دی، ددې وجې نه ددې علاقو د خلکو فرض دي چې د مرکزي رویت هلال کمیټې د فیصلې پابندي وکړي او که په دغه علاقو میاشت په نظر راشي نو بیا ضابطه شهادت دې مرکزي رویت هلال کمیټې یا دهغه نامزد کړل شوې نمائندګۍ په وړاندې پیش کړي اودهغوی د فیصلې پابندي دې کوي.

د سپوږمۍ په رویت کې د مطلع فرق

سوال: د درس په وخت کې استاد محترم (مرحوم) د سپوږمۍ په باره کې مسایلو وضاحت په حواله د معتبرو کتابونو لاندې ذکر شوی بیان کړی دی، هغه وفرمایل:

۱:..... و شرط مع غیم للفطر نصاب الشهادة لا الدعوى (ولا عبرة لاختلاف في البطالع)

۲:..... ویلزم حکم اهل احدى البلدین لاهل بلدة اخرى.

۱ [فیلزم اهل المشرق برؤية اهل المغرب اذا ثبت عندهم بطريق موجب كما مرد مختار. وفي الشامية: قوله بطريق موجب كان يتحمل اثنان الشهادة او يشهد على حكم القاضي او يستفيض الخبر..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۳۹۴)۔

۳. وجه قول المعتبرين ان سبب الوجوب وهو شهر الشهر لم يوجد في حقهم، فلا يوجب وجوده في حق غيرهم.

۴. فقد ثبت عن النبي صلى الله عليه وسلم اجازة شهادة الواحد في رمضان، اخرجه اصحاب السنن، وفي سنن الدارقطني بسند ضعيف ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان لا يجزى في الافطار الا شهادة الرجلين.

ترجمه: ۱. ... که مطلع ابرالود وي، نود عید الفطر دمیاشت له پاره نصاب شرط دی، مگر دعوی شرط نه ده. اود اختلاف مطالع هیخ اعتبار نشته.

۲. ... اودیو ښار د فیصلې پابندی د دویم ښار والو پاندې هم لازم ده.

۳. ... کوم حضرات چې د اختلاف مطالع اعتبار کوي، دهغوی دلیل دادی چې دروژې دواجبیدو سبب درمضان راتګ دی، او هغه «اختلاف مطالع دوجې نه، دنورو خلکو په حق کې نه دی موندل شوی، لهذا دیو مطلع میاشت په نظر راتلل، د دویم مطلع د هلال رمضان وجود نه ثابتوي،

۴. ... چنانچې دا ثابتنه ده چې نبی کریم ﷺ په هلال رمضان کې دیوکس شهادت قبول کړ، دا حدیث په سنن کې دی، او په سنن دارقطنی کې په ضعیف سند مزوي دی، چې حضور ﷺ په عید الفطر کې یوازې د دوو کسانو شهادت قبول مانه، ...

پورتني بیانات صحیح دي که غلط؟ دمیاشت د متعلقه اعلان معتبر او غیر معتبر کیدو په باره کې په حواله د بیاناتو د کتب معتبره او مستندو وضاحت و فرمایي؟ ستاسو فتوی زموږ له پاره د سند حیثیت لري، اود دې نه مخکې هم غیر معترضانه او غیر معروف طریقې باندې ډیر متنازع فیه مسایلو په حل کې ستاسو نه استفاده شوې ده اوستا فتوی په هر لحاظ سره قابل عمل ګرځول شوې ده.

جواب: تاسو چې کوم عبارتونه لیکلي دي، هغه صحیح دي، خو ډیر زیات مجمل مونږ کړي دي، زه ددې متعلقه مسایلو په آسان الفاظو کې وضاحت کوم:

۱. ... که مطلع صفاوي، او په میاشت لیدو کې څه شی مانع نه وي، نو درمضان او اختر دواړو نیاشت لیدوله پاره د ګڼو کسانو شهادت ضروري دی، چې دهغوی خبر سره قریب قریب یقین وشي چې میاشت لیدل شوې ده^(۱) خو که یوثقه مسلمان د بهرنه راغلی وي او چېرته دا وچت ځای نه راغلی وي نو درمضان د میاشت په باره کې به دهغه شهادت قبلېږي.^(۲)

۱ [وان لم یکن بالسماء علة لم تقبل الا شهادة جمع كثير يقع العلم بخبر هم وهو مفوض الى رأى الامام من غير تقدير وهو الصحيح كذا في الاختيار شرح المختار (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۸، الباب الثاني في روية الهلال)۔

۲ [وذكر الطحاوی انه تقبل شهادة الواحد اذا جاء من خارج المصر وكذا اذا كان على مكان مرتفع كذا في الهداية (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۸، الباب الثاني في روية الهلال، وايضا في الدر المختار مع رد المختار ج: ۲ ص: ۳۸۵ تا ۳۸۷)

۲..... که مطلع ابرآلود يا غبار آلود وي؛ نودرمضان دمیاشت له پاره یوازې دیومسلمان خبرکافي دی، چې هغه میاشت لیدلې ده، خو داختر دمیاشت له پاره شرط دادی چې دوه سړي یا یوسړی او دوه بنځې گواهي ورکړي چې هغوی په خپله میاشت لیدلې ده اوداهم په کې شرط دی چې دا گواهان به د ,,اشهد,, لفظ سره گواهي ورکوي، یعنی څنگه چې په عدالت کې گواهي ورکول کیږي هماغه شان دې دلته هم داالفاظ ووايي چې: زه گواهی ورکوم چې مامیاشت لیدلې ده...، کله پورې چې نصاب شهادت دوه عادل ثقه مسلمانان سړي، یا یوسړی اودوه بنځې گواهي ورکړي، اوبه لفظ شهادت سره گواهی ورنکړي؛ نو داختر میاشت به نه ثابتیږي.^{۱۱}

۳..... کله چې په یو ښار کې د شرعي شهادت سره رویت ثابت شي، نود نورو ښارونو په حق کې به دارؤیت واجب العمل وي او که نه؟

په دې ضمن کې په دریواصولو باندې پوهیدل ضروري دي:

- ۱: شهادت علی الشهادت یعنی په دویم ښار کې دوه عاقل اوبالغ عادل مسلمانان ددې گواهي ورکړي چې په فلاني ښار کې زموږ په وړاندې دو عاقلو اوبالغو عادل گواهانودرویت گواهي ورکړه.
 - ۲: شهادت علی القضاء یعنی په دویم ښار کې دوه عاقل عادل مسلمانان داگواهی ورکړي چې زموږ په وړاندې په فلاني ښار کې قاضي درؤیت کیدو فیصله وکړه.
 - ۳: تواتر او استفاضه: یعنی په دویم ښار کې متفرق ډلې راشي اوبیان وکړي چې په فلاني ښار کې رؤیت شوی دی اودا ډلې دومره زیاتې وي چې دهغه ښاردحاکم بالکل یقین وشي چې واقعي په فلاني ښار کې میاشت لیدل شوې ده.
- که په دې دریو طریقو کې په یوه طریقه هم دیو ښار رؤیت په دویم ښار کې ثابت شي؛ نود دویم ښاروالوبه حق کې به دارویت حجت وي.^{۱۲}
- دویم اصل دادی چې دیوقاضي فیصله یوازې دهغه دزیر ولایت علاقواو ښارونوپه حق کې حجت دی، کومې علاقې او ښارونه چې دهغه زیرولایت نه دي په هغو کې به ددې قاضي

۱ [لو اخیر رجل عدل القاضی بمجی رمضان یقبل وبامر الناس بالصوم یعنی فی یوم الغیم ولا یشرط لفظ الشهادة وشرائط القضاء اما فی العید فیشرط لفظ الشهادة (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۸۳) ایضا وان كانت السماء متغیمة تقبل شهادة الواحد بلا خلاف بین اصحابنا الخ (وبعد اسطر) واما هلال شوال..... وان كان بالسماء علة فلا تقبل فيه الا الشهادة رجلین اورجل وامرأتین الخ (البدائع الصنائع ج: ۲ ص: ۸۱) وايضا فی الهندية ج: ۱ ص: ۱۹۸]

۲ [فیلزم اهل المشرق برؤیة اهل المغرب اذا ثبت عندهم بطریق موجب كان يتحمل اثنان الشهادة ويشهد علی حکم القاضی اويستفيض الخبر... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۳۹۴، اختلاف المطالع، وايضا فی الهندية ج: ۱ ص: ۱۹۹)

فیصله نافذ العمل نه وي، خو که د درست ثبوت نه مطمئن کیدوسره د بل ښار یا علاقې قاضي هم درویت فیصله وکړي؛ نو دهغه په زیر حکم علاقو کې به هم رویت ثابت شي.^{۱۱}

دریم اصل دادی چې په کومو علاقو کې دمطالعو د اختلاف فرق نشته، په هغو کې دیو ښار رویت د بل ښار والو په حق کې لارم العمل کیدل، د پورتنیو دواړو اصولو مطابق که به بل ښار کې رویت ثبوت ته رسیدلی وي، د ټولو په نزد متفق علیه دی، په دې کې دهیچا اختلاف نشته، خو کوم ښارونه چې دیو بل نه دومره لرې پراته وي چې د دواړو په مطالعو کې اختلاف شته، په داسې ښارونو کې به دیو رویت د بل په حق کې لارم وي او که نه؟

په دې کې ظاهر مذهب دادی چې دا اختلاف مطالع هیڅ اعتبار نشته. ځکه که د دوه ښارونو په مینځ کې د مشرق او مغرب فاصله وي؛ نو بیا هم دیو ښار رویت د بل په حق کې حجت لارمه دی، په شرط د دې چې ثبوت شرعي طریقې سره وشي، همدغه ذمالکيه، او حنابله مذهب دی، خو ځینو متاخرینو دا اختیار کړی دی چې چېرته دمطالع دا اختلاف فرق واقعي دی، هلته شرعاً هم اعتبار کیدل پکار دي، د حضراتو شافعيه ووهمدغه قول دی، خو فتوی په ظاهر مذهب باندې ده چې دا اختلاف مطالع قطعاً اعتبار نشته، نه په بلاد قریبه کې او نه په بلاد بعیده کې.^{۱۲}

د رویت هلال کمیټې ناوخته د میاشتي لیدو اعلان کول

سوال: تاسو ته پته ده چې داخل رویت هلال کمیټې تقریباً د شپې یولس نیمې بجې درمضان مبارک د میاشتي لیدو اعلان وکړ، هرکله چې د ابادي زیاته برخه د ماسخوتن د لمانځه نه وروسته په اطمینان سره ویده شوي وو چې میاشت ونه لیدل شوه. یاد ساتئ چې په کراچۍ د میاشت لیدو هیڅ اطلاع نه وه راغلې، دغه شان په زرگونو کسانو نه خو د تراویحو لمونځ ادا کړای شوانه یې سهار روژه و نیولای شوه، په دې سلسله کې ستاسونه د لاندینو سوالونو شرعي جوابات معلومول غواړم:

۱ [ولشهدوا ان قاضی بلدة کذا شهد عنده اثنان برؤية الهلال فی ليلة کذا وقضى بشهادتهما جازلهذا القاضی ان یحکم بشهادتهما لان قضاء القاضی حجة وقد شهدوا به الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۹، الباب الثاني فی رؤية الهلال)

۲ [قال فی التتویر: واختلف المطالع غیر معتبر علی المذهب وقال فی العلانية: وعليه اکثر المشائخ وعليه الفتوى بحر عن الخلاصة وفي الشامية: وانما الخلاف فی اعتبار اختلاف المطالع بمعنى انه هل يجب علی کل قوم اعتبار مطالعهم ولا يلزم احد العمل بمطلع غيره ام لا يعتبر اختلاف بل يجب العمل بالاسبق رؤية حتى لو رؤی فی المشرق ليلة الجمعة وفي المغرب ليلة السبت وجب علی اهل المغرب العمل بما رآه اهل المشرق فقیل بالاؤل... واعتمده الزیلعی وصاحب الفیض وهو الصحيح عند الشافعية لان کل قوم مخاطبون بما عندهم وظاهر الرواية الثاني وهو المعتمد عندنا وعند المالكية والحنابلة الخ، شامی ج: ۲ ص: ۳۹۳، کتاب الصوم، مطلب فی اختلاف المطالع، ایضاً فی الهندية ج: ۱ ص: ۱۹۹)۔

سوال: ... دومره ناوخته د شپې د میاشت د لیدو د اطلاع څه شرعي حیثیت دی؟

جواب: رویت هلال کمیټې ته د مخکې شهادتونه ملاوړي، بیا هغوی په دې باندې غور کوي چې داشهادتونه د اعتماد لائق دي او که نه؟ د غور او فکر نه وروسته چې هغوی په څه نتیجه باندې ورسېږي نو د دې اعلان وکړي، په دې کې کله ناکله د زیات وخت لگیدل بعید نه دي. کار گران دی په دې باندې تنقید کول آسان وي.

سوال: ... آیا په دې صورت کې په عوامو باندې قضا روژه نیول لازم وي، هر کله چې هغوی دا روژه قصداً نه وه پرېښې، یا په حکومت وقت باندې د دې روژې کفار ادا کول واجبېږي؟

جواب: ... کله چې خلکو ته د رویت هلال د فیصلې پته ولگېږي نو په هغوی باندې روژه نیول لازم دي او کومو خلکو ته چې پته ونه لگېږي هغوی دې روژې قضا راوړي، کومه روژه چې پاتې شي دهغې کفار نه وي، یوازې قضاوي، حکومت باندې قضا نه شته.^(۱)

د قمري میاشتې په تعین کې رویت شرط دی

سوال: مختلف مذهبي او غیر مذهبي تنظیمونه دروژه ماتي او پېشمېني نظام الاوقات په سائنسي طریقې سره حاصل کړل شوي وختونه شائع کوي او ثواب گټې، دې حساب سره پېشمېني او روژه ماتي کېږي، آیا په سائنسي طریقې سره د نوي میاشت د راختلو وخت تسلیمول شرعاً منع دي؟ او که نه دي؛ نو بیا د سائنس په حساب سره د هرې میاشتې شروع ولې نه کېږي؟ او که کېدلی؛ نو تیر کال به په سعودي عرب کې د ۲۸ ورځو میاشت نه وه.

جواب: د قمري میاشت شروع کیدل په میاشت لیدو باندې موقوف دي، د فلکیاتو د فن نه په دې کې دومره مدد خواخېستل کیدای شي چې نن د میاشت راختم او مکان شته او که نه؟ مگر ترڅو پورې چې د رویت په ذریعه د میاشت د راختم ثبوت ملاونه شي، یوازې د فلکیاتو په حساب سره د میاشتې د راختمو فیصله نه شي کېدای، مختصر دا چې د میاشتې راختم اعتبار په رویت سره دی د فلکیاتو د حساب اعتبار پرته د رویت نه نه دی.^(۲)

ایا رویت هلال کمیټې د سپوږمۍ صحیح فیصله نه شي کولی؟

سوال: په یوه انگریزي اخبار کې دیو صاحب یو خط شائع شو چې په هغه کې دوی لیکلي و چې ۲۹ شوال ۱۴۱۸ هـ د مطلع د خرابیدو له وجې د ذوالعقدې میاشت په نظر رانه غله، خو به

۱ [واذ اصام اهل مصر شهر رمضان على غير رؤية ثمانية وعشرين يوماً ثم راو هلال شوال ان عدو شعبان برؤيته ثلاثين يوماً ولم يرو هلال رمضان قضا يوماً واحداً (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۹، الباب الثاني في رؤية الهلال)
 ۲ [قوله ولا عبرة بقول الموقنين اى في وجوب الصوم على الناس بل في المعراج لا يعتبر قولهم بالاجماع ولا يجوز للمنجم ان يعمل بحساب نفسه... الخ (شامى ج: ۲ ص: ۳۸۷، كتاب الصوم، مطلب لا عبرة بقول الموقنين في الصوم)

ورځ په ۳۰ شوال باندې د لمر د غروب نه ۳۵ منټ مخکې میاشت صفا په نظر راتله ددې مطلب دا شو چې تېره ورځ د ذوالقعدې لومړۍ تاریخ و، دا خبره زما په ذهن کې ډیره اومه ده، رؤیت هلال کمیتې په بله ورځ ۲۹ باندې میاشت په نظر د نه راتلو په صورت کې ۳۰ باندې هم نشته کول پکار دي دا حل مناسب په نظر راځي، د کوم شي له طرف نه چې دې صاحب خپل خط ته نشاندې کړې ده ددې څه حل پکار دی؟ زما تاسو ته درخواست دی چې تاسو د یو عالم په حیثیت باندې د رؤیت هلال کمیتې چیرمین ته خط ولیکئ، ځکه چې د یو عام سړي په مقابله کې تاسو په عالمانه ډول ده ته خط لیکلی شئ.

جواب: د قمری میاشتو اعتبار د سپوږمۍ په لیدو سره ده، په ټول ملک کې سپوږمۍ په نظر رانغله له دې وجې یوازې په خپل قیاس او اندازې سره نوې میاشت نه شي شروع کیدای، باقي رؤیت هلال کې د هر مکتب فکر علماء شامل دي او هغه حضرات د علم او د فهم په اعتبار سره زموږ نه فائق دي، له دې وجې دوی ته مشوره ورکولی شم؟ گني؛ نو د حکمت بلقمانی اموختني، مضمون به صادق راځي.

ایا په رؤیت هلال کې په فلکیاتو باندې اعتماد کیدای شي؟

سوال: رؤیت هلال کامسئله، په عنوان سره د مولانا محمد جعفر پهلواري یو مضمون په اپریل ۱۹۲۷ کې په ماهنامه، ثقافت، لاهور کې چاپ شوی و، چې اوس د ابتدایي تعارفی نوټ د اضافې سره اداره ثقافت اسلامیه، کلب روډ لاهور، د کتابچې په شکل کې د، رؤیت هلال، په نوم سره شائع کړی دی، ایاستاسوپه نږدې باندې د جناب پهلواري صاحب تحقیق د اعتماد وړ دی؟ نور دا چې درؤیت هلال به باره کې تاسو دهغوی د موقف سره اتفاق کوئ؟ او که نه؛ نو ولې؟ مدلل یې تحریر کړئ!

جواب: د موصوف مولانا درؤیت هلال موقف اودهغوی د استدلال وړاندې نظر ستاسو د سوالونو مدلل جواب درکولو کوشش کوم.

موصوف ددې کتابچې موضوع د اېښودلې ده چې: درؤیت هلال حکم په فن فلکیات باندې اعتماد کولو سره هم پوزه کیدای شي،،،

موصوف دخپل بحث اغاز د حضور ﷺ ددې ارشاد پاک نه کړی دی:

صوموا لرؤیتته وافطروا لرؤیتته فان غم علیکم فاقدرواله... (رواه الستة الاثرمذی)

ترجمه: د سپوږمۍ په لیدو سره روژه نیسئ او د سپوږمۍ په لیدو سره افطار (اختر) کوئ او که مطلع غبار الود وي؛ نو اندازه کوئ،،،

د موصوف خیال دی چې: دلته که درؤیت دمعنا وضاحت وشي؛ نو مسئله تردیره حده پورې صفا کیدای شي،،، هغه د المنجد، اقرب الموارد، البستان، القاموس، لسان العرب، منتهي الارب او مفردات، وغيره حوالو سره دې نتیجې ته رسیدلی دی چې:

په دې کې شک نه شته چې درؤيت حقيقي معنا دسريه سترگوباندې ليدل دي، خو په نورو مجازي معناووکې هم ددې استعمال په کثرت سره شوی دی. ددې له وجې گويادرؤيت معنا ،،، علم کيدل،، دي، څه ديرش څلويښت ځايه په قرآن پاک کې هم دلفظ رؤيت استعمال دحقيقي معنا نه پرته په مجازي معناکې شوی دی.

ددې له وجې دفاضل مؤلف په نزد، رؤيت هلال دسريه سترگوسره ليدل مخصوص کولوڅه خاص معقوله وجه نه معلوميږي،،، بلکې دهغه په رايه،، په فن فلکيات باندې اعتمادکولوسره هم هغه خپل ايمان محفوظ ساتل کيږي،،

دلته داسوال پيدا کيږي که رؤيت هلال ته دسريه سترگوسره مخصوص کول دموصوف په نزد، غيرمعقول،، دي؛ نو ايا دې طرز فکر ته به معقول وويل شي، چې کوم کس دلغت کتابونه را واخلي اودادعوه وکړي چې دفلاني لفظ دحقيقي معنا نه پرته گڼي شميرمجازي معناگانوله پاره هم راځي، ددې له وجې عرفا اوشرعا ددې نه چې کومه حقيقي معنا اخيستل کيږي، هغه صحيح نه ده، بلکې،، غيرمعقوله ده،،، مثلاً د(ضرب) لفظ دلغت مطابق د پنځوسو شپيتو

معناگانو له پاره راځي، ددې له وجې نه (ضرب زيد عمرو) دجملې په عرف عام کې چې کومه معنا اخيستل کيږي (يعنې زيد عمر ووهلو) هغه غيرمعقول اوغلط دی، ايا دې ته صحت مندانه استدلال ويل کيدای شي؟ اوايا دا انداز فکر او طرز استدلال داهم ترين مساييلودصحيح حل طرف ته راهنمايي کولی شي؟ له دې خبرې نه چاته انکار دی چې درؤيت دلفظ دحقيقي معنا نه پرته دمختلفو قرائنو په مددسره، په نورو مجازي معناگانوکې هم استعماليږي، مگردرؤيت هلال په حديث کې دالفظ په کومه معنا کې استعمال شوی دی، ددې له پاره دلغت دکتابوبوج راوچتلوپه ځای له ټولونه نه مخکې په دې سلسله کې تمام احاديث مخې ته کيښودل اوداکتل پکاردې چې حضور ﷺ دا لفظ په کوم سياق اوسباق اودڅه معنا له پاره استعمال کړی دی؟ بياداکتل و چې صحابه وو(رضي الله عنهم)، تابعينو اوائم مجتهدينو (رحمهم الله)، له دې نه کومه معنا مراد اخيستي ده؟ امت اسلاميه دقرن بعدقرن نه څه مراد اخيستي دي اوپه عرف عام کې دمياشتې ليدو څخه څه معنا اخيستل کيږي؟

دلغت نه فايده اخيستل څه ممنوع کارنه دی، بلکې ډيره ښه خبره ده، ديوې ژبې په مشکلاتو کې هم دلغت نه مدد اخيستل کيږي اوديوغيرمعروف لفظ دتحقيق له پاره هرکس ته هروخت ددکشنري دخلاصولوحق حاصل دی، څوکوم الفاظ چې دخاص اوعام په ژبه وي، معنایې دعام نه عام کس پيژني اوروزمره په خبرواتروکې خلک په سوونوځله هغه استعمالوي اوددې له پاره ددکشنري دحوالې لټول څه فائده بخش کارنه دی، بلکې کيدای شي چې داهل علم په نزد، دابې معنا مشغله، بې سوده کوشش اودبې کاره حرکت نوم ورکړل شي، که يو دانشمن دلغت کتوپه شوق کې دلغت دمجازي معناگانوپه منطق کې شرعي اوعرفي معناگانې غيرمعقولې وگرځوي؛ نودداسې کس له پاره په دکشنري کې چې کوم لفظ جوړ

شوی دی له هغه نه ټول خلک خبر دي.

داهم که دروایت په شان معروف او عام لفظ له پاره، د کتاب دخلاصولو، ضرورت او افادیت ومنل شي؛ نوددې څه توجیه کیدای شي چې دروایت د،، اووه،، معنا ویستلو په وخت کې فاضل مولف دلغت نه هم صحیح استفاده کړې نه ده او نه یې هغه قواعد ضروري گڼلي دي، چې ائمه لغت د،، روایت،، دمواقع داستعمال په سلسله کې ذکر کړي دي.

ځکه چې موصوف دلغت په مدد سره دروایت اووه معناوې راویستلې دي چې گویا د روایت معنا ده پته لگیدل،، گویا اهل لغت چې ددې معنا اوددې دموقع استعمال دکوم تفصیلی بیان سردردی اخیستې ده، هغه ټول فضول ده، ددې ټولې سردردی یوازې دومره فائده راووته چې دروایت معنا ده،، علم کیدل،، هرکله چې هغه هم په دې کتابونو کې موجود دي، دکوموحواله چې موصوف ورکړې ده. مثلاً: لفظ: روایت، مفعول واحد له طرف نه متعدي وي؛ نو هلته ترې عیني روایت یعنی دسریه سترگولیدل مراد اخیستل کیږي اوکله چې د دوو فعلونو طرف ته متعدي وي؛ نوددې معنا به وي، پوهیدل، معلومول،، په صحاح جوهری، تاج العروس اولسان العرب کې دي.

الروية بالعين تتعدى الى مفعول واحد وبمعنى العلم تتعدى الى مفعولين. (الصاح

للجوهری: ۶: ص: ۲۳۴، تاج العروس للزبيدي ج: ۱۰ ص: ۱۳۹ لسان العرب لابن منظور الافريقی مادة: رای)

ترجمه: که دروایت نه مراد رویت بالعين وي؛ نو روایت دیو مفعول طرف ته متعدي وي اوکه دروایت معنا دعلم وي؛ نو هغه به ددو مفعولوله طرف نه متعدي وي،،

همدغه شان په منتهی الارب کې دي:

،، روایت: دیدن بچشم، واین متعدي بیک مفعول است، ودانستن، واین متعدي بدو

مفعول،، (منتهی الارب ص: ۶۲۴، عبدالرحیم بن عبدالکریم صفی پوری)

صراح کې دي: رای روية: دیدن بچشم متعدی الی مفعول ودانستن متعدی الی مفعولين.

(الصراح من الصاح ص: ۵۵۹)

یادا چې دروایت په باره کې څه محسوس او مشاهده شوی وي، هلته ترې حسي روایت مراد وي، یعنی دسریه سترگوسره لیدل اوکله چې ددې باره کې څه شی نه وي؛ نو هلته وهمي، خیالي، یا عقلي روایت ترمراد وي، دامام راغب اصفهاني رحمه الله په: المفردات فی غریب القرآن: کې دي:

ذلک الضرب بحسب قوی النفس الاولى بالحاسة وما یجری مجراها... الخ.

عجیبه اتفاق دی چې دا عبارت فاضل مولف هم نقل کړی دی، مگر کیدای شي چې په بهره کې په دې باندې پوهیدو کې یاددې تفصیل ملحوظ ساتل یې ضروري نه وي گڼلي.

یا دا چې: رای: د مادي نه چې کله مصدر، روية، راشي؛ نوددې معنا به وي،،

سترگو سره لیدل،، اوکه،، رای،، راشي؛ نوددې معنا به وي،، په زړه سره لیدل اوپوهیدل،،

اوکه ،، رویا،، راشی؛ نوعوما ددی معنا وي په خوب کې لیدل،، اوکله کله په بیداري کې په سترگوسره لیدل، په اساس البالغه کې دي

رای رایتہ یعنی رویۃ، ورايتہ فی المنام رؤیا، ورايتہ رای العین، فارایتہ اراءۃ ورايت الهلال، فترائنا الهلال.... ومن المجاز فلان يرى الفلان رأيا... (اساس البلاغه ص: ۳۱۱ لجارالله ابوالقاسم محمود بن عمر الزمخشري)

ترجمه رای، رایتہ، دلیدوپه معنا راخي، څنگه چې (ورایتہ فی المنام رویا، کې هغه په خوب کې ولیدو او (ورایتہ رای العین، کې هغه په سترگوسره ولیدو او (فارایتہ اراءۃ، کې یې هغه ته وښود، ورايت الهلال، او ماسپوړمۍ ولیده (فترائنا الهلال، موږ بل ته سپوږمۍ وښوده او مجازا ویل کیږي چې: فلاني فلاني په خوب کې لیده.

ممکنه ده چې دمواع استعمال له پاره دا کلیه نه وي، خود عربیت صحیح ذوق په دې باندې گواه دی چې په دې کې اکثر صحیح دي، هسې هم فني قواعد عموما یوازې نه، اکثري وي، ددې دریو وارو دقواعدو مطابق درؤیت هلال،، معنا دسریه سترگوسره د سپوږمۍ لیدل جوړیږي، همدغه وجه ده چې کوم ائمه لغت د حقیقي او مجازي معناگانو کې د جدا جدا استعمالولو انتظام کړی دی هغوی رؤیت هلال په حقیقي معنا، یعنی په سترگوسره دلیدو لاندې ذکر کړی دی.

همدغه شان چې کومو حضراتو، فروق الفاظ،، اهتمام کړی دی هغوی وضاحت کړی دی چې: رؤیت هلال،، اوتبصر،، معنا ده د سپوږمۍ لیدوله پاره افق ته په نظر سره کتل لکه څنگه چې په فقه اللغة کې دي: فان نظرا الى افق الهلال لليلة ليراه قيل مبصر،، (فقه اللغة: ص: ۱۰۴، الامام ابو منصور عبد الملك بن محمد الثعالبي)

ترجمه: که یوسړی د شپې د افق هلال طرف ته د سپوږمۍ لیدوله پاره نظر اوچت کړي؛ نو هم ویل کیږي چې هغه کس سپوږمۍ لیدو والادی.

دفاضل مولف د علم او تفقه پیش نظر دهغوی په باره کې دبدگماني نه شي کیدای چې دا ټول اموره دهغوی دنظر نه تیر شوي نه وي، یادا چې هغوی دائمه لغت صحیح مراد باندې پوهیدونه قاصر پاتې شوي دي، مگر حیرانیتاده چې موصوف ددې ټولوشیانونه سترگې پټې کړې دي اودې نیم گړي خبرې پسې شوی دي چې: درؤیت لفظ دگني شمیر معناگانو له پاره راخي. لهدارؤیت هلال دسریه سترگوسره مخصوص کول غیر معقول دي،، کوم حضرات چې په څه موضوع باندې تحقیق له پاره قلم را واخلي اود دومره لوی پندار سره چې: موږ دچار ایې ته که هغه دهغه خپله وي یاداهل علم حرف اخر نه گڼو، دهغوی له طرف نه کم نظري، تساهل پسندي، یاد مطلب پرستي مظاهره ډیره افسوس ناکه اوتکلیف ورکونکې ده، کله چې درؤیت په شان عام اوچشم دید امورو کې زموږ دمحققینو داحال وي؛ نود عملي، نظري او پیچیده

مباحثو کې ددوی نه د دقیقه رسیږي، بالغ نظري او اصابت رایې توقع فضول ده. دا خو خیردائمه لغت تصریحات دي، دلچسپه خبره داده چې په خپله ماهرین فلکیات دچاپه قول باندې چې اعتماد کول دفاضل مولف په نزد دحفاظت ایمان ذریعه ده، دهغوی په زده درویت هلال معنا دسریه سترگوسره لیدل مراد راځي، نوردا چې دهغوی په نزد ددې رویت دوه درجې دي: ۱. طبعي ۲. ارادي.

که هلال دافق نه په دومره اوچت والي باندې وي چې هغه پرته دتکلیف نه ولیدل شي؛ نو هغه طبعي رویت گرځول کیږي او که په دومره اوچت والي باندې نه وي، بلکه دومره لاندې اوباریک وي چې داغلی قسم دوربین نه پرته دهغې لیدل ممکن نه وي؛ نو هغه ته درویت ارادي نوم ورکول کیږي، دفلکیاتو دتصریح مطابق قابل اعتبار طبعي رویت دی، نه ارادي، په مجله اسلامیة بهاول پور کې دي:

،، مراد از رویت طبعي است، نه اراده که بتوسط منظارهائی جیده به بیند چې درین حالت هلال قبل ازانکه بحد رویت رسیده باشد، دیده می شود. (زیچ بهادرخانی باب هفتم در رویت هلال ص ۵۵۲ طبع بنارس ۱۸۵۸ بحواله سه ماهي مجله جامعه اسلامیة بهاول پوري، اپریل ۱۹۲۸ ص ۵۱ مقاله مولانا عبدالرشید نعماني، وماهنامه،، معارف،، اعظم گره مارچ ۱۹۲۳ ص ۱۸۸)

ترجمه: درویت هلال نه مراد طبعي رویت دی، نه رویت ارادي، چې داغلی قسمه په دوربینونو دې هلال ولیدل شي؛ ځکه چې په دې حالت کې خو هلال دحد رویت پورې رسیدونه مخکې هم لیدل کیدای شي،،،

افقهاء کرام چې د شریعت اسلامي حقیقي ترجمانان دي، هغوی هم په دې باندې متفق دي چې دحضور ﷺ د ارشاد: صوم الرویته و افطرو الرویته. کې د کوم رویت حسي یعنې دسر دسترگونه لیدل مراد دي،،، په بدایة المجتهد،، کې دي:

فإن النبي صلى الله عليه وسلم قد اوجب الصوم والفطر لرؤية، والرؤية انما يكون بالحس، ولولا الاجماع على الصيام بالخبر على الرؤية لبعد وجوب الصوم بالخبر بظاهر هذا الحديث... (بدایة المجتهد لابن رشد ص: ۲۸۵)

ترجمه: حضور اکرم ﷺ روژه او فطر درویت سره خاص کړي دي او رویت یوازې په سترگوسره کیدای شي او که دروژو له پاره په رویت باندې حدیث پاک سره سره دامت اجماع ثابته شوې نه وي؛ نو یوازې خبر سره روژه واجب کول (ددې حدیث دظاهر په بنیاد باندې) به مشکل وي.

اوبه دې باندې دټولو مسلمانانو اجماع او اتفاق دی څنگه چې په ،، احکام القرآن ،، کې دي: قال ابوبکر: قول رسول الله صلى الله عليه وسلم: صوم الرویته؛ موافق لقوله تعالى: يستلونك عن الاهلة. قل هي مواقيت للناس والحج. واتفق المسلمون على ان معنى الآية والخبر في اعتبار

روية الهلال في صوم رمضان، فدل ذلك على ان روية الهلال هي شهود الشهر... (احكام القرآن لابي بكر الجصاص ج: ١ ص: ٢٠١ طبع ١٣٣٥ هجري)

ترجمه: ابوبكر و ابي چې: د حضور اکرم ﷺ ارشاد دی: صوموا لرؤيته.. دادالله تعالى ددې قول: يسئلونك عن الاهلة قل هي مواقيت للناس والحج.. موافق دی اود مسلمانانو په دې خبره باندې اتفاق دی چې ايت او حديث درمضان دروژوسره رؤيت هلال متعلق دی؛ نو دا قول هم دې خبره باندې دلالت کوي چې رؤيت هلال نه مراد د مياشتې موجود کيدل دي،،

له دې تفصيل نه معلومه شوه چې، رؤيت هلال، معنا دسره سترگوسره ليدل قطعي ډول متعين دي او په دې کې دهیڅ قسمه شک اوشبهې گنجائش نه شته او همدغه معنا د حضور ﷺ د زمانې نه واخله تراوسه پورې اخیستل کېږي دادائمه لغت تصريحاتوسره يوشان ده، همدغه د فلکیات د اصطلاح مطابق ده، همدغه معنا مزاج شناسان نبوت، فقهاء کراموله حديث نه زده کړې ده اود ثوار لسو پيروي امت مسلمه هم په دې باندې متفق دي مگر د فاضل مولف دې کمال ته داد ورکړی چې هغه د ډکشنري په وړو کې شان پوکي سره د اسمان او ځمکې هرڅه الوزول غواړي ارمان چې فاضل مولف ته دادرخواست کيدای شوای د طنز او تشنيع په ډول نه، بلکې دیوازې د ديني خيرخواهي، اسلامي اخوت او اخلاص په ډول، چې تاسوپه دې مقام باندې کومه اسانه لار اختيار کړې ده، يعنې دلغت خلاصولوسره په گڼو شميرو معناگانې راويستل او بيا پرته له څه ويرې دهغه لفظ شرعي معنا مشکوکه کړه، دالاره چې څومره اسانه اومختصرده له هغه نه څوچنده زياته دخطرهم ده؛ ځکه چې دادتحقيق او اجتهاد طرف ته نه بلکې، گستاخي معاف، نيغه دتلبیس او الحاد طرف ته ځي، خدای مکړه چې امت مسلمه هم دې چال روانه شوه؛ نود ملاجده ډله په دې غلط منطق سره د صوم او صلاة، حج، زکاة او تمام اصطلاحات شرعيه مسخ کولی شي، ويل کيدای شي چې د صلاة معنا په لغت کې داسې راځي، لهذا ارکان خصوصه سره دې ته خاص کول غير معقول دي، وعلى هذا القياس ددې نه ظاهره ده چې ددې انجام په دنيا کې امن او اصلاح نه ده، بلکې انتشار او فساد به وي او په آخرت کې دارالقرار نه شته، دارالبواربه وي، الله تعالى که اهليت درکړی وي؛ نو اجتهاد ضرور کوی، مگر د خدای له پاره اول په اجتهاد او الحاد په مينځ کې بڼه فرق کوی،! تحقيق نوی وي يازوړ، ددې حق مسلم دی، خود خدای له پاره، د تحقيق او تلبیس دواړوحدونه جدا جدا کړی.

د رؤيت هلال احاديث حضرات: عمر، علي، ابن مسعود، عائشه، ابوهريره، جابر بن عبدالله، عبدالله بن عمر، رافع بن خديج اوداسې نورو... صحابه کرامو (رضوان الله اجمعين) په رواياتوسره د حديثو په مستندو مجموعو کې موجود دي، کوم چې په دې مسئله کې دڅه صحيح نتيجې پورې درسيده و له پاره پيش نظر ساتل ضروري دي، مگر موصوف دخپل خاص مقصد پټ ساتلو له پاره ددې نه د استفادې ضرورت ونه گڼلو، يوازې ديو روايت دکوم په اخر

کې چې په جمله لېشان اجمال بيا موندای شي، نقل کړې ده او فورا يې دلغت طرف ته مخ کړې دی، راځئ په څو رواياتو باندې نظر واچوو او بيا وگورو چې صحابه وو، تابعينو او فقهاء مجتهدينو ددې نه په څه پوه شوي دي، په صحيحينو کې دي:

۱. عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما! ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: الشهر تسع وعشرون ليلة، فلا تصوموا حتى تروه، فان غم عليكم فاكملوا العدة ثلاثين. (متفق عليه، مشكوة، ص: ۱۷۴)

ترجمه: د حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چې: رسول الله ﷺ وفرمايل: مياشت د يوکم د يرشوهم وي، مگر تاسو، د مياشت ليدونه پرته، روژه مه نيسئ او که (يوکم د يرشمه باندې)، مياشت دوریځې يا غبارله وجې په نظر رانه شي؛ نو د يرشو شمار پوره کوي،

۲. عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما ان رسول الله صلى الله عليه وسلم ذكر رمضان، فقال: لا تصوموا حتى تروا الهلال، ولا تفطروا حتى تروه، فان غم عليكم فاقدروا له... (متفق عليه، مشكوة، ص: ۱۷۴) ترجمه: د حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چې: حضور ﷺ درمضان تذکره کولو کې وفرمايل: (يوکم د يرشمه باندې)، مياشت ليدونه پرته روژې نيول مه شروع کوي او مه د مياشت د ليدونه پرته روژې بندوي او که دوریځې او غبارله وجې په نظر رانشي؛ نو ددې له پاره (د دیرشو ورځې) اندازه ساتئ،

۳. كتب عمر بن عبد العزيز رحمه الله الى اهل البصرة بلغنا عن رسول الله ﷺ... نحو حديث ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم زاد: وان احسن ما يقدر له اذ رايانا هلال شعبان لكذا وكذا فالصوم ان شاء الله لكذا وكذا الا ان يروا الهلال قبل ذلك... (ابوداود ص: ۳۱۸)

ترجمه: خليفه راشد عمر بن عبد العزيز رضي الله عنه د بصرې والو ته په خط کې وليکل چې: موږ ته د حضور ﷺ نه دا حديث رارسيدلی دی، دلته هم ددې مذکوره حديث ابن عمر رضي الله عنهما مضمون ذکر کړ او په دې کې يې دومره اضافه وکړه او بهترين انداز دادی چې موږ د شعبان مياشت په فلاني ورځ ليدلې وه؛ نو ځکه «د دیرشو ورځو په حساب سره»، روژه به ان شاء الله په فلاني تاريخ وي، مياشت که ددې نه مخکې په يوکم د يرشم په نظر راشي؛ نو بيله خبره ده،

۴. حدثنا حسين بن الحارث الجدلي..... ان امير مكة خطب ثم قال: عهد الينا رسول الله صلى الله عليه وسلم ان ننسك للرؤية فان لم نره وشهد شاهد اعدل نسكنها بشهادتها..... ان فيكم من هو اعلم بالله ورسوله مني، وشهد هذا من رسول الله صلى الله عليه وسلم واوما بيده الى رجل قال الحسين: فقلت لشيخ الى جنبي: من هذا الذي او ما اليه الامير؟ قال: هذا عبد الله بن عمر وصدق كان اعلم بالله منه، فقال: بذلك امرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم...

(ابوداود ج: ۱ ص: ۳۱۹)

ترجمه: حسين بن حارث جدلي فرمايي: اميرمکه خطبه ورکړه، بيا يې وفرمايل چې: رسول الله ﷺ موږ ته تاکيدا دا حکم کړی و چې موږ اختر، لوی عید یوازې میاشت لیدوسره کوو او که «دوریځي یا غبارله وجي» موږ ونه لیدای شو (یعنې عام رؤیت ونه شي) مگر دوه معتبر او عادل گواهان درؤیت شهادت ورکړي؛ نوموړې دهغه په شهادت باندې اختروکړ او یو بل صاحب کوم چې په مجلس کې حاضر و، دهغه طرف ته یې په لاس سره اشاره وکړه او یې فرمایل: ستاسو په دې مجلس کې هغه صاحب موجود دی، چې دالله تعالی اودهغه در رسول ﷺ احکام زما نه ښه پیژني او دحضور ﷺ کوم حکم الهي چې ما ذکر کړ دی دهغه گواه دی، حارث وايي: ما دخان سره نژدې ناست یو بزرگ نه پوښتنه وکړه چې: دا صاحب څوک دی دچا طرف ته چې امیراشاره وکړه؟ هغه وویل چې دا عبدالله بن عمر (رضي الله عنهما) دی او امیر صاحب ويلي و، دی په رښتیا دالله اود رسول ﷺ دا حکامو لوی عالم و، عبدالله بن عمر (رضي الله عنهما) وفرمایل: رسول الله ﷺ موږ ته هم ددې حکم فرمایلی و.

۵: عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: جعل الله الأهلة مواقيت للناس، فصوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته فإن غم عليكم فعدوا ثلاثين يوماً. (رواه الطبراني كما في تفسير ابن كثير ج: ۱ ص: ۳۲۵، دار احياء الكتب العربية مصر، واخرجه الحاكم في المستدرک بمعناه وقال: صحيح الاسناد، واقره عليه الذهبي.)

ترجمه: حضرت عبدالله بن عمر (رضي الله عنهما) نه روایت دی چې حضور ﷺ وفرمایل: الله تعالی هلال (نوي میاشت) دخلکوله پاره دوختونومتعین کولو ذریعه جوړه کړې ده؛ نودمیاشت لیدوسره روژه نیسي اودمیاشت لیدوسره روژه ماتوي او که مطلع ابرالود وي؛ نو دیرش ورځې شماری،

۶: عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته فإن حال بينكم وبين منظره سحب أو قمرة فعدوا ثلاثين.

(احکام القرآن للجصاص ج: ۱ ص: ۲۰۱)

ترجمه: دحضرت دابن عباس (رضي الله عنهما) نه روایت دی چې حضور ﷺ وفرمایل: دمیاشت لیدوسره روژه ونيسي اودمیاشت لیدوسره افطار کوئ او که ستاسو او دهغي دنظر راتلو په مینځ کې ورېځ یا سیاهی حائل شي؛ نو دیرش ورځې شماری،

۷: عن ابن عباس رضي الله عنهما ان رسول الله ﷺ قال: صوموا رمضان لرؤيته فإن حال بينكم غمامة أو ضبابة فأكملوا عدة شهر شعبان ثلاثين ولا تستقبلوا رمضان بصوم يوم

من شعبان. (احکام القرآن ج: ۱ ص: ۲۰۲)

ترجمه: د حضرت ابن عباس (رضي الله عنهما) نه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل: د رمضان روژه میاشت لیدوسره نیسی، بیا که ستاسو تر مینځه وریځ یا گرد راشي؛ نو د شعبان د میاشتي دیرش ورځې پوره کړئ او د رمضان په استقبال کې د شعبان دورځې نه روژه مه شروع کوی...
 ٨. عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ: لا تصوموا قبل رمضان، صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته، فان حالت دونك غيابة فأكملوا ثلاثين يوماً... (ترمذی ج: ١ ص: ٨٧)

ترجمه: د حضرت ابن عباس رضي الله عنهما نه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل: د رمضان نه مخکې روژې نیول مه شروع کوی، بلکې میاشت لیدوسره روژه نیسی او میاشت لیدوسره افطار کوی او که دهغې په لیدو کې وریځ حائل شي؛ نو دیرش ورځې پوره کوی...
 ٩. عن ابی البختري قال: خرجنا للعمرة فلما نزلنا بطن نخلة ترائينا الهلال فقال بعض القوم: هو ابن ثلاث، وقال بعض القوم: هو ابن ليلتين، فلقينا ابن عباس رضي الله عنهما فقلنا: انا رأيتنا الهلال فقال بعض القوم: هو ابن ثلاث، وقال بعض القوم: هو ابن ليلتين، فقال: اي ليلة رأيتموه؟ قلنا: ليلة كذا وكذا، فقال: ان رسول الله صلى الله عليه وسلم مدة للروية فهو لليلة رأيتموه. وفي رواية عنه: قال: اهل لنا رمضان ونحن بذات عرق فأرسلنا رجلا الى ابن عباس رضي الله عنهما يسأله، فقال ابن عباس رضي الله عنهما: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان الله تعالى قد امد هدرؤيته فان اغنى عليكم فأكملوا العدة... (مسلم ج: ١ ص: ٣٤٨ مشكوة ص: ١٧٥، ١٧٤)

ترجمه: ابوالبختري وايي چې موږ د عمرې له پاره ووتو، بطن نخله ته ورسیدو؛ نو میاشت مو ولیده، چا وویل د دریمې شپې ده او چا وویل د دویمې شپې ده، بیا چې کله موږ ملاقات د حضرت ابن عباس رضي الله عنهما سره وشو؛ نو موږ هغه ته عرض وکړ، چې موږ میاشت لیدلې وه، مگر د ځینو رایه وه چې د دویمې شپې ده او د ځینو رایه وه چې د دریمې شپې ده، هغه وفرمایل، تاسو په کومه شپه لیدلې وه؟ موږ ورته عرض وکړ، په فلانۍ شپه، ویې فرمایل: حضور ﷺ د میاشت د مودې دارومدار په رويت باندې ایښی دی، لهذا د میاشت د همدغې شپې وه، په کومه شپه چې تاسو لیدلې وه.

اوپه یو بل روایت کې دي چې موږ د رمضان میاشت په عراق کې لیدلې وه، (او زموږ تر مینځه اختلاف وشو چې دا د کوم تاریخ ده، موږ یوکس حضرت ابن عباس رضي الله عنهما ته د تحقیق له پاره ورولیږه، ابن عباس رضي الله عنهما وفرمایل: رسول الله ﷺ د دې مدار په رويت باندې ایښی دی، که په نظر رانه شي؛ نو شمیره پوره کوی...
 ١٠. عن ابی هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: صوموا لرؤيته

وافطروا لرؤيته فان غم عليكم فأكملوا العدة ثلاثين... (متفق عليه، مشكوة ص: ١٧٤)

ترجمه: حضرت ابوهريره رضي الله عنه فرمايي چي: رسول الله ﷺ وفرمايل: دمياشتي په ليدوسره روژه نيسي: اودمياشتي په ليدوسره افطاركوي اوكه بيا هغه دوربخي له وجي په نظررانه شي؛ نو د ديرشو ورځو شميره پوره كوي،

١١: عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ: انا امة امية لانكتب ولا نحسب، الشهر هكذا وعقد الابهام في الثالثة، ثم قال: الشهر هكذا وهكذا يعني تمام الثلاثين، يعني مرة تسعاً وعشرين ومرة ثلاثين... (متفق عليه، مشكوة ص: ١٧٤)

ترجمه: حضرت ابن عمر رضي الله عنهما فرمايي چي: رسول الله ﷺ وفرمايل: موږ اميه امت يو، موږ ته دوختونو د تعين له پاره د حساب كتاب ضرورت نه شته، (بس دومره پوه شي) چي مياشت كله دومره، دومره وي اودواړ ولاسونوسره يې اشاره وكړه اوپه دريم ځل يې يوه گوته بنده كړه (يعني يوكم ديرشو) او كله دومره، دومره دومره وي، يعني دپوره ديرشو، كله ديوكم ديرشو او كله دديرشو،

١٢: عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ: اذا رايتم الهلال فصوموا واذا رايتموا فافطروا فان غم عليكم فعدوا ثلاثين يوماً. (الفتح الرباني تبويب مسند احمد ج: ٩ ص: ٢٤٨)

ترجمه: حضرت جابر رضي الله عنه فرمايي چي: رسول الله ﷺ وفرمايل: كله چي تاسو مياشت ووينئ؛ نوروژه ونيسئ او كله چي مياشت ووينئ؛ نواختر كوي، بيا كه مطلع ابرالود وي؛ نو د ديرشو شمار پوره كوي،

١٣: عن قيس بن طلق عن ابيه رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: ان الله عز وجل جعل هذه الالهة مواقيت للناس، صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته فان غم عليكم فاتموا العدة... (الفتح الرباني ج: ٩ ص: ٢٤٧)

ترجمه: طلق بن علي رضي الله عنه فرمايي چي: رسول الله ﷺ وفرمايل: الله تبارك وتعالى مياشتي دخلكو له پاره د وخت د تعين كولو ذريعه جوړه كړې ده، كله چي مياشت ووينئ؛ نوروژه ونيسئ اولكه چي مياشت ووينئ؛ نواختر كوي او كه دمطلع ابرالود كيدوله وجي په نظررانه شي؛ نو د ديرشو ورځو شميره پوره كوي!

١٤: عن عائشة رضي الله عنها تقول: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يتحفظ من شعبان ما لا يتحفظ من غيره ثم يصوم لرؤية رمضان، فان غم عليه عد ثلاثين يوماً ثم صام... (ابوداود ص: ٣١٨)

ترجمه: ام المؤمنين حضرت عائشه رضي الله عنها فرمايي: نبي كريم ﷺ به چي څومره دشعبان د مياشت اهتمام كاو، دومره به يې د بلې مياشتې اهتمام نه كاو، بيا مياشت ليدوسره به يې درمضان روژې نيولې، خو كه مطلع به ابرالود و (اود چيرته به هم دمياشت د ليدو خبر نه ملاويدو په صورت كي دشعبان ديرش ورځې پوره كولې،

١٥: عن ابى هريرة رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: لا تقدموا الشهر بيوم ولا بيومين الا ان يوافق ذلك صوماً كان يصوم احدكم. صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته فان غم عليكم فعدوا ثلاثين ثم افطروا... (رواه الترمذي وقال حديث ابى هريرة حسن صحيح والعمل على هذا عنداهل العلم. ترمذي ج: ١ ص: ١٤٧)

ترجمه: حضرت ابو هريره رضي الله عنه فرماي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: دمياشتې دراتلونہ يوه دود ورځې مخکې روژې نيول مه شروع کوي، البته که ددغې ورځې دروژې نيولوڅه عادت موي: نوهغه بيله خبره ده، بلکې دمياشت په ليدوسره روژه ونيسئ اودمياشتې په ليدوسره اختر وکړئ اوکه دمطلع ابرالود کيدوله وجې هغه په نظررانه شي؛ نوديرش ورځې پوره کوي او بيا اخترکوي...

١٦: عن حذيفة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تقدموا الشهر حتى تروا الهلال او تكملوا العدة، ثم صوموا حتى تروا الهلال او تكملوا العدة... (ابوداود ص: ٣١٨)

ترجمه: حضرت حذيفه رضي الله عنه فرماي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: دمياشتې دراتلونہ مخکې روژې نيول مه شروع کوي، ترڅوپورې چې مياشت ونه وينئ يا شميره پوره نه کړئ، بيا مسلسل روژې نيسئ ترڅوپورې چې مياشت ونه وينئ يا شميره پوره نه کړئ،

١٧: عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تقدموا الشهر بصيام يوم ولا يومين الا ان يكون شيء يصومه احدكم، ولا تصوموا حتى تروه ثم صوموا حتى تروه، فان حال دونه غبامة فاتوا العدة ثلاثين ثم افطروا، والشهر تسع وعشرون... (ابوداود ص: ٣١٨)

ترجمه: دحضرت ابن عباس (رضي الله عنهما) نه روايت دی چې حضور ﷺ وفرمايل: د رمضان نه يوه دوه ورځې مخکې روژې نيول مه شروع کوي، ياداچې ددغو ورځو د روژو نيولو عادت موي، (مثلاً: دپيريازيارت ورځ وي) په هرحال دمياشتې دليدونه پرته روژه مه نيسئ، بيا مياشت نظر راتلوپورې برابرې روژې نيسئ اوکه ددې ترمينځه وريځې راشي؛ نوديرشوشميره پوره کوي، بيا اخترکوي، کله مياشت ديوکم ديرشوهم وي.

١٨: عن عبد الرحمن بن زيد بن الخطاب يقول: انا صحبنا اصحاب النبي صلى الله عليه وسلم و تعلمنا منهم وانهم حدثونا ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته، فان اغنى عليكم فعدوا ثلاثين، فان شهدوا عدل فصوموا وافطروا وانسكوا...

(سنن دارقطني، ج: ٢ ص: ١٦٨)

ترجمه: حضرت عبدالرحمان بن زيد بن خطاب رضي الله عنه فرماي: موږ دحضور ﷺ صحابه کرام رضوان الله اجمعين په صحبت کې پاتې شوي يو اوله هغوی نه مو علم زده کړی دی، هغوی

موږ ته وويل چې: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: د مياشت په ليدوسره روژه ونيسئ اود مياشت په ليدوسره اختروكړئ او كه دوريځ او غبار له وجې په نظر رانه شي؛ نو د يرش ورځې شميره پوره كوي، خو كه په دې حالت كې دوه معتبراو عادل كسان درويت شهادت وركړي؛ نو بيا هم روژه، اختر او قرباني كوي،،،

ددې ټولو احاديثو مضمون مشترك دى، مگر هر يو حديث په يوه نوې افادې باندې مشتمل دى، ددې له وجې د ټولو مخې ته كينودل ضروري دي اود دې احاديثونه حسب معمول اموريه اول نظر كې په ښكاره ډول ښكاره كيږي:

١: په اسلامي احكامو كې به د قمري مياشتو او كلونو اعتبار وي

٢: قمري مياشت كله د يوكم دير شو وي او كله د دير شو.

٣: په رويت هلال كې د سريه سترگوسره د مياشتې د ليدو مفهوم په قطعي ډول متعين

دى او په دې احاديثو كې د څه بلې معنا دا احتمال هيڅ گنجائش نه شته په (بداية المجتهد) لابن رشد القرطبي،،، كې دي:

فان العلماء اجمعوا ان الشهر العربي يكون تسعا وعشرين، ويكون ثلاثين، وعلى ان الاعتبار في تحديد شهر رمضان انما هو الرؤية، لقوله عليه الصلوة والسلام: صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته،،، وعنى بالرؤية اول ظهور القمر بعد السوال،،، (بداية المجتهد لابن رشد القرطبي ج: ١ ص: ٢٠)

ترجمه: د عالمانو په دې باندې اجماع ده چې عربي مياشت د يوكم دير شو هم وي اود دير شو هم او په دې باندې هم اجماع ده چې درمضان د مياشتې تحديد يوازې درؤيت سره كيږي، له دې وجې حضور اکرم ﷺ ارشاد دى چې: تاسو د مياشتې په ليدوسره روژه نيسئ اود مياشتې په ليدوسره اختر كوي،،، اود دې (سائل په) سوال باندې درؤيت نه مراد دلومړۍ مياشتې ظهور دى،،،

٤: د قمري مياشتې د تبديلي دارومدار د مياشتې په نظراتو باندې ياد يرش ورځې پوره كيدو باندې دى، كه د يوكم دير شو مياشت په نظر راشي؛ نو نوې مياشت به شروع شي، گني د سابقه مياشت ديرش ورځې به شمار كول لازم وي،،،

په احكام القرآن كې ابو بكر جصاص رازي رحمه الله فرمايي:

وقوله صلى الله عليه وسلم: صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته، فان غم عليكم فأكملوا العدة ثلاثين، هو اصل في اعتبار الشهر ثلاثين، الا ان يرى قبل ذلك الهلال، فان كان شهر غم علينا هلاله فعلينا ان نعد ثلاثين هذا في سائر الشهور التي تتعلق بها الاحكام، وانما يصير الى اقل من ثلاثين برؤية الهلال،،، (ج: ١ ص: ٢٠٢)

ترجمه: د حضور ﷺ دا ارشاد دی چې: د میاشتنې په لیدوسره روژه نیسئ اود میاشتنې په لیدوسره اختر کوی او که دوریځوله وجې میاشت په نظررانه شي؛ نو د دیرشوور خوشمیره پوره کوی،، دا حدیث د دې خبرې دلیل دی چې میاشت د دیرشوورڅو وي، یادا چې میاشت مخکې په نظرراشي او که یوه میاشت داسې وي چې په هغه کې دوریځوله وجې میاشت په نظررانه شي؛ نو په موږ باندې لږمه ده چې د دیرشووشمیره پوره کړو او دا اصول دهغه ټولو میاشتو په باره کې دي د کوموسره چې احکام متعلق دي اود میاشتنې د دیرشونه کمیدو اعتبار یوازې د میاشت په لیدوسره به وي،،

٥: که په افق باندې ورېځ، غبار، یا توروالی یا نورڅه شی درؤیت مانع نه وي؛ نو د یو کم دیرشم د میاشتنې ثبوت،، رؤیت عامه، سره به کیري، کله چې د پوره علاقې یا ملک خلک د میاشت د لیدو کوششونه کوي اود دې باوجود عام رؤیت ونه شي؛ نو د علاقې یا ملک یوازې دوه څلورو کسانو دعوی سره به،، رؤیت،، نه ثبوت کیري، په دې حدیثونو کې د انفرادي شهادت د قبولو حکم د مطلع د ابرالود کیدو په صورت کې ورکړل شوی دی اود مطلع صفا کیدو په صورت کې د انفرادي شهادت په ځای،، ادا را یتم،، (کله چې تاسو ووينئ) فرمایلو سره رؤیت عامه، باندې د میاشتنې د ثبوت مدار کینودل شوی دی او عقلاً هم دا خبره صحیح ده چې مطلع صفا وي او خلک ډیر په شوق سره میاشتنې ته گوري څه شی هم په کې مانع نه وي اود دې باوجود هم رؤیت عام ونه شي؛ نو په داسې صورت کې د دوو کسانو دادعوه چې: موږ میاشت لیدلې ده،، د پوره قوم په سترگو په د خاورو اچولو برابرده او ظاهره ده چې پوره قوم پوند یا ضعیف البصر گرځول کیدای نه شي، بلکې د دې په ځای به دغه انفرادي بیان غلط گرځول کیري، خاصکر کله چې دا وچتو او چتو ځایونونه د دوربین په مدد سره هم میاشت په نظررانه شي؛ نو د دې خلکو غلطی، یا غلط بیاني به نوره هم واضحه شي، په احکام القرآن کې ابوبکر جصاص رازي رحمته الله علیه فرمایي:

قال ابوبکر: انما اعتبرنا أصحابنا اذالم يكن بالسَّاء علة شهادة الجمع الكثير الذين يقع العلم بخبرهم، لان ذلك فرض قد عمت الحاجة اليه، والناس مأمورون بطلب الهلال فغير جائز ان يطلبه الجمع الكثير ولا علة بالسَّاء مع توافي همهم وحرصهم على رويته ثم يراه نفر اليسير منهم دون كافتهم علمنا انهم غالطون غير مصيبين، فاما ان يكونوا راوا خيالا فظنوه هلالا، او تعدوا الكذب، وجواز ذلك غير ممتنع، وهذا اصل صحيح تقضي العقول بصحته، وعليه مبني امر الشريعة، والخطأ فيه يعظم ضرره ويتوصل بالحدود الى ادخال الشبهة على الاغمار والحشو وعلى من لم يتيقن ما ذكرنا من الاصل. (احكام القرآن ج: ١ ص: ٢٠٢ طبع ١٣٤٥هـ)

ترجمه: امام ابوبکر جصاص رحمته الله علیه فرمایي: کله چې په اسمان باندې څه ورېځي وغیره نه وي؛ نو د

رمضان د میاشت درویت له پاره دیو داسې گڼ شمیر کسانو شهادت ضروري دی چې دهغوی په خبر سره دا یقین حاصل شي چې هغوی میاشت لیدلې ده، ځکه چې دروژود فرضیت له وجې میاشتي ته کتل فرض دي اود ټولو خلکو ضرورت ددې سره متعلق دی او کوم خلک چې د میاشتي لیدو له پاره مقرر دي، داممکن نه ده چې ټول خلک خپل مکمل کوشش وکړي اود میاشتي لیدو د حرص او کوشش باوجود میاشت ونه لیدای شي، خو په هغوی کې څه لږو کسانو ته میاشت په نظر راشي، ددې نه معلومه شوه چې دالې شان جماعت په غلطې باندې دی او ډیره ممکنه ده چې دې لږ شان جماعت څه خیالي شي لیدلې وي او هغه هغوی میاشت تصور کړې وي، یا قصدا دروغ وایي اود اصول هم په خپل ځای باندې صحیح دي اود کوم دصحت چې عقل سلیم هم تقاضا کوي او په دې باندې د شریعت اصول وضع شوي دي او په دې کې غلطې کول د ډیر لوی نقصان سبب جوړیدای شي اودې سره ملحدین اسلام، کې شک شبه پیدا کیدای شي.

٦: که مطلع غبار الود وي څنگه چې په پورتنوا حدیثو کې وضاحت موجود دی، د اختر د میاشتي ثبوت کم نه کم د دوه معتبر او عادل اودیانت دارگواهانو چشم دید شهادت سره به وي اود دوه عیني گواهانو په گواهي باندې د دوو معتبر کسانو گواهي کوم ته ،، شهادت علی الشهادت،، وایي همدغه شان د قاضي په فیصله باندې د دوو عادلانو گواهي (شهادت علی قضاء القاضي) حکم به همدغه شان وي ځکه چې دادواړه هم ،، حجت ملزمه،، دي کما صرح به القوم، یوازې دیوکس د شهادت یا محض په افواگانو په اعتبار نه کیږي، کوم حضرات چې دا اختلاف مطالعو قایل نه دي (اوزموږ فاضل مولف هم ددې موید دی) ددوی په نزد د لاندې ذکر شوي حدیث محمل همدغه دي:

عن کربان ام الفضل بنت الحارث بعثته الى معاوية بالشام قال: فقدمت الشام قضيت حاجتها واستهل على هلال رمضان وانا بالشام فراينا الهلال ليلة الجمعة، ثم قدمت المدينة في آخر الشهر فسألني ابن عباس رضي الله عنهما ثم ذكر الهلال، فقال: متى رأيتم الهلال؟ فقلت: رأيناه ليلة الجمعة، فقال: انت رايت ليلة الجمعة؟ فقلت: رآه الناس وصاموا وصام معاوية رضي الله عنه، فقال: لكن رأيناه ليلة السبت، فلا نزال نصوم حتى نكمل ثلاثين يوماً او نراه، فقلت: الا تكتفي بروية معاوية وصيامه؟ قال: لا، هكذا امرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم، ١٠٠ (ابوداود ص: ٣١٩ ترمذی ج: ١ ص: ٨٧)

ترجمه: حضرت کرب فرمایي: ام الفضل بنت حارث رضي الله عنها (حضرت ابن عباس رضي الله عنهما موری بي) هغه حضرت معاویه رضي الله عنه ته شام ته دڅه کار له پاره لیږلې و او هغه دخپل کار نه فارغ شو؛ نو درمضان میاشت ماته په شام کې په نظر راغله، موږ د جمعې په شپه میاشت

ولیده، بیادر رمضان المبارک په اخره کې زه مدینې طیبې ته واپس راغلم، حضرت ابن عباس رضي الله عنهما زما د حال احوال پوښتنه وکړه، بیاد میاشتې ذکر راغی؛ نو پوښتنه یې وکړه چې نامیاشت کله لیدلې وه؟ ما ورته وویل: موږ د جمعې په شپه میاشت لیدلې وه، ویې فرمایل: تاد جمعې په شپه په خپله میاشت لیدلې وه؟ ما ورته وویل: خلکو میاشت ولیده او روژه یې ونیوله او حضرت معاویه هم روژه ونیوله، ویې فرمایل: خوموږ دهفتې په شپه میاشت لیدلې وه، ددې له وجې موږ خوبه خپل حساب سره دیرش روژې پوره کوو، یاد اچې په یو کم دیرشم باندې په خپله میاشت ووینو، ما ورته وویل: ایا تاسو د حضرت معاویه رضی الله عنه رؤیت اود روژې نیولو (فیصله) کافي نه گنئ، ویې فرمایل نه، (ځکه چې موږ دهغه ځای ثبوت د دوو وثقه گواهانو شهادت سره ملاونه شو، یوازې یو ستا اطلاع زموږ له پاره د افطار حجت کیدای نه شي) موږ ته حضور صلی الله علیه و آله همدغه شان حکم فرمایلی دی،

اود کومو حضراتو په نزد چې د مطالعوا اختلاف معتبر دی، هغوی به ددې د اتوجیه وکړي چې دهرې علاقې مطلع جداده، دیوې مطلع رؤیت د بلې علاقې والاو له پاره کافي نه دی، اگر که ددې ثبوت په صحیح شهادت سره وشي،

اود مطلع غبارالوده کیدو په صورت کې د رمضان د میاشتې له پاره د دویم حدیث مطابق دیو عادل مسلمان یا مستور الحال خبره کافي وي، څنگه چې په ابوداود کې دي:

١: عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: جاء اعرابي الى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: اني رايت الهلال يعني هلال رمضان، فقال: تشهدوان لا اله الا الله؟ قال: نعم! قال: تشهد ان محمداً رسول الله؟ قال: نعم! قال: يا بلال! اذن في الناس ان يصوموا غداً. (رواه ابوداود والترمذي والنسائي وابن ماجه والدارمي. مشکوة ص: ١٧٤)

ترجمه: د حضرت ابن عباس رضي الله عنهما نه روایت دی چې: یو باندې چې د حضور صلی الله علیه و آله خدمت ته راغی او ویې ویل: ما د رمضان میاشت لیدلې ده. (عام رؤیت نه و شوی) حضور صلی الله علیه و آله وفرمایل: ایا ته د الله تعالی د توحید قائل یې؟ هغه وویل هو! ویې فرمایل: ایا ته زما رسالت منې؟ هغه وویل هو! رسول الله صلی الله علیه و آله وفرمایل: بلال! خلکو ته اعلان وکړه چې سبا روژه ونیسی!...

٢: وعن ابن عمر رضی الله عنهما قال: تراء الناس الهلال، فأخبرت رسول الله صلى الله عليه وسلم اني رايتة، فصاموا والناس بصيامه... (رواه ابوداود والدارمي والروایتان فی مشکوة ص: ١٧٤)

ترجمه: حضرت ابن عمر رضی الله عنهما فرمایي: خلکو میاشتې ته کتل (مگرد وریځې له وجې عامو خلکو ته په نظر رانغله) ما حضور صلی الله علیه و آله ته خبر ورکړ، چې ما میاشت ولیده، حضور صلی الله علیه و آله زما په خبر په خپله هم روژه ونیوله او خلکو ته یې هم دروژې نیولو حکم ورکړ،

۷: په دې احاديثو کې چې د حضور ﷺ په فرموداتو او هداياتو باندې نظر و اچوئ؛ نو واضحه به شي چې حضور ﷺ دمياشتې د ثبوت له پاره يوقطعي اصل او ضابطه مقرره کړه، يعنې په يوکم ديرشم باندې دمطلع د صفا کيدو په صورت کې درؤيت عامه اعتبار وي اود مطلع غبارالوده کيدو په صورت کې به د شهادت اعتبار کيږي او که دواړه نه وي؛ نو ديرش ورځې به پوره کيږي، د حضور ﷺ په خپله په دې ضابطه باندې عمل و اوصحابه و تابعين (رضوان الله اجمعين) هم ددې اصل پابند و او امت مسلمه ته ددې قاعدې د پابندي بار بار تاکيد شوی دی او الحمد لله! امت مسلمه دخپل نبي ﷺ ددې هدايت په موجب ددې بڼه التزام کړی دی، خو په هيڅ يو حديث کې حضور ﷺ دوړو کي نه وړو کې اشاره هم دې طرف ته نه ده کړې چې دا اصل دې پرېښودل شي او امت مسلمه دې په څه مرحله باندې په بل طريقه هم اعتماد کولی شي، د څه حسابي فن نه هم په دې سلسله کې مدد اخيستل کيدای شي يا د روژې او اختر دا وقاتوبه تعين کولو کې د څو نورو اصولو طرف ته هم رجوع کيدای شي، اوس د حضور ﷺ وضع شوي فرموده اصل رؤيت پرېښودوسره په څه فن باندې اعتماد کولوسره اود دې د ماهرينو طرف ته رجوع کول سره هم منشاء نبوت پوره کيدای شوه څنگه چې فاضل مولف د حضور ﷺ په سرتېل غواړي؛ نو د حضور ﷺ له طرف موږ ته دهغه معمولي شان اشاره خوملاویدل پکار و؟ ياکم نه کم د صحابه وو او تابعينو او ائمه هدی له طرف ددې اصل نبوي نه پرته څه بلې لارې اختيارولو گنجائش خو چيرته پته لگيدله.

دموجوده دورد کم علمي او ستم ظريفي د ټولونه يولوی مظهر دادی چې کوم شی ستاسو په ذهن کې راشي هغه راکاږه او يو لوی کس سره يې منسوب کړه او کوم شی چې دمشرانونه صراحتاً ثابت وي دهغه منکر شه او که داسې هم نه جوړيږي او تاو راتاو يې کړه او خراد ته يې پورته کړه، د خانداني منصوبه بندي نه واخله تر سوشليزم، پورې کومه خبره چې د چاپه ذهن بڼه ولگيده؛ نو فوراً يې حضور ﷺ طرف منسوب کړه، د صحابه کراموداحال و، چې د حضور ﷺ نه کوم ارشادات هغوی يوځل دوه نه، بلکې په څوڅوځله په خپلو غوږونو اوريدلي و، دهغه په روايت کولو کې هم د حد درجې پورې محتاط و، مگر دلته دخپل ذهن وساوس د حضور ﷺ سره منسوب کول ضروري گڼل کيږي.

خوموږ داوينو چې حضور ﷺ د اصل رؤيت په خپلولو او اختيارولو ترغيث ورکولو کې چيرته لالکتب ولائحسب. (موږ حساب کتاب نه کوو) ويلوسره دا وقاتو د تعين په باره کې د حسابي تخمينو حوصله شکنې کړې ده او چيرته د دواړو لاسونو په اشارې سره: **الشهر هکذا وهکذا وهکذا** (مياشت دومره، دومره اودومره وي) ويلوسره دمياشتواو دکلونو په سلسله کې په حساب باندې بالکل د بې اعتمادې اظهار فرمايلي دی، گني ظاهره ده چې دې مضمون باندې د پوهولو له پاره چې مياشت کله د ۲۹ وي او کله ۳۰، دواړه لاسونه شپږ ځله اوچتول او هکذا، لفظ شپږ ځله ويلو په نسبت ۲۹، ۳۰ مختصر عدد هم وو او واضح هم اود حضور ﷺ مخاطب د دواړو هندسو

سره نا اشناهم نه وو.

د صحيح مسلم شرح، اكمال اكمال المعلم... المعروف: شرح ابی، کي دي:
وفي احاديث الاشارة هذا الارشاد الى تقريب الاشياء بالتمثيل وهو الذي قصده صلى الله عليه
وسلم ولم يصنع ذلك لاجل ما وصفهم به من الامية: لا يحسبون لا يكتبون... لانهم
لا يجهلون الثلاثين والتسع وعشرين مع ان التعبير عنهما باللفظ اخف من الاشارة المكررة
وانما وصفهم بذلك سدا لباب الاعتداد بحساب المنجمين الذي تعتمده العجم في
صومها، وفطرها، وفصولها، (ج: ٣ ص: ٢٢٣ طبع مصر ١٣٣٧هـ)

ترجمه: اوپه کوموا حاديثوکي چي په اشاروسره دمياشتې د ديرشو او يوکم ديرشو کيدو
مقدار بنودل شوی دی ددي نه دانودل مقصود و چي د مثالونوپه ذريعه په خبره باندې پوهيدل
اسان وي، ددي له وجي حضور ﷺ دلاس په اشارې سره داخبره وبنوده اود حضور ﷺ ددي
اشارود بنودې طريقه ددي له پاره خپله نه کړه چي گني هغه خلک بالکل ان پړه وو اوحساب
کتاب يې کولی نه شو، ځکه چي هغه خلک د ٢٩ او ٣٠ دلفظ سره نابنده نه وو، حالانکي
باربار اشاره کولوپه ځای د ٣٠ او ٢٩ په لفظ سره تعبير کول اسان و، خوددي باوجود
حضور ﷺ اشارې سره په خبره باندې پوه کړل، ددي له وجي چي عجم خلکوکي دحساب
کتاب عادت پريوتی و اوپه دي باندې عجمي خلکو دخپلو روژو او افطار کولو اود کلونو
دشميرې اعتماد کولو، دي سره دحساب کتاب وغيره دروازه بندول مقصود و،،

همدغه شان چيرته: فلا تصوموا حتى تروا ولا تفطروا حتى تروا، (روژه مه نيسي ترخوپورې چي
مومياشت ليدلې نه وي اواخترمه کوي ترخوپورې چي مياشت ونه وينی، فرمايل درويت نه
پرت په هر قسمه حساب تخمينې باندې اعتماد کول اودروژې له پاره اوداخترله پاره امت
صفامنع وفرمايل اوچيرته دمياشت په ليدوسره: ددويمې ورځې ده،، نعره لگول يې دقرب
قيامت علامت گرځولې ده اودحسابي طريقوباندې اعتمادنه يې نفرت ورکړی دی اودايې
دذهني انحطاط اوديني تنزل مظهر گرځولی دی اوڅنگه چي په کنزالعمال کې دي:

عن ابن مسعود رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم: من اقتراب الساعة ان يرى الهلال قبلا
فيقال: لليلتين، وان اتخذ المساجد طرقا، وان يظهر موت الفجأة. (رواه الطبراني في الاوسط كنز
العمال: ج ٧ ص: ١٧٦)

ترجمه: ابن مسعود رضي الله عنه د حضور ﷺ داروايت نقل کوي چي: دعلامات قيامت نه داهم
دي چي دمياشتې په ليدوسره به ويل کيږي چي: داخوددويمې شپې ده،، اوجوماتونوڅخه به
لارې جوړې کړل شي اوناگهانه مرگونه به زيات شي،،
اوچيرته يې بلا استثناء داهل نجوم تصديق،، کفر،، تعبير فرمايلي دی، مگرپه يوه موقع يې

دا وضاحت هم کړې دى چې داهل نجوم تقويم (کلينډر) باندې اعتبار کولو سره دمياشتې فيصله کيدای شي... دابوداودپه شرح، المنهل العذاب المورود... کې دي:

وحسبك في ابطال العمل بالحساب والتنجيم قوله تعالى: قل لايعلم من في السموات والارض الغيب الاالله، وقوله صلى الله عليه وسلم: من اتى عرافاً او كاهناً فصدق به بآيقول، فقد كفر بما انزل على محمد صلى الله عليه وسلم، (احمد وحاكم) ومن احاديث المصاييح: من اقتبس علماً من النجوم اقتبس شعبة من السحر... (ج: ١٠، ص: ٣٧)

ترجمه: ستاله پاره دعلم اعداد او علم نجوم باطل کيدوله پاره دالله تعالى دغه قول کافي دى چې: تاسو ورته وفرمايئ چې داسمان او ځمکې علم سوا دالله تعالى نه هيچا سره نه شته،، او دحضور اکرم ﷺ ارشاد دى چې: کوم کس چې دعلم نجوم والا کاهن ته لاړ او هغه چې ورته څه وويل ده يې تصديق وکړ؛ نو ده کفر وکړ دغه دين کوم چې په حضور ﷺ باندې نازل شوى دى. دمصاييح په حديث کې دي چې: چا علم نجوم زده کړ، هغه دجادو څه برخه حاصله کړه،، دې خوا يې دقرآن کریم شرعي اصول اوقات پريښودل او خود ساخته اصطلاح سره د مياشتو او کلونو ادل بدل کوم چې دجاهليت اولى شعار وو، زياده في الکفر،، اود گمراهي زينه گرځولي ده. (التوبه: ٢)

دا ټول امور مخې ته کيښودوسره هرکس دجادانصاف سترگې چې بندې شوې نه وي په اسانۍ سره فيصله کولى شي چې دثبوت هلال شرعي اصل اونبوي ضابطې پريښودل اويوازي د جنتري (کلينډر) په بروسه باندې روژه افطار کول مزاج نبوت سره ترکومه حده پورې يوشان ده اومنشأ نبوت ترکومه حده پورې پوره کوي اودفاضل مولف دقول مطابق دې ته،، درؤيت ترقي يافته تعبير،، ويل اودې بدعت ته،، دحفاظت ايمان،، ذريعه ښودل اوددې پرچار کول ترکومې پورې صحيح دي؟

علامه ابن عربي په شرح ترمذي کې په اصول رؤيت پريښودو اودحسابي طريقوسره رؤيت ثابتولو په مذمت کې ليکي:

اوه يا ابن شريح! اين مسالتک الشريحية؟ واين صوارمک السريحية؟ تسلك هذا البضيق في غير الطريق، وتخرج الى الجهل عن العلم والتحقيق، ما لبحمد والنجوم؟... وکالک لم تقرا قوله: اما نحن امة امية لالحسب ولا نکتب، الشهر هكذا وهكذا،، و اشار بيديه الکریمتين ثلاث اشارات وخنس بأبهامه في الثالثة، فاذا کان يتبرا من الحساب الاقل بالعقد المصطلح عليه مبيناً باليدين تنبيهاً على التبرى عن اکثر منه فما ظنک بمن يدعى عليه بعد ذلك ان يحيل على حساب النيرين، وينزلهما على درجات في افلاک غائباً ويقرنهما باجتماع واستقبال حتى يعلم

بذلک استهلال... (ج: ٣، ص: ٢٠٨)

ترجمه: اي ابن شريح! چيرته داستا شرعي مسئله؟ ته فراخه لاره پرپردي اوپه دي تنگو لارو باندې ځي اوته د علم او تحقيق نه وځي اود جهالت طرف ته ځي..... حضرت محمد ﷺ د ارشاد او د نجوم په خپل مينځ کې څه نسبت دي؟ گويا تاد حضور ﷺ دا ارشاد اوريدلى نه دى چې موږ امي امت يو، موږ په حساب كتاب باندې نه پوهيږو، مياشت د دومره، دومره او دومره وي او حضور ﷺ په خپلو مبارکولاسونو درې ځله اشاره وکړه او حضور ﷺ په دريم ځل خپله گوته بنده کړه او کله چې حضور ﷺ اصطلاحي شميره اود حساب مختصر طريقه پريښوده اود لاسونو په اشارې سره يې دا خبره وکړه؛ نو په دې کې په دې خبره باندې خبردارى دى چې ددې نه زيات دې پريښودل شي، ستاخه گمان دى دهغه بنده په باره کې چې ددې وروسته هم دعوه کوي چې داشى دې علم نجوم ته حواله شي او هغه دادواړه داسمان په پټو درجا تو باندې راوړي اودا دواړه يو کوي دا اجتماع او استقبال سره چې په دې طريقې سره په سپوږمۍ باندې پوه شي. په دې احاديثو کې د صحابه وو اوتابعينو (رضى الله عنهم اجمعين) د طرز عمل وضاحت هم موجود دى چې هغوى د حضور ﷺ قائم کړل شوي، اصل رؤيت، په سختۍ سره پابند وو او هغوى بار بار په خطبو، خطونو او ذاتي مجلسونو کې، عهد الينا رسول الله صلى الله عليه وسلم، هکذا امرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم، ويلو سره امت ته په دې اصولو باندې په سختي سره د پابند پاتې کيدو تاکيد کړى دى، د حديثو يا سيرت پوره ذخيره ولټوي مگر تاسوته به چېرته هم د يو صحابي په باره کې داملاونه شي چې هغه اصل رؤيت پريښى دى او په حسابي تخمينه باندې يې اعتماد کړى او فتوا يې ورکړې ده، همدغه وجه ده چې دامت په اتفاق، اسلامي شريعت د ثبوت هلال په باب کې د اهل حساب او فلکياتو درايې اعتبار نه دى کړى، بلکې ددوى تحقيق يې له سره لغوه او کالعدم گرځولى دى، مثلاً: د فلکياتو د ماهرينو رايهي چې په فلاني تاريخ به مياشت ښکاره کيږي، خو که شرعي رؤيت ونه شي، نو دامت په اجماع دې رويت باندې احکام هلال نه جاري کيږي او د فلکياتو د ماهرينو رايه به لغوه وي.

چنانچې حافظ ابن حجر عسقلاني رحمه الله، فتح الباری، ج: ٤، ص: ٩٨، عمدة القاری، للعيني، ج: ٥، ص: ١٨٢، ج: ٥، ص: ١٩٩، زرقانی علی الموطا، ج: ٢، ص: ١٥٤، ردالمحتار لابن عابدين الشامي، ج: ٢، ص: ١٠٠، احکام القرآن للجصاص او داسې نورو... مشرانو موقف هم دغه دى، ددې په ځای چې دهغوى وضاحتونه نقل کړل شي، دلته دهغوى ټولونو مونو ليکل هم ممکن نه دي، البته امام جصاص رازي رحمه الله تصريح خولې شان واورئ، هغوى فرمايي:

فالقائل باعتبار منازل القمر وحساب المذنبين خارج حكم الشريعة وليس هذا القول مما يسوغ الاجتهاد فيه، لدلالته الكتاب ونص السنة واجماع الفقهاء بخلافه... (ج: ١، ص: ٢٠٢)

ترجمه: منازل قمر او د فلکياتو په حساب باندې اعتماد کول حکم د شريعت نه خارج دي اودا

داسې قول نه دی چې په دې کې داجتهاد گنجائش وي، ځکه چې دالله د کتاب، سنت نبوي، او د فقهاوو د اجماع د دلائلو خلاف دی...

پاتې شوي سوال چې شريعت د احکام هلال مدار په رؤيت باندې ولې کيښوده؟ په فلکياتي تحقيقاتو باندې يې ولې کيښوده؟ زموږ په نزد د سوال بې موقعې دي، د مسلمان په حيثيت سره زموږ کار دادي چې موږ په ډيرې ښې طريقې سره د اتحقيق وکړو چې په فلاني باب کې شارع څه حکم کړی دی، ددې معلوميدونه وروسته موږ ته د شارع نه ددې پوښتنې حق نشته چې: دا حکم تاولې کړی و؟ ځکه چې زموږ د مسلمان کيدو لومړۍ نتيجه ددې خبرې قطعي يقين دی چې د شارع د طرف نه هر څنگه حکم ورکړل شي دهغه سره د شارع هيڅ څه غرض نشته بلکه هغه خو سراسر د بندگانو د مصلحت له پاره ورکړل شوی دی، کله کله ددې مصلحت اظهار مناسب وي او کله نه وي، خو هغه مصلحت به په هر حال په دې حکم باندې مرتب وي، که څه هم که بندگانوته دهغه پته وي يا نه وي، له دې وجې نه که هغه په خپله د څه مصلحت اظهار وکړي نو دهغوی مهرباني ده، گنې بنده ته دا حق کله حاصل دی؟ چې هغه په دې خبرې اصرار وکړي چې اول د حکم مصلحت ووايي، نو هلته به يې منم. (اوتاسوته پته ده چې که يو مصلحت له وجې وي؛ نو بيا هم د داسې ذهني کس ته ويل کيدای نه شي)

په هر حال موږ ته ددې تحقيق کولو حق شته چې شريعت د هلال مدار په فلکياتو باندې ايښی دی او که نه؟ اودايې په کومه درجه کې قابل اعتبار گرځولی دی، يا بالکل ناقابل اعتبار؟ خو موږ د سوال نه شو کولی چې شريعت د هلال مدار په رؤيت باندې ولې کيښوده، په فلکياتو وغيره باندې يې کيښوده؟ کيدای شي چې په دې کې د شارع پيش نظر د بندگانو ډير مصلحتونه وي او هغه صرف په رؤيت باندې مرتب کيدای شي، په فلکياتو باندې نه، مثلاً: د نورو قومونو د مياشتو کلونو مدار په تقويمي (کليندر) حسابونو باندې و، شارع ددې امت د انفراديت محفوظ ساتلو له پاره څنگه چې په نورو ډير شيانو کې مشابهت نه امت بېج کول غوښتي دي، همدغه راز يې د تقويمي مشابهت څخه هم امت محفوظ غوښت، ځکه يې دوی ته مستقل نظام تقويم ورکړ.

علامه ابی (رحمه الله) په شرح مسلم کې ليکي: سدا لباب الاعتداد بحساب المنجيين الذي تعتمدة العجم في صومها وفطرها وفصولها... (اکمال اکمال المعلم شرح مسلم للابی ص: ٢٢٧)

ترجمه: د عجمو خلکو د خپلو روزو او افطار او د کلونو د شمار له پاره د نجوميانو په حساب باندې اعتماد کولو، او عادت يې جوړ کړی و؛ ددې عادت د ختمولو له پاره حضور صلی الله عليه وسلم داسې وکړل.

يا کيدای شي چې چونکې نورو حسابي طريقو سره د مياشتې او کال تعين فطري او تحقيقي نه و، بلکې اختراعي او تقريبي و، چنانچې هغوی ددې کم اوزيات د برابرولو له پاره د... لپ،...

اصطلاح ایجاد کړل. ددې برعکس اسلام دین فطرت و، ده غوښتل چې دامت اسلامیه د میاشتو او کلونو دتعیین له پاره درویت اومشاهدې فطري طریقه، ټاکل شي، ځکه چې دا اختراعي اوتقریبي طریقه ددې د فطرت سره سمون نه خوري، یاممکنه ده چې ددې امر رعایت په کې ایښودل شوی وي چې د اسلام دپوره نظام بنیاد په تکلف اوتعمق باندې نه دی، بلکې په سادګۍ اوسهولت باندې کیښودل شوی دی، ددې وجې نه داسلام نظام تقویم هم دمشاهدې اورویت په شان آسان او ساده اصولو باندې جوړ کړل شو چې په دې نظام په جزء اوکل کې مناسبت وي، اوپه دې باب کې امت په تکلف اومشقت کې ونه غور ځیري، شاه ولي الله محدث دهلوی رحمته الله علیه ددې حکمت طرف ته اشاره کوي اولیکي:

اقول: لما كان اوقات الصوم مضبوطاً بالشهر القمري باعتبار رؤية الهلال وهو تارة ثلاثون يوماً وتارة تسعة وعشرون وجب في صورة الاشتباه ان يرجع الى هذا الاصل، وايضاً مبنى الشرائع على الامور الظاهرات، عند الاميين دون التعمق والحسابات النجومية بل الشريعة وارادة باخمال ذكرها وهو قوله صلى الله عليه وسلم: انا امة امية لا نكتب ولا نحسب..

(حجة الله البالغة للشيخ المحدث الدهلوی ج: ۲ ص: ۵۱)

ترجمه: زه واييم چې: کله دروژودوختونو انضباط دقمري میاشتو درویت په اعتبار سره دی اودا میاشت کله ددیرشو وي اوکله دیوکم دیرشو، نود شک په صورت کې هم دې اصولو ته واپس کیدل واجب دي اونور دا چې دامیین په نزد دشریعت بنیاد په امور ظاهره باندې وي، نه چې په ژوروالي اود علم نجوم په حساب باندې، بلکې شریعت خوددې ذکر کولونه هم دمنع حکم ورکوي څنگه چې دحضور صلی الله علیه و آله وسلم فرمان دې: موږ امي امت یوموږ په حساب کتاب باندې نه پوهیږو..

یاممکن وي چې ددې څیز لحاظ ساتل شوی وي چې نظام تقویم په هر حال دوختونو دتعیین یوه ذریعه ده، اوکوم قوم چې په ذرائعو کې مشغول شي؛ نواکثر مقاصد دهغوی د نظرونو نه پټ پاتې شي اوفطري طور سره دهغوی صلاحیتونه دذرائعو په لټون کې ضائع شي، ددې وجې نه دا وغوښتل شو چې امت مسلمه ته داسې نظام تقویم ورکړل شي چې په هغه کې مشغولیدو سره دهغوی دمقصدي صلاحیتونه دورکیدو ویره نه وي، بس سترګې یې پرانستې میاشت یې ولیده تقویم درست شو، اوټول په خپلو خپلو کارونو کې مشغول شول، نه دضرب ضرورت اونه دتقسیم ضرورت، نه دمحکمه موسمیات قائمولو ضرورت اونه پرې دریسړچ ضرورت..

یاممکنه ده چې دا امر پېش نظر وي چې په دې امت کې به مالدار هم وي، عالم هم، او جاهل هم، ښځې هم اوسړي هم، اواکثرو عباداتو اومعاملاتو مدار په نظام تقویم باندې دی، ددې وجې نه وغوښتل شو چې څنگه دنظام تقویم متعلقه احکام مکلف دامت ټول طبقات دي همدغه شان دوی ته داسې تقویم ورکړل شي چې په هغه باندې هریوکس دخپلې مشاهدې په رڼا کې په

پوره شرح صدر سره يقين وکړای شي.

ياممکنه ده چې شارع ته د يقين هلال په باب څه مطلوب دي هغه په رؤيت اومشاهدې باندې مرتب کيدای شي، دهغه په نظر کې حسابي جنتري ددې يقين په پيدا کولو کې ناکافي وي، يا کيدای شي چې شارع ته دا امر ناخوښه وي چې روژه اوافطار خودې ټول کوي؛ مگر دهغوی د وختونو تعين دې د يوې خاصې ډلې په لاس کې وي، ددې وجې نه يې نظام تقويم داسې مقرر کې چې يوامي کس هم دخپل وخت تعين ټيک هماغه شان کولی شي، لکه ماهر فلکيات، او يو کليوال هم دخپلو اوقاتو حساب هماغه شان لگولی شي څنگه چې يونباري، بلکې بعيدنه ده چې د ماهر فلکيات يا عالم نظر کمزوری وي اود يو عامي کليوال نظرتيز وي، په دې صورت کې په خپله ماهر فلکيات يا عالم هم دمسکين انډره طرف ته رجوع کوي.

الغرض! د شارع پيش نظريشميره حکمتونه کيدای شي ددې وجې نه زموږ کار دانه دی چې دا گرمگرسوالونه وکړو اود شارع سره په بحث کې مشغول شو اود فرصت او وخت سره دين او ايمان هم ضائع کړو، زموږ کار خودادې چې د شارع په حکمت اوشفقت باندې يوخل ايمان راوړو، بيا دهغه د طرف نه چې هر څنگه حکم وشي هغه په خپل حق کې سراسر د خير و برکت موجب او عين د حکمت مظهر وگڼو اوفوراپرې عمل وکړو.

زبان تازه کردن با قرار تو نيا نگیختن علت از کارتو

په پای کې مناسب معلومېږي چې در اقام الحروف هغه تبصره کومه چې موصوف جعفر شاه پهلوي په دې کتاب باندې، ماهنامه ،، بينات شعبان ۱۳۸۸ ه کې ،، نقد و نظر ،، کې شائع شوې ده درج کړل شي.

رويت هلال

مولانا محمد جعفر شاه پهلوي زموږ د ملک يو مشهور صاحب قلم اود اداره ثقافت اسلاميه ملگری دی. په زیر نظر کتابچې کې هغوی ،، رؤيت هلال اور فلکيات ،، په موضوع باندې خبرې اترې کړې دي د کتاب په مندرجاتو باندې د نظر کولونه مخکې ددې شان نزول باندې پوهيدل ضروري دي، د موصوف تعلق ددې ځای حشويه فرقي سره دی د کومو نعره چې د موصوف په الفاظو کې داسې ده:

حضرات از مونږ په خيال کې زموږ پاکستانيانو دې وخت کې څه معين شريعت نشته، تير شويو وختونو په شريعت باندې چلېږو، کله چې موږ ددې خامو موادو... نه استفاده وکړو او يوه خبره مقرر کړو او حکومت هغه نافذ کړي نو زموږ له پاره به هماغه شريعت وي، او بيا به هغه هميشه له پاره نه وي، د ضرورت په وخت کې مجالس قانون سازي يابله ټاکل شوې کميټي هم په دې کې ترميم کولی شي.^(۱)

۱ [د مولانا جعفر شاه مقاله ،، تعقل و تدبر کې لږه قرآن کریم کی تاکید] بقیه حاشیه په راروانه صفحه.

ددې حضراتوپه نزد حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) راوړل شوې د دین، او د شریعت، دوه جدا جدا شیانو نومونه دي چنانچې:

دین خو روح او جذبه ده، کوم چې بدليدای نه شي او شریعت ددې روح د تشکیل نوم دی مقصد د سپړت باقې ساتل دي او شکل بدليدوسره سپړت نه بدليږي (حواله مذکوره ص: ٨٤٣) قرآن کریم او سنت نبویه ﷺ عباداتو او معاملاتو کې حلال او حرام، جائز او ناجائز، فرض او واجب، سنت او مستحب، اوصحيح او فاسد چې کوم احکام نافذ کړي دي، د عامو مسلمانانو په زده‌غه واجب التسلیم دي، مگر د،، حشویه،، خیال دی چې د یوازې دهغه دور شریعت و، په کوم کې چې د دین د روح او جذبې دهغه دور د تقاضو مطابق خیال ساتل شوی و. او موږ لره هم ددې روح او جذبې باقې ساتلوسره سره دخپل دور د غوښتنو مطابق ددې بدلول په ځای یې،، نوې شریعت،، جوړول پکار دي او د وختي تقاضو مطابق شریعت محمدیه ﷺ، کې دکت کوټ، ترمیم او تنسیخ او رد و بدل،، نوم اجتهاد دی.

د موصوف په الفاظو کې:

نا قابل ترمیم یوازې دین په معنا دروح اوسپړت، دی او شریعت په هردور کې ترمیم قبلوي، او همدغه د اجتهاد ضرورت وي، د ترمیم د مطلب نه دی چې دشروع نه واخله تراخړه پورې هر څه دې بدل کړل شي، بلکې (الف) په شریعتونو کې چې کوم شی دخپل عصري تقاضو مطابق وي هغه دې باقې وساتل شي. (ب) او د کومو چې ضرورت نه وي هغه دې ترک کړل شي. (ج) د کوم نوي شي چې ضرورت وي دهغه دې په کې اضافه وکړل شي او دغه وخت کې په صرف عالمي مصالح امت لره په نظر کې ساتل وي.،، (حواله مذکوره بالا ص: ٨٤٤)

مطلب دا چې د شریعت خداوندي احکام،، د پوخ عقل خاوندانوله پاره،، دخام مال حیثیت لري، (د شریعت له پاره،، خام مواد،، اصطلاح موصوف په خپله مقاله کې ځای په ځای استعمال کړې ده، ناقل،) ددوی سلوک به د شریعت سره هماغه شان وي چې دیواجبې تهذیب درسمونو او قانون سره کیږي، هغوی چې څومره شریعت فائده ورکونکی بیامومی هغه به باقې ساتي او څومره چې وغواړي هغه به ترک کړي او څومره چې وغواړي په هغې کې به اضافه وکړي، په عباداتو کې هم او په معاملاتو کې هم.

اوس داسوال باقې پاتې کیږي چې د،، عالمي مصالحو،، د تعین حق چاته حاصل دی، ددې جواب د حشویه سره دادی چې په دین کې په اجتهاد باندې دهیڅ یوې ډلې اجاره داري نشته، بلکې دا د پوره قوم حق دی، چې هغوی یې خپلومنتخبو نمائندگانو (مرکزي حکومت اود پارلیمنټ وکیلانو) ته ورکوي، همدوی ته د حق دی چې هغوی دخپل صوابدید

...بقیه د تیر مخ].. بشمول ماهنامه، فکرونظر، راولپنډی. (از ص: ٨٣٢ تا ٨٤٠) ماه می ١٩٦٨، دامقاله در اړولپنډی د بین الاقوامی کانفرنس دپاره لیکلې شوې وه مگر ورکیدوپه وجه باندې هلته اونه لوستلې شوله.

مطابق دوقتي تقاضواومصالح امت تشخيص وکړي اوکه په هيره کې شپې ته ورځ وويي نو د تمام قوم دافرض دي چې هغوی هم ،، اينک ماه پروين ،، اقرار وکړي. ددې تشريح نه به معلومه شوې وي چې مولانا جعفر شاه صاحب دکوم اجتهادي شريعت يا نوي شريعت داعي دی هغه د مستر پرويز د نظريه ،، مرکز ملت ،، او د مغربي ثقالاتو د نظريې ،، تعمير اسلام ،، معجون مرکب دی ، دکوم مقصد چې په پوره اسلام باندې نظرثاني کول دي ، مگر في الحال چې کوم شرعي مسائل چې داجتهادي ترميم له پاره زيرغوردی دهغو مختصرشان فهرست موصوف داپيش کوي:

مثلاً: دانشورنس جواړي ، دبينکونوسود ، خانداني منصوبه بندي ، انتقال خون مسئله. د انساني اندامونو دبل انسان ته دلگولو مسئله ، د ذرائع پيداوار قومياڼې کولو جواز ، دجنري مطابق د مياشت اعلان ، دبنځودپردي نوې حد بندي ، تعدد ازواج ، واده ، طلاق ، دعوت ، ذبيحه ، او سفر حج په شان جائز شيانو باندې دپابندي جواز ، دجهيز اصليت ، دحضانت موده ، د مفقود الخبر ميعاد ، د يتيم لمسي وراثت ، فوتو ، گانې ، اودتصويروپستلو مسئلهاو داسې نور... (حواله بالا ص: ۸۴۶)

مولانا صاحب دخپلوملگروسره په دې خدمت باندې مقرردی چې قومي مشرانوته دشریعت محمدي دکومواصولواوفروعودمنسوخ کولو اودهغو په ځای د ،، وقتي تقاضو ،، عين مطابق نوی شريعت جوړولوالهام وشي دهغوی له پاره راه عامه هواره کړي اوپه عالمي سطح باندې خلک په دې باندې قائل کړي ، په دې سلسله کې موصوف چې کوم اجتهادي صلاحيتونه په کار راولي اوکوم قسمه دلائل پيش کوي اوکوم قسم تخنيک استعمالوي زيرنظر کتابچه دهغو دیربڼه مثال دی.

اسلامي اصول دادی چې دقمری مياشتواوکلونوحساب په رؤيت باندې دی ، دحضور ﷺ دورنه راواخله تراوسه پورې امت هم په دې اصول باندې کاربند دی اوروزه ، اختر ، اعتکاف ، زکات ، حج ، قرباني ، عدت او داسې نور... دپرا حکام هم په دې باندې مقرريري ، ددې برعکس مولانا موصوف موقوف دادی چې ددې شيانو له پاره دمياشتې کتلو په دې ترقي يافته دورکې هيڅ ضرورت نه شته ، ددې له پاره نه درؤيت ضرورت شته اونه دعالمانواونه دکميټو ، اونه د گواهانو ، اونه په ټيلي فون باندې دتصديقونو کولو. (ص: ۴۱)

دادحکومت کاردي چې هغه جنري ته وگوري او ددير مخکې نه د اخرونو وغيره اعلان وکړي اوموږ په پتوسترگوپه دې باندې (آما و صدقنا) وايو. دموصوف په خيال کې ،، په دې کې هيڅ قسمه شرعي نقصان نشته ، بلکه شرعي نقصان خوپه اختلاف کې دی ،، (ص: ۴۸)

اوس وگورئ چې په دې شرعي اصولو کې دترميم له پاره دکوم دوجې نه چې بې شميره احکام شرعيه مسخ کيږي ، موصوف دهغې څه اجتهادي اصول وضع کړي دي ،، دادې واضحه وي چې موږ دچا رايې ته ، که د هغه خپله وي ياداهل علم حرف آخر نه گڼو. (ص: ۵)

خپل ذکر خوصوف د تبرک په طور سره کړی دی وینا یې داده چې د شریعت هره مسئله که څه هم هر څومره صریحي او قطعي وي او اهل علم په هغې باندې متفق نه وي ، په هغې کې څه نا څه نوې خبره راویستل کیدای شي لکه په زیر نظر مسئله کې د امت عالمان په دې باندې متفق دي چې درؤیت هلال معنا دسریه سترگوسره میاشت لیدل دي .

مگر د مولانا موصوف په اجتهاد کې : ، دلته درؤیت معنا هغه علم دی چې تاریخي یافني شواهدونه حاصلیږي یا دخوب په شان ذرۍ او خیال نه رؤیت هلال یوازې دسریه سترگوسره مخصوص کول څه معقوله وجه کیدای نه شي ، ،

همدغه شان د ټولو عالمانو قانون په نزد د شهادت معنا ده :

دیوکس عدالت ته حاضریدل او گواهي ورکول ، ،

مگر د مولانا موصوف په نزد د اصحیح نه ده ، بصیرت هم کافي دی چې غالب گمان

پیدا کړي . (ص: ۳۴)

او د مسلمانانو شریعت د دې اعتبار کوي او که نه او هغه مني یا نه مني مگر د موصوف په خیال کې : صرف د گواهانو په شرعي گواهي سره چې کوم غلبه ظن پیدا کیدای شي . دهغې نه زیات په موجوده دور کې د فلکیاتو د علم سره حاصلیږي . ، (ص: ۳۴)

الغرض ! کله چې دا اصول یو ځل مقرر شي چې : لومړی قرآن او سنت او دین او شریعت کوم مفهوم گڼلی و ، یا خو هغه دسرنه غلط دی ، یا دهغه دور په لحاظ سره صحیح و ، مگر کم از کم زموږ له پاره صحیح نه دی او د دې نه وروسته په شریعت الهیه کې ردوبدل کولو ډیر گنجائش راتلی شي او دې سره اسلامي قطعیات ډیر په اساني سره د حشوي اجتهاد ، ، په زد کې راوستل کیدای شي ، د دې دهرې مسئلې په باره کې ویل کیدای شي ، د زړې زمانې د مهلمانانو په دور کې دهغوی په خیال کې به داسې وه خو اوس داسې نه ده ، ، ،

موصوف فلکیاتو باندې اعتماد سره همدغه منطق ثابتول غوښتي دي . (ص: ۲۳)

۲: د دې ، ، حشوي اجتهاد ، ، دویم اصل دادی چې د دې امت په کروړونو عالمانو ، او فقهانو خلاف که د چاقول ملاوشي نو که دهغې نقل هر څومره ناقابل اعتبار او غلط وي لیکن هغه آسماني وحی و گڼه او دهغې اعلان و کړه ، چې د مسئله دمخکې نه اختلافي راروانه ده او موږ د فلاني قول اختیاروو ، چنانچې په زیر نظر مسئله کې مولانا موصوف د مطرف بن عبدالله ، علامه سبکي رحمۃ الله علیه ، قاضي عبدالجبار رحمۃ الله علیه ، ابن مقاتل رحمۃ الله علیه ، او مصنف جمع العلوم نومونه ورکړي دي . چې هغوی په دې فن باندې مکمل یا غیر مکمل اعتماد کولو . (ص: ۱۱ تا ۱۳) حالانکې دا ول ذکر طرف ته د دوی نسبت غلط دی . (فتح الباری ج: ۴ ص: ۹۴) د علامه سبکي رحمۃ الله علیه قول مردود دی . (شامی ج: ۲ ص: ۱۰۰) د باقي بزرگانو په باره کې خاوال موصوف د الیکلي نه دي چې هغوی څوک وو ؟ احد دادی چې د مصنف جمع العلوم د نامې هم څه پته معلومه نه ده ، د دې نه علاوه د دوی دا قول بحواله شامي ، د زاهدي ، قنیه ، نه نقل کړي دي د کوم په باره کې چې علامه شامي رحمۃ الله علیه

وضاحت موجود دى چې هغه ناقابل اعتبار دى. (شامى ج: ١ ص: ٥٢)

وگورئ دڅو بزرگانو غلط، مردود، اونا قابل اعتبار اقوالو سره اجتهادي كلا جوړه شوه او څوارلسو پېړيو ته دغلط فهمي بنكار ويلو جواز پيدا شو.

٣: د حشويت دريم اصل دادى چې په موقع راتلو باندې دمكر، دوکې او غلط بياني نه مخ گرځول پکار نه دي، چنانچې ټولو ته معلومه شوه چې امام شافعي رحمته الله عليه په دې مسئله کې دټول امت سره متفق دى، خو موصوف امام شافعي رحمته الله عليه هم راضى کړ چې درؤيت هلال په ځاى دجنترې کتوسره دمخکې نه اعلان کيدای شي. (ص: ٢٥)

دموصوف ددې دوکې مقصد دادى چې ،،يوم شک،، کې روژه نيول پکار دي او که نه؟ په دې باره کې دامام شافعي رحمته الله عليه نه، بلکې بيا وروسته دشافعيه وو دمشايخو گڼ شمير اقوال دي چې دامام نووي رحمته الله عليه په ،،شرح مذهب،، او حافظ ابن حجر رحمته الله عليه په ،،فتح الباري،، کې کتل کيدای شي، هم په دې کې يو قول دبعضو محتاط شافعيه وو دادى چې که حسابي تخمينه ددې تائيد کوي نو کوم کس ته چې ددې په صحت باندې باور وي دهغه له پاره پرې روژه نيولو کې څه نقصان نشته. هم دغه موصوف دغلط فهمي يا جعل سازي دوجې نه، داسې مسخ کړى دى چې امام شافعي رحمته الله عليه يا تمام شافعيه په فن فلکيات باندې داعتماد قائل وو. (ص: ١٢)

٤: دحشويت څلورم اصل دادى چې مختلف قسمه غلطيان او گپ شپ ته د ،،قياس ،، نوم ورکړل شي اومولانا موصوف هم ددې اصل نه دپوره استفادې ډيره تجربه لري مثلاً:

١: که دټيلي فون په اطلاع باندې دنني ماښامي دعوت قبليدايي نو درؤيت شهادت پرې ولې نه شي قبليدای؟ (ص: ٢٨)

٢: که کرنسي نوټونو دنقدي قائم مقام دى؛ نو دفلکياتو فون درؤيت قائم مقام ولې نه شي کېدای؟ (ص: ٥)

٣: که ټينک چلول شهسوارې گڼل کيږي؛ نو د رؤيت تعبير دجنترې سره ولې نه شي کېدای؟ (ص: ٥)

٤: که د ميزاث په تقسيم کې په حساب کتاب باندې اعتماد کيدای شي؛ نو په مياشت کې ولې نه شي کېدای؟

٥: که دمشکيزې په ځاى پمپنگ سره داودس له پاره اوبه اخيستل کېدای شي، نو د هوايي جهاز نه ولې مياشت لېدل کېدای نه شي؟

٦: که دغوبنې په معامله کې په قصاب باندې اعتبار کيدای شي؛ نو د مياشتې په معامله کې حکومت باندې ولې نه شي کيدای؟ (ص: ٤٢)

ددې خبرو په نقل کولو کې قلم ته هم اولتې (قى) ورځي مگر ددې حضراتو صبر او حوصله ده چې داسې شرعي مسائل په دې بچکانه سوالونو سره حل کول غواړي، دکوم له پاره چې نه دعلم

ضرورت شته اونه د عقل اونه د فهم اوبوهي.

که اداره ثقافت اسلاميه نه په اسلامي موضوعاتو باندې داسې معياري کتابونه راوتل نويقین کول پکار دي چې هغه به په خپله نیک نامي کې د، اداره طلوع اسلام، او، اداره تحقیقات اسلامي،، نه مخکې لاره شي.

په انگلستان کې د اختر لمونځ

سوال: په انگلستان کې مسلمانانو ته د اختر مسئله د ټولو نه اهمه ده، مسلمانان په دې سلسله کې هميشه د اختلافاتو بنکار کيږي، په هر ښار کې څوڅو اختري کيږي، په دې سلسله کې تاسو څه و فرمائي مسلمانان څنگه يو شان اختر وکړي؟

جواب: په اصل کې د رمضان المبارک او د اختر تعلق د رؤيت هلال سره دی، نبي اکرم (صلی الله عليه وسلم) و فرمايل چې سپوږمۍ ووينئ نو روژه کوئ او چې سپوږمۍ ووينئ نو اختر کوئ^۱ عيسوي کال متعين دی او تاريخونه يې مقرر دي، خو د قمري تاريخونو تعين هره مياشت وي، کله ۲۹ تاريخ باندې کله ۳۰ تاريخ باندې د سپوږمۍ په تاريخ باندې د روژې يا د اختر فيصله کيږي، د يورپ د موسمي حالاتو په وجه په عام طور باندې د سپوږمۍ ليدل يوه ناممکنه خبره ده، په دې وجه عام طور باندې په دې سلسله کې اختلاف پيدا کيږي او د فقهي مسئلو په لحاظ سره د داسې ملکونو د پاره مسئلې موجودې دي، که چيرې ددې مسئلو مطابق حکمونه بيان کړل شي؛ نو د اختلاف په وجه به نه وي د فقهي په اعتبار سره به وي په کومو ملکونو کې چې سپوږمۍ په نظر نه راځي؛ نو هلته چې کوم قريب ترين ملک وي ددې په رؤيت (سپوږمۍ ليدلو) اعتبار دی او د دوی د سپوږمۍ په ليدلو باندې به د اختر يا د رمضان المبارک اعلان کيږي، په دې اعتبار سره د انگلينډ قريب ترين ملک مراکش دی، په دې وجه د مراکش په سپوږمۍ باندې د انگلينډ خلک روژې نيسي او اختر کوي^۲ زموره په رايه په انگلينډ کې د مختلفو ملکونو په فقهي احکاماتو باندې د نظر ساتلو په وجه اختلاف وي، علماء کرامو ته په متفق ضابطې سره په پوره انگلينډ کې په يوه ورځ باندې اختر کول پکار دي ددې له پاره چې د مسلمانانو اجتماعيت په نظر راشي او خلک د دين خلاف پروپيگنده ونه کړي.

[^۱] عن ابن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: الشهر تسع وعشرون فلاتصوموا حتى تروه، ولا تفطروا حتى تروه (سنن ابی داؤد ج: ۱ ص: ۳۱۷، کتاب الصوم، باب الشهر يکون تسعاً وعشرين) (ايضاً: ويشت رمضان برؤية هلاله او بعد شعبان ثلاثين يوماً للحديث الصحيحين: صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته، فان غم عليكم فاکملوا عدة شعبان ثلاثين يوماً) (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۸۳، کتاب الصوم)

[^۲] تفصيل دپاره او گوره: شامي ج: ۱ ص: ۳۶۲ مطلب في فاقد وقت العشاء كاهل بلغاره ايضاً او گوري: نظام الفتاوى، از مولانا مفتي نظام الدين اعظمي رحمه الله ج: ۱ ص: ۱۲۸ مکتبه رحمانيه لاهور)

د چاپه نزد چې په شرعي شهادت سره سپوږمۍ ثابته شوه هغوی ته د یوې روژې قضا نیول پکار دي

سوال: په اخبار کې خبر شائع شو چې د رمضان المبارک سپوږمۍ (۲۸) مارچ باندې په نظر راغله او حالانکې شهادتونه هم موجود وو لکه څنگه چې سپوږمۍ د شپې د ماښام نه ظاهره وه چې سپوږمۍ د یوې ورځې د مخکې نه وه او هلال کمیتې د سپوږمۍ لیدو اعلان ونه کړ، چونکې سپوږمۍ د اولې غلطۍ د پټولو له پاره عالمانو د ښځو په سربراهي کې د حکومت د خوشحالولو له پاره د دین غلا وکړه او حق خبره یې پټه کړه، که چیرې (۲۹) روژې شوې وي نو آیا لومړۍ روژه چې کومه د هلال کمیتې د وجې نه پاتې شوې وه آیا هغه روژه به نیول کیږي؟
جواب راکړئ.

جواب: زما خو په اهل علم باندې داسې بدگمانی نشته چې فرض شرعي یوازې د حکومت د خوشحالولو له پاره پرېږدي او بیا په دې کې د حکومت څه مفاد دي چې رمضان یوه ورځ پس شروع شي، په هر حال د کومو خلکو په نزد چې په شرعي شهادت سره رمضان ثابت شوی وي، دوی ته د روژې قضا نیول ضرور پکار دي.^{۱۱}

❖ د روژې نیت ❖

د روژې نیت کله پکار دی؟

سوال: د رمضان المبارک روژې نیت کوم وخت کې کول پکار دي؟

جواب: ۱. بهتر دادي چې د رمضان المبارک د روژې نیت د صبح صادق نه مخکې وکړل شي.^{۱۲}
۲. که د صبح صادق نه مخکې د رمضان المبارک د روژې د نیولو اراده نه وه او د صبح صادق نه پس یې اراده وکړه نور روژه نیول پکار دي، که د صبح صادق نه پس یې څه خوړلي څښلي نه وي؛ نو نیت صحیح دی.^{۱۳}

۳. که څه یې خوړلي څښلي نه وي نو د غرمې نه یوه گنټه مخکې (یعنې شرعي نصف النهار نه

۱ [رجل رای هلال رمضان وحده فشهد ولم تقبل شهادته كان عليه ان يصوم وان افطر في ذلك اليوم كان عليه القضاء دون الكفارة. عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۹۸، الباب الثاني في رؤية الهلال]

۲ [وقتها بعد الغروب ولا يجوز قبله والتسحرية كذا في الظهيرية (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۷۹)۔

۳ [وانما تجوز النية قبل الزوال اذا لم يوجد قبل ذلك بعد طلوع الفجر ما ينافي الصوم الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۶، كتاب الصوم، الباب الاول في تعريفه وتقسيمه وسببه ووقته وشرطه)۔

مخکې، درمضان المبارک دروژې نیت کولی شی،^{۱۱}
 ۴. درمضان شریف دروژې بس صرف دومره نیت کول کافی دي چې نن زماروږه ده، یادشې نه
 دې اراده وکړي چې سهار به روژه نیسم.^{۱۲}

شرعي نصف النهار نه مخکې دروژې نیت کول پکار دي

سوال: ایا د نصف النهار شرعي په وخت کې دروژې نیت کولی شو او لمونځ کولی شو؟

جواب: اول خو به دې پوهیدل پکار دي چې، «نصف النهار شرعي»، څه شی دی؟ نصف النهار دورځې نیمای ته وایي، او دروژه دار له پاره ورځ د صبح صادق نه شروع کیږي، د صبح صادق نه واخله تر غروب آفتاب پورې پوره ورځ شوه، او د دې نیمای ته، «نصف النهار شرعي»، وایي، او د لمر راختونه واخله تر پریوتو پورې ته په عرف عام کې ورځ وایي، د دې نیمای ته، «نصف النهار عرفي»، وایي، نصف النهار شرعي د نصف النهار عرفي نه کم ویش څلویښت منته مخکې وي.^{۱۳}

کله چې دا معلومه شوه نو پوهیدل پکار دي چې دروژې په نیت کې د «نصف النهار شرعي»، اعتبار دی، له دې وجې نه درمضان المبارک دروژې او د نفلي روژې نیت د نصف النهار شرعي نه مخکې کول صحیح دي، (هرکله چې څه یې خوړلي او څښلي نه وي) د دې نه پس صحیح نه دی او په لمونځ کې نصف النهار عرفي ته اعتبار دی، او په هغه وخت کې لمونځ جائز نه دی، نصف النهار شرعي (کوم ته چې ضحوی کبری، هم وایي) دغه وخت کې لمونځ کول درست دي.^{۱۴}

۱ [ایضاً پورتنۍ حاشیه)۔

۲ [وعرفها فی المحيط بان يعرف بقلبه انه صوم الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۷۹) ۰ وايضا اما القسم الذي لا يشترط هذا تعيين النية لما يصومه فهو اداء رمضان وحقيقة النية قصده عازماً بقلبه صوم غد ولا يتخلو مسلم عن هذا في ليالي شهر رمضان (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوى ، فصل فيما يشترط ثبت النية ص: ۳۵۲ طبع نور محمد)۔

۳ [فيصح اداء صوم رمضان ... والنفل سنة من الليل الى الضحوة الكبرى لا عندها تنوير الابصار، وفي الشامية: (قوله الى الضحوة الكبرى) المراد بهانصف النهار الشرعي والنهار الشرعي من استطارة الضوء في افق المشرق الى غروب الشمس والغاية غير داخله في المغيا كما اشار اليه المصنف بقوله لا عندها وفي الجامع الصغير قبل النصف النهار وهو الاصح لانه لا بد من وجود النية في اكثر النهار ونصفه من وقت طلوع الفجر الى وقت الضحوة الكبرى لا وقت الزوال فتشترط النية قبلها لتحقيق في الاكثر اه (شامى ج: ۲ ص: ۳۷۷، كتاب الصوم)
 ۴ [فيصح اداء صوم رمضان والنفل سنة من الليل الى الضحوة الكبرى لا عندها تنوير الابصار. وفي الشامية: قوله الى الضحوة الكبرى المراد بهانصف النهار الشرعي والنهار الشرعي من استطارة الضوء في افق المشرق الى غروب الشمس والغاية غير داخله في المغيا كما اشار اليه المصنف بقوله لا عندها وفي الجامع الصغير قبل النصف النهار وهو الاصح لانه لا بد من وجود النية في اكثر النهار [بقية حاشيه په راروانه صفحه.

د روژې نیولواو روژه ماتې دعاگانې

سوال: دنفلی روژې نیولونیت اودروژه ماتې دعاگانې څه دي؟

جواب: دنفلی روژې له پاره دمطلق روژې نیت کول کافي دی، او هغه دادی: ^(۱)

«وبصوم غدئویت... ترجمه: زه دسبانی روژې نیت کوم...»

اودروژه ماتې دعاداده: «اللهم لك صمت وعلی رزقک افطرت...» ^(۲)

ترجمه: ای الله! ما ستاله پاره روژه و نیوله اوستاپه رزق باندې روژه ماتې کوم...،
اودرمضان دروژې نیت دې داسې وایي:

«وبصوم غدئویت من شهر رمضان...» ^(۳)

ترجمه: زه دسبانی رمضان روژې نیت کوم...،

د افطار دعا کوم حدیث نه ثابت ده؟

سوال: په جنگ اخبار (۱۵) مارچ (۱۹۹۱ء) کې ستاسو مضمون د رمضان المبارک د فضیلت

او اهمیت باندې ډیر معلوماتي مضمون و، په دې کې یوه خبره معلومول غواړم د افطار په دعا کې تاسو دوه دعاگانې لیکلې وې:

(۱) لوږه ختمه شوه، کولمې لمدې شوې او اجر ان شاء الله ثابت شو. (۲) ای الله ما ستاد پاره روژه و نیوله اوستاپه رزق مې افطار وکړ.

پوښتنه داده چې په دواړو دعاگانو کې کومه یوه د صحیح حدیث نه ثابت ده؟ او بل دا چې

...بقیه د تیر مخ].. ونصفه من وقت طلوع الفجرالی وقت الضحوة الكبرى لا وقت الزوال فتشترط النية قبلها لتحقيق في الاكثر اه (شامی ج: ۲ ص: ۳۷۷) ایضاً: اما القسم الذي لا يشترط فيه نيته فهو اداء رمضان..... واداء النفل..... فتصح النية ولو تارة الى ما قبل نصف النهار لان الشرط وجود النية في اكثر النهار احتياطاً وبه توجد في كله حكماً لاكثر وخص هذا بالصوم فخرج الحج والصلاة لانهما اركان..... ونصف النهار من ابتداء طلوع الفجر الى قبيل وقت الضحوة الكبرى لا عندها لان النهار قد يطلق على ما عند طلوع الشمس الى غروبها لفة وعند الزوال نصفه فيفوت شرط صحة النية بوجودها قبيل الزوال (مراقی الفلاح مع حاشية الطحطاوية ص: ۳۵۲، ۳۵۳، طبع میر محمد)۔

۱ [ويصح ايضاً..... النفل بمطلق النية من غير تفقيد..... وبنية النفل ايضاً (مراقی الفلاح على هامش الطحطاوي، فصل فيما لا يشترط تنييت النية ص: ۳۵۳ طبع میر محمد كتب خانه)۔

۲ [وعن معاذ بن زهرة قال: ان النبي صلى الله عليه وسلم كان اذا افطر قال: اللهم لك صمت وعلی رزقک افطرت رواه ابو داؤد مرسلاً (مشکوة ص: ۱۷۵، کتاب الصوم، وايضاً في الهندية ج: ۱ ص: ۲۰۰ کتاب الصوم، الباب الثالث)

۳ [هندية ج: ۱ ص: ۲۰۰ کتاب الصوم، الباب الثالث فيما يكره للصائم وما لا يكره)۔

نورې دعا گانې مونږه هميشه آورو او وايو يې چې اې الله! ما ستا د پاره روژه ونيوله او په تا باندې مو ايمان راوړې دې او په تاباندې مو توکل کړې دې او ستا په رزق مو افطار وکړ، ستاسونه دا معلومول غواړم چې کومه دعا لوستل پکار دي چې هغه د صحيح حديث نه ثابته وي؟

جواب: ما په خپل مضمون کې چې کومې دوه دعا گانې نقل کړې دي، هغه خود مشکوٰۃ (ص: ١٧٥)، کې د ابوداؤد شريف په حوالې سره ذکر شوې دي، او کوم الفاظ چې تاسو آوري او وايي دا ماته په هيڅ حديث کې نه ده معلومه، اگر چې مضمون صحيح دی.^{١١}

د روژې نيت کوم وخت وشي؟

سوال: ماته د بې خوبي شکايت دی او بل دا چې زما په ذمه باندې قضاء روژې دي، که چيرې زه د پيشمني په وخت پاڅم نو د بې خوبي د مرض په وجه د خوب په وخت کې نوره کمي کيدو ويره ده، په دې صورت حال کې داسې کولی شم چې د شپې ١١ بجو پورې نيت وکړم او کله چې سهار پاڅم نو زما به روژه وي؟

جواب: که چيرې ته د خوب نه مخکې نيت وکړئ چې زما روژه نيول دي نو نيت به صحيح شي.^{١٢}

د شپې د روژې د نيت کولو نه څه مراد دي؟

سوال: ما په يو کتاب کې لوستلي و چې د قضاء او نفل روژو نيت د شپې نه کول پکار دي، که چيرې داسې يې ونه کړي؟ نو روژه به دوباره نيسي، د شپې د نيت کولو نه څه مراد دي؟ آيا د شپې د نيت کولو نه پس سهار د فجر د آذان نه مخکې پيشمني نه شي کولی؟ او که هيڅ هم نه شي کولی؟

جواب: د شپې نه د نيت کولو نه مطلب دادی چې د صبح صادق نه مخکې د روژې نيت وکړي.^{١٣}

^١ [عن ابن عمر رضي الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم اذا افترقال: ذهب الظماء وابتل العروق وثبت الاجر انشاء الله. رواه ابوداؤد. وعن معاذ بن زهرة رضي الله عنه قال: ان النبي صلى الله عليه وسلم كان اذا افترقال: اللهم لك صمت وعلى رزقك افطرت. رواه ابوداؤد مراسلاً. (مشکوٰۃ ص: ١٧٥)، كتاب الصوم، باب، الفصل الثاني]

^٢ [ولو نوى من الليل ثم رجع عن نيته قبل طلوع الفجر صرح رجوعه في الصيامات كلها كذا في السراج الوهاج ولوقال نويت ان اصوم غدا انشاء الله تعالى صحت نيته هو الصحيح كذا في الظهيرية. ووقت النية كل يوم بعد غروب الشمس ولا يجوز قبله كذا في محيط السرخسى. (عالمگیری ج: ١ ص: ١٩٥)، كتاب الصوم. ٠ فيصح كل من هذه الثلاثة (اي اداء رمضان والنفل والنذر) بنية معينة من الليل. (مراقى الفلاح ص: ٣٥٢)، كتاب الصوم، فصل فيما لا يشترط تثبيت النية]

^٣ [اما القسم الذى لا يشترط فيه تعيين النية لما يصومه ولا يبيتها اى [بقية حاشيه په راروانه صفحه.

د نفلي روژې نيت

سوال: دنفلي روژې نيولواو ماتولو نيت څه دی؟ که دنفلوپه طور سره روژې منل شوې وي چې که زما فلاني کار وشو؛ نو دومره روژې به نيسم، دروژې نيت او دروژه ماتې څه نيت دی؟

جواب: نيت د زړه ارادې ته وايي، نفلي روژه کې دمطلق روژې نيت کول هم صحيح دي او د نفلي نيت هم، يعنې په زړه کې دې اراده وکړي چې زه روژه نيسم، مگر د نذر روژې له پاره د نذر نيت کول ضروري دي، يعنې په زړه کې دا اراده وکړي چې زه د نذر روژه نيسم^[۱].

غالباً ستاسو مراد د نيت نه هغه دعاگانې دي چې دروژې نيولو په وخت کې او روژه ماتې په وخت کې لوستل کيږي، ددې دعاگانو لوستل مستحب دي، ضروري نه دي، روژه ددې نه پرته هم صحيح ده. البته ددې دعاگانو په ژبه سره ويل مستحب دي^[۲].

د پيشمني کولونه پرته دروژې نيت کول صحيح دي

سوال: زه دامعلومول غواړم چې د روژې له پاره پيشمني کول ضروري دی او که نه؟ زه ډيره پريشان یم، څوک څه وايي او څوک څه؟ ددې له وجې تاسو زموږ اصلاح وکړئ!

جواب: دروژې له پاره پيشمني کول د برکت نه ډک دی، چې دې سره د ټولې ورځې له پاره طاقت ملاويږي^[۳]، مگر دا دروژې له پاره د صحيح کيدو شرط نه دی، که د پيشمني کولو موقعه پيدا نه شي او پرته د پيشمني کولونه يې روژه ونيوله؛ نو هم روژه صحيح ده^[۴].

د قضا روژې نيت

سوال: په رمضان کې چې کله روژه نيسو؛ نو دروژې نيت به وايو او روژه به نيسو؛ نو ستاسونه

... بقیه د تیر مخ].. النية فيه فهو اداء رمضان فيصح بنية معينة معينة من الليل وهو الفضل (مراقی الفلاح ص: ۳۵۲، کتاب الصوم، فصل فيما لا يشترط تثبيت النية)

۱ [واما القسم الثاني وهو ما يشترط له تعيين النية وتبينها بتأدي به ويسقط عن المكلف والنذر المطلق عن تقيده بزمان لانها ليس لها وقت معين فلم تتأدي الا بنية مخصوصة معينة. (مراقی الفلاح علی هامش الطحطاوی ص: ۳۵۴، کتاب الصوم طبع مير محمد کتبخانه)

۲ [فيصح اداء صوم رمضان والنذر المعين والنفل بنية من الليل وبمطلق النية اي نية الصوم وبنية نفل درمختار وفي الشامية: النية شرط في الصوم وهي ان يعلم بقلبه انه يصوم الخ (شامي ج: ۲ ص: ۳۷۷)

۳ [عن ابنس بن مالک رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: تسحروا فان في السحور بركة (سنن ابن ماجه باب ما جاء في السحور ص: ۱۲۱ طبع نور محمد)

۴ [ولوقال نويت ان اصوم غدا ان شاء الله تعالى صحت نيته هو الصحيح جاز صوم رمضان والنذر المعين والنفل بنية ذلك اليوم او بنية مطلق الصوم او بنية النفل من الليل الى ما قبل نصف النهار (فتاوى هندية، کتاب الصوم الباب الاول ج: ۱ ص: ۱۹۵، طبع رشيديه)

مې پوښتنه داده چې که زموږ درمضان روژې پاتې شي اوبيا وروسته موږ قضا روژې نيسو، همدغه نيت به کوو؟

جواب: نيت دزړه ارادې ته وايي، هرکله چې تاسو د صبح صادق نه مخکې د قضا روژې نيت وکړ او روژه مو ونيوله؛ نو روژه صحيح ده که په ژبه مو هم، وبصوم غدلويت من قضاء رمضان، (سهار درمضان د قضا روژې نيولونيت کوم) وويل؛ نو هم ښه ده، مگر دروژې نيت دهغه الفاظ په ژبه سره ويلونه پرته هم کيږي.^{۱۱}

درمضان روژه نيولونه وروسته موماته کړه؛ نو قضا او کفاره به لازم وي

سوال: ايا قضا روژې د پيشمني نه پرته داسې نيول کيدای شي چې د شپې دويده کيدونه مخکې نيت وشي چې سبابه زما روژه وي، ځکه چې ما اوريدلي دي چې نفلي اوقضا روژې پرته د پيشمني نه هم نيول کيږي، که سهار د پورته کيدو فورا د سهار په وخت کې نيت وشي؛ نو ايا روژه به اداسي؟ ځکه چې د روژې نيت د زوال نه مخکې کيږي او که سهار د پورته کېدو وروسته اراده بدله شي يادڅه مجبوري له وجې دروژې نيولو همت ونکړای شي؛ نو د داسې روژې له پاره به قضا لازمه وي يا کفاره؟ مهرباني وکړئ اوددې مسئلې په تفصيل سره وضاحت وکړئ ځکه چې زه به نفلي اوقضا داوړه روژې نيسم او زه د صبح صادق نه مخکې پورته نه شم ددې له وجې نه تراوسه پورې مې خپل دافرض ادا نه کړای شو.

جواب: دلته څو مسائل دي:

- ۱..... درمضان د قضا يي روژې نيت پرته د پيشمني کولو هم کولی شئ، مگر شرط دادی چې د قضا روژې نيت د صبح صادق نه مخکې وشي.^{۱۲}
- ۲..... که سهار شو؛ نو د نفلي روژې نيت (او همدغه شان درمضان المبارک د ادا روژو نيت، د نصف النهار شرعي نه مخکې کول صحيح دي،^{۱۳} مگر د قضا روژې نيت صحيح نه دی، همدغه شان د نذر دروژې نيت هم د صبح صادق نه وروسته صحيح نه دی، ځکه چې د قضا او د نذر دروژو نيت د صبح صادق نه مخکې کول شرط دي.^{۱۴}

۱ [والية معرفته بقلبه ان يصوم كذا في الخلاصة ومحيط السرخسي والسنة ان يتلفظ بها كذا في النهار الفائق

(هندية ج: ۱ ص: ۱۹۵، وايضا في الدرمع الشامى ج: ۲ ص: ۳۸۰)۔

۲ [وشرط القضاء والكفارات ان يبيت ويعين كذا في النقاية (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۹۶، كتاب الصوم، الباب

الاول في تعريفه وتقسيمه ونسبه ووقته وشرطه، طبع رشديه، وايضا في الشامية ج: ۲ ص: ۳۸۵، كتاب الصوم)۔

۳ [ليصح اداء صوم رمضان والندرمعين والنفل بنية من الليل الى الضحوة الكبرى (درمختار) وفي الشامية: قوله

الى الضحوة الكبرى المراد بها نصف النهار الشرعي الخ (شامى ج: ۲ ص: ۳۷۷، كتاب الصوم)۔

۴ [والشرط للباقي من الصيام قرآن النية للفجر ولو حكما وهو بيت النية للضرورة وتعيينها (درمختار) وفي الشامية: (قوله: والشرط للباقي من الصيام) اى من انواعه اى الباقي.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه.

۳..... که دښې نه مو د روژې نیت وکړ او ویده شوی، که د صبح صادق نه مخکې سترگې وغړیدې؛ نو د نیت بدلولو اختیار شته^{۱۱}، که روژه نیسې او که یې نه نیسې، خو که دښې نیت کولونه وروسته هغه وخت مو سترگې وغړیدې چې صبح صادق شوی و؛ نو اوس د نیت بدلولو اختیار نه شته، ځکه چې دښې نیت له وجې روژه شروع شوې ده او اوس د نیت بدلولو معنا به دروژې ماتول وي، په دې صورت کې که مو د صبح صادق نه وروسته څه وخورل؛ نوروژه به موماته شي.

او که بیادا د رمضان روژه وه؛ نو قضا او کفاره به دواړه لازم وي^{۱۲} او که د نفل روژه وه؛ نو دهغي قضا به لازمیري^{۱۳}.

❖ پېشمې او روژه ماتي ❖

پېشمې کې خوراک کول مستحب دي

او که یې ونه خواره؛ نو بیا هم روژه کیري

سوال: سوال دادی چې ایا دروژې نیولوله پاره پېشمې ضروري دی؟ او که څوک بېشمې کې خوراک ونه خوري؛ نو ایا دهغه روژه نه کیري؟ دروژې نیت هم وښیئ د کوم ویلوسره چې روژه نیول کیري؟

جواب: دروژې له پاره پېشمې کول مستحب او د برکت باعث دی، دې سره په روژه کې طاقت پیدا کیري^{۱۴} او پېشمې کولونه وروسته دادعا کول پکار دي، وبصوم غد لویت من شهر رمضان^{۱۵}

...بقیه د تیر مخ].. منها بعد الثلاثة المتقدمة في المتن وهو قضاء رمضان والنذر المطلق الخ (شامی ج: ۲ ص: ۳۸۰ کتاب الصوم)۔

۱ [ولو نوى من الليل ثم رجع عن نيته قبل طلوع الفجر صرح رجوعه في الصيامات كلها..... الخ (هندي ج: ۱ ص: ۱۹۵، کتاب الصوم، الباب الاول في تعريفه وتقسيمه)۔

۲ [وفي التوير: وان جامع في رمضان اداء..... عمدًا فظن فطره به فاكل عمدًا قضى وكفر (درمختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۴۰۹، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده، وايضًا في العالمگیری ج: ۱ ص: ۱۹۵)۔

۳ [قوله لما مرى من ان الكفارة انما وجبت لهنك حرمة شهر رمضان فلا تجب بافساد قضائه ولا بافساد صوم غيره (شامی ج: ۲ ص: ۴۰۹، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده، مطلب في جواز الافطار بالتحري)۔

۴ [التسحر مستحب الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۰) وعن انس رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: تسحروا فان في السحور بركة (ابن ماجة ص: ۱۲۱، باب ماجاء في السحور، طبع نور محمد)۔

۵ [قوله ان يتلفظ بها فيقول نويت اصوم غدًا من فرض رمضان الخ (شامی ج: ۲ ص: ۳۸۰، کتاب الصوم، والهندي، کتاب الصوم ج: ۱ ص: ۲۰۰، الباب الثالث فيما يكره للصائم وما لا يكره، طبع رشيديه)۔

خوکه چاته دادعا ياده نه وي؛ نوبياهم دروژې په زړه کې نيت کول کافي دي.^{١١} که تاسو د صبح صادق نه واخله تر لمر پر يو توپورې څه ونه خوړل او يولس بجې (يعنې شرعي نصف النهار) نه مخکې مود روژې نيت وکړ نو ستاسو روژه صحيح ده، د قضا ضرورت نه شته.^{١٢}

پيشمني ناوخته او روژه ماتي کې بيره کول پکار دي

سوال: زموږ ځای کې ځينې خلک پيشمني د پروخته کوي اود روژه ماتي په وخت روژه ماتي ناوخته کوي، ايا د دوی دا عمل صحيح دی؟

جواب: د لمر پر يو تلو وروسته په روژه ماتولو کې تاخير کول پکار نه دی، د حضور ﷺ ارشاد مبارک دی چې: زما امت به په خير ياندې وي ترڅو پورې چې د پيشمني په خوراک کې تاخير او (لمر پر يو تلو نه وروسته) په روژه ماتي کې بيره کوي، (مسند احمد ج: ٥، ص: ١٧٢)^{١٣}

په يوبل حديث کې دي چې: خلک به هميشه په خير ياندې وي ترڅو پورې چې په روژه ماتي کې بيره کوي، (صحيح بخاري، مسلم و مشکوة ص: ١٧٥)^{١٤}

په يوبل حديث کې دي چې: الله تعالی فرمايي چې: ماته په خپلو بندگانو کې محبوب هغه خلک دي چې په روژه ماتي کې بيره (تندي) کوي. (ترمذی، مشکوة، ص: ١٧٥)^{١٥}

په يوبل حديث کې دي چې: دين به هميشه غالب وي ترڅو پورې چې خلک په روژه ماتي کې جلدي (بيره) کوي ځکه چې يهود او نصارا تاخير کوي، (ابوداود، ابن ماجه، مشکوة، ص: ١٧٥)^{١٦}

مگر د ضروري ده چې د لمر پر يو توپورې وشي؛ نو هله روژه ماتول پکار دي.^{١٧}

١ [قوله والشرط فيها.....يكفيه ان يعلم بقلبه ان يصومالخ (شامي ج: ٢، ص: ٣٧٠، كتاب الصوم، والهندية ج: ١، ص: ١٩٥، كتاب الصوم، الباب الاول في تعريفه وتقسيمه وسببه و وقته وشرطه)۔

٢ [فيصح اداء صوم رمضان والنفل بنية من الليل الى الضحوة الكبرى (درمختار) وفي الشامية قوله الى الضحوة الكبرى المراد بها نصف النهار الشرعيالخ (شامي ج: ٢، ص: ٣٧٧، كتاب الصوم، والهندية ج: ١، ص: ١٩٦)

٣ [عن ابي ذر رضى الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم قال..... لا تزال امتي بخير ما اخروا السحور وعجلوا الفطر (مسند احمد بن حنبل ج: ٥، ص: ١٧٢ طبع بيروت)۔

٤ [وعن سهل رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يزال الناس بخير ما عجلوا الفطر. متفق عليه (مشكوة، كتاب الصوم ج: ١، ص: ١٧٥، باب الفصل الثاني، طبع قديمي)۔

٥ [وعن (ابو هريرة) قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال الله تعالى: احب عبادي الى اعجلهم فطراً، متفق عليه، (مشكوة، كتاب الصوم ج: ١، ص: ١٧٥، طبع قديمي)۔

٦ [عن ابي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يزال الدين ظاهراً ما عجل الناس الفطر لان اليهود والنصارى يؤخرون رواه ابوداود وابن ماجه (مشكوة، كتاب الصوم ج: ١، ص: ١٧٥ طبع قديمي)

٧ [ولا يفطر ما لم يغلب على ظنه غروب الشمس وان اذن المؤذن بحر عن البزاية (رد المختار، كتاب الصوم ج: ٢، ص: ٤٢٠)۔

که چا د صبح صادق نه وروسته خوراک څښاک وکړ؛ نور وژنه شوه

سوال: روژه څومره وخت پورې وي؟ ایا د صبح صادق نه وروسته خوراک څښاک کولی شو؟
جواب: روژه د صبح صادق نه واخله تر لمر پر یو تلو پورې وي، د صبح صادق نه مخکې د خوراک څښاک اجازه شته او که د صبح صادق نه وروسته یې څه خوراک څښاک وکړ نور وژنه شوه.^{۱۱}
که پېشمېني ته راپورته نه شي؛ نوڅه وکړي؟

سوال: که څوک پېشمېني ته راپورته نه شي؛ نو هغه ته څه کول پکار دي؟
جواب: پرته د څه خوړلو، څښلو دې دروژې نیت وکړي.^{۱۲}

د اوده کیدو نه مخکې یې دروژې نیت وکړ او د صبح صادق نه

وروسته راپورته شو؛ نور وژنه شروع شوه، اوس د دې د ماتولو اختیار نه شته

سوال: یوکس دروژې نیت وکړ او ویده شو، مگر پېشمېني کې راپورته نه شو؛ نو سهار ایا په خپلې خوښې سره فیصله کولی شي، چې روژه ونیسي او که نه؟
جواب: کله چې هغه د ویده کیدو نه مخکې دروژې نیت کړی و؛ نو د صبح صادق نه وروسته دهغه روژه (د ویده پاتې کیدو په حالت) شروع شوه او دروژې شروع کیدو نه وروسته هغه ته د دې فیصلې کولو اختیار نه شته چې هغه روژه ونیسي او که نه؟ ځکه چې د روژې نیولو فیصله، خو هغه کړې ده او اوس دهغه په دې فیصله باندې روژه شروع شوې ده او اوس دروژې شروع کیدو نه وروسته د ماتولو اختیار نه شته^{۱۳}، که درمضان روژه ماته کړي؛ نو په هغه به قضا او کفار دواړه لازم وي.^{۱۴}

۱ [فهو عبارة عن ترك الاكل والشرب والجماع من الصبح الى غروب الشمس..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۴، کتاب الصوم، الباب الاول في تعريفه..... الخ (والشامي ج: ۲ ص: ۳۷۱، کتاب الصوم).
 ۲ [ولونوى قبل ان تغيب الشمس ان يكون صائماً غذا ثم نام..... لم يجز وان نوى بعد غروب الشمس جاز كذا في الخلاصة (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۵، کتاب الصوم، الباب الاول، وايضا في الشامي ج: ۲ ص: ۳۷۷، کتاب الصوم).
 ۳ [وقت النية فالأفضل في الصيامات كلها ان ينوى وقت طلوع الفجر ان امكنه ذلك او من الليل لان النية عند طلوع الفجر تقارن اول جزء من العبادة حقيقة ومن الليل تقارنه تقديرًا وان نوى بعد طلوع الفجر فان كان الصوم دينًا لا يجوز بالاجماع وان كان عينا وهو صوم رمضان وصوم التطوع خارج رمضان والنذر المعين يجوز (بدائع الصنائع ج: ۲ ص: ۸۵، کتاب الصوم، فصل واما شرائطها فتوعان، طبع ايج ايم سعيد).
 ۴ [اذا كل متعمدا ما يتغذى به او يتداوى به يلزمه الكفارة وهذا اذا كان مما يوكل للغذاء او للدواء فاما اذا لم يقصد لهما فلا كفارة وعليه القضاء كذا في خزنة المفتين فالصائم اذا أكل الخبز او الاطعمة او الاشربة..... عليه القضاء والكفارة عندنا هكذا في فتاوى قاضيخان عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۵، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد]

د شپې دروژې نیت کولو والا پېشمېنې وکړي؛ نوهم به دهغه روژه وشي

سوال: که یوکس له شپې دروژې نیت وکړي او ویده شي، څکه چې هغه سره ویره ده چې دپېشمېنې په وخت کې به دهغه سترگې ونه غړېږي؛ نو ایا دهغه روژه به وشي؟
جواب: وبه شي.^(۱)

سوال: او که سترگې یې وغړېدې؛ نو ایا له سر نه پېشمېنې کولی شي؟
جواب: کولی یې شي.^(۲)

ایا نفلي روژې نیولو له پاره د اذان پورې خوراک کولی شو؟

سوال: چې کله نفلي روژه نیسو؛ نو د سهار د اذان په وخت کې (یعنې کله چې د سهار لمونځ کیږي) روژه بنده کړل شي، که روژه د اذان نه لس دولس منته مخکې بندول پکار دي، کوم مسلمانان وروڼه چې د اذان په وخت کې روژه بندوي؛ نو ایا دهغوی روژه کیږي او که نه؟

جواب: که د صبح صادق نه وروسته یې څه وخورل یا وڅښل؛ نوروژه ونه شوه، که اذان شوی وي او که نه او اذانونه عموماً د صبح صادق نه وروسته وي، ددې له وجې د اذان په وخت کې خوراک، څښاک والاو روژه نه کیږي، په جوماتونو کې عموماً نقشبې لگیدلې وي د ابتدائي فجر وخت وگورئ اوله هغه نه څلور پنځه منته مخکې د پېشمېنې خوراک دې بند شي.^(۳)

د اذان په وخت کې پېشمېنې کول

سوال: که یوکس سهار د اذان په وخت کې بیدار شي؛ نو هغه روژه څنگه ونیسي؟

جواب: که اذان د صبح صادق نه وروسته شوی وي (څنگه چې عموماً د صبح صادق نه وروسته کیږي)؛ نو دې کس ته خوراک، څښاک کول پکار نه دي، ځکه دهغه روژه به ونه شي، پرته له څه خوراک، څښاک نه دې دروژې نیت وکړي^(۴)، خو که اذان مخکې شوی وي؛ نو بیا بېله خبره ده.

د پېشمېنې وخت په سائرن (تالی) باندې ختمیږي یا په اذان؟

سوال: په رمضان المبارک کې د پېشمېنې اخري وخت تر کله وي؟ یعنې سائرن پورې وي یا اذان پورې؟ دلته زموږ په ځای کې ځینې خلک ناوخته راپورته کېدو له وجې او یا په بله څه وجه

[۱] فیصح صوم رمضان..... بینة من اللیل الی الضحوة الکبری الخ (در مختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۳۷۷)

[۲] ایضاً..

[۳] ولوتسحر علی ظن ان الفجر لم یطلع فاذا هو طالع.... فعليه القضاء ولا كفارة علیه الخ (البدائع الصنائع، کتاب الصوم ج: ۲ ص: ۱۰۰، طبع ایچ ایم سعید، وایضاً الهندیة و کتاب الصوم ج: ۱ ص: ۱۹۴ طبع رشیدیة)

[۴] ایضاً..

داځان پورې پيشمني کوي، دهغوی دا طرز عمل څنگه دی؟

جواب: دپيشمني وخت ختميدل متعين دي، سائرڼ اوځان دهغه له پاره يوعلامه ده، تاسوساعت ته وگورئ که سائرڼ په وخت باندې غړيدلی وي؛ نووخت ختم شوی دی، اوس خوراک، څښاک نه شی کولی.^[۱]

د سائرڼ غړيدوپه وخت اوبه څښل

سوال: زمور په ځای کې عموماخلک له سائرڼ څه وخت مخکې دپيشمني نه فارغ شي اود سائرڼ دغړيدو انتظار کوي، کله چې سائرڼ شروع شي؛ نوپو يوگلاس اوبه وڅښي اوروزه بنده کړي، ايا داسې کول صحيح دي، زما مطلب دادی چې چيرته دسائرڼ دغړيدو مطلب خودانه وي چې دپيشمني وخت ختم شوی دی.

جواب: سائرڼ يومنټ مخکې شروع کيږي، ددې له وجې ددې په دوران کې اوبه څښلې شي، په هر حال دا احتياط غوښتنه داده چې د سائرڼ غړيدونه مخکې دې اوبه وڅښل شي.^[۲]

د پيشمني وخت ختميدونه لس منټه وروسته

خوراک څښاک کولو سره روزه نه کيږي

سوال: په کراچۍ کې دپيشمني اخري وخت تقريبا پاو باندې څلور بجې دی، که موږ څه وخت لس منټه وروسته پنځه ويشت منټه له پاسه څلور بجې پيشمني وکړو؛ نو ايا له دې سره روزه مکروه کيږي او که نه؟

جواب: په نقشوکې چې دصبح صادق کوم وخت ليکل شوی وي له هغه نه دوه څلور منټه مخکې روزه بندول پکاردی، که يومنټ دوه مخکې وروسته شي؛ نوروزه به وشي، خولس منټه وروسته خوراک کولوپه صورت کې روزه نه کيږي.^[۳]

د روزه ماتې له پاره نيت شرط نه دی

سوال: ما په اول رمضان لومړۍ روزه نيولې وه اوپه پيشمني کې مې يوازې دوه گلاسې اوبه

۱ [وان اراد ان يتسحر بصوت الطبل السحري فان كثر ذلك الصوت من كل جانب وفي جميع اطراف البلدة فلا بأس به وان كان يسمع صوتاً واحداً فان علم عدالته يعتمد عليه وان لم يعرف حاله محتاط ولا ياكل..... الخ (هندي، كتاب الصوم الباب الاول ج: ۱ ص: ۱۹۵، طبع رشيديه)۔

۲ [اذا شك في الفجر فالأفضل ان يدع الاكل ولواكل فصومه تام مالم يتيقن انه أكل بعد الفجر فيقضى حينئذ كذا في فتح القدير (هندي، كتاب الصوم، الباب الاول ج: ۱ ص: ۱۹۴، طبع رشيديه كونه)۔

۳ [تسحر على ظن ان الفجر لم يطلع وهو طالع..... قضاه ولا كفارة عليه..... الخ (هندي، كتاب الصوم، الباب الاول ج: ۱ ص: ۱۹۴، طبع رشيديه)۔

څښلې وې، چې دهغه له وجې روژه په ماسخته شوې وه، دروزه ماتي په وخت کې مازر يوه کجوره په خوله کې کيښوده، خو هغه مې په غاښونو ماته کړې نه وه، چې ناڅاپه ماته راياد شو چې مانيت نه دی کړی، ددې له وجې کجوره مې په خولې کې وه اومانيت وکړ او روژه مې ماته کړه، ايا زما روژه په دې صورت کې وشوه، يامکروه شوه.

جواب: دروزه ماتي له پاره نيت کول شرط نه دي، غالبا، دروزه ماتي نيت، نه ستاسو مراد هغه دعاده کومه چې دروزه ماتي په وخت لوستل کيږي، دروزه ماتي په وخت کې دعا کول مستحب دي مگر شرط نه دي، که دعادي ونکړه؛ او روژه دې ماته کړه؛ نوروزه پرته د کراهت نه صحيح ده، خودروژه ماتي په وخت دعا قبلېږي ددې له وجې نه د دعاهتمام کول پکار دي، بلکې دروزه ماتي نه مخکې ښه په توجه سره دعاگانې کول پکاردې.^{۱۱}

پيشمني او روژه ماتي کې د کوم ځای دوخت اعتبار دی

سوال: زما ورور په عربي اماراتو کې روژه نيولې وه اوراغي، دلته د کراچۍ دوخت مطابق يې روژه ماته کړه، حالانکې هغه علاقه د کراچۍ نه يوه گنټه وروسته ده، ايا په داسې صورت کې هغه يوه گنټه مخکې روژه ماته کړه؟ روژه ماتي صحيح شواوکه غلط؟ که غلط شو؛ نو ايا د روژې قضايه وي؟

جواب: اصول دادي چې په روژې نيولو او ماتولو کې دهغه ځای دوخت اعتبار دی چيرته چې بنده روژې نيولو او ماتولو په وخت کې موجود وي، کوم کس چې په عرب اماراتو کې روژه ونيسي او کراچۍ ته راشي؛ نو هغه به د کراچۍ دوخت مطابق روژه ماتي کوي او کوم کس چې د پاکستان دوخت مطابق روژه نيولې وي او مثلاً سعودي عرب ته تللی وي؛ نو هم هلته دلمر پريوتلونه وروسته به روژه ماتي کوي، ځکه چې د کراچۍ د غروب اعتبار نه شته.^{۱۲}

د ريډيو په اذان روژه ماتي صحيح دی

سوال: زموږ کورسره نژدې جومات نه شته چې دهغه له وجې موږ په اساني سره اذان اوريدای نه شو؛ نو ايا په رمضان شريف کې موږ روژه ماتي ريډيو باندې د اذان اوريدوسره کولی شو؟ څنگه چې تاسوته معلومه ده چې ريډيو والا اعلان کوي چې: د کراچۍ او خواوشا علاقو کې دروزه ماتي وخت هم ښيي او له دې نه فوراً وروسته اذان شروع کوي، په تير رمضان کې چې

۱ [ومن السنة ان يقول عند الافطار: اللهم لك صمت وبك آمنت وعليك توكلت وعلى رزقك افطرت الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۰ كتاب الصوم، الباب الثالث فيما يكره للصائم وما لا يكره، طبع رشيدية)]

۲ [قال الشامي قبيل فصل في العوارض (تنبيه) قال في الفيض: ومن كان على مكان مرتفع كمنارة اسكندرية لا يفطر ما لم تغرب الشمس عنده ولا هل البلدة الفطر ان غربت عندهم قبله الخ (شامي ج: ۲ ص: ۴۲۰)]

موږ به څنگه په ريډيويوندي الله اکبر واوریده؛ نوروږه ماتي به مو وکړ، مهرباني وکړئ اود کتاب اوسنت په رڼاکې موږ ته ووايئ چې زموږ روږه ماتي به صحيح وي او که نه؟

جواب: په ريډيويوندي په صحيح وخت باندې اطلاع اواذان ورکول کيږي ددې له وجې پرې روږه ماتي کول صحيح دي.^(١)

په مسجد کې سائرن (تالي) غږول اوپه دې سره د روږه ماتي کول

سوال: درمضان په مياشت کې روزانه د افطار سره د اذان نه مخکې سائرن (تالي) وهل کيږي، ايا سائرن وهل په مسجد کې صحيح دي؟ روزانه دتالي سره روږه ماتول پکار دي که له اذان سره؟

جواب: بهتره خو دا ده چې اذان وشي او که تالي وهل کيږي؛ نو د مسجد نه دې بهر ووهي.

ايا لمانځه کولو نه وروسته روږه ماتول پکاردې؟

سوال: زما مسئله داده چې زما والد داندیا هتھيار شريف نه مريد دی او ټول وخت صحيح تيرېږي خود رمضان په مياشت کې ډير مشکلات وي، هغه داسې چې والد صاحب وايي په رمضان کې چې لمونځ وکړي؛ نو بيا به افطار کوي هغه قرآن هم خلاص کړي او وايي يې، ماته په دې خبرو باندې يقين نه راځي، اخر په دنيا کې دومره لوی لوی عالمان تير شوي دي، په خانه کعبه کې هم خلک د اذان نه فوراً وروسته افطار کوي، مولانا صاحب! ايا زما د والد صاحب دا طريقه صحيح ده؟ که چيرې صحيح وي؛ نو د ټولې دنيا خلک ولې داسې نه کوي؟

جواب: ستاسو والد صاحب ته غلطه مسئله بيان شوې ده، د شريعت حکم دادی چې د غروب نه فوراً وروسته دې روږه ماته شي.^(٢)

هوايي جاز کې روږه ماتي دکوم وخت په لحاظ سره کول پکاردې؟

سوال: په جاز کې دروږه ماتي څه حکم دی؟ هرکله چې جاز (٣٥٠٠٠) پنځه ديرش زره فټه، لوړ والي باندې پرواز کوي اود ځمکې په اعتبار سره د غروب افتاب وخت شوی وي مگر د بلندي له وجې لمر مخامخ په نظر راځي؛ نو په داسې حالت کې به دځمکې غروب معتبر وي يا دجاز؟

١ [وان اراد ان يتسحر بصوت الطبل السحري فان كثر ذلك الصوت من كل جانب وفي جميع اطراف البلدة فلا بأس به وان كان يسمع صوتاً واحداً فان علم عدالته يعتمد عليه وان لم يعرف حاله احتاط ولا ياكل (هندية ج: ١ ص: ١٩٥، كتاب الصوم، الباب الاول) ولا يفطر ما لم يغلب على ظنه غروب الشمس وان اذن المؤذن، بحر عن البزازیة (رد المختار كتاب الصوم ج: ٢ ص: ٤٢٠، طبع سعيد)۔

٢ [وتعجيل الافطار الفضل فيستحب ان يفطر قبل الصلاة (عالمگیری ج: ١ ص: ٢٠٠) عن ابی هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: قال الله تعالى: احب عبادي الى اعجلهم فطراً (مشكوة ج: ١ ص: ١٧٥، كتاب الصوم، باب الفصل الثاني قديمی کتب خانه کراچی)

جواب: روژه دارته چې کله لمړیه نظر راځي؛ نودروژه ماتي اجازه نه شته دجاز اعلان هم مهمل او غلط دی او روژه دارچې چیرته موجودوي هم دهغه ځای غروب معتبردی، که هغه په لس زره فته لوړوالي باندې وي؛ نوددې لوړوالي نه لمړیه نظر راځي؛ نوروژه ماتي کول پکار دی، دکوم ځای په لوړوالي باندې چې جاز پروازکوي دهغه ځای په ځمکه باندې لمړپړیوځي؛ نودجاز مسافربه روژه ماتي نه کوي.

دهوايي جازد عملي دپيشمني اوروژه ماتي احکام

سوال: دهوايي جازد عملي له پاره درمضان دمیاشت دروژپه باره کې څه سوالونه دي، د کومو وضاحت چې پکار دی، څنگه چې دیومضبوط عمارت له پاره مضبوط بنیاد ضروري دی همدغه شان دایمان له پاره صحیح عقیده اوپه هغه باندې عمل ضروري دی، په دې باره کې علماء راسخ صحیح نمائندګي کولی شي، تاسوته گزارش دی چې ددې سوالونو تفصیلی جوابونه په شریعت کې د فقه حنفی د علم په رڼاکې راکړئ ډیره مهرباني به مو وي.

دهوايي جازد عملي مختلف قسمه ډیوتې وي، د یو قسم ډیوتې نوعیت داسې دی چې هغه هم په کورباندې، **Stand by Duty**،، اوسپړي اوپه دې صورت باندې ډیوتې ته ځي هرکله چې دویمه عمله کومه چې ډیوتې ته روانه وه د، **Operating Gew**،، په عین وخت باندې ناروغ شي، یا دبل څه له وجې ډیوتې ته حاضریدای نه شي، خوداسې کله کله کیږي اوزیاترداسې قسم ډیوتې والا **Stand by Duty**،، په کورباندې وي، په دې شکل کې که عمله روژه نیول وغواړي؛ نو ترڅومره حده ناوخته دروژې نیت کولی شي؟

جواب: درمضان دروژې نیت چې دنصف النهار شرعي نه مخکې وشي؛ نوصحیح دی، ګني صحیح نه دی، دابتدائي صبح صادق نه دغروب افتاب پورې که وخت په دوو برابرڅوکې تقسیم شي؛ نودهغه،، عین وسط،، یعنې درمیاني برخې ته،، نصف النهار،، شرعي وایي او دا د زوال نه تقریباً درې پاوه مخکې شروع کیږي اوکه روژه نیول وي؛ نودروژې نیت ددې نه مخکې کول ضروري دي، که عین دنصف النهار په وخت کې یاد نصف النهار نه وروسته دروژې نیت وشي؛ نوروژه به ونه شي.^{۱۱}

سوال: که دنیت کولونه وروسته په فلائیت باندې تلل وي او عملي روژه ماته کړه؛ نوددې به څه کفار ادا کول وي؟

۱ [فیصح اداء صوم رمضان والنذر المعین والنفل بنية من الليل، فلا تصح قبل الغروب ولا عنده الى الضحوة الكبرى لا بعدها ولا عندها اعتباراً لاكثر اليوم (قوله الى الضحوة الكبرى) المراد بها نصف النهار الشرعي، والنهار الشرعي من استطارة الضوء في افق المشرق الى غروب الشمس والغاية غير داخله في المغيا كما اشار اليه المصنف بقوله لا عندها..... الخ (رد المختار مع الدر المختار ج: ۲ ص: ۳۷۷ کتاب الصوم، طبع ایچ ایم سعید کراچی)۔

جواب: كفاره يوازې په دې صورت كې لږميرې، كله چې دروژې نيت د شپې نه يعنې صبح صادق نه مخكې كړى وي او كه د صبح صادق نه وروسته او نصف النهار نه مخكې يې دروژې نيت كړى و او بيا يې روژه ماته كړه؛ نو كفاره به پرې لږمه نه وي (درمختار، شامى)^{۱۱}

سوال: دوه قسمه فلاټس وي، يو وړو كى فلاټ وي مثلاً د كراچۍ نه لاهور، يا اسلام اباد وغيره او واپس كراچۍ، سهار چې لږ شي غرمه واپسي وي يا غرمه چې لږ شي؛ نو د شپې واپس شي او دويم فلاټ د اوږده وخت وي، كوم چې د ملك نه بهرته ځي، په دې صورت كې د عملي روژه نيول مستحب دي يا نه نيول؟ زياتر عمله په وړو كى فلاټ كې روژې نيول غواړي.

جواب: كه د سفر په دوران كې په روژې نيولو كې څه مشقت نه وي؛ نو د مسافر له پاره روژه نيول افضل دي، خو كه دخپل ځان يا د ملگري په مشقت كې دا چولې كيدو ويره ورسره وي؛ نو نه نيول يې افضل دي.^{۱۲}

سوال: د هوايي جاز عمله په دوه قسمه مسافرو كې راځي، د دواړو قسمه عمله په ډيوتي كې شمار يږي د يو قسم عمله هغه ده په چاباندې چې د جاز يا د مسافرو څه ذمه واري نه وي، هغه د دې له وجې سفر كوي چې هغه ته په نيمه لاره كې، يادري برخې لاره وهلونه وروسته كوزيدل دي او ورځ دوه ارام كولو نه وروسته جاز مخكې منزل طرف ته بوتلل دي، د دويم قسم عمله هغه وي په چاباندې چې د جاز او د مسافرو دواړو ذمه واري وي، په دې دواړو قسمه عمله باندې د روژې احكام څه دي؟

جواب: په كومه عمله چې د جاز او د مسافرو ذمه واري ده كه هغه سره ويره وي چې دروژې نيولوپه صورت كې دوى ته په ذمه واري پوره كې خلل به راشي؛ نو هغه ته روژه نيول پكار نه

۱ [اولم ينفى رمضان كله صوما ولا فطر اعم الامساك لشبهة خلاف زفرا واصبح غيرناو للصوم فاكل عمداً، ولو بعد النية قبل الزوال لشبهة خلاف الشافعى، وفى الشامية : (قوله لشبهة قول زفر) واما عندنا فلا بد من النية لان الواجب الامساك بجهة العبادة، ولا عبادة بدون النية ويلزمه القضاء دون الكفارة (قوله قبل الزوال) هذا عندناى حنيفة ثم المراد بالزوال نصف النهار الشرعى وهو الضحوة الكبرى (قوله لشبهة خلاف الشافعى) فان الصوم لا يصح عنده بنية النهار كاملاً يصح بمطلق النية، وهذا تعليل لوجوب القضاء دون الكفارة اذا كل بعد النية (رد المختار مع الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۰۳، كتاب الصوم، مطلب فى حكم الاستمناء بالكف)۔

۲ [فمن كان منكم مريضاً او على سفر فعدة من ايام آخر وان تصوموا خير لكم ان كنتم تعلمون (البقرة ۱۸۴) وللمسافر الذى انشاء السفر قبل طلوع الفجر الفطر لقوله تعالى فمن كان منكم مريضاً او على سفر فعدة من ايام آخر ولما روينا وصومه اى المسافر احب ان لم يضر لقوله تعالى: وان تصوموا خير لكم وهذا اذا لم تكن عامة رفقة مفطرين ولا مشتركين فى النفقة، فان كانوا مشتركين او مفطرين فالافضل فطره اى المسافر، موافقة للجماعة كما فى الجوهره (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوى ص: ۳۷۵، ۳۷۴، كتاب الصوم، فصل فى العوارض، طبع مير محمد)

دي، بلکې په بل وخت کې قضانيول پکاردې، خصوصاً که دروژې له دوجې مسافرو يا د جاز سلامتي ته خطره وي؛ نودهغه له پاره روژه نيول به منع وي مثلاً د جازکستان روژه ونيوله چې دهغه له وجې ورته جاز کنترول کول گران شي.^{۱۱}

سوال: سفردوه قسمه وي، يوسفردمغرب نه مشرق طرف ته وي، په کوم کې چې ورځ ډيره وږه وي هرکله چې دويم سفرکوم چې دمشرق نه مغرب طرف ته وي په هغه کې ورځ ډيره اوږده وي. لمر تقريبا د جاز سره سره وي اوروژه تقريبا د دوشتو گنتيوشي په دې صورت کې اکثرکتل شوي دي چې خلک روژه د گنتيو په حساب سره ماتوي مثلاً: د پاکستان په حساب سره يې روژه نيولې وه او په پاکستان کې چې کوم وخت روژه ماتې وي هغه وخت کې دوی هم روژه ماته کړي، په دې صورت کې ځينې خل لمر بالکل پورته وي اوله کوم ځای نه چې جاز تيريږي هلته د ماسپنين وخت وي؛ نو ايا داسې روژه ماتول به صحيح وي؟

جواب: د گنتيو په حساب سره دروژې ماتولو کوم صورت چې تاسولیکلی دی داصحيح نه دی د افطار په وخت کې چې روژه دار چيرته موجودوي دهغه ځای غروب به معتبروي کوم کسان چې په پاکستان کې روژه ونيسي اوروان شي هغوی ته د پاکستان د غروب مطابق دروژې ماتولو اجازه نه شته، کومو کسانو چې داسې کړي دي دهغوی روژه ماته شوه اودهغوی په ذمه ددې قضا لارم ده.

سوال: پورتنی استواء (Higher Latitudes) چيرته چې لمر د ۲۰-۲۲ گنتيو پورې رسيږي ياپورته تلو سره شپږو مياشتو پورې لمر نه پريوځي اوبياراتلونکي شپږو مياشتو پورې تياره وي؛ نودهغه ځای له پاره دلمانځه اوروژې په باره کې څه احکامات دي؟ اکثرپه دغه ځايونو کې د مدینې منورې يامکې معظمې داوقات په اعتبار سره لمونځ اوروژې اختياروي، ايا دهغوی داسې کول صحيح وي؟

جواب: د مدینې منورې يامکې معظمې دوختونو اعتبار کول بالکل غلط دي په کومو مقاماتو باندې چې طلوع او غروب کيږي، خوهلته ورځې اوږدې اوشپې وړې وي؛ نو هغوی ته د خپل ملک د صبح صادق نه غروب افتاب پورې روژه نيول لارم دي^{۱۲} البته په دوی کې چې کوم

۱ [وللمسافر الذی انشاء السفر قبل طلوع الفجر..... الفطر لقوله تعالى: فمن كان منكم مريضاً او علی سفر فعدة من ايام آخر ولما رويناه، وصومه ای المسافر احب ان لم یضره، وفي حاشية الطحاوی: (فعدة من ايام آخر) ای فافطر فعليه عدة الايام التي افطرها من ايام آخر (ولما رويناه) ای من قوله صلى الله عليه وسلم ان الله وضع عن المسافرين الصوم (وان لم یضره) ای اراد بالضرر، الضرر الذی ليس فيه خوف الهلاك، لان ما فيه خوف الهلاك بسبب الصوم فالافطار في مثله واجب لا انه افضل، بحر حاشية الطحاوی مع مراقی الفلاح ص: ۳۷۴) ۲ [کتاب الصوم..... هولغة امساك عن المفطرات الاتية حقيقة او حکماً وفي وقت مخصوص وهو اليوم.... الخ (قوله وهو اليوم) ای اليوم الشرعی من طلوع الفجر إلى الغروب (رد المحتار علی الدر المختار ج: ۲ ص: ۳۷۱ کتاب الصوم)

کسان د کمزوري له وجې دومره اوږدې روژې نه شي نيولی؛ نوهغوی په معتدل موسم کې قضانيولی شي^{۱۱} په دې علاقوکې به دلمونځونو اوقات هم د معمول مطابق وي او په کومو علاقوکې چې هډو طلوع او غروب نه کېږي؛ نو هلته دوه ورته کيدای شي يودا چې د ساعت (گړی)، د څلېرو شتو گټوپه حساب سره دلمونځونو وختونه مقرر شي او ددې مطابق دې دپه روژوکې دپيشمني او روژه ماتې تعين کوي^{۱۲} دويم صورت دادی چې دهلته نه نژدېک ترين کوم ښار کې طلوع او غروب په کوم معمول سره کېږي؛ نو دهغه دا وقاتو مطابق دې دلمونځونو او پيشمني او افطار باندې عمل کوي^{۱۳}

سوال: ځينې حضرات په درمياني استواء (Mid Latitudes) کې هم خپل لمونځونه او روژې د مدينې منورې دلمونځونو او روژې اوقاتو سره ادا کوي دا تر کومې صحيح ده؟

جواب: پورته معلوم شوي دي چې دهر ښار له پاره دهغه د طلوع او غروب اعتبار دی، دلمانځه په وختونو کې هم او دروژې په وختونو کې هم، د مدينې منورې په وختونو کې لمونځ روژه کول بالکل غلط دي او دا ټول لمونځونه او روژې نه دي ادا شوې.

سوال: د کراچۍ نه لاهور يا اسلام اباد ته د تلوپه وخت کې اگر چې په لاهور اسلام اباد کې لمر پريوتی وي او روژه ماتې کېږي، مگر په جاز کې د لوړوالي له وجې لمر په نظرائي، په دې صورت کې روژه د ځمکې دوخت مطابق ماته شي يا ترڅو پورې چې لمر د جاز نه پريوتی په نظر رانه شي دهغه پورې ملتوي شي؟

جواب: د پرواز په دوران کې د طلوع او غروب د نظراتلوبيه اعتبار وي، که په ځمکه باندې لمر پريوتلی وي، مگر د جاز په افق باندې لا پريوتلی نه وي؛ نو جهاز والو ته به د دروژې ماتولو يا د ماښام دلمانځه کولو اجازه نه وي، بلکې کله چې لمر د جاز د افق نه پريوځي؛ نو هلته به ورته اجازه وي^{۱۴}.

۱ [المريض اذا خاف على نفسه التلف او ذهاب عضو يفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة وامتداده فكذاك عندنا وعليه القضاء اذا افطر كذا في المحيط (هندية ج ۱ ص ۲۰۷، الباب الخامس في الاعتذار التي تبيح الافطار)

۲ [عن النواس ابن سمعان قال: ذكر رسول الله صلى الله عليه وسلم الدجال ذات غداة قال: اربعون يوماً، يوم كسنة، ويوم كشهراً، ويوم كجمعة، وسائر أيامه كما يأمكم، قلنا: يا رسول الله! فذلك اليوم الذي كسنة اتكفينا فيه صلاة يوم؟ قال: لا، اقدروا له قدره (مسلم ج ۲ ص: ۴۰۰، ۴۰۱، باب ذكر الدجال).

۳ [فان قلنا بوجوب الصوم يلزم القول بالتقدير، وهل يقدر ليهم باقرب البلاد اليهم كما قاله الشافعية هنا أيضاً، ام يقدر لهم بما يسع الاكل والشرب، ام يجب عليهم القضاء فقط دون الاداء؟ كل محتمل فليتاامل. (شامي ج: ۱ ص: ۳۶۶ طبع ايج ايم سعيد).

۴ [والمراد بالغروب زمان غيوبة جرم الشمس بحيث تظهر الظلمة حسافي جهة المشرق قال صلى الله عليه وسلم اذا اقبل الليل من ههنا فقد افطر الصائم. اي اذا وجدت الظلمة حسافي جهة المشرق فقد ظهر وقت الفطر او صار مفطراً في الحكم لان الليل ليس ظرفاً للصوم (شامي ج: ۲ ص: ۳۷۱، كتاب الصوم، طبع ايج ايم سعيد)

سوال: په دویم صورت کې کله چې عین دروژه ماتي په وخت کې که سفر شروع شي: نود جاز ترڅه حد پورې اوچتیدونه وروسته بیالمریه نظر راښي او په مسافرو کې به چینی پیداشي، چې په روژه کې موږ پر راغی، یا مکروه شوه؟ ددې متعلق څه احکام دي؟

جواب: که په ځمکه باندې دروژې ماتیدونه وروسته سفر شروع شو او اوچت تلونه وروسته لمر په نظر راغی؛ نور وروژه مکمل شوه دروژې مکمل کیدونه وروسته د لمر په نظر راتلل هیڅ اعتبار نه لري، ددې مثال داسې دی چې یوکس دیرش روژې پوره کړي او دا خترل مونځ وکړي او پاکستان ته راشي؛ نو ویني چې دلته لارمضان ختم شوی نه دی؛ نو دهغه په ذمه دلته روژې نیول به فرض نه وي.

سوال: که عمله د سفر په دوران کې دامحسوس کړي دروژې نیولوله وجې نه موبه ډیوتې کې خلل راځي او روژه یې ماته کړه؛ نو ایا ددې کفار به ادا کول وي؟

جواب: که روژې سره صحت متاثره کيږي او په ډیوتې کې دخلل راتلو او جاز یا مسافرو متاثره کیدو ویره وي؛ نور وروژه دې ماته شي او ددې به یوازې قضا لازم وي، کفار به لارمه نه وي. والله اعلم!

❖ کومو وجوهاتو سره روژه ماتول

❖ جائز دي؟ او کومو سره نه؟

.....

د ناروغی د زیاتیدو یا خپل ماشوم د هلاکت

ویره وي؛ نور وروژه ماتول جائز دي

سوال: مسئله دامعلومول دی چې یوکس ته قی ورشی اوس دهغه روژه پاتې شوه یا نه؟ یا د یوسري یا بنځې روژه نیولوسره د ناروغی د زیاتیدو ویره محسوسه کړي؛ نو آیا هغه روژه ماتولی شي؟

جواب: که په خپله ورته قی راښي نور وروژه ماته نه شوه، که لږ وي یا زیات. او که په خپل اختیار سره یې قی وکړ او په ځکه خوله یې وکړ؛ نور وروژه ماته شوه گني نه.^(۱) که روژه دارناځایه ناروغ شي او ویره وي چې که روژه یې ماته نه کړه؛ نو د سر خطر په یې ده یا د

۱ [اذا قاء او استقاء مل الفم او دونه عاد بنفسه اوعاد اوخرج فلا فطر علی الاصح الا فی الاعادة والاستقاء بشرط ملء الفم.... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۴)، کتاب الصوم الباب الرابع، وفي الشامية ج: ۲ ص: ۴۱۴، مطلب فی الکفارة]

ناروغی د زیاتیدو ویره ده، په داسې صورت کې روژه ماتول جائز دي. همدغه شان که د حاملې ښځې سرته یاد ماشوم جان ته څه خطر ښي؛ نوروژه ماتول جائز دي.^{۱۱}

که د ناروغي له وجې روژه ونه نیسي؛ نوقضادې راوړي

سوال: مابه د شروع نه درمضان روژې نیولې، خودن نه پنځه کاله مخکې مې یرقان (زیرې) شو، چې دهغې دوجې نه مې اوواته میاشتي په کت پرېوتم، هسې تقریباً دلس دولسو کالو راهیسې په معده کې د خرابي او گیس مریضه یم، خو د یرقان دوجې ماته تنده دومره لگېږي چې روژه نیول راته گران دي، چې دهغې په وجه ډیره زیاته پریشانه یم، تیر کال ما درمضان لومړۍ روژه ونیوله، خو سهار دنهو بجو نه تندي بد حاله کړم، چې له وجې مې روژه ماته کړه، تاسو مهرباني وکړئ اوما ته ووايئ

چې دروژې ماتولو کفار څه ده؟ او کومې روژې چې مې ونه نیولې دهغې کفار څه ده؟

جواب: تا چې درمضان کومه روژه ماته کړه، د عذر دوجې نه دې ماته کړه، ددې وجې نه ددې کفار څه ستا په ذمه نشته، بلکې یوازې قضا لرم ده او کومې روژې چې تاد ناروغۍ له وجې ونه نیولای شوې دهغو په ځای هم قضا روژې ونیسې^{۱۲}، آینه ده هم که ته دناروغۍ په وجه درمضان روژې نه شې نیولې؛ نو د یخني په موسم کې قضانیسې^{۱۳}، او که په وړوورځو کې دې هم دروژو نیولو طاقت نه وي؛ نو ددې نه علاوه بله چاره نشته چې ددې روژو فدیو ورکړې، او دیوې ورځې دروژې فدیو صدقه فطر برابر ده^{۱۴}.

که چاروژه دناروغۍ له وجې ماته کړه نویوازې قضاء ده کفار څه نشته

سوال: ما په تېر رمضان کې یوه رژه دمجبوري په حالت کې ماته کړې وه، وجه دا وه چې په معده کې تکلیف وو، دا درد د پېشمې په وخت تقریباً پآوباندې شپږ بجې را اوچت شوې وو چې تیزیده تیزیده او ناقابل برداشت شو داسې قسمه اکثر درد زما په معده کې راځي چې

۱ [ومنها المرض: المريض اذا خاف على نفسه التلف او ذهاب عضو يفطر بالاجماع الخ. ومنه حبل المرأة وارضاعها الحامل والمرضع اذا خافا على انفسهما و ولدتهما فطرتا وقضاء ولا كفارة عليهما كذا في الخلاصة. (هندية كتاب الصوم، الباب الخامس في الاعذار التي تبيح الافطار ج: ۱ ص: ۲۰۷ والشامي ج: ۲ ص: ۴۲۲، كتاب الصوم)۔

۲ [المريض اذا خاف على نفسه التلف او ذهاب عضو يفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة وامتداده فكذلك عندنا وعليه القضاء الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۷، كتاب الصوم، الباب الخامس في الاعذار التي تبيح الافطار)

۳ [ولولم يقدر لشدة الزمان كالحرفله ان يفطرو وينتظر الشتاء فيقضى كذا في فتح القدير (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۹)۔

۴ [فالشيخ الفاني الذي لا يقدر على الصيام يفطرو يطعم لكل يوم مسكيناً كما يطعم في الكفارة. (هندية، كتاب الصوم، الباب الخامس في الاعذار التي تبيح الافطار ج: ۱ ص: ۲۰۷، ايضاً: رد المختار ج: ۲ ص: ۴۲۴، ۴۲۵ فصل في العوارض)

هغه په يوې دوا باندې صحيح کيږي، په آخر کې چې کله د درد په شدت کې کمی رانغی؛ نو مجبوراً پاؤ باندې اووه بجو ته نژدې ما روژه ماته کړه او هغه دوا مې واخيسته د دينه پس مې ټوله ورځ هيڅ نه وو خوړلي، په هر حال اوس دا ووايي چې د روژې د ماتولو به په ماباندې گناه وي او که نه؟ ما په يو ځای کې د روژې د ماتولو کفارو مسلسل دوه مياشتې روژې نيول کتلي و، آيا واقعي دا صحيح ده؟ خو ما روژه په ډيرې مجبورې سره ماته کړې وه په خپله خوښه سره نه، آيا د کفارې څه بل صورت نه جوړيږي؟

جواب: په داسې مجبوري کې کومه روژه چې ماته کړل شي په دې باندې يوازې قضاء لارميږي، کفارو نه شته.^{۱۱}

د بې هوشي په حالت کې که چا اوبه وڅښلې نو کفارو نشته صرف قضاء ده

سوال: د نن نه يو دوه درې کاله مخکې په رمضان کې زما طبيعت ناڅاپه خراب شو د نيمې بې هوشي په شان کيفيت و، خو ماته ياد دي چې مور ما باندې اوبه څښلې وې، مايو دوه درې گوټه (غږپه) څښلې وې حالانکې زه د روژې په حالت کې وم، دا واقعه د سحر د لمونځ وغیره نه چې فارغ شوم د ویده کيدلو او بيا تقريباً سحر د اتو بجو د راپاس خيدو د وخت ده، اوس ماته دا معلومول دي چې آيا په داسې صورت کې به ماته کفارو ورکول وي يا قضاء روژه به نيسم؟ حالانکې زما حالت داسې هم نه و چې خدای دې نه کړي چې ساه مې ختلې وې، البته په طبيعت کې مې ويره ډيره وه، نو په دې وجه مې اوبه د خولې سره ولگولې اوس ماته ووايي چې آيا په داسې صورت کې د روژې په ماتولو باندې به قضاء لارم وي يا کفارو؟

جواب: ستا مور په تاباندې په دې وجه اوبه وڅښلې چې ستا طبيعت زيات خراب نه شي، په دې وجه د ستا په ذمه باندې صرف قضاء واجب ده کفارو واجب نه ده.^{۱۲}

^۱ [ايضاً تيره شوی حاشية: المريض اذا خاف على نفسه التلف او ذهاب في الاعذار التي تبيح الافطار]

^۲ [ايضاً تيره شوی حاشية: المريض اذا خاف على نفسه التلف او ذهاب في الاعذار التي تبيح الافطار]

❖ کومو وجوها توسره روژه نه نيول جائز دي ❖

کومو عذرونو سره روژه نه نيول جائز دي

سوال: دکومو عذرونو په وجهي سره روژه نه نيول جائز دي؟

جواب: ۱. درمضان روژي په هر عاقل او بالغ باندې فرض دي او بغير دڅه صحيح عذر نه روژه نه نيول حرام دي.^(۱)

۲. که نابالغه هلک، انجیلی چې دروژي نيولو طاقت لري؛ نو په مورپلار باندې لارم دي چې روژي پرې ونيسي.^(۲)

۳. کوم بيمار چې دروژي نيولو طاقت لري، او دروژي نيولو سره د بيماري د زياتيدو ويره نه وي په هغه هم روژه نيول لارم دي.^(۳)

۴. که بيماري داسې وي چې دهغو له وجهي روژي نه شي نيولی يا روژي سره د بيماري د زياتيدو ويره وي؛ هغه ته دروژي نه نيولو اجازت دی، مگر کله چې روغ شي؛ نو ددې روژو قضا د هغه په ذمه فرض ده.^(۴)

۵. کوم کس چې دومره ضعیف العمر وي چې دروژي طاقت نه لري، يا داسې بيمار وي چې نه روژه نيولی شي اونه يې د صحت اميد وي؛ نو هغه دې دروژي فديه ورکوي، يعنی دهرې روژي په بدله کې د صدقه فطر په مقدار کې غله يا دهغي برابر قيمت دې چامسکين ته ورکړي يا سهار ماښام دې يومسکين ته خوراک ورکړي.^(۵)

۶. که يو کس په سفر کې وي او په روژه نيولو سره په مشقت کې دراکيريدو ويره وي؛ نو هغه هم روژه ماتولی شي، په دويم وخت کې په هغه روژه نيول لارم دي، که په سفر کې څه مشقت نشته نو روژه نيول افضل دي اگرچې دروژي نه نيولو او بيا وروسته د قضا نيولو هم هغه ته

[۱] يا ايها الذين امنوا كتب عليكم الصيام كما كتب على الذين من قبلكم..... الآية سورة البقرة. وايضاً شرط وجوبه (ای الصوم) الاسلام والعقل والبلوغ... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۵، کتاب الصوم الباب الاول في تعريفه)

[۲] ويومر الصي بالصوم اذا اطاقه..... الخ (درمختار مع الشامي ج: ۲ ص: ۴۰۹، کتاب الصوم، طبع سعيد).

[۳] واطلق الخوف ابن الملك في شرح المجموع واراد الوهم حيث قال لوخاف من المرض لايفطر..... الخ (البحر الرائق، فصل في العوارض ص: ۳۰۳ طبع بيروت).

[۴] المريض اذا خاف على نفسه او ذهاب عضو يفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة وامتداده فلكذلك عندنا وعليه القضاء اذا فطر كذا في المحيط (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۷، کتاب الصوم، الباب الخامس في الاعذار التي تبيح الافطار).

[۵] قال في التنوير: وللشيخ الفاني العاجز عن الصوم الفطر ويفدى. وفي الشامية: المريض اذا تحقق الياس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۴۲۷، ايضاً: عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۹۱، کتاب الصوم)

۷: د ښځې د حیض او نفاس په حالت کې روژه نیول جائز نه دي، مګر درمضان شریف نه پس د هغومره ورځو قضا په هغې باندې لږمه ده.^(۱۲)

۸: ځینې خلک له عذر پرته روژه نه نیسي او د بیماري یا سفر د وجې نه روژه پرېږدي او بیا وروسته قضا هم نه کوي، خاصکر په ښځو کې کومې روژې چې د ماهواري په ورځو کې پاتې شي، د هغو په قضایو کې سستي کوی دا ډیره لویه ګناه ده.^(۱۳)

د کار له وجې د روژې د پرېښودو اجازه نشته

سوال: موږ په ګلف کې اوسیدونکي پاکستانیان درمضان المبارک روژې یوازې ددې وجې نه پوره نه شو نیولی چې دلته په رمضان کې ډیره سخته گرمي وي، او کار هم دمحتت والا وي، ځکه چې په عام حالت کې هم د کار په دوران کې په دوه ګنټې کې لس دولس ګلاسه اوبه څښل کیږي، که موږ روژې ونه نیسو نه څه حکم دی؟

جواب: د کار له وجې نه د روژې پرېښودو حکم نشته.^(۱۴) البته مالکانونه حکم ورکړل شوی دی چې په رمضان المبارک کې په مزدورانو باندې د کار بوج کم کړي.^(۱۵) تاسو خلک چې په کومه کمپنۍ کې نوکران یی د هغوی نه ددې مطالبه کول پکار دي.

د سخت کار له وجې روژه پرېښودل

سوال: زموږ څو مسلمانان وروڼه په ابو ظهبي، متحده عرب امارات په صحرا کې دننه د تیلو

۱ [قوله وللمسافر وصومه احب ان لم يضره) ای جازللمسافر الفطر لان السفر لا يخلو عن المشقة فجعل نفسه عذرا بخلاف المريض فانه قد يخف بالصوم الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۳۰۴، کتاب ۱ الصوم فصل في العوارض، طبع بيروت، وايضا الشامي ج: ۲ ص: ۴۲۱، فصل في العوارض، هندية ج: ۱ ص: ۲۰۶، کتاب الصوم، الباب الخامس)۔

۲ [ويمنع صلاة مطلقا ولو سجدة شكرو صوما وجماعا وتقضيه لزوما دونها للحرج (قوله يمنع) اي الحيض وكذا النفاس (قوله وتقضيه) اي الصوم على التراخي في الاصح (رد المختار مع الدر المختار، باب الحيض والنفاس والاستحاضة ج: ۱ ص: ۲۹۰، ۲۹۱) ، فتقضى الحائض والنفساء الصوم دون الصلاة لحديث عائشة رضي الله عنها كان يصيبنا ذلك فنومر بقضاء الصوم ولا نومر بقضاء الصلاة وعليه الاجماع (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوى ص: ۷۹)۔

۳ [فالانتم اذا السد بغير عذر لانه ابطال عمله من غير عذر وابطال العمل من غير عذر حرام لقوله تعالى: ولا تبطلوا اعمالكم الخ (البدائع الصنائع ج: ۲ ص: ۹۴، فصل: واما حكم فساد الصوم)۔

۴ [اغتفر المحتاج الى نفقته علم انه لو اشتغل بحرثه يلحقه ضرر مبيح للفطر يحرم عليه الفطر قبل ان يمرض كذا في القنية (هندية ج: ۲ ص: ۲۰۸، كتاب الصوم، الباب الخامس في الاعذار التي تبيح الافطار)۔

۵ [عن سلمان الفارسي (رض) ومن خفف عن مملوكه فيه غفر الله له واعتقه من النار (مشكوة المصابيح ص: ۱۷۴، كتاب الصوم، الفصل الثالث)۔

راوړستلوپه کمپنۍ کې کار کوي اود کمپنۍ کارڅلېرویشته گټې چلېږي، اوسپنه، مشینونه، اود سختې گرمې شگې دگرمۍ له وجې دروژه دار ژبه راوځي، اومری یې وچه شي. اوڅېرې کول ورته گران وي اود کمپنۍ مالکان مسلمانان او غیرمسلم دي او کارکونکي هم اکثر غیرمسلم دي چې درمضان المبارک دبابرکت میاشتي رعایت هم نوکرانوته نه ورکوي، یعنې دکار اوقات نه کموي، نوپه دې حالت کې دشریعت مطهره څه حکم دی؟

جواب: دکار له وجې دروژې پرېښودوا اجازه خونشته، ددې وجې نه روژه دې ونیول شي. خو کله چې په روژه کې حالت خراب شي نوروه دې ماته کړي، په دې صورت کې به قضا لازم وي. فتاوی عالمگیریه (ج: ۱ ص: ۲۰۸) کې دي:

«المحترف المحتاج الى نفقة علم انه لو اشتغل بحر فته يلحقه ضرر مبيح للفطر يحرم

عليه الفطر قبل ان يمرض، كذا في القنية...

دامتحان له وجې روژه پرېښودل اوپه بل باندې نیول

سوال: که یوکس طالب علم وي اودرمضان له وجې دامتحان تیاری نه شي کولی؛ نودهغه مور پلار، وروڼه خویندې اودوستان هغه ته هدایت وکړي چې روژه مه نیسه، اوددې په بدله کې ددیرشو په ځای څلویښت روژې په بل چانیسو، نو آیا داسې طالبعلم ته روژې پرېښودل پکار دي؟ ایا کومې روژې چې دده څوک رشته دارده ته ورکړی هغه به دالله تعالی په دربار کې قبولې شي؟ په دې باره کې څه حکم دی؟

جواب: دامتحان دعذر دوجې نه روژې پرېښودل جائزه دي^{۱۱}. اودیوکس په ځای دبل کس روژې نیول صحیح نه دي، لمونځ اوروژه خالص بدني عبادتونه دي، په دې کې دبل نیابت جائزه دی، څنگه چې دیوکس په ډوډۍ خوړلوسره دبل ځپنه نه کېږي، همدغه شان دیوکس لمونځ یاروژې نیولوسره دبل په ذمه فرض نه اداکېږي^{۱۲}.

دامتحان او کمزوري له وجې روژې قضا کول ګناه ده

سوال: تیرو ورځو کې ماتهرسائنس امتحان ورکړ او هغه ورځو کې ماسخت محنت وکړ، فوراً وروسته رمضان شروع شو، اوس څوورځې پس پریټیکلې شروع کیدونکې دي، خو زما نه

۱ [فلاثم اذا افسد بغير عذر لانه ابطل عمله من غير عذر وابطال العمل من غير عذر حرام لقوله تعالى: ولا تبطلوا اعمالکم الخ (البدائع الصنائع ج: ۲ ص: ۹۴، فصل: واما حکم فساد الصوم).]

۲ [وان صام اوصلى عنه ولى لا لحديث النسائي لا يصوم احد عن احد ولا يصلى احد عن احد ولكن يطعم عنه ولىه (درمختار) ولى الشامى وقال مالك: لم اسمع عن احد من ا لصحابة ولا من التابعين بالمدينة ان احذاهم امر احذا يصوم عن احد وهذا مما يوبد النسخ وانه الامر الذى استقر الشرع عليه وتعامه فى الفتح وشرح النقاية للقرارى . (ردالمحتار مع الدر المنختار، فصل فى العوارض ج: ۲ ص: ۴۲۵).]

تياري نه كيږي، ځكه چې دروژې نيولوپه وجه زه خوبولى خوبولى شان يم او هروخت سخت خوب راځي، او كه څه لوستل وغواړم نوهم دخوب دوجې نه ممكن نه وي اصل كه په ما كې اوس دومره طاقت او قوت نشته چې زه دروژوسره سره ذهني طور سره څه ولوستل شم، آيا په دې حالت كې زه روژې نيولې شم؟ كه نيسم يې: نو لوستل رانه نه كيږي، ځكه چې كمزوري مې ډيره زياته شي او په ما كې طاقت ډير كم دى.

جواب: آيا لوستل د روژې نه زيات لوى فرض دي؟^{۱۱}

سوال: آيا په دې حالت (د كمزورۍ په حالت) روژه فرض ده؟

جواب: كه روژې نيولو طاقت دركې وي نو فرض ده.^{۱۲}

سوال: كه روژې ونه نيسم؛ نو د دې به څه كفاره وركول وي؟

جواب: د قضا روژه به هم نيول وي^{۱۳} او د روژې قضا كولوسزابه هم برداشت كول وي.^{۱۴}

آيا د امتحان په وجه روژه ماتول روا دي؟

سوال: د يو پروفيسر صاحبې نه سوال وكړل شو چې موږه د بي ايس سي طالبات يو امتحان ډير سخت وي، ډير محنت كول پكار وي آيا مونږه د رمضان په دوران كې روژه پريښودلې شو؟ نو پروفيسر صاحبې جواب وركړو چې، لايكلف الله نفساً الاوسعها، تاسو روژه پريښودلې شئ، تاسو د مسئلې وضاحت وكړئ! ډيرو خلكو ته به مسئله معلومه شي، آيا طالبان د امتحان په دوران كې روژه پريښودلې شي او كه نه؟

جواب: دا مسئله هم غلطه ده، د رمضان روژه فرض ده^{۱۵} او بي ايس سي امتحان څه فرض او واجب نه دى چې د دې له پاره د رمضان روژې پريښودل شي، او بيا پروفيسرې صاحبې دا هم

۱ [قال في الايضاح: اعلم ان الصوم من اعظم ارکان الدين واثق قوانين الشرع المتين الخ (شامی، کتاب الصوم ج: ۲ ص: ۳۶۹، طبع سعيد).]

۲ [وشرط وجوبه الاداء الصحة والاقامة. (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۵. کتاب الصوم الباب الاول).]

۳ [وقضوا لزوما ما قدروا بلا فدية وبلا ولاء الخ (درمختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۴۲۳) وفي شرح مختصر الطحاوی (ج: ۲ ص: ۴۶۴). قال ابو جعفر: ومن اصبح في يوم من شهر رمضان ولم يكن نوى الصوم ثم اكل او شرب او جامع متعمداً، فان اباحيفه كان يقول: عليه القضاء بلاكفارة ايضاً: مراقى الفلاح ص: ۲۳۷ طبع نور محمد]

۴ [عن ابى هريرة رضى الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من افطروما من رمضان من غير رخصة ولا مرض لم يقضه صوم الدهر كله وان صامه. رواه الترمذی واللفظ له. (الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۱۰۸).]

۵ [اعلم ان صوم رمضان فريضة، لقوله تعالى: كتب عليكم الصيام وعلى فرضية انعقد الاجماع، ولهذا يكفر جاحده (ولى البنائة) لقوله تعالى: كتب عليكم الصيام اى فرض عليكم الصوم كما كتب على الذين من قبلكم يعنى على الانبياء عليهم السلام والامم من لدن آدم عليه السلام الى عهدكم الخ (البنائة فى شرح الهداية، كتاب الصوم ج: ۴ ص: ۲۴۸ طبع حقانية)]

نه ويل چې که چيرې روژې پرېښودل شي؛ نو بيا ددې په ځای څه کول پکار دي؟ آيا قضاء روژې به نيسي يا فديه به ورکوي؟ يا د بي ايس سي په برکت سره د رمضان روژې به دغه شان معاف شي...؟ او پروفيسرې صاحبې چې د آيت کومه حواله ورکړې ده هغه هم بې موقعې ده، په روژه کې خو مشقت ضرور وي؛ خو روژه د سړي له وس نه بهر نه وي، په آيت شريفه کې خو دا فرمايل شوي دي چې الله تعالي چاته د داسې کار حکم نه ورکوي چې هغه د ده د طاقت نه بهر وي، دا يې نه دي فرمايلي چې په يو کار کې معمولي مشقت وي نو هغه هم معاف دی، په ريډيو او ټي وي باندې چې داسې قسمه غلطې فتوا جاري شي نو د دې نتيجه به دا وي چې عوام به په دې مسئلو باندې اعتماد نه کوي.

په سفر يا ناروغۍ کې روژه پرېښودل

سوال: په سفر يا ناروغۍ کې روژه تر کوم حده پورې پرېښودل جائز دي؟ ځکه چې انسان سفر د دنيواوي کارونو د پاره کوي که چيرې هغه د دې له پاره روژه پرېږدي نو گويا چې ده دنيواوي کار له په ديني کار باندې فوقيت ورکړ؟

جواب: الله تعالي انسان کمزوري پيدا کړی دی او دده د کمزوري لحاظ يې ساتلی دی، په دې وجه په دنيواوي ضرورتونو د پاره هم که چيرې سفر وکړل شي؛ نو هم رخصت شته.^{۱۱}

د لمونځ او د قرآن نه لوستونکې بنځې له پاره فرض روژې نيول څنګه دي؟

سوال: زما مشکل دا دي چې قرآن پاک او لمونځ مې نه دې ياد کړی، باقي د اردو تعليم مې حاصل کړی دی، زه په رمضان المبارک کې روژې نيسم چې د هغې په وجه کور والا خفه کيږي چې دا جائز نه دي چې ته لمونځ او د قرآن تلاوت نه کوي، ستا روژې نه قبليري، خو زه بيا هم روژې نيسم، زه دا وایم چې ما د زړه نه روژه نيولې ده، خو کور والا په ضد دي چې دا ثواب نه دی گناه ده، تاسو ووايئ چې څومره گناه او څومره ثواب دی؟

جواب: ستا روژې نيول خو گناه نه ده، بلکې ثواب دی او د دې اجر به تا ته ضرور ملاويږي، خو تاته لمونځ پرېښودل نه دي پکار، د لمونځ پرېښودل لويه گناه ده، که چيرې تا ته لمونځ نه درځي نو ددې زده کول څه گران نه دي تر څو پورې چې دې د لمونځ سورتونه نه وي زده کړي تر هغې پورې په لمونځ کې سبجان الله سبحانه الله وايه^{۱۲}

[۱] فمن كان منكم مريضاً أو على سفر فعدة من أيام أخر (البقرة: ۱۸۴)

[۲] عن عبدالله بن أبي أوفى رضى الله عنه قال: جاء رجل الى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: انى لا استطع ان آخذ من القرآن شيئاً لعلمنى ما يجزئنى اقال: قل سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر... الخ (مشكوة ص: ۸۱)

حامله بنځه د خپل بچي د نقصان له ويري روژه پريښودلی شي

سوال: کومې بنځې چې حاملې دي يعني وختونو په لحاظ سره نژدې يا په مينځ کې وي که چيرې روژه نيسي نو د کمزوري ډيره ويره ده؛ ځکه چې وينه کمه وي يا بعضو ته کمزوري هم کيدلې شي چې په هغې سره بچي ته يا د ولادت نه پس مور ته کمزوري راځي په دې موقعه کې په دې بنځو باندې روژه نيول ضروري وي يا نه؟

جواب: کومه حامله چې د روژې طاقت نه لري په دې وجه چې بچي ته به د نقصان د رسيدلو ويره وي هغه دې روژې نه نيسي په بل وخت کې دې قضاء اوکړي^{١١}

که د روژې نيولو سره پي کمې راځي يايې د بنديدو خطر وي نو آيا روژه پريښودل روا دي؟

سوال: کومې بنځې چې د ولادت نه وروسته بچيو ته پي ورکوي په دې کې هغه بنځې چې د چا پي کم راځي که چيرې روژه ونيسي اود پيود کميدلو گمان وشي؛ نو په داسې صورت کې روژه ونيسي او که څه حکم دی؟

جواب: که چيرې ماشوم نورې پي څښلې شي يا د يوې بلې بنځې پي څښلې شي نو بيا دده مور ته د روژې د پريښودو اجازت نشته، خو که د ماشوم د پاره څه بل څه انتظام نه شي کيدای؛ نو هغه روژه ماتولی شي او بل وخت دې قضا راوړي^{١٢}

د پيو ورکونکې بنځې روژه قضا کول

سوال: يوه داسې مور چې دهغې ماشوم د پيونه پرته بل خوراک نه شي خوړلی دهغې له پاره درمضان په مياشت کې دروژې نيولو په باره کې څه حکم دی؟ ځکه چې دمور دروژې دوجې نه

^١ [اوحامل اومرضع اما كانت اوظنراً على الظاهر خافت بغلبة الظن على نفسها او ولدها الخ (الدرالمختار مع الردج: ٢ ص: ٤٢٢، كتاب الصوم، فصل في العوارض) • ايضاً: الحامل والمرضع اذا خافتا على نفسيهما او ولدهما الفطرتا وقضتا ولا كفارة عليهما (فتاوى عالمگیری ج: ١ ص: ٢٠٧، ايضاً خلاصة الفتاوى ج: ١ ص: ٢٦٥، كتاب الصوم، طبع رشيدية) • ايضاً: قال ومن خاف ان تزداد حياه شدة، الفطر وقضى، وذلك لقول الله تعالى: ومن كان منكم مريضاً او على سفر فعدة من ايام اخر • تقضى ظاهره اباحة الافطار لكل مريض، الا انه قد اتفق اهل العلم على ان المرض الذي لا يضر معه الصوم لا يبيح الافطار، فخصصناه من الظاهر وبقي حكم اللفظ فيما عداه، وابعاح النبي صلى الله عليه وسلم الافطار للحامل والمرضع، لما يخافان على الولد من الضرر فضرر نفسه اولى باباحة الافطار من اجله (شرح مختصر الطحاوى ج: ٢ ص: ٤٤٦، ٤٤٧، ٤٤٨، ٤٤٩، ٤٥٠، ٤٥١، ٤٥٢، ٤٥٣، ٤٥٤، ٤٥٥، ٤٥٦، ٤٥٧، ٤٥٨، ٤٥٩، ٤٦٠، ٤٦١، ٤٦٢، ٤٦٣، ٤٦٤، ٤٦٥، ٤٦٦، ٤٦٧، ٤٦٨، ٤٦٩، ٤٧٠، ٤٧١، ٤٧٢، ٤٧٣، ٤٧٤، ٤٧٥، ٤٧٦، ٤٧٧، ٤٧٨، ٤٧٩، ٤٨٠، ٤٨١، ٤٨٢، ٤٨٣، ٤٨٤، ٤٨٥، ٤٨٦، ٤٨٧، ٤٨٨، ٤٨٩، ٤٩٠، ٤٩١، ٤٩٢، ٤٩٣، ٤٩٤، ٤٩٥، ٤٩٦، ٤٩٧، ٤٩٨، ٤٩٩، ٥٠٠، ٥٠١، ٥٠٢، ٥٠٣، ٥٠٤، ٥٠٥، ٥٠٦، ٥٠٧، ٥٠٨، ٥٠٩، ٥١٠، ٥١١، ٥١٢، ٥١٣، ٥١٤، ٥١٥، ٥١٦، ٥١٧، ٥١٨، ٥١٩، ٥٢٠، ٥٢١، ٥٢٢، ٥٢٣، ٥٢٤، ٥٢٥، ٥٢٦، ٥٢٧، ٥٢٨، ٥٢٩، ٥٣٠، ٥٣١، ٥٣٢، ٥٣٣، ٥٣٤، ٥٣٥، ٥٣٦، ٥٣٧، ٥٣٨، ٥٣٩، ٥٤٠، ٥٤١، ٥٤٢، ٥٤٣، ٥٤٤، ٥٤٥، ٥٤٦، ٥٤٧، ٥٤٨، ٥٤٩، ٥٥٠، ٥٥١، ٥٥٢، ٥٥٣، ٥٥٤، ٥٥٥، ٥٥٦، ٥٥٧، ٥٥٨، ٥٥٩، ٥٦٠، ٥٦١، ٥٦٢، ٥٦٣، ٥٦٤، ٥٦٥، ٥٦٦، ٥٦٧، ٥٦٨، ٥٦٩، ٥٧٠، ٥٧١، ٥٧٢، ٥٧٣، ٥٧٤، ٥٧٥، ٥٧٦، ٥٧٧، ٥٧٨، ٥٧٩، ٥٨٠، ٥٨١، ٥٨٢، ٥٨٣، ٥٨٤، ٥٨٥، ٥٨٦، ٥٨٧، ٥٨٨، ٥٨٩، ٥٩٠، ٥٩١، ٥٩٢، ٥٩٣، ٥٩٤، ٥٩٥، ٥٩٦، ٥٩٧، ٥٩٨، ٥٩٩، ٦٠٠، ٦٠١، ٦٠٢، ٦٠٣، ٦٠٤، ٦٠٥، ٦٠٦، ٦٠٧، ٦٠٨، ٦٠٩، ٦١٠، ٦١١، ٦١٢، ٦١٣، ٦١٤، ٦١٥، ٦١٦، ٦١٧، ٦١٨، ٦١٩، ٦٢٠، ٦٢١، ٦٢٢، ٦٢٣، ٦٢٤، ٦٢٥، ٦٢٦، ٦٢٧، ٦٢٨، ٦٢٩، ٦٣٠، ٦٣١، ٦٣٢، ٦٣٣، ٦٣٤، ٦٣٥، ٦٣٦، ٦٣٧، ٦٣٨، ٦٣٩، ٦٤٠، ٦٤١، ٦٤٢، ٦٤٣، ٦٤٤، ٦٤٥، ٦٤٦، ٦٤٧، ٦٤٨، ٦٤٩، ٦٥٠، ٦٥١، ٦٥٢، ٦٥٣، ٦٥٤، ٦٥٥، ٦٥٦، ٦٥٧، ٦٥٨، ٦٥٩، ٦٦٠، ٦٦١، ٦٦٢، ٦٦٣، ٦٦٤، ٦٦٥، ٦٦٦، ٦٦٧، ٦٦٨، ٦٦٩، ٦٧٠، ٦٧١، ٦٧٢، ٦٧٣، ٦٧٤، ٦٧٥، ٦٧٦، ٦٧٧، ٦٧٨، ٦٧٩، ٦٨٠، ٦٨١، ٦٨٢، ٦٨٣، ٦٨٤، ٦٨٥، ٦٨٦، ٦٨٧، ٦٨٨، ٦٨٩، ٦٩٠، ٦٩١، ٦٩٢، ٦٩٣، ٦٩٤، ٦٩٥، ٦٩٦، ٦٩٧، ٦٩٨، ٦٩٩، ٧٠٠، ٧٠١، ٧٠٢، ٧٠٣، ٧٠٤، ٧٠٥، ٧٠٦، ٧٠٧، ٧٠٨، ٧٠٩، ٧١٠، ٧١١، ٧١٢، ٧١٣، ٧١٤، ٧١٥، ٧١٦، ٧١٧، ٧١٨، ٧١٩، ٧٢٠، ٧٢١، ٧٢٢، ٧٢٣، ٧٢٤، ٧٢٥، ٧٢٦، ٧٢٧، ٧٢٨، ٧٢٩، ٧٣٠، ٧٣١، ٧٣٢، ٧٣٣، ٧٣٤، ٧٣٥، ٧٣٦، ٧٣٧، ٧٣٨، ٧٣٩، ٧٤٠، ٧٤١، ٧٤٢، ٧٤٣، ٧٤٤، ٧٤٥، ٧٤٦، ٧٤٧، ٧٤٨، ٧٤٩، ٧٥٠، ٧٥١، ٧٥٢، ٧٥٣، ٧٥٤، ٧٥٥، ٧٥٦، ٧٥٧، ٧٥٨، ٧٥٩، ٧٦٠، ٧٦١، ٧٦٢، ٧٦٣، ٧٦٤، ٧٦٥، ٧٦٦، ٧٦٧، ٧٦٨، ٧٦٩، ٧٧٠، ٧٧١، ٧٧٢، ٧٧٣، ٧٧٤، ٧٧٥، ٧٧٦، ٧٧٧، ٧٧٨، ٧٧٩، ٧٨٠، ٧٨١، ٧٨٢، ٧٨٣، ٧٨٤، ٧٨٥، ٧٨٦، ٧٨٧، ٧٨٨، ٧٨٩، ٧٩٠، ٧٩١، ٧٩٢، ٧٩٣، ٧٩٤، ٧٩٥، ٧٩٦، ٧٩٧، ٧٩٨، ٧٩٩، ٨٠٠، ٨٠١، ٨٠٢، ٨٠٣، ٨٠٤، ٨٠٥، ٨٠٦، ٨٠٧، ٨٠٨، ٨٠٩، ٨١٠، ٨١١، ٨١٢، ٨١٣، ٨١٤، ٨١٥، ٨١٦، ٨١٧، ٨١٨، ٨١٩، ٨٢٠، ٨٢١، ٨٢٢، ٨٢٣، ٨٢٤، ٨٢٥، ٨٢٦، ٨٢٧، ٨٢٨، ٨٢٩، ٨٣٠، ٨٣١، ٨٣٢، ٨٣٣، ٨٣٤، ٨٣٥، ٨٣٦، ٨٣٧، ٨٣٨، ٨٣٩، ٨٤٠، ٨٤١، ٨٤٢، ٨٤٣، ٨٤٤، ٨٤٥، ٨٤٦، ٨٤٧، ٨٤٨، ٨٤٩، ٨٥٠، ٨٥١، ٨٥٢، ٨٥٣، ٨٥٤، ٨٥٥، ٨٥٦، ٨٥٧، ٨٥٨، ٨٥٩، ٨٦٠، ٨٦١، ٨٦٢، ٨٦٣، ٨٦٤، ٨٦٥، ٨٦٦، ٨٦٧، ٨٦٨، ٨٦٩، ٨٧٠، ٨٧١، ٨٧٢، ٨٧٣، ٨٧٤، ٨٧٥، ٨٧٦، ٨٧٧، ٨٧٨، ٨٧٩، ٨٨٠، ٨٨١، ٨٨٢، ٨٨٣، ٨٨٤، ٨٨٥، ٨٨٦، ٨٨٧، ٨٨٨، ٨٨٩، ٨٩٠، ٨٩١، ٨٩٢، ٨٩٣، ٨٩٤، ٨٩٥، ٨٩٦، ٨٩٧، ٨٩٨، ٨٩٩، ٩٠٠، ٩٠١، ٩٠٢، ٩٠٣، ٩٠٤، ٩٠٥، ٩٠٦، ٩٠٧، ٩٠٨، ٩٠٩، ٩١٠، ٩١١، ٩١٢، ٩١٣، ٩١٤، ٩١٥، ٩١٦، ٩١٧، ٩١٨، ٩١٩، ٩٢٠، ٩٢١، ٩٢٢، ٩٢٣، ٩٢٤، ٩٢٥، ٩٢٦، ٩٢٧، ٩٢٨، ٩٢٩، ٩٣٠، ٩٣١، ٩٣٢، ٩٣٣، ٩٣٤، ٩٣٥، ٩٣٦، ٩٣٧، ٩٣٨، ٩٣٩، ٩٤٠، ٩٤١، ٩٤٢، ٩٤٣، ٩٤٤، ٩٤٥، ٩٤٦، ٩٤٧، ٩٤٨، ٩٤٩، ٩٥٠، ٩٥١، ٩٥٢، ٩٥٣، ٩٥٤، ٩٥٥، ٩٥٦، ٩٥٧، ٩٥٨، ٩٥٩، ٩٦٠، ٩٦١، ٩٦٢، ٩٦٣، ٩٦٤، ٩٦٥، ٩٦٦، ٩٦٧، ٩٦٨، ٩٦٩، ٩٧٠، ٩٧١، ٩٧٢، ٩٧٣، ٩٧٤، ٩٧٥، ٩٧٦، ٩٧٧، ٩٧٨، ٩٧٩، ٩٨٠، ٩٨١، ٩٨٢، ٩٨٣، ٩٨٤، ٩٨٥، ٩٨٦، ٩٨٧، ٩٨٨، ٩٨٩، ٩٩٠، ٩٩١، ٩٩٢، ٩٩٣، ٩٩٤، ٩٩٥، ٩٩٦، ٩٩٧، ٩٩٨، ٩٩٩، ١٠٠٠، ١٠٠١، ١٠٠٢، ١٠٠٣، ١٠٠٤، ١٠٠٥، ١٠٠٦، ١٠٠٧، ١٠٠٨، ١٠٠٩، ١٠١٠، ١٠١١، ١٠١٢، ١٠١٣، ١٠١٤، ١٠١٥، ١٠١٦، ١٠١٧، ١٠١٨، ١٠١٩، ١٠٢٠، ١٠٢١، ١٠٢٢، ١٠٢٣، ١٠٢٤، ١٠٢٥، ١٠٢٦، ١٠٢٧، ١٠٢٨، ١٠٢٩، ١٠٣٠، ١٠٣١، ١٠٣٢، ١٠٣٣، ١٠٣٤، ١٠٣٥، ١٠٣٦، ١٠٣٧، ١٠٣٨، ١٠٣٩، ١٠٤٠، ١٠٤١، ١٠٤٢، ١٠٤٣، ١٠٤٤، ١٠٤٥، ١٠٤٦، ١٠٤٧، ١٠٤٨، ١٠٤٩، ١٠٥٠، ١٠٥١، ١٠٥٢، ١٠٥٣، ١٠٥٤، ١٠٥٥، ١٠٥٦، ١٠٥٧، ١٠٥٨، ١٠٥٩، ١٠٦٠، ١٠٦١، ١٠٦٢، ١٠٦٣، ١٠٦٤، ١٠٦٥، ١٠٦٦، ١٠٦٧، ١٠٦٨، ١٠٦٩، ١٠٧٠، ١٠٧١، ١٠٧٢، ١٠٧٣، ١٠٧٤، ١٠٧٥، ١٠٧٦، ١٠٧٧، ١٠٧٨، ١٠٧٩، ١٠٨٠، ١٠٨١، ١٠٨٢، ١٠٨٣، ١٠٨٤، ١٠٨٥، ١٠٨٦، ١٠٨٧، ١٠٨٨، ١٠٨٩، ١٠٩٠، ١٠٩١، ١٠٩٢، ١٠٩٣، ١٠٩٤، ١٠٩٥، ١٠٩٦، ١٠٩٧، ١٠٩٨، ١٠٩٩، ١١٠٠، ١١٠١، ١١٠٢، ١١٠٣، ١١٠٤، ١١٠٥، ١١٠٦، ١١٠٧، ١١٠٨، ١١٠٩، ١١١٠، ١١١١، ١١١٢، ١١١٣، ١١١٤، ١١١٥، ١١١٦، ١١١٧، ١١١٨، ١١١٩، ١١٢٠، ١١٢١، ١١٢٢، ١١٢٣، ١١٢٤، ١١٢٥، ١١٢٦، ١١٢٧، ١١٢٨، ١١٢٩، ١١٣٠، ١١٣١، ١١٣٢، ١١٣٣، ١١٣٤، ١١٣٥، ١١٣٦، ١١٣٧، ١١٣٨، ١١٣٩، ١١٤٠، ١١٤١، ١١٤٢، ١١٤٣، ١١٤٤، ١١٤٥، ١١٤٦، ١١٤٧، ١١٤٨، ١١٤٩، ١١٥٠، ١١٥١، ١١٥٢، ١١٥٣، ١١٥٤، ١١٥٥، ١١٥٦، ١١٥٧، ١١٥٨، ١١٥٩، ١١٦٠، ١١٦١، ١١٦٢، ١١٦٣، ١١٦٤، ١١٦٥، ١١٦٦، ١١٦٧، ١١٦٨، ١١٦٩، ١١٧٠، ١١٧١، ١١٧٢، ١١٧٣، ١١٧٤، ١١٧٥، ١١٧٦، ١١٧٧، ١١٧٨، ١١٧٩، ١١٨٠، ١١٨١، ١١٨٢، ١١٨٣، ١١٨٤، ١١٨٥، ١١٨٦، ١١٨٧، ١١٨٨، ١١٨٩، ١١٩٠، ١١٩١، ١١٩٢، ١١٩٣، ١١٩٤، ١١٩٥، ١١٩٦، ١١٩٧، ١١٩٨، ١١٩٩، ١٢٠٠، ١٢٠١، ١٢٠٢، ١٢٠٣، ١٢٠٤، ١٢٠٥، ١٢٠٦، ١٢٠٧، ١٢٠٨، ١٢٠٩، ١٢١٠، ١٢١١، ١٢١٢، ١٢١٣، ١٢١٤، ١٢١٥، ١٢١٦، ١٢١٧، ١٢١٨، ١٢١٩، ١٢٢٠، ١٢٢١، ١٢٢٢، ١٢٢٣، ١٢٢٤، ١٢٢٥، ١٢٢٦، ١٢٢٧، ١٢٢٨، ١٢٢٩، ١٢٣٠، ١٢٣١، ١٢٣٢، ١٢٣٣، ١٢٣٤، ١٢٣٥، ١٢٣٦، ١٢٣٧، ١٢٣٨، ١٢٣٩، ١٢٤٠، ١٢٤١، ١٢٤٢، ١٢٤٣، ١٢٤٤، ١٢٤٥، ١٢٤٦، ١٢٤٧، ١٢٤٨، ١٢٤٩، ١٢٥٠، ١٢٥١، ١٢٥٢، ١٢٥٣، ١٢٥٤، ١٢٥٥، ١٢٥٦، ١٢٥٧، ١٢٥٨، ١٢٥٩، ١٢٦٠، ١٢٦١، ١٢٦٢، ١٢٦٣، ١٢٦٤، ١٢٦٥، ١٢٦٦، ١٢٦٧، ١٢٦٨، ١٢٦٩، ١٢٧٠، ١٢٧١، ١٢٧٢، ١٢٧٣، ١٢٧٤، ١٢٧٥، ١٢٧٦، ١٢٧٧، ١٢٧٨، ١٢٧٩، ١٢٨٠، ١٢٨١، ١٢٨٢، ١٢٨٣، ١٢٨٤، ١٢٨٥، ١٢٨٦، ١٢٨٧، ١٢٨٨، ١٢٨٩، ١٢٩٠، ١٢٩١، ١٢٩٢، ١٢٩٣، ١٢٩٤، ١٢٩٥، ١٢٩٦، ١٢٩٧، ١٢٩٨، ١٢٩٩، ١٣٠٠، ١٣٠١، ١٣٠٢، ١٣٠٣، ١٣٠٤، ١٣٠٥، ١٣٠٦، ١٣٠٧، ١٣٠٨، ١٣٠٩، ١٣١٠، ١٣١١، ١٣١٢، ١٣١٣، ١٣١٤، ١٣١٥، ١٣١٦، ١٣١٧، ١٣١٨، ١٣١٩، ١٣٢٠، ١٣٢١، ١٣٢٢، ١٣٢٣، ١٣٢٤، ١٣٢٥، ١٣٢٦، ١٣٢٧، ١٣٢٨، ١٣٢٩، ١٣٣٠، ١٣٣١، ١٣٣٢، ١٣٣٣، ١٣٣٤، ١٣٣٥، ١٣٣٦، ١٣٣٧، ١٣٣٨، ١٣٣٩، ١٣٤٠، ١٣٤١، ١٣٤٢، ١٣٤٣، ١٣٤٤، ١٣٤٥، ١٣٤٦، ١٣٤٧، ١٣٤٨، ١٣٤٩، ١٣٥٠، ١٣٥١، ١٣٥٢، ١٣٥٣، ١٣٥٤، ١٣٥٥، ١٣٥٦، ١٣٥٧، ١٣٥٨، ١٣٥٩، ١٣٦٠، ١٣٦١، ١٣٦٢، ١٣٦٣، ١٣٦٤، ١٣٦٥، ١٣٦٦، ١٣٦٧، ١٣٦٨، ١٣٦٩، ١٣٧٠، ١٣٧١، ١٣٧٢، ١٣٧٣، ١٣٧٤، ١٣٧٥، ١٣٧٦، ١٣٧٧، ١٣٧٨، ١٣٧٩، ١٣٨٠، ١٣٨١، ١٣٨٢، ١٣٨٣، ١٣٨٤، ١٣٨٥، ١٣٨٦، ١٣٨٧، ١٣٨٨، ١٣٨٩، ١٣٩٠، ١٣٩١، ١٣٩٢، ١٣٩٣، ١٣٩٤، ١٣٩٥، ١٣٩٦، ١٣٩٧، ١٣٩٨، ١٣٩٩، ١٤٠٠، ١٤٠١، ١٤٠٢، ١٤٠٣، ١٤٠٤، ١٤٠٥، ١٤٠٦، ١٤٠٧، ١٤٠٨، ١٤٠٩، ١٤١٠، ١٤١١، ١٤١٢، ١٤١٣، ١٤١٤، ١٤١٥، ١٤١٦، ١٤١٧، ١٤١٨، ١٤١٩، ١٤٢٠، ١٤٢١، ١٤٢٢، ١٤٢٣، ١٤٢٤، ١٤٢٥، ١٤٢٦، ١٤٢٧، ١٤٢٨، ١٤٢٩، ١٤٣٠، ١٤٣١، ١٤٣٢، ١٤٣٣، ١٤٣٤، ١٤٣٥، ١٤٣٦، ١٤٣٧، ١٤٣٨، ١٤٣٩، ١٤٤٠، ١٤٤١، ١٤٤٢، ١٤٤٣، ١٤٤٤، ١٤٤٥، ١٤٤٦، ١٤٤٧، ١٤٤٨، ١٤٤٩، ١٤٥٠، ١٤٥١، ١٤٥٢، ١٤٥٣، ١٤٥٤، ١٤٥٥، ١٤٥٦، ١٤٥٧، ١٤٥٨، ١٤٥٩، ١٤٦٠، ١٤٦١، ١٤٦٢، ١٤٦٣، ١٤٦٤، ١٤٦٥، ١٤٦٦، ١٤٦٧، ١٤٦٨، ١٤٦٩، ١٤٧٠، ١٤٧١، ١٤٧٢، ١٤٧٣، ١٤٧٤، ١٤٧٥، ١٤٧٦، ١٤٧٧، ١٤٧٨، ١٤٧٩، ١٤٨٠، ١٤٨١، ١٤٨٢، ١٤٨٣، ١٤٨٤، ١٤٨٥، ١٤٨٦، ١٤٨٧، ١٤٨٨، ١٤٨٩، ١٤٩٠، ١٤٩١، ١٤٩٢، ١٤٩٣، ١٤٩٤، ١٤٩٥، ١٤٩٦، ١٤٩٧، ١٤٩٨، ١٤٩٩، ١٥٠٠، ١٥٠١، ١٥٠٢، ١٥٠٣، ١٥٠٤، ١٥٠٥، ١٥٠٦، ١٥٠٧، ١٥٠٨، ١٥٠٩، ١٥١٠، ١٥١١، ١٥١٢، ١٥١٣، ١٥١٤، ١٥١٥، ١٥١٦، ١٥١٧، ١٥١٨، ١٥١٩، ١٥٢٠، ١٥٢١، ١٥٢٢، ١٥٢٣، ١٥٢٤، ١٥٢٥، ١٥٢٦، ١٥٢٧، ١٥٢٨، ١٥٢٩، ١٥٣٠، ١٥٣١، ١٥٣٢، ١٥٣٣، ١٥٣٤، ١٥٣٥، ١٥٣٦، ١٥٣٧، ١٥٣٨، ١٥٣٩، ١٥٤٠، ١٥٤١، ١٥٤٢، ١٥٤٣، ١٥٤٤، ١٥٤٥، ١٥٤٦، ١٥٤٧، ١٥٤٨، ١٥٤٩، ١٥٥٠، ١٥٥١، ١٥٥٢، ١٥٥٣، ١٥٥٤، ١٥٥٥، ١٥٥٦، ١٥٥٧، ١٥٥٨، ١٥٥٩، ١٥٦٠، ١٥٦١، ١٥٦٢، ١٥٦٣، ١٥٦٤، ١٥٦٥، ١٥٦٦، ١٥٦٧، ١٥٦٨، ١٥٦٩، ١٥٧٠، ١٥٧١، ١٥٧٢، ١٥٧٣، ١٥٧٤، ١٥٧٥، ١٥٧٦، ١٥٧٧، ١٥٧٨، ١٥٧٩، ١٥٨٠، ١٥٨١، ١٥٨٢، ١٥٨٣، ١٥٨٤، ١٥٨٥، ١٥٨٦، ١٥٨٧، ١٥٨٨، ١٥٨٩، ١٥٩٠، ١٥٩١، ١٥٩٢، ١٥٩٣، ١٥٩٤، ١٥٩٥، ١٥٩٦، ١٥٩٧، ١٥٩٨، ١٥٩٩، ١٦٠٠، ١٦٠١، ١٦٠٢، ١٦٠٣، ١٦٠٤، ١٦٠٥، ١٦٠٦، ١٦٠٧، ١٦٠٨، ١٦٠٩، ١٦١٠، ١٦١١، ١٦١٢، ١٦١٣، ١٦١٤، ١٦١٥، ١٦١٦، ١٦١٧، ١٦١٨، ١٦١٩، ١٦٢٠، ١٦٢١، ١٦٢٢، ١٦٢٣، ١٦٢٤، ١٦٢٥، ١٦٢٦، ١٦٢٧، ١٦٢٨، ١٦٢٩، ١٦٣٠، ١٦٣١، ١٦٣٢، ١٦٣٣، ١٦٣٤، ١٦٣٥، ١٦٣٦، ١٦٣٧، ١٦٣٨، ١٦٣٩، ١٦٤٠، ١٦٤١، ١٦٤٢، ١٦٤٣، ١٦٤٤، ١٦٤٥، ١٦٤٦، ١٦٤٧، ١٦٤٨، ١٦٤٩، ١٦٥٠، ١٦٥١، ١٦٥٢، ١٦٥٣، ١٦٥٤، ١٦٥٥، ١٦٥٦، ١٦٥٧، ١٦٥٨، ١٦٥٩، ١٦

د ماشوم له پاره د پيوكمي راځي او وږي پاتې كيږي.

جواب: كه موريابي خورونكي ماشوم دروژي متحمل كيداي نه شي؛ نوښځه روژه پريښودي شي، وروسته دې قضا ونيسي.^{۱۱}

د سختې ناروغۍ له وجې دخوړل شويو روژو قضا وفديه

سوال: زما مسئله داده چې زما پوزه اكثر بنده وي، ددې تقريبادوه ځله اپريشن هم شوى دى، خو هيڅ فائده راته ونه شوه، ډاكټري او حكيمي علاج مې كافي كړى دى، دهغه سره هم څه فائده ونه شوه، گرم شي خورولوسره مې يوطرف ته پوزه خلاصه شي اوساه مې نښتې راځي، مگر د ملاستې په صورت كې هغه هم بنده شي، اوساه مې نښتې راځي، چې دهغې د وجې نه خوب نه راځي، دوايي اچولوسره مې پوزه صرف د پنځو منټوله پاره خلاصه شي، ښكاره ده چې دوايي په پوزه كې اچولوسره اكثر حلق ته هم راځي، مهرباني وكړئ اوتاسو راته دا وليكئ چې د روژې په حالت كې زه په پوزه كې دوايي اچولى شم؟ ياد ساتئ كه زه هغه په پوزه كې وانچوم نو يو منټ هم ويده كيداي نه شم، مهرباني وكړئ ددې وظيفه هم راته وليكئ چې دا تكليف مې لرې شي اوزما د زړه بې اختياره ستاسوله پاره دعاگانې ووځي.

جواب: دروژي په حالت كې په پوزه كې دوايي اچول صحيح نه دي، دې سره روژه ماتيږي،^{۱۲} كه ته دناروغۍ له وجې روژه پوره كولى نه شي نو دروژي د پريښودو اجازت شته^{۱۳} كه ته په وړو ورځو كې روژه نيولى شي نو ددې روژو قضا لازم ده^{۱۴} او كه په يوموسم كې هم دروژو نيولو

- ۱ [اوحامل او مريض اما كانت او ظنرا على الظاهر خافت بغلبة الظن على نفسها او ولدها الخ (الدر المختار مع الردج: ۲ ص: ۴۲۲، كتاب الصوم، فصل في العوارض) . ايضاً: الحامل والمريض اذا خافتا على نفسيهما او ولدهما افطرتا وقضتا ولا كفارة عليهما (فتاوى عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۷، ايضاً خلاصة الفتاوى ج: ۱ ص: ۲۶۵، كتاب الصوم، طبع رشيدية) . ايضاً: قال ومن خاف ان تزداد حتمه شدة، افطر وقضى، وذلك لقول الله تعالى: ومن كان مريضاً او على سفر فعدة من ايام آخره تقضى ظاهره اباحة الافطار لكل مريض، الا انه قد اتفق اهل العلم على ان المرض الذي لا يضر معه الصوم لا يبيح الافطار، فخصصناه من الظاهر وبقي حكم اللفظ فيما عداه، واياح النبي صلى الله عليه وسلم الافطار للحامل والمريض، لما يخافان على الولد من الضرر فضرر نفسه اولى باباحة الافطار من اجله (شرح مختصر الطحاوى ج: ۲ ص: ۴۴۶، ۴۴۷، كتاب الصوم)
- ۲ [وما وصل الى الجوف او الى الدماغ من المخارق الاصلية كالانف والاذن والدبريان استعط او احتقن او اقترنى اذنه فوصل الى الجوف او الى الدماغ فسد صومه... الخ (البدائع الصنائع ج: ۲ ص: ۹۳ (فصل) واما ركنه)
- ۳ [المريض اذا خاف على نفسه التلف او ذهاب عضو يضره بالاجاع وان خاف زيادة العلة وامتداده فكذلك عندنا وعليه القضاء اذا افطر كذا في المحيط (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۷، در مختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۴۲۲، فصل في العوارض)
- ۴ [ولولم يقدر لشدة الزمان كالحرقلة ان يفطر وينتظر الشتاء فيقضى كذا في فتح القدير (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۹، وفي الشامية ج: ۲ ص: ۴۲۷، فصل في العوارض) .

امکان نه وي؛ نود روژوفديه لازم ده^{١١}، البته دکوموروژوفديه چې اداکړل شوه، که په پوره ژوند کله هم دروژو نیولوطاقت درکې پیداشو نودافديه به غیرمعتبره وي اودروژوقضابه لازم وي.^{١٢}

د متيازو ناوغي په روژه کې مانع نه ده

سوال: زمامسئله داده چې زه دديرې مودې راهيسې دمتيازوپه ناروغۍ کې مبتلايم اوپه دې کې څليرويشته گنتې پاک پاتې کيدل ممکن نه دي، په داسې صورت کې کله چې پورتنی صورت حال سره وي نو آيا بنده لمونځ روژه کولی شي اونه؟ اکثرخلق وايي چې پاکي ناپاکي سره هيڅ نه کيږي نيت صفاپکاردی، قبلوونکی الله دی اوهمدغه وجه ده چې زه لمونځ وغیره بالکل نه پرېږدم اياتاسوماته په دې سلسله کې څه مفیدمشوره راکولی شئ؟

جواب: داناروغۍ په روژه کې رکاوټ(مانع) نه دی، خو اودس ورسره ماتيرې، مگرچونکې ته معذور يې ددې وجې دهرلمانځه له پاره نوی اودس کوه، ترڅوپورې چې دهغه لمونځ وخت وی ستا اودس بغیردڅه عذر نه به نه ماتيرې کله چې دللمانځه وخت تېرشي نوبيا اودس اوکړه^{١٣}، لمونځ روژه پرېښودل جائز نه دي.

د مرض دوباره راتلود ويري نه د روژې فديه ورکول

سوال: زما دتيروپنځوکالوراهيسې په مگرده کې تکليف دی، تيرکال زه پاکستان ته لازم او اپريشن مې وکړ، اوکاني راووت، د اپريشن نه څلورمياشتې پس بياکاني پیداشو، دلته په (بحرين) کې مې ديوقابل ډاکترنه علاج شروع کړو ډاکتر صاحب ماته دصفا او بوڅښلو وويل او ما په ورځ کې تقريباً څلوېښت کلاسه اوبه وڅښلې، دالله تعالی په مهرباني سره هغه کاني په خپله د متيازو سره خارج شو.

ډاکتر صاحب ماته وويل چې دديرکسانو مگرده پودر شان جوړوي چې دکاني په شان شي، که تا روزانه همدغه شان اوبه څښلې نوکاني به نه جوړيږي اوکه اوبه کمې کړې نوکاني به دوباره جوړشي. ډاکترمسلمان دی اوديرښه انسان دی، هغه زه منع کړې يم چې ماته معلومه ده چې تاسو پاکستانيان روژه نه پرېږدئ مگرته بالکل روژه مه نيسه، که تا اوبه څښل پرېښودل

١ [المريض اذا تحقق الياس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض الخ (شامي ج: ٢ ص: ٤٢٧)۔

٢ [ولوقدر على الصيام بعد ما فدى بطل حكم الفداء الذى فداه حتى يجب عليه الصوم هكذا فى النهاية . (هندية ج: ١ ص: ٢٠٧، والشامية ج: ٢ ص: ٤٢٧، فصل فى العوارض)۔

٣ [المستحاضة ومن به سلس البول يتوضون لوقت كل صلاة ويصلون بذلك الوضوء فى الوقت ماشاؤا من الفروض والنوافل هكذا فى البحر الرائق . (هندية ج: ١ ص: ٤١، كتاب الطهارة، وما يتصل بذلك احكام المعذور)۔

نوکانی به دوباره پیداشي اوس سخت پریشان یم چې څه وکړم؟
جواب: که ویره وي چې که روژه دې ونيوله نومرض به سردوباره شي؛ نوته دې اکثريه مشوره باندې عمل کولی شي^{۱۱}، اوکومې روژې چې ستاپاتې شي که ديځنۍ په ورځوکې دهغو قضا ممکن وي نو دا روژې پوره کړه^{۱۲}، گنی دروژوفديه ورکړه^{۱۳}.

❖ رمضان کې دښځو دخاصو ورځو مسائل ❖

.....

د حيض په ورځوکې دښځو روژې نيول جائز نه دي

سوال: په رمضان کې ښځې چې څومره ورځې په ناوغۍ (حيض) کې وي، په دې حالت کې روژې نيول پکار دي او که نه؟ او که يې وخوري؛ نو وروسته نيول پکار دي او که نه؟
جواب: د ناوغۍ (حيض او نفاس) په ورځوکې ښځوته روژې نيول پکار نه دي، وروسته قضا نيول فرض دي^{۱۴}.

دوا خوړلو سره د ناوغۍ (حيض) ودرولو نكو ښځو روژې نيول

سوال: په رمضان کې ځينې ښځې دوايي (درمل) وخورې او خپلې ورځې وروسته کړي، دغه شان درمضان پوره روژې ونيسي او په فخر سره وايي چې موږ خودر رمضان پوره روژې نيولې دي آیا داسې کول شرعاً درست دي؟
جواب: دا خو واضحه ده چې ترڅو پورې ورځې شروع شوې نه وي نوښځه پاکه شميرل کيږي اودهغې درمضان روژې نيول صحيح وي، پاتې شو دا چې دحيض ايسارول صحيح دي او که نه؟ نو شرعاً په ايسارولو باندې څه پابندي نه شته، مگر شرط دادی چې دا کار که دښځې دصحت له پاره نقصاني وي؛ نو جائز نه دی.

- ۱ [تيره شوى حاشيه (او حامل او مريض اما كانت او ظنّاً على الظاهر خافت بغلبة الظن... الخ) او گوري].
- ۲ [ولوقدر على الصيام بعد ما فدى بطل حكم الفداء الذى فداه حتى يجب عليه الصوم هكذا فى النهاية. (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۷، والشامية ج: ۲ ص: ۲۷، فصل فى العوارض).
- ۳ [المريض اذا تحقق اليأس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض... الخ (شامى ج: ۲ ص: ۴۲۷).
- ۴ [ومنها الحيض والنفاس واذا حاضت المرأة اوفست افطرت (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۷). وتشترط لوجوب الاداء الصحة... والطهارة عن الحيض والنفاس (مجمع البحرين وملتقى النيرين، كتاب الصوم ص: ۲۰۳، طبع مكتبة اسلاميه كونته)، وتقضى الحائض والنفاس الصوم دون الصلاة لحديث عائشة رضى الله عنها، كان يصينا ذالك فنومر بقضاء الصوم ولا نومر بقضاء الصلاة وعليه الاجماع... الخ. (مراقى الفلاح باب الحيض والنفاس ص: ۷۹، طبع نور محمد كتاب خانه).

د روژې په دوران کې که بیماری (ماهواري) شروع شي نوروژه ختمه شوه

سوال: د رمضان په میاشت کې که دروژې نیولونه پس دورځې څه وخت کې بیماری (حیض) شروع شوه؛ نو آیا په دغه وخت کې روژه ماتول پکار دي او که نه؟

جواب: د ماهواري (حیض) شروع کیدوسره روژه په خپله ماته کیږي.^(۱)

غیر رمضان کې د روژو قضا شته د تراویح نشته

سوال: د رمضان په میاشت کې د مجبوري نه چې کومې روژې پاتې شي؛ نودهغو د قضا نیولو په وخت کې تراویح کول پکار دي او که نه؟

جواب: تراویح یوازې په رمضان کې کیږي.^(۲) د رمضان په قضایي روژو کې تراویح نه وي.^(۳)

قضا روژې که پرلپسې یا وقفې سره نیول

سوال: کومې روژې چې پاتې شي، دهغې قضا لازم ده، ترننه پورې موږ په دې دپوهیدونه

محرومه وو، اوس راته الله تعالی په زړه کې واچول نوداپته راته ولگیده چې مسلسل روژې نیول منع دي، آیا زه یوه ورځ پس یا په هفته کې یوه ورځ یادوه ورځې روژې نیولې شم او خپلې قضا روژې پوره کولی شم؟ ځکه چې د ژوند څه باورنشته څومره زړچې ادا کړل شي؛ نو بهتر ده.

جواب: کومې روژې چې پاتې شوې وي، دهغو قضا فرض ده، که صحت او قوت اجازت ورکوي؛ نودهغې په مسلسل نیولو کې نقصان نشته، بلکه تر کومې پورې چې ممکن وي نور تر زره قضا نیول بهتر دي، ګني چې څنګه درته سهولت وي هغسې یې ونیسئ.^(۴)

که په ټول عمر کې که هم قضا روژې پوره

نه شي نو د خپل مال نه دې وصیت وکړي

سوال: په رمضان المبارک کې چې کومې روژې د مجبوري نه پاتې شي هغه ماتراوسه پورې ونه نیولې، ان شاء الله داخل به یې نیسم اوتیرې شوې کومې روژې چې پاتې وي دهغې له پاره

۱ [الحیض والنفس یفسدان الصوم فیوجب القضاء دون الکفارة. (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۹، کتاب الصوم)
 ۲ [فصلاۃ التراویح فی لیالی رمضان الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۸۸ (فصل) واما بیان ان السنة)۔
 ۳ [(فصل) واما بیان ادائها اذا فاتت عن وقتها هل تقضى ام لا والصحيح انها لا تقضى لانها ليست باكد من سنة المغرب والعشاء وتلك لا تقضى فكذلك هذه (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۹۰ (فصل) واما بیان ادائها)
 ۴ [تتابع القضاء: اتفق اکثر الفقهاء على انه يستحب موالاة القضاء وتتابعه لكن لا يشترط التتابع والفورق قضاء رمضان فان شاء فرقه وان شاء تابعه لاطلاق النص القرآنی الموجب للقضاء الخ (الفقه الإسلامی وادلته ج: ۲ ص: ۶۸۰ کذا فی فتح القدیر ج: ۲ ص: ۸۱)۔

دالله تعالى نه معافي غواړم، پوښتنه مې داوه چې تير شوې روژې کومې چې پاتې شوې دي دهغو له پاره يوازې توبه کول کافي دي يا کفار به هم ادا کول وي؟ يا بيا به هغه روژې نيول وي؟ ماته دا هم ياد نه دي چې څومره دي؟

جواب: الله تعالى دې تاسو ته د خير بدله درکړي تاسو د يوې داسې مسئلې پوښتنه کړې ده چې دهغې ضرورت ټولو مسلمانو بنځوته دی او په کومه کې چې عموماً زموږ ميندې خويندې د غفلت نه کار اخلي اود بنځو کومې روژې چې د خاص عذر له وجې نه پاتې شي دهغو قضا واجب ده او که د سستي او کوتاهي له وجې نه يې قضا ونه نيولې؛ نو تر مرگه پورې به دهغې په ذمه وي، په توبې او استغفار سره په روژو کې د تاخير گناه خوبه معاف شي؛ خو روژې به درته معاف نه شي، هغه به مو په ذمه وي. ادا کول يې فرض دي، البته په دې کې تاخير او کوتاهي د وجې نه به کفار نه لارمېږي^١. د کله نه چې په تاباندې لمونځ او روژه فرض شوي دي دهغه وخت نه چې درمضان څومر روژې پاتې شوې دي، دهغو حساب ولگوي او بيا دهغې قضانيول شروع کړي، ضروري نه ده چې پرله پسې يې ونيسي، بلکې کله چې هم موقعه درته ملاوشي قضا روژې نيسي اونيت کوي چې د ټولو نه دلومرې رمضان کومه قضا روژه چې زما په ذمه وه دهغې قضانيسم او که خدای مه کړه په ټول عمر کې هم هغه روژې پوره نه شي؛ نو وصيت کول فرض دي چې زما په ذمه دومره روژې باقي دي دهغو فديه دې زما د مال نه ورکړل شي^٢ او که تاته يادنه دي چې د کله نه ستا په ذمه روژې فرض شوي دي؛ نو دخپل عمر د لسم کال نه د روژو حساب ولگوي او په هر مياشت کې چې څومره ورځې ستانه پاتې کيږي دهغو مره ورځو د ټولو کالونو حساب ولگوي!

که د ناوغې په دوران کې څوک د روژې پوښتنه وکړي خبره په بله اړوي

سوال: په خاصو ورځو (حيض، کې کله زه اوزما خويندې روژې نه نيسي؛ نو پلار، ورور يا بل څوک پوښتنه کوي، مونږ ورته وايو چې روژه مو ده، موږ باقاعده د ټولو سره پيشمني کوو او که دورځې څه خوراک څښاک کول وي؛ نو په پټه يې کوو، يا کله يې خورو هم نه، نو آيا زموږ داسې کولو سره به موږ ته دروغوسزا ملاويږي، هرکله چې موږ داسې د شرم له وجې کوو.

جواب: په داسې خبرو کې شرم او حيا خوښه خبره ده، مگر په ددې ويلو په ځای چې زموږ روژه ده، څه داسې فقره دې وويل شي چې دروغ نه وي، مثلاً: داسې دې وويل شي چې موږ خو د ټولو سره يوځای پيشمني کړي.

[١] والحيض والنفسا يفسدان الصوم فيوجب القضاء دون الكفارة (قاضي خان علي هامش الهندية ج: ١ ص: ٢٠٩)

[٢] وقضوا لزوما ما قدروا بلافدية وبلا ولاء الخ ولوماتوا بعد زوال العذر وجبت الوصية بقدر ادراكهم عدة من ايام آخر الخ (در مختار مع الشامى ج: ٢ ص: ٤٢٣، ٤٢٤، ايضا مراقى الفلاح، فصل في اسقاط الصلاة والصوم ص: ٢٣٧).

د ښځوته دکفارې د روژو وخت کې بیماری (حیض) راتلل

سوال: یوښځې په رمضان کې قصداً روژه ماته کړه اوس کفارو ورکول غواړي، دکفارې روژې یې شروع کړې نو په مینځ کې یې حیض شروع شو ایا هغې ته به بیاروژې له سره شروع کول وي؟

جواب: دکفارې شپيته روژې متواتر (پرلپسې) نیول ضروري دي، که په مینځ کې یوه ورځ هم ناغه وشوه نو تیرې ټولې روژې به ختمې شي اودنوی سرته به بیا شپيته روژې پوره کول ضروري وي، خو دښځو دحیض په ورځو کې چې کومه جبري ناغه وشي هغه معاف ده، دحیض په ورځو کې دې روژې پرېږدي اود پاکیدونه وروسته دې بغیر دوقفې نه روژې نیول شروع کړي. تردې پورې چې شپيته روژې پوره شي.^[۱]

❖ کومو شيانو سره روژه ماتېږي يا مکروه کيږي ❖

په هیره خوراک کونکي يا قی کونکي

که قصداً څه وخوري نو یوازې قضا به راوړي

سوال: فرض کړئ چې زید په هیره ډوډۍ وخوړه او وروسته ورته یاد شو چې دهغه روژه وه، اوس هغه دا وگڼله چې روژه خپلاتې نه شوه نو نور څه خوراک یې وکړ: نو آیا دقضا سره کفارو به هم وي؟ همدغه شان که چادقي (ولتي) کولو نه وروسته قصداً څه خوراک څښاک وکړ؛ نو څه حکم دی؟

جواب: چا په هیره څه او خوړل اودائې او گنډل چې روژه مې ماته شوله، قصداً یې څه وخوړل نو قضا واجبېږي، همدغه شان که چاقی وکړ، اوبیا یې دا خیال راغی چې روژه خوماته شوه څه یې وخوړل، نو په دې صورت کې به قضا واجبېږي او کفارو به نه واجبېږي، خو که هغه ته دامسئله معلومه وه چې قی سره روژه نه ماتېږي اوددې باوجود یې خوراک وکړ او په دې صورت کې دهغه په ذمه قضا او کفارو دواړه لازميږي.^[۲]

۱ [قوله ككفارة المظاهر مرتبط بقوله وكفر..... فان لم يجد صام شهرين متتابعين فلو افطر ولولعذر استأنف الا لعذر الحيض. (شامي، مطلب في الكفارة ج: ۲ ص: ۴۱۲) صام شهرين متتابعين فان افطر ولولعذر غير الحيض استأنف ويلزمها الوصل بعد طهرها من الحيض حتى لو لم تصل استأنف ذكره السيد حاشية الطحطاوي فصل في الكفارة وما يسقطها ص: ۳۶۶)۔

۲ [او اكل..... ناسياً او ذرعه القبي فظن انه افطر فاكل عمداً للشبهة ولو علم عدم فطره لزمته الكفارة ... الخ (درمختار مع الشامي ج: ۲ ص: ۴۰۱، ۴۰۲)، لو اكل واشرب اوجامع ناسياً وظن ان ذلك فطره فاكل متعمداً لا كفارة عليه وان علم ان صومه لا تفسد بالنسيان عند أبي حنيفة رحمه الله لا تلتزمه وهو الصحيح. ولوذرعه القبي فظن انه يفطره فافطر لا كفارة عليه، وان علم ان ذلك لا يفطره فعليه الكفارة كذا في البحر الرائق. (فتاوى عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۶ كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد وما يتصل بذلك مسائل، طبع رشيديه)

که په غلطې سره يې روژه ماته کړه نويوازي قضا واجب ده کفار نهشته

سوال: يوځل په رمضان المبارک زما سره يوه حادثه وشوه، چې زما روژه وه چې دمازگر لمونځ مې وکړ؛ نور اغلم او تلاوت ته کېيناستم، پنځه بجې مې تلاوت ختم کړ، او دروژه ماتې په سلسله کې په کار کې لگيا شوم، واضحه دې وي چې زه په کور کې يواځې اوسېږم، سالن وغيره مې تيار کړ، حسب معمول څه لږ شان پي اوشربت مې جوړ کړ، او د باور چې خانې (پخلنځای) نه واپس راغلم، نو په گړۍ کې پنځه نيمې بجې وې، اوس زما په خيال کې راغلل چې چونکې روژه ماتې په لس منته کم شپږ بجې باندې وي په څلويښت منته کې څه پکوپړې پخې کړم. خیر د خيال مطابق څلويښت منته باندې باور چې خانې ته لاړم، او پکوپړې پخول مې شروع کړلې، په لس منته شپږ بجې مې ټول سامان دروژه ماتې په ميز باندې کينود او کېيناستم، مگر اذان مې وانورید، اثر کنديشنه مې بند کړ بيا هم څه آواز رانه غې، بيا په تليفون باندې وخت معلوم کړ ۵:۵۵ شوې وې، ماوگنله چې اذان اوریدل شوی نه دی، ممکنه ده چې مائک خراب وي يا بل څه عذروي، او روژه مې ماته کړه. بيا د ما بنام لمونځ مې وکړ، دلته کویت اردو سروس اووبجې شروع کيږي، دروژه ماتې نه پس مې هغه ولگولومگر هغه هم اونه لگیدو، په دې دروان کې بي بي سي اولگیده، اوزما خيال راغې چې روژه خو په لس منته کم اووبجې باندې ماتيږي، پس دافسوس او بنيماني نه پرته څه کولی شم، بيا مې خوله کنګال کړه څومنته باقي وو، دوباره مې روژه ماته کړه او د ما بنام لمونځ مې وکړ.

مهرباني وکړئ او ماته ددې غلطې په باره کې ووايئ، چې زما روژه ماته شوې ده نو قضا واجب ده يا کفار هم؟ او که کفار واجب وي نوزه اگر چې صحت منديم بيا هم شپيتو مسکينانو باندې خوراک کولی شم؟ په تفصيل سره جواب راکړئ مولانا صاحب زه په دې نه پوهيږم چې د ۵:۵۰ په ځای ۵:۵۰ د روژه ماتې تايم وگنلواو خپل خيال مطابق مې روژه ماته کړه.

جواب: ستا روژه ماته شوه، مگر چونکې په غلط فهمي کې دې ماته کړې ده، له دې وجې ستا په ذمه صرف د قضا روژه واجب ده کفار نه ده.^(۱)

که حلق ته وينه لاړه نوروژه ماته شوه

سوال: که څوک د روژې په حالت کې وواود ووريونه يې وينه راشي اود حلق نه تيره شي؛ نو په داسې حالت کې په روژه څوڅه خراب اثر نه پريوځي؟ خاص کر دنيت په حالت کې.

۱ [اوتسحر او الفطريظن اليوم اى الوقت الذى اكل فيه ليلا والحوال ان الفجر طالع والشمس لم تغرب (در مختار) وفي الشامية: اى يجب عليه القضاء دون الكفارة لان الجنابة قاصرة الخ (در مختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۴۰۵، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده، وايضا: عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۶، کتاب الصوم، طبع زنجيديه).

جواب: که يقين وي چې وينه حلق ته تللي ده؛ نو روژه فاسده شوه دوباره نيول به يې ضروري وي.^{١١}

روژه کې په مخصوص ځای دوايي کيښودوسره روژه ماتيري

سوال: ځينې دوايانې چې په مخصوصو ځايونو کې دپاکي نه وروسته کيښودل کيږي، کومې ته چې دطب په اصطلاح کې (شياف) وايي، ددې مسئلې معلومات غواړم چې ددې په استعمال سره په روژه څه اثر پرېوځي؟ آیا روژه کيږي؟

جواب: دروژې په حالت کې دا عمل درست نه دی، دې سره روژه ماتيري.^{١٢}

د لامبلوپه وخت کې په خوله کې اوبه تلوسره روژه ماتيري

سوال: آیا د لامبلوپه وخت کې اوبه خوله کې تلوسره روژه ماتيري؟ که غلطي سره وي يا قصداً وي؟

جواب: اودسيا غسل کولو په وخت کې که په غلطي سره اوبه حلق ته لاندې لارې شي؛ نوروژه ماتيري مگر په دې صورت کې يوازې قضا لزمه ده، کفار نهشته.^{١٣}

په روژه کې په هيره باندې خوراک څښاک کول

سوال: که څوک په روژه کې په هيره سره اوبه وڅښي يا بل څه شی وڅوري او ده ته خيال نه وي راغلی چې دده روژه ده، نو د دې به څه کفار اداء کول وي؟

جواب: که په هيره سره خوراک څښاک وکړل شي؛ نو دده روژه نه ماتيري.^{١٤} او که چيرې په خوراک کې ياد شي نو د ياد راتلو نه فوراً پس دې پرېږدي، خو که چيرې روژه خو ياده وي ليکن په غلطي سره اوبه د تالو نه کښته لارې شي؛ نو روژه به يې فاسده شي.^{١٥}

١ [اوخرج الدم من بين اسنانه ودخل حلقه يعني ولم يصل الى جوفه اما اذا وصل فان غلب الدم اوتساويا فسدوا لا لا..... الخ (در مختار مع الشامى ج: ٢ ص: ٣٩٤، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)۔

٢ [ومن احتقن او استعط او اقطر في اذنه دهنه افطر ولا كفارة عليه هكذا في الهداية (هندية ج: ١ ص: ٢٠٤)۔

٣ [لو اكل مكرها او مخطئاً عليه القضاء دون الكفارة كذا في قاضى خان..... وان تمضمض واستنشق فدخل الماء جوفه ان كان ذاكرًا لصومه فسد صومه وعليه القضاء..... وكذا اذا اغتسل فدخل الماء حلقه كذا في السراج الوهاج (هندية ج: ١ ص: ٢٠٢، كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد)۔

٤ [اذا اكل الصائم او شرب او جامع ناسيًا لم يفطر (عالمگیری ج: ١ ص: ٢٠٢، كتاب الصوم، الباب الرابع)

٥ [وان تمضمض او استنشق فدخل الماء جوفه ان كان ذاكرًا لصومه فسد صومه وعليه القضاء..... الخ (عالمگیری ج: ١ ص: ٢٠٢، كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد)

په روژه کې فرض غسل سره په نوم يا غوږ کې اوبه اچول

سوال: په روژه کې د فرض غسل کولو په وخت په نوم او يا غوږ کې دننه اوبه اچولو سره روژه خوماتيري نه؟

جواب: په نوم کې په اوبو اچولو سره هيڅ نه کيږي او که چيري اوبه په غوږ کې دننه شوې او دماغوته ورسيدې نور روژه يې ماتيري^(۱)

په روژه کې غرغړې کول اوبه پوزه کې پورته اوبه رابنکل منع دي

سوال: د روژې په حالت کې غرغړې کول اوبه پوزه کې اوبه پورته رابنکل منع دي، اوس پوښتنه داده چې هغه بالکل معاف دی يا بل وخت کول پکاردې؟

جواب: دروژې په حالت کې غرغړې کول اوبه پوزه کې اوبه پورته رابنکل منع دي، دې سره دروژې د ماتيدو قوی ويږه ده، که غسل فرض وي، نوکلی دې وکړي په پوزه دې اوبه هم واچوي مگر د روژې په حالت کې دې غرغړې نه کوي، نه دې په پوزه کې پورته پورې اوبه کش کوي^(۲)

د روژې په حالت کې سگريټ يا چلم څښلو سره روژه ماتيري

سوال: روژه دار که سگريټ يا چلم وڅښي نو آيا دې سره روژه ماتيري؟

جواب: دروژې په حالت کې سگريټ يا چلم څښلو سره روژه ماتيري، که دا کار يې قصداً وکړ؛ نو قضا او كفاره دواړه لارميږي^(۳)

که داسې شي تير شي چې غذا يا دوا نه وي نو صرف قضا به واجب وي

سوال: د زيد روژه وه، دهغه سکه تيره شوه، اوس پوښتنه داده چې ايا روژه ماته شوه؟ او صرف قضا واجبيري؟

[۱] في الدر المختار: اودخل الماء في اذنه وان كان بفعله على المختار. وفي الشرح: اختاره في الهداية والتبيين وصححه في الخط وفي الولولجية انه المختار وفصل في الخاية بانه ان دخل لا يفسد وان ادخله يفسد في الصحيح لانه وصل الى الجوف بفعله فلا يعتبر فيه صلاح البدن، ومثله في البرازية واستظهره في الفتح والبرهان شرنلالية ملخصاً. والحاصل الاتفاق على القطر بصب الدهن وعلى عدمه بدخول الماء واختلف الصحيح في ادخاله نوح (شامي ج: ۲ ص: ۳۹۶)

[۲] وكذا نكره المبالغة في المضمضة والاستنشاق.... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۹، الباب الثالث فيما يكره للصائم)

[۳] ويفطر بتناول الدخان المعروف ونحوه كالتمباك والشرق.... الخ (الفقه الاسلامي وادلته ج: ۲ ص: ۶۶۵، كتاب الصوم وفي الشامية ج: ۲ ص: ۳۹۵، كتاب الصوم، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)۔

جواب: څه داسې شی یې تیر کړ چې بطور غذا یادوا نه استعمالیږي؛ نو روژه ماته شوه او صرف قضا لرمیږي، کفار و واجب نه ده.^{۱۱}

د پېشمنی نه مخکې که څه شی په خوله کې کینودل شواو ویده شو نو د روژې څه حکم دی؟

سوال: درمضان شریف په میاشت کې چېالیه مې په خوله کې کینودله او په بستره ځملاستم، دامې خیال ووچې دابه دخولې لري کړم او روژه به اونیسم، ناگهانه سترگې مې ورغلې، او خوب راباندې غالب شو، کله چې دپېشمنی وخت تیر شوی و؛ نو هغه وخت کې بیدار شوم، او چېالیه مې دخولې نه لري کړه او خوله مې صفا کړه، او کلی مې اوکړله. ایا زما روژه وشوه؟

جواب: روژه ونه شوه، قضا راوړه!^{۱۲}

د چټې دانې برابر د غوښې ریشې که په غاښونو کې وینښتي او تیرې شوې نو روژه ماته شوه

سوال: یوه ورځ ما په پېشمنی کې غوښه وخوړه او دهغې څه ریشې مې په غاښونو کې پاتې شوې، سحر څه ریشې خوما د غاښونو نه راویستلې او تیرې مې کړلې. اوس تاسو راته اوایي چې روژه مې ماته شوه؟

جواب: په غاښونو کې د غوښې ریشې یا څه شی پاتې شوي وو او په خپله تیر شو، نو که د چټې دانې برابر یادې نه زیات وي؛ نو روژه ماته شوه، او که ددې نه کم وي؛ نو روژه نه ماتېږي.^{۱۳} او که دبهرنه څه شی یې په خوله کې واچولواو تیرې کړ، که کم وي یا زیات وي، روژه ماته شوه.^{۱۴}

د روژې په حالت کې په اوبو کې کیناستل او تازه مسواک وهل

سوال: ایا د روژې په حالت کې باربار تر دیره وخته پورې په اوبو کې کیناستل یا باربار کلي کول، یا تازه مسواک مثلاً: نیم، کیکی یا پیلو وغیره کول، یا منجن کولوسره روژې ته څه نقصان خونه رسیږي؟

۱ [اوبتلع مالا یتغذى به ولا یتداوى به عادة فسد صومه ولزمه القضاء ولا كفارة عليه الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۹۵، وكذا في الهندية ج: ۲ ص: ۲۰۲ الباب الرابع فيما يفسد الصوم وما لا يفسد، كتاب الصوم)۔

۲ [اذا بقيت لقمة السحور في فيه فطلع الفجر وان أخرجها لا كفارة عليه الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم الباب الرابع)۔

۳ [وان أكل ما بين أسنانه لم يفسدان كان قليلاً وان كان كثيراً يفسد والحمصة وما فوقها كثير وما دونها قليل الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۲، كتاب الصوم، الباب الرابع)۔

۴ [وان ابتلع من الخارج يفسد الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم، وكذا في الشامية ج: ۲ ص: ۴۱۵)

جواب: دامام ابو حنيفه رحمته الله په نزد مسواک مکروه خونه دي^{۱۱}، مگر بار بار کلي کول، او ډیر ساعت پورې په اوبو کې کیناستل مکروه دي^{۱۲}.

که د چا بڼې لیدو یا ښکلولو سره انزال وشي نو د روژې څه حکم دی؟

سوال: بغیر د جماع نه که انزال وشي؛ نو آیا روژه ماتېږي؟

جواب: که یوازې لیدو سره انزال وشي نوروژه نه فاسدېږي^{۱۳} خو لمس، مصافحه، او تقبیل (بوسه اخیستو سره) که انزال وشي، نوروژه فاسدېږي او صرف قضا واجبیږي کفار نه لارمېږي^{۱۴}

روژه دار که استمنا بالید (جلق) وکړي نو آیا کفار به وي؟

سوال: په رمضان المبارک کې کفار یوازې قصداً جماع کولو سره وي؟ او که یوکس دخپل

لاس په ذریعه ذروژې په حالت کې خپل مني وباسي؛ نو یوازې قضا لارمېږي که کفار هم؟

جواب: کفار صرف دخوراک، څښاک شیانو یا جماع سره لارمېږي^{۱۵}، د لاس استعمال سره یې که روژه خرابه کړه؛ نو په دې صورت کې یوازې قضا لارمېږي^{۱۶}.

❖ کومو څیزونو سره روژه نه ماتېږي ❖

انجکشن سره روژه نه ماتېږي

سوال: تیر شوي رمضان کې شیشې سره زمالاس زخمي شوی و، زخم ډیر زیات و، ډاکټر تانکې لږ ولونه پس ماته انجکشن هم ولگوله او څه دوايي را بوی کړه، داوبو څښلوله پاره راته ډاکټر صاحب اصرار او کړلو مگر ما د روژې له وجې نه اوبه ونه څښلې. دهلته نه چې اوزگار شوم نو یو مولوي صاحب ته ورغلم هغوی ته مې ذکر وکړ چې ماته ستن لگول شوې ده، اوبیا تانکې

۱ [ولباس بالسواک الرطب واليابس فی الغداة والعشی عندنا..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۹، الباب الثالث)

۲ [عن ابی حنیفة رحمہ اللہ تعالیٰ اله یکره للصائم المضمضة والاستنشاق بغیر وضوء وکره الاغتسال وصب الماء علی الراس..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۹، الباب الثالث فیما یکره للصائم، کتاب الصوم)۔

۳ [واذا نظرالی امرأة بشهوة فی وجهها و فرجها کرر النظر اولا لا یفطر اذا انزل کذا فی فتح القدیر (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۴، الباب الرابع فیما یفسد وما لا یفسد)۔

۴ [واذا قبل امراته وانزل فسد صومه من غیر کفارة کذا فی الخیط..... والمس المباشرة والمصافحة والمعانقة کالقبلة کذا فی البحر الرائق (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۴، الباب الرابع فیما یفسد وما لا یفسد، کتاب الصوم)۔

۵ [من جامع عمدائی احد السیلمین فعليه القضاء والكفارة..... اذا کل متعمدا ما یغذی به او یتداوی به یلزمه الکفارة..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۵، ایضا: فتاوی شامی ج: ۲ ص: ۳۹۴، باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد)۔

۶ [الصائم اذا عالج ذکره حتی امنی فعليه القضاء وهو المختار وبه قال عامة المشائخ کذا فی البحر الرائق (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۵، الباب الرابع فیما یفسد وما لا یفسد، کتاب الصوم)۔

ولنگول شوې، نوهغه راته وويل چې ستاروژه ماته شوې ده، په خپله يې زماله پاره پي اوډبل روتي. راوپه اوويي ويل چې اوخوره، او ما وخوړله؛ نو آيا ددې روژې په بدله کې به صرف قضا وي؟ او زما دا عمل صحيح شواوکه نه؟

جواب: دانجکشن سره روژه نه ماتيري^{۱۱}، خو تاچونکې دمولوی صاحب په فتوا باندې عمل کړی دی، له دې وجې نه ستاپه ذمه قضاشته کفاره نشته.^{۱۲}

روژه دارکه په ژبه څه شی وڅاکه او تويې کړ نوروژه نه ماتيري

سوال: که چاروژه داردروژې په حالت کې څه شی وڅاکه نودهغه دروژې څه حکم دی؟

جواب: که په ژبه يې دڅه شي ذائقه وڅکله او تويې کړ: نوروژه نه ماتيري مگرېې ضرورته داسې کول مکروه دي.^{۱۳}

د خولې نه راوتلې وينه که د لاپونه کمه وي نوروژه نه ماتيري

سوال: يوځل په رمضان کې زما د خولې نه وينار اووتله، اوماهغه تيره کړه، ماته چاوويل چې ستاروژه ماته شوه، ايا واقعي زما روژه ماته شوه؟

جواب: که وينه راوتله اوهغه دې دلاړوسره تيره کړه نوروژه ماته شوه، البته که دوينې مقدار د لاپونه کم وي او په ژبه دې دهغې ذائقه محسوس نه کړه، نوروژه ماته نه شوه.^{۱۴}

په روژه کې د لاپو تيرولو حکم

سوال: دروژې په حالت کې اکثروختونوکې مې په خوله کې ډيرې لاپې راځي، آيا په داسې حالت کې لاپې تيرولې شم؟ څکه چې دلمونځ کولوپه دوران کې په داسې حالت کې ډيرمشکل سره مخ کېږم؟

جواب: لاپې تيرولوسره روژه نه ماتيري، مگر لاپې جمع کول او تيرول مکروه دي.^{۱۵}

که بلغم خيټې ته لاړ شي نوروژه نه ماتيري

سوال: ديوکس نزله وي، اوهغه روژه نيولې وي، اولازمي ده چې په نزله کې بلغم به هم راځي،

۱ [ومايدخل من مسام البدن من الدهن لايفطرهكذا في شرح المجموع (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم، الباب الرابع)

۲ [واذا اکتحل اودهن نفسه اوشاربه ثم اکل متعمداً فعليه الکفارة الا اذا کان جاهلاً فافتي له بالفطر لالتزمه الکفارة هكذا في فتاوى قاضيخان. (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۶، كتاب الصوم).]

۳ [وکره ذوق شيء ومضغه بلاعذر کذا في اکثر (فتاوى هندية ج: ۱ ص: ۱۹۹ کتاب الصوم، الباب الثالث)

۴ [الدم اذا خرج من اللسان ودخل حلقه ان كانت الغلبة للزاق لا يضره وان كانت الغلبة للدم يفسد صومه..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسده وما لا يفسد).]

۵ [ويكره للصائم ان يجمع ريقه في فمه ثم يتلعه کذا في الظهيرية (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۹، كتاب الصوم).]

که اتفاق سره بلغم دهغه خیتې ته لاړشي؛ نو آیا په دې صورت کې دهغه روژه ماتېږي؟
جواب: نه^(۱۱)

بې ارادې که د حلق د ننه مچۍ، دوره، گردوغبارو غیره ننوتل نوروژه نه ماتېږي
سوال: که د چا حلق کې مچۍ ننوځي نوروژه ماته شوه؟

جواب: که حلق ته د دننه مچۍ ورغله یا دوره په خپله ورغله یا گردوغبار لاړشي نوروژه نه ماتېږي او که قصداً یې داسې وکړل نوروژه ماتېږي^(۱۲)

پوزه او غوږ کې دوايي اچولوسره روژه ماتېږي

سوال: سترګه، پوزه او غوږ کې دوايي اچولوسره په روژه باندې څه اثر پریوځي، زخم باندې دوايي لګولوسره روژه ماتېږي یا نه؟ دوايي که وچه یا دمرهم په شکل کې وي؟

جواب: په سترګو کې دوايي اچولوسره^(۱۳) یا په زخم باندې مرهم لګولو سره یا دوايي لګولوسره په روژې هیڅ فرق نه پریوځي، خو پوزه او غوږ کې دوايي اچولوسره روژه فاسدېږي^(۱۴)، او که زخم په خیته کې یا په سر کې وي، په هغه باندې دوايي لګولوسره دماغ یا خیتې ته دننه دوايي ورننوځي نوروژه ماتېږي^(۱۵)

د روژې په حالت کې په غوږ کې دوايي اچولوسره قضاء لازميږي

سوال: ما د پېشمې د وخت ختمیدو نه تقریباً نیمه گنټه وروسته د سهار د لمونځ نه مخکې د مسئلې د معلومولو په سبب په غوږ کې دوايي واچوله په دې باندې قضاء لازميږي او که کفاره؟
جواب: صرف قضاء لازميږي کفاره نه؟

۱ [ولودخل مخاط انفه من راسه ثم استشمه فادخل حلقه عمداً لم يفطره لانه بمؤلة ريقه كذا في محيط السرخسی. (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم الباب الرابع).]

۲ [اودخل حلقه غبارا و ذبابا و دخان و لو ذاكرًا استحساناً لعدم امكان التحرز عنه، و مفاده انه لو ادخل حلقه الدخان افطر اي دخان كان الخ (درمختار مع الشامي ج: ۲ ص: ۳۹۵، كتاب الصوم، وكذا في الهندية ج: ۱ ص: ۲۰۳).]

۳ [ولواقطر شيئاً من الدواء في عينه لا يفطر صومه عندنا وان وجد طمعه في حلقه الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳).]

۴ [ومن احتقن او استعط او اقطر في اذنه دهنا او فطر ولا كفارة عليه كذا في الهداية. (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۴).]

۵ [ولي دواء الجائفة والآفة اكثر المشايخ على ان العبرة للوصول الى الجوف والدماغ الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۴، كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد).]

د روژې په حالت کې په خلاصو سترگو او اودس کول

سوال: آیا د روژې په حالت کې سترگې خلاصول او اودس کول جائز او درست دي؟
جواب: جائز دي.

سترگو کې دوايي اچولوسره روژه ولې نه مياتيري؟

سوال: ... تاسو د يو مسائل په جواب کې فرمايلي و چې: په سترگو کې دوايي اچولوسره روژه نه ماتيږي، هرکله چې په غوږ کې دوا اچولو سره روژه ماتيږي، په دې سلسله کې عرض دی چې په سترگو کې دوا اچولوسره دهغي بوی او دوا حلق پورې رسيږي هرکله چې په غوږ کې اچولوسره حلق نه متاثر کيږي، لهدا درخواست دی چې په دې مسئله باندې نظرثاني وکړئ او جواب راته راکړئ!

جواب: د دوباره کتلو نه پس هم مسئله هماغه ده د فقهې په کتابونو کې ليکل شوي دي چې په سترگو کې دوا واچول شي؛ نو دوا مخامخ دماغ يا حلق ته نه رسيږي، له دې وجې دې سره روژه نه ماتيږي^[۱] او په غوږ کې دوا اچولوسره روژه ماتيږي^[۲].

په روژه کې په هيره سره خوراک څښاک کولو سره روژه نه ماتيږي

سوال: که څوک په هيره سره په روژه کې اوبه وڅښي يا څه بل څه شی و خوري او دهغه خيال نه وي چې روژه يې ده، خو وروسته هغه ته رايادشي چې دهغه روژه ده، نو ووايي چې ددې به څه کفاره ادا کول وي؟

جواب: که په هيره سره يې څه خوراک څښاک وکړ؛ نوروژه ورسره نه ماتيږي که خوراک کولو کې ورته وريادشونو د راتلو سره دې فوراً پرېږدي^[۳] څوکه روژه يې ياده وي او په غلطي سره يې اوبه د حلق نه دننه لاړلې نوروژه يې فاسد شوه^[۴].

که روژه دار په هيره سره کوروالی وکړي نو د روژې څه حکم دی؟

سوال: د يو مولانا صاحب يو مضمون، فضائل و مسائل رمضان المبارک،، شائع شوی دی، چې په هغه کې دنورو خبرونه پرته مولانا صاحب ددې شيانوپه باره کې ليکلي چې روژه ورسره نه فاسد يږي اونه مکروه کيږي، هلته يې فرمايلي دي چې په هيره کوروالي کولو سره روژه نه

۱ [ولو اقطرشيمان الدواء في عينه لا يفطر صومه عندنا وان وجد طعمه في حلقه.... الخ (هنديّة ج: ۱ ص: ۲۰۳)]

۲ [ومن احتقن او استعط او اقطر في اذنه دهنا فطرو لا كفارة عليه كذا في الهداية. (هنديّة ج: ۱ ص: ۲۰۴)۔]

۳ [اذا اكل الصائم او شرب او جامع ناسياً لم يفطر..... كذا في الهداية. (هنديّة ج: ۱ ص: ۲۰۲)۔]

۴ [وكذا اذا اغتسل فدخل الماء حلقه (فسد صومه). كذا في السراج الوهاج. (هنديّة ج: ۱ ص: ۲۰۲، كتاب الصوم الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد، وكذا في الدرر المعرج: ۲ ص: ۳۹۴، باب ما يفسد وما لا يفسد)۔]

فاسد يږي اونه مکروه کيږي، زما په خيال کې هم بستري د يوکس هيره نه شي کيدای په دې کې دوه کسان شريکيږي اوچېرته چې د يوکس نه زيات افراد شريک شي او ددې قسمه عمل دروژې په حالت کې کړل شي هغې ته گناه ضرور ويل کيدای شي. هيره نه، په دې سلسله ستاسو رايه د اسلامي قوانينو په رڼا کې خلکو ته اطمینان ورکولای شي، شکريه.

جواب: دهيرې معنی داده چې دا ورته يادنه وي چې زما روژه ده، په هيره هم بستري په دې صورت کې کيدای شي چې دواړو ته يادنه وي، گنی يوبل ته وريادولی شي او د ياد راتلو نه پس، د هيريدو، څه معنا پاتې نه شوه، ددې وجې نه د مولانا صاحب مسئله خوصحيح ده، مگر داسې کار کله ناکله کيږي ددې وجې نه ته حيرانیږي.^(۱۱)

په غوښه اورگ کې د انجکشن لکولو حکم

سوال: کوم انجکشن چې ډاکټر په لاسونو کې لگوي ايا دهغه سره روژه ماتيږي؟ اودا چې دغوښې والا انجکشن اورگ والا انجکشن ددې دواړو يو حکم دی او که جدا جدا؟

جواب: يواځې لگول سره هم روژه نه ماتيږي اودرگ اوغوښې دواړو انجکشن يو حکم دی.^(۱۲)

د روژې په حالت کې انجکشن لکول او د ساه په ذريعه دوايي رابنکل

سوال: زه د ساه د علاج له پاره يوه دوايي استعمالوم چې د پودرو په شکل کې وي، او هغه دورځې دريونه واخله تر څلورو څلو پورې د ساه په ذريعه رابنکل وي، دې عمل سره زيا تره دوايي د ساه په ذريعه پيټه (سگړ) ته داخليږي، خو څه مقدار د حلق پورې اينښلي، او ظاهره ده چې وروسته بيا خيټې ته لاړه شي، مهرباني وکړئ اودا ووايئ چې دروژې په حالت کې ددې دوايي استعمال جائز دی او که نه؟

نور دا چې که دروژې په حالت کې د ساه د بيمارۍ حمله راشي نو دهغې له پاره انجکشن لگول کيدای شي او که نه؟ (دې انجکشن سره به روژه برقرار پاتې شي يا به ماته شي)

جواب: دا دوايي د پيشمېنې بنديدونه مخکې استعمالولی شئ، دوايي چې وخورئ نوبه خوله صفا کړئ، بيا که څه په حلق کې پاتې شي نو څه نقصان پکې نشته^(۱۳)، خو که څه دوائی د حلق بيروني برخې پورې لگيدلې وي؛ نو هغه حلق ته مه بوځئ، دروژې په حالت کې ددې دوايي

۱ [اذا اكل الصائم او شرب او جامع ناسيًا لم يفطر..... كذا في الهداية. (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۲)۔

۲ [وما يدخل من مسام البدن من الدهن لا يفطره كذا في شرح الجمع. (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳)۔

۳ [قوله ونطعم ادوية) اي لوزاق دواء فوجد طعمه في حلقه زيلعي وغيره في القهستاني طعم الادوية وريح اطر اذا وجد في حلقه لم يفطر كذا في المحيط (شامي ج: ۲ ص: ۹۶، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)۔

استعمال صحيح نه دی، دې سره روژه فاسدېږي^{۱۱}. د انجکشن دوايي که براه راست معدې ته ياحلق ته ونه رسېږي نو دې سره روژه نه ماتېږي، ددې وجې نه ساه دتکليف له پاره تاسو انجکشن لگولی شئ^{۱۲}.

د روژه دارکلوکوز (ډراپ) يا انجکشن لگول

سوال: کلوکوز چې د يوې لويې تهيلۍ (کڅورې) په شکل کې وي هغه ډاکټران صاحبان انساني رگ کې لگوي، ايا ددې په لگولو سره روژه ماتېږي؟ که لگولو والا مريض وي ياد بدن د طاقت له پاره لگوي؟

جواب: کلوکوز لگولو سره روژه نه ماتېږي په شرط ددې چې دا کلوکوز دڅه عذرله وجې ولگول شي له عذر پرته کلوکوز لگول مکروه دي^{۱۳}.

سوال: په رگ کې نور قسمه انجکشن لگول کېږي ايا دهغو سره روژه ماتېږي او که نه؟ که دا طاقت له پاره ولگول شي ياد مريض له پاره؟

جواب: د عذر د وجې نه په رگ کې انجکشن لگولو سره روژه نه ماتېږي، صرف د طاقت انجکشن لگولو سره روژه مکروه کېږي، د کلوکوزو د انجکشن همدغه حکم دی^{۱۴}.

په خپله قی (اولتې) راتلو سره روژه نه ماتېږي

سوال: که اولتې راشي؛ نور روژه ورسره ماتېږي؟ اوډرکي (تېغ) سره که اوبه حلق پورې راشي يا اولتې راشي اوبيا واپس تلوسره روژه ماتېږي؟ ماته څوک وايي چې روژه وشوه، او څوک راته روژه دوباره نيولو مشوره راکوي.

جواب: قی که په خپله راشي نور روژه نه ماتېږي، البته که قی قصدا واپس کړل ي نور روژه ورسره ماتېږي او که بلا قصد واپس شی نور روژه نه ماتېږي^{۱۵}.

۱ [ولوا بتلع حصاة انواة او حجرا اومدرا اوقطنا و حشيشا و كاغذة فعليه القضاء ولا كفارة عليه كذا في الخلاصة (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد)۔

۲ [وما يدخل من مسام البدن من الدهن لا يفطر (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم، الباب الرابع)۔

۳ [ايضا]۔

۴ [ايضا]۔

۵ [اذا قاء او استقاء ملء الفم او دونه عاد بنفسه او اعاد او خرج فلا يفطر على الاصح الا في الاعادة والاستقاء بشرط ملء الفم هكذا في النهر الفائق (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، ۲۰۴، كتاب الصوم، وايضا في الدرر المعراج ۲ ص: ۴۱۴)۔

په لمونځ او روژه کې قې راتلل

سوال: د لمونځ او د روژې په وخت کې د ډرکو (تېغونو) د راتللو په وجه چې د هغې په وجه د غذا څه برخه د تالو نه بره راشي او واپس شي يا قصداً واپس کړل شي په دې سره په لمونځ يا په روژه باندې اثر پريوځي؟

جواب: د لمونځ حکم دا دې که چيرې راشي او خپله واپس شي نو لمونځ نه فاسديږي او که چيرې قصداً ئې واپس کړي نو د امام ابو يوسف رحمه الله د قول مطابق نه فاسديږي او د امام محمد رحمه الله د قول مطابق فاسديږي، په عالمگيري کې د قاضيخان په حوالې سره د امام محمدرحمه الله قول ته يې احوط (زيات احتياطي) ليکلی دی^[۱] دا حکم په هغه صورت کې دې چې کله قې په ډکه خوله باندې نه وي (او دا صورت ستا په سوال کې ذکر شوی دی) که چيرې په ډکه خوله قې راغی او راووت نو اودس به مات شي دوباره به اودس کول او لمونځ کول وي^[۲] او د روژې حکم دادی چې که چيرې قې بغير د قصد نه واپس شي نو روژه به نه فاسديږي او که چيرې قصداً يې واپس کړي؛ نو د امام محمد رحمه الله په نزد که خوله ډکه وي بيا نه وي په دواړه صورتونو کې به روژه ماتېږي او د امام ابويوسف رحمه الله په نزد د قصداً د واپس کولو په صورت کې به که چيرې قې په ډکه خوله وي نو روژه به فاسده شي، گني نو نه، په بحرالرائق کې يې دغه ته اصح (زيات صحيح) ويلي دي^[۳]

وينه ورکولوسره روژه نه ماتېږي

سوال: که چادر وژې په حالت کې په خپله خوښه وينه ورکړه نو د هغه روژه به صحيح پاتې شي او که نه؟ او که نه وي نو په هغه باندې قضا لازميږي يا كفاره؟

جواب: وينې ورکولوسره روژه نه ماتېږي^[۴]

[۱] وان قاء ملء الفم وابتلعه وهو يقدر على ان يمجعه تفسد صلاته وان لم يكن ملء الفم لا تفسد صلاته في قول أبي يوسف رحمه الله تعالى وتفسد في قول محمدرحمه الله تعالى والاحوط قوله كذا في فتاوى قاضي خان (عالمگيري ج: ۱ ص: ۱۰۳ كتاب الصلاة، الباب السابع فيما يفسد صلاة)

[۲] وينقضه قىء ملاً فاه بان يضبط بتكلف من مرة... الخ (الدر المختار مع الرد ج: ۱ ص: ۱۳۷، نواقض الوضوء)
[۳] (قوله وان اعاده او استقاء او ابتلع حصة او حديد قضى فقط) اى اعاد القىء فسد صومه ولزمه القضاء ولا كفارة عليه واطلق في الاعادة فشمّل ما اذا لم يملاء الفم وهو قول محمدرحمه الله وقال ابو يوسف لا يفسد لعدم الخروج شرعاً وهو المختار فلا بد من التقييد بملاء الفم وان صومه لا يفسد على الاصح (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۹۵)

[۴] (قوله وكذا لا تكره حجامه) اى الحجامه التى لا تضعفه عن الصوم... الخ (شامى ج: ۲ ص: ۴۱۹، كتاب الصوم، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده، والهندية ج: ۱ ص: ۱۹۹، كتاب الصوم الباب الثالث)۔

وينه وتلوسره روژه نه ماتيري

سوال: ايا وينه وتلوسره روژه ماتيري؟ زماروژه وه تقريباً دوه بجې زمالاس زخمې كيدوسره ترې ډيره وينه لاره، ايا زماروژه شوې ده؟
جواب: وينه وتلوسره روژه نه ماتيري.^[۱]

په روژه كې د غاښ نه د وينې وتلو حكم

سوال: غاښونونه له څه وجې وينه راځي نو ايا روژه ورسره ماتيري؟
جواب: اودس خوږې وينه وتوسره ماتيري.^[۲] او په روژه كې تفصيل دادى چې كه ويناد حلق نه لاندې لاره شي؛ نوروژه ورسره ماتيري، گني نه.^[۳]

كه د غاښونونه وينه راځي نو ايا بيا دې هم روژې نيسي؟

سوال: كه د غاښونونه وينه راځي اودهغې علاج هم دخپل وس مطابق شوى وي اوبيا هم د غاښونو وينه بنده نه شي؛ نو ايا په دې حالت كې روژه ونیول شي او كه نه؟ دوينې مقدار په لږو كې برابر وي.
جواب: وينه كه دننه لاره نه شي؛ نوروژه صحيح ده.^[۴]

غاښ ويستلوسره روژه نه ماتيري

سوال: كه دروژې نيت ترې هير شي نوروژه وشوه؟ كه په غاښ كې دتكليف له وجې نه غاښ ويستل شي؛ نو ايا داروژه به بيانول وي او كه وشوه؟
جواب: نيت دزړه ارادې ته وايي كله چې يې دروژې نيولواراده وكړه نونيت وشو، په ژبې سره دنيت الفاظ ويل ضروري نه دي.^[۵] غاښ ويستلوسره روژه نه ماتيري، په شرط چې وينه حلق ته لاره نه شي.^[۶]

۱ [تیره شوی حاشیه ((قوله وكذا لا تكراه حجة) ای الحجة... الخ) او گوري!] _

۲ [ومنها (ای من نواقض الوضوء) ما يخرج من غير السيلين ويسيل الى ما يظهر من الدم الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۰) _

۳ [الدم اذا خرج من اللسان ودخل حلقه ان كانت الغلبة للزاق ولا يضره وان كانت الغلبة للدم يفسد صومه الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد) _

۴ [ايضاً] _

۵ [النية قصده غازما بقلبه صوم غد..... وليس النطق باللسان شرطاً (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوى ص: ۳۵۲) والنية معرفته بقلبه ان يصوم كذا في الخلاصة ومحيط السرخسى (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۵، كتاب الصوم) _

۶ [الدم اذا خرج من اللسان ودخل حلقه ان كانت الغلبة للزاق لا يضره وان كانت الغلبة للدم يفسد صومه الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد، طبع رشيدیه) _

رانجه لگولوسره اوپه آئينه کې کتلوسره روژه نه ماتيري

سوال: په رمضان المبارک کې سرمه لگولوسره اوشيشه کې کتلوسره روژه مکروه کيږي؟

جواب: نه.^(۱)

د روژې په صورت کې نوکونه کټ کول

سوال: د ځينې خلکو وينا ده چې د روژې په حالت کې نوکونه کټ کول جائز نه دي، ځکه چې

د نوکونو هم روژه وي، ځما يوه ملگری ده هغه د روژې په حالت کې نوکونه بلکل نه کټ کوي؟

جواب: دا مسئله شرعي نه ده، دوی خپله جوړه کړې ده، په روژه کې د نوکونو په کټ کولو کې هيڅ کراهت نشته.

په سريا پوره بدن باندې تيل لگولوسره روژه نه ماتيري

سوال: په سرياتول بدن باندې تيل لگولوسره روژه ماتيري اوکړه نه؟

جواب: په سرياتول بدن باندې تيل لگولوسره په روژه باندې هيڅ اثر نه پريوځي.^(۲)

په احتلام سره روژه نه ماتيري

سوال: دروژې په حالت کې په سترگو کې سرمه لگولوسره، په سرياتول لگولوسره ياپه خوب

کې احتلام سره روژه ماتيري اوکړه نه؟

جواب: دې شيانوسره روژه نه ماتيري.^(۳)

روژه دارپه ورځ کې د غسل ضرورت څنگه پوره کړي؟

سوال: که چا باندې دورځې غسل واجب شي؛ نودهغه روژه ماتيري اوکړه نه؟ اوکړه نه ماتيري؛

نوغسل څنگه وکړي؟

جواب: که دروژې په حالت کې احتلام وشي نو دې سره روژه نه ماتيري.^(۴) دغسل کولو په

۱ [ولايکړه کحل الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۹، کتاب الصوم، الباب الثالث فيمايکړه للصائم ومالايکړه).]

۲ [ومايدخل من مسام البدن من الدهن لايفطرهكذا في شرح الجمع. (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، کتاب الصوم).]

۳ [الغيبة لانفسدصومه وكذا الاحتلام الخ (قاضى خان على هامش الهندية ج: ۱ ص: ۲۰۸) دغه شان اوگورئ تيرى شوى دوه حاشي).]

۴ [وان نام فاحتلم او نظراالى امرأة... فانزل... لم يفطرلعم يفطرلعم المتافى صورة ومعنى (اللباب في شرح الكتاب مالايفطره الصائم ج: ۱ ص: ۱۵۷ طبع قديمى كتب خانة) (قوله فان نام فاحتلم) لم يفطرلقوله عليه السلام ثلاث لايفطرن الصائم الفىء والحجامة والاحتلام (الجواهرالنيرة كتاب الصوم، ج: ۱ ص: ۱۷۰، طبع حقانيه ملتان)]

وخت کې ددې خبرې خیال ساتل پکار دي چې اوبه ئیې دحلق نه تیرې نه شي اونه دماغو ته ورسېږي، ددې وجې نه په خوله کې داوبو اچولوپه وخت کې دې غرغړې نه کوي، اونه دې په پوزه اوبه راکاږي.^{۱۱}

د روژې په حالت کې ټوت پیست استعمالول

سوال: ټوت پیست سره غاښونه صفا کولوسره روژه ماتېږي اوکه نه؟

جواب: دټوت پیست استعمال دروژې په حالت کې مکروه دی، بیا هم که حلق ته لاړنه شي: نوروژه ورسره نه ماتېږي.^{۱۲}

ماشوم سره مینه کولوسره روژه نه ماتېږي

سوال: یوه خبره زه معلومول غواړم چې دروژې په حالت کې دماشوم سره مینه کولوسره (بوسې اخیستوسره) آیا روژه ماتېږي؟

جواب: دې سره روژه نه ماتېږي.^{۱۳}

په روژه کې تروشاو اوبوسره اودس کول

سوال: آیا د روژې په حالت کې دسمندر اوبوسره اودس کولی شو؟

جواب: کولی یې شی، هیڅ نقصان پکې نشته.

په روژه کې د ترخو اوبو استعمال

سوال: زه په یو مسجد کې امام یم او دا جومات د کچي آبادي کونگي په علاقه کې واقع دی، هلته ترخې اوبه په اودس کې استعمالېږي، د خوږو اوبو بندوبست نشته، خلک پوښتنه کوي ددې ترخو اوبو په خوله کې داچولو سره روژه خونه مکروه کیږي؟ په دې وجه چې مجبوري ده بل څه صورت نشته، د ستاسو ته عرض دادی چې ددې مسئلې جواب د جمعې په ورځ اخبار کې ورکړی چې ټولو خلکو ته ددې مسئلې پته ولگېږي، ځکه چې ډیرې نورې آبادۍ هم په دې کې ملوثې دي.

جواب: د ترخو اوبو په خوله کې اچولو سره روژه نه مکروه کیږي.

۱ [وکذا (تکره) المبالغة في المضمة والاستثاق... الخ (هندیة ج: ۱ ص: ۱۹۹، کتاب الصوم، الباب الثالث)
۲ [اذا ذاق شيئاً بقمه وان كره لم يفطر..... الخ (درمختار مع الشامي ج: ۲ ص: ۴۰۰، باب ما يفسد الصوم

وما لا يفسده)

۳ [ولا بأس بالقبلة..... الخ ((هندیة ج: ۱ ص: ۲۰۱)، ولا بأس بالقبلة اذا آمن على نفسه ای من الجماع
الانزال (الجههر البترة ج: ۱ ص: ۱۷۰، کتاب الصوم، طبع حقانيه ملتان)۔

روژه کې اودس کولو کې احتياط کوئ وهم مه کوئ

سوال: زه ډيره شکي او وهمي انجيلۍ يم، هروخت په يواځيت اودهني غم کې اخته يم، لمونځ کوم، نو دا ويړه راسره وي چې اودس مې سم کړي و او که نه؟ څه غلطې خوپه کې شوې نه ده؟ نو تقريباً نيمه نيمه گنټه اودس کوم او يولمونځ خوڅوځله کوم، اوس هم سجده سهوه کوم، چې چېرته غلطې په کې رانه شي، نو چې الله تعالى مې معاف کړي په رمضان المبارک کې دلمونځ له پاره اودس کوم؛ نو په خوله کې اوبه اچولونه وروسته خوڅوځله تو توکوم، تردې پورې چې زما مړۍ وچې شي او عجيبه حالت مې شي، په توکلو توکلوسره کرکه شان راشي، مهرباني وکړئ او تاسو دا مسئله حل کړئ چې دروژې په حالت کې اودس څنگه کول پکار دي؟ په پوزه کې اوبه اچولو وخت کې ويرېږم چې حلق پورې مې لاړې نه شي، او که لږ شان هم شک مې راشي چې اوبومې دحلق نه لاندې تللي دي؛ نو آيا روژه ماته شوه؟ ددې ويرې دوجې نه دسحر دلمونځ له پاره اودس دپيشمني ختميدونه مخکې کوم.

جواب: غرغره کولو کې اوبو غورځول کافي دي، بار بار توکل فضول حرکت دی، همدغه شان دپوزې نرمې برخې پورې اوبه رسولوسره اوبه دماغ ته نه رسېږي، په دې سلسله کې هم وهم کول فضول دي. ستادوهم علاج دادی چې په خپل وهم باندې عمل مه کوه، که طبيعت دې هرڅومره تقاضا کوي، دغه شان به په مزه مزه ستادوهم بيماري هم ختمه شي.

زهريله شي خوړولوسره روژه نه ماتېږي

سوال: که يوکس زهريله شي وڅوري؛ نو آيا دهغه روژه ماته شوه؟ يا مکروه شوه؟

جواب: نه روژه ماته شوه او نه مکروه شوه.^(۱)

د ميرگي دورې سره روژه نه ماتېږي

سوال: که د ميرگي مريض روژه نيولې وي اوبه هغه دوره راشي؛ نو آيا روژه ماته شوه؟ د ميرگي دوره يوڅومنته وي اوبه مريض باندې بې هوشي راځي.

جواب: دې سره روژه نه ماتېږي.^(۲)

روژه دار نوکر که په خپل افسر يا ندې اوبه وڅښي نو دهغه دروژې څه حکم دی؟

سوال: زه په يو پرائيويټ فرم کې چپراسي يم، زمونږ منيجر صاحب روژې نه نيسي، اوبه رمضان شريف کې په ماباندې اوبه اوچای راغواړي، هرکله چې زما روژه وي، مولانا صاحب زه

[۱] ومايدخل من مسام البدن من الدهن لايفطر هكذا في شرح المجموع . (هندي ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم)
 [۲] قال في الدرر اوماالبوغ والافاقه فليسامن شرط الصحة لصحة صوم الصبي ومن جن او اغمى عليه بعدالنية الخ (درمختار مع الشامي ج: ۱ ص: ۳۷۱، كتاب الصوم، وايضا في الهندي ج: ۱ ص: ۱۹۶، كتاب الصوم)۔

ډيرزيات پريشان يم، دالله تعالى نه ډيرزيات ويريږم هروخت مې په زړه کې دغه پريشاني وي، چونکې اوس بيارمضان راروان دی، ددې وجې نه تاسوته دمخکې نه گزارش وکړ چې دې سره ايازماروژه ماتيرې يانه؟ زه گناه نگاريم يامنيجر صاحب گناهگار دی؟ ځکه چې دنوکري معامله ده، ايا نوکري پريږدم؟ ځکه چې مجبوري ده، ډيرپريشانه يم، مهرباني وکړئ اوزمادامسئله حل کړئ چې ماته څه کول پکار دي؟ زه به ستاسو ډير احسان مند يم، دالله تعالى نه ډيرزيات ويريږم چې دقيامت په ورځ به زماڅه حشروي، دقيامت په ورځ به زمانه پوښتنه کيږي اوکه نه؟

جواب: ستاروژه نه ماتيرې، مگر په گناه في الجمله ستاهم شرکت به وي^{۱۱}، ستامنيجر صاحب که مسلمان دی، نوهغه ته دومره لحاظ ساتل پکار دي چې په روژه دارباندې اوبه نه راغواړي، په هر حال که هغه خپل طرز عمل نه پريږدي؛ نوهلته نوکري پريږده، په دې شرط که څه ذريعه معاش ملاوشي گنې نوکری کوه اودالله تعالى نه معافي غواړه چې دخيتې دوجې نه زه هم په دې گناه کې شريک شوم.

په رمضان کې روژه نه نيونکي افسر له پاره اوبه وغيره راوړل

سوال: نن سبا په دفترونو کې عام طور ليدل کيږي چې زياتر افسران روژه نه نيسي او لاندې عمله خاص کر چپراسي ټوله مياشت روژه نيسي، د ډيوټي په دوران کې لوی افسر تالی وهي د چپراسي نه اوبه غواړي او حالانکې دده روژه وي او دې افسرانو ته معلومه هم وي چې ددې چپراسي روژه ده او د اوبو کولر يا منگې هم دده په کمره کې ايږدي، سيگرت وغيره هم دبازار نه راغواړي، که چيرې د کار کولو نه انکار وکړي؛ نو افسر رعب داب ورکوي، دا ووايي چې چپراسي ته څه کول پکار دي؟ او د افسرانو له پاره دالله تعالى څه حکم دی؟

جواب: داسې افسران ددې لائق دي چې دوی ته عبرت ناکه سزا ورکړل شي (په قبر کې خو به ورته ملاويږي، او چپراسي بې چاره معذوره دی، که چيرې په ژبه باندې په انکار کولو قادره نه وي؛ نو دا کار دې په زړه کې بد وگڼي.^{۱۲}

۱ [وتعاونوا على البر والتقوى ولا تعاونوا على الاثم والعدوان (المائدة: ۲) وايضا في الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۲۳]
 ۲ [عن ابى سعيد الخدرى رضى الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من رأى منكم منكراً فليغيره بيده فان لم يستطع فبلسانه، فان لم يستطع فبقلبه وذلك اضعف الايمان. (مشكوة ص: ۴۳۶) ولو اكل عمدا شهرة بلا عذر ويقتل (الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۴۱۳)]

روژه داره بنځه د روځې چاته ډوډۍ پخولی شي؟

سوال: که چیرې د بنځې روژه وي او د کور نور افراد مثلاً خاوند، لیور او اندرور وغیره روژه نه نیسي؛ نو آیا د روژې په حالت کې بنځه د کور نورو افرادو ته یعنې لیور وغیره ته ډوډۍ پخولی شي، حالانکې په کور کې یوه ډوډۍ پخونکې پیغله اندرور هم شته؟

جواب: د مسلمان په کور کې دناروغ، معذور او ماشومانو نه پرته د ورځې په وخت کې ډوډۍ پخول او ورکول صحیح نه دي، خو که چیرې د کور خلک بې دینه وي او د الله او دهغه درسول نه حیا نه ورځي؛ نو بنځه بې چاره مجبوره ده.

د روژو او لمونځونو قضاء کونکي آیا

آینده نفل وکړي او که قضاء وکړي؟

سوال: یو سړی چې دهغه لس کاله لمونځونه او روژې پاتې شوي وي اوس هغه توبه اوباسي او لمونځونه او روژې په پابندې سره اداء کوي او قضاء لمونځونه او روژې هم اداء کوي ددینه پرته هغه د تهجد لمونځ هم کوي آیا دده لمونځونه به قبول شي او که نه؟ او نفل روژې کومې چې د رجب او شعبان په میاشتو کې نیسي، هغه به قبولې شي او که نه؟ او ریډلي مودې چې د چا فرض لمونځونه او روژې قضاء پاتې شوي وي، د دوی نفل عبادت نه قبلېږي دا خبره صحیح ده او که نه؟

جواب: د تیر شویو لمونځو او روژو قضاء دې راوړي او آینده به قبولې شي.

آیا په رمضان کې د شوي خرچ حساب نه کیږي؟

سوال: ما د چانه دا او ریډلي دي چې په رمضان کې د شوې خرچې به هیڅ حساب نه کیږي، په دې وجه ډیر خلک په دې میاشت کې د ډیرو نویو شیانو استعمال کوي، ددې له پاره چې د حساب نه بچ شم، آیا دا صحیح ده؟

جواب: ما دا نه دي او ریډلي.

❖ د قضا روژو بيان ❖

د بالغيدونه وروسته که روژې پاتې شي نوڅه وکړل شي؟

سوال: په ماشوم والي کې به زما مور پلار ماته روژې نيولوا جازت نه راکولو، چې په تاباندې روژې لافرض نه دي، زه دامحسوسوم چې زه بالغ وم، اوزما دخيال مطابق ما پينځه شپږ کاله وروسته روژې نيول شروع کړل.

جواب: دبالغيدونه وروسته چې تاڅومره روژې نه دي نيولي، دهغو قضا لارمه ده^(۱)، که دبالغيدو کال درته صحيح معلوم نه وي؛ نوخپل ځان د (۱۳) کالودعمرنه بالغ حساب کړه اودديارلسم کال نه دروژو قضا راوړه^(۲).

د څوکلنو قضا روژې څنګه ونيول شي؟

سوال: که دڅوکلنو قضا روژې نيول وغواړو؛ نوڅه وکړو؟

جواب: که درته ياد نه وي چې په کوم رمضان کې درنه څومره روژې قضا شوي دي؛ نو داسې نيت کوئ چې دټولونه داول رمضان قضا روژه کومه چې زما په ذمه وه هغه نيسم^(۳).

قضا روژې که په ذمه وي؛ نو ايا نفلي روژې نيول کيدای شي؟

سوال: ما اوريدلي دي چې دفرضي روژو قضا ترڅو پورې پوره نه کړل شي ترهغه پورې نفلي روژې نه شي نيول کيدای، ايا دا خبره صحيح ده؟ مهرباني وکړه اوددې جواب راکړه!

جواب: صحيح ده، ځکه چې دهغه په حق کې قضا روژې نيول زياتې اهمې اوضروري دي، بياهم که فرض قضا روژه پرېږدي اودنفلي روژې نيت وکړي؛ نو نفلي روژه به وشي^(۴).

۱ [وقضوا لزومًا ما قدرُوا بلا فدية وبلا ولاء لانه على التراخي ٠] (درمختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۴۲۳)۔

۲ [وادی مدته له اثنا عشرة سنة ولها تسع سنين هو المختار كما فى احكام الصغار (الدر المختار ج: ۲ ص: ۱۵۴) ثم بحسب سن الميت فيطرح منه اثنا عشر سنة لمدة بلوغه ان كان الميت ذكر، او تسع سنين ان كانت انثى، لان اقل مدة بلوغ الرجل اثنا عشر سنة ومدة بلوغ المرأة تسع سنين (منحة الخالق على البحر الرائق ج: ۲ ص: ۹۸)۔

۳ [اذا وجب عليه قضاء يومين من رمضان واحد ينبغي ان ينوى اول يوم وجب عليه قضاؤه من هذا رمضان وان لم يعين الاول يجوز وكذا لو كان عليه قضاء يومين من رمضانين هو المختار ولو نوى القضاء لا غير يجوز وان لم يعين كذا فى الخلاصة. (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۹۶) ايضاً: واذا كثرت الفوائت يحتاج لتعيين كل صلاة يقضيها لتزاحم الفروض والافوات... فاذا اراد تسهيل الامر عليه نوى اول ظهر... وكذا الصوم الذى عليه من رمضان اذا اراد قضاءه يفعل مثل هذا... الخ (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوى، باب قضاء الفوائت ص: ۲۴۲)

۴ [ولا يكره صوم التطوع لمن عليه قضاء رمضان (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۲۰۱، كتاب الصوم، الباب الثالث)۔

ايا قضا روژې د مشهورو نفلي روژو په ورځو کې نيولى شو؟

سوال: په رمضان شريف کې کومې روژې چې د مجبوري له وجې پاتې شي هغه موږ و شمارو او په نورو ورځو کې يې ونيسو، که موږ دا روژې په لويو ورځو په کومو ورځو کې روژې غوره شميرل کيږي يعنې (۱۴) شعبان، (۷) رجب وغيره روژې، په دغه ورځ که دخپلې قضا روژې نيت وکړي؛ نو ايا دا طريقه صحيح ده، يا هغه روژې جدا ونيسو اودا پاتې شوې روژې چيرته په نورو ورځو کې ونيسو، مهرباني وکړئ اوددې حل راته وښيي، ځکه چې ما په (۲۷) رجب عبادت او روژې په وخت کې دخپلې قضا روژې نيت کړی و.

جواب: قضا روژې چې دکال په کومو ورځو کې هم نيول وغواړئ؛ نو نيولى يې شي^(۱) يا وې پخه ورځې داسې دي چې په هغو کې دروژو نيولو اجازه نه شته، دوه داخرونو او درې دايم تشریق ورځې يعنې د ذوالحجې يولسم، دولسم اوديارلسم تاريخ^(۲).

د پاتې شويو روژو قضاء دې راوړي، که نه

د مرگ په وخت کې دې دفديې وصيت وکړي

سوال: زما طبيعت کمزوری شان دی، کله ټولې روژې ونيسم او کله لس پرېږدم، اوسه پورې اوبه (۷۰) روژې فرض ماته پاتې شوې دي، ما حساب لگولی دی، الله تعالى دې ماته همت راکړي چې داپه بڼه طريقې سره ونيسم، امين! څوکه خدای مه کړه دومره روژې ونه نيولى شم؛ نو ددې له پاره ماته څه کول پکار دي؟ چې په ماڅه گناه نه وي؟ تيره هفته همدغه ديوې خور د سوال جواب مې چې واوریده؛ نو ډيره فکرمنده شوم، چې رښتيا موږ څومره ناخبره يو.

جواب: کومې روژې دې چې په ذمه دي دهغو قضاء راوړه^(۳)، که څه هم په وړو ورځو کې قضاو شي، څوکه خدای مه کړه قضا ونه نيسي؛ نو دمرگ په وخت کې وصيت کول پکار دي چې ددې فديه ورکړل شي^(۴).

(د حيض دورځو) دروژو قضاء شته او دلما نځه نه شته

سوال: دخاصو ورځو (د حيض اونفاس) دروژو او لمونځونو قضا لازمه ده او که نه؟

۱ [وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدية وبلا ولاء لانه على التراخي ولذا جاز التطوع قبله..... الخ (الدر المختار مع الردج: ۲ ص: ۲۳، کتاب الصوم فصل في العوارض الميحه لعدم الصوم).]

۲ [ويكره صوم يوم العيدين وايام التشريق وان صام فيها كان صائماً عندنا (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۲۰۱).]

۳ [ايضا تيره شوى حاشيه (وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدية وبلا ولاء لانه التراخي... الخ) او گورئ!].

۴ [فان برى المريض..... فان لم يصم حتى ادركه الموت فعليه ان يوصى بالفدية كذا في البدائع. (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۲۰۷، کتاب الصوم، الباب الخامس في الاعذار التي تبيح الافطار).]

جواب: دښځو د خاصو ورځو د لمونځونو قضا لارمه نه ده، د روځو قضا لارمه ده.^(۱)

دحيض د ورځو د روځو يوازې قضا شته كفاره نه شته

سوال: دحيض په ورځو کې چې کومې روځې پاتې شي، ايا دهغو قضا او كفاره به دواړه وي؟

جواب: نه! بلکې يوازې قضا لارمه ده.^(۲)

د(نفاس) د ختمېدو نه وروسته قضا روځې ونيسي

سوال: زما ښځې درمضان په لومړۍ هفته کې دوه ماشومان وزېږول، هغې به په څلويښتۍ لامبل، ظاهره ده چې روځې يې ونه نيولې، اوس ووايئ که هغه وروسته قضا روځې ونه نيسي سستي وکړي يا نيول ونه غواړي، ماشومانو ته د پيوور کولوپه سلسله کې د معذوري اظهار وکړي؛ نو ايا هغه ددې روځو فديه ورکولې شي؟

جواب: د فديې ورکولو اجازه يوازې هغه کس ته شته چې دناروغي او بوډاوالي له وجې روځې نه شي نيولې او نه په اينده ژوند کې دا طمع وي چې هغه به په روځو نيولو قادر شي^(۳)، ستا کور والا په دې معيار باندې نه پوره کيږي، ددې له وجې به هغې باندې دروځو قضا لارمه ده^(۴)، که څه هم د پخني په موسم کې يې ونيسي فديه ورکول دهغې له پاره جائز نه ده.

د نفلي روځې د ماتولو قضا شته كفاره نه شته

سوال: ما په نهم محرم الحرام باندې روځه نيولې وه، خود ما سپينين نه وروسته په ماباندې قې ولگيده او حالت مې ډير زيات خراب شو، قې سره څه خوراک نه ووت يوازې اوبه وتې، په داسې حالت کې مې مور په باندې د گليکوز اوبه وڅښلې اود مجبوري له وجې ماروځه ماته

۱ [الفصل الرابع في احكام الحيض والنفاس..... ومنها ان يسقط عن الحائض والنفساء الصلاة فلا تقضى..... منها ان يحرم عليهما الصوم فتقضيانه (عالمگري ج: ۱ ص: ۳۸، كتاب الطهارة) ۱۰ ايضاً: وتقضى الحائض والنفساء الصوم دون الصلاة لحدیث عائشة رضی الله عنها كان يصينها ذلك فتومر بقضاء الصوم، ولا نومر بقضاء الصلاة وعليه الاجماع. وفي الحاشية: (ولا نومر بقضاء الصلاة) للخرج في قضائها لتكرار الحيض كل شهر غالباً بخلاف الصوم (حاشية الطحطاوى مع مراقى الفلاح ص: ۷۹ كتاب الطهارة، طبع نور محمد آرام باغ، ايضاً في رد المحتار ج: ۱ ص: ۲۹۰)۔

۲ [الحيض والنفاس يفسدان الصوم فيوجب القضاء دون الكفارة. (فتاوى قاضى خان على هامش الهندية، الفصل السادس ج: ۱ ص: ۲۰۹)۔

۳ [فالشيخ الفاني الذي لا يقدر على الصيام يفطروا يطعم لكل يوم مسكيناً كما يطعم في الكفارة كذا في الهندية (عالمگري ج: ۱ ص: ۲۰۷)، ايضاً المريض اذا تحقق اليأس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض (شامى ج: ۲ ص: ۴۲۷)۔

۴ [ايضاً پورتنى حواله)۔

کړه؛ نواوس سوال دادی چې په داسې صورت کې ایا قضا واجبېږي یا کفار ه هم؟ اوزه خو به گناهکار نه یم؟

جواب: یوازې قضا واجب ده، کفار ه نه، کفار ه یوازې په رمضان کې روژه ماتولوسره لارمېږي^{۱۱} او که دناروغی دزیادت له وجې روژه ماته کړې وه؛ نو درمضان دروژو هم کفار ه نه شته یوازې قضا ده.^{۱۲}

له عذر پرته نفلي روژې ماتولو کې گناه شته؟

سوال: که څوک له څه عذر پرته نفلي روژه ماته کړي؛ نو د هغې گناه به وي او که نه؟ او د هغې قضا به وي او که نه؟

جواب: له عذر پرته نه روژه ماتول گناه ده،^{۱۳} او د هغې قضا لازمه ده.^{۱۴}

تندرست بنده د قضا روژو فدی ه نه شي ورکولی

سوال: دزید بنحې درمضان شریف روژې دناروغی او حامله کیدو له وجې ونه نیولې، زما د معلوماتو مطابق د داسې روژو قضا وي، دیورمضان نه واخله تربل رمضان پورې دا قضا روژې پوره کیږي، هرکله چې دزید بنحې وایي چې کله په رمضان کې مې روژې ونه نیولې؛ نو په عامو ورځو کې څنگه نیول کیدای شي؟ ددې روژو په بدله په مسکینانو باندې ډوډی خوره، دغه شان هغوی تقریبا (۷۵)، روپی یوې غریبې بنحې ته ورکړې، ایا دا جائز دي؟ ایا د روژو بدله کیدای شي؟ ایا ددې ورکولوسره دروژو قضا معاف شوه، کوم خلک دروژو په بدله کې په مسکینانو باندې ډوډی خوړلی شي؟

جواب: دروژو فدی ه یوازې هغه کس ورکولی شي چې په روژو نیولوباندې نه خوفي الحال قادروي اونه اینده څه طمع وي، مثلا: څوک دومره بوډا وي چې دروژو نیولومتحمل کیدای نه

۱ [اوفسدغیر صوم رمضان اداء باختصاصها یمتک رمضان..... الخ. ای الکفارة فی الشرح: یمتک رمضان ای بخرق حرمة شهر رمضان فلا تجب (ای الکفارة) بالفساد قضائه اوافساد صوم غیره لان الافطار فی رمضان ابلغ فی الجنایة فلا یلحق به غیره لورود هالیه علی خلاف القیاس. (شامی ج: ۲ ص: ۴۰۵، کتاب الصوم)۔

۲ [المریض اذا خاف علی نفسه التلف او ذهاب عضو یفطر بالاجماع وان خاف زیادة العلة وامتداده فکذلک عندنا وعلیه القضاء اذا اطرک کذا فی المخیط (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۷، کتاب الصوم، الباب الخامس فی الاعذار.... الخ)

۳ [ذکر الرازی عن اصحابنا ان الافطار بغير عذر فی صوم التطوع لا یجوز هکذا فی الکافی. (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۷، کتاب الصوم، الباب الخامس فی الاعذار التي تبيح الافطار، طبع رشیدیة)
[اذا نوى الصوم للقضاء بعد طلوع الفجر حتى لاتصح نيته عن القضاء یصیر شارعا فی التطوع فان اطر یلزمه القضاء کذا فی الذخیرة. (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۹۷)، ومن دخل فی صلوة التطوع اوفی صوم التطوع ثم افسده قضاء (هدایة ج: ۱ ص: ۲۲۳، کتاب الصوم، باب ما یوجب القضاء و الکفارة)

شي اوداسې ناروغ چې دهغه درغيدو طمع نه شته^{۱۱}، دزیدبنځه روژې نيولی شي، يوازې د غفلت اوسستې له وجې يې نه نيسي، دهغې دروژوپه بدله کې فديه ورکول صحيح نه دي، بلکې د روژو قضا پرې لازمه ده^{۱۲}، هغې چې کومې پيسې چا محتاج ته ورکړي دي هغه به دخيرات په مدکې شماريږي اوڅومره روژې چې دهغې په ذمه دي دهغو قضا دې ونيسي.

د بل له طرف نه قضا روژې او لمونځ نه شي ادا کيدای

سوال: ايا بنځه دخپل خاوند قضا روژې، يا خاوند دخپلې بنځې قضا روژې، يا موروبلار دخپل اولاد قضا روژې يا اولاد دخپل موروبلار قضا روژې نيولی شي؟

جواب: هيڅ يوکس دبل له طرفه، نه قضا لمونځ ادا کولی شي اونه روژې^{۱۳}.

د غروب نه مخکې په غلطې روژې ماتولوبا ندې يوازې قضا لازميږي

سوال: له نن نه تقريبا شل کاله مخکې خبره ده چې موږ په يوداسې ځای کې اوسيدو چيرته چې بجلي نه وه اود اذان اواز به زمونږ تر غوږو پورې نه رارسيده، په رمضان شريف کې به داسې کيدل چې دمحلې ټول ماشومان به دجومات خواته لاړل اود اذان کيدوسره به يې شورجوړ کړ چې اذان وشو روژه ماته کړئ، زما عمر به هغه وخت کې لس کاله و، چې زما روژه وه اود دروازې نه بهر ولاړه وم اود اذان انتظار مې کاو، ماددري څلورو ماشومانو اواز واوريد چې «روژه ماته کړئ اذان وشو»، زه کورته راغلم اومورته مې وويل چې اذان وشو.

مورمې کجوره په لاس راکړه او ويې ويل چې دومره زر اذان وشو؟ ماورته وويل هو! ماشومان شورکوي اومورمې روژه ماته کړه، دهغې نه درې څلور منته وروسته بيا ماشومانو شور جوړ کړ چې معلومات مو وکړل؛ نوپته ولگيده چې اذان اوس وشو، هغه خوشارتي ماشومان وو چې شوريې جوړ کړې و، دا ابادي بالکل نوې وه او خلک هم غريبان و، نه چاسره ريډيو وه او نه ساعت (گړی)، په ابادي کې بجلي نه وه ددې له وجې موږ پورې دا اذان اواز نه رارسيده.

ماقصدا روژه ماته نکره دالله تعالی ته پته ده، خوماپه خپله کم عقلي باندې افسوس کاو چې ارمان مالېر شان انتظار کړی وای ياد اذان کيدومې دخلکونه تصديق کړی وای، ددې خبرې احساس ماته دماشومانوپه دويم ځل دشورجوړولو سره وشو، چې داماخه وکړل؟ ددې خبرې ذکرماخپلې مورته ونه کړ، زه ويريدم چې هغه به ما ورتي، خوزه په زړه کې دالله تعالی په وړاندې ډيره شرمنده شوم، مادالله تعالی نه معافي وغوښته، داهرڅه کولونه وروسته ماته

۱ [ومتی قدر قضی لان الاستمرار العجز شرط الخلفیة..... الخ. قوله ومتی قدر ای الفانی الذی افطرو فدی

(شامی ج: ۲، ص: ۴۲۷، فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم، کتاب الصوم).

۲ [وقضوا لزوماً ماقدروا بالقدية وبلا ولاء لانه علی التراخي... الخ (الدر المختار ج: ۲، ص: ۴۲۳، کتاب الصوم)

۳ [وان صام اوصلى عنه الولی لا، لحديث النسائی: لا يصوم احد عن احد ولا يصلى احد عن احد ولكن يطعم عنه ولیه (الدر المختار مع الرد ج: ۲، ص: ۴۲۵، فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم).

محسوسېږي چې ترڅو پورې ددې كفاره ادا نكړاى شي ماته به سكون ملاونه شي، تاسو راته ووايئ چې كفاره څنگه ادا كړل شي اود روژې قضا كيداى شي او كه نه؟ ددې گناه سزا زما له پاره ده يا زما موره به هم ددې ناكړده گناه سزا ملاوېږي؟

جواب: كه غلطې سره د غروب افتاب نه مخكې روژه ماته شوه؛ نو قضا واجبيږي، كفاره نه^(۱) او كه په تاباندې هغه وخت كې روژه فرض شوې وه؛ نو ته په خپله هم قضا روژه ونيسه او په خپلې مورهم ونيسه او كه هغه وفات شوې وي؛ نو دهغې دروژې فديه وركړه^(۲) او فديه داده چې چا محتاج باندې د دووختو ډوډۍ وخوړه، يا د پاوكم دوو كيلو غنمو قيمت نغد وركړه^(۳)

په غلطې د وخت نه مخكې روژه ماتولو باندې قضا ده، كفاره نه شته

سوال: مسئله داده چې په څوارلسمه روژه باندې زموږ د محلي په مسجد كې پنځه منته مخكې د مابنم اذان وشو، تفصيل دادى چې په څوارلسمه روژه باندې په مسجد كې نيم اذان د مؤذن په غلطې سره وشو، حال دا چې په روژه ماتي كې پنځه منته باقي و، پنځه منته مخكې ټول خلك دسترخوان ته كيني، چې څنگه د اذان اواز راغى خلكو روژه ماته كړه، چې په هغوى كې زه هم شامل يم، د نيم اذان نه وروسته مولوي صاحب وويل چې: په غلطې سره اذان شوى دى، تاسو روژه مه ماتوئ، چا چې ماته كړې ده هغه دې ايسار شي، د مابنم د لمانځه نه وروسته مولوي صاحب وفرمايل: چا چې روژه ماته كړې ده هغه به د اختر نه وروسته روژه نيسي، يا به مسكينانو ته ډوډۍ وركوي او د خلكو دا وينا وه چې دا غلطې خو د مؤذن نه شوې ده، هماغه به يې كفاره ادا كوي، تاسو په تفصيل سره جواب راكړئ!

جواب: كومو خلكو چې له وخت نه مخكې روژه ماته كړه، د هغوى دا روژه نه ده شوې، وروسته دې د هغې قضاء راوړي، دوى داسې گڼل چې وخت شوى دى په غلطې سره يې روژه ماته كړه، له دې وجې ددې هيڅ فديه يا كفاره نه شته.^[۴]

- ۱ [اوتسحروا الفطر يظن اليوم اى الوقت الذى اكل فيه ليلا الحال ان الفجر طالع والشمس لم تغرب.... قضى فقط (الدر المختار مع الرّد: ۲: ص: ۴۰۵، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)
- ۲ [وان لم يوص وتبرع وليه به جازان شاء الله وفى الشامية: وان لم يوص لا يجب على الورثة الاطعام لانها عبادة..... وان فعلوا ذلك جاز ويكون له ثواب..... لان الوصى انما تصدق عن الميت لاعن نفسه فيكون الثواب للميت (رد المختار مع الدر المختار ج: ۲: ص: ۴۲۵، فصل فى العوارض المبيحة لعدم الصوم)۔
- ۳ [يعطى لكل صلاة نصف صاع من بر كالقَطْر وكذا حكم الوتر والصوم (قوله نصف صاع من بر) اى اومن دقيق اوسويق اوصاع تمر او زبيب او شعير اوقيمة وهى افضل عندنا لاسراعها بسد حاجة الفقير (رد المختار مع الدر المختار، مطلب فى اسقاط الصلاة عن الميت ج: ۲: ص: ۷۲، ۷۳)۔
- ۴ [اذا شهد اثنان ان الشمس غابت وشهدان آخرا ان الهالم تغب فافطرثم ظهر الهالم تغب فعليه القضاء دون الكفارة كذا فى فتاوى قاضى خان. (عالمگيرى ج: ۱: ص: ۱۹۵، كتاب الصوم.... [بقية حاشيه به راروانه صفحه.

د ساه بندي دوايي د روژې په حالت کې

استعمالولو سره روژه ماتېږي، قضاء لازمه ده

سوال: ماته د ساه تکليف دی، کومې ته چې په عام عرف کې دمه (ساه بندي) وايي، لهذا يوه ورځ د روژې په حالت کې په ما باندې د دمې دوره راغله، ډير سخت تکليف و راته، لهذا ماته دې وخت کې ددې مرض علاج چې د هغه په استعمال سره فوراً آرام راځي، استعمال کړ، د هغه دوايي نوم "وينتولين انهيملر" دی چې هغه د اکسيجن نه ډک وي هغه گيس د خولې په ذريعه استعمالېږي، لهذا ددې په استعمال سره روژه ماته شوه او که نه؟ او د روژې د ماتيدو په صورت کې قضاء واجب ده او که كفاره؟ او د كفارې په صورت کې د كفارې پيسې يو مسكين ته ورکول جائز دي او که نه؟ او د پيسو به څومره مقدار وي؟

جواب: ددې دوايي په حلق کې پمپ کولو سره روژه ماتېږي، په تاسو باندې قضاء واجب ده، كفاره نه شته. [۱]

د ماشومتوب د ماتې کړې روژې قضاء نه شته، بله دا چې ترخوپورې

د دوه مياشتو د روژو نيولو طاقت وي، فديه ورکول جائز نه دي

سوال: زما د مخکې کلونو د رمضان څه روژې پاتې دي، کومې چې ما هغه وخت کې د خاصو ورځو له وجې ونه نيولې، زما د حساب د ټولو کلونو روژې چې يو ځای شي؛ نو دوه مياشتې جوړېږي او د دوه مياشتو نه پرته د رمضان هغه روژې دي چې کله زه وږه وم او روژې نيولو سره به مې د مالگې غږې کولې، زما والد صاحب وايي چې داسې روژه نه ماتېږي؛ نو اوس ماته معلومه شوه چې په مالگې سره خو روژه ماتېږي؛ نو اوس که زه د دې څلورو مياشتو د روژو نيولو په ځای که فديه ورکړم؛ ايا دا په اسلام کې جائز ده؟ او په ما باندې به په دويم ځل نيول خونه لږمېږي؟ ځکه چې د ژوند هيڅ پته نه لگيږي او زه روژه هم نه شم نيولی، ځکه چې حامله يم، بل بچي ته به د پيدا کيدو نه وروسته دوه کاله پي ورکول وي او دريمه خبره دا چې زما مخکې اپريشن شوی و يو ماشوم مخکې ضائع شوی و؛ نو اوس ډاکټر وايي چې کيدای شي د هغه اپريشن له وجې، اوس هم اپريشن ته ضرورت راشي؛ نو که په اپريشن سره ماشوم وشو؛ نو مکمل صحت ياب کيدو کې او د زخم په جوړيدو کې ډيره موده لگيږي او په داسې اپريشن

...بقية د تير مخ]..الباب الاول في تعريفه (٤) ومن اوجز واحتقن واستعط او اقطر اذنيه الفطر لوجود صب

الماء او اللبن او الدواء في الفم..... او جر مكرها او نانماً الفطر ولا كفارة عليه. (الجوهره النيرة ج: ١ ص: ١٤٥)

[١] ومن اوجز واحتقن او استعط او اقطر في اذنيه الفطر لوجود صب الماء او اللبن او الدواء في الفم.....

او جر مكرها او نانماً اقطر ولا كفارة عليه. (الجوهره النيرة ج: ١ ص: ١٤٥)۔

کې وینه ډیره ضائع کیږي، معلومه نه ده چې په څومره موده کې به طاقت بحال شي، په داسې صورت حال کې که زه فدیہ ورکړم؛ نو ایا څومره کاله وروسته چې طاقت بحال شي او زه د څلورومیا شتو د روژو قباله شم؛ نو ایا هغه به په دویم ځل نیول غواړي فدیہ ورکولونه وروسته؟

جواب: ترڅو پورې چې ته د دوه میاشتو روژو نیولو قباله یې، فدیہ ورکول جائز نه دي، روژې نیول ضروري دي، په ماشومتوب کې چې تا کومې روژې ماتې کړې دي، د هغو قضاء ضروري نه ده.^[۱]

❖ د قضا روژو فدیہ ❖

کمزوری یا ناروغ کس د روژو فدیہ ورکولی شي

سوال: که یوکس کمزوری یا ناروغ وي چې روژې نیولوسره کمزوري محسوسه کړي؛ نو ایا هغه چابل چاته د مابنامي یا پیشمنی سامان ورکولوسره پرې روژه نیولی شي او ایا دغه شان به دهغه له سر نه د روژې کفاره کوزه شي؟ څه گناه خوبه نه وي؟

جواب: که دومره بوډا یا ناروغ وي چې روژې نه شي نیولی، نه د اتوقع وي چې اینده به یې ونیولای شي، دهغه له پاره فدیہ ورکول جائز دي^[۱] او دهرې روژې فدیې له پاره دې په چامسکین باندې د دوه وختونو ډوډۍ وڅوري یا دې د دوسیرو غلې قیمت ورکړي^[۲] باقی په بل چاباندې د ځان له پاره روژه نه شي نیولی^[۳] په شریعت کې د کمزوري کس له پاره د فدیې ورکولو حکم دی.

د ډیرې زیاتې ناروغې بنځې دروژو له پاره فدیہ ورکول جائز دي

سوال: زما مور یې بی دناروغۍ له وجې شپږ روژې پرېښې وې، اوس هم ناروغه ده اود روژو

^۱ [مريض خاف بالاجتهاد او الطيب زيادة مرضه الكائن او امتداده او وجع العين او جراحة او صداع او غيره الفطروا وقضوا ما فطروا قبل رمضان آخر او بعده بالافدية الخ (جامع الرموز، فصل موجب الافساد ج: ۲ ص: ۳۶۸ طبع مكتبة الاسلامية ايران)

^۲ [الشيخ الفاني الذي لا يقدر على الصيام يفطر ويطعم لكل يوم مسكيناً كما يطعم في الكفارة كذا في الهداية (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۷، وايضاً جوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۷)، المريض اذا تحقق اليأس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض (شامي ج: ۲ ص: ۴۲۷، وايضاً جوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۷)۔

^۳ [والفدية لكل يوم مدحظة كما في البدائع (شامي ج: ۲ ص: ۴۲۳) وجاز دفع القيمة في زكاة وفطرة الخ (الدر المختار ج: ۲ ص: ۲۸۶، وايضاً جوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۷)۔

^۴ [وان صام او صلى عنه الولي لا، لحديث النسائي: لا يصوم احد عن احد ولا يصلي احد عن احد ولو كان يظلم عنه وليه (الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۲۵، فصل في العوارض الميحة)۔

نيولو قابله نه ده، هغې درې وارې درسولۍ اپريشن كړې دي، هغې سره دافكردي چې دهغې روژې څنگه اداكړل شي؟ تاسوته درخواست دي چې ددې حل راته وښيي اوددې د اداكولو طريقه هم راته وښيي! څه شي سره اداكيدای شي؟ الله تعالى دې تاسوته جزا خيردرکړي. امين!

جواب: ستاموربي بي دروژونيو لوطاقت نه لري، ددې له وجې څومره روژې چې دهغې په ذمه دي دهغو فديه اداكړئ اوديوې روژې فديه دصدقه فطربرابره ده، يعنې دوه سيره غنم يادهغو د قيمت حساب سره دقضا شويو روژو فديه ورکړئ او اينده چې څومره روژې دهغې په ژوند کې راشي همدې حساب سره فديه ورکړئ!^(۱)

که دقضا راولو لوطاقت نه لري؛ نوڅه وکړي؟

سوال: زماد مورخه په وړو کوالي کې ډيرې روژې پاتې شوې دي، (يعنې له کله چې روژې فرض شوي دي) چې لېشان به يې هم طبيعت خراب و؛ نو دهغې دکور مشرانوبه دروژونيو لونه منع کوله او هغې ته داسې ماحول ملاونه شو چې هغې ته معلومه شوې وای چې روژې نيول ضروري دي.

اوس مې مورته دټول حقيقت پته لگيدلې ده او هغه ډيره پريشانه ده، اوس هغه دتيرو روژو قضانيول غواړي، خو څنگه چې روژې نيول شروع کړي؛ نو درې څلورگنتې وروسته پرې داسې سخته يخني راشي چې دهېڅ کار قابل پاتې نه شي، ډير علاج مو ورته وکړ، خو هېڅ گزاره يې ونه شوه، اوس تاسونه دا پوښتنه ده چې موربي بي مې خپلې قضا روژې څنگه ونيسي؟ يا بيا دهغو فديه ورکړي؟ او که فديه ورکړو؛ نو ديوې روژې په سر څومره ورکړو؟

جواب: که هغه دخپل ضعف او مرض له وجې نه قضا روژې نه شي نيولې؛ نو فديه اداكړئ، دهرې روژې په بدله کې دصدقه فطربرابر مقدار کې نغدې يا غله ورکړئ!^(۲)

که چاته قی ورځي، روژو سره څه وکړي؟

سوال: دحمل په دوران کې پوره نهه مياشتې په ماته قی راځي اودکوشش باوجودهم هېڅ قسم نه کميږي، اوس زه ډيرکوشش کوم چې خدای زما روژې پوره کړي راپاڅم اوپيشمنی کوم او که

۱ [والشيخ الفاني الذي لا يقدر على الصوم يفطرو يطعم لكل يوم مسكيناً نصف صاع من بر..... الفاني الذي قرب الى الفناء او فئت قوته وكذا العجزومثله..... ان الاباحة في التغذية والتعشية والقيمة في ذلك جائز (الجههر النيرة، كتاب الصوم، ج: ۱، ص: ۱۴۷، طبع مجتاهي دهلۍ).]

۲ [لان الشيخ الفاني الذي يعجز عنه في الحال بسبب الهرم ويزاد كل يوم..... وفي حكمه.... كل من يعجز عن الصوم في الحال وينس عنه في الاستقبال الفطرو اطعم تملكاً او اباحة..... لكل يوم الفطر فيه مسكيناً اي مصرفاً من المصارف كما اشرنا اليه، كالفطر نصف صاع من البر (جامع الرموز الرواية في شرح المختصر الوقاية، الفصل موجب الافساد، ج: ۲، ص: ۳۶۷، ۳۶۶، طبع مكتبة الاسلامية ايران، ايضاً جوهرة النيرة ج: ۱، ص: ۱۴۷).]

ونکرم؛ نوښه لاسوښنو کې مې زورنه وي اود ماشومانوله پاره کار روزگار کول هم ضروري دي مگر چې سهار شي؛ نوښه په ډکه خوله قی راځي اوبیارا کې دومره طاقت نه وي چې روژه ونیسې؛ نو اوس مولانا صاحب! ایا زه ډاکولۍ شم چې یو مسکین ته خوراک روزانه ورکوم چې هغې سره زما د روژو کفاره پوره شي؟

جواب: د حمل حالت عارضې دي^{۱۱}، په دې حالت کې که ته روژې نه شي نیولی؛ نو د صحت په حالت کې ددې روژو قضا لزمه ده، د فدیې ورکولو حکم دهغه کس له پاره دی چې نه خوفي الحال روژې نیولی شي اونه اینده په پوره ژوند کې د اتوقع وي چې هغه به د اقضاروژې ونیسي، تاسو بل وخت کې د اقضاروژې نیولی شئ ددې له وجې ستاله طرف نه دروژو فدیې ورکول صحیح نه دي^{۱۲}.

د روژې فدیې څومره، چاته او کله ورکړل شي؟

سوال: زه دناروغۍ له وجې روژې نه شم نیولی، اوس فدیې ورکول غواړم، فدیې په کوم حساب سره ورکول کېږي؟ تاسو راته دا ووايئ که روزانه په مسکین باندې خوراک خوړل ضروري وي؛ نو دا سهولت ماته حاصل نه دی، ددې له وجې د فدیې پوره رقم راته وښيي چې زه د پوره روژو پوره قیمت مسکین ته ورکړم او که څوک حق دار پیدا نه شو؛ نو ایا د فدیې دارقم یتیم خانې یا فلاحي ادارې ته ورکول کېدای شي؟ فدیې په رمضان شریف کې ورکول ضروري دي یا که مجبوري وي؛ نو د رمضان د تیریدونه وروسته هم ورکول کېدای شي؟

جواب: دهرې روژې فدیې د صدقه فطر برابر ده، یعنې پاوکم دوه کیلو غله یا ددې قیمت^{۱۳}، د فدیې رقم چیرته په دیني مدرسه کې دې جمع شي فدیې په رمضان المبارک کې ادا کول بهتر دي او که په رمضان کې مو اذانه کړه؛ نو وروسته هم ورکول کېدای شي^{۱۴}.

د روژو فدیې خپل اولاد یا لمسیو ته ورکول جائز نه دي

سوال: د روژو فدیې خپلې لور، لمسي، لمسي اوزوم ته ورکول پکار دي او که نه؟

۱ [وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدية وبلا ولاء الخ (الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۲۳)، ويقضى ما فطر واطعم ان قدر على الصوم لانه يشترط لجواز الخلف دواذ العجز (جامع الرموز ج: ۲ ص: ۳۶۷ طبع ایران)۔
۲ [ومتى قدر قرضى لان الاستمرار العجز شرط الخليفة الخ (الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۲۷، كتاب الصوم)۔
۳ [وان عجز عن الصوم اطعم ستين مسكيناً كالفطرة قوله: كالفطرة اى نصف صاع من براوصاع من تمر او شعير (رد المختار ج: ۲ ص: ۴۷۸، وايضاً فى جامع الرموز ج: ۲ ص: ۳۶۶، ۳۶۷ والجوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۷)۔
۴ [ثم ان شاء اعطى الفدية فى اول رمضان بمرة وان شاء آخره الى آخره كذا فى النهار الفائق (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۷، كتاب الصوم، الباب الخامس فى الاعذار التى تبيح الافطار، طبع رشيدية)۔

جواب: دروژوفدیه خپل اولاد یا لمسیو ته ورکول جائز نه دي.^(۱)

د مدرسې غریبو طالبانو ته د روژوفدیه ورکړئ

سوال: زما موربي بي ضعیف العمره ده او دیره زیاته کمزورې ده چې د روژو نیولوطاقت په کې نه شته، هغه د ازاد کشمیر راولاکوټ په یو کلي کې اوسیږي، زه دهغې دروژوپه بدله کې کفاره ادا کول غواړم، زموږ په کلي کې څوک داسې مسکین نه شته چې په هغه باندې د دوو وختونو خوراک وخورل شي، زموږ په مرکز کې یو جومات او یو دیني مدرسه ده، زه هغې مدرسې ته رقم لیږل غواړم، مهرباني وکړئ او تفصیل سره جواب راکړئ چې زه د شپیتو روژو د پاکستانی حساب سره څومره رقم ولېږم؟

جواب: د دیني مدرسې غریبو طالبانو ته د فدیې پیسې ورکول کیدای شي^(۲) د مدرسې په څه بل څه مد کې ددې پیسو استعمال جائز نه دی^(۳) او دهرې روژې فدیې د صدقه فطریبره ده. د شپیتو روژو فدیې د شپیتو صدقه فطریبره شوه، په کومه ورځ چې ته فدیې ادا کوې دهغې ورځې د قیمت په لحاظ سره یې ورکړه.^(۴)

د قضا روژو فدیې یو مسکین ته په یو وخت ورکول جائز دي

سوال: درمضان المبارک د څو قضا شویو روژو فدیې یو غریب یا مسکین ته په یو وخت کې ورکولی شو؟

جواب: د څو روژو فدیې یو مسکین ته په یو وخت ورکول جائز دي، مگر په دې کې اختلاف دی

۱ [ولا الى من بينهما ولاد..... الخ. وفي الشرح..... وفرعه وان سفل..... كالولاد الاولاد وشمل الولاد بالنكاح والسفاح..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۳۴۶، باب المصرف، طبع ايج ام سعيد).
۲ [مصرف الزكاة والعشر..... هو فقير..... ومسكين..... وعامل..... ولوغنيلا هاشيالا لانه فرع نفسه لهذا العمل فيحتاج الى الكفاية والغنى لا يمنع من تناولها عند الحاجة..... وبهذا التعليل يقوى مانسب للوقاعات من ان طالب العلم يجوز له اخذ الزكاة ولو غنياً اذا فرع نفسه لافادة العلم واستفادته لعجزه عن الكسب والحاجة داعية الى ما لا بد منه..... وفي سبيل الله (الدر المختار) وفي الشامية (قوله اى مصرف الزكاة) وهو مصرف ايضاً لصدقة الفطر والكفارة والنذر وغير ذلك من الصدقات الواجبة..... (قوله وقيل طلبة العلم) كذا في الظهيرية قد قال في البدائع: في سبيل الله جميع القرب فيدخل فيه كل من سعى في طاعة الله وسبيل الخيرات اذا كان محتاجاً (رد المحتار مع الدر المختار، كتاب الزكاة، باب المصرف، ج: ۲ ص: ۳۳۹ تا ۳۴۳، وايضاً في البحر، كتاب الزكاة، باب المصرف ج: ۲ ص: ۴۲۴).
۳ [ويشترط ان يكون الصرف عملياً لا اباحة كما مر لا يصرف الى بناء..... الخ. وفي الشرح: نحو مسجد كبناء القناطر والسقيات واصلاح الطرقات وكري الافمار... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۳۴۴، كتاب الزكاة، باب المصرف)
۴ [وان عجز عن الصوم اطعم ستين مسكيناً كالقطرة اى نصف صاع من براوصاع من تمر او شعير (رد المحتار ج: ۲ ص: ۴۷۸، وايضاً في جامع الرموز ج: ۲ ص: ۳۶۶، ۳۶۷ والجوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۷).]

ددې له وجې احتياط خودادې چې دگڼو روژو فديه دې يوته ورنکړل شي، خو د ورکولو گنجائش هم شته.^(۱)

د مرحومينو د قضا شويو روژو فديه ورکول ډير زيات ضروري دي

سوال: مسلمانان اکثريت بيلمازه او روژه خواره دي، کله چې هغوی مړه شي: نودهغوی دريمه، لسمه، څلويښتي او کال په عام ډول سره کيږي، قرآن خواني هم کيږي چې په هغه خلک په خوشالي سره شريکيږي، دگاونډه دجومات مدرسې طالبان هم ډير په بيره قرآن پاک ختموي، د کجوروپه هډوکو باندې دکلمې طيبې وردهم کيږي، خوراکونه خوړل کيږي، څه خير خيرات هم ورکول کيږي، خو مرحوم چې کوم به شميره روژې اولمونځونه قضا کړي دي دهغو دکفارې ادا کولو ذکر چيرته هم نه وي، ماليدلي دي چې مرحوم په لکونو جائداد پريږدي اود مرحوم وارثان يعنې لويه زامن او ښځه وغيره ته خپلې خپلې برخې ملاوشي، خود مرحوم پلار د قضا روژو اوقضا لمونځونو بقايا څوک هم نه ادا کوي، زه په ډير شوق سره، اپ که مسائل اور ان کاحل،، (د ۱۹۷۴ء) کال څخه لولم، هم ددې نه راته معلومه شوه چې د قضا روژو فديه ورکول پکار دي، خوتاسو ديو سوال په جواب کې داهم ليکلي دي چې مرکيدونکي دې وصيت وکړي چې د قضا شويو لمونځونو او روژو فديه دې وارثان ادا کړي اوتاسو چيرته هم په دې زور نه دی ورکړي چې نالائقه وارثان دې په خپله دخپل موروپلار د قضا شويو لمونځونو او روژو فديه ادا کړي، ما اوس اوس يو کتاب فتاوا قادريه لوستې ده چې ديو فرنگي محلي عالم ليکلي ده، په هغه کې ديرش څلويښت کاله مخکې چاسعادت مند وارث دخپل يو مرحوم دژوند ټولو لمونځونو فديه معلومه کړې وه عالم صاحب ورته دوه څلور لکه رقم بنودلی و؛ نو دا خو ډيره اهمه مسئله شوه، اوس تاسو ووايئ چې د مرحوم د قضا شويو لمونځونو او روژو د فديې کار نه کيږي؛ نو ايا فوت شوي لمونځونه او روژې به په ورځ حشر کې معاف شي؟

جواب: د مرحوم له طرف نه د فديې څو مسائل ذکر کوم ټولو مسلمانانو ته ددې علم پکار دی:

اول: کوم کس چې په داسې حال کې وفات شي چې دهغه په ذمه روژې وي يا لمونځونه وي؛ نو په هغه باندې فرض دي چې هغه وصيت کولونه وروسته مړ شي چې دهغه د روژو او لمونځونو فديه دې ورکړل شي، که هغه وصيت ونه کړ؛ نو گناهگار به وي.^(۲)

۱ [ولليخ القاني العاجز عن الصوم الفطروي فدى وجوباً بالاعتد ففقر كالفطر (قوله وبلا تعدد فقير) اى بخلاف نحو كفارة اليمين للنص فيها على التعدد، فلواعطى هنا مسكيناً صائماً عن يومين جازلكن في البحر عن القية ان عن ابي يوسف فيه روايتين وعند ابي حنيفة لا يجزيه الخ (رد المحتار ج: ۲ ص: ۴۲۷) ويجوز اعطاء فدية صلوات وصيام ايام ومحوها لواحد من الفقراء جملة (مراقى الفلاح مع الطحطاوى، فصل في اسقاط الصلاة والصوم ص: ۲۳۹، طبع مير محمد، وايضاً في مراقى الفلاح، فصل في الكفارة ص: ۳۶۷)۔

۲ [ولليخ القاني العاجز عن الصوم الفطروي فدى وجوباً الخ [بقية حاشيه په راروانه صفحه

دويم:.....که مړی د فديې ادا کولو وصيت وکړي؛ نو دمړي په وارثانو باندې به فرض دي چې دمړي د کفن دفن او قرض ادا کولونه وروسته چې څومره جائداد پاتې شي دهغو په دريمه برخه کې دهغه د وصيت مطابق دهغه د لمونځونو او روژو فديه ادا کړي.^(۱۱)

درېم:.....که مرحوم وصيت ونه کړي، يا هغه مال پرې ننبود، خو وارث له خپل طرف نه د مرحوم د لمونځونو، روژو، فديه ادا کړي؛ نو د الله تعالی درحمت نه طمع ده چې دافديه به قبوله کړي.^(۱۲)

څلورم:.....د يوې روژې فديه د صدقه فطر برابرده، يعنې تقريباً پاوکم دوه کيلو غله، د يو رمضان د روژو فديه دوه پنځوس نيم کيلو شوه او د درېوورمضانو (۹۰) روژو فديه (۱۵۷.۵) کيلو غله شوه، ددې مطابق دې نور حساب ولگول شي.^(۱۳)

همدغه شان د هر لمونځ فديه هم د صدقه فطر برابرده او سره دوترپه شپه ورځ کې شپږ لمونځونه دي (پنځه فرض او يو واجب)^(۱۴) د يوې ورځې د لمونځونو فديه لس نيم کيلو شوه او د يوې مياشتې د لمونځونو فديه (۳۱۵) کيلو شوه او د يو کال د لمونځونو فديه (۳۷۸۰) کيلو غله شوه، د مرحوم په ذمه چې څومره لمونځونه او روژې پاتې کېږي دې حساب سره دې فديه ورکړل شي.

پنځم:.....کوم حکم چې درمضان د فرضي روژو دې هغه د نذر (منل شویو) روژو هم دی؛^(۱۵) که چاڅه د منښتې روژې منلې وي او هغه يې ادا نه شوې چې وفات شو؛ نو دهرې روژې فديه به

...بقية د تير مخ]... وشرحه: لان عذره ليس بعرضي للزوال حتى يصيرالى القضاء فوجبت الفدية..... وعند العجز بالموت تجب الوصية بالفدية. (شامي ج: ۲ ص: ۴۲۷)۔

۱ [ولدى لزوماً عنه اى الميت وليه الذى يصرف فى ماله كالفطر قدرا بعد قدرته عليه اى على قضاء الصوم بوصيته من الثلث..... الخ (قوله من الثلث) اى ثلث ماله بعد تجهيزه وتكفينه وايفاء ديون العباد (ردالمحتار على الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۲۴، فصل فى العوارض المبيحة لعدم الصوم، كتاب الصوم)۔

۲ [وان لم يوص وتبرع وليه به جازان شاء الله ويكون الثواب للولى (الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۴۲۵)۔

۳ [وان عجز عن الصوم اطعم ستين مسكينا كالفطرة قوله: كالفطرة اى نصف صاع من براوصاع من تمر او شعير (ردالمختار ج: ۲ ص: ۴۷۸، وايضا فى جامع الرموز ج: ۲ ص: ۳۶۶، ۳۶۷ والجوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۷) (قوله نصف صاع من بر) اى من دقيقه اوسويقه..... او قيمته وهى افضل عندنا لاسراع سدحاجة الفقير (ردالمختار، باب قضاء الفوائت ج: ۲ ص: ۷۳، مراقى الفلاح ص: ۳۶۷)۔

۴ [ولدية كل صلاة ولو وترا كمائى قضاء الفوائت كصوم يوم على المذهب الخ (الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۴۲۶)، يعطى لكل صلاة نصف صاع من بر كالفطر وكذا حكم الترو والصوم (درمختار، باب قضاء الفوائت ج: ۲ ص: ۷۲، وكذا فى البحر، باب قضاء الفوائت ج: ۲ ص: ۱۰۶، وكذا فى رشديه ج: ۱ ص: ۱۲۵)۔

۵ [الصوم ضربان واجب ونفل والواجب ضربان ما يتعلق بزمان بعينه كصوم رمضان والنذر المعين (هداية ج: ۱ ص: ۲۱۱ كتاب الصوم)۔

دپورتني شرحې مطابق وي.^{۱۱}

شپږم: که د وارث سره دومره مال نه وي چې د مرحوم له طرف نه د لمونځونو او روژو فديه پرې په يوځای ادا کړل شي؛ نو لږ لږ ادا کول يې هم جائز دي.

بې وزله مريض د روژې فديه څنګه ادا کړي؟

سوال: زما د زيا بيطس (شوگر) مرض دی، چې دهغه له وجې زه د رمضان فرض روژې نه شم نيولی ما کوشش وکړ؛ نو په ماچکر راشي اوزه ډيره زياته ناروغه شم، زما د کور خرچ هم ډيره مشکل سره پوره کيږي، لهذا کفاره ادا کولی نه شم، مهرباني وکړئ اوزما رهنمايي وفرمائي.

جواب: څنګه توره سپوره چې په خپله خورې هما غه شان چا محتاج ته دورځې دوه وخته ورکوه.^{۱۲}

او کوم کس چې روژه نه شي نيولی اود هغه سره د فديې ورکولو له پاره هم څه نه وي، هغه دې يوازې استغفار کوي اود انيت دې وکړي چې کله هم څه گنجائش ملاوشي؛ نو هغه به د دې روژو فديه ورکوي.^{۱۳}

ايا د مړي له طرف نه دهغه ولي روژه نيولی شي؟

سوال: ايا د مړي له طرف نه دهغه ولي روژه نيولی شي؟

جواب: د مړي له طرف نه لمونځ او روژه بل څوک نه شي کولی،^{۱۴} بلکې د لمونځونو او روژو فديه ورکول ضروري دي، د يوې روژې فديه د صدقه فطر برابر ده،^{۱۵} همدغه شان د هر لمانځه فديه د صدقه فطر برابر ده، په ورځ کې شپږ لمونځونه (د وترو سره) وي، د يوې ورځې

۱ [اذا نذران يصوم كل خميس ياتي عليه فافطر خميساً واحداً فعليه قضاؤه، كذا في المحيط. ولو آخر القضاء حتى صار شيخاً فانياً او كان النذر بصرام الابد فعجز لذلك او باشتغاله بالمعيشة لكون صناعة شاقة فله ان يفطر ويطعم لكل يوم مسكيناً على ماتقدم. (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۹، كتاب الصوم، الباب السادس في النذر).]

۲ [والشرط اذا اباح الطعام ان يشبعهم ولو بخبز البر من غير ادم (مراقی الفلاح، فصل في الكفارة ص: ۳۶۷، طبع مير محمد).]

۳ [كذا لو نذر صوم الابد فضعف عن الصوم لاشتغاله بالمعيشة له ان يفطر ويطعم لانه استيقن ان لا يقدر على قضاؤه فان لم يقدر على الاطعام لعسرتة يستغفر الله ويستقيله..... الخ (فتح القدير ج: ۲ ص: ۸۳) فان لم يقدر من تجوز له الفدية على الفدية لعسرتة يستغفر الله سبحانه ويستقيله اي يطلب منه العفو عن تقصيره في حقه. (مراقی الفلاح على هامش الطحطاوی، باب ما يفسد الصوم ويوجب القضاء ص: ۳۷۶).]

۴ [عن مالك بلغه ان ابن عمر كان يسأل هل يصوم احد عن احد او يصلي احد عن احد؟ فقال: لا يصوم احد عن احد ولا يصلي احد عن احد. (مشکوة، كتاب الصوم ص: ۱۷۸).]

۵ [من مات عليه قضاء رمضان فارصى به اطعم عنه وليه لكل يوم مسكيناً نصف صاع من براوصاعاً من تمر او شعير (هداية ج: ۱ ص: ۲۲۲، باب ما يوجب القضاء والكفارة).]

د لمونځونو شپږ فديې شوې. [۱]

ايا د وفات شوي له طرف نه د كفارې روژې نيول كېدای شي؟

سوال: په يو سړي باندې د روژو كفاره وه، ايا د هغه اولاد دا كفاره ادا كولى شي او كه نه؟ يا كه د هغه اولاد روژې ونيسي؛ نو كفاره به يې ادا شي.

جواب: د چا په ځاى لمونځ نه شي كيداى، نه د هغه په ځاى روژې نيول كيداى شي، [۲] خو اولاد كه د مور وپلار د روژو فديه ادا كړي؛ نو توقع ده چې قبوله به شي. [۳]

ايا د بل چا له طرف نه روژه نيول جائز دي؟

سوال: د ريډيو پاکستان نه ديني مسائلو باندې مبني پروگرام "آپ نه پوچا هې" نشر كيږي، په هغه كې يو ډاكټر صاحب د سائل د سوال جواب وركولو كې وفرمايل چې: د رمضان فرض روژې يو سړى د بل سړي له طرفه نيولې شي او موږ ستاسو په شان جيد علماء كرامو نه اوريدلي دي چې څوك هم د يو بل له طرفه نه لمونځ كولى شي او نه روژه نيولى شي؛ نو ايا څوك د بل چا له طرفه روژه نيولى شي يا لمونځ كولى شي؟

جواب: بدني، عبادت، لمونځ روژه د بل چا له طرفه نه شي ادا كولى، كوم سړى چې خپله روژه نه شي نيولى شريعت د هغه له پاره د فديې حكم تجويز كړى دى، تاسو چې د ريډيو پاکستان د كومې مسئلې ذكر كړى دى، هغه غلطه ده. [۴]

روژې نيولوسره كه د گيس تكليف پيدا شي؛ نو ايا روژه ماتول روا دي؟

سوال: عرض دى چې زما تقريبا درې څلورينست كاله عمر دى او د ماشوم والي نه تراوسه پورې ما د رمضان شريف روژې نيولې دي، خو يو خاص خبره دلته ذكر كوم چې د رمضان په مياشت كې پوره تكليف كې اخته شم، ځكه چې د روژې نيولو له وجې معده گيس ونيسي، چې د هغه له وجې په دماغو باندې گيس راوخيژي، دماغ شليدو ته نژدې شي، سر راباندې گرځي، د خولې خوند مې خراب شي، مختصر الفاظو كې دا چې ځينې وخت خوقى محسوسوم، حال دا

[۱] ولومات وعليه صلوات فائنه واوصى بالكفارة يعطى لكل صلاة نصف صاع من بر كالفطروكذا حكم الوتروالصوم _ (الدرالمختار مع الردج: ۲ ص: ۷۲، باب قضاء الفوائت)

[۲] لا يصوم عنه الولي ولا يصلى لقوله عليه السلام: لا يصوم احد عن احد ولا يصلى احد عن احد (هندية ج: ۱ ص: ۲۲۳، باب ما يوجب القضاء والكفارة، وايضا مشكوة ج: ۱ ص: ۱۷۸ كتاب الصوم، طبع رشيديه)

[۳] فان لم يوص وتبرع عنه الورثة جاز _ (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۲۰۷، كتاب الصوم، طبع رشيديه)

[۴] من مات وعليه قضاء رمضان فاوصى به اطعم عنه وليه لكل يوم مسكينا نصف صاع من براوصاع من تمر او شعير..... ولا يصوم عنه الولي ولا يصلى لقوله صلى الله عليه وسلم لا يصوم احد عن احد ولا يصلى احد عن احد (هداية مع فتح القدير ج: ۲ ص: ۸۳ تا ۸۵ طبع مصر)

چې کاروبار باقاعده کوم، صحت مند یم، خو په رمضان شریف کې د خولې د بندیدو له وجې راته پوره تکلیف وي.

جواب: که د روژې له وجې سخت تکلیف وي چې د هغو برداشت کول گران وي؛ نو تاسو د روژې په بدل کې د صدقه فطر مقدار یو محتاج ته ورکړئ، تاسو ته د روژې د نه نیولو رخصت دی، د صدقه فطر قیمت نن سبا اته روپۍ دی.^[۱]

د گړدود ناروغ که روژه نه شي نیولی؛ نوڅه وکړي؟

سوال: زما مور بي بي چې د هغې عمر پنځه څلویښت کاله دی، د رمضان روژې همیشه نیسي، خو د تیرو درې کلونو نه د گړدود ناروغي له وجې روژې نه شي نیولی، اراده یې وه چې په صحت موندلو باندې به قضاء روژې ونیسي، خو صحت یې برابر نه شو، د دې روژو قضا یا کفاره څنگه ادا کيږي؟

جواب: ستاسو مور چې د کوم کال څومره روژې ونه نیولې، د هغې حساب کولو سره دې د یوې روژې فدیة د صدقه فطر مطابق ادا کړي، الله پاک دې قبول کړي، د معذوري او دناروغي له وجې چې کومې روژې نه شي نیولی د هغو فدیة ورکول پکار دي.^[۲]

په کټ باندې پرته بنځه د هغې نه پاتې شویو روژو

سره به څه کيږي ځکه چې هغه وفات شوې ده

سوال: زما مور په دې کال دویمه ناروغيه وه چې تقریباً شپږ میاشتې په کټ باندې وه او بیا له دې دنیا نه رخصت شوه، په دې دوران کې هغې د رمضان روژې ونه نیولې، تاسو بیان کړئ چې زه د هغې د روژو څومره فدیة ورکړم او که زه فدیة ورنکړم؛ نوایا په هغې باندې به د روژو بوج وي؟ د فدیې شرح راته هم بیان کړئ!

جواب: د خپلې مور له طرفه د هرې روژې په بدل کې دوه سپره غنم یا د هغو قیمت چا محتاج ته ورکړئ، انشاء الله د هغې د ذمي فرض به ادا شي.^[۳]

^[۱] وعلى الذين يطيقونه فدية طعام مسكين. (البقرة: ۱۸۴) فصل في العوارض المبيحة لعدم الصوم او مريض خاف الزيادة لمرضه وصحيح خاف المرض الخ. وفي الشرح: قوله خاف الزيادة او ابطاء البرء او فساد عضو بحراو وجع العين او جراحة او صدا عا او غيره الخ (الدر المختار مع الردج: ۲ ص: ۴۲۲)

^[۲] والشيخ الفاني الذي لا يقدر على الصيام يفطر ويطعم لكل يوم مسكيناً كما يطعم في الكفارات، والاصل فيه قوله تعالى وعلى الذين يطيقونه فدية طعام مسكين قيل معناه: لا يطيقونه. (هداية مع فتح القدر ج: ۲ ص: ۸۲، كتاب الصوم طبع دار صادر بيروت)

^[۳] ولوفات صوم رمضان بعد المرض حتى مات لا قضاء عليه لكنه اوصى بان يطعم عنه صحت وصيته فان لم يوص وتبرع عنه الورثة جاز (عالمگیری في الاعذار التي تبيح الافطار ج: ۱ ص: ۲۰۷)

که په روژه نیولو سره د گردې تکلیف

زیاتیري؛ نوایا پرینودل یې جائز دي؟

سوال: ماته د (۱۹۲۸ء) کال نه د گردې د درد تکلیف دی، د سختې پریشاني نه وروسته په مارچ (۱۹۷۱ء)، کې ما ددې له وجې اپریشن وکړ، له دې وروسته به مې چې په رمضان کې روژې نیولې؛ نو امتیازې به مې د ماسپینین نه وروسته بالکل سور رنگ کې راتلې او ډیره کمزوري به راته محسوسیده، خو په هر حال د روژو پابندي به مې کوله، بیا له دې وروسته معلومه نه ده چې څنگه مې په بنۍ گرده کې هم غټ کانی و او هغه داسې وکړل چې د گردې په کارکردګي کې یې هم فرق پیدا کړ، د هغې اپریشن مې په ایمرجنسي کې په (۱۹۸۰ء) کې وکړ، دا دواړه اپریشنونه د واده نه مخکې وشول او له دې وروسته به هم کله په بنۍ او کله په گسه (چپه) گرده کې درد او کله به تکلیف راته کیده، په هر حال دا تکلیف به ټول کال کله کله راته، بیا زما واده وشو، له دې نه وروسته به د حمل په دوران کې مستقل په گرده کې تکلیف کیده، د دویم بچي د پیدائین نه وروسته هم په گرده کې مستقل تکلیف وي، یا خو درد او یا انفکشن، اوس جناب بیا روژې راروانې دي، د دې ټول تفصیل د بیانولو مقصد دادی چې زه تاسو نه دا معلومول غواړم چې زه روژې په پابندي سره نیولی شم او که نه؟ اوس که دا په دې تکلیف کې هم په ما باندې فرض وي؛ نو که هر څه وي زه به په هر حال روژې نیسم، خو که بل څه صورت وي؛ نو تاسو یې راته په تفصیل سره بیان کړئ، چې بیا د دې بدل څه دی؟

جواب: که تاسو د روژې طاقت نه لرئ یا ډاکټر مو د روژې نیولو نه منع کوي؛ نو د روژې په ځای فدیة ادا کوئ! یعنې د هرې روژې په بدل کې یو محتاج ته دوه وخته ډوډۍ ورکوئ، یا یو محتاج ته نغدې اووه روپۍ روزانه ورکوئ! [۱]

که د روژې نیولو نه وروسته یې دوايي وخوړه؛ نوایا کفار به هم وي؟

سوال: زما عمر اولس کاله دی، زما مسئله داده چې زما په زړه کې پیدائشي سوری دی، زما اپریشن نه دی شوی، ځکه چې په استخاره کې منع راغلې وه، زه د خپلې ناروغۍ له وجې یوه دوايي خورم، کومه چې د اکسیجن له پاره ده او زه هغه نه شم پرینودلی، چې د هغه له وجې زه روژې نه شم نیولی، یو کړت ما ضد کولو سره نیولې وې؛ نو په مینځ کې مې دوايي وخوړله او په ورځ کې څلور کرته خوړل ضروري دي، معلومات دا کول دي چې د دولسو نه اولس کلنو پورې د روژې نه نیولو به څومره کفار ادا کول وي؟ یا که دومره روژې به نیول غواړي؟ ایا زه د

[۱] کل من يعجز عن الصوم في الحال وينس عنه في الاستقبال افطر واطعم لكل يوم افطرية مسكينة
مصرفاً من المصارف كما اشرنا اليه، كالقطن نصف صاع من بر (جامع الرموز ج: ۲ ص: ۳۶۶، ۳۶۷، وايضا في
الجوهر النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۷، كتاب الصوم، هداية مع الفتح)

روژې د نه نیولو په وجه گناهکاره یم؟ هغه روژې چې د هغې په مینځ کې ما دوايي خوړلې وه، ایا هغه ماتې شوې؟ که هغه ماتې شوې وي؛ نو د هغو کفارو څه ده؟ یو کړت ما روژې نیولې وې او په مینځ کې مې دوايي نه وه خوړلې؛ نو زه سخته بيماره شوې وم او تر یوې میاشتي پورې مې هسپتال کې ته تلو سره اکسیجن لگاؤ.

جواب: د روژې په دوران کې په دوايي خوړلو سره روژه ماتېږي، [۱] او د هغې کفارو داده چې روژه دې قضا هم وکړل شي او شپيته روژې دې متواتر پرته له عذر نه ونيول شي او ته یوه روژه هم په گرانه نیولی شي؛ نو شپيته روژې به څنگه نیسې، ددې په ځای شپیتو مسکینانو ته خوراک ورکړه [۲] اولس روپۍ د یو محتاج خوراک جوړېږي ته اولس روپیو ته په شپیتو کې ضرب ورکولو سره چې څومره پیسې جوړېږي هغه په یو دیني اداره کې جمع کړه.

۲: ستا له پاره روژه نیول مشکل دي، له دې وجې که په رمضان کې کومه روژه نیولی شي؛ نو وې نیسه، د باقي روژو فدیو ادا کړه او فدیو د یوې روژې هم هغه د صدقه فطر برابر اولس روپۍ ده. والله اعلم!

له چټ نه د ماشوم په غورځیدو سره د مور حالت خطرناک

شو، هغې روژه ماته کړه؛ نویوازې قضا واجب ده

سوال: ما دخپل زوی له پاره چې د دولسو کلونو وو په چټ باندې د پټنگ بازي په شوق کې راپریوتی و، هغه د رمضان میاشت وه او زما روژه وه، د سهار څه د ننه نیمو بجو وخت و، چې زما حال خراب شو؛ نو د کور خلکو زما روژه ماته کړه او کله چې زما حال څه گزاره وکړه؛ نو ما د منبستې په ډول لس روژې ومنلې، په دې لسو روژو کې مې شپږ روژې دوه دوه نیولې دي د اوس نه درې کلونو مخکې پورې، خو اوس ماته د دمې ناروغي هم ده، بله پریشر هم دی او ددې نه پرته نورې ناروغیانې هم دي او د دوايانو نه پرته څو گنتې هم نه شم پاتې کیدای، ایا زما زوی چې اوس ځوان دی هغه دا روژې نیولی شي؟ یا که کفارو به ادا کول غواړي، زه د رمضان فرض روژې هم نه شم نیولی دومره زما حالت خراب دی.

جواب: کومه روژه چې بې تاسو ماته کړې وه که ستاسو حالت خراب شوی و؛ نو د هغې

[۱] اکل او شرب غذاء..... او دواء..... عمداً..... قضی..... وکفر..... الخ. (الدر المختار ج: ۲ ص ۴۰۹، ۴۱۱، کتاب الصوم، باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده، طبع سعید)

[۲] فیفتی اولاً فان لم یجد صام شهرین متتابعین فان لم یستطع اطعم ستین مسکیناً. (حاشیه رد المحتار ج ۲ ص ۴۱۲) اذا اکل متعمداً ما یتغذى به او یتداوى یلزمه الکفارة. (فتاوی هندیه، کتاب الصوم، النوع الثانی ما یوجب القضاء والکفارة ج ۱ ص ۲۰۵، طبع رشیدیہ کوئټه)

یوازې قضاء واجب ده، کفار نه^[۱] خو که ستاسو حالت صحیح و او پرته له ضرورت نه یې درته روژه ماته کړې وي؛ نو د هغې کفار هم واجب ده^[۲] او د کفارې په ډول د دوه میاشتو مسلسل روژې واجب دي او که د هغې طاقت نه وي؛ نو شپیتو مسکینانو ته دې دوه وخته ډوډۍ ورکړل شي^[۳].

د کومو روژو چې تاسو منښته کړې وه او اوس مو د روژو د نیولو طاقت پاتې نه شو، د هغو فدیة ادا کړئ، د یوې روژې فدیة د صدقة الفطر برابر ده، همدغه شان کومه روژه چې تاسو ماته کړې وه، که تر اوسه پورې مو هغه نه وي نیولې، د هغې فدیة هم ادا کړئ^[۴].

د بلډ پریشراو شوگر مریض که روژې نه شي نیولې؛ نوڅه به کوي؟

سوال: زما عمر دا وخت تقریباً د (۷۲) کلونو څخه زیات دی، زه د بلډ پریشراو شوگر مریض یم، خودرمضان روژې به مې برابرې نیولې، کله به د زیات تکلیف له وجې روژې قضاء شوي، د هغو فدیة به مې ورکوله، خو اوس ډیر زیات کمزوری شوی یم، ایا زه د قضا روژو فدیة ورکولی شم؟

جواب: په ظاهر په دومره عمر کې روژې نیول گرانې دي، له دې وجې تاسو حساب کولو سره چې درنه په ژوند کې څومره روژې پاتې شوې دي د هغو فدیة ادا کړئ او نیت دا ساتئ چې که الله پاک توفیق راکړ؛ نو ان شاء الله دا روژې به نیسم^[۵].

^۱ [وفي الظهيرية رضيع مبطن يخاف موته من هذا الدواء وزعم الاطباء ان الظئر اذا شربت دواء كذا برى الصغير وتماثل وتحتاج الظئر الى ان تشرب ذلك ثماراً في رمضان. قيل لها ذلك اذا قال الاطباء الحذاق وكذلك الرجل اذا لدغته حية فافطر بشرب الدواء قالوا ان كان ذلك ينفعه فلا بأس به. (البحر الرائق ج ۲ ص ۳۰۳، فصل في العوارض)

^۲ [ومن جامع..... او اكل او شرب ما يتغذى به او يتداوى به فعليه القضاء والكفارة لكمال الجناية بقضاء شهوة الفرج او البطن مثل كفارة الظهار..... الخ. (اللباب في شرح الكتاب، كتاب الصوم، باب ما يفسد الصوم ج ۱ ص ۱۵۷، طبع قديمي كتب خانة)

^۳ [فمن لم يجد فصيام شهرين متتابعين من قبل ان يتمأساً، فمن لم يستطع فاطعام ستين مسكيناً.. الآية (المجادلة: ۴)

^۴ [اذا نذر ان يصوم كل خميس ياتي عليه فافطر خميساً واحداً فعليه قضاؤه، كذا في المحيط. ولو آخر القضاء حتى صار شيخاً فانما او كان النذر بصيام الابد فعجز لذلك او باشتغاله بالمعيشة لكون صناعة شاقة فله ان يفطر ويطعم لكل يوم مسكيناً على ما تقدم. (الفتاوى الهندية، كتاب الصوم، كتاب الصوم، الباب السادس في النذر ج: ۱ ص: ۲۰۹)

^۵ [ويجوز الفطر لشيخ فان وعجز فانية سمي فانما لانه قرب الى الفناء او فئت قوته وعجز عن الاداء و تلزمها الفدية... لكل يوم نصف صاع من بر او قيمته بشرط دوام عجز الفاني والفانية الى الموت. (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوى، كتاب الصوم، فصل فيما يكره للصائم ص: ۳۷۶)

❖ دروژي ماتولو كفاره ❖

د روژي ماتونكي په باره كې د كفاري مسائل

سوال: مولانا صاحب! داراته ووايي چې دقضاروژه په بدله كې يوازې ديوې روژې نيولو حكم دى خود كفاري په صورت كې په شپيتو مسكينانو باندې چې كوم دډوډۍ خوړلو حكم دى ددې په باره كې وضاحت وكړئ چې په شپيتو مسكينانو باندې په يوځاى دډوډۍ خوړلو حكم دى، يا ديووخت د ډوډۍ حساب لگولو سره هماغومره رقم په شپيتو مسكينانو باندې تقسيم كړل شي يا بيا د خوراك وركولو حكم دى مثلاً: پنځه روپۍ في كس په حساب سره په شپيتو مسكينانو باندې رقم تقسيم كړل شي؟

جواب: د كفاري مسائل په لاندې ډول دي:

- ۱..... كوم كس چې دروژي نيولو طاقت لري دهغه له پاره دروژي كفاره دوه مياشتې پرله پسې روژې نيول دي، كه په مينځ كې ترې يوه روژه پاتې شوه؛ نوپه دويم ځل دنوي سرته به روژې نيسي.^(۱)
- ۲..... كه د سپوږمۍ د مياشتې د لومړي تاريخ نه يې روژې نيول شروع كړي وي؛ نو د مياشتې حساب سره دې دوه مياشتې روژې ونيسي، كه مياشت د ۲۹، ۲۹ وي، يا د ۳۰، ۳۰ وي، خو كه د مياشتې په مينځ كې يې شروع كړې؛ نو شپيته روژې پوره كول ضروري دي.^(۲)
- ۳..... كوم كس چې په روژو نيولو باندې قدرت نه لري هغه دې په شپيتو مسكينانو باندې د دوو وختو دډوډۍ وځوري، يا هر مسكين ته دې د صدقه فطر برابره غله يا دهغي قيمت وركړي.^(۳)

-
- [۱] ومن جامع في احاد السيلين عامداً فعليه القضاء..... والكفارة..... ولواكل او شرب ما يتغذى به او ما يتداوى به فعليه القضاء والكفارة..... والكفارة مثل كفارة الظهار لما رويناو لحديث الاعرابي رضي الله عنه وفي البنية: (ثم قال والكفارة مثل كفارة الظهار)..... وهي عتق رقبة فان لم يجد فصيام شهرين متتابعين، فان لم يستطع فاطعام ستين مسكيناً لكل مسكين نصف صاع من براوصاع من تمر..... الخ (البنية في شرح الهداية، كتاب الصوم ج: ۴ ص: ۳۰۰ تا ۳۰۸ طبع حقانية) (ككفارة المظاهر مرتبط بقوله وكفراى مثلها في الترتيب فيعتق اولاً فان لم يجد صام شهرين متتابعين فان لم يستطع اطعم ستين مسكيناً لحديث الاعرابي المعروف في الكتب الستة فلو افطروا ولو لعذر استأنف الا لعذر الخيض (شامي ج: ۲ ص: ۴۱۲، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)
 - [۲] اذا صام المظاهر شهرين متتابعين بالاهلة اجزاه وان كان كل شهر تسعة وعشرين يوماً، وان صام بغير الاهلة ثم الفطر لتمام تسعة وخمسين يوماً فعليه الاستقبال (عالمگیری ج: ۱ ص: ۵۱۲، الباب العاشر في الكفارة)۔
 - [۳] وللشيخ الفاني..... ومثله..... المريض اذا تحقق اليأس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض (ج ۲ ص ۴۲۷) كل من يعجز عن الصوم في الحال وينس عنه في الاستقبال افطر واطعم..... لكل يوم افطره مسكيناً اى مصرفاً من المصارف..... كالقطن نصف صاع من بر (جامع الرموز ج: ۲ ص: ۳۶۷)۔

۴..... که دیورمضان روژې یې خوځله ماتې کړې؛ نوهم یوه کفاره لارمیرې او که دجدا جدا رمضانو روژې یې ماتې کړې وي؛ نو دهرې روژې له پاره مستقل کفاره به ادا کول کوي.^{۱۱}

۵..... که ښځه خاوند درمضان دمياشتې دروژې په مینځ کې صحبت وکړي؛ نوپه دواړو باندې جدا جدا کفاره لارمیرې.^{۱۲}

درمضان د روژې په ماتولو باندې کفاره ده، له مسئلې ناخبري هیڅ عذر نه دی

سوال: که موږ ته د یوې مسئلې علم نه وي او مسئله موږ د شریعت خلاف وکړو، کله موږ ته د هغه مسئلې د خلاف شرع کیدو علم وشي؛ نو ایا ماته به د هغه مسئلې (کله چې ماته د مسئلې د خلاف شرع کیدو علم نه و، د خلاف شرع کیدو گناه وي او که نه؟ د مثال په ډول ما د رمضان په روژو کې یوه روژه قصدا ماته کړه او ماته یوازې دومره علم و چې د روژې د ماتولو نه وروسته به په یوه ورځ دا ونیسم، یا دا چې قصدا روژه ماتولو باندې به قضاء روژه نیول وي؛ نو زه به یې وروسته ونیسم، خو ماته دا علم نه شته چې په قصدا روژه ماتولو باندې کفاره ادا کول وي چې هغه شپيته روژې یا ۲۰ مسکینانو ته خوراک ورکول دي، اوس ماته قصدا د روژې د ماتولو نه وروسته د مسئلې علم وشو؛ نو ایا کفاره به ورکوم یا که یوازې د الله پاک نه معافي غوښتل کافي دي؟ اوس ماته د دې مسئلې علم وشو، لهذا اوس به زه کله هم قصدا روژه نه ماتوم.

جواب: د رمضان المبارک روژه قصدا ماتولو سره کفاره لارمه ده او هغه دي شپيته ورځې مسلسل روژې نیول او څوک چې په روژو نیولو باندې قادر نه وي، هغه دې شپيتو مسکینانو ته ډوډۍ ورکړي او چاته د مسئلې علم نه کیدل عذر نه دی،^[۳] له دې وجې ستاسو په ذمه شپيته روژې مسلسل نیول لازمي دي، اگر که په یخني کې یې نیسئ!^[۴]

۱ [فان الفطر فی رمضان مرارًا ان کان فی يوم واحد کفته کفارة واحدة بالاجماع وان کان فی رمضانین لزمه لكل يوم کفارة بالاجماع وان لم یکفر للاول فی الصحیح وان کان فی رمضان واحد فافطر فی يوم ثم فی يوم آخر فان کفر للاول لزمه کفارة للثانی بالاجماع وأن لم یکفر للاول کفته کفارة واحدة عندنا (الجوهرة النيرة، کتاب الصوم ج: ۱ ص: ۱۴۵، وکذا فی رد المحتار ج: ۲ ص: ۴۱۳، باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده)۔

۲ [من جامع عمداً فی احد السبیلین فعليه القضاء والكفارة ولا یشرط الانزال فی الحلین کذا فی الهدایة وعلی المرأة مثل ما علی الرجل ان کانت مطاوعة... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۵، وکذا فی الجوهرة ج: ۱ ص: ۱۴۴) ۳ [ومن جامع عمداً فی احد السبیلین او اکل او شرب فعليه القضاء والكفارة لان الجنایة متکاملة لقضاء الشهوة والكفارة مثل کفارة الظهار (الجوهرة النيرة، کتاب الصوم ج: ۱ ص: ۱۴۳، طبع بمبئی)

۴ [(والکفارة مثل کفارة الظهار) وهی عتق رقبة فان لم یجد فصیام شهرین متتابعین فان لم یجد فاطعام ستین مسکیناً، لكل مسکین نصف صاع من تمر... الخ (البنایة فی شرح الهدایة ج: ۴ ص: ۳۰۸، کتاب الصوم طبع حقانية)

که چا قصد ادرمضان روژه ماته کړه؛ نو قضا او کفارہ لازم ده

سوال: مولانا صاحب! که چا قصد ادرمضان روژه ماته کړه؛ نو د هغې کفارہ څه ده؟ کفارہ به څنګه ادا کيږي؟ مسلسل روژې نیول ضروري دي؟

جواب: درمضان شریف روژې ماتولو باندې قضا لازمه ده او کفارہ هم، درمضان شریف دروژې ماتولو کفارہ داده چې پرلپسې دې دوه میاشتې روژې ونیسي، په مینځ کې وقفه کول درست نه دي، که له څه وجې دیوې ورځې روژه هم پاتې شوه؛ نو په دویم ځل دې له سر نه شروع وکړي، تردې پورې چې دوه میاشتې پرته له وقفې نه پوره شي او څوک چې دې دواړو یې یا ناروغی له وجې په روژو نیولوباندې قادر نه وي هغه دې په شپیتو مسکینانو باندې ډوډۍ وځوري.^(۱)

قصد ادرمضان خوراک څښاک کولو سره قضا او کفارہ دواړه لازميږي

سوال: کوم کس چې درمضان دروژې په دوران کې قصد څه وځوري وڅښي، ایا د هغه روژه ماتيږي؟ او که ماتيږي؛ نو یوازې قضا به وي یا کفارہ هم؟

جواب: که چا درمضان شریف روژه قصد ادرمضان ماته کړه، مثلاً: قصد ادرمضان څښاک یې وکړ، یا وظیفه زوجیت یې ادا کړ؛ نو په هغه باندې قضا او کفارہ دواړه لازم دي.^(۲)

درانجاو تیل لګونکي په دې گمان چې

روژه یې ماته شوه خوراک او څښاک کول

سوال: زما روژه وه، او په سرمې تیل ولګول، چاراته وویل چې په سر کې تیل لګول سره روژه ماتيږي، ما خوراک څښاک وکړ، اوس په ماباندې صرف قضا ده یا کفارہ هم؟

جواب: که چا په روژه کې سرمه ولګوله یا یې سر غوړ کړ او په دې گمان چې روژه یې ماته شوه او څه خوراک څښاک یې وکړ؛ نو په دې صورت کې قضا او کفارہ دواړه واجبېږي.^(۳)

۱ [ومن جامع عامداً فی احد السبیلین او اکل او شرب فعليه القضاء والكفارة لان الجنایة متکاملة لقضاء الشهوة والكفارة مثل كفارة الظهار (الجوهرة النيرة، کتاب الصوم ج: ۱ ص: ۱۴۳، طبع بمبئی) (والکفارة مثل كفارة الظهار) وهی عتق رقبة فان لم يجد فصيام شهرين متتابعين فان لم يجد فاطعام ستين مسکیناً، لكل مسکين نصف صاع من تمر... الخ (البنایة فی شرح الهدایة ج: ۴ ص: ۳۰۸، کتاب الصوم طبع حقانیة)

۲ [من جامع عمداً فی احد السبیلین فعليه القضاء والكفارة اذا اكل متعمداً ما يتغذى به او يتداوى به يلزمه الكفارة الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۵) وايضاً ومن جامع عامداً فی احد السبیلین او اكل او شرب فعليه القضاء والكفارة لان الجنایة متکاملة لقضاء الشهوة الخ (الجوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۳)۔

۳ [اذا اکتحل او ادهن نفسه او اشار به ثم اكل متعمداً فعليه الكفارة الا [بقیه حاشیه په راروانه صفحه..

روژه ماتونکي کس به څومره کفاره ادا کوي؟

سوال: په ماباندې د دوو روژو ماتولو کفاره وه، چې ماد يې روژې کفاره ادا کړې ده. کومه چې شپيتو مسکينانو ته د دوو وختو ډوډۍ يافي کس دوه سيره غله ده، اوس پوښتنه دا کوم چې ايا د دويمې کفاره به هم دغه شان ادا کول وي، هرکله چې ما کفاره تقريباً ديرش کاله پس ادا کړې ده او دا غله ماد اوړوپه شکل کې تقسيم کړې ده او په دې تقسيم کې راته ډير مشکلات راپېښ شوي وو، ځکه چې په خيرغوښوونکي او مسکين کې فرق کول ډير گران و، ايا د غلې په بدله کې د دې قيمت ادا کولی شو؟

جواب: درمضان المبارک روژه ماتولو باندې چې کومه کفاره لازمه ده هغه داده چې دوه مياشتې پرله پسې روژې ونيسې، کوم کس چې دروژې طاقت لري دهغه له پاره شپيتو مسکينانو باندې ډوډۍ خوړل کافي نه دي^{۱۱}. هو! کوم کس چې دروژې نيولو طاقت نه لري، هغه دې په شپيتو مسکينانو باندې ډوډۍ وځوري، که دواړه روژې دې په يورمضان کې ماتې کړې وي نو د دواړو کفاره داشوه او که په بيل بيل رمضان کې دې ماتې کړې وي نو د دويمې کفاره لازمه ده^{۱۲}. د مسکينانو د لټولو دې خامخا کوشش کولو په ځای ديني مدرسې ته به دې هغومره پيسې ورليږلې وي چې په طالبانو باندې خوړلې شوې وي.

روژه کې په کوروالي کفاره لازميږي

سوال: د يو کس واده وشو او رمضان راغی، د ورځې ښځې خاوند ته تخليه ملا وشوه، هغوی کور والی وکړ، او همدغه شان يې تقريباً څلور ورځې کوروالی وکړ، صورت مسئله کې به قضا او کفاره دواړه وي يا جدا جدا کيدې شي؟ اوس د کفارې په صورت کې هغوی لره ۲۰x۴-۲۴۰ مسکينانو باندې ډوډۍ خوړل وي يا همدغه شان دروژې په صورت کې به (۲۴۰) روژې نيول وي؟

جواب: الف: قضا روژې چې کله وغواړئ نو نيولی يې شئ^{۱۳}، مگر د کفارې روژې چې کله

...بقية د تير مخ].. اذا كان جاهلاً فافق له بالفطر فلا تلزمه الكفارة هكذا في فتاوى قاضيخان (الفتاوى الهندية

ج: ۱ ص: ۲۰۶، وكذا لك في فتح القدير مع الهداية ج: ۲ ص: ۹۶)۔

۱ [ولو قدر على الصوم يبطل حكم الفداء لان شرط الخليفة استمرار العجز (فتح القدير ج: ۲ ص: ۸۳)۔

۲ [لان الفطر في رمضان مرراً ان كان في يوم واحد كفته كفارة واحدة بالاجماع وان كان في رمضانين لزمه لكل يوم كفارة بالاجماع وان لم يكفر للاول في الصحيح (الجوهر النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۵ شامي ج: ۲ ص: ۴۱۳)

۳ [ثم اذا كان مخيراً في قضاء رمضان فالتابعة مستحقة مسارعة الى اسقاطه عن ذمته كذا في السراج الوهاج (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۱۵، الباب السابع في الاعتكاف)۔

شروع کړئ نوچې مسلسل وي، او که په مینځ کې ئې وقفه راغله نو بیا د نوې سر نه شروع کړئ؛ البته ښځې ته چې د حیض دوچې نه کومه وقفه کول وي، هغه معاف ده.^{۱۱}

ب:..... که د لومړۍ روژې کفار دې ورکړې نه وي؛ نو د ټولولو پاره یوه کفار دې ده، مگر شپیتو مسکینانو ته د خوراک ورکولو اجازت په دې صورت کې شته چې بنده په روژه نیولوباندې قادر نه وي.^{۱۲}

د روژې په دوران کې که ښځې خاوند

صحبت وکړ، نو کفار په دواړو لازميږي

سوال: دنن نه تقریباً پنځلس کاله وړاندې موږ ښځه خاوند دروژې په حالت کې وو، چې شیطان راباندې غالب شو او موږ صحبت وکړ، مولانا صاحب الله تعالی دې زموږ گناهونه معاف کړي داسې یوځل نه بلکې درې ځل وشو، دویم ځل د ۹ بجونه مخکې شوي و، موږ پېشمنی نه پس نیت کړی و، مگر د کوروالي نه مخکې مودانیت وکړ چې نن زموږ روژه نشته، بلکې ماخپلې ښځې ته دې پورې وویل چې د دې نیت کولو باوجود که گناه وشي، نو دهغې کفار به زه ورکوم او یوځل د غرمې په وخت کې داسې وشو، هغه د ځوانۍ ورځې وې اوزموږ تنهایی هم وه، اوس دا خیال زما او زما د ښځې له پاره سوهان روح جوړ شوی دی، زه د اهام واضح کوم چې موږ تراوسه پورې کفار نه ده ورکړې اوس زه گناهگار او عاجز بنده تاسو نه داپوښتنه کوم چې د دې گناه کفار څه ده؟ آیا د دواړو د طرف نه به وی یا د یو طرف نه؟ او څومره؟ او د دې کفار څنگه چې مالوستلي دي مسکینانو باندې ډوډۍ خوړل دي؛ نو د مسکینانو د نه موندلو په صورت کې ایا هم دوهمه رقم یا خوراک یتیم خانې ته ورلیږل کیدای شي؟

جواب: په تاسو دواړو د دې روژو قضا هم لازمه ده او قصداً روژه ماتولو باندې کفار هم لازمه ده،^{۱۳} که تاسو دواړه دروژو نیولو طاقت لرئ نو د دواړو په ذمه پرله پسې شپېته روژې نیول لازم دي. او که دروژې طاقت مونه وي نو تاسو دواړه په شپتو شپیتو مسکینانو باندې ډوډۍ وخورئ^{۱۴}، او که مسکینان نه وي نو مدرسه یا یتیم خانه کې رقم جمع کړئ، او هغوی باندې واضحه کړئ چې دا دروژې کفار ده.

۱ [فان لم یجد صام شهرین متتابعین فان لم یستطع اطعم ستین مسکیناً لحديث الاعرابی المعروف فی الکتب الستة فلو افطرو لولعذر استأنف الا لعذر الحیض (رد المحتار ج: ۲ ص: ۴۱۲، باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده)۔

۲ [ایضاً تیره شوی حاشیه (ولو قدر علی الصوم یبطل حکم القضاء... الخ) او ورپسې حاشیه (فان افطر فی رمضان مرراً ان کان فی یوم واحد... الخ) او گوری]۔

۳ [من جامع عمداً فی احد السبیلین لعلیه القضاء والكفارة..... وعلى المرأة مثل ما علی الرجل ان کانت مطاوعة..... الخ (عالمگیری ص: ۲۰۵، النوع الثانی ما یوجب القضاء والكفارة)۔

۴ [وللشیخ الفانی..... ومثله..... المريض اذا تحقق الیاس من الصحة..... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه.

قصداً روژه ماتونکي باندې کفارہ لازمېږي

سوال: که ښه په پوهه سره (دلورې تندې له وجې، روژه ماته کړل شي، ددې کفارہ څنگه ادا کېږي؟

جواب: که یوکس کمزروی وي اودلورې تندې له وجې دهغه ژوند ته خطر لاس ته شي؛ نوروژه ماتول ورته جائز دي^{۱۱} او که داسې حالت نه و او روژه یې ماته کړه؛ نو دهغه په ذمه قضا او کفارہ دواړه لازمېږي، کفارہ داده چې دوه میاشتي پرله پسې روژې ونیسي، او که ددې طاقت نه وي؛ نو په شپیتو مسکینانو باندې دې ددو وختو وډۍ وځوري^{۱۲}.

د ناروغۍ له وجې که د کفارې روژې په مینځ

کې پاتې شي نو پوره روژې به بیا نیول وي

سوال: د چاپه ذمه د کفارې روژې وې، هغه د کفارې روژې شروع کړې، په مینځ کې ناروغ شو، اوس سوال دادی چې بیا به دنوې سره دوه میاشتي روژې پوره کول وي؟

جواب: که د ناروغۍ له وجې نه د کفارې څه روژې په مینځ کې پاتې شوې؛ نو درغیدونه پس به دنوې سره دوه میاشتي روژې پوره کوي، همدغه شان که د ښځې د نفاس دوجې نه څه روژې په مینځ کې پاتې شوې نو هغه دې هم دنوې سره روژې پوره کړي^{۱۳}.

ښځه به د کفارې روژې مسلسلې څنګه نیسي؟

سوال: ما یوه روژه نیولو سره ماته کړه، چې د هغې کفارہ په ما باندې مسلسل شپيته روژې نیول دي، پوښتنه داده چې زه دا روژې څنګه ونیسم؟ ځکه چې په مینځ کې د روژو د ماتیدو ویره ده؟

جواب: که روژه مو د رمضان ماته کړې وي؛ نو شپيته روژې مسلسل نیول ضروري دي، که

...بقیه د تیر مخ... فعليه الفدية لكل يوم من المرض (شامی ج: ۲ ص: ۴۲۷، فصل فی العوارض المبیحة)۔

۱ [اومریض خاف الزيادة لمريضه وصحيح خاف المرض الخ، وفي الشرح: فی القهستانی عن الخزانة مانصه ان الحرا لخدم وخاف الهلاك فله الافطار كحرة او امة الخ (شامی ج: ۲ ص: ۴۲۲، طبع سعید)
 ۲ [ومن جامع عامداً في احداث السبيلين او اكل او شرب فعليه القضاء والكفارة لان الجنابة متكاملة لقضاء الشهوة (الجوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۳) وفي البناية: (ثم قال والكفارة مثل كفارة الظهار) وهي عتق رقبة فان لم يجد فصيام شهرين متتابعين فان لم يستطع فاطعام ستين مسكيناً، لكل مسكين نصف صاع من براصاع من تمر الخ (البناية في شرح الهداية، كتاب الصوم ج: ۴ ص: ۳۰۰ تا ۳۰۸ طبع حقانية)۔

۳ [فان لم يجد صام شهرين متتابعين فلو افطر ولولعذر استأنف الا لعذر الحيض الخ (شامی ج: ۲ ص: ۴۱۲ باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)۔

په مينځ کې يوه هم پاتې شوه نو دوباره يې د نوي سر نه شروع کړی، تردې چې شپيته روژې پوره شي، او يوه روژه د قضاء هم ونيسی، خوکه د حيض ورځې په مينځ کې راشي: نو مجبوري ده، دا مسئله خو د رمضان د روژې د ماتولو ده.^[۱] او که په عام روژو کې يې يوه روژه ماته کړه نو يوه روژه نيول کافي دي.^[۲]

❖ نفل او نذر روژې ❖

د نفلي روژې نيت يې د شپې نه وکړ، خود عذر

له وجې يې ونه شوه نيولی

سوال: دنفلي روژې له پاره يې که د شپې نه نيت وکړ، چې زه به سبا روژه نيسمو خو دپيشمني له پاره راپورته نه شو يا راپورته شو خو طبيعت يې خراب شو، نو هغه روژه به وروسته نيول وي يانه؟ مطلب دادی که پرېږدي نه نوڅه نقصان خونشته؟

جواب: که د شپې يې دانيت کړی و او ويده شوی و چې سهار به نفلي روژه نيسم؛ نو د صبح نه مخکې هغه ته دنيت بدلولو اختيار شته، که د صبح صادق نه يې مخکې سترگې وغړيدې اود روژې نه نيولو اراده يې وکړه؛ نو دهغه په ذمه هيڅ نه شته.^[۳] خوکه د شپې نه يې دروژې نيت وکړ او ويده شو، بيا د صبح صادق نه پس يې سترگې وغړيدې؛ نو اوس دهغه روژه شروع شوې ده.^[۴] که داماته کړي، قضاء پرې لارميرې.^[۵]

د نذر روژو شرعي څه حيثيت دی؟

سوال: دنذر (منبستي) روژې که ونه نيول شي نوڅه نقصان خونشته؟ يا کله چې هغه کار وشي؛

^۱ [وکفرای مثلها فی الترتیب فیعتق اولاً فان لم یجد صام شهرین متتابعین فان لم یستطع اطعم ستین مسکیناً لحديث الاعرابی المعروف فی الکتب الستة فلو افطر ولو لعذر استائف الا لعذر الحیض ؛ (شاهی ج: ۲ ص: ۴۱۲، باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده)

^۲ [او افسد صوم غیر اداء رمضان بجماع او غیره لعدم هتک حرمة الشهر..... الخ (مراقی الفلاح مع بخاشیه الطحطاوی ص: ۳۷۰، کتاب الصوم، طبع میر محمد کتب خانه)

^۳ [ولونوی من اللیل ثم رجع عن نیته قبل طلوع الفجر صرح رجوعه فی الصیامات کلها کذا فی السراج الوهاج (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۹۵، کتاب الصوم، الباب الاول فی تعریفه)۔

^۴ [ولوقال نويت ان اصوم غدا ان شاء الله تعالى صحت نیته هو الصحيح کذا فی الظهيرية (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۹۵) ولا تبطل بالمشیئة بل الرجوع عنها بان یعزم لیلاً علی الفطرونية الصائم الفطر لغو (الدر المختار مع الردج: ۲ ص: ۳۸۰ کتاب الصوم)۔

^۵ [او افسد غیر صوم رمضان قضی فقط الخ (الدر المختار مع الردج: ۲ ص: ۴۰۴)۔

نور ورته نیول پکار دي؟ یا چې کله یې هم ونیسي؟

جواب: د نذر (منبستې) روژې واجب وي، دهغو ادا کول لازم وي^{۱۱} اونه ادا کول یې گناه ده، که د مشخصو ورځو د روژو نذر یې کړی و، نوبیاخو پرې هغه معینې ورځې روژې نیول واجب دي، په تاخیر کولو باندې به گناهگار وي. هغه له په تاخیر کولو باندې استغفار کول پکار دي، مگر تاخیر کولوسره هغه روژې معاف کیږي نه. بلکې هغومره روژې په نورو ورځو کې نیول واجب دي او که ورځې یې مقررې کړې نه وې، مطلقاً داسې یې ویلي و چې: دومره ورځې روژې به نیسم؛ نو چې کله هم یې ادا کړي ادا به شي، خو څومره چې بېره وکړي غوره ده.^{۱۲}

نفلي روژه ماتولوسره یوازې قضا لازمیږي

سوال: که چانفلي روژه ماته کړه نو آیا کفاره به هم لازمیږي؟

جواب: کفاره یوازې درمضان شریف فرض روژه ماتولوباندې لازمیږي، که بله روژه یې ماته کړه نو صرف قضا به واجب شي، کفاره نه لازمیږي.^{۱۳}

که څوک د نذر روژې نه شي نیولی نوڅه وکړي؟

سوال: که چا د نذر روژې منلې وي چې فلانې کارمې وشي؛ نو دومره روژې به نیسم، بیا هغه کار وشي، مگر هغه د ضعیف العمرې له وجې یادسختې گرمې له وجې هغه روژې ونه نیولی شي نو ددې په بدله کې په مسکینانو باندې ډوډۍ خوړلې شي؟

جواب: که د گرمې له وجې یې نه شي نیولی نو په یخني کې دې ونیسي، دهغه له پاره روژې نیول لازمي دي^{۱۴} او که بوداوالی داسې دی چې په یخني کې هم روژې نه شي نیولی نو دهرې روژې په بدله کې دې چا محتاج ته د صدقه فطر په مقدار کې غله یا قیمت ورکړي.^{۱۵}

۱ [وواجب وهو نوعان :معین كالنذر المعین وغير معین كالنذر المطلق الخ (الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۳۷۳ کتاب الصوم)۔

۲ [وفي الشرح :قوله متتابعاً افاد لزوم المتابع آن صرح به وكذا اذا نواه ما اذا لم يذكره ولم ينوه ان شاء تابع وان شاء فرق وهذا في المطلق اما صوم شهر بعينه او ايام بعينها فيلزمه التابع (شامی ج: ۲ ص: ۳۴۵، فصل في العوارض الميحه)

۳ [اوافسد غير صوم رمضان قضی فقط (الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۰۴) وايضاً : اوافسد صوم غير اداء رمضان بجماع او غيره لعدم هتك حرمة الشهر (مراقی الفلاح علی هامش الطحطاوی ص: ۳۷۰، کتاب الصوم)

۴ [اذا نذر شيئاً من القربات لزمه الوفاء به لقوله تعالى: وليوفوا نذورهم ، وقوله صلى الله عليه وسلم : من نذر ان يطيع الله فليطعه الخ (مراقی الفلاح علی هامش الطحطاوی ، باب ما يلزم الوفاء به ص: ۳۷۸) ولولم يقدر لشدة الزمان كالخرفله ان يفطر وينتظر الشتاء فيقضى كذا في فتح القدير (فتاوى هندية الباب السادس

في النذر ج ۱ ص ۲۰۹)۔

۵ [ولو آخر القضاء حتى صار شيخاً فانياً او كان النذر بصيام الابد [بقیه حاشیه په راروانه صفحه.

د مجبوري له وجې د نذر روژې پريښودل

سوال: مادڅه کار له پاره نذر منلی و، چې که زما فلانی کار وشو؛ نو شپږ روژې به نيسم، اوس زه هغه روژې نه شم نيولی، ځکه چې زه يوه نوکر پيشه اينجلی يم او د يردمحت کار کوم، لهذا تاسو ماته ووايئ چې ددې به څه کفاره وي؟

جواب: که بنده د بوداوالي له وجې بې وسه شي او دروژې د نيولو طاقت په کې پاتې نه شي؛ نو بيا د روژې فديه ورکولی شي، تاسو سره خوڅه داسې بې وسي نشته ددې وجې نه ستا په ذمه شپږ روژې نيول واجب دي، د دومره ورځو رخصتي واخله! ستاله پاره فديه ورکول کافي نه دي.^(۱)

د نذر روژې په بل چا نيول جائز نه دي

سوال: يو کس نذر وکړ چې که زما فلانی کار وشو؛ نو زه به پنځلس روژې نيسم، کله چې هغه کار وشو، هغه کس هغه روژې په خپل کور والو باندې تقسيموي، هر کله چې د نذر منلو په وخت کې هيچاته ددې ذکر کړې نه و، چې که کار وشو؛ نو ټول کور والو به روژې نيسو، تاسو د قرآن او حديث په رڼاکې دا وښايئ چې هغه داروژې په نورو باندې نيولی شي، که يوازې دی به يې نيسي؟ هر کله چې نور هم نيولو ته تيار دي.

جواب: داروژې به په خپله باندې نيسي^(۲)، په نورو باندې يې نه شي نيولی، ځکه چې لمونځ روژه خالص بدني عبادتونه دي او کومه وظيفه چې د کوم بدن له پاره تجويز کړل شي، دهغې نفع به خاص دهغې په کولو سره وي، بل باندې کولو سره به هغه خاص نفع هغه بدن ته حاصله نه شي، ددې وجې نه خالص بدني عبادتونه (مثلاً: روژه، لمونځ) کې نيابت جائز نه دی، يعنې د يوه ځای بل کس دا نه شي ادا کولی^(۳) او که يو کس ددې بدني عبادتونو له کولونه عاجز شي؛ نو ددې په بدله کې شريعت فديه تجويز کړې ده، يعنې د هر لمونځ او روژې په بدله کې دې د صدقه فطر برابر مقدار چا محتاج ته غله ورکړل شي (واضح دي وي چې د لمونځ نه

... بقيه د تير مخ].. فعجز لذلك او باشتغاله بالمعيشة لكون ضاعته شاقة فله ان يفطر ويطعم لكل يوم مسكيناً على ماتقدم..... الخ (الفتاوى العالمگیریة، الباب السادس في النذر: ج ۱: ص ۲۰۹، وكذا في الحاشية للطحطاوئى على الدر المختار: ج ۱: ص ۴۶۵، كتاب الصوم، طبع مكتبة رشيدية كونه).

۱ [تيره شوى حاشيه (ومن جامع عامداً في احد السبيلين او اكل او شرب.... الخ) او ورپسې حاشيه (اذا صام المظاهر شهرين متتابعين بالاهلة اجزاء.... الخ) او گوري].

۲ [اذا نذر شيئاً من القربات لزمه الوفاء به لقوله تعالى: وليوفوا نذورهم، ولقوله صلى الله عليه وسلم من نذر ان يطعم الله فليطعه (مراقى الفلاح، باب ما يلزمه الوفاء به ص: ۳۷۸).]

۳ [وان صام او صلى عنه الولي لا، لحديث النسائي لا يصوم احد عن احد ولا يصلى احد عن احد ولكن يطعم عنه وليه (الدر المختار مع الرد ج: ۲: ص ۴۲۵ فصل في العوارض المبيحة).]

د عاجز کيدو صورت يوازې مرگ سره کيدای شي او د روژې نه عاجز کيدل د بوډا والي له وجې نه هم کيدای شي او داسې بيمارۍ چې دهغې نه درغيدو اميد نه وي،^{۱۱}

د نذر روژې نه نيول گناه ده

سوال: زما يوه خور ده، چې د هنې د واده ډيره موده تيريدو سره هم څه اولاد نه و شوی، په دې وجه هغې نذر کړی و چې زه جوړه هم شم او زما اولاد هم وشي؛ نو زه به د هرې جمعې روژه نيسم، د الله پاک په مهرباني سره هغه جوړه هم شوه او اولاد يې هم وشو، اوس زما د خور درې زامن او دوه لوڼه دي، په کور کې د کارونو د ډير والي له وجې د جمعې د ورځې روژه نه شي نيولی، په دې وجه تاسو ته درخواست دی چې د دې منل شوي نذر څه آسانه کفاره چې زما خور هغه ادا کولو سره د گناه نه خلاصه شي، زما د خور مالي حالت هم کمزوری دی.

جواب: داسې کول نذر بالکل نه دی پکار چې هغه وروسته پوره کولی نه شي، د کور کارونه خو عذر نه دي چې د هغې د وجې نه روژه و نه نيول شي، په دې وجه د هغې په ذمه روژې نيول لازم دي، خو که داسې کمزورې شي چې د روژې نيولو طاقت يې نه وي؛ نو څنگه چې معذور انسان د رمضان د روژې فديه ورکوي، هغه دې هم فديه ورکوي، که د طاقت باوجود هغې د جمعې د ورځې روژې او نه نيولې نو د هغې قضاء د هغې په ذمه واجب ده، او د نه نيولو په وجه به يې چې کومه گناه وي د هغې له پاره دې د الله پاک نه معافي هم غواړي. [۲]

د جمعې ورځ د روژې له پاره خاص کول

سوال: يو صاحب زموږ ورور ته وويل چې رسول الله ﷺ به د جمعې په ورځ باندې نفلی روژه نه نيوله او منع يې فرمايله، ما ورسره بحث وکړ چې د عاشورې يا پنځلسم شعبان يا ايام بيض د قمری مياشتې په ديارلسم، څوارلسم او پنځلسم تاريخ باندې يا د عرفې روژه نيسي؛

۱ [وللشيخ الفاني العاجز عن الصوم الفطر ويفدي وجوباً، (قوله وللشيخ الفاني) وهو الذي كل يوم في نقص الي ان يموت..... واغمل ابيح له الفطر لأجل الحرج وعذره ليس بعرض الزوال حتي يصار الي القضاء فوجبت الفدية لكل يوم نصف صاع من بر..... كصدقة الفطر، بحر، وافاد القهستاني عن الكرماني ان المريض اذا تحقق اليأس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض. (حاشية الطحطاوي علي الدر المختار) ۱/ ۴۶۵ / طبع رشيديه كونه] -

۲ [اذا نذر ان يصوم كل خميس يأتي عليه فافطر خميساً واحداً فعليه قضاؤه كذا في المحيط ولو اخر القضاء حتي صار شيخاً فانياً أو كان النذر بصيام الابد فعجز لذلك أو باشتغاله بلمعيشة لكون صناعته شاقة فله ان يفطر ويطعم لكل يوم مسكيناً. (عالمگیری/ ۱/ ۲۰۹). ومتي قدر قضي لان استمرار العجز شرط الخلفية (قوله ومتي قدر) اي الفاني ومن في حكمه علي الصوم (قوله لان استمرار لعجز) اي الي الموت.... الخ. حاشية الطحطاوي علي الدر المختار ۱/ ۴۶۵ / طبع رشيديه كونه]

نو آیا چې جمعه راشي؛ نو روژه نه دي نیول پکار؟

جواب: دا صحیح ده چې د جمعې ورځ د روژې له پاره د خاص کولو نه منع راغلې ده، [۱] هم په دې وجه فقهاء کرامو د روژې له پاره د جمعې د ورځې مخصوص کولو ته مکروه ویلي دي، خو که د چا له پاره په نورو ورځو کې د مشغولتیا د وجې نه روژه نیول گران وي؛ نو د اختر نه پس شپږ روژې د جمعې په ورځ هم نیولی شي.

آیا د جمعة المبارک روژه نیول یوازې په رمضان کې جائز ده؟

سوال: د ځینو خلکو وینا ده چې په جمعة المبارک کې روژې یوازې په رمضان کې نیول جائز دي او په عامو حالاتو کې د جمعې په ورځ باندې روژه نیول جائز نه دي، ځکه چې جمعة المبارک د اختر ورځ ده، او د اختر په ورځ روژه نیول حرام دي، دا خبره صحیح ده یا غلطه؟

جواب: د جمعې په ورځ روژه نیول بغیر د کراهت نه جائز دي [۲] د جمعې د ورځې د اختر د ورځې کیدو دا معنا نه ده چې په دې باندې د اختر ټول احکام نافذ شو.

آیا یواځې د جمعې په ورځ روژه نیول صحیح دي؟

سوال: زما یو دوست چې په مذهب کې خاص معلومات لري، هغه دیوې مسئلې په باره کې ویلي و چې که موږ د جمعې په ورځ باندې روژه نیول وغواړو؛ نو ورسره یوه ورځ مخکې یا وروسته یعنې زیارت یا هفتې په ورځ باندې روژه نیول ضروري دي آیا دا خبره صحیح ده؟

جواب: په حدیث کې د جمعې ورځ دروژې له پاره خاص کولو څخه ممانعت راغلې دی [۳] ددې وجې نه صرف د جمعې دورځې روژه نیول پکار نه دي، البته که یې ونیسي؛ نو مخکې وروسته ترې روژې نیول ضروري نه دي.

خاص د جمعې په ورځ روژه نیول موجب فضیلت نه دی

سوال: نبی اکرم ﷺ یواځې د جمعې دورځې دروژې نه منع فرمایلي ده، مگر ماته په نورو ورځو کې فرصت نه ملایږي، ځکه چې په نورو ورځو کې زه د الله تعالی د کار له پاره ځم، نو

[۱] عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يصوم أحدكم يوم الجمعة إلا أن يصوم قبله يوم أو بعده. (سنن أبي داود/۱/۳۲۹). عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تختصوا ليلة الجمعة بقيام من بين الليالي ولا تختصوا يوم الجمعة بصيام من بين الأيام إلا أن يكون في صوم يصومه أحدكم. رواه مسلم (مشکوٰۃ/۱۷۹)

[۲] وصوم يوم الجمعة بانفراده مستحب عند العامة كالاثني والخميس. (البحر الرائق/۲/۲۷۸)

[۳] عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يصوم أحدكم يوم الجمعة إلا أن يصوم قبله أو يصوم بعده. (ترمذي/۱/۹۳/طبع دهلي). ومنها: تخصيص ليلة الجمعة دون غيرها وقد ورد النهي عن تخصيص يوم الجمعة بصيام وليلة بقيام. (حلي كبير/۴۳۳/تتمات من النوافل)۔

روژي سره کمزوري کيريم؛ نوزه يوازي د جمعې ورځ روژه نيولي شم؟
جواب: يواځې د جمعې روژه نيول مکروه دي، خو تاسو سره بله ورځ د نيولو گنجائش نشته
 نوڅه نقضان پکې شته، روژه نيسي، مگر خاص دا ورځ دې د فضيلت والا نه گڼل کيږي.^{١١}

د جمعة الوداع دروژو ثواب

سوال: درمضان المبارک داخري جمعې دروژي نيولو ثواب زيات ملاويږي يا د باقی ورځو په
 شان ثواب ملاويږي، ځکه چې په دغه ورځ د روژي نيولو په خاص طور سره اهتمام کيږي، په
 دغه ورځ په خصوصيت سره په ماشومانو باندې روژه نيول کيږي، ددې شرعي حيثيت څه دی؟
جواب: درمضان المبارک داخري جمعې دروژي خصوصي فضيلت ماته معلوم نه دی، کيدای
 شي چې په دې کې دا غلطه نظريه هم کار آمد وي چې داخري جمعې روژه د ټول عمر دروژو قائم
 مقام وي مگر د امحض جاهلانه تصور دی.^{١٢}

آيا د جمعة الوداع روژه نيولو سره تيرې روژې معاف کيږي؟

سوال: ځينې خلک وايي چې د جمعة الوداع روژه نيولو سره تيرې شوې ټولې روژې معاف
 کيږي، آيا دا صحيح ده؟

جواب: بالکل غلطه او دروغ دي، د پوره رمضان روژې نيولو سره هم تيرې روژې نه معاف
 کيږي بلكه دهغو قضا واجب ده^{١٣}، شيطان دا قسمه خيالات دخلکوپه زړونو کې ځکه پيدا کوي
 چې دوی په فرض پوره کولو کې کوتاهي وکړي، دې خلکو ته خودومره سوچ کول پکار دي چې
 صرف د جمعة الوداع روژې نيولو سره د ټول عمر روژې معاف کيږي؛ نو هر کال درمضان
 دروژو فرضيت خو... نعوذ بالله... يوه فضول شان خبره شوه.

د جمعة الوداع دروژي حکم هم د نورو روژو په شان دی

سوال: که يو کس د جمعة الوداع روژه ونيسي او سخت ناروغ شي او دهغه له پاره روژه ماتول
 ضروري شي نو هغه څه وکړي؟ آيا روژه ماته کړي؟ او که روژه ماته کړي؛ نو دهغې دکفارې له

١ [ايضاً، نیز وايضاً وفي الخاتمة ولا باس بصوم يوم الجمعة عند أبي حنيفة ومحمد لما زوي عن ابن عباس رضي
 الله عنهما انه كان يصومه ولا يفطره. وظاهر الاستشهاد بالاثار ان المراد بلا بأس الاستحباب... الخ.
 (شامي/٢/٣٧٥)۔

٢ [ولا ينبغي ان يتكلف لالتزام ما لم يكن في الصدر الأول: كل هذا التكليف لاقامة امر مكروه. (غنية المتلمي
 شرح منية المصلي/٤٣٣/ طبع سهيل اكيدي لاهور). وهو..... فرض وهو نوعان: معين كصوم رمضان اداء
 وغير معين كصومه قضائ. (الدر المختار/٢/٣٨٣/ طبع ايج ام سعيد)۔

٣ [المريض اذا خاف علي نفسه التلف او ذهاب عضو يفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة وامتداده فكذلك
 عندنا وعليه القضاء اذا افطر كذا في المحيط. (عالمگري/١/٢٠٧/ الباب الثاني في الاعذار التي تبغ الافطار)۔

پاره به څه كول وي؟ كه يو كس يوازې دگرمي له وجې قصداً روژه ماته كړي؛ نو دهغي كفاره به دنورو روژو څخه زياته وي؟ يادهغي برابرېه وي؟ صحيح صورت حال نه موخبر كړئ!

جواب: په داسې حالت كې چې روژه ماتول ضروري شي؛ نوروژه دې ماته كړي وروسته دې دهغي قضا ونيسي، دهغي هيڅ كفاره نشته، يوازې قضا واجب ده.^(١١)

كه يو كس قصداً درمضان المبارك روژه ماته كړي؛ نو په هغه باندې قضا او كفاره دواړه لازم دي.^(١٢) كفاره داده چې پرله پسې دوه مياشتې روژې ونيسي^(١٣) دجمعة الوداع دروژې هماغسې حكم دي څنگه چې دنورو ورځو د روژو دي.

درجب، شعبان او رمضان د روژو نيولو عهد كول

سوال: درجب، شعبان او رمضان درې واړو مياشتو روژې نيسم نو ماته د چا نه معلومه شوه چې دا روژې حرامې دي، اوس روژې خو نيسم خو په زړه كې مې ويره ده، او عهد مې كړی و چې درې مياشتې به نيسم، او اوريدلې مې دي چې زموږ خوږ نبي ﷺ به هم درې مياشتې روژې نيولې، الله پاك ماته دا طاقت راكړی دی چې زه درې مياشتې روژې ونيولې شم، د روژو د نيولو خاص وجه يو خو دا ده چې زه په هر حال كې ځان تهجد سره عادتوم، كه زه د درې مياشتو روژې ونيسم؛ نو د تهجد د لمانځه عادت به مې هم كلك شي، او دغه شان به مې بيا هميشه د تهجد د مانځه له پاره سترگې غړېږي، كه دا روژې نيولې كيداى شي، نو څومره گټه مخكې روژه بندول پكار دي، هسې خويي مونږ نيمه گټه مخكې بندوو.

جواب: كه تاسو د رجب، شعبان او د رمضان د روژو نذر كړی وي (كه چې ستاسو د عهد كړيو الفاظو نه معلومېږي، نو ستاسو په ذمه د دې دوه مياشتو مسلسل روژې نيول واجب دي).^(١٤) د رجب او شعبان د روژو په فضيلت كې هيڅ صحيح حديث نه دی راغلی.^(١٥) د شعبان

١ [وفي الظهيرية رضيع مبطن يخاف موته من هذا الدواء وزعم الاطباء ان الظئر اذا شربت دواء كذا برى الصغير وتماثل وتحتاج الظئر الي ان يتشرب ذالك فهاً في رمضان قيل لها ذالك اذا قال الاطباء الحذاق وكذلك الرجل اذا لدغته حية فافطر بشرب الدواء قالوا ان كان ذالك ينفعه فلا بأس به. (البحر الرائق/٢/٣٠٣/فصل في العوارض).

٢ [ومن جامع عامداً في احد السيلين او اكل او شرب.....فعليه القضاء والكفارة لان الجناية متكاملة..... الخ. (الجوهرة النيرة/١/١٤٣/كتاب الصوم/ طبع بمبئ).

٣ [والكفارة مثل كفارة الظهر).....وهي عتق رقبة، فان لم يجد فصيام شهرين متتابعين فان لم يجد فاطعام ستين مسكينا، لكل مسكين نصف صاع من بر او صاع من تمر.. الخ (البنية في شرح الهداية/٤/٣٠٨/ طبع حقانيه)

٤ [اذا قال الله علي صوم شهر لزمه ثلاثون يوماً وتعين الشهر اليه (عالمگري/١/٢٠٩/الباب السادس في النذر)

٥ [تفصيل دپاره اوگورئ: اللآلئ المصنوعة في الأحاديث الموضوعة. (٢/١١٤ تا ١١٧ طبع دارالفكر بيروت. ايضاً: تزيه الشريعة المرفوعة/٢/١٥١/ طبع دار الكتب العلمية/بيروت.

د پنځلسم تاريخ د روژې فضيلت راغلي دي، [۱] خو هغه روايت هم کمزوری دی، او د کوم مضمون چې تاسو حواله ورکړې ده په دې کې ليکل شوي اکثر روايات موضوع يا سخت ضعيف دي، د رجب او شعبان روژو سره که د خصوصي فضيلت اعتقاد و نه ساتل شي؛ نو د روژو د نيولو اجازت دی. خو په يو حديث کې دي چې د شعبان د نيماي نه وروسته روژه نه دي نيول پکار، [۲] (مشکا)

د دې حديث په بناء باندې بعض اهل علم د شعبان د نصف نه پس روژو نيولو ته مطلقاً ممنوع وييلي دي، او ځينو دا ممانعت په شفقت او مهرباني باندې محمول کړې دی، چې د رمضان المبارک له پاره يې طاقت په خپل حال وي [۳]

د رجب او د شعبان د روژو شرعي حيثيت

سوال: زه ستاسو کالم "ستاسو مسائل" هره جمعه مطالعه کوم د جمعې په ورځ (۸)، فروري باندې يو مسئله راغلي وه، د روژې فضيلت، دا داسې شروع کړل شوه: د رجب، شعبان او رمضان درې مياشتو روژې نيسم نو د چا نه معلومه شوه چې داسې روژې نيول حرام دي، نه خو تاسو دا وضاحت وکړ چې محترم رمضان المبارک سره يوځای ليکلو باندې غلطې کړې ده، ځکه چې د حرام لفظ خو ډيره لويه گناه ده، دهغه مياشتې له پاره چې دهغې فضيلت او زينت پخپله دهغې روژې دی، په هرحال کيدای شي چې د غلطې له وجې نه داسې ليکل شوې وي، زما اصل مسئله بله ده، تاسو په جواب کې ليکلي دي چې د رجب او شعبان په روژو کې هيڅ حديث نه دی راغلي، او د دې د فضيلت اعتقاد که و نه ساتل شي؛ نو د روژې نيولو اجازت دي، په (۱۸) جنوري په جنگ اخبار کې ستاسو د کالم سره سره د جناب اقبال احمد اخري قادري صاحب مضمون هم و، چې په هغه کې هغوی د مختلفو احاديثو په حوالې سره د رجب المرجب فضيلت بيان کړی و، خاص طور د روژې د نيولو، تاسوپه وضاحت سره جواب وليکئ چې زموږ په شان خلک چې يوازې د علماء کرامو مضامين لوستلو سره استفاده کوي، هغوی به ستاسوپه جواباتو سره په ذهني اضطراب کې اخته کيږي، ما روژې نيول خو پريښي دي، تاسو بلې جمعې ته جواب وليکئ چې څه صحيح دي او څه غلط؟

[۱] عن علي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان كانت ليلة النصف من شعبان فقوموا ليلها وصوموا يومها..... الخ. (مشکوٰۃ/ ۱۱۵/ ابن ماجه/ ۱۰۰/ باب ماجاء في صلاة التسييح/ طبع مير محمد کتب خانہ).

[۲] عن ابي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا انتصف شعبان فلا تصوموا. (مشکوٰۃ/ ۱/ ۱۷۴). وفي المرقاة شرح المشکوٰۃ: (فلا تصوموا) اي بلا انضمام شيء من النصف الاول..... وفي رواية: فلا يصام..... والنهي للتعريه رحمة علي الأمانة ان يضعفوا عن حق القيام بصيام رمضان علي وجه النشاط..... الخ. (مرقاة شرح مشکوٰۃ/ ۲/ ۵۰۵/ طبع بمبئي).

[۳] ايضاً.

جواب: د رمضان المبارک په روژو باندې خو هر مسلمان پوهیږي، د سائل مقصد د رمضان نه مخکې د رجب او د شعبان د روژو په باره کې پوښتنه کول و.

۲: تاسو چې کوم سوال اوچت کړی دی، که تاسو په غور سره لوستلې وې نو د هغې جواب زما په ذکر کړې مسئله کې مخکې راغلی و، ما لیکلي وو:

د کوم مضمون چې تاسو حواله ورکړې ده، په هغې کې لیکل شوي اکثر روایات ډیر سخت ضعیف دي. دا فقره راقم الحروف د هغو احادیثو د مفصل جانچ پر تال نه وروسته لیکلې وه. ستاسو دا خبره ډیره صحیح ده چې د اهل علم مختلف جوابات لوستلو سره ذهني اضطراب پیدا کیږي، د دې اضطراب حل دا دی چې تاسو ته د کوم عالم په تحقیق باندې اعتماد وی، هم د هغه مطابق دې عمل وکړل شي. د فضائلو په باب کې خلکو د ترغیب او ترهیب په غرض باندې ډیر روایات وضع کړي دي، د هغو نه ډیر دځینو بزرگانو په کتابونو کې هم نقل شوي دي، په اهل علم فرض ده چې یو ځیز رسول الله ﷺ ته په منسوب کولو کې د احتیاط نه کار واخلي، که یو روایت د ځانه جوړ شوی وي، یا سخت کمزوری وي، هغه دې ذکر نه کړل شي، ځکه چې د رسول الله ﷺ طرف ته داسې خبره منسوبول کومه چې رسول الله ﷺ نه وي فرمایلي، ډیره سخته گناه ده. [۱]

د رمضان د روژو قضاء د نهم لسم محرم د نفلي روژو سره یوځای نیول

سوال: آیا د رمضان د روژې قضاء د نهم اولسم محرم د نفلي روژو سره په یونیت باندې کیدای شي؟

جواب: د رمضان د قضاء نیت وکړی، دوه نیتونه جمع کول صحیح نه دي. [۲]

رسول الله ﷺ له وحې پرته د عاشورا روژه ولې ونیوه؟

سوال: محترم (مولوی صاحب) چونکې زه هم د مطالعې ډیر شوق لرم په دې وجه زما په ذهن کې څو سوالات پیدا شوي دي، چې د هغو جوابات ستاسو نه غواړم.

اول سوال: دا دی چې په قرآن کریم کې الله پاک فرمایي چې زما نبي زما د وحې نه پرته خبره نه

[۱] عن عبدالله بن عمرو رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: بلغوا عني ولو آية، وحدثوا عن بني اسرائيل ولا حرج، ومن كذب علي متعمداً فليتبوأ مقعده من النار. رواه البخاري. (مشکوٰۃ ۳۲/ کتاب العلم/ الفصل الاول).

[۲] ومتي نوى شئين مكلفين متساوين في الوكادة والفريضة ولا رجحان لاحدهما علي الآخر بطلا ومتي ترجح احدهما علي الآخر ثبت الرجح كذا في محيط السرخسي. واذا نوي قضاء بعض رمضان والتطوع يقع عن رمضان في قول ابي يوسف رحمه الله تعالى وهو رواية عن ابي حنيفة رحمه الله تعالى كذا في الذخيرة. (عالمگيري/ ۱/ ۱۹۶، ۱۹۷)

کوي، تاسو بيان کړئ چې رساله "يوم عاشورا د تاريخ په آينه کې" شائع کرده صديقي ترست کراچي په صفحه ۲ او ۳ باندې ليکل شوي دي چې: سيدنا ابن عباس رضي الله عنه فرمايي چې رسول الله ﷺ چې کله مدينې منورې ته تشریف راوړ؛ نو يهودو به د عاشورا د ورځې روژه نيوله، رسول الله ﷺ د هغوی نه تپوس وکړ چې: تاسو روژه ولې نيسئ؟ نو هغوی وويل چې زموږ له پاره ډيره د خوشحالي ورځ ده، سيدنا موسی عليه السلام او د هغوی قوم ته خلاصی ملاؤ شو، او فرعون غرق شوی و، نو سيدنا موسی عليه السلام د شکرانې روژه نيولې وه په دې وجه مونږ خلک هم روژه نيسو، نو په دې اوریدو باندې رسول الله ﷺ وفرمايل چې بيا خو مونږ ستاسو په نسبت د سيدنا موسی عليه السلام د قرب زيات مستحق يو. لهدا رسول الله ﷺ روژه نيول شروع کړل او نورو ته يې هم د روژې د نيولو حکم وکړ. زه تاسو نه تپوس کوم چې رسول الله ﷺ چې د هغه له پاره دنيا جوړه وه د سيدنا موسی عليه السلام د واقعي نه (الله پاک دې معافي وکړي) بې خبر و چې يهودو هغه خبر کړ او دويمه دا چې آيا په رسول الله ﷺ باندې هغه وخت وحی نازل شوې وه چې ته هم روژه ونيسه او نورو ته هم حکم وکړه، چې هر کله رسول الله ﷺ بغير د وحی نه خبرې نه کولې، قرآن گواه دی؛ نو بيا رسول الله ﷺ داسې ولې وکړل؟ تاسو بيان کړئ بلکه ثبوت راکړئ چې وحی راغلې وه او که نه وه نازل شوې نو رسول الله ﷺ دا واقعه د کوم ځای نه رانقل کړه؟ يا خو د قرآن کریم نه جواب راکړئ او يا د حديث قدسی نه، ستاسو به ډيره مهرباني وي.

جواب: په دې کې دوه اشکالات ذکر شوي دي، يو دا چې د سيدنا موسی عليه السلام د واقعي رسول الله ﷺ ته مخکې نه علم ولې نه و؟ ماته نه ده معلومه چې دا څه اشکال دی؟ په قرآن کریم کې دي: تاسو نه پوهيدلئ چې کتاب څه دی او ايمان څه دی؟ [۱] که د کتاب او ايمان تفصيلات د وحی نه مخکې نه معلوميدل څه عيب نه دي، نو د يوې تاريخي واقعي د خبر ورکولو نه مخکې نه معلوميدل ولې عيب شو؟ او که دا عيب دی؛ نو هغه ولې عيب نه دی؟

دویم اشکال دا دی چې بغير د وحی نه رسول الله ﷺ روژه څنگه شروع کړه؟ د دې جواب دا دی چې په قرآن کریم کې رسول الله ﷺ ته د مخکې انبياء کرامو عليهم السلام د امور خير د اقتداء حکم ورکړل شوی دی. [۲] تر هغه وخته پورې چې د الله پاک په وحی کولو سره د هغې نه منع نه وکړل شي، په دې وجه د رسول الله ﷺ د موسی عليه السلام په موافقت کې د عاشورا روژه اختيارول د هغه آيت کریمه د لاندې وو او د دې له پاره د نوې وحی ضرورت نه و، نه د دې د ثبوت پيش کولو حاجت، او که دا کار د الله پاک په نزد غوره نه وي، نو رسول الله ﷺ به يې د دې نه منع کړی و.

والله اعلم!

[۱] وکذالك او حينا اليک روحا من امرنا ما کنتم تدري ما الکتب ولا الايمان ولكن جعلته نورا هدي به من

ناء من عبدنا. (الشوري/۵۲)

[۲] اولئک الذین هدي الله فبهدهم القده. (الانعام/۹۰)

❖ د اعتكاف مسائل ❖

د اعتكاف مختلف مسائل

سوال: اعتكاف ولې كيږي؟ او طريقه يې څه ده؟

جواب: درمضان په آخري لسو ورځو کې په جومات کې اعتكاف كول ډير لوی عبادت دی. ام المومنين حضرت عائشه رضي الله عنها فرمايي چې حضور ﷺ به هر کال درمضان په آخري لسو ورځو کې اعتكاف کولو (بخاری و مسلم) ^(۱)

ددې وجې نه که الله تعالی توفيق ورکړي نو هر مسلمان ته ددې سنت د برکتونو نه فائده اوچتول پکار دي، جوماتونه د الله تعالی کورونه دي او د کریم مالک په درکې د سوال په شان کېناستل ډير لوی سعادت دی، دلته د اعتكاف څو مسائل ليکلي كيږي مزید مسائل د علماء کرامو نه معلوميدای شي.

۱.... درمضان المبارک د آخري عشرې اعتكاف كول سنت كفايه ده، كه دمحلې څه كسان داسنت ادا كړي؛ نو د جومات حق چې په محله والوباندې لارم دی به ادا شي او كه جومات خالي وي او هيڅ يو كس اعتكاف ونه كړي؛ نو ټول محلی والا به لائق عتاب وي، او د جومات د اعتكاف نه پرته پاتې كيدو وبال به پوره محله باندې وي. ^(۲)

۲.... په كوم جومات كې پنځه وخته د جمعې لمونځ ادا كيږي په هغه كې د اعتكاف له پاره كېناستل پكار دي او كه جومات داسې وي چې په هغه كې پنځه وخته د جمعې لمونځ نه ادا كيږي نو په هغې كې د پنځه وخته جمعې سره دمونځ كولواستظام كول په محله والوباندې لارم دی. ^(۳)

۱ [عن عائشة ان النبي صلى الله عليه وسلم كان يعتكف العشر الاواخر من رمضان حتي توفاه الله ثم اعتكف ازواجه من بعده. متفق عليه. (مشكوة/ ۱/ ۱۸۳/ باب الاعتكاف/ الفصل الاول/ طبع قديمي).]

۲ [وسنة مؤكدة في العشر الاخير من رمضان اي سنة كفاية كما في البرهان وغيره..... الخ. وفي الشرح: نظيرها اقامة التراويح بالجماعة فاذا قام بها البعض سقط الطلب عن الباقي..... الخ. (شامي/ ۲/ ۴۴۲/ باب الاعتكاف/ وايضا في الفتاوي الهندية/ كتاب الصوم/ الباب السابع في الاعتكاف/ ۱/ ۲۱۱/ طبع رشيدية/ كونه).]

۳ [هو... لث... ذكر ولوميزا في مسجد جماعة هو ماله امام ومؤذن ادبت فيه الخمس او لا وعن الامام اشتراط اداء الخمس فيه وصححه بعضهم..... الخ. (قوله في مسجد جماعة) انما شرط لقول حذيفة لا اعتكاف الا في مسجد جماعة... الخ. وينبغي ان لا يصح مسجد الحياض ومسجد قوارع الطريق وينبغي ان يصح في مصلي العيد والجنابة..... الخ. (حاشية الطحطاوي مع الدر المختار/ باب الاعتكاف/ ۱/ ۴۷۲، ۴۷۳/ وايضا هداية مع فتح القدير/ ۲/ ۱۰۹/ باب الاعتكاف/ وايضا في العالمگري/ ۱/ ۲۱۱/ كتاب الصوم/ الباب السابع في الاعتكاف)

۳..... ښځه دې په کور کې دلمونځ له پاره يوځای مقرر کړي او هلته دې په اعتکاف کې کېږي،
نوهغې ته به په جومات کې اعتکاف کې دناستې ثواب ملاوشي.^{۱۱}

۴..... په اعتکاف کې دقرآن پاک تلاوت، درود شريف، ذکر او تسبيح، ديني علم زده کول او
نورو ته ښودل، دانبياء کرام عليهم السلام، صحابه کرامو او بزرگانو دين حالات لوستل او
اوريدل خپل معمول جوړول پکار دي، بې ضرورته خبرونه دې ځان ساتي.^{۱۲}

۵..... اعتکاف کې بې ضرورته داعتكاف دځای نه ووتل جائز نه دي، گڼي اعتکاف به يې مات
شي^{۱۳}، واضحه دې وي چې داعتكاف دځای نه مراد پوره جومات دی په کوم کې اعتکاف
وکړل شي خاص ځای ترې مراد نه دی چې په جومات کې د اعتکاف د پاره خاص کيږي.

۶..... متياز او غسل جنابت له پاره د جومات نه بهر تگ جائز دی، همدغه شان که دکورنه څوک
دډوډۍ راوړلو واله نه وي؛ نو ډوډۍ خوړولو له پاره کورته تگ هم جائز دی.^{۱۴}

۷..... په کوم جومات کې چې اعتکاف کوي که هلته د جمعې لمونځ نه کيږي؛ نو د جمعې دلمونځ
له پاره جامع مسجد ته تلل هم درست دي، مگر په داسې وخت کې لاړ شي چې هلته تحية
المسجد او سنت وکړل شي او د جمعې دمانځه نه فارغ شي نو فوراً دخپل اعتکاف واله جومات
ته واپس راشي.^{۱۵}

۸..... که په هيره سره دخپل اعتکاف د جومات نه ووت؛ نو اعتکاف مات شو.^{۱۶}

۹..... په اعتکاف کې بې ضرورته په دنيای کار کې مشغوليدل مکروه تحریمي دي. مثلاً: بې
ضرورته خريد و فروخت کول، او که څوک غريب سړی دې چې په کور کې يې دخوراک څه نشته

۱ [والمرأة تعتكف في مسجد بيتها اذا اعتكفت في مسجد بيتها فتلك البقعة في حقها كمسجد الجماعة في حق الرجل لا تخرج منه الا لحاجة الانسان كذا في شرح المبسوط للامام السرخسي. (عالمگري/ ۱/ ۲۱۱/ کتاب الصوم/ الباب السابع في الاعتكاف. وايضاً حاشية الطحطاوي علي الدرالمختار/ ۱/ ۴۷۳/ باب الاعتكاف).]

۲ [ويلازم التلاوة والحديث والعلم وتدريسه وسير النبي صلى الله عليه وسلم والانبياء عليهم السلام واخبار الصالحين وكتابة امور الدين كذا في فتح القدير. (عالمگري/ ۱/ ۲۱۲. ايضاً فتح القدير/ ۲/ ۱۱۲).]

۳ [فلو خرج ولو ناسياً ساعة..... بلا عذر فسد..... الخ. (الدرالمختار مع الرد/ ۲/ ۴۴۷). وايضاً: ولو خرج من المسجد ساعة بغير عذر فسد اعتكافه عند أبي حنيفة لوجود المنافي. (هداية مع فتح القدير/ ۲/ ۱۱۰).]

۴ [وحرم عليه اي علي المعتكف..... الخروج الا لحاجة الانسان طبيعية كبول وغائط وغسل لواحتمل ولا يمكنه الاغتسال في المسجد. (الدرالمختار مع الرد/ ۲/ ۴۴۵/ باب الاعتكاف/ وايضاً حاشية طحطاوي علي الدرالمختار ۱/ ۴۷۴/ باب الاعتكاف/ طبع رشيدية).]

۵ [ويخرج للجمعة حين تزول الشمس..... يخرج في وقت يمكنه ان يأتي الجامع فيصلّي اربع ركعات قبل الاذان عند المنبر وبعد الجمعة يمكث بقدر ما يصلّي اربع ركعات اوستا علي حسب اختلافهم في سنة الجمعة كذا في الكافي. (عالمگري/ ۱/ ۲۱۲. وايضاً فتح القدير/ ۲/ ۱۱۰، حاشية لطحطاوي علي الدر/ ۱/ ۴۷۵).]

۶ [فلو خرج ولو ناسياً ساعة..... بلا عذر فسد..... الخ. (الدرالمختار مع الرد/ ۲/ ۴۴۷). وايضاً: ولو خرج من المسجد ساعة بغير عذر فسد اعتكافه عند أبي حنيفة لوجود المنافي. (هداية مع فتح القدير/ ۲/ ۱۱۰).]

نوهغه په اعتكاف کې هم اخیستل خرڅول كولی شي، مگر داخیستلو خرڅولو سامان جومات ته راوړل جائز نه دي.^{۱۱}

۱۰..... دااعتكاف په حالت کې بالكل چپ كېناستل درست نه دي. هو! كه ذكر او تلاوت كولو باندې سترې شي؛ نود آرام په نیت سره چپ كېناستل جائز دي.^{۱۲}

ځینې خلک دااعتكاف په حالت کې بالكل خبرې نه کوي، بلکې مخ سر راوڼغاري اودې چپ پاتې کیدو ته عبادت وايي داغلطه ده، دښو خبرو کولو اجازت شته، هو! بدې خبرې دې دخولې نه نه اباسي، همدغه شان بې ضرورته اوفضول خبرې دې نه کوي، بلکې په ذکر او عبادت او تلاوت کې دې خپل وخت تیروي، خلاصه داده چې چپ كېناستل عبادت نه دی.

۱۱..... درمضان المبارک لس ورځې اعتكاف پوره كول ضروري دي. چې دشلم تاريخ دلمر پريوتلونه مخکې جومات ته دې اعتكاف په نیت سره داخل شي ځکه چې دشلم تاريخ لمر پريوتو سره آخري عشره شروع شي، که دلمر پريوتلونه وروسته يې يوڅولمخې هم اعتكاف دنیت نه بغيرتيرې شوې نواعتكاف به مسنون نه وي.^{۱۳}

۱۲..... دااعتكاف له پاره روژه شرط ده، پس كه خداى مه كړه دچاروژه ماته شوه، نواعتكاف مسنون يې مات شو.^{۱۴}

۱۳..... دمعتكف دچا بيمار پرسی (عيادت) له پاره دجومات نه وتل درست نه دي.^{۱۵} هو! كه دخپل څه ضرورت له پاره دجومات نه وتلې و اوپه تلوتلو کې يې بيمار پرسی هم وکړه؛ نو صحيح ده مگر هلته دې ايسار يې نه.^{۱۶}

۱ [وخص المعتكف..... عقد احتاج اليه لنفسه او عياله فلو لتجارة كره كبيع..... فلو خرج لاجلها فسد لعدم الضرورة وكره اي تحريماً..... احضار مبيع فيه كما كره فيه مبيعة غير المعتكف..... الخ. (الدر المختار مع الرد/ ۲/ ۴۴۸، ۴۴۹/ باب الاعتكاف، وايضاً حاشية طحطاوي علي الدر/ ۱/ ۴۷۶/ طبع رشيدية).
۲ [قال ولا يتكلم الا بخير ويكره له الصمت لان صوم الصمت ليس بقربة في شريعتنا لكنه يحتاج ما يكون ماثماً (قوله ويكره له الصمت) اي الصمت بالكلية تعبداً فانه ليس في شريعتنا..... الخ. (فتح القدير مع الهداية/ ۲/ ۱۱۲، وايضاً (فتاوي شامي/ ۲/ ۴۴۹/ باب الاعتكاف).
۳ [واعلم ان الليالي تابعة للايام اي كل ليلة تتبع اليوم الذي بعدها..... فعلي هذا اذا ذكر المني او المجموع يدخل المسجد قبل الغروب، ويخرج بعد الغروب من آخر يوم. (شامي/ ۲/ ۴۵۲/ باب الاعتكاف).
۴ [(واما شروطه)..... ومنها الصوم وهو شرط الواجب منه رواية واحدة. (فتاوي عالمگیری/ الباب السابع في الاعتكاف/ ۱/ ۲۱۱/ طبع رشيدية كوله).
۵ [عنها اي عائشة قالت: السنة علي المعتكف ان لا يعود مريضاً. (مشكوة/ ۱/ ۱۸۳). وايضاً ولا يخرج لعيادة المريض كذا في البحر الرائق. (عالمگیری/ باب الاعتكاف واما مفسداته/ ۱/ ۲۱۲).
۶ [لو خرج لحاجة الانسان ثم ذهب لعيادة المريض او لصلاة الجنائز من غير ان يكون لذلك قصد فانه جائز..... الخ. (البحر الرائق/ ۲/ ۳۲۶/ باب الاعتكاف/ طبع بيروت).

۱۴..... درمضان المبارک آخري عشرې اعتکاف کول خوسنت دی، هسې مستحب دادی چې بنده جومات ته لاړشي نوچې څومره وخت پورې په جومات کې وي؛ نو دا اعتکاف نیت دې وکړي.^(۱)

۱۵..... دا اعتکاف نیت په زړه کې کول کافي دی خوکه په ژبې سره یې هم ووايي نو بهتره ده.^(۲)

دا اعتکاف درې قسمه دی او د نیت الفاظ په ژبې ویل ضروري نه دی

سوال: اوس درمضان میاشت ده، زه به آخري لس ورځې په اعتکاف کې کېښم، پوښتنه داده چې: ۱: دا اعتکاف نیت څنگه کول پکار دي؟ ۲: دا اعتکاف څو قسمونه وي؟ ۳: که دا اعتکاف نیت وکړي او جومات ته لاړشي او که د متيازو ضرورت وي نو د حاجت پوره کیدونه پس دوباره نیت کول پکار دي یا نه؟

جواب: ۱: دا اعتکاف نیت دادی چې بنده دا اعتکاف په نیت سره جومات ته داخل شي، او که په ژبې سره هم ووايي مثلاً: زه دلسو ورځو د اعتکاف نیت کوم نو بهتره ده. ۲: درمضان المبارک داخري عشرې اعتکاف کول سنت دي، د باقی ورځو اعتکاف نفل دی، او که د څو ورځو د اعتکاف نذر یې کړی و؛ نو هغه اعتکاف واجب دی. نو د اعتکاف درې قسمونه دي: واجب، سنت او نفل.^(۳)

۳: که درمضان المبارک داخري لسو ورځو اعتکاف یې کړی وي؛ نو یو ځل نیت کول کافي دي او دخپل ضروري حاجات نه فارغ شي او جومات ته راشي؛ نو دوباره نیت کول ضروري نه دي.

د آخري عشرې نه پرته اعتکاف مستحب دي

سوال: رمضان مبارک کې دا اعتکاف له پاره آخري عشره خاص ده، آیا دلسم رمضان هم اعتکاف کیدای شي، حضور ﷺ غالباً په لسم هجري کې دلسم رمضان نه اعتکاف کړی و. **جواب:** درمضان المبارک د آخري عشرې اعتکاف کول سنت موکده علی الکفایه دي.^(۴) او

۱ [وسنة مؤكدة في العشر الاخير من رمضان.....واقوله نفلا ساعة من ليل او نهار عند محمد وهو ظاهر الرواية. (الدر المختار مع الرد/ ۲/ ۴۴۲، ۴۴۳/ باب الاعتكاف/ طبع سعيد).]

۲ [والنية معرفته بقلبه ان يصوم.....والسنة ان يتلفظ بها كذا في النهر الفائق. (عالمگیری/ ۱/ ۱۹۵).]

۳ [وينقسم الي واجب وهو المنذور تنجزاً او تعليقاً والي سنة مؤكدة وهو في العشر الاخير من رمضان والي مستحب وهو ما سواهما هكذا في فتح القدير. (عالمگیری/ ۱/ ۲۱۱/ كتاب الصوم/ الباب السابع في الاعتكاف).]

۴ [وسنة مؤكدة في العشر الاخير من رمضان اي سنة كفاية كما في البرهان وغيره لاقتراحا بعدم الانكار علي من لم يفعله من الصحابة، (قوله اي سنة كفاية) اذا قام بها البعض ولو فرد اسقطت عن الباقي ولم يتركه صلي الله عليه وسلم الا لعذر. (حاشية الطحطاوي مع الدر المختار/ باب الاعتكاف/ ۱/ ۴۷۳، وايضاً في الشامية/ ۲/ ۴۴۲/ والهندية/ ۱/ ۲۱۱/ كتاب الصوم/ الباب السابع في الاعتكاف/ طبع رشيديه).]

حضور ﷺ ددې فضائل بيان كړي دي^{۱۱} البته كه يو كس د ټول رمضان المبارك اعتكاف وكړي؛ نو دا اعتكاف مستحب دی،^{۱۲} بلكې په غير رمضان كې هم دروژې سره نفلي اعتكاف كيداى شي^{۱۳} حضور ﷺ په نهمه هجري كې داخري عشرې اعتكاف نه وكړى، لهخدي وجې يې په لسمه هجري كې د شلوور خواعتكاف وكړ^{۱۴}.

اعتكاف له پاره هر مسلمان كېناستى شي

سوال: دا اعتكاف له پاره هر كس په جومات كې كېناستى شي يا يوازې بزرگ؟
جواب: اعتكاف ته هر مسلمان كېناستى شي^{۱۵} خو كه نيك او عبادت گزار خلك اعتكاف وكړي نو دا اعتكاف حق زيات ادا كېږي.

د كوم عمر خلكوله اعتكاف كول پكار دي؟

سوال: عام تاثر د دې چې پوخ عمري او بوډاگانو كېناستل پكار دي په دې خيال كې تركوم حده پورې صداقت دی؟
جواب: اعتكاف ته بوډاگان او ځوانان دواړه كېناستلى شي، چونكې بوډاگانوته د عبادت ضرورت زيات محسوسېږي، ددې وجې نه مشران ددې زيات اهتمام كوي او كول يې هم پكار دي.^{۱۶}

۱ [وعن ابن عباس رضى الله عنهما ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال في المعتكف هو يعتكف الذنوب ويجزي له من الحسنات كعامل الحسنات كلها. رواه ابن ماجة. (مشكوة/ باب الاعتكاف/ ۱/ ۱۸۳/ الفصل الاول/ طبع قديمي)

۲ [الحق ان يقال: الاعتكاف ينقسم الي واجب..... والي مستحب وهو ماسواهما..... الخ. (فتح القدير/ باب الاعتكاف/ ۱۰۶/ ۲)، وايضاً في الهندية/ باب الاعتكاف/ ۲۱۱/ ۱). وايضاً ومستحب في غيره من الأزمنة (قوله في غيره) اي غير المذكور من الواجب والمسنون. (حاشية طحطاوي مع الدر المختار/ ۱/ ۴۷۳).
 ۳ [قال رحمه الله: الاعتكاف مستحب يعني في سائر الزمان..... وهو اللبث في المسجد..... مع الصوم ونية الاعتكاف واما الصوم فشرط والصوم شرط لصحة الواجب رواية واحدة لصحة التطوع فيما روي الحسن عن ابي حنيفة لقوله عليه السلام لا اعتكاف الا بصوم فعلي هذه الرواية لا يكون اقل من يوم. (الجوهرة النيرة/ باب الاعتكاف/ ۱/ ۱۴۹، ۱۵۰).]

۴ [عن انس رضى الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم يعتكف في العشر الأواخر من رمضان فلم يعتكف عاماً فلما كان العام المقبل اعتكف عشرين. رواه الترمذي (مشكوة/ ۱۸۳/ باب الاعتكاف/ الفصل الاول/ طبع قديمي)

۵ [وشرعا اللبث في المسجد مع لئته فالركن هو اللبث والكون في المسجد والنية..... ومنها الاسلام والعقل..... واما البلوغ فليس بشرط حتي يصح اعتكاف الصبي العاقل..... الخ. (البحر الرائق/ ۲/ ۳۲۲).]

۶ [ايضاً].

معتكف د تقرير له پاره بل مسجد ته تلل

سوال: آیا معتكف د يو مسجد نه بل مسجد ته د تقرير له پاره تللی شي، حال دا چې هغه په خپل دليل کې وايي چې دا تقرير کول د اعتكاف نه افضل دي؟

جواب: که خپل مسجد پرېږدي او بل مسجد ته لاړ شي؛ نو اعتكاف به يې ختم شي. [۱]

که معتكف بنځه د مجبوري له وجې په نهمه

ورځ پاڅي؛ نو قضاء به څنګه راوړي؟

سوال: زما مور د نن نه څلور پنځه کاله مخکې په خپل کور کې په اعتكاف کې ناسته وه، د

مجبوري له وجې په نهمه ورځ پاڅیده، د هغې قضاء به څنګه کوي؟

جواب: د قضاء کولو ضرورت نشته، که کول يې غواړي؛ نو د روژې سره دې د يوې شپې او ورځې اعتكاف وکړي. [۲]

د اعتكاف په دوران د بنځو د حيض ورځې شروع کېدل

سوال: که د اعتكاف په دوران کې د بنځو خاصې (دحيض) ورځې شروع شي؛ نو په دې صورت کې هغوی ته څه کول پکار دي؟

جواب: اعتكاف به يې ختم شي، ی بهر دې راشي. [۳]

واده او ناواده دواړه قسمه بنځې اعتكاف ته کیناستلی شي

سوال: آیا واده کړې زنانه اعتكاف کې کیناستلی شي؟

جواب: واده کړې بنځه د خپل خاوند په اجازه اعتكاف ته کیناستلی شي. [۴]

[۱] فلو خرج ساعة بلا عذر فسد. (الدرا المختار مع الرد المختار / ۴۴۷/۱). وايضا: ولا يخرج الكمعتكف من المسجد الا لحاجة لازمة شرعية كالجمعة او لحاجة طبيعية كالبول والغائط..... ولا يعود مريضاً ولا يشهد جنازة فلو خرج المعتكف عن المسجد بغير عذر ساعة بطل اعتكافه في قول أبي حنيفة. (فتاوي قاضي خان علي هامش الهندية/باب الاعتكاف/۲۲۱/۱، ۲۲۲). واما مفسداته: فمنها الخروج من المسجد، فلا يخرج المعتكف من معتكفه ليلاً ونهاراً الا بعذر وان خرج من غير عذر ساعة فسد اعتكافه. (فتاوي عالمگیری/باب الاعتكاف/۲۱۲/۱)

[۲] واذا فسد الاعتكاف الواجب وجب قضاؤه فان كان اعتكاف شهر بعينه اذا افطر يوماً يقضي ذلك اليوم. (فتاوي عالمگیری/۲۱۳/۱/الباب السابع في الاعتكاف/طبع رشيدية).

[۳] واما شروطه..... الخ. منها الاسلام والعقل والطهارة من الجنابة والحيض والنفاس. (عالمگیری/۲۱۱/۱)

[۴] ليصح من المرأة والعبد ياذن المولي والزواج ان كان لها زوج. (عالمگیری/۲۱۱/۱/طبع رشيدية).

سوال: آيا ناواده ښځه په اعتكاف كې كيناستلى شي؟

جواب: ناواده كړې زنانه د خپل مور پلار په اجازه اعتكاف ته كيناستلى شي.

سوال: د پورته دواړه قسم ښځو اعتكاف كې د كيناستلو څه طريقې دي؟

جواب: صرف يوه طريقه ده چې د خپل كور څه برخه د خپل اعتكاف له پاره تجويز كړي، او له ضرورت پرته دهغه ځاى څخه ونه وځي. [۱]

سوال: آيا دا پورته دواړه قسم ښځې په خپل كور كې اعتكاف ته كيناستلى شي؟

جواب: ښځه به په كور كې اعتكاف ته كيني. [۲]

آيا سړى په كور كې اعتكاف ته كيناستلى شي؟

سوال: آيا نارينه حضرات د مسجد په ځاى كور كې اعتكاف ته كيناستلى شي؟

جواب: د سړيو له پاره په كور كې اعتكاف جائز نه دى. [۳]

د ښځو اعتكاف هم جائز دى

سوال: زه د زړه په صدق سره دا غواړم چې په رمضان كې په اعتكاف كې كېښم مهرباني وكړئ او د ښځو د اعتكاف شرطونه او طريقې نه مو خبر كړئ.

جواب: ښځې هم اعتكاف كولى شي، ددې طريقه داده چې په كور كې په كوم ځاى كې لمونځ كوي، په هغه ځاى كې ياپه بل مناسب ځاى وي؛ نو هغه دې مخصوص كړي او د لسو ورځو سنت اعتكاف نيت دې وكړي او په عبادت كې دې مشغوله شي، د شرعي حاجت نه پرته دې دهغه ځاى څخه نه راپاڅي. [۴]، كه دا اعتكاف په دوران كې د ښځې خاص ورځې شروع شي؛ نو اعتكاف به يې ختم شى ځكه چې په اعتكاف كې روژه شرط ده. [۵]

[۱] والمرأة تعتكف في مسجد بيتها اذا اعتكفت في مسجد بيتها فتلك البقعة في حقها كمسجد الجماعة في حق الرجل لا تخرج منه الا حاجة الانسان. (عالمگيري/ ۱/ ۲۱۱/ الباب السابع في الاعتكاف).

[۲] ولو لم يكن في بيتها مسجد تجعل موضعاً منه مسجداً فتعتكف فيه. (عالمگيري/ ۱/ ۲۱۱).

[۳] واما شروطه..... منها مسجد الجماعة فيصح في كل مسجد له اذان واقامة هو الصحيح كذا في الخلاصة. (عالمگيري/ ۱/ ۲۱۱). ومقتضاه انه يندب للرجل ايضاً..... اما الفريضة والاعتكاف فهو في المسجد كما لا يخفى. (ردالمحتار/ كتاب الصوم/ باب الاعتكاف/ ۲/ ۴۴۱).

[۴] والمرأة تعتكف في مسجد بيتها اذا اعتكفت في مسجد بيتها فتلك البقعة في حقها كمسجد الجماعة في حق الرجل لا تخرج منه الا حاجة الانسان كذا في شرح المبسوط للامام السرخسي. (فتاوي عالمگيري/ ۱/ ۲۱۱/ الباب السابع في الاعتكاف، وايضاً حاشية الطحطاوي علي الدرالمختار/ ۱/ ۴۷۳)۔

[۵] واذا فسد الاعتكاف الواجب وجب قضاءه..... سواء الفسده بصنعه..... او بغير صنعه كالحيض..... الخ. (عالمگيري/ ۱/ ۲۱۳/ الباب السابع في الاعتكاف)۔

کوم جومات کې چې د جمعې لمونځ نه کېږي هلته هم اعتکاف جائز دی

سوال: په کوم جومات کې چې د جمعې لمونځ نه ادا کېږي هلته اعتکاف کېدای شي او که نه؟
جواب: په جامع مسجد کې اعتکاف کول بهتر دي، چې د جمعې د لمونځ له پاره بهر تلل نه وي^(۱)، که په دویم جومات کې اعتکاف وکړي؛ نو جامع مسجد ته دومره مخکې لاړ شي چې د خطبې نه مخکې تحية المسجد اوسنت وکړل شي، او د جمعې نه فارغ شي نو فوراً دې دخپل اعتکاف والا جومات ته راشي، په جامع مسجد کې دې زیات نه ایسار یږي، خو که هلته زیات ایسار شو نوهم ورسره اعتکاف نه فاسد یږي^(۲).

قرآن شریف نه مکمل کولو والا هم اعتکاف کولی شي

سوال: یوکس چا چې د قرآن پاک ختم مکمل کړی نه دی، یو خوشپارې یې ویلي دي او پرېنښې یې دي دڅه مجبوري دوجې نه، آیا هغه کس په اعتکاف کې کېناستی شي؟
جواب: ضرور کېناستی شي، او هغه ته قرآن پاک هم مکمل کول پکار دي، په اعتکاف کې به ورته ددې موقعه هم ملاوشي.

په یو جومات کې چې څومره کسان وغواړي اعتکاف کولی شي

سوال: آیا په یو جومات کې یو اعتکاف کېدای شي، یا دیونه زیات هم؟
جواب: په یو جومات کې چې څومره کسان وغواړي اعتکاف ته دې کېني که ټول محلي والا وغواړي نوهم کېناستی شي.

معتکف په پوره جومات کې کېناستی او ځملاستی شي

سوال: دا اعتکاف په حالت کې په کوم خاص ځای چېرته چې په کونج کې پرده لگول شوې وي کېناستل پکار دي، ایا د شپې یا ورځې که دهله نه راووخې؛ نو د جومات د پکې لاندې

۱ [والاعتکاف في المسجد الحرام الفضل..... ثم المسجد الجامع. (فتاوي قاضي خان علي هامش الهندية، فصل في الاعتکاف/ ۲۲۱/ ۱/ وايضا: رد المحتار/ ۴۱۱/ ۲/ باب الاعتکاف/ طبع ايج ايم سعيد).
۲ [ولا يخرج المعتکف من المسجد الا لحاجة لازمة شرعية كالجمعة..... ويأتي الجمعة حين تزول الشمس فيصلي قبلها اربعاً وبعدها اربعاً او ستاً ولا يمكث اكثر من ذلك اما بعدها اربعاً او ستاً لان الآثار قد اختلفت بالسنة بعد الجمعة فكان هذا مبلغ سننها وقال ابو الحسن الكرخي رحمه الله تعالى ويأتي الجمعة في مقدار ما يصلي.... ورکعتان تحية المسجد وعن محمد رحمه الله تعالى اذا كان منزله بعيداً من الجامع.... وان قام في المسجد الجامع يوماً وليلة لا تفسد اعتکافه ويكره ذلك (فتاوي قاضي خان علي الهندية/ ۲۲۱/ ۱، ۲۲۲/ طبع رشيديه)

څملاستی شي يانه؟ معتكف څه ته وايي هغه خاص ځوټ ته په كومه كې چې ناسته كيږي پاپوره جومات ته معتكف ويل كيږي؟ دڅينې عالمانونه مواوريدلي دي چې داعتكاف په دوران كې بغير ضرورت نه دگرمې لرې كولوله پاره غسل كول هم درست نه دي، ايا داصحيح دي؟ او كه دمجبوري په حالت كې دجومات نه ووځي اوچاكس سره په خبروشي؛ نو آيا په داسې حالت كې به اعتكاف مات شي يانه؟

جواب: په جومات كې خاص ځای كوم چې دناستې له پاره مخصوص شوی په هغه كې ناسته څه ضروري نه ده، بلكې په پوره جومات كې دشيپې ياورځې چېرته چې كېناستل اوويده كيدای شي، ديځ والي حاصلولوله پاره دغسل په نيت سره دجومات نه وتل جائز نه دي^{۱۱} البته ددې گنجائش شته چې كه چېرته داستنجا وغيره تقاضې له پاره دجومات نه بهرلاړشي نو داودس په ځای دې په بدن باندې دوه څلورلوتي اوبه هم واچوي، معتكف دضروري تقاضو نه پرته د جومات نه وتل پكار نه دي^{۱۲} بغير ضرورت نه كه يوساعت هم دجومات نه بهرپاتې شو: نو د امام صاحب رحمته الله عليه په نزداعتكاف به يې مات شي اودصاحبينوپه نزدنه ماتيږي، دحضرت امام صاحب رحمته الله عليه په قول كې احتياط دی اودصاحبينوپه قول كې وسعت او گنجائش دی^{۱۳}.

داعتكاف له پاره څاډرونه لگول ضروري نه دي

سوال: ايا اعتكاف كې ناستې له پاره د څاډرونو حجره شان چې جوړول ضروري دي يادهغي نه بغيرهم اعتكاف كيږي؟

جواب: څاډرونه دمعتكف دتنباهي او آرام وغيره له پاره لگول كيږي گني اعتكاف ددې نه پرته هم كيدای شي^{۱۴}.

- ۱ [باب الاعتكاف.....فهوالبث في المسجد مع نية الاعتكاف كذا في النهاية. (الفتاوي الهندية/۱/۲۱۱/ طبع رشيديه، وايضا: اللباب في شرح الكتاب، باب الاعتكاف/۱/۱۶۲/ طبع قديمي كتب خانه)۔
- ۲ [(وحرّم عليه) اي علي المعتكف اعتكافاً واجباً.....الخروج الا لحاجة الانسان كبول وغائط وغسل لو احتلم ولايمكنه الاغتسال في المسجد كذا في النهر. (قوله الا لحاجة الانسان) ولايمكث بعد فراغه من الطهور.....وليس كالمكث بعد ما لوخرج لها ثم ذهب لعيادة المريض او صلاة جنازة من غير ان يكون خرج لذلك قصداً فانه جائز كما في البحر عن البدائع. (الدرالمختار مع الردالمختار/۲/۴۵۵/باب الاعتكاف، وايضا في الحاشية الطحطاوي علي الدرالمختار/باب الاعتكاف/۱/۴۷۴، ۴۷۵/ طبع رشيديه كوئته)۔
- ۳ [فان خرج ساعة بلا عذر فسد لوجود المنا في اطلقه فشمّل القليل والكثير وهذا عند ابي حنيفة وقالوا لايفسد الا باكثر من نصف يوم وهو الاستحسان لان في القليل ضرورة كذا في الهداية. (البحر الرائق/۲/۳۲۶/باب الاعتكاف، وايضا في الحاشية الطحطاوي علي الدر/باب الاعتكاف/طبع رشيديه)
- ۴ [عن عائشة قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا اراد ان يعتكف اي اذا نوي من اول الليل ان يعتكف وبات في المسجد صلى الفجر ثم دخل في معتكفه.....وتاولوا الحديث بانه صلى الله عليه وسلم دخل المعتكف وانقطع وتحلي بنفسه فانه كان في المسجد يتحلي عن الناس....[بقية حاشيه په راروانه صفحه.

د اعتكاف په دوران کې خبرې كول

سوال: د اعتكاف په دوران کې خبرې كول سهي دي او كه نه؟ كه سهي وي نو د خبرو نوعيت ونښي!

جواب: اعتكاف کې ديني او د ضرورت په اندازه دنيوي خبرې كول سهي دي.^[۱]

د اعتكاف په دوران کې مطالعه كول

سوال: د اعتكاف په دوران کې د تلاوت كلام پاك نه پرته د سيرت او فقه سره متعلق د كتابونو مطالعه كيدلى شي؟

جواب: د ټولو ديني علومو مطالعه كيداى شي.^[۲]

د اعتكاف په دوران کې قوالي اوريدل

تلويزون كتل او دفتري كار كول

سوال: مسئله داده چې زمونږ د خلكو جومات كوم چې په مهربان شوگر ملز تېنډواله يارضلع حيدرآباد كې واقع دى په دې جومات كې هر كال په رمضان المبارك كې زمونږ د مل ريزيدنټ ډائريكتېر صاحب (چې ظاهري طور سره ډير ديندار سړى دى) اعتكاف ته كېښي، خو دهغوى د اعتكاف طريقه داده چې په كوم گوټ كې كېښى هلته گاوتكيوسره قالين او ټيليفون هم لگوي، چې د اعتكاف دمكمل كيدو پورې هلته پروت وي او موصوف د اعتكاف په دوران كې د ټيليفون په ذريعه تمام كاروبار او دمل معاملات كنترول كوي. ددې نه علاوه تمام دفتري كاروايي فائلونه وغيره جومات ته راوغواړي او په هغې باندې نوټ وغيره ليكي، ددې نه علاوه موصوف ټيپ ريکارډ راووغواړي او په جومات كې پرې قوالي وغيره اوري، هركله چې په قواليانو كې سازونه وغيره هم شامل وي آيا په جومات كې ددې اجازت شته، چې قوالى واوريدل شي؟ ددې نه علاوه موصوف جومات ته تلويزون سيټ هم راووغواړي چې په هغې ټيلى كاسټ كيدونكې تمام ديني پروگرامونه په ډير شوق او ذوق سره گوري. اوزموږ ددې موصوف

... بقيه د تير مخ].. في موضع يستتر به عن اعين الناس كما ورد انه اتخذ في المسجد حجرة من حصير. (مرقاة المفاتيح/ ۵۷۰/ ۲/ باب الاعتكاف/ الفصل الثاني)۔

۱ [لا يتكلم الا بخير..... واما التكلم بغير خير فانه يكره لغيره المعتكف فما ظنك للمعتكف اه. و ظاهره ان المراد بالخير هنا مالا اثم فيه فيشمل المباح..... الخ. (البحر الرائق/ ۳۲۷/ ۲/ باب الاعتكاف). ولا بأس ان يتحدث بما لا اثم فيه كذا في شرح الطحاوي. (فتاوي عالمگيري/ ۲۱۲/ ۱/ الباب السابع في الاعتكاف)۔

۲ [التلاوة والحديث والعلم وتدريسه وسير النبي صلى الله عليه وسلم والأنبياء عليهم السلام واخبار الصالحين وكتابة امور الدين كذا في فتح القدير. (عالمگيري/ ۲۱۲/ ۱/ الباب السابع في الاعتكاف).]

سره ټول نوکران هم په خدمت کې موجود وي. زموږ د کالونۍ ډیرمونځ گزارد موصوف ددې حرکتونو د وجې نه جومات ته مانځه له پاره هم نه راځي، ایا ددې لمونځ گزارو د افعول صحیح دی؟

جواب: د اعتکاف اصل روح دادې چې دومره ورځې خاص د الله تعالی له پاره تیرې کړي. او ترخپل وس پورې تمام دنیاو یکارونه بند کړل شي، بیا هم د کومو کارونه نه بغیر چې گزاره گرانه وي دهغو کول جائز دي، خو جومات ته د دومره ورځوله پاره د فتر جوړول بې ځایه خبره ده^{۱۱}. اوبه جومات کې د گانو بجانو آلات تلویزون وغیره کتل حرام دي چې نیکي برباد او گناه لارم په شان دی، ستاسو ډاکټر صاحب ته پکار دي چې اعتکاف کوي نو شاهانه نه بلکې فقیرانه دې کوي. او د محرماتو نه دې ځان ساتي. ګني د اعتکاف دهغه له پاره هیڅ فرض نه دی، دخدای کور دې معاف کړي، ددې تقدس دې نه پایمالوي.

معتکف د جومات په کونج کې کېناستل

اویوازې دسستی لرې کولوله پاره غسل کول

سوال: ایا د اعتکاف په حالت کې معتکف (صرف دسستی او بدن د دروندوالي لرې کولو له پاره د جومات په کونج د پاکي په حالت کې غسل کولی شي؟ او ایا ددې سره سنت اعتکاف ماتېږي؟ هرکله چې دا غسل د جومات په حدودو کې دننه وي او ایا دې د سره د جومات بې ادبي خونه کیږي؟

جواب: د غسل او اودس له پاره جومات ملوث کول جائز نه دي، که صحن پوخ وي او د هغه ځای نه اوبه بهر ته وځي؛ نو گنجائش شته، چې په کونج کې کېني او غسل وکړي او بیا ځای صفا کړي^{۱۲}.

آیا په اعتکاف کې غسل کولی شو؟

سوال: په اعتکاف کې د غسل په باره کې څه احکامات دي؟ مهرباني وکړئ ټول معلومات په ثبوت سره واضح کړئ د کتابونو حوالې هم ضرور ورکړئ!

۱ [واما محاسنه فظاهرة] فان فيه تسليم المعتكف كلية الى عبادة الله تعالى في طلب الزلفي وتباعد النفس من شغل الدنيا التي هي مالة عما يستوجب العبد من القربي واستغراق المعتكف او قاته في الصلاة اما حقيقة او حكما لان المقصد الاصيلي من شرعية انتظار الصلاة بالجماعات وتشبيه المعتكف نفسه بمن لا يعصون الله ما امرهم ويفعلون ما يؤمرون وبالذين يسبحون الليل والنهار وهم لا يسأمون. (فتاوي عالمگیری/ ۱/ ۲۱۲/ الباب السابع في الاعتكاف)۔

۲ [فلو امكنه من غير ان يتلو المسجد فلا بأس به بدائع اي بان كان فيه بركة ماء او موضع معد للطهارة او اغتسل في اناء بحيث لا يصيب المسجد الماء المستعمل، قال في البدائع: فان كان بحيث يتلو بالماء المستعمل يمنع منه، لان تنظيف المسجد واجب. (شامي/ ۲/ ۴۵۰/ باب الاعتكاف/ طبع ايج ايم سعيد)۔

۲: بيت الخلاء او د اودس ځای د مسجد په حدود کې راځي او که نه؟ او موږ ته څومره حده پورې احتياط کول پکار دي؟ په تفصيل سره بيان کړئ!

جواب: په اعتکاف کې واجب غسل کولی شئ، د يخ والی له پاره يا د سنت غسل له پاره د مسجد نه بهر وتل جائز نه دي.

۲: بيت الخلاء او د اودس ځایونه د مسجد په حدود کې داخل نه دي، دې ځایونو ته يوازې د حاجت له پاره تلل جائز دي.^[۱]

د اعتکاف په دوران کې د علماء کرامو غيبت کول

سوال: په دې رمضان کې د روژې او اعتکاف په حالت کې رانه يو گناه شوې ده، اصل کې په خبرو خبرو کې د خوراک څښاک ذکر راغی؛ نو زما د خولې نه ووتل چې دا لوی لوی ملايان څه ډير زيات خوراک کوي، او د هغوی لويې لويې خيټې وي دا خو وه عام خبره، په دې کې د چا نوم شامل نه و چې خاص طور سره ستاسو نوم په ژبه باندې راغی چې تاسو هم په هغوی کې شامل یئ. د هغه وخت نه تر اوسه پورې زړه بې قرار دی چې تاسو نه معافي وغواړم، تاسو نه د معافني درخواست دی، او د کومو نورو علماء کرامو له پاره چې دا الفاظ استعمال شو د هغوی په باره کې د الله پاک نه د معافي طلب گار یم.

جواب: دا عاجز بنده خو دومره گناهگار دی چې تاسو کومې خبرې کړې دي د هغو نه شرم راځي، او کيدای شي چې تاسو ته معلومه نه وي چې زه خو د خپل عذر د وجې نه يو ډوډی هم نه شم خوړلی، په هر حال الله پاک دې ما هم معاف کړي او تاسو دې هم معاف کړي، تاسو اطمینان ساتئ چې زما د وجې نه به انشاء الله ستاسو مواخذه نه کيږي، خو دا خبره بيانول ضروري دي چې تاسو د علماء کرامو غيبت کولو سره خپل اعتکاف خراب کړ، په مسجد کې اعتکاف او د علماء کرامو غيبت !! «اِنَّ اللَّهَ وَاَنَا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ» الله پاک دې ما او تاسو او ټول لمونځ کونکي او معتکفين معاف کړي. والسلام

آيا د جومات په خاص کونج کې اعتکاف

کونکي بل ځای کيناستلی يا ځملاستلی شي؟

سوال: زه د خپل کلي په مسجد کې اعتکاف کول غواړم، که زه د اعتکاف له پاره په مسجد کې يو ځای مخصوص کړم؛ نو آيا يوازې په هغه کونج کې کيناستل ضروري دي؟ او که د ضرورت په وخت په بل ځای کې هم کيناستلی يا ځملاستلی شم؟ بله دا چې که بغير د حاجت

[۱] ولا يمكنه الاغتسال في المسجد.....فلو امكنه من غير ان يتلوث المسجد فلا بأس به. (حاشية ردالمحتار/۲/۴۴۵). وان خرج من غير عذر ساعة فسد اعتكافه في قول ابي حنيفة. (عالمگیری/۱/۲۱۲).

ضروريه نه د غسل په نيت د مسجد نه بهر لار شم؛ نو آيا اعتكاف به فاسد شي؟
جواب: د مسجد خاص ځای كوم چې د اعتكاف له پاره تجويز شوی وي، په هغې کې مقيد كيدل څه ضروري نه دي، بلكې په پوره مسجد کې چې چرته غواړئ د ورځې يا د شپې كيناستلی او ځملاستلی شئ. د يخوالي له پاره د غسل كولو په نيت د مسجد نه بهر وتل جائز نه دي، خو په دې کې گنجائش شته چې كله د استنجاء وغيره د تقاضې له پاره بهر وتل وي؛ نو د اودس په ځای کې دوه څلور لوتې اوبه په بدن واړوه. معتكف ته د ضروري تقاضو نه پرته د مسجد نه بهر ايساريدل نه دي پكار. [۱]

په مسنون اعتكاف کې په مسجد کې د ننه حجامت

سوال: په مسنون اعتكاف کې په مسجد کې د ننه حجامت جوړول سهي دي او كه نه؟ بله دا چې د نامه نه لاندې وينسته اخيستل (استنجاء خانې ته تلو سره) جائز دي او كه نه؟
جواب: د غير ضروري وينستو صفايي د اعتكاف نه مخكې كول پكار دي، په هر حال خط جوړول جائز دي، كپړه دې خوره كړې شي چې مسجد گنده نه شي. [۲]

د معتكف له پاره د غسل حكم

سوال: زموږ د محلي په مسجد کې دوه سړي اعتكاف ته ناست وو، د زياتې گرمي د وجې نه به هغوی د مسجد په غسل خانه کې غسل كولو، يو صاحب دا وويل چې داسې غسل كولو سره اعتكاف ماتېږي؟

جواب: د يخيدو له پاره د غسل په نيت تلل د معتكف له پاره جائز نه دي، خو دا كيداى شي چې كله يې د متيازو تقاضه وي؛ نو د متيازو نه چې فارغ شي، دوه څلور لوتې دې په بدن باندې واړوي، په څومره وخت کې چې اودس كيږي د هغې نه دې هم په كم وخت کې په بدن باندې اوبه اچولو سره راشي، الغرض د غسل په نيت د مسجد نه بهر تلل جائز نه دي، د طبعي ضرورت له پاره كه څي؛ نو په بدن باندې اوبه اچولې شي، او جامې دې هم په مسجد کې

^۱ [وحرمة عليه) اي علي المعتكف اعتكافاً واجباً..... الخروج الا لحاجة الانسان قبول وغانط وغسل لو احتلم ولا يمكنه الاغتسال في المسجد كذا في النهر. (قوله الا لحاجة الانسان) ولا يمكث بعد فراغه من الطهور..... وليس كالمكث بعد ما لو خرج لها ثم ذهب لعيادة المريض او صلاة جنازة من غير ان يكون خرج لذلك قصداً فانه جائز كما في البحر عن البدائع. (الدرالمختار مع الرد المختار/ ۴۴۵/۲، وايضاً في الحاشية الطحطاوي علي الدر/ باب الاعتكاف/ ۴۷۴/۱/ طبع رشيدية/ كوئته)

^۲ [سئل ابو حنيفة رحمه الله تعالى عن المعتكف اذا احتاج الي القصد او الحجامه هل يخرج فقال: لا. (عالمگيري/ ۳۲۰/۵/ الباب الخامس في آداب المسجد والقبلة والمصحف وما كتب فيه شيء من القرآن..... الخ).

ويستلو سره څي چې په غسل خانه کې د جامو ويستلو په مقدار هم ايسار نه شي. [۱]

له عذر پرته اعتكاف ماتونكي د عظيم دولت نه محروم شوم مگر قضا نشته

سوال: كه يو كس درمضان په آخري عشره كې اعتكاف له پاره كېني، مگر بغير دڅه عذر نه يا د عذر د وجې نه پاڅي نوقضا پرې لازمه ده او كه نه؟

جواب: درمضان شريف داخري عشرې اعتكاف شروع كولونه پس كه په مينځ كې پاڅي نو په دې باره كې دې قولونه دي.

اول: دا چې د رمضان د آخرې عشرې اعتكاف كول سنت دي، كه يو كس د امانت كړي نو ددې قضا نشته. خو دا كمه ده چې ديو عظيم دولت نه محرومه پاتې شو؟ په عام كتابونو كې د اختيار كړل شوی دی.

دويم: دا چې نفل عبادت شروع كولوسره لازميږي او چونكي دهرې ورځې اعتكاف كول يو مستقل عبادت دی ددې وجې نه دكومې ورځې اعتكاف يې چې مات كړي، يوازې دهغې ورځې قضا لازمه ده، ډيرو برزگانو دا اختيار فرمائيلي ده.

درېم: دا چې هغه د آخري عشرې داعتكاف التزام كړی و، چونكي هغه يې پوره نه كړي، ددې وجې نه دټولو ورځو قضا لازمه ده، دا دشيخ ابن الهمام رايه ده. [۲]

[۱] (وحررم عليه) اي علي المعتكف اعتكافاً واجباً..... الخروج الا لحاجة الانسان قبول وغانط وغسل لو احتلم ولايمكنه الاغتسال في المسجد كذا في النهر. (قوله الا لحاجة الانسان) ولايمكث بعد فراغه من الطهور..... وليس كالمكث بعد ما لو خرج لها ثم ذهب لعيادة المريض او صلاة جنازة من غير ان يكون خرج لذلك قصداً فانه جائز كما في البحر عن البدائع. (الدرالمختار مع الرد المختار/ ۴۴۵/۲/باب الاعتكاف، وايضا في الحاشية الطحطاوي علي الدرالمختار/باب الاعتكاف/ ۴۷۴/۱، ۴۷۵/طبع رشيديه كونه)۔

[۲] ثم رأيت المحقق ابن الهمام قال: ومقتضي النظر لو شرع في المسنون: أعني العشر الاواخر بنيته ثم أفسده أن يجب قضاؤه تحريماً علي قول أبي يوسف في الشروع في نفل الصلاة ناوياً أربعاً لا علي قولهما اه: أي يلزمه قضاء العشر كله لو أفسد بعضه كما يلزمه قضاء أربع لو شرع في نفل ثم أفسد الشفع الاول عند أبي يوسف، لكن صحح في الخلاصة أنه لا يقضي إلا ركعتين كقولهما، نعم اختار في شرح المنية قضاء الأربع اتفاقاً في الرتبة كالأربع قبل الظهر والجمعة، وهو اختيار الفضلي، وصححه في النصاب، وتقدم تمامه في النوافل، وظاهر الرواية خلافه، وعلي كل فيظهر من بحث ابن الهمام لزوم الاعتكاف المسنون بالشروع، وإن لزم قضاء جميعه أو باقيه مخرج علي قول أبي يوسف، أما علي قول غيره فيقضي اليوم الذي أفسده لاستقلال كل يوم بنفسه، وإنما قلنا: أي باقية بناء علي أن الشروع ملزم كالنذر وهو لو نذر العشر يلزمه كله متابعاً، ولو أفسد بعضه قضى باقيه علي ما مر في نذر صوم شهر معين. والحاصل أن الوجه يقتضي لزوم كل يوم شرع فيما عندهما بناء علي لزوم صومه، بخلاف الباقي لأن كل يوم بمنزلة شفع من النافلة الرباعية وإن كان المسنون هو اعتكاف العشر بتمامه تأمل. (فتاوي شامي/باب الاعتكاف/ ۴۴۴/۲/طبع ايج ايم سعيد)۔

د نذراعتکاف که پوره نه شي نوڅه کول پکاردې؟

سوال: مایوه منبسته (نذر) کړې وه چې که زما مراد پوره شونوڅه به اعتکاف ته کېښم، مگر ما داسې ونه شو کړای، ماته دا وایي چې زه ددې په بدله کې څه وکړم چې زمانذر پوره شي؟ باقي د دوو روڼو نه نیولوپه باره کې وفرمایي چې په څومره فقیرانو باندې به ډوډۍ خوړل وي؟

جواب: تا چې د څومره ورځود اعتکاف نذر کړی و هماغومره ورځې په اعتکاف کېناستل په تاباندې واجب دي^(۱). او اعتکاف دروژې نه بغیرنه کیږي، ددې وجې سره ورسره روژې نیول هم واجب دي^(۲). ترڅو پورې چې ته دا واجب پوره نه کړې ستا په ذمه به وي او همدغه شان که بغیر د کولونه یې مړ شوی نو د قدرت باوجود دروژونه ادا کولو سزا به هم تیروي. اوستا په ذمه دروژو فدیة ادا کول به هم لازم وي^(۳).

۲..... د څومره ورځود روژو نذر چې دې کړې وه دهغومره ورځو روژې نیول ضروري دي، ددې فدیة ادا کیدای نه شي، خو که ته دومره بودا شوی یې چې روژه نه شي نیولی یا داسې دائمی مریض یې چې د شفا امید یې ختم شوی وي؛ نو ته دهرې روژې په بدله کې په چا محتاج باندې دوه وخته ډوډۍ وخوره، یا د صدقه فطر برابر مقدار کې غله یا نغدې روپی وركړه^(۴).

۱ [ومن اوجب علي نفسه اعتكاف ايام بان قال بلسانه عشرة ايام مثلاً لزمه اعتكافها بلياليها وكانت متابعة..... الخ. (فتح القدير/ ۲/ ۱۱۴/ باب الاعتكاف/ طبع بيروت)۔

۲ [والصوم من شرطه عندنا..... ولنا قوله عليه الصلاة والسلام لا اعتكاف الا بالصوم. (فتح القدير/ ۲/ ۱۰۷/ باب الاعتكاف)

۳ [لان نحو المرض والسفر في عرصة الزوال فيجب القضاء وعند العجز بالموت تجب الوصية بالفدية. (شامي/ ۲/ ۴۲۷/ باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده/ طبع سعيد، فتح القدير/ ۲/ ۱۱۵/ طبع بيروت)۔

۴ [المريض اذا تحقق اليأس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض. (شامي/ ۲/ ۴۲۷)۔

❖ د روژې متفرق مسائل ❖

په رمضان کې د شپې د جماع د اجازې آیت نازلیدل

سوال: زموږ په دفتر کې یو صاحب وویل چې کله روژې فرض شوې وې نو ورسره دا شرط هم و چې په پوره رمضان شریف کې به ښځه خاوند صحبت نه کوي. مگر وروسته څه خلکو ددې حکم خلاف ورزي وکړه، چې دهغې په وجه په حضور ﷺ باندې وحی نازل شو او د ماسخوتن نه پس پيشمنی پورې اجازت ورکړل شو، ددې صاحب ویناده چې دا غلطی د حضرت عمر فاروق رضی الله عنه شوې وه، او په دې باندې وحی نازل شوه، ایا واقعي دا غلطی د حضرت عمر رضی الله عنه شوې وه.

جواب: پوره رمضان کې د ښځې خاوند په اختلاط باندې د پابندي حکم خو کله هم نه و شوی، البته دا حکم و چې د ویده کیدونه مخکې خوراک څښاک کول او صحبت کول جائز دي او یده کیدو سره روژه به شروع شي. او د بلې ورځې دروژه ماتې پورې به ددې پابندي لارم وي، ستاسو اشاره غالباً دې طرف ته ده.^(۱)

تاسو چې د حضرت عمر رضی الله عنه د کومې واقعي حواله ورکړې ده هغه صحیح ده. او په صحیح بخاری شریف کې ده^(۲). چې ددې قسمه واقعه د گڼو کسانو سره پېښه شوې وه، لیکن ددې واقعي سره د حضرت سیدنا عمر فاروق رضی الله عنه د نور و صحابه کرامو رضی الله عنه باندې څه اعتراض کیدای نه شي، بلکې ددې حضراتو یو عظیم فضیلت او بزرگی ثابتیږي، ځکه چې دې حضراتو ته الله تعالی قوت قدسیه ورکړی و او د الله تعالی په توفیق سره د ضبط نفس نه یې کار

۱ [هذه رُخصة من الله تعالى للمسلمين، ورفَّع لما كان عليه الأمر في ابتداء الإسلام، فإنه كان إذا أفطر أحدهم إنما يحل له الأكل والشرب والجماع إلى صلاة العشاء أو ينাম قبل ذلك، فمقي نام أو صلي العشاء حرم عليه الطعام والشراب والجماع إلى الليلة القابلة. فوجدوا من ذلك مشقة كبيرة..... فترلت هذه الآية. (تفسير ابن كثير ۴/ ۴۹۹/ سورة البقرة: ۱۸۷)، وفيه أيضاً عن عبد الرحمن بن أبي ليلى، قال: قام عمر بن الخطاب، رضي الله عنه، فقال: يا رسول الله! إني أردت أهلي البارحة علي ما يريد الرجل أهله فقالت: إنها قد نامت، فظننتها تغتلى، فواقعها، فبرل في عمر: (أحل لكم ليلة الصيام الرفث إلى نسائكم..... الخ). (تفسير ابن كثير ۵/ ۵۴۱/ طبع رشديه كونه/ تفسير قرطبي ۱/ ۳۱۴)۔

۲ [عن البراء رضي الله عنه قال: كان أصحاب محمد صلي الله عليه وسلم إذا كان الرجل صائماً فحضر الإفطار فنام قبل أن يفطر لم يأكل ليلته ولا يومه حتي يمسي وإن قيس بن صرمة الأنصاري كان صائماً فلما حضر الإفطار أتى امرأته فقال لها أعندك طعام؟ قالت: لا ولكن أنطلق فأطلب لك وكان يومه يعمل فغلبته عيناه فجاءته امرأته فلما رآته قالت: خيبة لك، فلما انتصف النهار غشي عليه فذكر ذلك للنبي صلي الله عليه وسلم فترلت هذه الآية: أحل لكم ليلة الصيام الرفث إلى نسائكم، ففرحوا بها فرحاً شديداً ونزلت: وكلوا واشربوا حتي يتبين لكم الخيط الأبيض من الخيط الأسود من الفجر. (بخاري ۱/ ۲۵۶/ باب قول الله: أحل لكم ليلة الصيام الرفث.... الخ. الآية/ طبع نور محمد كراچي)۔

اخيستی شو، خوتاسولې شان سوچ وکړې چې د حضور ﷺ په زمانه کې د داسې څه واقعي نه راپيښيدل او هم دغه قانون پاتې کيدل چې د ماسخوتن د مانځه نه پس خوراک څښاک او ښځې خواته تلل ممنوع دي، نو وروسته امت ته به څومره تنگي لاحق شوي وه؟ دادالله تعالی عنایت اورحمت و چې د حضور ﷺ په مبارک دور کې داسې واقعات راپيښ شول، چې دهغې په وجه د ټول امت له پاره اسانۍ پيدا شوې، ددې وجې نه دا حضرات لائق ملامت نه دي، بلکې دپوره امت محسنان دي.

دکوم آيت چې تاسو حواله ورکړې ده هغه دسوره بقرې آيت نمبر (۱۸۷)، دی، په دې کې الله تعالی فرمايي: ^(۱)

” تاسو خلکوله پاره دروژې په شپه کې دخپلو ښځوسره ملاویدل حلال کړل شوي دي، هغوی ستاسو جامې دي او تاسو دهغوی، الله ته علم دی چې تاسو دخپل ذات سره خیانت کولو، نوالله تعالی په تاسو باندې عنایت وکړ او تاسو ته یې ستاسو غلطی معاف کړه...“
دقرآن پاک اصل الفاظ تاسو په قرآن پاک کې ولولئ، ستاسو توجه صرف دې طرف ته کول غواړم چې الله تعالی دصحابه کرامو دا غلطی، دخپل ذات سره خیانت، سره تعبیرکړه او د هغوی توبه قبولول، او دهغوی معاف کول، او په هغوی باندې نظر عنایت کولو اعلان کول یې وفرمایل چې ددې نه پس دا غلطی لائق ملامت نه ده...، بلکې ددوی د بزرګۍ او مقبولیت قطعې پروانه ده، امیددی چې دا مختصرشان اشاره به کافي وي، ګڼی په دې مسئلې باندې دیو مستقل مضمون لیکلو ګنجائش شته، چې دهغې له پاره افسوس کوم چې وخت راته نه ملاوېږي.

روژه دار دې فضولیات پریږدي

سوال: هسې خوپه رمضان المبارک کې د مسلمانانو لوی اکثریت روژې نیسي، خو څه خلک د روژې نیولونه پس غلط حرکتونه کوي. مثلاً چاروژه و نیوله او غرمه دیو لسو بجونه واخله تردوو بجو پورې یادرې بجونه واخله تر ښځو بجو پورې سینما هال ته فلم کتو له پاره ولاړ، چاروژه او نیوله او ټوله ورځ ویده و، او چاروژه نیولونه پس ټوله ورځ تاش، کیرم، یاخه نوره لویه کوه، یایې ټوله ورځ جاسوسي یا رومانوي ناول لوست او ددې ټولو خبرو دوجې نه هرکس بغیر دڅه شرم الهي نه دا ووايي چې وروره څه اوکړ؟ آخرتایم هم پاس کول دي، درې ګنټې فلم کتلو سره، ټوله ورځ تاش کولویا ویده کیدو وغیره سره وخت تیرېږي او دروژې پته نه لګیږي.
محترم: دروژې نیولونه پس دروژې دوجې نه ګناه کولونه دا بهتر به نه وي چې بالکل روژه ونه نیول شي؟

۱ [احل لکم لیلۃ الصیام الرلت الی نسانکم هن لباس لکم وانتم لباس هن، علم الله انکم کنتم تخانون انفسکم فتاب علیکم وعفا عنکم..... الخ. (البقرة: ۱۸۷)۔

جواب: ستاسو دانظره خو صحيح نه ده چې روژه نيولوسره گناه كولونه دابهتردي چې روژه دې ونه نيول شي، ۱... دا خبره د شريعت د حڪمت خلاف ده. شريعت دروژه نيونكونه دامطالبه كوي چې هغوى دې دخپلې روژې حفاظت كوي. او كله چې هغوى دالله تعالى درضا له پاره خپل خوراك څښاك پريښي دى؛ نودبې لذت گناهونونه دې هم ځان وساتي اودخپلې روژې ثواب دې نه ضائع كوي، مگر شريعت دانه وايي چې كوم خلك دگناهونو ارتكاب كوي، هغوى دې هډو روژه نه نيسي، تاسو چې دكومو امورو ذكر كړې دى دادروژې دروح نه خلاف دي، روژه دارته قطعي ددې پرهيز كول پكاردې، البته واقعه داده چې درمضان المبارك معمولات اود روژې دادبود پابندي سره دا مياشت مباركه تيره كړل شي، نودبنده په ژوند كې انقلاب راتلى شي، دكوم طرف ته چې قرآن پاڪ د، **لعلكم تتقون**، په وروشان الفاظو سره اشاره كړې ده. حضور ﷺ روژه دارته دپرهيز ډير تاكيد فرمايلى دى، په يو حديث كې دي چې ډير په شپه كې دريدونكي داسې دي چاته چې دشوگيرې نه پرته نور هيڅ نه ملاويږي، او ډير روژه دارداسې دي چاته چې يوازې دلودې تندې نه پرته نور څه نه ملاويږي،^(۱) په يوبل حديث كې دى چې كوم كس چې ددروغ ويلو نه او غلط كار نه منع كيږي؛ نوالله تعالى ته دهغه دخوراك څښاك پريښودو هيڅ ضرورت نشته^(۲)، دامت بزرگانودروژې ډير زيات ادا ب بيان كړي دي دكومو خلاصه چې دحضرت شيخ مولانا محمد زكريا كاندهلوي رحمته الله عليه په رساله، فضائل رمضان، كې كتلى شى، په رمضان المبارك كه دارساله اوددې حصه، اكابر كا رمضان، ضرور مطالعه كول پكاردې.

يادونه: ستاسو دلغوياتو په ضمن كې دويده كيدو ذكر كړى دى، خو دروژې په حالت كې ويده كيدل مكروه نه دي، ددې وجې نه ستاسو د سوال د الفاظ لائق د اصلاح دي.

په روژه كې تلويزون كتل

سوال: په رمضان المبارك دروژه ماتې سره نژدې چې كوم خلك په تلويزون باندې مختلف پروگرامونه گوري مثلاً: انگريزي فلمونه، د موسيقي پروگرامونه، وغيره نو آيادې سره په روژه باندې څه فرق نه پريوځي؟ هر كله چې زموږ په ځاى اناونسران اكثر زنانه وي او په هر پروگرام زنانه هم ضروري، په دې ضمن كې دا خبره چې مولانا صاحب دروژه ماتې په وخت كې په تلويزون باندې تقرير كوي اود مسلمانانو خوندي لونه چې كله هغه ته گوري؛ نو آياد هغوى روژه به برقرار پاتې شي؟ او به څه طريقې سره قابل گرفت نه وي؟

۱ [عن ابي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: كم من صائم ليس له من صيامه الا الظم، وكم من قائم ليس له من قيامه الا السهر. (مشكوٰۃ/ ۱۷۷/ باب تزيه الصوم/ الفصل الثاني).
 ۲ [عن ابي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من لم يدع قول الزور والعمل به فليس لله حاجة في ان يدع طعامه وشرابه. رواه البخاري. (مشكوٰۃ/ ۱۷۶/ باب تزيه الصوم/ الفصل الاول).]

جواب: روژه نیولوسره دگناه کار کول، دروژې ثواب او فائدوې باطلوي^{۱۱}. د تلویزون اصلاح خود عام خلکو په وس کې نه ده، د کومو مسلمانانو په زړونو کې چې د الله تعالی ویره ده هغوی دې په خپله ددې گناه نه ځان بچ کړي.

ایا د ماشوما نوروژه نیول ضروري دي؟

سوال: اکثر مور پلار د دولسو کالونه کم عمر والا بچی دروژې نیولونه منع کوي، ځکه که هغوی روژه ونیسي نو په خاص طور سره لوړه تنده برداشت کولی نه شي. هر کله چې ماشومان شوقیه طور روژې نیولو باندې اصرار کوي، نور دا چې روژه په کوم عمر کې نیول پکار دي؟

جواب: لمونځ او روژه دواړه په بالغانو باندې فرض دي^{۱۲}. که د بلوغ علامات ظاهر شوي نه وي؛ نو پنځلس کاله پوره کیدو باندې بنده بالغ گڼل کیږي^{۱۳}. نابالغه ماشوم که دروژې برداشت کولی شي نو په هغه باندې روژه نیول پکار دي او که برداشت یې نه شي کولی منع کول درست دي^{۱۴}.

د مازیګر او ماښام ترمینځه روژه نیول څنګه دي؟

سوال: زما یوه ملګرې د چاپه وینا باندې د مازیګر او ماښام په مینځ کې په مختصر شان وخت کې روژه نیسي، چې دهغې وجه هغې دا وښودله چې مرګ نه پس کله فرښتې په مړي باندې څه داسې شی و خوروی چې دمړي له پاره باعث عذاب وي، کوم کس چې په دې دوران کې روژه نیسي هغه به دخوړولو نه انکار وکړي ایا دا مختصر روژه د شریعت مطابق ده؟

جواب: شرعي روژه خود سهارنه واخله تر ماښام پورې وي^{۱۵}، د مازیګر او ماښام ترمینځه روژه د شریعت نه ثابت نه ده. کومه وجه یې چې ښودل شوې ده دا چاځانه نه ویلې دي داسې عقیده ساتل گناه ده^{۱۶}.

۱ [قال الطيبي: كل صوم لا يكون خالصاً لله تعالى ولا مجتنباً عن قول الزور والكذب والبهتان والغيبة ونحوها من المناهي يحصل له الجوع والعطش له الثواب..... الخ. (شرح الطيبي علي مشکوة المصابيح/ ٤/ ١٦٤).]

۲ [اما شروطه لثلاثة انواع: شرط وجوبه الاسلام والعقل والبلوغ. (فتاوي عالمگیری/ كتاب الصوم/ ١/ ١٩٥).]

۳ [فان لم يوجد فيهما شيء فحتى يتم لكل منهما خمس عشرة سنة به يفتي.... الخ. (درمختار مع الشامي/ ١٥٣/٦ كتاب الحجر/ فصل بلوغ الغلام بالاحتلام/ طبع سعيد).]

۴ [ويؤمر الصبي بالصوم اذا اطاقه (درمختار) وفي الشامية: قوله اذا اطاقه.... قلت يختلف ذلك باختلاف الجسم واختلاف الوقت صيفا وشتاء والظاهرا نه يؤمر بقدر الاطاقة اذا لم يطق. جميع الشهر. (ردمختار علي الدر المختار/ ٤٠٩/٢).]

۵ [هو..... أمساك عن المفطرات..... في وقت مخصوص وهو اليوم (درمختار) وفي الشامية: قوله وهو اليوم اي اليوم الشرعي من طلوع الفجر الي الغروب..... الخ. (ردمختار علي الدر المختار/ ٣٧١/٢/ كتاب الصوم).]

۶ [عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه].]

د مازيگر نه تر مابنام پورې د روژې نيولو شرعي حيثيت

سوال: ځينې بنځې او سړي د مازيگر نه مابنام پورې روژه نيسي، او په دې دوران کې د خوراک څښاک د شيانو څخه نه ځان ساتي، ددې فعل د شرعي حيثيت نه مو خبر کړئ چې د دې حقيقت څه دی؟

جواب: د مازيگر نه مابنام پورې د روژې هيڅ شرعي حيثيت نشته، شرعا دا روژه نه ده.^[۱]

د مازيگر او مابنام تر مينځه روژه اود لسم محرم روژه نيول څنگه دي؟

سوال: يوځل يوې صاحبې وفرمايل چې ماروژه نيولې ده، موږ ترې ته د تفصيل تپوس وکړ، نوهغې وويل چې روژه د مازيگر د اذان نه واخله تر مابنام اذان پورې ده، کله چې موږ د داسې روژې د وجود نه انکار وکړ، نوهغې ډير زيات ورتلو او ويې ويل چې تاسو تعليم يافته ځنگليانې يئ، تاته داهم معلومه نه وه.

جواب: په شريعت محمديه کې خوهيڅ روژه د مازيگر او مابنام تر مينځه نشته^[۲]، ددې صاحبې چرته خپل شريعت دی زه خوددې نه بې خبره يم.

سوال: بيا هغې مزید وفرمايل چې دلسم محرم الحرام روژه نيول جائز نه دي، ځکه چې د شمر مور منښته کړې وه چې شمرامام حسين عليه السلام شهيد کړي نوږه به دلسم محرم روژه نيسم، او هغې دلسم محرم روژه نيولې وه.

جواب: عاشورا د محرم دلسم تاريخ نوم دی، د تيرو شويو انبياء د زمانې نه دا ورځ متبرکه راروانه ده. د اسلام په شروع کې ددې ورځې روژه فرض وه، بيا وروسته ددې په ځای د رمضان روژې فرض شوې، اود عاشورا روژه مستحب شوه^[۳]، په هرحال ددې ورځې دروژې اودنورو

...بقية د تير مخ].. من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد. متفق عليه. (مشکوٰۃ/باب الاعتصام بالكتاب والسنة/۱/۲۷). وعن جابر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اما بعد..... وشر الأمر محدثا لها وكل بدعة ضلالة. (مشکوٰۃ/كتاب الايمان/باب الاعتصام/بالكتاب والسنة/۱/۲۷/ طبع قديمي).—

^۱ [عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد. (مشکوٰۃ/۱/۲۷/باب الاعتصام والسنة/الفصل الاول).—

^۲ [عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد. (مشکوٰۃ/۱/۲۷/باب الاعتصام والسنة/الفصل الاول).—

^۳ [عن عائشة رضي الله عنها قالت: كان يوم عاشوراء تصومه قريش في الجاهلية وكان رسول الله صلى الله عليه وسلم يصومه فلما قدم المدينة صامه وأمر بنسائه: فلما فرض رمضان ترك يوم عاشوراء فمن شاء صامه ومن شاء تركه (صحيح بخاري/باب صيام يوم عاشوراء/۱/۲۶۸/ طبع قديمي/مختصر سنن ابي داود/ ۳/۳۲۲/ طبع المكتبة الاثرية)

اعمالود حضرت امام حسين عليه السلام سره هيڅ تعلق نشته، اوددې خاتون چې دشمر دمور کومه واقعه بيان کړې ده هغه دخان نه ده.

پنځه ورځې روژې نيول حرام دي

سوال: زموږ په حلقه کې نن سبا ډيرې پټې پټې خبرې کيږي چې پنځه روژې حرامې دي. په کال کې، (۱) د وړوکی اختر لومړۍ ورځ، (۲) دوړوکی اختر دويمه ورځ، (۳) دلوی اختر دوړوکی، (۴) دلوی اختر په دريمه ورځ، حالانکه ترڅو پورې چې ماته پته ده دوړوکی اختر دويمې ورځ روژه جائز ده. اصل خبره واضحه کړئ!

جواب: دوړوکی اختر دويمې ورځې روژه جائز ده اولوې اختر دريو واپو ورځو ايام تشريق روژه جائز نه ده، گویا د پنځو ورځو روژه جائز نه ده. وړوکی اختر، لوی اختر، اوددې نه وروسته دا ايام تشريق^{۱۱}

ايا امير غريب اورشته داربا ندي دروژه ماتي کولو ثواب برابر دی؟

سوال: امير، غريب، رشته دار په دې دريو واپو کې د ټولونه زيات فضيلت (ثواب) دچا دروژه ماتي دی؟

جواب: دروژه ماتي کولو ثواب خوښان دی^{۱۲}. د غريب د خدمت اورشته دار سره دا حسان کولو ثواب جدادی.

د حضور صلی الله علیه و آله وسلم دروژه ماتي معمول

سوال: په رمضان المبارک کې به حضور صلی الله علیه و آله وسلم په څه شي باندې روژه ماتي کولو؟

جواب: عموماً کجورې سره.^{۱۳}

۱ [عن ابي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: فلي رسول الله صلى الله عليه وسلم عن صوم يوم الفطر والنحر. متفق عليه. وعن نبشة الهذلي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ايام التشريق ايام اكل وشرب وذكر الله. رواه مسلم. (مشکوٰۃ/باب صيام التطوع ۱/۱۷۹). والمكروه تحريماً كالعيدين (درمختار) قوله كالعيدين اي وايام التشريق هم. (درمختار مع الشامي ۲/۳۷۵/كتاب الصوم).

۲ [عن زيد بن خالد رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من فطر صائماً او جهز غازياً فله مثل اجره. (مشکوٰۃ/۱/۱۷۵/باب الفصل الثاني).

۳ [عن انس رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يفطر قبل ان يصلي علي رطبات فان لم رطبات فتميرات فان لم تكن تميرات حسا حسوات من ماء. رواه الترمذي وابوداؤد. (مشکوٰۃ/۱/۱۷۵).

د تماکو د کارو کونکي د روژې حکم

سوال: زه دبیره (یو قسم سگریټ) کارېگریم، دبیره په کار کې تماکو استعمالیږي. خو کسانو ماته وویل چې ته په روژه کې داکار کوي، چونکې تماکو نشي والا شی دی، لهذستاسو روژه ورسره مکروه کیږي، آیا دا صحیح ده؟

جواب: د تماکو کار کولوسره روژه نه مکروه کیږي ترڅو پورې چې د تماکو دوره حلق ته دننه لاړه نه شي.^[۱]

د روژه دارپه جومات کې ویده کیدل

سوال: ایادروژه دار دسهار دلمانځه نه وروسته په جومات کې ویده کیدل جائز دي؟

جواب: د غیر متعکف په جومات کې ویده کیدل مکروه دي، کوم حضرات چې جوماتونوته ځي هغوی دې د اعتکاف نیت کوي، ددې نه پس د ویده کیدو گنجائش شته.^[۲]

د روژې په حالت کې بار بار غسل کول

سوال: ایادروژې په حالت کې په کور کې څو څو ځله لامبل اوددې نه پرته په نهر کې لامبل، خودنور ویدونه ځان ساتي، نو ایادروژې ثواب به پوره پوره ملاوشي؟

جواب: په روژه کې لامبلوسره څه نقصان نشته، خو داسې انداز اختیارول چې دهغې سره دویرې او پریشانی اظهار کیږي د حضرت امام عليه السلام په نزد باندې مکروه دي.^[۳]

نایاک کس که پیشمنی وکړي نو آیا روژه به وشي؟

سوال: که په چاباندې د شپې په دوران کې غسل واجب شي، نوهغه د جنابت په حالت کې پیشمنی کولی شي او که نه؟

جواب: د جنابت په حالت کې یې که پیشمنی وکړي؛ نوروژه به یې اوشي، او په دې کې څه تردد نشته، خو بنده چې څومره زرکیدای شي پاکي دې حاصله کړي.^[۴]

۱ [ولو دخل حلقه غبار الطاحونة او طعم الادوية او غبار الهرس واشباههم او الدخان او ماسطع من غبار التراب بالريح او بجوافر الاواب واشباه ذلك لم يفطره (عالمگیری/ ۱/ ۲۰۳/ الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد)]
 ۲ [يكره النوم والاكل في المسجد لغير المعتكف واذا اراد ذلك ينبغي ان ينوي الاعتكاف فيدخل..... الخ. (شامي/ ۲/ ۴۸۸/ باب الاعتكاف/ طبع سعيد)]

۳ [وكذا لا تكره..... اغتسال للتبرد..... الخ. (درمختار) ولي الشمالية (تحت قوله وبه يفتي) وكرهها ابو حنيفة لما فيها من اظهار الظجر في العبادة..... الخ. (شامي/ ۲/ ۴۹۹/ كتاب الصوم، وايضاً في فتاوي قاضي خان علي هامش الهندية/ ۱/ ۲۰۵/ الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد/ كتاب الصوم)]
 ۴ [ومن اصبح جنباً او احتلم في النهار لم يضربه كذا في محيط السرخسي. (هندية/ ۱/ ۲۰۰/ كتاب الصوم)]

د ناپاكي په حالت كې روژه نيول

سوال: زه ناروغ یم، چې دهغي په وجه په مياشت كې درې څلور ځله ناپاكي پاتې كيږم. اوس تاسو ته گزارش دی چې ايازه دناپاكي په حالت كې روژه نيولی شم؟ هركله چې ماديولمانځه په كتاب كې لوستلي و چې كه ناپاكي دبیماري له وجې وي؛ نو اودس كولوسره لرې كيږي؟ تاسو راته دا فرمایي چې ايا اودس كولوسره روژه نيولی شم؟ هسې خوزه روزانه غسل كوم، خو دروژې نيولوپه وخت كې دسهارمانځه نه مخكې غسل كولی نه شم، اميدلرم چې تاسوبه تسلي بخش جواب راکړئ!

جواب: دناپاكي په حالت كې مخ لاس وينځل سره روژه نيول جائز دي، غسل دې وروسته وكړل شي. هيڅ نقصان په كې نشته.^(۱)

سوال: كه په چاباندې د شپې غسل واجب شو، -خو هغه نه سحر غسل وكړ او نه يې ټوله ورځ وكړ، اوروژه ماتي يې په دغه حالت كې وكړ، نودداسې كس دروژې څه حكم دی؟

جواب: دروژې فرض خوبه اداسي^(۲)، خو بنده به دناپاكي دوجې نه گناهگاروي، په غسل كې دومره تاخير كول چې لمونځ ورسره فوت شي سخته گناه ده.^(۳)

د شوال شپږ روژو سره به د رمضان قضا روژې ادا نه شي

سوال: ايا د شوال شپږ روژې دويمې ورځې نه نيول پكاردې؟ (داختر شپږ روژې) روژه په هر حال كې په دويم تاريخ باندې نيول پكاردې؟ باقي روژې په پوره مياشت كې په څه ورځ هم نيول كيږي؟ ددې وضاحت هم وكړئ چې داروژې نيولوسره په رمضان كې قضا شوې روژې اداسي؟

جواب: دامسئله چې په عوامو كې مشهوره ده چې: د شش عیدله پاره د دويمې ورځې نه روژه نيول ضروري دي، بالكل غلطه ده، داختر د دويمې ورځې نه روژه نيول ضروري نه دي، بلكه د داختر په مياشت كې، كله چې هم شپږ روژې ونيول شي، كه پرله پسې ونيسي يا په متفرق طور سره، پوره ثواب به درته ملاوشي، بلكې بعضې اهل علم خوداختر د دويمې ورځې نه روژه

۱ [ولا بأس للجنب ان ينام.....وان اراد ان يأكل او يشرب فينبغي ان يتمضمض ويغسل يديه.....الخ. (هندي/كتاب الطهارة/۱/۱۶/طبع رشيدية)]

۲ [ولا بأس للجنب ان ينام.....وان اراد ان يأكل او يشرب فينبغي ان يتمضمض ويغسل يديه.....الخ. (هندي/كتاب الطهارة/۱/۱۶/طبع رشيدية)]

۳ [وعن علي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تدخل الملائكة بيتاً فيه صورة ولا كلب، ولا جنب. رواه ابو داود والنسائي (مشكوته/۵۰/۱)، كتاب الطهارة/باب مخالطة الجنب/الفصل الثاني). وفي المرقاة: (ولا جنب) اي الذي اعتاد ترك الغسل قانوناً حتى يمر عليه وقت صلاة فانه مستخف بالشرع، لا اي جنب كان. (مرقاة المفاتيح شرح مشكوته المصباح/۳۳۵/۱/طبع بمبي هند)]

نيولوته مكرهه ويلي دي، مگر صحيح دادی چې ددويمې ورځې نه هم شروع كولى شي.^[۱] دشوال شپږ روژې نيولوسره به درمضان قضا شوې روژې ادا نه شي، بلكې هغه به خاتنه نيول وي، ځكه چې دا دنفلې روژې دى اودرمضان فرض روژې دي، ترڅو پورې چې درمضان دقضا روژونيت ونكړل شي هغه به ادا نه شي.^[۲]

بڼځې خپلې قضاء روژې په شوال كې نيولې شي

خود شوال د روژو ثواب به ورته نه ملاوېږي

سوال: د رمضان په مياشت كې چې زموږ كومي روژې قضاء شي، هغه د شوال په شپږو روژو كې نيولې شو؟ يا كه د شوال به بيلې نيسو او قضاء روژې وروسته؟

جواب: د بڼځوچې كومي روژې قضاء شي، هغه په شوال كې هم نيولې شي، خود شوال د شپږو روژو نيولو چې كوم فضيلت دى، هغه به په هغه صورت كې حاصلېږي چې كله د فرض روژو نه پرته د شوال شپږ نفلي روژې ونيسي.^[۳]

داسې علاقه چې شپږ مياشتې ورځ او شپږ

مياشتې شپه وي روژه څنكه ونيول شي؟

سوال: په دنيا كې يوځاى داسې دى چې شپږ مياشتې شپه وي او شپږ مياشتې ورځ، نو هلته به مسلمانان پوره روژې څنگه نيسي؟

جواب: هغوى به دخپل قريب ترين ملك چهرته چې دشپې ورځې نظام دمعمول مطابق وي دهغي دطلوع اوغروب په اعتبار سره روژې نيسي.^[۴]

۱ [وعن ابي يوسف كراهته متتابعاً لا متفرقاً لكن عامة المتأخرين لم يرو به بأساً هكذا في البحر الرائق والأصح أنه لا بأس به كذا في محيط السرخسي. (عالمگیری/۲۰۱/۱/كتاب الصوم/كذا في الشامي/۴۳۵/۲)۔

۲ [وفي التنوير والشرط للباقي تثبيت النية وتعيينها (درمختار) وفي الشامية: والشرط للباقي من الصيام..... وهو قضاء رمضان والنذر المطلق..... الخ. (شامي/۳۸۰/۲/كتاب الصوم)۔

۳ [واذا نوي قضاء بعض رمضان ولا تطوع يقع عن رمضان في قول ابي يوسف رحمه الله تعالى وهو رواية عن ابي حنيفة رحمه الله تعالى كذا في الذخيرة. (عالمگیری/۱۹۷/۱/كتاب الصوم/الباب الاول في تعريفه وتقسيمه.... الخ)۔

۴ [قال الرملي في شرح المنهاج: ويجز ذلك فيما لومكثت الشمس عند قوم مدة... الخ. قال في امداد الفتح قلت: وكذلك يقدر لجميع الآجال كالصوم والزكوة والحج والعدة وآجال البيع والسم والاجارة. وينظر ابتداء اليوم فيقدر كل فصل من الفصول الاربعة بحسب مايكون كل يوم من الزيادة والنقص كذا في كتاب الائمة الشافعية ونحن نقول بعثله اذا ضل التقدير مقول به اجماعاً في الصلوات. (شامي/قبيل مطلب في طلوع الشمس من مغربها/۳۶۵/۱)۔

پيشمني نه وروسته ويده كيدل

سوال: دپيشمني كولونه وروسته ويده كيدل مكروه دي او كه نه؟ ماوريديلي دي چې د پيشمني نه وروسته ويده كيدل مكروه دي.

جواب: دپيشمني په آخري وخت كې خوراك كول مستحب دي^[۱]. اود پيشمني نه پس ويده كيدل كه دسهار دجمعي لمونځ دفوت كيدو ويره وي نومكروه دي، گني نه دي.

د لاو سپيكر په ذريعه دپيشمني او روژه ماتي اطلاع ور كول صحيح دي

سوال: زموږ په ښار كې درمضان په مياشت كې عموماً دپيشمني په وخت كې په لاو سپيكر باندې اعلان كيږي او په دې سلسله كې كله دقرآن پاكي تلاوت هم كيږي چې خلك په صحيح وخت باندې دپيشمني انتظام وكړي شي شرعاً ددې جواز شته؟

جواب: دپيشمني او روژه ماتي په وخت كې اطلاع ور كولو كې هيڅ نقصان نشته، ليكن په لاو سپيكر باندې دومره شور كول چې دعامو خلكو سكون ورسره برباد شي او هغي سره يو كس په اطمينان سره لمونځ هم ونه كړي شي ناجائز دي^[۲].

موذن دې روژه ماته كړي او اذان دې وكړي

سوال: موذن ته روژه ماتول او بيا اذان كول پكار دي، كه د اذان نه وروسته روژه ماتول پكار دي؟

جواب: روژه دې ماته كړي او اذان دې وكړي^[۳].

د عرب ملكونو په راتلو باندې دير شونه زياتې روژې نيول

سوال: كه يو كس چې په عرب ملكونو كې كار كوي، او درمضان روژې د عرب ملكونو په حساب سره نيسي، يعنې دپاكستان نه دوه ورځې وړاندې روژې شروع شي، لهذا داكس درمضان په آخره كې په په رخصتي باندې پاكستان ته راځي، نو ددغه كس تجربه زمونږ نه دوه ورځې مخكې وي؛ نو دا كس دا ختر دلمونځ په سلسله كې څه وكړي ايا دې دپاكستاني وخت مطابق اختر وكړي، يا دوه ورځې انتظار وكړي ځكه چې په پاكستان كې اختر دوه ورځې پس دي؟

۱ [ثم تأخير السحور مستحب كذا في النهاية. (هندية/ ۱/ ۲۰۰/ كتاب الصوم/ الباب الثالث)۔

۲ [لا يقرأ جهراً عندا المشتغلين بالأعمال..... الخ. (عالمگري/ ۵/ ۳۱۶/ طبع رشديه)۔

۳ [هو لغة امساك عن المفطرات..... في وقت مخصوص وهو اليوم (درمختار) وفي الشامية: قوله وهو اليوم اي اليوم الشرعي من طلوع الفجر الي الغروب..... والمراد بالغروب زمان غيوبة جرم الشمس..... الخ. (ردالمهتار علي الدرالمختار/ ۲/ ۳۷۱/ كتاب الصوم/ طبع ايج ام سعيد)۔

جواب: ډاکس خوبه اختر د پاکستان مطابق کوي او ترڅو پورې چې په پاکستان کې رمضان دی ډاکس دې روژې هم ونیسي، ددې دیر شو نه زیاتې روژې به په نفلو کې شماريږي.^[۱]

آیا پاکستان والا به هم د سعودی عرب په حساب روژې نیسي؟

سوال: د سعودی عرب او د پاکستان تر مینځه همیشہ د یوې روژې فرق راځي، زموږ د لته د یو عالم وینا ده چې چا د سعودی سره روژه ونه نیوله په هغه باندې کفاره واجب شوه او د نورو علماء کرامو وینا ده چې چونکه یې موږ پاکستانیان یو، زموږ رؤیت هلال کمیټی شته لهدا د هغوی د اعلان مطابق موږ ته روژه نیول پکار دي. په دې حالت کې موږ د سعودی عرب په لحاظ سره روژې ونیسو یا د پاکستان په لحاظ سره؟

جواب: زموږ په ذمه زموږ د حساب مطابق روژې لارم دي، د هغه مولوی صاحب په ذمه به د سعودی عرب په حساب سره روژې لارمې وی، آیا هغه مولوي صاحب لمونځونه هم د سعودی عرب په لحاظ سره کوي؟^[۲]

چې په سعودی عرب کې روژه شروع کړي او اختر په

کراچی کې ولما نځي نو آیا زیاته روژه به نیسي؟

سوال: د زید دفتر په ظهران سعودی عرب کې دی، او مستقل رهائش یې په کراچی کې دی، هغوی روژه په سعودی عرب کې شروع کوي او اختر په کراچی کې کوي، په دې حساب سره کله یو دیرش او کله دوه دیرش روژې راشی، آیا هغوی په کراچی کې د دیرشو روژو په حساب سره افطار کولی شي حال دا چې میاشت ورځ دوه پس په نظر راځي؟ یا هغه ته تر هغه وخته پورې روژې نیول پکار دي ترڅو چې میاشت ښکاره شوې نه وی، د قرآن او حدیث په حوالې سره وضاحت وفرمائی!

جواب: چونکې په کراچی کې رمضان وي، په دې وجه هغوی ته روژه خو نیول پکار دي، خو د هغوی زیاتې روژې به نقل شي.^[۱]

[۱] (تبیہ) لو صام رائي هلال رمضان واكمل العدة لم يفطر الا مع الامام لقوله عليه الصلاة والسلام: صومكم يوم تصومون، وفطرکم يوم تفطرون. رواه الترمذي. والناس لم يفطروا في مثل هذا اليوم فوجب ان لا يفطر. (رد المختار علي الدر المختار/مبحث في صوم يوم الشك/۲/۳۸۴/طبع سعيد).

[۲] (تبیہ) لو صام رائي هلال رمضان واكمل العدة لم يفطر الا مع الامام لقوله عليه الصلاة والسلام: صومكم يوم تصومون، وفطرکم يوم تفطرون. رواه الترمذي. والناس لم يفطروا في مثل هذا اليوم فوجب ان لا يفطر. (رد المختار علي الدر المختار/مبحث في صوم يوم الشك/۲/۳۸۴/طبع سعيد).

درمضان په ختمیدو باندې چې کوم ملک ته ورسېږي د هغه ځای پیروي کوي

سوال: موږ په بحري جاز کې نوکران یو، تیر شوی رمضان زموږ په جده کې شروع شوی وه، مختلف ملکونو ته د تلونو په موخه په دیرشمه ورځ د اندیابنار، وزاگاپتم، ته ورسیدو، هلته زموږ یو کم دیرشمه روژه وه، زموږ په ملګرو کې یو دوکسانو د صباروژه ونيوله او اکثر ملګرو په جهاز کې بله ورځ اختر لمونځ وکړ، هرکله چې په دغه ښار کې په دغه ورځ دیرشمه روژه وه. دا راته ووايي چې په موخه کې د چاموقف صحیح دی؟ موږ د دغې ورځې روژه نیول پکار وو یا د اختر لمونځ، لمونځ کول پکار و؟

جواب: د اصورت حال بې شمیره خلکو ته راپېښېږي چې پاکستان یا سعودي عرب وغیره کې ملکونو کې رمضان شروع کړي او د اختر نه مخکې پاکستان یا هندوستان ته راشي، ددې له پاره حکم دادي چې هغوی پاکستان یا هندوستان ته راشي نو ددې ځای د رمضان شمیردې پوره کړي او یو دیرشمه روژه دې هم ونیسي دا زیاته روژه به ددوی په حق کې نفل وي، خو د پاکستان یا هندوستان د دیرشمې روژې په ورځ ددوی له پاره اختر کول جائز نه دي. یو صورت ددې برعکس داراپېښېږي چې ځینې خلق په پاکستان یا هندوستان کې د رمضان د شروع کیدو په سعودي یا نورو ملکونو ته لاړ شي. د هغوی اته ویشتمه روژه وی او هلته اخروي هغوی له پکار دی چې سعودي دمطلع مطابق اختر وکړي او کومه روژه چې پاتې شوې ده د اقصای وکړي.^(۱)

د وړوګي اختر خوشحالی ولې لمانځل کیږي؟

سوال: درمضان ختمیدو سره اختر ولې لمانځل کیږي؟

جواب: رمضان المبارک یو ډیر لوی نعمت دی او یو نعمت نه دی، بلکې د ډیر نعمتونو یوه مجموعه ده، د الله تعالی نیک بندګان په دې میاشت کې شپه ورځ عبادت کوي. د ورځې روژه نیسي او شپې قیام کوي او ذکر و تسبیح او کلمه درود شریف لولي، ددې وجې نه روژه دارته په روژې پوره کولو باندې ډیره زیاته خوشحالی ملایږي په حدیث شریف کې فرمایل شوي دي چې روژه دارته دوه خوشحالی ملایږي، یوه خوشحالی چې هغه ته دروژه ماتې په وخت کې

^۱ [(تنبيه) لو صام رائي هلال رمضان واكمل العدة لم يفطر الا مع الامام لقوله عليه الصلاة والسلام: صومكم يوم تصومون، وفطرکم يوم تفطرون. رواه الترمذي. والناس لم يفطروا في مثل هذا اليوم فوجب ان لا يفطر. (فتاوي شامي/مبحث في صوم يوم الشك/۲/۳۸۴).

^۲ [(تنبيه) لو صام رائي هلال رمضان واكمل العدة لم يفطر الا مع الامام لقوله عليه الصلاة والسلام: صومكم يوم تصومون، وفطرکم يوم تفطرون. رواه الترمذي. والناس لم يفطروا في مثل هذا اليوم فوجب ان لا يفطر. (فتاوي شامي/مبحث في صوم يوم الشك/۲/۳۸۴).]

ملاويږي اودويمه خوشحالي چې هغه ته په دخپل رب سره دملاويدو په وخت کې ملاويږي.^{۱۱} همدغه وجه ده چې رمضان شريف ختم شي: نودهغې دويمه ورځ دوړو کي اختروځ شوه، هره ورځ خوبه يويوروژه ماتې کيده، او په هغې به خوشحالي وه، مگر عيد الفطر دټولې مياشتې روژه ماتې شو، او ټولې مياشتې روژه ماتې په يوځای شو.

نور قومونه خپل تهورونه په لوبوتو کواو فضول کارونو کې تيروي، مگر په اهل اسلام باندې خو الله تعالى خاص انعام دی چې دهغوی دخوشحالي ورځ هم دعبادت جوړه کړه، چنانچې د رمضان شريف په خير او عافيت سره ختميدو باندې اوږد پريه شوق سره عبادات کولوله پاره الله تعالى درې عبادتونه مقرر وفرمايل: يودا خترل مونځ، دويم صدقه فطر، اودريم حج بيت الله. (حج اگر چې په ذی الحجه کې ادا کيږي مگر درمضان ختميدوسره يکم شوال نه دحج موسم شروع شي).

که روژه ماته شي نو بيا دې هم ټوله ورځ د روژه دارپه شان اوسيري

سوال: ... د يو کس روژه ماته شوه، ايا خوراک څښاک کولی شي؟

جواب: که په رمضان المبارک کې د چاروژه ماته شوه، نو بيا هم دهغه له پاره دورځې څه خوراک څښاک کول پکار نه دي، ټوله ورځ د روژه دارپه شان اوسيدل واجب دي.^{۱۲}

د ناروغ تراويح او روژه

سوال: که يو کس دناروغۍ له وجې نه درمضان المبارک روژې ونه نيولې شي نو هغه څه وکړي؟ اودا هم وفرمايي چې دداسې کس د تراويح به څه کيږي؟ هغه به تراويح کوي او که نه؟

جواب: کوم کس چې دناروغۍ له وجې دروژې نيولو طاقت نه لري؛ نو هغه ته دروژې نه نيولو اجازت شته، دتندرست کيدونه وروسته دې دغه قضا روژې ونيسي.^{۱۳} او که بيماري داسې وي چې دهغې نه د رغيدو اميد نه وي؛ نو دهرې روژې په بدله کې د صدقه فطر برابر صدقه ورکړي.^{۱۴} او که د تراويح کولو طاقت لري نو ضرور کول پکار دي. تراويح مستقل عبادت دی. دانه ده چې څوک روژې نيسي هغه دې تراويح کوي. [څلورم جلد ختم شو].....

۱ [وعنه (اي ابي هريرة رضى الله عنه)..... للصائم فرحتان فرحة عند فطره وفرحة عند لقاء ربه..... الخ. (مشکوٰۃ/ ۱۷۳/ کتاب الصوم/ الفصل الاول)۔

۲ [وكذا كل من وجب عليه الصوم لوجود سبب الوجوب والأهلية ثم تعذر عليه المضي بان افطر متعمداً..... فإنه يجب عليه الإمساك. (شامي/ مطلب في جواز الافطار بالتخري / ۴۰۸/ ۲)۔

۳ ["فمن كان منكم مريضاً او علي سفر فعدة من ايام آخر". (البقرة: ۱۸۴). (ومنها المرض) المريض اذا خاف علي نفسه التلف او ذهاب عضو يفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة وامتداده فكذلك عندنا وعليه القضاء اذا افطر كذا في المحيط. (عالمگيري/ ۲۰۷/ ۱/ الباب الخامس في الاعذار التي تبيع الافطار)۔

۴ ["وعلي الذين يطبقونه فدية طعام مسكين". (البقرة: ۱۸۴). ومنها كبر السن فالشيخ الفاني الذي لا يقدر علي الصيام يفطر ويطعم لكل يوم مسكيناً كما يطعم في الكفارة كذا في الهداية (عالمگيري/ ۳۰۷/ ۱/ الباب الخامس)

د اول جلد اجمالي فهرست

ایمانیات او عقائد،
د تقدیر مسائل، محاسن اسلام،
نبي کریم ﷺ نور دې که بشر،
عقیده حیات النبی، انبیاء کرام
سره ملاقات، دمعراج مسائل، په
خوب کې نبي کریم لیدل، صحابه او
صحابیات، حضرت حسین او
یزید، د اجماع او تقلید مسائل،
د سنت او بدعت تعریف، مروجہ
میلاد، اصلاح مفاهیم، د ډارون
نظریه اعتقاد او اسلام

د دویم جلد اجمالي فهرست

د کفر، شرک او د ارتداد تعریف او احکام،
قادیانی فتنه، کافرانو سره تعلقات،
د ختم نبوت عقیده او دعیسی نزول،
د قیامت نښې، د گناهونو توبه، د برزخ
حالات، د جنت بحث، تعویذ کوډې او
جادو، پیریان، رسومات او رواجونه، په
اسلام کې د فال مسائل، متفرق مسائل،
داودس مسائل د غسل مسائل، داوبو
احکام، د تیمم مسائل، دموزو مسائل،
د حیض او نفاس مسائل، دنوکانو درنگ
کولو مسائل، بغیر د اوداسه نه دعا او
اذکار کول، دنجاست مسائل، دمانځه
مسائل، دجماعت مسائل.

د دریم جلد اجمالي فهرست

د جماعت متعلق باقی مسائل، د آذان
او اقامت مسائل، د مانځه شرطونه،
دمونځ ادا کولو طریقه، د لاؤډ
سپیکر مسائل، د صف جوړولو
مسائل، د امام مسائل، دمقتدي
مسائل، په کور کې مونځ کول،
د مانځه نه پس دعا او اذکار،
دمسبوق او لاحق مسائل، د ښځو
د مانځه مسائل، دمعدور احکام، د
وترو مونځ، د سنت مونځ ادا کول،
دمسافر مونځ، دجمعي مونځ

د څلورم جلد اجمالي فهرست

د خطبو متعلق باقی مسائل،
داخترونو د مونځ مسائل، د تراویحو
مسائل، نفلي مونځونه د سجدہ تلاوت
مسائل، د مانځه متفرق مسائل، اوراد
او وظائف، دمـــــري حکمونه، د
اندامونو پیوند کاري، د جنازې مونځ،
د قبرونو زیارت، ایصاب ثواب کول،
د قرآن کریم فضائل او مسائل، دروژې
فضائل او مسائل، درویت هلال
مسائل، د اعتکاف مسائل،
دتکبیرات تشریق مسائل

د پنځم جلد اجمالي فهرست

د زکاة مسائل، د عشر مسائل، د صدقه
فطر مسائل، دنظر مسائل، نفلي
صدقه، د فقیرانو متعلق مسئلې،
د حج او عمرې فضیلت او فرضیت، په
حرامو پیسو حج کول، دعمرې
مسائل، د حج بدل مسائل، دمحرم نه
پرتنه حج کول، د قربانې مسائل،
د حاجی د قربانې مسائل، مدینې
منوره ته حاضري، دعقیقې مسائل،
د ښکار مسائل، د ترخي، لري او دهگو
حکم، د سپي ساتلو مسائل

د شپږم جلد اجمالي فهرست

د کوژدن مسائل، دنکاح طریقه، شرعي
مهر، د طلاق مسائل، د واده نه مخکې
طلاق، د طلاق اقسام، خلعه کول،
د حاملې طلاق، دظهار مسائل، دنکاح
دتنسیخ مسائل، طلاق نه انکار کول،
د عدت مسائل، داو لاد تربیتي حق،
غیر مسلمو سره کاروبار کول، معاملاتو
کښې د هوکه کول، ذخیره کول، بیانه
ورکول، د حصـــــو کاروبار کول،
دمضاربت مسائل، کور، زمکه او دکان
په کرایه ورکول

د اووم جلد اجمالي فهرست

د کور او ځمکې په کرایه ورکولو باقی مسائل، د قسطنونو
کاروبار، د قرض مسئلې، امانت، رشوت، داخستلو او خرڅولو
متفرق مسائل، معاملات، د سود حکم، د بینک نه سود
اخیستل، د سود د پیسو مصرف، د بینک نوکري، دبیمه
کمپنی مسئلې، جواړي (قمار) کول، د باندو حکم، کمیشن،
دمیراث مسائل، لونه له میراث محرومول، د وصیت مسائل،
د جهاد او شهید حکمونه، د سیاست مسائل.

د اتم جلد اجمالي فهرست

د پردې مسائل، اخلاقیات، سلام او مصافحه، د تعلیم
مسائل، د دین تبلیغ مسئلې، د تصوف مسائل، د خوب
حقیقت او تعبیر، دنومو نوسره متعلق مسائل، د بریرې مسائل،
جسماني وضع قطع، د جامو متعلق مسائل، د خوراک او
څاکاک شرعي احکام، لوبې کول، موسیقي او گډا، فلم کتل،
د تصویر حکم، خاندانی منصوبه بندی، د نعتونو متعلق
مسائل، دموریلارو او خپلوانو سره تعلقات